

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÎNIEI

VEACUL
XVII
A. M O L D O V A

VOL. V (1621—1625)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

1957

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÎNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÎMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER, REDACTOR RESPONSABIL.

VEACUL
XVII
A. MOLDOVA

VOL. V (1621—1625)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

1957

www.dacoromanica.ro

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI
DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ȘI FILOLOGIE
DIN IAȘI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

PREFAȚA

Acest volum cuprinde 510 doc. din anii 1621—1625. Din ele, 255 sînt traduceri după originale slave, 18 sînt traduceri după copii slave, 144 sînt transcrieri după originale romînești, 89 transcrieri după traduceri și rezumate. În fine, 4 sînt îndoielnice.

★

Documentele din prezentul volum îmbogățesc știrile cu privire la renta feudală. Astfel prin actul din 1623 mai 9 (doc. nr. 289), Ștefan Tomșa împuternicește pe Athanasie episcop de Roman « să ia dijmă de la Burnărești și de la Scripișeni, de la acei oameni care trăiesc pe locul satului Mogești și în hotarul Mogeștilor și în hotarul Lupeni și în hotarul Peneanu, ca să ia din zece clăi, una mănăstirească, din cinci clăi jumătate claie, din grâu și din orz și din meiu; de asemenea și din vin, și din zece vedre, una mănăstirească ». La 1622 mai 1, Ștefan Tomșa scrie ureadnicului de Piatra că i s-au plîns călugării de la m-rea Bistrița că « ș-au făcut case niște oameni pe locul sventei mănăstiri la Hangu și au arat fără știrea lor » îi poruncește să le strice casele, « și din pâine încă ca să aibă a le lua a dzécia, cum iaste obiciaiul ». (doc. nr. 177). Reies de aci, pe lîngă proporțiile în care se percepea renta în produse, raporturile sociale în cadrul cărora se dezvoltă viața satelor; ne atrage atenția dîrzenia țăranilor de a intra pe moșiile unor mănăstiri, cît și refuzul lor de a da dijmă de pe pămîntul muncit de ei, dar al cărui proprietar era feudalul.

Despre dijmă, ca și despre lucru, vorbesc și alte documente (doc. nr. 158 din 1622 martie 30; nr. 176 din 1622 mai 1; nr. 222 din 1622 aug. 30 etc.).

Țăranii dependenți, vecinii, din cauza condițiilor grele de trai, își continuă lupta împotriva feudalilor, sub forma fugii de pe o moșie pe alta. Deseori documentele pomenesc de: « vecinii care fug din satele sfintei mănăstiri » (Pîngărați); « vecini care fug din satul sventei mănăstiri » (Sf. Sava); sau vecini din satele m-rii Galata « care au fugit din satele m-rii în alte sate ». De obicei, domnul poruncește ca aprozii sau chiar stăpînii lor « să aibă a-i aduce pre dănșii pre toți de grumaz

la satul sventei mănăstiri». (doc. nr. 104 din 1621 nov. 23; nr. 321 din 1623 nov. 3; nr. 335 din 1623 dec. 11 etc.)

Sarcinile fiscale apasă asupra țăranimii încă și mai greu ca înainte. Condițiile istorice ale vremii se îndăspresc și datorită războiului din 1621, când turcii trec prin țară în vederea atacării Cameniței; o asemenea campanie era însoțită de corlejiul ei de jaș și ruină. Chiar în domnia pașnică a lui Radu Mihnea, luxul curții acestuia nu putea aduce o ușurare a unor asemenea obligațiuni.

De aceea țăranii își vînd părțile de ocină ce mai au pentru plata dăjdiilor. Un Machedon Hirevcescul avusese de împlinit o dajdie destul de ridicată, egală cu prețul a doi boi și opt stupi (doc. nr. 488 din 1625 nov. 21), sau un Ionașco din Ivănești are de dat o alta de 6 galbeni și 6 potronici (doc. nr. 474 din 1625 iulie 25) pentru acea epocă.

La vistierie se ținea o evidență riguroasă în catastife de vistierie a tuturor contribuabililor, fie că era vorba de înscrierea acestora pe categorii, cum sînt « slujile boierești » (doc. nr. 102 din 1621 nov. 22), sau pe sate mănăstirești scutite de obligații în afară de cisla, dabila sau capul lor (doc. nr. 330 din 1623 nov. 25, doc. nr. 133 din 1622 ian. 12), fie că era vorba de înscrierea acestora pe feluri de angherii, ca munca și ilișul (doc. nr. 220 din 1622 aug. 19, doc. nr. 222 din 1622 aug. 30) și a altora, care dăduseră naștere la repartizarea slujbașilor în podvodari, joldunari, olăcari, ilișari, rabotnici ș. a. m. d.

Nu lipsesc din acest volum nici știri privitoare la raporturile social-politice din țară; se desprinde o interesantă evoluție a orientării domniei față de clasele sociale.

Ca și în înția domnie, Ștefan Tomșa se sprijină pe biserică, majoritatea mării boierimi fiindu-i dușmană. Astfel, el continuă să acorde mănăstirilor Secul, Galata, Solca, Bistrița, Pîngărași etc., o serie de privilegii, cuprinzînd întăriri de sate, braniști, prisăci, vecini, scutiri de dări pentru unele sate (doc. nr. 93 din 1621 nov. 5, doc. nr. 104 din 1621 nov. 23; doc. nr. 118 din 1621 dec. 28; doc. nr. 120 din 1622 ian. 2; doc. nr. 142 din 1622 febr. 12; doc. nr. 164 din 1622 apr. 8 etc.). Din satele luate pe seama domniei de la mării boieri hideniți, care s-au « ridicat asupra domniei mele și țării domniei mele», Ștefan Tomșa dăruiește pe unii din boiernași care i-au fost credincioși (doc. nr. 114 din 1621 dec. 18).

Spre deosebire de el, urmașul în domnie, Radu Mihnea, fără a neglija interesele bisericii (cum reiese din unele danii și întăriri făcute mănăstirilor Secul, Tazlău, Sf. Sava etc. (doc. nr. 325 din 1623 nov. 19, doc. nr. 321 din 1623, nov. 3; doc. nr. 324 din 1623 nov. 15 și altele) colaborează îndcoșebî cu marea boierime. Numai lui Ianache mare postelnic, unul din cei mai mari boieri streini ai țării, stăpîn a multe sate și în Țara Romînească, domnul prin actul din 1624 martie 25 îi întărește nu mai puțin de 14 sate și 3/4, în valoare de 1765 ughi, 1832 taleri și 10 boi; deasemeni lui Necoriță mare vornic al țării de sus îi întărește și-i dăruiește aproape zece sate, ocini, prisăci, țigani (doc. nr. 366 din 1624 martie 26 și doc. nr. 367 din 1624 martie 27).

Însfîrșit se întrevăd unele aspecte puțin cunoscute ale frământării politice a cărei intensificare coincide cu ullații ani ai veacului al XVI-lea, fiind legată și de colaborarea dintre Moldova și căpeteniile căzăcești. Astfel, prin actul din 1623 febr. 14 (doc. nr 255) Ștefan Tomșa întărind satul Rînzești, pe Prut m-rii sf. Nicolaie din Țarina Iașilor, pomenește că « a luat acel sat Aron voievod de la Meleștan fost postelnic pentru hictenie cînd s-a ridicat cu Lobodă hatmanul, cu multe. oști de cazaci, asupra sceptrului cinstitului împărat și asupra lui Aron voievod și mult rău au făcut și au călcat cu război țara noastră, Moldova ».

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. — <1621>. — Constantin, Nicoriță și Nastasia, fiii lui Pătrașcu din Lecușeni, dau ocina lor din acest sat lui Ionașco, care a plătit de cislă pe tatăl lor.

2. — 1621 (7129) i a n u a r i e 6. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ion Potlog al doilea logofăt parte din moșia satului Părtănoși ținutul Vaslui, cumpărată cu 50 ughi de la Ionașco, ficiorul Tomii.

3. — 1621 (7129) i a n u a r i e 7, I a ș i. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița braniștea veche.

4. — 1621 (7129) i a n u a r i e 7, I a ș i. — Alexandru Iliăș voievod poruncește urednicului din Piatra să nu oprească venitul morii din Dărmănești și să nu oprească oamenii de a măcina la morile mănăstirii Pîngărați.

5. — 1621 (7129) i a n u a r i e 8, I a ș i. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Neamț un loc de moară unde cade Jijia în Prut.

6. — 1621 (7129) i a n u a r i e 11, I a ș i. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Pantocrator seliștea Merenii, fostă domnească și ascultătoare de ocolul Suceava.

7. — 1621 (7129) i a n u a r i e 12, I a ș i. — Alexandru Iliăș voievod poruncește dregătorilor din târgul Huși să lase în pace de jold și podvoade poslușnicii episcopiei de Huși.

8. — 1621 (7129) i a n u a r i e 18, I a ș i. — Dumitru Goia fost postelnic și copiii săi vînd satele Doljești și Balomirești, din ținutul Roman, lui Constantin Batiște fost paharnic.

9. — 1621 (7129) i a n u a r i e 30, I a ș i. — Ghenghea mare logofăt, Ieremia mare vornic și alții adevăresc că Vasile Bogza fost comis a vîndut lui Ioan Potlog al doilea logofăt partea din satul Codăești pe apa Cuțitna cu vad de moară, pentru 1 cal, 1 iapă, 4 boi și 4 vaci cu viței, prețuite la 100 taleri argint.

10. — 1621 (7129) i a n u a r i e 30, I a ș i. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ioan Potlog al doilea logofăt parte din satul Codăești, vad de moară pe apa Cuțitna și a Dobrovățului cumpărată de la Vasile Bogza fost comis, pentru 1 cal, 1 iapă, 4 boi și 4 vaci cu viței, prețuite la 100 taleri argint.

11. — 1621 (7129) f e b r u a r i e 4, C u c i u r. — Magda Vrînceneasa cumpără de la Lențoae două fălci de vie în Dealul lui Vodă și le dă apoi fiului ei Coste, ca să n-aibă amestec cu ceilalți fii ai ei.

12. — 1621 (7129) februarie 4, Cuciur. — Gavrilaş staroste de Cernăuți dă mărturie că Magda Vrînceneasa dă fiului ei, Coste, niște vii în Dealul lui Vodă, pe care le zălogise Leanțe bătrînul, pentru 100 taleri bătuți.

13. — 1621 (7129) februarie 24, Iași. — Grigori Ciolpan fost mare spătar și alții mărturisesc că Dumitru și Onul s-au jăluit că țiganul Capșea al lui Gligore Buhuș a ucis pe feciorul lui Dumitru.

14. — 1621 (7129) februarie 25, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Duca fost comis o parte din satul Miclești cumpărată cu 20 taleri de la Crăciun și de la Sușul.

15. — 1621 (7129) martie 1, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ștefan, ginerele lui Ieremie Brăescu a șasea parte din satul Brăești, pentru care s-a pîrît cu Vasile Grumaz.

16. — 1621 (7129) martie 2, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe fost spătar satul Sacalășești pe Topolița.

17. — 1621 (7129) martie 7, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește slugilor sale Simion Mirca pitar și Dumitru stolnicul din Răspopi ocina din satul Nicorești, ținutul Fălciu.

18. — 1621 (7129) martie 7, Iași. — Lazăr Blidaru păhărnicele din Bliderești ținutul Trotuș, împreună cu fiicele sale, vînd ocina lor lui Solomon fost pîrcălab și soției acestuia Păscălina, cu zece galbeni.

19. — 1621 (7129) martie 10. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Eremia mare vornic de țara de jos satul Călimani din ținutul Neamț.

20. — 1621 (7.29) martie 13, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Apostol Cehan părți din satele Grumăzești, Fauri și Prigorciani, cu vaduri de moară și locuri de heleșteu în ținutul Vaslui.

21. — 1621 (7129) martie 13, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Drăgan comis satele Brețcani, Drăghinești, etc.

22. — 1621 (7129) martie 13, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește epociilor lui Gheorghe logofăt, Vasile Huhulea, Stratul, Vasilie și Ana, satele Băilești și Măreței ținutul Tutovei, în pricina cu Ionașco Batin.

23. — 1621 (7129) <martie 13>. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Eremia pîrcălab și Dumitrașco Lupe vornic de gloată moșia din Iacobeni, ce se cheamă Sloboziiani.

24. — 1621 (7129) martie 17, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Isac Ștircea diiac un țigan, Ursu Foltișor, cumpărat cu 60 taleri argint de la Căzacu și fratele său, Pătrașco, fiii lui Gheorge comis.

25. — 1621 (7129) martie 20. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Calapod aprodul jumătate din satul Vlăiceni, partea de sus, pe Jijia, cumpărată cu 150 galbeni de la Rusca Căldăruș.

26. — 1621 (7129) martie 20, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Ionașco mare vornic al țării de sus satul Săsești din ținutul Tecuci.

27. — <1621> martie 21 Iași. — Ionașco și sora sa Anisia vînd lui Alexa stolnic părți din satele Doroșcani și Doroșcănei, cu 9 taleri.

28. — <1621> martie 22. — Gligore și femeia sa Frăsina vînd lui Miron Barnovschi pîrcălab de Hotin cu 90 taleri a cincia parte din satul Căbăceni.

29. — 1621 (7129) m a r t i e 23, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Constantin Batiște paharnic satele Doljești și Balomirești pe Pîrăul Alb, ținutul Roman, cumpărate de la Dumitru Goia postelnic.

30. — 1621 (7129) m a r t i e 23. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Lupu Dragotă părți de moșie în satele Păiceni, Cărăulești, Ciuturești, Șerbănești, Jișcani și Purcelești din ținutul Roman.

31. — 1621 (7129) m a r t i e 23, Vicoleni. — Chițul din Liveni vinde lui Mihalce Meica partea sa din satul Vicoleni.

32. — 1621 (7129) m a r t i e 25. — Alexandru Iliăș voievod dăruiește mănăstirii Golia satul Vinători pe Bistrița.

33. — 1621 (7129) m a r t i e 27, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bisericiani satele Troița, Orbic și Popcești cu vaduri de moară pe Cracău.

34. — 1621 (7129) m a r t i e 27, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește lui Gheorghe fost spătar satul Sacalășești pe Topolița.

35. — 1621 (7129) m a r t i e 30, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Dragomirna satul Măteiani, cu vad de moară în Jijia în ținutul Hîrlău și seliștea Borzăști pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi.

36. — 1621 (7129) m a r t i e 30, Iași. — Alexandru Iliăș voievod scrie lui Ștefan aprod să cerceteze și să împartă averea rămasă de la Ionașco, între soția acestuia și Gligorie diac, fratele lui Ionașco.

37. — 1621 (7129) a p r i l i e. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Bistrița hotarul braniștei și dreptul de a nu lăsa pe nimeni să intre în braniște și să facă pagube.

38. — 1621 (7129) a p r i l i e 3, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Galata satul Șivița pe Prut, cu bălți și grle.

39. — 1621 (7129) a p r i l i e 4, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul satele Rușciori și Jidești din ținutul Neamț.

40. — 1621 (7129) a p r i l i e 4, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul dreptii săi robi țigani.

41. — 1621 (7129) a p r i l i e 4, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul seliștea Ecușeni, ținutul Roman.

42. — 1621 (7129) a p r i l i e 5, Iași. — Alexandru Iliăș vodă întărește mănăstirii Galata satul Buicani pe Bîc, danie de la Mărica, jupîneasa lui Chiriță postelnic.

43. — 1621 (7129) a p r i l i e 5, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii cu hramul Înălțarea domnului de la Ierusalim închinarea mănăstirii Galata din Iași, cu toate averile și veniturile ei.

44. — 1621 (7129) a p r i l i e 5, Focșani. — Dumitrașco Ștefan și Ursu Vartic starosti de Putna dau mărturie pentru o parte din satul Cofești, pe apa Putnei, cumpărată de Pavel fost pîrcălab de la Marica, fata lui Pentelei din Cofești.

45. — 1621 (7129) a p r i l i e 6, Iași. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Răcica satul Ustia de pe Răut, ținutul Orhei.

46. — 1621 (7129) a p r i l i e 6. — Alexandru Iliăș voievod întărește mănăstirii Secul satul Vlădeni cu iaz și cu moară în ținutul Soroca, dăruit de Băcioc fost vornic.

47. — 1621 (7129) aprilie 6, Iași. — Alexandru Iliș voievod poruncește globnicilor și dușegubinarilor din ținutul Fălciu să lase în pace satele episcopiei de Huși, de gloabe și dușegubine.

48. — 1621 (7129) aprilie 8, Iași. — Alexandru Iliș voievod poruncește pîrcălabilor și celorlalți dregători din târgul Cotnari să lase în pace vierul mănăstirii Bistrița, pe care l-a scutit de toate dările.

49. — 1621 (7129) aprilie 9. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Boul moșie în satul Văscani cumpărată de la Filip fiul lui Tetianu, cu 35 taleri de argint.

50. — 1621 (7129) aprilie 10. — Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Secul satul Vlădeni din ținutul Soroca, iar cine va fi prins că vnează pește în iazul satului să fie de gloabă cu 12 boi.

51. — 1621 (7129) aprilie 11, Iași. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Nicolachi fost mare stolnic părți din satul Potlogeni din ținutul Neamț.

52. — 1621 (7129) aprilie 13, Iași. — Gavril vornic și fiul său vînd satul Zorileni lui Scărlet și cneaghinei Maria.

53. — 1621 (7129) aprilie 17, Iași. — Alexandru Iliș voievod întărește mănăstirii Bisericiani o poiană de la gura Bicazului și o curătură.

54. — 1621 (7129) aprilie 18, Iași. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Anastasie, mitropolit de Suceava, satul Drujești de pe Sitna, din ținutul Hîrlău.

55. — <1621> aprilie 20. — Ion Hăugul din Vădeni, Ionașco Murguleț din Bășeani, Ilnat din Cămănărești și alți oameni dau mărturie că Samoilă a cumpărat o bucată de moșie și o casă de la Gligorie Vasluiuanul din satul Bășeani, cu 12 taleri de argint.

56. — 1621 (7129) aprilie 24, Iași. — Alexandru Iliș voievod întărește lui Larion diacon din Rătești ocini la Rădeni, ținutul Neamț.

57. — 1621 (7129) mai 3, Iași. — Alexandru Iliș voievod poruncește cămănarilor din târgul Huși să nu ia camănă de la poslușnicii episcopiei de Huși.

58. — 1621 (7129) mai 6, Iași. — Alexandru Iliș voievod întărește logofătului Tăutul siliștea Dămileni cu loc de mori pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi.

59. — <1621> mai 8, Suceava. — Petria Roșca și femeia sa Nastasiia vînd lui Isac Ștircea o țigancă cu 40 lei, care s-a căsătorit după un țigan a lui Isac Ștircea.

60. — 1621 (7129) mai 12, Iași. — Ghianghia mare logofăt și alți mari boieri dau mărturie pentru un schimb de ocini făcut în Războieni, ținutul Neamț și Stolniceni, ținutul Suceava, de Lupul și Ionașco Prăjescu, cu Baico vornic de gloată.

61. — 1621 (7129) mai 14, Iași. — Alexandru Iliș voievod poruncește lui Iane mare vătav de Suceava, să înapoieze lui Dumitrașco Șeptelici tot ce-a luat de la casa lui.

62. — 1621 (7129) mai 26. — Pătrașco vinde lui Manea, socrul Cazacului, jumătate de sat din Cristinești, cu moară și cu heleșteu, pentru 130 galbeni bani gata.

63. — 1621 (7129) mai 28, Iași. — Gavril și Vasilco, fiii Mihalcei din Știgoreani, vînd lui Cîrstea vornic de țîrg, partea lor din satul Știgoreani, cu 20 de lei.

64. — 1621 (7129) mai 30. — Olena și fiii săi dau mărturie că au luat 70 galbeni cu împrumut de la egumenul mănăstirii Sf. Sava, ca să plătească o moarte de om, iar pentru acești bani au pus zălog părți din satele Zubriceni și Blișceanăuți, ținutul Hotin.

65. — 1621 (7129) iunie 6, Iași. — Alexandru Iiaș voievod întărește lui Ștefan diac și fratelui său, popa Gheorghe, fiii popii Ioan de la biserica domnească din Bacău o prisacă la Fundul, unde a fost Vlaicu prisăcarul și jumătate din satul Fundul, cumpărat de la Lazor, fiul lui Anghel fost cămăraș, cu 50 taleri.

66. — 1621 (7129) iunie 8, Iași. — Alexandru Iiaș voievod întărește lui Gheorghe diac ocină în Boureni și mori pe Moldova, Moțca și Boura, cumpărate de la Toader Boureanu cu 22 ughi.

67. — 1621 (7129) iunie 12. — Costachi diac, Vascan vătav de hnsari și Vulpaș vătav dau mărturie că Barnovshi, fiul Călinii și Ion Dăman, vărul său, vînd lui Pavăl fost pîrcălab moșia lor din Olișăști, cu 12 taleri.

68. — 1621 (7129) iunie 15, Iași. — Alexandru Iiaș voievod dăruiește lui Barnovschi pîrcălab de Hotin două sate Bosance lângă Suceava.

69. — 1621 (7129) iunie 16. — Ghinea șoltuzul și pîrgarii de Adjud adevăresc că Tofan Buhaiu și Giurgiul au vîndut părți din satul Coțăști cu 33 taleri, lui Chiriac pîrcălabul de Putna.

70. — <1621, 1632> iunie 22, Iași. — Alexandru Iiaș voievod confirmă mănăstirii Vizartea tot locul de pe amîndouă Vizăuțile, din gura Vizăuțului celui Mic pînă în muntele Răchitașul.

71. — 1621 (7129) iunie 26, Iași. — Alexandru Iiaș voievod dăruiește mănăstirii Sf. Sava din Iași patru fâlcii de vie la Cotnari, foste ale lui Coste Băcioc vornic, care le-a pierdut, fiindcă s-a răsculat împotriva turcilor împreună cu Gașpar voievod.

72. — 1621 (7129) iunie 29, Iași. — Alexandru Iiaș voievod întărește lui Onciul Iurașcovici fost pîrcălab siliștea Șendriceni, ținutul Hîrlău.

73. — 1621 (7129) iulie 3, În Tabără. — Alexandru Iiaș voievod poruncește lui Ionașco fost armaș să pună în vedere oamenilor din satul Greci să lase în pace satul Cernați a lui Dumitrașco fost pîrcălab și al răzeșilor săi. Altfel le va lua gloabă 50 de boi.

74. — 1621 (7129) iulie 4, Iași. — Alexandru Iiaș voievod scrie pîrcălabilor, șoltuzului și pîrgarilor din Cotnari să cerceteze pricina dintre călugării de la mănăstirea Aron Vodă și Golia pentru niște vie de la Cotnari.

75. — 1621 (7129) iulie 7. — Simion Capșea medelnicerel vinde lui Dumitrașco Fulger diac ocina sa din satul Toderești, ținutul Cîrligăturii, cu 53 taleri de argint.

76. — 1621 (7129) iulie 8. — Ion Ghimoc și feciorii săi vînd ocina lor din Popișcani lui Tanasă vornic, ca 48 taleri de argint.

77. — <1621 (7129) iulie 12>, Săcuiani. — Maței împrumută de la Nechifor din Săcuiani 16 taleri, dar la termen neputînd achita banii, își zălogește ocina din Săcuiani.

78. — 1621 (7129) iulie 26. — Ion Hăugul pitărel din Vădeni și alte slugi domnești adevăresc că Ionașco Coișor stolnicul a vîndut o parte din satul Bășeani lui Costin aprodul din Movileni, cu 20 taleri de argint.

79. — 1621 (7130) septembrie, Cîrjești. — Lupul mare vornic al țării de jos și alți boieri mărturisesc că Tanasie și femeia sa Tatiana au vîndut lui Dumitru Buhuși, o ocină în satul Hoicești, sub Strunga, cu 40 taleri.

80. — 1621 (7130) septembrie 7, Tîrgul Trotuș. — Șoltuzul și cei 12 pîrgari din Tîrgul Trotușului dau mărturie lui Dumitrașco Ștefan mare vornic, pentru partea

Anei și fratelui ei din satele Pizdeni și Hiltiu de Jos, pentru o dușegubină pe care a plătit-o Dumitrașco pentru Ana, care a făcut un copil.

81. — <1621 după septembrie 7; 1622 aprilie 1 — 1623 iunie 25>. — Toader feciorul Dragai vinde părțile sale de moșie din Frasin și din Gălțăști lui Dumitrașco vornic.

82. — 1621 (7130) septembrie 14, Iași. — Mari boieri dau mărturie, că Ionașco Negruț vinde lui Enachi postelnic 3 sferturi din Mărișeni, cu 30 galbeni.

83. — <1621 după septembrie 14 — 1623 noiembrie 29>. — Ghenghea mare logofăt și Miron Barnovschi hatman dau mărturie că Dumitrașco Buhuș și Dumitrașco s-au înțeles cu oamenii din satul Tătăreni, ca aceștia să se mute înapoi unde a fost seliștea lor cea bătrână.

84. — 1621 (7130) octombrie 7. — Simion, feciorul Neagăi din Crucea de Sus, împreună cu frații săi vind lui Ursul partea de ocină ce au în Borzești, cu 25 de taleri.

85. — 1621 (7130) octombrie 7. — Simion, fiul lui Nicoară Gîscă din Balomirești, vinde lui Ursu, fiul lui Zaharia, partea sa de moșie din Borzești pentru 16 oi cu miei.

86. — 1621 (7130) octombrie 10, Iași. — Nastasia și Irina, fiicele lui Petrea spătar, vind jupînesei Pascalina o parte din satul Rusii Gozi, cu 20 galbeni.

87. — 1621 (7130) octombrie 22, Galați. — Bodea, fiul lui Crahană, vinde lui Ionașco Ghenghea logofăt parte din Tulucești, la Traian, în ținutul Covurlui, cu 50 taleri.

88. — 1621 (7130) octombrie 27. — Loghin vinde lui Fătul părțile sale de ocină din Văltureni, cu 24 taleri.

89. — 1621 (7130) noiembrie 4, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Bisericiani braniștea de la Popcești, imputernicind-o să prindă pe cei care ar încălca braniștea mănăstirească și să le ia totul.

90. — 1621 (7130) noiembrie <după 4>, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Pingărați gloabele și deșugubinele ce se vor face prin toate satele mănăstirii.

91. — <1621 după noiembrie 4>. — Cărste Burlă dă mărturie pentru hotarul moșiei Mațoteștilor și a Verzănilor din codru pustiu, pe loc domnesc, în pricina dintre Stan Mațotă cu Ion și Simion Verzână.

92. — <1621 după noiembrie 4 — 1622 august 31> 7130. Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Gheorghe mare spătar satul Sacălășești pe Topoliță, care a aparținut ocolului Tg. Neamț.

93. — 1621 (7130) noiembrie 5, Iași. — Ștefan Tomșa voievod poruncește dregătorilor din Huși să lase în pace pe poslușnicii episcopiei de Huși de dări și podvoade.

94. — 1621 (7130) noiembrie 6, Spătărești. — Salomia, preoteasa popii Anton din Spătărești, vinde lui Dealeu a opta parte din jumătatea satului Spătărești, cu 35 taleri.

95. — 1621 (7130) noiembrie 7, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Căzan fost postelnic părți de ocină din satul Pietriș și seliștea Brădești, în ținutul Roman, cu vaduri de moară pe Bahlueț, ce-i fuseseră dăruite de Balica fost hatman.

96. — 1621 (7130) noiembrie 12. Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Bisericiani satul Popcești, fost ascultător de ocolul târgului Piatra.

97. — 1621 (7130) noiembrie 12, Iași. — Ștefan Tomșa voievod poruncește pircălabilor de Roman să facă lege dreaptă pentru o moară și o p'ua ale mănăstirii Aron Vodă, care au fost arse de satcle Hălășteiani și Buscăteni • cînd au fost în b'jenie •.

98. — 1621 (7130) noiembrie 14, Iași. — Ștefan Tomșa voievod poruncește lui Pătrașco Bașotă să aleagă un vad de moară în p'raul Cracăului al lui Nechita diac, dinspre Gheorghe diac și alți răzeși.

99. — 1621 (7130) noiembrie 20, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Agapia satul Childeștii, pe Moldova. fost domnesc și ascultător de ocolul tîrgului Roman.

100. — 1621 (7130) noiembrie 20, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Bisericanii braniștea veche. Se consemnează toate hotarele acestei braniști.

101. — 1621 (7130) noiembrie 20, Iași. — Ștefan Tomșa voievod scrie ureadnicului din tîrgul Piatra să nu tragă la ocolul Pietrii, satul Vercești din ținutul Neamț, al lui Ionașco Jora.

102. — 1621 (7130) noiembrie 22, Iași. — Ștefan Tomșa voievod poruncește rabotnicilor și ilișarilor din ținutul Neamț să lase în pace de dări patru poslușnici ai mănăstirii Pîngărați.

103. — 1621 (7130) noiembrie 22. — Ștefan Tomșa voievod poruncește dregătorilor din ținutul Neamț să nu supere satele Ivănești, Bilăești și morile de pe Cracău ale mănăstirii Pîngărați.

104. — 1621 (7130) noiembrie 23, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Pîngărați dreptul de a urmări și aduce înapoi, în satele mănăstirii, pe toți vecinii fugiți din satele ei.

105. — 1621 (7130) noiembrie 26, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Onciul Iurașcovici seliștea Șendriceni, fost ascultătoare de ocolul tîrgului Dorohoi.

106. — 1621 (7130) noiembrie 27. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Solomon partea sa de moșie din satul Mogești.

107. — 1621 (7130) noiembrie 30, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Lupul al treilea logofăt, fost stolnic, satul Voicești pe Iucaș, ținutul Neamț.

108. — 1621 (7130) decembrie 5, Iași. — Ștefan Tomșa voievod poruncește dregătorilor de Căcăceni să lase în pace ocina lui Ștefan diac și Vasile, fiul lui Ieremia fost pircălab, din satul Brăești. pe care a stăpînit-o Balica fost hatman.

109 — 1621 (7130) decembrie 5, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Voruntar satul Negrițești, la Neamț, zis și Bozieni, pe care îl luase în domnia tatălui.

110. — 1621 (7130) decembrie 10. — Ștefan Tomșa voievod dă călugărilor de la mănăstirea sf. Ilie satul Războieni, ținutul Neamț.

111. — 1621 (7130) decembrie 11. — Ion Carapotona șoltuzul și pîrgarii tîrgului Birlad dau mărturie că a vîndut Crăciun partea sa din Foltești lui Lazor și lui Pășcan, cu 30 taleri.

112. — 1621 (7130) decembrie 12, Iași. — Ștefan Tomșa voievod dăruiește lui Tăutul al doilea logofăt siliștea Dămilenii cu locuri de mori și heleștece, pe Iubăneasa, ocolul Dorohoi.

113. — 1621 (7130) decembrie 14, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Voruntar fost comis satul Negrițești, ținutul Neamț.

114. — 1621 (7130) decembrie 18, Iași. — Ștefan Tomșa voievod dăruiește lui Vasilie Roșca medelnicer satul Berbești ținutul Cîrligăturii, fost al lui Isac Balica și pierdut din cauza vicleniei.

115. — 1621 (7130) decembrie 18, Iași. — Ștefan Tomșa voievod dăruiește lui Lupul al treilea logofăt o bucată de loc domnesc din braniște.

116. — 1621 (7130) decembrie 19, Pojoreni. — Iurașco Dracea vornic de gloată mărturisește pentru vînzarea unui vad de moară pe apa Bîrladului, lui Vasilie fost staroste.

117. — 1621 (7130) decembrie 20, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Pătrașco Bașotă dreptii săi robi țigani.

118. — 1621 (7130) decembrie 28, Iași. — Ștefan Tomșa voievod dă carte episcopului de Roman, Athanasie, pentru a-și apăra o prisacă și o vie la Bacău, iar pe cine va prinde în ele, "să-l lase numai gol".

119. — 1622 (7130) ianuarie 2, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Secul o oada, o prisacă și mori în hotarul Tg. Frumos.

120. — 1622 (7130) ianuarie 2, Iași. — Ștefan Tomșa voievod dă slobozenie egumenilor și vătămanilor de la mănăstirea Secul să aducă oameni din alte țări, scutindu-i de dări pe timp de 2 ani.

121. — 1622 (7130) ianuarie 2, Iași. — Ștefan Tomșa voievod poruncește pîrcălabilor, șoltuzului și pîrgarilor din Cotnari, să nu turbure cu podvoade un vier al mănăstirii Secul.

122. — 1622 (7130) ianuarie 2, Iași. — Ștefan Tomșa voievod poruncește lui Toma diacul din Tamaș să cerceteze pricina dintre Grozav și Drăgan din Oțești cu Greul din Tamaș, pentru o dulamă și 20 potronici.

123. — 1622 (7130) ianuarie 3. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Grozav și Dingan din Oțești o parte de moșie din gura Răcătăului, plină în malul Siretului, în pricina cu Negru din Tamași.

124. — 1622 (7130) ianuarie 4, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Bistrița dreptul de a stăpîni apa Bistriții de la gura Giurcoaia plină la Doamna, în pricina cu mănăstirea Bisericiani și oamenii din satul Hangul.

125. — 1622 (7130) ianuarie 5, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Bistrița braniștea veche, dăruită de Ștefan cel Mare. Se arată hotarele.

126. — 1622 (7130) ianuarie 5, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Bistrița o jumătate de moară din hotarul Țigăneștilor pe Putna, părți din satul Țigănești și o vie.

127. — 1622 (7130) ianuarie 5, Suceava. — Grigore, fiul lui Miron din Comănești și femeia sa Marica vînd lui Ionașcu partea lor de moșie din satul Tătărășeni.

128. — 1622 (7130) ianuarie 6, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Pingărați un iaz, ce este în hotarul tîrgului Piatra, care se numește Ciocrlia.

129. — 1622 (7130) ianuarie 6, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Grigore și lui Costin vistiernicel din Iurghiceni ocină la <Rădeni> cumpărată de la Umbrar vătaf.

130. — 1622 (7130) ianuarie 7, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Simion comis jumătate de sat din Voinești, ținutul Cîrligăturii, cumpărată de la Vasile Bucium fost postelnic, cu 100 taleri.

131. — 1621 (7130) i a n u a r i e 8, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Homor moșia din jurul mănăstirii după vechiul hotar.

132. — 1622 (7130) i a n u a r i e 11, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Luca parte din satul Roșcani cu loc de heleșteu, cumpărată de la Matei, fiul lui Grigore Roșca cu 49 taleri.

133. — 1622 (7130) i a n u a r i e 12, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod poruncește pîrcălabilor, globnicilor și deșugubinarilor din ținutul Roman să lase în pace satele Săbăoani și Berindeești ale mănăstirii Secul de toate dările.

134. — 1622 (7130) i a n u a r i e 12, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod poruncește vătămanilor și tuturor vecinilor din satele Tăistreni și Tîrnovca, ținutul Soroca, să dea ascultare mănăstirii Voroneț.

135. — 1622 (7130) i a n u a r i e 13. — Ionașco și Lupu Prăjescu își împart între ei satele și țiganiile moșteniți de la părinți.

136. — 1622 (7130) i a n u a r i e 13. — Lupul Prăjescu își împarte cu fratele său Ionașco satele și țiganiile, iar morile de pe Siret și heleșteul de la Șoptirleni să le stăpînească împreună.

137. — 1622 (7130) i a n u a r i e 14, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Pobrata toate gloabele și deșugubinele din satele mănăstirii din ținutul Suceava, pentru odăjdii și încălțăminte.

138. — 1622 (7130) i a n u a r i e 14. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Pantocrator seliștea Mereni din ținutul Sucevei.

139. — 1622 (7130) i a n u a r i e 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Tazlău un iezor.

140. — 1622 (7130) i a n u a r i e 22, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește călugărilor de la mănăstirea Bisericieni satul Troița din ținutul Neamț, în pricina cu cneaghina lui Băcioc mare vornic și frații ei.

141. — 1622 (7130) f e b r u a r i e 5, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește fiilor lui Gorcea Udrea parte din satul Sîrbi pe Bașeu, în ținutul Dorohoi, în pricina cu mănăstirea Pantocrator.

142. — 1622 (7130) f e b r u a r i e 12. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Galata satul Vâlcești, ținutul Suceava, scutindu-l de toate dările, afară de darea împărătească.

143. — 1622 (7130) f e b r u a r i e 15, Pleșești. — Leahul, feciorul Sălăgeanului, vinde lui Vasile Dinga diac partea sa de moșie din Merești cu 200 taleri.

144. — <1622> f e b r u a r i e 18. — Nicoară mare vornic al țării de sus poruncește lui Lupul de Urghiceni și Ioan de Mădărjeți să viună înaintea sa în ziua de Sîn Toader cu întreg satul Spinoasa pentru o moarte de om ce s-a făcut.

145. — 1622 (7130) f e b r u a r i e 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod dăruiește lui Ionașco Cehan vornic de gloată satul Voloseni din ținutul Fălciu, fost ascultător de ocolul Stănileștilor.

146. — 1622 (7130) f e b r u a r i e 22. — Ionașco mare vornic de țara de jos și alți boieri adevărați că Ion, fiul lui Necoară din Semișăști, ținutul Vaslui, a vîndut partea sa de ocină din Părtănoși lui Ion Potlog vornic de poartă.

147. — 1622 (7130) f e b r u a r i e 28. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Ion Potlog vornic de poartă parte din satul Părtănoși, cumpărată de la Nicoară din Semișăști.

148. — 1622 (7130) m a r t i e, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Scărlet și cneaghinei sale Maria satul Zorileni pe Bîrlad, din ținutul Bîrlad, fost al lui Dumitrașco fiul lui Andrei Chiriac, care l-a pierdut neputînd plăti unui turc o datorie de 140 boi și 200 de oi.

149. — 1622 (7130) m a r t i e 4, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Drăgan mare armaș satul Lungeani, pe Moisiia, ținutul Fălciu, cumpărat de la Simion și rudele lui cu 40 taleri de argint.

150. — 1622 (7130) m a r t i e 13, I a ș i. — Ștefan voievod întărește lui Ștefan Moinăscul ginerele lui Pătrașco banul casele și biserica din Cucuteni, în pricina cu Stanca, sora lui Pătrașco Banul.

151. — 1622 (7130) m a r t i e 21. — Șoltuzul și pîrgarii din Tîrgul Trotuș dau mărturie cum Necula a vîndut partea sa de moșie din Hîlpești lui Dumitru și Toader Mailat din Poene, cu 36 taleri.

152. — 1622 (7130) m a r t i e 22, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Ionașco Jora fost paharnic și soției lui Sămîna satul Vercești din ținutul Neamțului, jumătate din satul Doroșcani, satul Hurdușii din ținutul Fălciului, vii la Cotnari și case la Iași.

153. — 1622 (7130) m a r t i e 26. — Ștefan Tomșa voievod scutește de dări satele Belcești, Plopi și Călugăreni în ținutul Hîrlău ale mănăstirii Galata, metoh al bisericii sf. Mormînt din Ierusalim.

154. — 1622 (7130) m a r t i e 26. — Antemia, femeia Turcei, vinde o parte de moșie din satul Tomești lui Petre din Tomești cu 5 taleri de argint.

155. — 1622 (7130) m a r t e 29, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Ieremia Grama fost pîrcălab parte din satul Ușcați, cumpărată de la Efrim cu 20 taleri numărăți.

156. — 1622 (7130) m a r t i e 30, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Solca șapte fălci de vie de la Cotnari, cu crame și cu pivnițe de piatră.

157. — 1622 (7130) m a r t i e 30, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește popii Dedul din Dumșani o parte din satul Dumșani, ținutul Dorohoi, cumpărată de la Sora, nepoata lui Dumșa, cu 45 taleri.

158. — 1622 (7130) m a r t i e 30, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod poruncește marilor vâtafi din ținutul Fălciu să cerceteze pricina dintre mănăstirea sf. Sava și sătenii din Vitoltești, pentru călcarea moșiei din Gușeței a mănăstirii.

159. — 1622 (7130) a p r i l i e 1, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Vasile Roșca stolnicul satul Berbești, ținutul Cîrligăturii, cu 4 heleșteie și cu locuri de mori.

160. — 1622 (7130) a p r i l i e 4, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Miron Barnovschi, hatman și pîrcălab de Suceava satul Căbîceni, ținutul Dorohoi, în loc de heleșteu, de moară și părți din Milianca, Cerlena Mică și satul Gurguița în ținutul Chigiaciului.

161. — 1622 (7130) a p r i l i e 4, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod poruncește ureadni-cului de Piatra să nu turbure vecinii din satele Zănești, Diugani și Colțești ale mănăstirii Tazlău.

162. — 1622 (7130) a p r i l i e 6, I a ș i. — Ștefan feciorul lui Ion Tălmaci și femeia lui Marica, vînd egumenului de la mănăstirea sf. Sava o vie la Copou, cu 60 taleri bătuți.

163. — 1622 (7130) a p r i l i e 7, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește cneaghinei răposatului Goia postelnic, partea sa din satul Cărbunești.

164. — 1622 (7130) a p r i l i e 8. — Ștefan Tomșa voievod poruncește dăbilarilor și celorlalți slujbași din ținutul Roman să lase în pace de toate dările satele Sadna și Tămășeni ale mănăstirii Galata.

165. — 1622 (7130) a p r i l i e 9, I a ș i. — Gheanghea mare logofăt dă mărturie că Iosip și rudele sau au vîndut lui Enache postelnic părți din satul Medeleni, cu 60 taleri de argint.

166. — <1622> a p r i l i e 13, I a ș i. — Gheanghea mare logofăt dă mărturie că Hilip Neniul a vîndut lui Enache postelnic parte din satul Medeleni pe Prut, cu 52 taleri.

167. — 1622 (7130) a p r i l i e 15. — Moiseu, feciorul lui Grozav din Răchitiș și Toader vînd lui Dumitrașco vornicul partea lor de moșie din Răchitiș și Răchitoasa pe Zeletin cu 20 galbeni.

168. — 1622 (7130) a p r i l i e 15. — Simion din Neamț zălogește lui Chicoș moșia sa, Dobromirești de la ținutul Tutovii. pe apa Similii, pentru 2 butoaie cu miere.

169. — 1622 (7130) a p r i l i e 15, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod scutește vierii de la Cotnari ai mănăstirii Secul de toate dările.

170. — 1622 (7130) a p r i l i e 18. — Ștefan voievod scutește satele Belcești, Plopi și Călugăreni ale mănăstirii Galata de toate dările.

171. — 1622 (7130) a p r i l i e 20. — Ștefan Tomșa voievod întărește fiilor lui Gorcea Udrea o parte din satul Sirbi pe Bașeu, în ținutul Dorohoi, în pricina cu mănăstirea Pantocrator.

172. — 1622 (7130) a p r i l i e 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Nacul și Gavril, fiii lui Iane neguțător, ocine în Vitănești și Sirbi.

173. — 1622 (7130) a p r i l i e 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui popa Mihul și Grecul visternicel o parte din satul Pășcani.

174. — 1622 (7130) a p r i l i e 20, Costeni. — Dochii și copiii săi vînd ocina din Aldești, ținutul Neamț, lui Ghiorghie fost spătar și soției sale Nastasia.

175. — 1622 (7130) a p r i l i e 26, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod dăruiește lui Sacotă mare medelnicer un țișan cu femeia și copii lui.

176. — 1622 (7130) m a i 1, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod dă carte călugărilor de la mănăstirea Bistrița ca să ia dijmele din satul Mogești.

177. — 1622 (7130) m a i 1, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod poruncește ureadnicului din tirgul Piatra să risipească casele făcute de oameni pe locul mănăstirii Bistrița, la Hangu.

178. — 1622 (7130) m a i 1, B i r l a d. — Gavril, fiul lui Bădin, vinde vornicului Dumitrașco Gheucă pe Urul țișanul, cu țișanca și copiii lui.

179. — 1622 (7130) m a i 5, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod judecă neînțelegerea dintre boierul Gheorghie Boț și Mitrofana, cneaghina vornicului Ureche, pentru satul Jurjești și dî dreptate Mitrofanei.

180. — 1622 (7130) m a i 6, I a ș i. — Ștefan voievod întărește lui Dumitrașco Buhuș părți de ocină din Vavatiești, care se numește Bărlești, în pricina cu popa Lupul.

181. — 1622 (7130) m a i 9, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Nicoară moșie în satul Voinova, loc de prisacă și cu tot venitul, cumpărate de la nepoții lui Pantea.

182. — 1622 (7130) m a i 10, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Dumitrașco Seachil două case din satul Birjoveni cu venitul din țarină, apă și grădini.

183. — 1622 (7130) m a i 15. — Ștefan Tomșa voievod poruncește lui Dumitru Pătrașcovi mare vătav de Suceava și lui Vasile diac din Siliște să aleagă și să stlpească hotarul satului Ploești dinspre Dolhești.

184. — 1622 (7130) m a i 15, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește cneghinei răposatului Goe postelnicul parte din satul Buruinești

185. — 1622 (7130) m a i 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Apostol fost pfrcălab moșie la Vorniceni, ținutul Covurlui.

186. — 1622 (7130) m a i 24, I a ș i. — Anastasie Crimca, mitropolitul Sucevei și marii boieri mărturisesc cum Cazacul și fratele său Pătrașcu au vîndut călugărilor de la mănăstirea Solca satul Cîrstinești pe Iubăneasa ținutul Dorohoi.

187. — 1622 (7130) m a i 28, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Vasilcea păhărnicele o parte din satul Potlogiani în pricina cu Ieremia fost pfrcălab.

188. — 1622 (7130) m a i 31, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Dumitrașco Șeptelici părțile de sat ale fratelui său Vasile Șeptelici fost hatman, puse zălog pentru zece iepe cu mînzii.

189. — 1622 (7130) i u n i e, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Bisericeani satul Vîntători pe Bistrița, ținutul Neamț, fost domnesc și ascultător de ocolul tîrgului Piatra.

190. — 1622 (7130) i u n i e 1, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Solca satul Cîrstinești pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, cumpărat de la fiii lui Gheorghe Doronceanul fost comis, cu 400 taleri.

191. — 1622 (7130) i u n i e 1. — Anastasie Crimcovici, arhiepiscop și mitropolit al Sucevei, dăruiește mănăstirii Secul 7 fălci vie la Cotnari, în Dealul Țombricului.

192. — 1622 (7130) i u n i e 2, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Secul șapte fălci de vie la Cotnari, dăruite de Anastasie Crimca, mitropolitul Sucevei.

193. — 1622 (7130) i u n i e 2. — Nechita diac din satul Vîrtop dă mărturie hotarnică pentru hotarul satului Troița al mănăstirii Bisericeani dinspre Rușciori și Jidești ale mănăstirii Secul.

194. — 1622 (7130) i u n i e 2. — Ionașco, fiul lui Dumitru, vinde lui Vicol, ocina sa, curătură în Cornit, cu 7 taleri.

195. — 1622 (7130) i u n i e 7. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Toader Dărdără părți din satul Tulești.

196. — 1622 (7130) < i u n i e 7 >. — Ștefan Tomșa voievod întărește preotului Grigore șase pămînturi din satul Tulești, cumpărate de la Chelsiia și un pămînt cumpărat de la Sora, fiica lui Berheciu.

197. — 1622 (7130) i u n i e 10. — Simion Stroici fost visiter dă mai mulți țigani și satul Miclăușeni lui Lupul Prăjescu și soției sale Safta, ca să le fie de moșie.

198. — 1622 (7130) i u n i e 13. — Matheiu și Pănteleiu, fiii lui Miron din Gîrdești, vînd lui Țiștar din Peletuci părțile lor de moșie din satul Albotești cu 60 taleri.

199. — 1622 (7130) i u n i e 14. — Pătrașco din Cordăreni vinde partea sa de moșie din Cruhliți, ținutul Hotîin, lui Păntelei preotul și Tiron din Cruhliți.

200. — 1622 (7130) i u n i e 18, I a ș i. — Ghianghea logofăt împreună cu alți mari boieri dau mărturie cum nepoții lui Buzat fost stolnic au vîndut mănăstirii Solca satul Mihăilești ținutul Bacău, pentru 200 taleri de argint.

201. — 1622 (7130) i u n i e 18, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Solca satul Mihăilești din ținutul Bacău.

202. — 1622 (7130) iunie 18. — Ionașco Deuga din satul Dărmănești vinde mănăstirii Bisericiani o curătură aproape de pîrăul Bicaz.

203. — 1622 (7130) iunie 26, Cotnari. — Ștefan Tomșa voievod poruncește pîrcălabului de Cotnari să cerceteze pricina dintre Cristea din Cotnari și Lupul Mogildea din Cucuteni, pentru un poloboc de miere.

204. — 1622 (7130) iunie 30. — Eromonahii Andonie, egumen de la mănăstirea Bisericiani și Simion, egumen de la mănăstirea de sub Ceahlău, dau carte de mărturie de bună înțelegere între aceste două mănăstiri.

205. — 1622 (7130) iulie 2. — Ștefan Tomșa voievod întărește schimbul de moșii făcut de Ion vistiernicul din Drăgești pentru o parte de moșie din Țușcani.

206. — 1622 (7130) iulie 2. — Ionașcu Tărăța șoltuzul și cei 12 pîrgari din Tîrgul Vaslui dau mărturie că Dragoș și rudele lui au vîndut părțile lor de moșie din Ivănești lui Ionașcu Coșăscul pîrcălab.

207. — <1622 iulie 2>. — Mai mulți oameni buni și bătrîni mărturisesc că Elenca, fata Duncăi, a vîndut partea sa de moșie din satul Ivănești.

208. — 1622 (7130) iulie 9, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Gheorghie diac parte de ocină din Toderești, ținutul Cîrligăturii, cumpărată de la Zaharia și surorile lui cu 50 taleri.

209. — 1622 (7130) iulie 10, Știborani. — Petrea, fiul lui Ionașco din Ciorțești, vinde lui popa Toader din Știborani o parte din Prodănești, ce se cheamă Liești.

210. — 1622 (7130) iulie 10. — Coste ușerelul dăruiește nepotului său Ștefan, fiul Anușcăi, parte de ocină din satul Vîrtop.

211. — 1622 (7130) iulie 17, Iași. — Ștefan Tomșa voievod dăruiește lui Vasile Roșca mare armaș satul Berbești din ținutul Cîrligăturii.

212. — 1622 (7130) iulie 23, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește Todosiei, cneaghina lui Andrei hatman și ginerelui ei, Vasile Ureache, satul Bursuceani pe Siret, ținutul Suceava.

213. — 1622 (7130) iulie 28, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Zaharia diac părți de ocină din satul Seliște, ținutul Iași.

214. — 1622 (7130) august 1, Dorohoi. — Efrim episcopul de Rădăuți dă mărturie că fiii lui Cristea Cucoranul au vîndut lui Nicoara mare vornic de țara de sus părți din satul Cocoreni și din seliștea Loești, cu 650 taleri.

215. — 1622 (7130) august 4, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Drăgan mare armaș părțile din satele Lungeni și Lățești, ținutul Fălcui și un vad de moară pe Elan.

216. — 1622 (7130) august 7, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește Alexoaiei din Popcești averea ei și dreptul de a o lăsa după moartea sa mănăstirii din Bisericiani.

217. — 1622 (7130) august 9, Iași. — Ștefan Tomșa voievod judecă pricina Alexoaiei din Popcești cu nepoții soțului ei pentru averea lăsată mănăstirii Bisericiani.

218. — 1622 (7130) august 9, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Ștefan diac și surorilor lui părți din satele Conțești și Gînșteni.

219. — 1622 (7130) august 10. — Ștefan Tomșa voievod dăruiește lui Condrea vameș satul Stăuceni, ținutul Hotin.

220. — 1622 (7130) a u g u s t 19, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod scrie rabotnicilor și ilișarilor din ținutul Neamț să lase în pace de munci și iliș satele Nicorești, Giurov și Ave-rești ale mănăstirii lui Aron vodă.

221. — 1622 (7130) a u g u s t 20. — Nastasia, fata lui Arman, vinde o parte din satul Todirești lui Dumitrașco diac cu 8 taleri bătuți.

222. — 1622 (7130) a u g u s t 30, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod dă carte călugărilor de la mănăstirea Aron vodă ca să 'bată' și să scoată la lucru satele mănăstirii din ținutul Neamț.

223. — <1622 s e p t e m b r i e 1—1623 a u g u s t 31>, 7131 I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Simion din Mușetești satul Ciumălești în pricina cu Ignat.

224. — <1622 s e p t e m b r i e 1—1623 a u g u s t 31> 7131, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Enache postelnic scutirea de dări pentru locuitorii din satul Scumpia, ținutul Iași, care au să plătească numai dajdia de 100 taleri pe an.

225. — <1622 s e p t e m b r i e 1—1623 a u g u s t 31> 7131, I a ș i. — Ștefan voievod întărește mitropoliei Suceava satul Bosance.

226. — <1622 s e p t e m b r i e 1—1623 a u g u s t 31> 7131, H i r l ă u. — Cnea-ghina Nastasia Dămieneasa dăruiește nepotei sale Dochia o parte din satul Corni, ținutul Neamț.

227. — <1622 s e p t e m b r i e 1 — 1623 a u g u s t 31> 7131. — Mitrea și Stratu din Onești, Hamarț din Drăgușeni, Micle și Drăguș Boul din Zubrești hotărânesc satele Mărtinești, Tutoveni numit și Cărbășeni și Cirești.

228. — <1622 s e p t e m b r i e>. — Ștefan Tomșa voievod dăruiește mănăstirii Solca iezorul Luciul și girlele lui din ținutul Fălciu.

229. — 1622 (7131) s e p t e m b r i e 2, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Solca satul Cîrstinești pe Iubăneasa, ținutul Dorohoi, cu heleșteie, mori, curți, gră-dini și locuri de fînaț.

230. — 1622 (7131) s e p t e m b r i e 4, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Secul șapte fălci de vie, crame și o pivniță de piatră lângă tirgul Cotnari, dă-ruite de mitropolitul Sucevei, Anastasie Crimca.

231. — 1622 (7131) s e p t e m b r i e 5, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Solca satul Mihăilești din ținutul Bacău, cumpărat de la Ștefan din Cleja și rudele sale.

232. — 1622 (7131) s e p t e m b r i e 11, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Nechita paharnic moșia sa din satul Bahna și un vecin, Hilip Mihaiu, pentru care s-a pîrfit înaintea domnului cu Bejan.

233. — 1622 (7131) s e p t e m b r i e 13, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Dumitru uricar parte de moșie din satul Toderești ținutul Vaslui, cumpărată de la Marica, fiica lui Matiaș, cu 30 taleri de argint.

234. — 1622 (7131) o c t o m b r i e 24, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește împărțirea vecinilor și a ocinilor din satul Bahnă între Bejan fost staroste, Iurașco și Nechita paharnic din Hilipești.

235. — 1622 (7131) o c t o m b r i e 26, I a ș i. — Dumitrașco Ștefan mare vornic al țării de sus și alți boieri dau mărturie că Nenuță din Bogdănești a vîndut lui Ghianghia mare logofăt partea sa din satul Bogdănești pe Prut, ținutul Fălciu, cu 30 taleri.

236. — 1622 (7131) octombrie 28, Iași. — Ștefan Tomșa voievod poruncește pîrcălabilor din Cotnari să lase în pace de dări un vier al mănăstirii Aron vodă, scutit de dabile, podvoade și jold.

237. — 1622 (7131) noiembrie. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii sf. Ilie o bucată de loc din satul Șchei

238. — 1622 (7131) noiembrie 4. — Nicoară și feciorii săi, Vasile și Gavril, vînd o bucată de moșie în Merești pe Jijia lui Iane Grecu, cu 40 taleri.

239. — 1622 (7131) noiembrie 27. — Cazacu, fiul Anghelinei, vinde o parte din satul Iurești, cu iaz, fratelui său Vasile Macri, cu 70 taleri.

240. — 1622 (7131) decembrie 10. — Toader Năvrăpescu dă mărturie că Simion din Dobrulești a vîndut moșia sa din Dobrulești lui Gheorghîță Borși, cu 18 taleri bătuți.

241. — 1622 (7131) decembrie 20. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Ionașco Jora armaș satele: Stăucești, Burlești, Micșănești și Șoricari, de pe locul Hotinului, cumpăratură de la Vasile Stăucescu și rudele lui, cu 240 zloți tătărești.

242. — 1622 (7131) decembrie 20, Iași. — Ghenghea mare logofăt și alți boieri mărturisesc că fiii Tofanei au vîndut satul Hrințești, ținutul Suceava, cu 400 galbeni ungurești, călugărilor de la mănăstirea Solca, ținutul Suceava.

243. — 1622 (7131) decembrie 30, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Solca satul Hrințești din ținutul Suceava.

244. — 1623 (7131) ianuarie 2, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Dumitru Buhuș și surorii sale Safta satele Hulpășești, Simionești, Dobriceni și Molovata.

245. — 1623 (7131) ianuarie 9, Iași. — Ștefan Tomșa voievod poruncește unei slugi domnești să cerceteze pricina dintre Dumitrașcu și Ionașco, cu cueaghina lui Beldiman, pentru o parte din satul Plopești.

246. — 1623 (7131) ianuarie 10. — Ispisoc sîrbesc pentru Pițigaii, Mastaticice și Selișteea Iepii.

247. — 1623 (7131) ianuarie 18, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Dumitrașco fost stolnic părți din satul Glodeni, o parte din satul Cernați, numit Dilțigani și un loc din satul Stoești.

248. — 1623 (7131) ianuarie 18, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Gheorghe diiac din Dolhești a șasea parte din satul Lățcani ținutul Suceava.

249. — 1623 (7131) ianuarie 20, Iași. — Loghina, fata lui Lupan, vinde partea ei din Scobințeni, ținutul Cîrligăturii, fratelui său Vasile vistiernicel, cu 4 taleri de argint.

250. — 1623 (7131) ianuarie 23. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Vartic parte de moșie din satul Godinești, cumpărată de la Iuliana și rudele ei.

251. — 1623 (7131) ianuarie 27. — Popa Simion din Toderești adeverește pentru parte din satul Arpășești, cumpărat de Misăilă, de la feciorii Honcei cu 15 galbeni.

252. — 1623 (7131) ianuarie 28, Iași. — Gheorghe, Simion și Leavul vînd lui Gheanghe mare logofăt satul Leoști pe Sărata, ținutul Fălciu.

253. — 1623 (7131) ianuarie 30. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Nicoriță satul Rogășești în pricina cu Căzacu, cumnatul său.

254. — 1623 (7131) februarie, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Solca satul Radomirești ținutul Neamț, cumpărat de la Lazăr, fiul lui Anghel, cu 300 galbeni.

255. — 1623 (7131) februarie 14, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Sf. Nicolae din țarina țărgului Iași (Aron vodă) satul Rînzești pe Prut, ținutul Fălciu, cu bălți de pește.

256. — 1623 (7131) februarie 28. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Sacotă medelnicer satul Prigorceni, ținutul Vaslui.

257. — 1623 (7131) martie 2, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Vasile Pilat clucer părți din satul Hănțești, cu vaduri de mori pe Siret.

258. — 1623 (7131) martie 2. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Ionașcu Buzdugan o siliște de pe apa Bujor, în pricina cu Bălan, Petricu și Mihoci.

259. — 1623 (7131) martie 4, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește Candachiei, cneaghina lui Goe fost postelnic, satul Buruinești.

260. — 1623 (7131) martie 4, Iași. — Ghenghea mare logofăt și alți boieri dau mărturie că Nicoară fost vornic a vîndut lui Vasile Neagoie satele Cocoreni și Loești, sub codru, în ținutul Hirliău, cu 900 taleri de argint.

261. — 1623 (7131) martie 5, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Gheorghe și fraților săi, jumătate din satul Lățcani, ținutul Roman, pentru care pierduseră dresesele.

262. — 1623 (7131) martie 6, Iași. — Nepoții lui Pătrașco vînd lui Ionașco Ghenghea mare logofăt părți din satul Lățcani cu 60 taleri de argint.

263. — 1623 (7131) martie 7, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Lupul Prăjescul și cneaghinei lui Safta, satul Miclăușeni ținutul Romau, danie de la Simion Stroici fost vistier.

264. — 1623 (7131) martie 8, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Ionașco Ghianghea mare logofăt părți din satul Lățcani ținutul Roman.

265. — 1623 (7131) martie 9, Iași. — Ștefan voievod poruncește dăbilarilor din ținutul Neamț să nu asuprească satele Zănești și Dingani ale mănăstirii Tazlău.

266. — 1623 (7131) martie 14. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Vasilie Neagoie satul Cocoreni și seliștea Loeștii din sus de Botășeni, cumpărate de la Nicoară fost mare vornic, cu 900 taleri de argint.

267. — 1623 (7131) martie 20, Iași. — Ștefan Tomșa voievod dă carte de slobozenie călugărilor de la mănăstirea Galata pentru satul Vorovești, ținutul Cîrligătura.

268. — 1623 (7131) martie 20, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Eremia Vîrnav diac și fraților săi ocină la Săcuii, ținutul Neamț.

269. — 1623 (7131) martie 20. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Onciul Iurașcoviici parte din satul Romînești pe Horaița, ținutul Suceava, în pricina cu Zahariia Tăutu și Popul diac.

270. — <1623 martie> 21, Țîrgul Neamț. — Pietra din Țîrgul Neamț vinde lui Vasile Stroici o casă din satul Lățcani ținutul Suceava.

271. — 1623 (7131) martie 23, Adjud. — Ghincea șoltuzul și 12 pîrgari din Adjud dau mărturie că Lazar, fiul Sascăi din Urichești, Cozma Stan, Cristina fata lui Șandru și Păcurar Palici au vîndut lui Cozma din Copăcești părțile lor din satul Urichești.

272. — 1623 (7131) m a r t i e 25. — Agafia, cneaghina răposatului Boul vistiernic, întoarce diaconului Larion parte din satul Rătești.

273. — <ante 1623 m a r t i e 28>. — Toma Barta și Crăciun cu rudele vînd părțile lor de moșie din satul Crăhănești lui Ionașco Vrabie, cu 27 taleri de argint.

274. — <ante 1623 m a r t i e 28>. — Dumitru fiul Toporoaiei și rudele lui vînd părți din satul Crăhănești lui Ionașco Vrabie, cu 100 taleri bătuți.

275. — <ante 1623 m a r t i e 28>. — Dumitru fiul Toporoaiei din Crahănești înfiază pe Ionașco Vrabie « dinaintea poporului » și-i dăruiește partea sa de moșie din satul Crahănești.

276. — 1623 (7131) m a r t i e 28, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Ionașco Vrabie părți din satul Crăhănești.

277. — 1623 (7131) <a p r i l i e - i u l i e >. — Marii dregători ai lui Ștefan Tomșa voievod dau mărturie mănăstirii Solca, zidită de el, pentru dania satelor Solca și Fărăoani.

278. — 1623 (7131) a p r i l i e 3. — Cămărzan din Cîmpul lui Dragoș, din satul Rediu, dă mărturie că după porunca domnească a ales cu oameni din Grozești, Cîndești și Bcțești, un loc de prisacă în Codru, lui Vasilie Bantăș.

279. — 1623 (7131) a p r i l i e 6, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod dăruiește lui Toma al treilea logofăt satele Tămăduiani și Pășcani.

280. — 1623 (7131) a p r i l i e 8, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Gheorghe fost mare spătar seliștea Sacălășești pe Topolița fostă domnească și ascultătoare de ocolul cetății Neamțului, împreună cu părți din satele Galbeni, Aldești și Durnești, ținutul Neamț.

281. — 1623 (7131) a p r i l i e 12. — Ștefan Tomșa voievod dăruiește lui Lupul al treilea logofăt o falce și jumătate de vie la Huși. în Dealul Țric.

282. — 1623 (7131) a p r i l i e 12. — Ștefan Tomșa întărește lui Ionașco Ghenghea satele Mărgiucani, cu moară în Bîrlad, Ruptura din ținutul Bîrlad și Tomești, ținutul Hîrlău.

283. — 1623 (7131) a p r i l i e 25. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Enache postelnic părți din satul Fîntîna, ținutul Tecuci, cumpărate cu 340 taleri de la Stavăr fost pîrcălab.

284. — 1623 (7131) a p r i l i e 27, C i r j e ș t i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Secul satul Petricani.

285. — <1623> a p r i l i e 27. — Nicoară fost marc vornic face cunoscut megiașilor din Munteni că uricile lui Costin și Drăgan sînt la el și să-i lase în pace.

286. — 1623 (7131) m a i 1, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Enache postelnic satul Medeleni, ținutul Iași, cumpărat de la nepoții lui Medelean cu 132 taleri de argint.

287. — 1623 (7131) m a i 1. — Nedelea, fata Chirilii, vinde lui Dumitrașco Buții și lui Gheorghie moșia sa din Ciurăni și Comănești, pentru 2 boi de negoț.

288. — <cca 1623 m a i 1>. — Vasilie și frații lui vînd lui Dumitrașco Buții părțile lor de moșie din satele Ciorăni și Comănești, cu 80 lei.

289. — 1623 (7131) m a i 9, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod dă episcopului de Roman, Athanasie, dreptul de a lua dijme de la oamenii din Burnărești, Scripițeni și Lupeni.

290. 1623 (7131) m a i 14. — Vasilie, fiul lui Popa, și rudele sale vînd lui Ghenghea mare logofăt satul Tulucești pe Prut. aproape de Galați, în ținutul Covurlui. și vie, cu 100 ughi.

291. — 1623 (7131) m a i 16, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Solca niște case în Suceava, dăruite de fiii lui Nicoară Prăjescul fost vistier.

292. — 1623 (7131) m a i 17, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Condre mare vameș ocină la Tomcești cu vad de moară în Birlad, cumpărată de la nepoții lui Toma Talabă.

293. — 1623 (7131) m a i 17, I a ș i. — Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava dă carte de despărțenie Chiranei «de bărbatul ei Platon, ce iaste făcătoriu rău».

294. — 1623 (7131) m a i 21, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Simion Gheuca fost mare comis partea din satul Păulești, dăruită de Stanca, soția vornicului Murgoci.

295. — 1623 (7131) m a i 29, C o t n a r i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Fealtin Sas, din Cotnari, o moară și o povarnă, pe pirăul Buhaiuți.

296. — 1623 (7131) m a i 30, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Ghenghe mare logofăt satul Tulucești pe Prut, aproape de Galați, cumpărat cu 100 ughi și părți din satul Ghidușeni, cumpărate cu 95 ughi.

297. — 1623 (7131) i u n i e 6. — Ghianghia mare logofăt împreună cu alți boeri dau mărturie pentru dania de dugheni din Iași, pe care o face Sinclitichia Bilăiasa lui Dumitrașco Ștefan mare vornic de țară de jos.

298. — 1623 (7131) i u n i e 7, I a ș i. — Nicoară fost mare vornic vinde satul Cocoreani și seliștea Loești, ținutul Hirlău, lui Vasile Neagoe vornic.

299. — 1623 (7131) i u n i e 11, I a ș i. — Pătrașco și soția sa zălogesc partea lor de ocină din satul Boțești, pentru o cupă de argint în valoare de 12 ughi, plusă vor scoate cupa.

300. — 1623 (7131) i u n i e 13, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii sfântului Sava vile și grădinile dăruite de călugărul Macarie, care în mirenie s-a numit Cefut Manole.

301. 1623 (7131) i u n i e 15. — Gărdan din Bahnă zălogeste moșia sa din Bahnă lui Zaharia din Berbești, pentru suma de 25 taleri.

302. — 1623 (7131) i u n i e 18, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod hotărăște în ptra dintre Gligore cu Dumitru și Mircea din Răpopi asupra unor oameni de pe moșia lor, înscrși la cislă.

303. — 1623 (7131) i u n i e 19, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod poruncește pircălabilor de la Neamț să pună în vedere tirgoveților din Tg. Neamț să lase în pace o poiană a mănăstirii Secul.

304. — 1623 (7131) i u n i e 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Dumitrașco Fulger diac niște case și părți din satul Toderești din ținutul Cirligăturii și o parte din satul Lupșești, pe Soluneț, ținutul Soroca.

305. — 1623 (7131) i u n i e 20, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Zadul un loc de casă în Antălești cu jireabie la cîmp, răscumpărate de la Onichie și alții.

306. — 1623 (7131) i u n i e 23, B i r l a d, — Șoltuzul și pîrgarii din tirgul Birlad dau mărturie pentru satul Ionășești, dăruit lui Dumitrașco Ștefan vornic de țara de jos de către popa Vasile Gavrincea și alții.

307. — 1623 (7131) i u n i e 25, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod poruncește starostelui de Putna să lase în pace niște mori din ținutul Putna, ale mănăstirii Tazlău.

308. — 1623 (7131) i u n i e 25, I a ș i. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Solca, satul Storești, din ținutul Hirlău.

309. — 1623 (7131) iunie 25, Iași. — Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava dăruiește mănăstirii Solca, satele: Mlinăuți și Plopeni în Dorohoi, cu mori, heleșteu și bălți de pește, iar după moartea lui, satele Uricani din ținutul Cîrligătura și Căcăceni, ținutul Neamț.

310. — 1623 (7131) iunie 28, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Solca satele Mlenăuți și jumătate din satul Plopeni, ținutul Dorohoi, Uricani, la Cîrligătura, cu casă și moară la Bahlui și satul Căcăceni, ținutul Neamț, dăruite de Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava.

311. — 1623 (7131) iulie 10, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește Dochiei o o parte din satul Țutcani, ținutul Neamț în pricina cu Vasile Bulboacă.

312. — 1623 (7131) iulie 11, Iași. — Ștefan Tomșa voievod scrie călugărilor de la mănăstirea sfîntul Ilie să bată pe acei care le turbură stăpînirea asupra unei ocini și asupra unor poslușnici dăruiti în satul Șcheia.

313. — 1623 (7131) iulie 12, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Dumitrașcu Seachil Săliștea Ruselor ținutul Neamț, în pricina cu Luca Fuștele.

314. — 1623 (7131) iulie 15, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește Păscălinci Iacomiasa o parte din satul Rusii Goei.

315. — 1623 (7131) iulie 19, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Ionașco Cehan vornic de gloată parte de moșie din satul Șopărteni, de cumpărătură.

316. — 1623 (7131) iulie 23, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Manolachi mare vameș satele Visterniceni, Rogojani și Roșiect pe Răut și satul Mășceani pe Nistru, în ținutul Soroca.

317. — 1623 (7131) iulie 29. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Homor 2 fălci de vie la Cotnari, în Dealul Episcopului, dăruite de Mihail Trifan fost postelnic.

318. — 1623 (7131) august 4, Iași. — Ștefan Tomșa voievod întărește mănăstirii Secul o parte din satul Vlădeni, cu loc de moară și iaz pe Dobrușa, ținutul Soroca, dăruită de copiii lui Vascan.

319. — 1623 (7132) septembrie 15, Iași. — Ghianghia mare logofăt și alți boieri mărturisesc că Lupul trei logofăt a cumpărat satul Drăceni ținutul Fălciu, pentru 60 ughi.

320. — 1623 (7132) octombrie 26. — Savin fost sulger dă mărturie că Ionașco a vîndut partea sa din Cărbunești lui Gligorie Buhuși, cu 26 taleri.

321. — 1623 (7132) noiembrie 3, Iași. — Radu Mihnea voievod imputernicește călugării de la mănăstirea sf. Sava a-și aduce înapoi vecinii fugiți de pe moșia Stroești a mănăstirii.

322. — 1623 (7132) noiembrie 6, Iași. — <Radu Mihnea voievod> întărește lui Grecul visternicel satul Pașcani pe Siret, ținutul Suceava.

323. — 1623 (7132) noiembrie 6, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește mitropoliei de Suceava satul Zabolteni.

324. — 1623 (7132) noiembrie 15, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Secul vechiul hotar.

325. 1623 (7132) noiembrie 19, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Secul niște mori, o prisacă, o odae și cîțiva vecini, care sînt la Tîrgul Frumos.

326. — 1623 (7132) noiembrie 21, Iași. — Radu Mihnea voievod scutește de dări satele Belcești, Plopi și Călugăreni din ținutul Hîrlău, ale mănăstirii Galata, metoh al sf. Mormînt.

327. — 1623 (7132) noiembrie 21, Iași. — Radu Mihnea voievod scrie tuturor dregătorilor domnești din Iași pentru scutirea de dări acordată chervăsăriei mănăstirii sf. Sava din Iași.

328. — 1623 (7132) noiembrie 21, Iași. — Radu Mihnea voievod poruncește tuturor dregătorilor domnești din ținutul Fălcium să lase în pace vecinii mănăstirii sf. Sava, din satul Gușeței, care sînt obligați să lucreze numai pentru mănăstire.

329. — 1623 (7132) noiembrie 24, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește împărțeala satelor Selișteea Rusii, Birjoveni, Felești, Gocimani, Armești și Selișteea Rumîni, făcută de Dumitrașco Seachil cu frații săi.

330. — 1623 (7132) noiembrie 25, Iași. — Radu Mihnea voievod poruncește slujbașilor din ținutul Roman să nu supere cu dări satele Tămășeni și Sadna ale mănăstirii Galata.

331. — 1623 (7132) noiembrie 29, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Manolache mare vameș satele Rogojani, Roșieci și Visternici pe Răut și Mășceni pe Nistru, ținutul Soroca.

332. — 1623 (7132) decembrie 1, Iași. — Radu Mihnea voievod scutește de orice dări și obligații oamenii străini pe care-i va aduce mănăstirea Galata în satul Vorovești din Cîrligătura.

333. — 1623 (7132) decembrie 2, Iași. — Toma stolnic și Iordache dau mărturie pentru jumătate din satul Pașcani al lui Balica hatman răscumpărat de la Ștefan vodă de Ionașco vistiernicel.

334. — 1623 (7132) decembrie 6, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Ghiorghi diac din Tătăreni un loc de prisacă în hotarul Popeștilor.

335. — 1623 (7132) decembrie 11, Iași. — Radu Mihnea voievod poruncește unor aprozi ca să prindă și să aducă la locul lor pe oamenii fugiți din satele mănăstirii Galata,

336. — 1623 (7132) decembrie 15, Iași. — Radu Mihnea voievod judecă neînțelegera dintre Duca fost ușar și Lupul al doilea logofăt pentru satul Boziani pe Iucași din ținutul Neamț.

337. — 1623 (7132) decembrie 16, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește Salomiei, cneaghina lui Voruntar, satul Negrițești ținutul Neamț.

338. — 1623 (7132) decembrie 20. — Radu Mihnea voievod întărește lui Zadul, fiul Magdei, părți de ocină din satul Antălești.

339. — 1623 (7132) decembrie 21, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii sf. Ilie de lângă Suceava satul Războieni, ținutul Neamț.

340. — 1623 (7132) decembrie 26, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Simion mare spătar, satul Portărești pe Simila, cumpărat cu 350 taleri de la Părasca Crăiasca și fiii ei.

341. — 1624 (7132) ianuarie 7, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește călugărilor din mănăstirea Ptngărați o vie ce este în hotarul Bogdăneștilor, cu grădini, case și pivniță.

342. — 1624 (7132) ianuarie 7, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii sf. Ilie o bucată de pământ în hotarul satului Șchei, dăruită de Ștefan Tomșa voievod.

343. — 1624 (7132) ianuarie 9, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Atanasie episcop de Roman hotarul unei prisăci de la Bacău.

344. — 1624 (7132) ianuarie 10, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Bistrița gloabele și deșugubinele din satele ei, pentru odăjdii și încălțăminte.

345. — 1624 (7132) ianuarie 13, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Secul niște poiene din hotarul Tîrgului Neamț.

346. — 1624 (7132) ianuarie 13, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Secul un vad de moară de la Purcelești, danie de la Ghiorghie stolnic și cneagina sa Nastasia.

347. — 1624 (7132) ianuarie 13, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Tazlău, tot hotarul satului Colțești dinspre Șerbești.

348. — 1624 (7132) ianuarie 13, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Tazlău iezorul și branștea împreună cu toate iezercanele și gîrlele dimprejur.

349. — <1624 ianuarie 17>. — Radu Mihnea voievod întărește lui Gureș, fiul lui Ștefan din Șuverteni, jumătate din satul Scorțeni încălcat de Macovei și Gulian.

350. — 1624 (7132) ianuarie 21. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Berzunțul, o parte din poiana Găuricea, cumpărată de la Avraam, fiul Nastei.

351. — 1624 (7132) ianuarie 26, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Pătrașco Udrea, fost pitar și jupînesei lui, Mărica, o parte din satul Orășani, cu balta Strîmba, poiene de fln și iaz, în ținutul Hîrlău.

352. — 1624 (7132) ianuarie 27, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Gavril Capșa pitar o casă cu jirebie și cu tot venitul din satul Stroești pe Moldova.

353. — 1624 (7132) februarie 1, Iași. — Ghianghia fost mare logofăt și alți boieri dau mărturie pentru o parte de sat din Băloșești, cu vad de moară și prisacă, vîndută de Vasile Hasnaș și surorile sale, lui Apostol fost pîrcălab de Roman.

354. — 1624 (7132) februarie 27, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Nicoară mare vornic de țara de sus ocina la Crețeni, ținutul Tutova.

355. — 1624 (7132) februarie 29 Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Apostol fost pîrcălab parte din Baruinești, ținutul Roman, cumpărată de la Dumitru Pîrvul cu 100 taleri bătuți.

356. — 1624 (7132) martie 15, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește diecilor Iurașco și Gheorghe Bașotă siliștile Tătăreni și Zbereni.

357. — 1624 (7132) martie 15, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Pilat și feciorilor săi părți din satul Hănțești, cu vecini, în pricina cu Neagoe și cneaghina sa Candachie, fosta soție a lui Bucioc vornicul.

358. — 1624 (7132) martie 17, Iași. — Radu Mihnea voievod dăruiește lui Duca fost mare ușar satul Tișăuți din ocolul tîrgului Suceava.

359. — 1624 (7132) martie 20. — Radu Mihnea voievod întărește lui Lupul al doilea logofăt părți de cumpărătură din satul Rusii Zavolui.

360. — 1624 (7132) martie 24, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Simion Gheuca mare spătar satul Portărești, pe Smița, ținutul Tutovei, cumpărat de la Parasca cu 350 taleri argint, părți din satul Băcani și o parte din satul Pănelești, ținutul Tutovei.

361. — 1624 (7132) martie 24, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Vasilie Roșca mare medelnicer satul Bărbești, ținutul Cirligăturii.

362. — <1624 martie 24>. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Solca mai multe sate.

363. — 1624 (7132) martie 24. — Chilsia din Iucșești și rudele vînd lui Apostol pîrcălab din Băloșești parte din satul Hirlești cu 48 taleri.

364. — 1624 (7132) martie 24, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Miron Barnovschi hatman satul Bosancea din ținutul Suceava.

365. — 1624 (7132) martie 25. — Radu Mihnea voievod întărește lui Enachel postelnic satele Stolniceni din ținutul Iași, Gligeni din ținutul Soroca, Medeleni, Onțești, Cucueți, Fintăncle, Ciocărliani, Gurbănești, Chicoșea și altele.

366. — 1624 (7132) martie 26, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Nicoară mare vornic al țării de sus satele Diviceni, Ceucani din ținutul Tutova, satul Corjouți ținutul Hotin, satul Cajva ținutul Iași, și părți din satul Munteni pe Siret, ținutul Neamț.

367. — 1624 (7132) martie 27, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Nicoară mare vornic al țării de sus satele Măgura și Giulinți din ținutul Dorohoi, Trifăuții, ținutul Soroca, Șirăuți, ținutul Hotin, două fălci de vie, părți din satul Huhurezi și satul Bădești, pe Prut, ținutul Iași.

368. — 1624 (7132) martie 29, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește lui Dumitrașco Fulger diac stăpînirca peste niște case și o parte de ocină din satul Toderești.

369. — 1624 (7132) aprilie 5, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește cea-ghinei răposatului Goia fost mare postelnic o parte din satul Buruinești, ținutul Roman.

370. — 1624 (7132) aprilie 5. — Măgdalina preoteasa din Pereni și fiii ei și Arvasie Hoșmândoe cu fiii ei, dau părțile lor din satul Pereni pe Turia, ținutul Iași, lui Dumitrașco diac, ca despăgubire pentru un cal.

371. — 1624 (7132) aprilie 6, Mircești. — Constantin fiul Măgdalinii și Boția, fiul Pribei, vînd moșia lor din Șurinești lui Todică de acolo.

372. — 1624 (7132) aprilie 12, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Ionașco Cehan satul Voloseni, ocolul Stăniilești ținutul Fălciu.

373. — 1624 (7132) aprilie 13, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Ionașco Cehan fost vornic niște țigani robi.

374. — 1624 (7132) aprilie 18, Iași. — Radu Mihnea voievod poruncește vătăfilor de Suceava să despresoare partea de ocină din Volcineți a lui Gheorghe, feciorul lui Ilie, oprită de călugării de la mănăstirea Sucevița.

375. — 1624 (7132) aprilie 19, Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Toma postelnic o moșie din satul Hănești, ținutul Dorohoi, care-i fusese zălogită, pînă i se vor înapoia banii.

376. — 1624 (7132) aprilie 20. — Radu Mihnea voievod întărește văduvei lui Dumitru Goia, fost postelnic. ocinele ei.

377. — 1624 (7132) a p r i l i e 26, I a ș i. — Dumitrașco mare logofăt și alți boieri dau mărturie că Enache postelnic a cumpărat satul Larionești pe Nistru de la Gherasim Roșca și frații săi, cu 600 taleri argint.

378. — 1624 (7132) m a i 1, G h i r e n i. — Nastasia, fata lui Ionașco, dă Dochiei partea sa de moșie din satul Adășeni <ținutul Dorohoi> pentru 2 boi și 3 oi, care au pierit la Dorohoi din vina ei și a fratelui ei.

379. — 1624 (7132) m a i 5, I a ș i. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Berzunț părți de ocină în satele Hilteu și Ciofrești, ținutul Trotuș.

380. — 1624 (7132) m a i 5, I a ș i. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Brezunț mai multe sălașe de țigani.

381. — 1624 (7132) m a i 5, I a ș i. — Radu Mihnea voievod întărește lui Anastasie Crimca mitropolit de Suceava, un loc de prisacă în hotarul satului Toderești.

382. — 1624 (7132) i u n i e 9, I a ș i. — Radu Mihnea voievod întărește lui Ionașco Cujbă vornic de poartă moștenirea lui Necoară Moțoc.

383. — 1624 (7132) i u n i e 15, I a ș i. — Radu Mihnea voievod întărește lui Toader Onilă părți de cumpărătură din satele Miclești și Nuorești.

384. — 1624 (7132) i u n i e 15, I a ș i. — Radu Mihnea voievod întărește lui Ursu și Dumitrașco, fiii lui Nădăbaico fost vornic, o moară din satul Tîrgoveți, pe apa Putna.

385. — 1624 (7132) i u n i e 24, I a ș i. — Radu Mihnea voievod poruncește călărașilor din târgul Fălcu să nu se amestece în balta Luciul, care este proprietatea lui Duca comis.

386. — 1624 (7132) i u l i e 1, I a ș i. — Radu Mihnea voievod poruncește pîrcălabilor de Orhei să înapoieze uneltele luate de Iane fost dregător la satul Horilcani, călugărilor de la sfîntul Sava.

387. — 1624 (7132) i u l i e 8, I a ș i. — Radu Mihnea voievod poruncește pîrcălabilor, șoltuzului și pîrgarilor de Roman să nu învăluiască poslușnicii episcopiei de Roman.

388. — 1624 (7132) i u l i e 9, I a ș i. — Radu Mihnea voievod dăruiește mănăstirii sfîntul Sava din târgul Iași, care este metoh la Ierusalim, satul Mărzești, ținutul Iași.

389. — 1624 (7132) i u l i e 15. — Mărturie, că Ionașcu Coșăscu a cumpărat de la Ionașcu din Ivănești o parte de moșie, cu 24 taleri.

390. — 1624 (7132) i u l i e 22, I a ș i. — Radu Mihnea voievod dăruiește lui Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava satele Iucșeni și Ungurași, ținutul Suceava, foste domnești și ascultătoare de ocolul târgului Suceava.

391. — 1624 (7132) a u g u s t 2, T î r g u l S i r e t. — Marica, soția lui Vasile Orăș fost vornic, dă zestre fiicei sale Anghelina și ginerelui său, Onciul Iurașcovici fost staroste, satul Șendriceni ținutul Hirliu.

392. — 1624 (7132) a u g u s t 11. — Radu Mihnea voievod întărește lui Vasile și femeii lui Anușca cumpărătura lor din satul Florintești.

393. — 1624 (7132) a u g u s t 12, I a ș i. — Radu Mihnea voievod judecă pricina dintre Toader din Hreasca și frații lui, cu Niculachi stolnic și feciorii lui Boul vistier, pentru părți din satul Corlătești.

394. — 1624 (7132) a u g u s t 14, I a ș i. — Dumitrașco mare logofăt și alți mari boieri judecă pricina dintre jupneasa lui Damian vistier cu Niculachie stolnic, pentru părți de moșie din Corlătești și Stejereni.

395. — 1624 (7132) a u g u s t 15, I a ș i. — Lupul pitărel din Obrejeni. Ion de acolo, Onofrei din Moinești și alții mărturisesc că Borvină din Mohorăți vinde lui Gheorghe diacul din Tătăreni un loc de prisacă în hotarul Popeștilor.

396. — <1624 s e p t e m b r i e 1—1625 a u g u s t 31> 7133. — Lupul Neghici și cu familia vînd parte din satul Bălăceni, lui Strătulat Dobrenski din Bălăceni.

397. — 1624 (7133) s e p t e m b r i e 3, B r l a d. — Hilina, fiica popii Gligorie din Cerchejeni, zălogește ocina ei din satul Orgoești, vărului său Dumitrașco Cămărzan, pentru 10 lei.

398. — 1624 (7133) o c t o m b r i e. — Ulianca și fiii ei dau partea lor din satul Dămieniști din hotarul Rusii Zavului, vărului lor popa Grigorie din Dămieniști care i-au « plătit din multe dabele domnești ».

399. — 1624 (7133) o c t o m b r i e 9, S u c e a v a. — Ana și fratele ei, Ionașco din Antălești, vînd partea lor din Antălești lui Dealeu din Spătărești, cu 55 taleri.

400. — 1624 (7133) o c t o m b r i e 24. — Radu Mihnea voievod închină mănăstirea Aron vodă din țarina Iașilor mănăstirii sf. Ioan Botezătorul din Sozopolis.

401. — 1624 (7133) o c t o m b r i e 27, I a ș i. — Mai mulți mărturisesc că Dumitrașco dia ca plătit banii nerăspunși de Gheorghe din Toderești și a luat asupra-și curtenia acestuia.

402. — <1624> n o i e m b r i e 3, H r l ă u. — Radu Mihnea voievod întărește lui Ponici diac din Rugăsești, satele Socrujeni, Bisericani, Zalučni, Sfetcăuți și Hrijăni.

403. — 1624 (7133) n o i e m b r i e 12, S u c e a v a. — Radu voievod întărește mănăstirii Secu satele Rușciori și Jidești, ținutul Neamț.

404. — 1624 (7133) n o i e m b r i e 14, S u c e a v a. — Radu Mihnea voievod întărește lui Onciul Iurașcovici satul Șendriceni și alte moși.

405. — 1624 (7133) n o i e m b r i e 15, S u c e a v a. — Radu Mihnea voievod hotărăște în plîngerea călugărilor de la mănăstirea Aron Vodă cu privire la satele Averești, Giurov și Nicorești ale mănăstirii.

406. — 1624 (7133) d e c e m b r i e. — Radu Mihnea voievod întărește lui Ghenghea fost mare logofăt stăpînirea unei părți din satul Frătești, cumpărată de la Candachie, nepoata Huhului pitar.

407. — 1624 (7133) d e c e m b r i e 15, S u c e a v a. — Radu Mihnea voievod întărește zăpădul adus de Zadul, prin care acesta a luat de la Beleaiu, pentru datorii, o jumătate de loc de casă din Antălești.

408. — 1624 (7133) d e c e m b r i e 17, I a ș i. — Radu Mihnea voievod întărește spătarului Simion ocina din Bacani cu mori în Simila, cumpărată de la Ignat și de la femeia sa Draga.

409. — 1624 (7133) d e c e m b r i e 18. — Ion armașul și șoltuzul cu cei 12 pîrgari din Cotnari și Tg. Frumos arată în scris domniei că au ales hotarul satului Ulmeni, de hotarul Călugărilor de la mănăstirea Slatina.

410. — 1624 (7133) d e c e m b r i e 18. — Toader șoltuzul și cei 12 pîrgari din Tg. Frumos aleg hotarul Ulmenilor de al Slătineșilor.

411. — 1624 (7133) d e c e m b r i e 20, H r l ă u. — Radu Mihnea voievod întărește lui Ghianghea fost logofăt jumătate din satul Lățcani, pe Siret, ținutul Roman.

412. — 1625 (7133) ianuarie 3. — Radu voievod poruncește pirgarilor și șoltuzului de la Cotnari să lase în pace cramele mănăstirii Năamț ce le are la Cotnari și Hirlău.

413. — 1625 (7133) ianuarie 7, Suceava. — Radu Mihnea voievod scutește de dări satele Averești și Giurov ale mănăstirii lui Aron Vodă din țarina Iașilor.

414. — 1625 (7133) ianuarie 8, Suceava. — Radu Mihnea voievod poruncește lui Vasile Păulel hotnog de călărași, să oprească o parte de ocină din Slăvnicieni.

415. — 1625 (7133) ianuarie 10, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Bisericieni un hotar, o poiană și o curătură.

416. — 1625 (7133) ianuarie 12, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește schimbul de sate între Evloghie, episcop de Rădăuți și Eremia Murguleț, satele Solca și Mihalciul.

417. — 1625 (7133) ianuarie 17, Baia. — Antimia, fata Anii, vinde lui Deleu aprod, o jirebie la Spătărești cu 7 taleri.

418. — 1625 (7133) ianuarie 31, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește Păscălinei țarina la Rusi în pricina cu Costin din Poeni care făcuse acolo eleșteu, putând să facă eleșteu în altă parte.

419. — 1625 (7133) februarie 3, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește lui Tăutul fost logofăt, o parte din satul Strbi pe Bașeu.

420. — 1625 (7133) februarie 11, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Solca satul Hrencești de pe Solca, ținutul Suceava, în pricina cu mănăstirea Sucevița.

421. — 1625 (7133) februarie 12. — Evloghie episcopul de Rădăuți și soborul mănăstirii Solca dau mănăstirii Sucevița satele Iubănești, ținutul Dorohoi și Cîrstinești din ocolul Botoșani, pentru satul Hrințești și seliștile Iazlovăț și Ceaplinți.

422. — 1625 (7133) februarie 14, Suceava. — Radu Mihnea voievod poruncește dregătorilor din ținutul Hirlău să lase în pace satele Plopi, Belcești și Călugăreni ale mănăstirii Galata.

423. — 1625 (7133) februarie 14, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește logofătului Lupul, jumătate din satul Măcicăuți pe Răut, ținutul Orhei, cumpărat de la rudele sale, Tudosca și Agapia, fetele lui Frățian.

424. — 1625 (7133) februarie 16, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește lui Vasile Roșca medelnicer satul Berbești, care fusese a lui Balica hatman și i s-a luat pentru viclenie.

425. — 1625 (7133) februarie 19, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește lui Dumitrașco Șeptelici cumpărătura sa, două fălci de vie în Dealul Domnesc, la Cotnari.

426. — 1625 (7133) februarie 20, Suceava. — Radu Mihnea voievod acordă Candachiei, țeaghina lui Goe vornic, dreptul de a răscumpăra de la Apostol. cu 200 taleri, a patra parte din satul Buruinești, ținutul Roman, deoarece ea a cumpărat o jumătate de sat înainte de Apostol.

427. — 1625 (7133) februarie 21, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește țeaghinei Măriica, fiica lui Cîrstea fost mare vornic, ocină la Blăjeri pe Bîrlad, ținutul Tecuci.

428. — 1625 (7133) februarie 23, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește lui Condrea păhărnicele și soției sale Anușca, partea lor de ocină din satul Preutești de pe Șomuz, ținutul Suceava.

429. — 1625 (7133) februarie 23, Suceava. — Singlitichia, văduva lui Bilăi vornic, dăruiește nepotului său Dumitrașco mare logofăt, satul Roznov, ținutul Neamț și satul Cămilești, ținutul Tecuci.

430. — 1625 (7133) martie 1, Toderești. — Capșa din Toderești vinde lui Manole niște case și părți de moșie în satul Toderești.

431. — 1625 (7133) martie 6, Iași. — Văsiian fiul lui Ion Policeanul și Vasile fiul lui Mănăilă vind lui Dumitrașco Fulger diac părți din satul Toderești ținutul Cîrligătura, cu 25 zloți.

432. — 1625 (7133) martie 8, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește lui Iane fost părcălab și jupănesei sale Nastasia, un loc de prisacă în hotarul trgului Suceava, cu heleșteu și livezi.

433. — 1625 (7133) martie 9, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește lui Dingan pănărnicul părți de ocină la Otești, ținutul Adjud, cumpărate de la Părasca și Ion.

434. — 1625 (7133) martie 15, Suceava. — Radu Mihnea voievod poruncește lui Gheorghe Roșca fost vistier și lui Ștefan diac din Podobiți să aleagă hotarul dintre satele Onești și Scobințeni.

435. — <1625> martie 15, Suceava. — Titiana, fata lui Gheorghe Albotă, vinde lui Toma postelnicul o vie de la Cotnari, în Dealul Laslăului.

436. — 1625 (7133) martie 16, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește Candachiei din Stețcani o parte de moșie în satul Cărbunești, cumpărată de la Iurașco nepotul lui Goe cu 26 taleri.

437. — 1625 (7133) martie 18, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește un schimb făcut de Dumitru Buhuș ca niște rude ale sale pentru părți din satele Gănești, Răvăcani și Găureni.

438. — 1625 (7133) martie 24. — Ionașco, fiul lui Toader din Dumbrăveni, vinde a treia parte din partea lui Nechifor din sat, pădure, fnaț, prisacă etc., lui Constantin, fiul lui Petru Cehan cu 15 zloți și 2 potronici în satul Dumbrăveni.

439. — 1625 (7133) martie 27, Suceava. — Radu Mihnea voievod întărește nepoților lui Toader Stănigeanul cîteva jireabii din satul Giurgești și Siliște.

440. — 1625 (7133) martie 29. — Gheorghe din Costeni fost vornic dă mărturie pentru hotarul satului Orbic al mănăstirii Biserăcani.

441. — 1625 (7133) martie 29. — Tufă, Ioana și Părasca, vind lui Costantin cămăraș ocina lor din satul Șendreni.

442. — 1625 (7133) aprilie 10, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Miron Volcinschi dreptul de stăpînire asupra satului Volcineț din ținutul Suceava.

443. — 1625 (7133) aprilie 12, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Bejan fost paharnic părți de moșie din Bahna, Hilipești, Dienesști și alte sate, cumpărate de la Tamaș din Hilipești.

444. — 1625 (7133) aprilie 17, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Gheorghe părți de moșie diu satul Seliște pe Șomuz, cumpărate de la Mărica, fiica lui Ionuț.

445. — 1625 (7133) aprilie 21, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod împuternicește mănăstirea Neamț să-și aducă din Țara Ungurească țiganii fugiți, cărora le acordă diferite scutiri.

446. — 1625 (7133) aprilie 22, Hîrlău. — Mai mulți dau mărturie că Cărstian logofăt a răscumpărat cu 150 galbeni, de la mănăstirea Solca, satul Lămășiani, ținutul Suceavă.

447. — 1625 (7133) aprilie 24, Hriața. — Rotopan fost vornic și Vasile Dinga diac adevăresc pentru împărțirea unor ocini din Hriața și Oncești, făcută de Simion Malaiu cu fratele său Gheorghe și sora lor Tofana.

448. — 1625 (7133) aprilie 25. — Lealea, fata lui Grozav din Glodeni, cu fiii, fiicele și ginerii ei, vînd a patra parte din ocina lor din Glodeni, cu 100 taleri de argint pîrcălabului Apostol.

449. — 1625 (7133) aprilie 30, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Simion Malai, Tofanei și lui Gheorghe, frați, 9 jirebii în Hreața și 4 jirebii în Oncești, ținutul Suceava.

450. — 1625 (7133) mai 3, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Dumitrașcu Fulger diac o casă și o parte de ocină din satul Toderești, în pricina cu Drăgușan diac.

451. — 1625 (7133) mai 4, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod poruncește lui Căzan fost postelnic, să cerceteze pricina dintre Nicolachi stolnic cu Arsenie logofăt pentru o parte din moșia Potlogeni.

452. — <1625> mai 4, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește unui duvalm al mănăstirii Bisericiani moșia ce are în satul Măstacâni.

453. — 1625 (7133) mai 7, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod poruncește lui Ionașco jîtnicer și Gligorie Gorovei să pună în posesie pe Nicoară de Rătești peste un heleșteu, dacă acesta îl va fi stăpînit pînă acum în pricina cu Ion din Obrîșie.

454. — 1625 (7133) mai 14, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Lupan și răzeșilor lui din Scobențeni un heleșteu la Scobențeni și Dealul Țiganul, în pricina cu m-rea sfîntul Ilie.

455. — 1625 (7133) mai 14, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Cîrstian al treilea logofăt satul Lămășeni, ținutul Suceava, în pricina cu călugării de la mănăstirea Solca.

456. — 1625 (7133) mai 21. — Mihnea voievod întărește lui Apostol și Sima din Tîrgul Trotuș trei pămînturi din satul Cofești la vișoara Voicului, din apa Putnei pînă în hotarul Milcovului.

457. — <1625> mai 25, Iași, Busca, fata Bogzei logofăt, vinde partea ei din Dușești lui Ionașco mare hînsar.

458. — 1625 (7133) iunie 1, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Cîrstian logofăt satul Lămășeni din ținutul Suceava în pricina cu mănăstirea Solca.

459. — 1625 (7133) iunie 8, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod dăruiește lui Ionașco Cehan vornic de gloată două vaduri de moară la Măicani pe apa Prutului.

460. — 1625 (7133) iunie 9, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii Bisericiani o poiană.

461. — 1625 (7133) iunie 10, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Ghian ghea fost mare logofăt satul Ternauca, în pricina cu Ghiugiul și fratele său Iurașco.

462. — 1625 (7133) iunie 11. — David din Zaluceni, Savin Urmeziu și Vasile Gafencu scriu către marele logofăt pentru alegerea unor părți de moșie din satul Băloșeni.

463. — 1625 (7133) iunie 15. — Popa Draguș și cu Mărica, soția fratelui său, vînd loc din Pologeni, lui Simeon Bărtilă cu 60 de taleri.

464. — 1625 (7133) iunie 22, Hîrlău, — Radu Mihnea voievod întărește lui Miron Vulcenschi o parte din satul Volcineți, pe Siret, ținutul Suceava.

465. — 1625 (7133) iunie 23, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Mihul și Ionașco Grecul parte din satul Pașcani.

466. — 1625 (7133) iunie 24, Solca. — Duca stolnic dăruiește mănăstirii Solca iezorul Luciul, ținutul Fălcu și satul Ciorsaci cu siliștea Broșteni, ținutul Suceava.

467. — 1625 (7133) iunie 26, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Apostol mare ușer o parte din satul Băloșești, ținutul Roman, în pricina cu Luchian diac și rudele sale.

468. — 1625 (7133) iunie 27. — Gavril Albici de Bătărești și alți oameni dau mărturie cum s-au tocmit Gheorghe din Toderești cu Dumitrașco Fulger diac « ca să radză den curtenie pre Gheorghie și să-i dea casa tătăni-său ».

469. — 1625 (7133) iulie. — Feciorul lui Frățian vinde lui Costantin cămărașul partea sa din satul Șendreni, cu 95 de galbeni.

470. — 1625 (7133) iulie 1, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește Maricăi satul Potlogeni, în pricina cu Arsenie logofătul.

471. — 1625 (7133) iulie 2, Iași. — Radul Mihnea voievod întărește lui Lupul Prăjescu un loc de prisacă și un vad de moară pe apa Șecovățului și cu loc de jir, în ținutul Cîrligăturii.

472. — 1625 (7133) iulie 17. — Ionașco, fiul lui Ursu din Vrîtop, vinde lui Dumitrașco căpitan partea sa de moșie din Dolhești.

473. — 1625 (7133) iulie 20, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește mănăstirii sfîntul Sava satul Teșcani.

474. — 1625 (7133) iulie 25. — Ionașco din Ivănești vinde lui Ionașco Coșescu o parte din satul Ivănești cu 6 galbeni și 6 potronici.

475. — 1625 (7133) iulie 31, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod dă carte lui Grecu și popii Mihul din Pașcani să-și apere satul Pașcani, învăluit de Capotă.

476. — 1625 (7133) august 6, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod dă carte lui Onciul Iurașcovici fost staroste să-și oprească fînul de la Șendriceni.

477. — <1625> august 6, Jigoreni. — Mihai din Jigoreni și rudele lui vînd lui Toader Grecul din Făurești, 8 delnițe de fîn cu locul din Poiana Mănăstirie cu 25 taleri.

478. — <circa 1625> august 11, Baia. — Șoltuzul și pîrgarii de Baia dau mărturie că Mehil și rudele lui au vîndut o casă cu jirebie din Spătărești, lui Deleu, cu 45 taleri.

479. — 1625 (7133) august 18, Hîrlău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Radu vornic de gloată și fratelui său Simion postelnic satul Rauce, ținutul Neamț, cu vad de moară pe Sărata.

480. — 1625 (7133) august 24. — Pătrașco Bașotă logofăt al doilea și Gheorghe Bașotă al doilea vistier adevăresc pentru părțile din moșia Mogoșești, ținutul Neamț, cumpărate de Pană vistiernic. Se aleg hotarele.

481. — <1625 septembrie 1—1626 august 31>, 7134. — Grigorie fiul Anisei vinde lui <Ionașcu> Coșescu parte din satul Ivănești.

482. — 1625 (7134) octombrie 7, Hirliău. — Radu Mihnea voievod poruncește lui Ciulpan fost spătar să dea înapoi via de la Cîrjești a m-rii sftntul Neculai a lui Aron voievod, danie de la Maria Jora.

483. — 1625 (7134) octombrie 9. — Loghina cu fiii ei dăruiește mănăstirii Pîn-gărați o curătură mai sus de Strajs.

484. — 1625 (7134) octombrie 20, Hirliău. — Radu Mihnea voievod poruncește lui Neculachi stolnic să vină la judecată în fața domniei cu logofătul Arsenie pentru o moșie din Potlogeni.

485. — 1625 (7134) octombrie 20, Hirliău. — Radu Mihnea voievod poruncește lui Onciul din Itrinește să dea zi pentru a se înfățișa la judecată Ștefan cu Istate în pricina pentru o parte de ocină din Vârtopele.

486. — <a. 1625 noiembrie 2>. — Deleu cumpără ocină în satul Spătărești de la fratele său Ștefan.

487. — 1625 (7134) noiembrie 2, Hirliău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Deleu aprod o jirebie în Spătărești cumpărată de la Solomie.

488. — 1625 (7134) noiembrie 21, Călugăreni. — Machidon Hirevcescul din Fedcouți, fiind dator lui Cozman Popei cu doi boi și opt stupi de la dajdie, îi dă pentru datorie partea sa din Voicouți.

489. — 1625 (1734) noiembrie 21, Hirliău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Istatie feciorul Hărăi din Vercești niște pămînturi din Vercești, în pricină cu Ștefan din Bălănești.

490. — <Înainte de 25 noiembrie 1625>. — Loghina, fata Bogzii, vinde parte din satul Dușești lui Dumitru Purcel, cu 18 taleri.

491. — 1625 (7134) noiembrie 25, Hirliău. — Dumitru Purcel și Ionașco hînsar vînd lui Pană vistier părțile lor din Dușești.

492. — 1625 (7134) noiembrie <25—30>, Hirliău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Pană vistier ocină în satul Dușești, ținutul Vaslui.

493. — 1625 (7134) decembrie 5. — Ștefan și fratele său Apostol vînd panulu-Ionașco Cehan vornic un vad de moară cu piatră în satul Brateni.

494. — 1625 (7134) decembrie 12. Iași. — Radu Mihnea voievod întărește lui Simion Mălai părți de moșie din Hreasca și un loc de casă în Oncești.

495. 1625 (7134) decembrie 12, Hirliău. — Nicula Bălan vinde lui Costantin cămărașul ocina sa din Șendreni, cu 40 galbeni.

496. — <Înainte de 1625 decembrie 13>. — Nichita din Sîrbi vinde lui Toma postelnic partea sa din Bodești și a lui Pătrașcu Giuncul, cu 20 taleri.

497. — 1625 (7134) decembrie 13. — Radu Mihnea voievod întărește lui Toma postelnic al doilea o parte din satul Bodești.

498. — 1625 (7134) decembrie 13, Hirliău. — Radu Mihnea voievod întărește lui Toma postelnic al doilea stăpînirea peste o vie în Dealul Laslău și peste o țelină.

499. — 1625 (7134) d e c e m b r i e 14, H i r l ă u. — Radu Mihnea voievod întărește lui Petrea Cehan părți de moșie din satele Românești, Prigorcenii, Strâmbei, Fîstici și Dobroslăvești, de cumpărătură.

500. — 1625 (7134) d e c e m b r i e 17, H i r l ă u. — Radu Mihnea voievod întărește lui Toader Greculeț și fratelui său Dumitru, Poiana cumpărată de la Mihai din Jigoreni.

501. — 1625 (7134) d e c e m b r i e 22. — Nechita, fiul lui Moțoc, vinde lui Pană al treilea visternic o parte din satul Petrești, ținutul Bacău, cu vad de moară pe Bistrița, cu loc de fînaț.

502. — 1625 (7134) d e c e m b r i e 22, H i r l ă u. — Dumitrașco Ștefan mare logofăt, Aslan mare vornic de țara de jos și alții dau mărturie că Nechita Moțoc a vîndut lui Pană al treilea visternic parte din satul Petrești, ținutul Bacău, cu vad de moară în apa Bistriței și cu loc de fînaț.

503. — 1625 (7134) d e c e m b r i e 22, H i r l ă u. — Radu Mihnea voievod întărește lui Pană visternic al treilea stăpînirea peste o parte din satul Petrești, ținutul Bacău, cu vad de moară pe Bistrița și cu loc de fînaț.

504. — 1625 (7134) d e c e m b r i e 24, H i r l ă u. — Radu Mihnea voievod întărește lui Ghianghea logofăt parte din satul Ghindușeni, ținutul Covurlui, cumpărată cu 50 ughi de la Marco Gagea.

505. — 1625 (7134) d e c e m b r i e 26. — Necoară și frații lui, fiii Băseanului, vînd lui Pană vistier jumătate din satul Boțești.

506. — 1625 (7134) d e c e m b r i e 30, H i r l ă u. — Radu Mihnea voievod întărește lui Iimbia din Bourenii dreptul de stăpînire asupra unei case cu o jirebie din țarină.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

1.— 1621 (7130) s e p t e m b r i e 4, S u c e a v a. — Ștefan Tomșa voievod întărește lui Metcul fost ceașnic, parte din satul Șicani ținutul Agiud.

2.— 1623 (7131) a p r i l i e 5. — Vasilie Niagoe vornic hotărăște cu megiași și răzeși partea lui Dumitru vîtav și Bordea din satul Drăgomănești.

3.— 1623 (7131) a p r i l i e 12. — Fragment dintr-o scrisoare către niște oameni cari au încălecat un loc fără voia proprietarilor.

4.— 1624 (7132) a p r i l i e 25, I a ș i. Radu Mihnea voievod întărește lui Vasile Ureche averea rămasă după moartea soacrei sale, cneaghina lui Andrei hatman.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1. — <1621> г. — Дети Пэтрашку из Лекушени Константин, Никорица и Настасиа отдают свою вотчину, находящуюся в этом селе, Ионашко, уплатившему за их отца налоги.

2. — 1621 (7129) г. января 6. — Господарь Александр Илиаш подтверждает второму логофету Иону Потлогу часть поместья в селе Пэртэноши Васлуйской области, купленную за 50 угов у Ионашко, сына Томи.

3. — 1621 (7129) г. января 7. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Бистрицкому монастырю заповедный лес.

4. — 1621 (7129) г. января 7, Яссы. — Господарь Александр Илиаш приказывает уряднику из Пиатры не забирать доходы дэрмэнештской мельницы и не препятствовать людям молоть на мельницах Пынгарацкого монастыря.

5. — 1621 (7129) г. января 8, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Нямецкому монастырю место для мельницы там, где Жижиа впадает в Прут.

6. — 1621 (7129) г. января 11, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Пантократорскому монастырю селище Мерени, принадлежащее раньше господарю и относящееся к Сучавскому округу.

7. — 1621 (7129) г. января 12, Яссы. — Господарь Александр Илиаш дает распоряжение чиновникам местечка Хуши не взимать с послушников хушского епископства налогов полотном и барщинными подводами.

8. — 1621 (7129) г. января 18, Яссы. — Бывший постельник Думитру Гоиа продает со своими детьми бывшему пахарнику Константину Батиште села Должешти и Баломирешти в Романской области.

9. — 1621 (7129) г. января 30, Яссы. — Великий логофет Генгя, великий дворник Еремия и другие лица свидетельствуют, что бывший комис Василе Богза продал второму логофету Иоану Потлогу часть села Кодэешти на реке Куцитна с мельничным бродом за 1 коня, 1 кобылу, 4 волов и 4 коров с телятами, оцененных в 100 серебряных талеров.

10. — 1621 (7129) г. января 30, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает второму логофету Иоану Потлогу часть села Кодэешти, мельничный

брод на реке Кучитна и Добровэцуле, купленны у бывшего комиса Василе Богза за 1 коня, 1 кобылу, 4 волов и 4 коров с телятами оцененных в 100 серебряных талеров.

11. — 1621 (7129) г. февраля 4, Кучур. — Магда Врынченяса покупает у Леоницоае две фалчи виноградника на дялул Вода и дарит их своему сыну Косте, чтобы выделитъ его от остальных сыновей.

12. — 1621 (7129) г. февраля 4, Кучур. — Чернэуцкий староста Гаврилаш свидетельствует, что Магда Врынченяса дарит своему сыну Косте несколько виноградников на Дялул луй Вода, заложенных ей старым Леанце за 100 чеканных талеров.

13. — 1621 (7129) г. февраля 24, Яссы. — Бывший великий спэтар и другие лица свидетельствуют, что Думитру и Онул заявили, что принадлежащий Глигоре Бухушу циган убил сына Думитру.

14. — 1621 (7129) г. февраля 25, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает бывшему комису Дуже часть села Миклешти, купленную за 20 талеров у Крэчуна и Шушула.

15. — 1621 (7129) г. марта 1, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Штефану, зятю Еремие Брэеску, шестую часть села Брэешти, из-за которой он тягался с Василе Грумазом.

16. — 1621 (7129) г. марта 2, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает бывшему спэтару Георге село Сэкалэшешти на Тополице.

17. — 1621 (7129) г. марта 7, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает своими слугами питару Симиону Мирке и стольнику Думитру из Рэспопи вотчину в селе Никорешти области Фэлчиу.

18. — 1621 (7129) г. марта 7, Яссы. — Пахарничел Лазэр Блидару из Блидирешти Тротушской области продает со своими дочерьми бывшему пыркэлабу Сломону и его жене Пэскалине свою вотчину за 10 золотых.

19. — 1621 (7129) г. марта 10. — Господарь Александр Илиаш подтверждает великому дворнику южной Молдовы село Кэлимани Нямецкой области.

20. — 1621 (7129) г. марта 13, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Апостолу Чехану части сел Грумэзешти, Фаури и Пригорчяны с мельничными бродами и прудами в Васлуйской области.

21. — 1621 (7129) г. марта 13, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает комису Дрэгану села Брецыани, Дрэгинешти и др.

22. — 1621 (7129) г. марта 13, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Василе Хуля, Спратулу, Василе и Ане, находившимся в тажке с Ионашко Батином, внукам логофета Георге, села Бэилешти и Мэрецей Тутовской области.

23. — 1621 (7129) г. <марта 13>. — Господарь Александр Илиаш подтверждает пыркэлабу Еремия и дворнику Думитрашко Лупе поместье Слобозиани в Якобени.

24. — 1621 (7129) г. марта 17, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает дьякону Исаку Стырче цигана Урсу Фолтишора, купленного за 60 серебряных талеров у Кэзаку и его брата Пэтрашко, сыновей комиса Георге.

25. — 1621 (7129) г. марта 20. — Господарь Александр Илиаш подтверждает апроду Калаподу верхнюю часть села Влэичени на Жижии, купленную за 150 золотых у Руску Кэлдэруша.

26. — 1621 (7129) г. марта 20, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает великому дворнику северной Молдовы Ионашко село Сэсешти Текучской области.

27. — <1621> г. марта 21, Яссы. — Ионашко с сестрой Анисией продают за 9 талеров стольнику Алексе части сел Дорошкани и Дорошкэней.

28. — <1621> г. марта 22. — Глигоре и жена его Фрасина продают хотинскому пыркэлабу Мирону Барновски за 90 талеров пятаю гасьт села Кабичени.

29. — 1621 (7129) г. марта 23. Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает пахарнику Константину Батиште села Должешти и Баломирешти на Пырэуле Алб Романской области, купленные у постельника Думитру Гои.

30. — 1621 (7129) г. марта 23. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Лупу Драготэ части поместий в селах Прэчени, Кэрэулешти, Чутурешти, Шербэнешти Жишкани и Пурчелешти Романской области.

31. — 1621 (7129) г. марта 13, Виколены. — Кицул из Ливени продает Михаиле Меику свою часть села Виколены.

32. — 1621 (7129) г. марта 25. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Голиевскому монастырю село Вынэтори на Бистрице.

33. — 1621 (7129) г. марта 27, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Бисериканьскому монастырю села Тройца, Обрик и Попчешти с мельничными бродами на Карэу.

34. — 1621 (7129) г. марта 27, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает бывшему спэтару Георге село Сэкэлэшешти на Тополице.

35. — 1621 (7129) г. марта 30, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Драгомирскому монастырю село Мэтея с мельничным бродом на Жижии в Хырлэуской области и селище Борзэшти на Лубэняе в Дорохойской области.

36. — 1621 (7129) г. марта 30, Яссы. — Господарь Александр Илиаш пишет апроду Штефану, чтобы он расследовал дело о наследстве Ионашко и разделил оставшееся имущество между женой покойного и братом его дьяконом Глигорне.

37. — 1621 (7129) г. апрель. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Бистрицкому монастырю пределы заповедного леса и право запрещать вход туда и порчу этого леса.

38. — 1621 (7129) г. апреля 3, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Гататскому монастырю село Шивицу на Пруте с прудами и гирлами.

39. — 1621 (7129) г. апреля 4, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Секулскому монастырю села Рушчиори и Жидешти Нямецкой области.

40. — 1621 (7129) г. апреля 4, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Секулскому монастырю его права на крепостных цыган.

41. — 1621 (7129) г. апреля 4, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Секулскому монастырю селище Екушени Романской области.

42. — 1621 (7129) г. апреля 5, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Галатскому монастырю село Буикани на Быке, дарственную Марики жупнясы постельника Кирица.

43. — 1621 (7129) г. апреля 5, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Вознесенскому монастырю в Иерусалиме преклонение Галатского монастыря в Яссах со всем его имуществом и доходом.

44. — 1621 (7129) г. аперля 5, Фокшани. — Путненские старосты Штефан Думитреску и Урсу Вартин свидетельствуют о покупке бывшим пыркалабэм Пивелом у дочери Пентелея из Кофешти части села Кофешти находящемся на реке Путне.

45. — 1621 (7129) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Рэчикскому монастырю село Устия на Рэуте в Оргеевской области.

46. — 1621 (7129) г. апреля 6. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Секулскому монастырю село Владени в Сорокской области с прудом и мельницей, дарованное бывшим дворником Бэчоком.

47. — 1621 (7129) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Александр Илиаш приказывает глобникам и сборщикам душегубин области Фэлчиу не взимать с хушского епископства глобы и душегубины.

48. — 1621 (7129) г. апреля 8; Яссы. — Господарь Александр Илиаш приказывает пыркалабам и другим чиновникам местечка Котнари не преследовать виноградяра Бистрицкого монастыря, которого он освободил от всех поборов.

49. — 1621 (7129) г. апреля 9. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Боуду поместье в селе Вэскани, купленное за 35 серебряных талеров Филипом сыном Титиану.

50. — 1621 (7129) г. апреля 10. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Секулскому монастырю село Владени Сорокской области и право взимать с лиц, ловящих рыбу в сельском пруду, штраф в размере 12 волов.

51. — 1621 (7129) г. апреля 11, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает бывшему великому стольнику части села Потлоджени Нямецкого уезда.

52. — 1621 (7129) г. апреля 13, Яссы. — Дворник Гавриил продает со своим сыном село Зорилени Скэрлату и княгине Марии.

53. — 1621 (7129) г. апреля 17, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Бисериканьскому монастырю поляну у устья Биказа и одно выкорчеванное поле.

54. — 1621 (7129) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает митрополиту Сучавы Анастасие село Дружешти на Ситне Хырлэуской области.

55. — <1621> г. апреля 20. — Ион Хэугул из Вэдени, Инашко Мургулец из Башени, Ихнат из Кэманэрешти и другие лица свидетельствуют, что Самоилэ купила за 12 серебряных талеров часть поместья и дом у Григоре Васлуянула из села Бэшеани.

56. — 1621 (7129) г. апреля 24, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает рэтештскому дьякону Лариону вотчину в Рэдени Нямецкой области.

57. — 1621 (7129) г. мая 3, Яссы. — Господарь Александр Илиаш приказывает откупщикам местечка Хуши не брать откупов с послушников хушского епископства.

58. — 1621 (7129) г. мая 6, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает логофету Тэугулу селище Дэмилени с местом для мельницы на Лубэнясе в Дорохойской области.

59. — 1621 г. мая 8, Сучава. — Петрия Рошка и его жена Настасиа продают за 40 лей Исаку Стырче цыганку, вышедшую замуж за принадлежащего ему цигана.

60. — 1621 (7129) г. мая 12, Яссы. — Великий логофет Гиангиа и другие видные бояре свидетельствуют об обмене вотчин, имевшем место в Рэзбоени Нямецкой области и Столничени Сучавской области между Ионашко Прэжескулом и дворником Баико.

61. — 1621 (7129) г. мая 14, Яссы. — Господарь Александру Илиаш приказывает великому вэтаву Сучавы возвратить Думитрашко Шептеличу все, что он взял у него из дому.

62. — 1621 (7129) г. мая 26. — Пэтрашко продает свекру Казакула Мане половину села Кристинешти с мельницей и прудом за 130 золотых наличными.

63. — 1621 (7129) г. мая 28, Яссы. — Сыновья Михалчи из Штигоряни Гаврил и Василко продают дворнику Кристе за 20 лей свою часть села Штигоряни.

64. — 1621 (7129) г. мая 30. — Олена со своими сыновьями дают показание, что заняли у игумена монастыря св. Савы 70 золотых, чтобы уплатить за убитого человека, заложив ему части сел Зубричени и Блишчанэуци Хотинского уезда.

65. — 1621 (7129) г. июня 6, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает дьякону Шгефану и его брату священнику Георге, сыновьям священника господарской церкви в Бакэу Иоана, пасеку в Фундуле, где пчеловодом был Влайку, и половину села Фундул, купленного за 50 талеров Лазаром, сыном бывшего кэмэраша Ангела.

66. — 1621 (7129) г. июня 8, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает дьякону Георге вотчину в Бурени и мельницы на Молдове, Моцке и Буре, купленные за 22 уга у Тоадера Бурянула.

67. — 1621 (7129) г. июня 12. — Дьякон Костаки, вэтав Васкан и вэтав Вульпаш свидетельствуют, что сын Кэлины Барновски продает со своим двоюродным братом Ионом Дэманом свое поместье в Олишэшти бывшему пыркэлабу Павэлу за 12 талеров.

68. — 1621 (7129) г. июня 15, Яссы. — Господарь Александр Илиаш жалует хотинскому пыркэлабу Барновски два села Босанче вблизи Сучазы.

69. — 1621 (7129) г. июня 16. — Шолтуз Гиня и адьюдские пыргари свидетельствуют, что Тофан Бухаю и Джурджиул продали за 33 талера части села Концэшти путенскому пыркэлабы Кириаку.

70. — <1621—1632> гг. июня 22, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает Византскому монастырю все место на обоих Визэуцулах, начиная с Малого Визэуцула и до гор Рэкиташула.

71. — 1621 (7129) г. июня 26, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает яссому монастырю св. Савы 4 фалчи виноградника в Котнари, принадлежавшие раньше бывшему дворнику Косте Бэчоку и утраченные им из-за участия с господарем Гашпаром в восстании против турок.

72. — 1621 (7129) г. и июня 29, Яссы. — Господарь Александр Илиаш подтверждает бывшему пыркълабу Ончулу Юрашновичу селище Шендричени Хырляуской области.

73. — 7129 г. и июля 3, лагерь. — Господарь Александр Илиаш поручает бывшему армашу Ионашко предупредить жителей села Гречи, чтобы они не трогали принадлежащее бывшему пыркълабу Думитрашко село Чернаци и его рэзешов. В противном случае он возмет у них в виде штрафа 50 волов.

74. — 1621 (7129) г. и июля 4, Яссы. — Господарь Александр Илиаш пишет котнарским пыркълабам, шолтузам и пыргарям, чтобы они расследовали распрю между монахами монастыря господаря Арона и монахами Голиатского монастыря из-за котнарских виноградников.

75. — 1621 (7129) г. и июля 7. — Меделничерел Симон Капша продает дьякону Думитрашко Фулджеру свою вотчину в селе Тодорешти Кырлигатурской области за 35 серебряных талера.

76. — 1621 (7129) г. и июля 8. — Ион Гимок продает со своими сыновьями дворнику Тэнасэ вотчину в Попишкани за 48 серебряных талеров.

77. — <1621 (7129) г. и июля 12>, Сэкуяни. — Мафтей занимает у Некифора из Сэкуяни 16 талеров, но не будучи в состоянии выплатить их в срок закладывает ему свою вотчину в Сэкуяни.

78. — 1621 (7129) г. и июля 26. — Питэрел из Вадени Иоан Хэугул и другие господарские слуги подтверждают, что стольник Ионашко Коишор продал за 20 серебряных талеров апроду Костину из Мовилени часть села Бэшани.

79. — 1621 (7130) г. сентябрь, Кыржешти. — Великий дворник южной Молдовы и другие бояре свидетельствуют, что Тэнасе с женой Татьяной продали Думитру Бухуши за 40 талеров вотчину в селе Хочешти суб Струнга.

80. — 1621 (7130) г. сентября 7, Тротуш. — Шолтуз и 12 пыргарей местечка Тротуша свидетельствуют в пользу великого дворника Штефана Думитрашко в связи с частями Аны и ее брата в селах Пиздени и Нижнем Хилтиу и относительно душегубины, которую уплатил Думитрашко за Ану, которая родила ребенка.

81. — <1621 г. после сентября 7; 1622 г. апреля 1 — 1623 г. июня 25>. — Сын Драгаи Тоадер продает дворнику Думитрашку свои части поместий в Фрасине и Гэлешти.

82. — 1621 (7130) г. сентября 14, Яссы. — Видные бояре свидетельствуют, что Ионашко Мегруц продает за 30 золотых $\frac{3}{4}$ поместья в Мэришани постельнику Енаки.

83. — <1621 г. после сентября 14 — 1623 г. ноября 29>. — Великий логофет Генгя и гетман Мирон Барновски дают показания о том, как Думитрашко Бухуш и Думитрашко договорились с жителями села Тэтэрени, чтобы эти последние вернулись на свое старое селище.

84. — 1621 (7130) г. октября 7. — Симион сын Нягэи из Круча де Сус продает со своими братьями за 25 талеров Урсулу часть поместья в Борэешти.

85. — 1621 (7130) г. октября 7. — Симион, сын Никоарэ Гыскэ из Баломирешти, продает Урсу, сыну Захариа, часть своего поместья в Борэешти за 16 овец с ягнятами.

86. — 1621 (7130) г. октября 10, Яссы. — Дочери спэтаря Петря Настасиа и Ирина продают за 20 золотых часть села Русии Аопей жупыньясе Паскалине.

87. — 1621 (7130) г. октября 22, Галац. — Бодя, сын Краханэ, продает логофету Ионашко Генгя за 50 талеров часть Тулчешти в Траяне Ковурлуйской области.

88. — 1621 (7130) г. октября 27. — Логин продает за 24 талера Фэтулу свои вотчины в Вэлтурени.

89. — 1621 (7130) г. ноября 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю заповедный лес в Пэлчешги с полномочием ловить всех кто вторгается в монастырскую вотчину и отбирать у них все найденное.

90. — 1621 (7130) г. после ноября 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгерацкому монастырю все глобы и душегубины, взимаемые с монастырских сел.

91. — <1621 г. после ноября 4>, — Кэрсте Бурлэ дает показания в деле тяжбы Стана Мацотэ с Ионом и Симионом Верзэнэ из-за пределов поместий Мацотештов и Верзэнов на месте бывшего господарского леса.

92. — <1621 г. после ноября 4 — 1622 г. августа 31> 7130 г. Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому спэтарю Георге село Сэкэлэшти на Тополоице, относящееся к округу Тыргу Нямец

93. — 1621 (7130) г. ноября 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает чиновникам местечка Хуши не взимать с послушников хушского епископства налогов полотном и барщинными подводами.

94. — 1621 (7130) г. ноября 6, Спэтэрешти. Саломия, жена священника Антона из Спэтэрешти, продает Деляну восьмую часть половины села Спэтэрешти за 35 талеров.

95. — 1621 (7130) г. ноября 7, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему постельнику Кэзану части вотчины в селе Пиетрише и селище Брэдешти в Романской области с мельничными брдами на Бахлуеце, дарованные ему бывшим гетманом Баликой.

96. — 1621 (7130) г. ноября 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю село Попешти, раньше относящееся к округу местечка Пятра.

97. — 1621 (7130) г. ноября 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает романским пыркэлабам справедливо рассудить дело о принадлежащих монастырю Господаря Арона водяной и валяльной мельницах, сожженных жителями сел Хэлэштеяни и Бушкэтени «когда монахи бежали».

98. — 1621 (7130) г. ноября 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша поручает Пэтрашко Башотэ установить мельничный брод на речке Кракэул, принадлежащий дякону Неките, поблизости от дякона Георге и других рэзешов.

99. — 1621 (7130) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Агапиевскому монастырю бывшее господарское село Килдештин на Молдове, относящееся к округу местечка Роман.

100. — 1621 (7130) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю старый заповедный лес, пределы которого точно устанавливаются.

101. — 1621 (7130) г. ноября, 20 Яссы. — Господарь Стефан Томша дает распоряжение уряднику местечка Пятра не включать в его округ принадлежащее Ионашко Жоре село Верчешти Нямецкой области.

102. — 1621 (7130) г. ноября 22, Яссы, — Господарь Стефан Томша приказывает нямецким сборщикам податей не обкладывать 4 послушников Пынгэрацкого монастыря.

103. — 1621 (7130) г. ноября 22. — Господарь Стефан Томша приказывает нямецким чиновникам не беспокоить принадлежащие Пынгэрацкому монастырю села Ивэнешти, Билэешти и мельницы на Кракэу.

104. — 1621 (7130) г. ноября 23, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгэрацкому монастырю право преследовать и возвращать в монастырские села всех бежавших крепостных.

105. — 1621 (7130) г. ноября 25, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Ончулу Юрашквичу селище Шендричени, ранее относившееся к округу местечка Дорохой.

106. — 1621 (7130) г. ноября 27. — Господарь Стефан Томша подтверждает Соломону его часть поместья в селе Моджешти.

107. — 1621 (7130) г. ноября 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает третьему логофету, бывшему стольнику Лупулу, село Воичешти на Юкаше в Нямецкой области.

108. — 1621 (7130) г. декабря 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает чиновникам из Кэкэчани не беспокоить вотчину дьякона Шефана и Василе, сына Бывшего пыркалаба из села Брэешти, которой владел бывший гетман Балик.

109. — 1621 (7130) г. декабря 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Ворунгару село Негитешти в Няме, называемое и Бозиени которое было им отобрано во время его первого владычества.

110. — 1621 (7130) г. декабря 10. — Господарь Стефан Томша жертвует монахам монастыря св. Ильи село Рэзбоени Нямецкой области.

111. — 1621 (7130) г. декабря 11. — Шолтуз Ион Карапотана и пыргари местечка Бырлад дают показания о том, как Крэчун продал Лазору и Пэшкану за 30 талеров свою часть в Фолтешти.

112. — 1621 (7130) г. декабря 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует второму логофету Тэутулу селище Дэмилени с местами для мельниц и прудов на Юбэнясе в Дорохойском округе.

113. — 1621 (7130) г. декабря 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему комису Ворунрану село Негритешти Нямецкой области.

114. — 1621 (7130) г. декабря 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует меделничеру Василе Рошке село Бербешти Кырлигэтурской области, ранее принадлежавшее Исауу Балике и потерянное им за-за измены.

115. — 1621 (7130) г. декабря 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует третьему логофету Лупулу кусок господарского места в заповедном лесу.

116. — 1621 (7130) г. декабря 19, Пожерени. Дворник глоаты Юрашко Драча свидетельствует о продаже мельничного брода на Бырладуле бывшему старосте Василе.

117. — 1621 (7130) г. декабря 20. Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пэтрашко Башотэ права крепостных циган.

118. — 1621 (7130) г. декабря 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает романскому епископу Атанасие охранную грамоту на пасеку и виноградник в Банэу, а у лиц, пойманных в них, отбирать все до последней нитки.

119. — 1622 (7130) г. января 2, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю покои, пасеку и мельницы в пределах Тыргу Фрумаса.

120. — 1622 (7130) г. января 2, Яссы. — Господарь Стефан Томша разрешает игуменам и вэтэманам Секулского монастыря привозить людей из зарубежных стран, освобождая их в течение 2 лет от податей.

121. — 1622 (7130) г. января 2, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает котнарским пыркэлабам, шолтузам и пыргарям не требовать с винограда-ря Секулского монастыря барщинных подвод.

122. — 1622 (7130) г. января 2, Яссы. — Господарь Стефан Томша поручает тамашскому дьякону Томе расследовать распрю между Грозавом и Драганом из Отешти и Греулом из Тэмаша из-за одного мундира и 20 медных монед.

123. — 1622 (7130) г. января 3. — Господарь Стефан Томша подтверждает Грозаву и Дингалу из Отешти, находящимся в тяжбе с Негру из Тэмаша. часть поместья от устья Ракэтэула до берегов Серета.

124. — 1622 (7130) г. января 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю, находящемуся в тяжбе с Бисериканским монастырем, право владеть Бистрицей, от устья Джиркоан до Доамны, и людьми села Хангул.

125. — 1622 (7130) г. января 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю старый заповедный лес, пожалованный Стефаном Великим. Указываются пределы этого леса.

126. — 1622 (7130) г. января 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю половину мельницы в пределах Цигэнешти на Путне, части села Цигэнешти и виноградник.

127. — 1622 (7130) г. января 5, Сучава. — Григорие, сын Мирона из Комэнешти, и его жена Марика продают Ионашко свою часть поместья в селе Тэтэрэшани.

128. — 1622 (7130) г. января 6, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгэрацкому монастырю пруд, находящийся в пределах местечка Пиатра и называющийся Чокырлиа.

129. — 1622 (7130) г. января 6, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Глигорие и вистиерничелу Костину из Юргичени вотчину в Рэдени, купленную у вэафа Умбраара.

130. — 1622 (7130) г. января 7, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает комису Симиопу половину села Войнешти в Кырлигэтурской области, купленного у бывшего постельника Василе Бучума за 100 талеров.

131. — 1621 (7130) г. января 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Гоморскому монастырю окружающее его поместье в прежних пределах.

132. — 1622(7130) г. января 11, Яссы. — Господарь Стефаном Томша подтверждает Луке часть села Рошкани с местом для пруда, купленную у Матея, сына Григоре Рошка, за 49 талеров.

133. — 1622 (7130) г. января 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает пыржабам, сборщикам податей и душегубин в Романской области, освободить села Секулского монастыря Сэбэоани и Бериндеешти от всех податей.

134. — 1622 (7130) г. января 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает вэтоманам и всем крепостным сел Тэистрени и Тырновки Сорокской области подчиняться Воронежскому монастырю.

135. — 1622 (7130) г. января 13. — Ионашко и Лупу Прэжеску делят между собой полученные после смерти родителей села и циган.

136. — 1622 (7130) г. января 13. — Лупул Прэжеску делит со своим братом Ионашо села и циган. Мельницами на Серете и прудом в Шопырлени они будут владеть совместно.

137. — 1622 (7130) г. января 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Побратскому монастырю на одеяния и обувь все глобы и душегубины с монастырских сел Сучавской области.

138. — 1622 (7130) г. января 14. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пантократорскому монастырю селище Мерени в Сучавской области.

139. — 1622 (7130) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Тазлэускому монастырю пруд.

140. — 1622 (7130) г. января 22, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает монахам Бисериканского монастыря, находящимся в тяжбе с женой великого дворника князя Бэчока и ее братьями, село Троица в Нямецной области.

141. — 1622 (7130) г. февраля 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает сыновьям Горчи Удри часть села Сырби на Башеу в Дорохойской области, находящимся в тяжбе с Пантократорским монастырем.

142. — 1622 (7130) г. февраля 12. — Господарь Стефан Томша подтверждает Галатскому монастырю село Валчешти Сучавской области, освобождая его от всех налогов, кроме господарского.

143. — 1622 (7130) г. февраля 15, Плешешти. — Сын Сэлэджанула Ляхул продает за 200 талеров дьякону Василе Дынге свою часть поместья в Мерешти.

144. — <1622> г. февраля 18. — Никоарэ, великий дворник северной Молдовы, приказывает Лупулу из Ургичени и Иоану из Мэдэржечи явиться к нему в день св. Федора со всем селом Спиноаса в связи с совершенным убийством.

145. — 1622 (7130) г. февраля 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует дворнику глоаты Ионашко Чехану село Волошени Фэлчиуской области, раньше относящееся к округу Стэлинешти.

146. — 1622 (7130) г. февраля 22. — Великий дворник южной Молдовы и другие бояре подтверждают, что Ион, сын Некоарэ из Семишэшти Васлуйской области, продал свою часть вотчины в Пэртэноши дворнику поарты Иону Потлоге.

147. — 1622 (7130) г. февраля 28. — Господарь Стефан Томша подтверждает дворнику поарты Иону Потлогу часть села Пэтэноши, купленную у Никоарэ из Семишэшти.

148. — 1622 (7130) г. март, Яссы. — Господарь Стефан Томше подтверждает Скэрлету и его жене Марии село Зорилешти на Бырладе в Бырладской области, принадлежащее раньше Думитрашко, Сыну Кириака, потерявшего его из-за невозможности вернуть одному турку должные ему 140 волов и 200 овец.

149. — 1622 (7130) г. марта 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому армашу Дрэгану село Лунджани на Моисии в Фэлчиуской области, купленное у Симиона и его родственников за 40 серебряных талеров.

150. — 1622 (7130) г. марта 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает зятю бана Пэтрашко Штефану Моимэскулу, находящемуся в тяжбе с сестрой бана Пэтрашко Станкой дома и церковь в Кукутени.

151. — 1622 (7130) г. марта 21. — Шолтуз и пыргари местечка Тротуш дают показания о том, как Некула продал за 36 талеров свою часть поместья в Хилипешти Думитру и Тоадеру Маплату из Поене.

152. — 1622 (7130) г. марта 22, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему пахарнику Ионашко Жоре и его жене Сэмиине село Верчешти в Нямецкой области, половину села Дорошкани, село Хурдуджии в Фэлчиуской области, виноградники в Котнари и дома в Яссах.

153. — 1622 (7130) г. марта 26. — Господарь Стефан Томша освобождает от всех податей села Галатского монастыря Белчешти, Плопи и Кэлэгурени в Хэрлэуской области, являющегося метохом иерусалимской церкви Гроба Господнего.

154. — 1622 (7130) г. марта 26. — Жена Турчи Антемиа продает Петре из Томешти за 5 серебряных талеров часть поместья в селе Томешти.

155. — 1622 (7130) г. марта 29, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему пыркэлабу Иеремии Граму часть села Ускаци, купленную у Ефима за 20 талеров наличными.

156. — 1622 (7130) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Солкскому монастырю 7 фалчей виноградника в Котнари с амбарами и каменными погребам.

157. — 1622 (7130) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает священнику Дядулу из Думшани часть села Думшани в Дорохойской области, купленную за 45 талеров у внучки Домши Соры.

158. — 1622 (7130) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша дает распоряжение великим вэафам Фэлчиуской области расследовать распрю между монастырем св. Савы и крестьянами из Витолтешти из-за нарушения границ монастырского поместья в Кушечее.

159. — 1622 (7130) г. апреля 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает стольнику Василе Рошке село Бербешти в Кырлигэтурской области с 4 прудами и местами для мельниц.

160. — 1622 (7130) г. апреля 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает сучавскому пыркэлабу гетману Миرونу Барановски места для пруда и мельницы, части в Миллианке и Малой Черлене а также село Гургуяци в Киджиацкой области.

161. — 1622 (7130) г. апреля 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает уряднику из Пятры не беспокоить крепостных принадлежащих Тазлэускому монастырю сел Зенешти, Дингани и Колцешти.

162. — 1622 (7130) г. апреля 6, Яссы. — Стефан, сын Иона Тэлмача и его жена Марика продают за 60 талеров игумену монастыря св. Савы виноградник в Копоу.

163. — 1622 (7130) г. апреля 7, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает жене покойного постельника Гои свою часть села Кэрбунешти.

164. — 1622 (7130) г. апреля 8. — Господарь Стефан Томша приказывает сборщикам податей и другими чиновникам Романской области освободить от всех податей принадлежащие Галатскому монастырю села Садна и Тэмәшени.

165. — 1622 (7130) г. апреля 9, Яссы. — Великий логофет Генгя свидетельствует, что Иосип и его родственники продали за 60 серебряных талеров постельнику Анаке части села Меделени.

166. — <1622> г. апреля 13, Яссы. — Великий логофет Генгя свидетельствует, что Хилип Нениул продал за 52 талера постельнику Енаке часть села Меделени.

167. — 1622 (7130) г. апреля 15. — Моисеу сын Грозава из Рэкитиша и Тоадер, продают за 20 золотых дворнику Думитрашко свою часть поместья в Рэкитише и Рэкитоасе на Зелетине.

168. — 1622 (7130) г. апреля 15. — Симион из Нямца закладывает Киошу за 2 бочки меда свое поместье Добромирешти в Тутовской области на реке Симилии.

169. — 1622 (7130) г. апреля 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша освобождает котнарских виноградарей Секулского монастыря от всех податей.

170. — 1622 (7130) г. апреля 18. — Господарь Стефан Томша освобождает от всех податей села Беичешти, Плопи и Кэлугэрени, принадлежащие Галатскому монастырю.

171. — 1622 (7130) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает сыновьям Горчи Удри, находящимся в тяжбз с Пантократорском монастырем, часть села Сырби на Башеу в Дорохойской области.

172. — 1622 (7130) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Накулу и Гаврилу, сыновьям торговца Яне, вотчины в Витанешти и Сырби.

173. — 1622 (7130) г. апреля 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает священнику Михулу и вистерничелу Грекулу часть села Пэшкани.

174. — 1622 (7130) г. апреля 20, Костени. — Докия продает со своими детьми вотчину в Алдешти Нямецкой области бывшему спэтару Гиоргие и его жене Настасии.

175. — 1622 (7130) г. апреля 26, Яссы. — Господарь Стефан Томша дарит великому меделничеру Сакотэ цыгана с женой и детьми.

176. — 1622 (7130) г. мая 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает монахам Бистрицкого монастыря грамоту на взимание десятины с села Могешти.

177. — 1622 (7130) г. мая 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает уряднику местечка Пятры снести дома, выстроенные в Хангу на месте Бистрицкого монастыря.

178. — 1622 (7130) г. Мая 1, Бырлад. — Сын Бэдина Гаврил продает дворнику Думитрашко Геукэ цыгана Урула с женой и детьми.

179. — 1622 (7130) г. мая 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает распрю боярина Георгие Боца с женой дворника Урене Митрофаной из-за села Жу-решти, причем решение выносится в пользу этой последней.

180. — 1622 (7130) г. мая 6, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Думитрашко Бухушу, в тяжбе со священником Лупулом, части вотчины в Вэвэтиешти, называемой Бэрлешти.

181. — 1622 (7130) г. мая 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Никоарэ купленное у внуков Панти поместье в селе Воинове и место для пасеки со всеми их доходами.

182. — 1622 (7130) г. мая 10, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Думитрашко Сякилу два дома в селе Быржовени с доходами с земли, воды и садов.

183. — 1622 (7130) г. мая 15. — Господарь Стефан Томша поручает великому ватаву Сучавы Думитру Пэтрашновичу и дьякону Василие из Силиштя поставить межевые вехи для села Плопешти в направлении Долхешти.

184. — 1622 (7130) г. мая 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает жене покойного постельника Гои часть села Буруинешти.

185. — 1622 (7130) г. мая 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему пырқалабу Апостолю поместье в Ворничени Ковурлуйской области.

186. — 1622 (7130) г. мая 24, Яссы. — Митрополит Сучавы Анастасе Крим-ка и видные бояре дают показания о том, как Казакул и его брат Пэтрашку продали монахам Солкского монастыря село Крэстинешти Дорохойской области на Юбэнясе.

187. — 1622 (7130) г. мая 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает пахарнику Василча, находящемуся в тяжбе с бывшим пырқалабом Иеремией, часть села Потлоджиани.

188. — 1622 (7130) г. мая 31, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Думитрашко Шептиличу части села его брата, бывшего гетмана Василие Шеп-тилича, заложенные за 10 кобыл с жеребятами.

189. — 1622 (7130) г. июнь, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю село Вынэтори на Бистрице в Нямецкой области, раньше относящееся к округу местечка Пятра.

190. — 1622 (7130) г. июня 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Солскому монастырю село Крэстипешти на Лубэнясе Дорохойской области, купленное за 400 талеров у сыновей бывшего комиса Георге Дорохончанула.

191. — 1622 (7130) г. июня 1. — Архиепископ и митрополит Сучавы Анастасе Кримкович, жертвует Секулскому монастырю 7 фалчей виноградника в Котнари на Дялул Цомбрикулуй.

192. — 1622 (7130) г. июня 2, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю 7 фалчей виноградника в Котнари, пожертвованные митрополитом Сучавы Анастасе Кримкой.

193. — 1622 (7130) г. июня 2. — Дьякон Нектита из села Выртопа дает показания относительно пределов села Троицы Бисериканского монастыря в направлении сел Рушчиори и Жидешти, принадлежащих Секулскому монастырю.

194. — 1622 (7130) г. июня 2. — Ионашко, сын Думитру, продает за 7 талеров Виколу свою вотчину, выкорчеванное поле, в Корните.

195. — 1622 (7130) г. июня 7. — Господарь Стефан Томша подтверждает Тоадеру Дэрдэра части села Тулешти.

196. — 1622 (7130) г. <июня> 7. — Господарь Стефан Томша подтверждает священнику Григоре 6 кусков земли в селе Тулешти, купленные у Калсии, и одну землю, купленную у Соры, дочери Берхечу.

197. — 1622 (7130) г. июня 10. — Бывший вистиер Симион Строич дает Лупулу Прэжеску и его жене Сафте несколько ктх цыган и село Миклаушени, которое будет их поместьем.

198. — 1622 (7130) г. июня 13. — Матею и Пантелею, сыновья Мирона из Гырдешти, продают за 60 талеров Цинцару из Пелетучи части своего поместья в селе Албэтешти.

199. — 1622 (7130) г. июня 14. — Пэтрашко из Кордэрени продает свою часть поместья в Крухлице Хотинского уезда священнику Пантелею и Тирону из Крухлицы.

200. — 1622 (7130) г. июня 18, Яссы. — Логофет Гиангя дает с другими видными боярами показания как внуки бывшего стольника Бузата продали за 200 талеров Солкскому монастырю село Михэилешти Бакэуской области.

201. — 1622 (7130) г. июня 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Солкскому монастырю село Михэилешти Бакэуской области.

202. — 1622 (7130) г. июня 18. — Ионашко Деуга из села Дэрманешти продает Бисериканскому монастырю выкорчеванное поле вблизи реки Биказа.

203. — 1622 (7130) г. июня 26, Котнари. — Господарь Стефан Томша поручает котнарскому пыркалабу расследовать тяжбу Кристи из Котнари с Лупулом Могылдя из Кукутени из-за бочки меда.

204. — 1622 (7130) г. июня 30, — Игумены Бисериканского монастыря иеромонах Андоние и игумены монастыря у Чахлэу выдают грамоту, подтверждающую полную договоренность между этими двумя монастырями.

205. — 1622 (7130) г. июля 2. — Господарь Стефан Томша подтверждает обмен вестьерничела Иона поместьем в Дрэджешти на часть поместья в Цушкани.

206. — 1622 (7130) г. июля 2. — Шолтуз Ионашку Тэраца и 12 пыргарей из Тыргула Васлуй свидетельствуют, что Драгош из Ивэнешти с родственниками продали пырэлабу Ионашку Кошэскулу свои часть поместья в селе Ивэнешти.

207. — 1622 г. июля 2. — Несколько уважаемых лиц и стариков свидетельствуют что Елена дочь Данкэи, продала свою часть поместья в селе Ивэнешти.

208. — 1622 (7130) г. июля 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьякону Георгие часть вотчины Кырлигэтурской области, купленную у Захарии и его сестер за 50 талеров.

209. — 1622 (7130) г. июля 10 Штиборани. — Сын Ионашко из Чортешти Петря продает священнику Тоадеру из Штиборани часть Продэнешти, называемую Лиешти.

210. — 1622 (7130) г. июля 10. — Ушерел Косте дарит своему внуку Штефану, сыну Анушки, часть вотчины в селе Выртопе.

211. — 1622 (7130) г. июля 17, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует великому армашу Василие Рошке село Бербешти в Кырлигэтурской области.

212. — 1622 (7130) г. июля 23, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает жене гетмана Андрея Тодосии и ее зятю Василе Урене село Бурсучени на Серете в Сучавской области.

213. — 1622 (7130) г. июля 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьякону Захарии части вотчины в селе Селиштя Ясской области.

214. — 1622 (7130) г. августа 1, Дорохой. — Рэдэуцкий епископ свидетельствует, что сыновья Кырсти Кукоранула продали за 650 талеров великому дворнику северной Молдовы части села Кокорени и селища Леешти.

215. — 1622 (7130) г. августа 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому армашу Дрэгану части сел Лунджени и Лэцешти в Фэлчиуской области и мельничный брод на Елане.

216. — 1622 (7130) г. августа 7, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Аленсои из Попчешти имущество и право завещать его после своей смерти Бисериканскому монастырю.

217. — 1622 (7130) г. августа 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу Алексо из Попчешти с внуками ее мужа из-за имущества, оставленного Бисериканскому монастырю.

218. — 1622 (7130) г. августа 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьякону Штефану и его сестрам части сел Коппешти и Гынштяни.

219. — 1622 (7130) г. августа 10. — Господарь Стефан Томша жалует вамешу Кондре село Слэучени в Хотинской области.

220. — 1622 (7130) г. августа 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша пишет сборщикам податей Нямецкой области, чтобы они освободили от податей и повинностей принадлежащие монастырю господаря Арона села Никорешти, Кырову и Аверешти.

221. — 1621 (7130) г. августа 20. — Дочь Армана Настасиа продает за 8 талеров дьякону Думитрашко часть села Тодирешти.

222. — 1622 (7130) г. августа 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает монахам монастыря господаря Арона грамоту с разрешением «бить» и принуждать к работе монастырские села в Нямецкой области.

223. — <1622 г. сентября 1 — 1623 г. августа 31> (7131), Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Симиону из Мушетешти, находящемуся в тяжбе с Игнатом, село Чумэлешти.

224. — <1622 г. сентября 1 — 1623 г. августа 31> (7131), Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает постельнику Енане освобождение от податей жителей села Скумпия Ясской области, кроме ежегодного налога в 100 талеров.

225. — <1622 г. сентября 1 — 1623 г. августа 31> (7131), Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает сучавский метрополии село Бошанче.

226. — <1622 г. сентября 1 — 1623 г. августа 31> (7131) Хырлэу. — Княгиня Настасиа Дэмиеняса дарит своей внучке Докии часть села Корни в Нямецкой области.

227. — <1622 г. сентябрь — 1623 г. августа 31> (7131). — Митря и Стратул из Онешти, Хамараш из Дрэгушени и Микле и Дрэгуш Боул из Зубрешти размежевывают села Мэртинешти и Тутовени, называемые также Кэрбэшени и Чирешти.

228. — 1622 г. сентябрь. — Господарь Стефан Томша жертвует Солонскому монастырю озеро Лучиул с его гирлами в Фэлчиуской области.

229. — 1622 (7130) г. сентября 2, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Солонскому монастырю село Крыстинешти на Юбэнясе в Дорохойской области с прудами, мельницами, дворами, садами и лугами.

230. — 1622 (7130) г. сентября 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю пожертвованные митрополитом Сучавы Анастасие Кримкой 7 фалчей виноградника, амбары и каменный погреб возле местечка Котнари.

231. — 1622 (7130) г. сентября 5, Яссы. — Стефан Томша подтверждает Солонскому монастырю село Михаилешти в Бакэуской области, купленное у Штефана из Клежа и его родственников.

232. — 1622 (7130) г. сентября 11, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает пахарнику Неките часть его поместья в селе Бахне и крепостного Хилипа Михаю, распря из-за которого с Бежаном разбирались господарем.

233. — 1622 (7130) г. сентября 13. Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает урикару Думитру часть поместья в селе Тодорешти Васлуйской области, купленную у дочери Матиаша Марики за 30 серебряных талеров.

234. — 1622 (7130) г. октября 24, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает раздел крепостных и вотчин в селе Бахне между бывшим старостой Бежаном, Юрашко и пахарником Некитой из Хилипешти.

235. — 1 22 (7130) г. октября 26, Яссы. — Великий дворник северной Молдовы Думитрашко Штефан и другие бояре свидетельствуют, что Ненуцэ из Богдэнешти продал за 30 талеров великому логофету Гиангиа свою часть села Богдэнешти на Пруте в Фэлчиуской области.

236. — 1622 (7130) г. октября 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает котнарским пыркэлабам освободить от податей одного виноградаря монастыря господаря Арона от налогов, подвод и податей полотном.

237. — 1622 (7131) г. ноябрь. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю св. Ильи место в селе Шкеи.

238. — 1622 (7131) г. ноября 4. — Никоарэ продает со своими сыновьями Василе и Гаврилом часть поместья в Мерешешти на Жижии за 40 талеров Яне Греку.

239. — 1622 (7131) г. ноября 27. — Сын Ангелины Казаку продает за 70 талеров своему брату Василе Макри часть села Юрешти с прудом.

240. — 1622 (7131) г. декабря 10. — Тоадер Нэврэпеску свидетельствует, что Симион из Добрулешти продал за 18 талеров Георгицэ Борши свое поместье в Добрулешти.

241. — 1622 (7131) г. декабря 20. — Господарь Стефан Томша подтверждает армашу Ионашко Жоре села Стэучешти, Бурлешти, Микшэнешти и Шорикари на месте Хотина, купленные за 240 татарских золотых у Василе Стэнеску и его родственников.

242. — 1622 (7131) г. декабря 20, Яссы. — Великий логофет Генгя и другие бояре свидетельствуют, что сыновья Тофаны продали за 400 венгерских золотых монахам Солкского монастыря в Сучавской области село Хринчешти.

243. — 1622 (7131) г. декабря 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Солкскому монастырю село Хринчешти в Сучавской области.

244. — 1623 (7131) г. января 2, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Думитру Бухушу и его сестре Сафте села Хулпэшешти, Симионешти, Добарчени и Моловату.

245. — 1623 (7131) г. января 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает господарским слугам разобрать тяжбу Думитрашку и Ионашко с женой Белдимана из-за части села Плопешти.

246. — 1623 (7131) г. января 10. — Сербская княжеская грамота на Пидигани, Мастатите и Селиштя Епии.

247. — 1623 (7131) г. января 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему стольнику Думитрашко часть села Глодени, часть села Чернаци, называемого Дилцигани, и место в селе Стоешти.

248. — 1623 (7131) г. января 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьякону Георге из Долхешти шестую часть села Лэцкани Сучавской области.

249. — 1623 (7131) г. января 20, Яссы. — Дочь Лупана Логина продает за 4 серебряных талера своему брату вистиерничелу Василе часть села Скобинцини Кырлигэтурской области.

250. — 1623 (7131) г. января 23. — Господарь Стефан Томша подтверждает Вартику часть поместья в селе Годинешти, купленную у Юлианы и ее родственников.

251. — 1623 (7131) г. января 27. — Священник Симион из Тодерешти дает показания относительно части села Арпэшешти, купленной Мисэилэ за 15 золотых у сыновей Хончи.

252. — 1623 (7131) г. января 28, Яссы. — Георге, Симион и Лявул продают великому логофету Генге село Люешти на Сарате в Фэлчиуской области.

253. — 1623 (7131) г. января 30. — Господарь Стефан Томша подтверждает Никорицэ, находящемуся в тяжбе со своим шурином Кэзакулом село Рогэшешти.

254. — 1623 (7131) г. февраль, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Солкскому монастырю село Радомирешти Нямецкой области, купленное за 300 золотых у сына Ангела Лазара.

255. — 1623 (7131) г. февраля 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю св. Николая, находящемуся на замле местечка Яссы (Господарь Арон), село Рынзешти с рыбными ставами в Фэлчиуской области.

256. — 1623 (7131) г. февраля 28. — Господарь Стефан Томша подтверждает медельничеру Сакотэ село Пригорени Васлуйской области.

257. — 1623 (7131) г. марта 2, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает клучеру Василе Пилату часть села Хэнцешти с мельничными бродами на Серете.

258. — 1623 (7131) г. марта 2. — Господарь Стефан Томша подтверждает Ионашку Буздугану, находящемуся в тяжбе с Баланом Петрику и Михочем, селищэ на реке Бужоре.

259. — 1623 (7131) г. марта 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает жене бывшего постельника Гои Кандакии село Бурунешти.

260. — 1623 (7131) г. марта 4, Яссы. — Великий логофет Генгя и другие бояре свидетельствуют, что бывший дворник Никоарэ продал за 900 серебряных талеров Василе Негою села Кокорени и Лоешти у леса в Харлэуской области.

261. — 1623 (7131) г. марта 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Георге и его братьям половину села Лэцкани Романской области, на которое они утеряли документы.

262. — 1623 (7131) г. марта 6, Яссы. — Внуки Пэтрашко продают великому логофету Ионашко Генге за 60 серебряных талеров части села Лэцкани.

263. — 1623 (7131) г. марта 7, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Лупулу Прэжескулу и его жене Сафте село Миклэушени Романской области — дарственную бывшего вистиера Симиона Строича.

264. — 1623 (7131) г. марта 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому логофету Ионашко Гянге части села Лэцкани Романской области.

265. — 1623 (7131) г. марта 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает сборщикам податей Нямецкой области не притеснять принадлежащие Тазлаускому монастырю села Зэнешти и Дингани.

266. — 1623 (7131) г. марта 14. — Господарь Стефан Томша подтверждает Василие Нягое село Кокорени и селище Лоешти, расположенное выше Ботэшани, купленные за 900 серебряных талеров у бывшего великого дворника Никоарэ.

267. — 1623 (7131) г. марта 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает монахам Галатского монастыря льготную грамоту на село Воровешти Кырлигэтурской области.

268. — 1623 (7131) г. марта 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьякону Еремии Вырनावу и его братьям вотчину в Сэкуени Нямецкой области.

269. — 1623 (7131) г. марта 20. — Господарь Стефан Томша подтверждает Ончулу Юрашковичу, находящемуся в тяжбе с Захарией Тэутолом и дьяконом Популум часть села Ромынешти на Хораице в Сучавской области.

270. — <1623> г. марта 21, Тыргул Нямц. — Пиетра из Тыргул Нямца продает Василие Строичу дом в селе Лэцкани Сучавской области.

271. — 1623 (7131) г. марта 23, Аджуд. — Шолтуз Генгя и 12 пыргарей из Аджуда свидетельствуют, что Лазар, сын Саскэи из Урекешти, Козма Стан, Кристина, дочь Шандру, и Пэкурар Палич продали Козме из Копэчешти свои части селе Урекешти.

272. — 1623 (7131) г. марта 25. — Жена покойного вистиерника Боула Агафия возвращает дьякону Лариону часть села Рэтешти.

273. — до 1623 г. марта 28. — Тома Барта и Крэчун продают со своими родственниками за 27 серебряных талеров поместье в селе Крэхэнешти Ионашко Врабие.

274. — до 1623 г. марта 28. — Сын Топорои Думитру продает со своими родственниками за 100 талеров части села Крэхэнешти Ионашко Врабие.

275. — до 1623 г. марта 28. — Думитру, сын Топороаей из Крэхэнешти, усыновляет Ионашко Врабие «всенародно» и дарит ему свою часть поместья в селе Крэхэнешти.

276. — 1623 (7131) г. марта 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Ионашко Брабие части села Крэхэнешти.

277. — 1623 (7131) г. апрель — июль. — Крупные сановники господаря Стефана Томшы свидетельствуют, что выстроенный им Солкский монастырь получил дарственную на села Солка и Фэрэоани.

278. — 1623 (7131) г. апреля 3. — Кэмэрзап из Кымпула луй Драгош села Редиу свидетельствует, что по господарскому указу отмежевал вместе с грозештскими кындештскими и бецештскими жителями пасеку в Кодру для Василе Бантэша.

279. — 1623 (7131) г. апреля 6, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает третьему логофету Томе села Тэмэдуени и Пэшкани.

280. — 1623 (7131) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему великому спатару Георге селище Сэкэлэшешти на Тополице, принадлежащее раньше господарю и относящееся к округу Нямецкой крепости, а также части сел Галбени, Алдешти и Дурнешти Нямецкой области.

281. — 1623 (7131) г. апреля 12. — Господарь Стефан Томша жалует третьему логофету Лупулу полторы фалчи виноградника в Хуши на Дялуле Дрика.

282. — 1623 (7131) г. апреля 12. — Господарь Стефан Томша подтверждает Ионашко Генге села Мэрджикани с мельницей на Бырладе, Руптуру в Бырладской области и Томешти Хырлауской области.

283. — 1623 (7131) г. апреля 25. — Господарь Стефан Томша подтверждает постельнику Енаке части села Фынтына Текуческой области, купленные за 340 талера у бывшего пыркэлаба Ставэра.

284. — 1623 (7131) г. апреля 27, Кыржешти. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю село Петрикани.

285. — <1623> г. апреля 27. — Бывший великий дворинк Никоарэ сообщает земельным крестьянам из Мунтени, что грамоты Костина и Дрэгана находятся у него и чтобы их не беспокоили.

286. — 1623 (7131) г. мая 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает постельнику Енаке село Медлени Ясской области, купленное за 132 серебряных талера у внуков Меделяна.

287. — 1623 (7131) г. мая 1. — Дочь Кирилии Неделя продает за 2 волов Думитрашко Буцию и Георге свои поместья в Чурани и Комэнешти.

288. — <1623 г. мая 1>. — Василе продает со своими братьями Думитрашко Буцию за 80 леев части поместий в селах Чорани и Комэнешт.

289. — 1623 (7131) г. мая 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует романскому епископу Атанасие право взимать десятины с жителей Бурнэрешти, Скрипицени и Лупени.

290. — 1623 (7131) г. мая 14. — Сын Попа Василе продает со своими родственниками за 100 угов великому логофету Генге виноградник в селе Тулучешти Ковырлуйской области на Пруте вблизи Галаца.

291. — 1623 (7131) г. мая 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Солкскому монастырю несколько домов в Сучаве, пожертвованных сыновьями бывшего вистьера Никоарэ Прэжескула.

292. — 1623 (7131) г. мая 17, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому вамешу Кондре вотчину в Томчешти с мельничным бродом на Бырладе, купленную у внуков Тома Талаба.

293. — 1623 (7131) г. мая 17, Яссы. — Архиепископ и митрополит Сучавы Анастасие выдает Киране грамоту на развод с ее мужем Платоном «злодеем».

294. — 1623 (7131) г. мая 21, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему великому комису Симиону Геукке часть села Паулушты, дарованную женой дворника Мургочи Станкой.

295. — 1623 (7131) г. мая 29, Котнари. — Господарь Стефан Томша подтверждает Фялтину Сасу из Котнари мельницу и пивоварню на речке Бухайнци

296. — 1623 (7131) г. мая 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому логофету Генге купленное за 100 угов село Тулчешти на Пруте вблизи Галаца и за 95 угов части села Гидешани.

297. — 1623 (7131) г. июня 6. — Великий логофет Гиангиа свидетельствует с другими боярами относительно дарственной Синклитикии Билэиасы на лавку в Яссах, сделанной великому дворнику Южной Молдовы Думитрашко Штефану.

298. — 1623 (7131) г. июня 7, Яссы. — Быший великий дворник Никоарэ продает дворнику Васие Нягое село Кокорени и селище Лоешты в Хырлауской области.

299. — 1623 (7131) г. июня 11, Яссы. — Пэтрашко со своей женой закладывают из-за серебряной чаши, стоящей 12 угов. часть своей вотчины в селе Ботешты до тех пор пока не смогут ее выкупить.

300. — 1623 (7131) г. июня 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю св. Савы виноградники и плодовые сады, пожертвованные монахом Маноле, называвшимся в миру Чефутот Макари.

301. — 1623 (7131) г. июня 15. — Гэрдан из Бахны закладывает за 25 талеров свое поместье в Бахне Захарии из Бербешты.

302. — 1623 (7131) г. июня 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша разрешает распрю между Глигоре Думитру и Мирчей из Рэспопи из-за нескольких платящих подушный налог людей из их поместий.

303. — 1623 (7131) г. июня 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает нямецким пыркэлабам предупредить жителей Тыргу Нямца, чтобы они не обкладывали поляны Секулского монастыря.

304. — 1623 (7131) г. июня 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьякону Думитрашко Фулджеру несколько домов в селе Тодорешты Кырлигэтурской области и часть села Лупшешты на Солунце в Сорокской области.

305. — 1623 (7131) г. июня 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Дадулу место для дома в Антэлешты с полученным по жребию полем, выкупленные у Оникие и других лиц.

306. — 1623 (7131) г. июня 23, Бырлад. — Шолтуэ и пыргари местечка Бырлад свидетельствуют относительно села Ионэшешты, подаренного дворнику южной Молдовы Думитрашко Стефану Василе Гавринчей и другими лицами.

307. — 1623 (7131) г. июня 25, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает путенеским старостам не преследовать мельницы Тазлеуского монастыря в Пуниенской области.

308. — 1623 (7131) г. июня 25, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Солкскому монастырю село Строешти в Хырлэуской области.

309. — 1623 (7131) г. июня 25, Яссы. — Сучавский пьркэлаб гетман Мирон Барновски жертвует Солкскому монастырю села Мипуэуци и Плопени на Дорохое с мельницами, прудами, рыбными ставами, завещая ему села Урикани в Кырлигэтурской и Кэкэчени в Нямецкой областях.

310. — 1623 (7131) г. июня 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Солкскому монастырю село Мленэуци половину села Плопени Дорохойской области, села Урикани в Кырлигэтуре с домом и мельницей на Бахлуе и Кэкэчени Нямецкой области, пожертвованные сучавским пьркэлабом гетманом Мироном Барновски.

311. — 1623 (7131) г. июля 10, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Докии, находящейся в тягбе с Василе Булбоанэ, часть села Цуцкани Нямецкой области.

312. — 1623 (7131) г. июля 11, Яссы. — Господарь Стефан Томша разрешает монахам монастыря св. Ильи бить восстающих против их владения одной вотчиной в селе Шкее и пожалованными им послушниками.

313. — 1623 (7131) г. июля 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Думитрашку Сякилу, находящемуся в тягбе с Луюй Фуштеле, Сэлишта Руселор.

314. — 1623 (7131) г. июля 15, Яссы — Господарь Стефан Томша подтверждает Пэскэлине Якомиасе часть села Русии Гоей.

315. — 1623 (7131) г. июля 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дворнику Ионашко Чехану покунку части села Шопэрлени.

316. — 1623 (7131) г. июля 23, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому вамешу Манолаки села Вистерничени, Рогожани и Рошечи на Рэуте и село Машчани на Днестре в Сорокской области.

317. — 1623 (7131) г. июля 29. — Господарь Стефан Томша подтверждает Гоморскому монастырю 2 фалчи виноградника в Котнари на Дялуле Епископулуй, пожертвованные бывшим постельником Михаилом Трифаном.

318. — 1623 (7131) г. августа 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю часть села Влэдэни с местом для мельницы и прудом на Добруше в Сорокской области, пожертвованные детьми Вэскана.

319. — 1623 (7132) г. сентября 15, Яссы. — Великий логофет Гиангиа и другие бояре свидетельствует, что третий логофет Лупул купил село Дрэчени Фэлчиуской области за 60 угов.

320. — 1623 (7132) г. октября 26. — Бывший слуджер Савин свидетельствует, что Ионашко продал за 26 талеров свою часть в Кэробунешти Глигоре Бухушу.

321. — 1623 (7132) г. ноября 3, Яссы. — Господарь Раду Михня уполномочивает монахов монастыря св. Савы привести обратно бежавших из монастырского поместья Строешти крепостных.

322. — 1623 (7132) г. ноября 6, Яссы. — «Господарь Раду Михня» подтверждает вистерничелу Грекулу село Пашкани на Серете в Сучавской области.

323. — 1623 (7132) г. ноября 6, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Сучавской митрополии село Заболотени.

324. — 1623 (7132) г. ноября 15, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Секулскому монастырю его старые пределы.

325. — 1623 (7132) г. ноября 19, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Секулскому монастырю несколько мельниц, пасеку, покои и крепостных, находящихся в Тыргуле Фрумесе.

326. — 1623 (7132) г. ноября 21, Яссы. — Господарь Раду Михня освобождает от податей села Белчешти, Плопи и Кэлуѓэрени, принадлежащие Галатскому монастырю, метоху монастыря Гроба Господня.

327. — 1623 (7132) г. ноября 21, Яссы. — Господарь Раду Михня пишет всем господарским чиновникам в Яссах об освобождении от налогов складочного места, принадлежащего монастырю св. Савы в Яссах.

328. — 1623 (7132) г. ноября 21, Яссы. — Господарь Раду Михня приказывает всем господарским чиновникам в Фэлчуйской области не преследовать крепостных монастыря св. Савы. в селе Гушецеи, обязанных работать лишь для монастыря.

329. — 1623 (7132) г. ноября 24, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает раздел сел Селиштя Русии, Быржовени, Фелешти, Гочимани, Армешти и Селиште Румынии, произведенным между Думитрашко Сякилом и его братьями.

330. — 1623 (7132) г. ноября 25, Яссы. — Господарь Раду Михня приказывает чиновникам местечка Роман не преследовать за налоги принадлежащие Галатскому монастырю села Тэмэшени и Садну.

331. — 1623 (7132) г. ноября 29, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому вамешу Манолане села Рогожани, Рошыечи, Вистерничичи на Рэуте и Мэшчени на Днестре в Сорэксской области.

332. — 1623 (7132) г. декабря 1, Яссы. — Господарь Раду Михня освобождает от всех податей и повинностей чужих людей, которых Галатский монастырь привезет из Кырлигэтуры в село Воровешти.

333. — 1623 (7132) г. декабря 2, Яссы. — Стольник Томша и Иордане дают показания относительно половины села Пашкани гетмана Балики, выкупленной у господаря Стефана вистиерничелом Ионашко.

334. — 1623 (7132) г. декабря 6, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает дьякону Гиорге из Тэтаряни место для пасеки в пределах Попештов.

335. — 1623 (7132) г. декабря 11, Яссы. — Господарь Раду Михня приказывает апродам поймать и доставить на места всех беглых сел Галатского монастыря.

336. — 1623 (7132) г. декабря 15, Яссы. — Господарь Раду Михня разбирает распрю между бывшим ушаром Дукой и вторым логофетом Лупулом из-за села Бозиани на Юкаше в Нямецкой области.

337. — 1623 (7132) г. декабря 16, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает жене Воруंतरа Саломии село Негритешти Нямецкой области.

338. — 1623 (7132) г. декабря 20. — Господарь Раду Михня подтверждает сыну Магды Задулу часть вотчины в селе Антэлешти.

339. — 1623 (7132) г. декабря 21, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает монастырю св. Ильи под Сучавой село Разбоени Нямецкой области.

340. — 1623 (7132) г. декабря 26, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает великому спатару Симиону село Портарешти на Симиле, купленное за 350 талеров у Пэраски Кэяска и ее сыновей.

341. — 1624 (7132) г. января 7, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает монахам Пынгэрацного монастыря виноградник, находящийся в пределах Богдэнештов, плодовые сады, дома и погребя.

342. — 1624 (7132) г. января 7, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает монастырю св. Ильи кусок земли в пределах села Шкеи, пожертвованный господарем Стефаном Томшей.

343. — 1624 (7132) г. января 9, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает романскому епископу Атанасне границы пасеки в Бакуу.

344. — 1624 (7132) г. января 10, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Бистрицкому монастырю глобы и душегубины с его сел на одежду и обувь.

345. — 1624 (7132) г. января 13, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Секулскому монастырю несколько полей в пределах Тыргула Нямца.

346. — 1624 (7132) г. января 13, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Секулскому монастырю речной брод в Пурчелешти — дарственную стольника Георге и его жены Настасии.

347. — 1624 (7132) г. января 13, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Тавлаускому монастырю весь предел села Колцешти в направлении Шербешти.

348. — 1624 (7132) г. января 13, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Таэлаускому монастырю заповедный лес и озеро со всеми окрестными озерами и гирлами.

349. — <1624 г. января 17>. — Господарь Раду Михня подтверждает Гурешу, сыну Штефана из Шувертени захваченную Маковеем и Гулианом половину села Скорцени.

350. — 1624 (7132) г. января 21. — Господарь Раду Михня подтверждает Берзунцулскому монастырю часть поляны Гаурича, купленную у сына Насти Авраама.

351. — 1624 (7132) г. января 26, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему питару Пэтрашко Удре и его жене Мэрике часть села Орашани с прудом Стрымба, луга и гать в Хырлэуской области.

352. — 1624 (7132) г. января 27, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает питару Гавриилу Капше дом и полученный по жребии участок, а также все доходы с села Строешти на Молдове.

353. — 1624 (7132) г. февраля 1, Яссы. — Бывший великий логофет Гингна и другие бояре свидетельствуют, что часть села в Бэлошешти с мельничным бродом и пасекой была продана Василе Хаснашом и его сестрами бывшему романскому пыркэлабу Апостолу.

354. — 1624 (7132) г. февраля 27, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает великому дворнику южной Молдовы вотчины в Кречени Тутовской области.

355. — 1624 (7132) г. февраля 29, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему Пыркэлабу часть села Буруинешти Романской области, купленную у Думитру Пырвула за 100 талеров.

356. — 1624 (7132) г. марта 15, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает дьяконам Юрашко и Георге Башотэ селища Тэтэрани и Зберяни.

357. — 1624 (7132) г. марта 15, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Пилату и его сыновьям, находящимся в тяжбе с Нягое и его женой Кандакией, бывшей женой дворника Бучока, части села Хэнцешти с крепостными.

358. — 1624 (7132) г. марта 17, Яссы. — Господарь Раду Михня жалует бывшему великому ушеру Дуке село Тисэуци в округе местечка Сучавы.

359. — 1624 (7132) г. марта 20. — Господарь Раду Михня подтверждает второму логофету Лупулу покупку частей села Русии Заволуй.

360. — 1624 (7132) марта 24, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает великому спатару Симиону Геуке село Портэрешти на Смиле в Тутовской области, купленное за 350 талеров у Параски, части села Бэгани и части села Паулешти Тутовской области.

361. — 1624 (7132) г. марта 24, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает великому меделничеру Василе Рошке село Бэрбешти Кырлигэтурской области.

362. — <1624 г. марта 24>. — Господарь Раду Михня подтверждает Солскому монастырю несколько сел.

363. — 1624 (7131) г. марта 24. — Килсиа из Юкшешти продает со своими родственниками за 48 талеров части села Хырлешти пыркэлабу Апостолу из Бэлэшести.

364. — 1624 (7132) г. марта 24, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает гетману Мирону Барновски село Босанче Сучавской области.

365. — 1624 (7132) г. марта 25. — Господарь Раду Михня подтверждает постельнику Енаке села Столничени и Скумпиа Ясской области, Глиждени Сорокской области, Меделени, Онцешти, Кукуеци, Фынтэнеде, Чокэрлиани, Гурбэнешти, Кикошу и др.

366. — 1624 (7132) г. марта 26, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает великому дворнику северной Молдовы Никоарэ села Дивичени и Чеукани Тутовской области, Коржэуци Хотинской области, Кажва Ясской области и части села Мунтени на Серете в Нямецкой области.

367. — 1624 (7132) г. марта 27, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает великому дворнику северной Молдовы села Мэгура и Джулинци Дорохойской области, Трифуэци Сорокской области, Ширэуци Хотинской области, 2 фалчи виноградника, част села Хухурези и село Бэдешти на Пруте в Ясской области.

368. — 1624 (7132) г. марта 29, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает дьякону Думитрашко Фулджеру владение домами и частью вотчины в селе Тодирешти.

369. — 1624 (7132) г. апреля 5, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает жене покойного великого постельника Гои часть села Буруинешти Романской области.

370. — 1624 (7132) г. апреля 5. — Жена перенского священника Мэгдэлина с сыновьями и Арвасие Хошмэндое с сыновьями дают дьякону Думитрашко в виде возмещения убытков за лошадь свои части села Перени на Турии в Ясской области.

371. — 1624 (7132) г. апреля 6, Мирчешти. — Сын Мэгдэлины Константин и сын Прибы Боциа продают свое поместье в Шуринешти жителю этого села Тодике.

372. — 1624 (7132) г. апреля 12, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Ионашко Чехану село Волошани Стэнилештского округа Фэлчуиской области.

373. — 1624 (7132) г. апреля 13, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему дворнику Ионашко Чехану цыган-крепостных.

374. — 1624 (7132) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Раду Михня приказывает сучавским вэтафам высвободить часть волчинецкой вотчины сына Илие Георге, захваченную монахами Сучевицкого монастыря.

375. — 1624 (7132) г. апреля 19, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает постельнику Томе поместье в селе Хэнешти Дорохойской области, заложенное ему до возвращения денег.

376. — 1624 (7132) г. апрел 20. — Господарь Раду Михня подтверждает вдове постельника Думитру Гои ее вотчины.

377. — 1624 (7132) г. апреля 26, Яссы. — Великий логофет Думитрашко и другие бояре свидетельствуют, что постельник Етаке купил село Ларионешти на Днестре у Гересима Рошки и его братьев за 600 серебряных талеров.

378. — 1624 (7132) г. мая 1, Гирени. — Дочь Ионашко Настасиа дает Доки свою часть поместья в селе Адэшени <Дорохойской области> за 2 волов и 3 овец, погибших в Дорохой по ее вине и вине ее брата.

379. — 1624 (7132) г. мая 5, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Берзунцкому монастырю части вотчины в селах Хилтеу и Чофрешти Тротушской области.

380. — 1624 (7132) г. мая 5, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Берзунцкому монастырю несколько цыганских семейств.

381. — 1624 (7132) г. мая 5, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает митрополиту Сучавы Анастасие Кримке место для пасеки в пределах села Тодорешти.

382. — 1624 (7132) г. июня 9, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает дворнику Ионашко Кужбэ наследство Никоарэ Моцока.

383. — 1624 (7132) г. июня 15, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Тоадеру Онилэ покупке частей сел Миклешти и Нуорешти.

384. — 1624 (7132) г. июня 15, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Урсу и Думитрашко, сыновьями бывшего дворника Нэдобайко, мельницу на Путне в селе Тырговиште.

385. — 1624 (7132) г. июня 24, Яссы. — Господарь Раду Михня приказывает кэлэрашам местечка Фэлчуи не вмешиваться в дела, связанные с прудом Лучулу, собственностью комиса Дуки.

386. — 1624 (7132) г. июля 1, Яссы. — Господарь Раду Михня приказывает оргеевским пыркэлабам вернуть монахам монастыря св. Савы инструменты, взятые бывшим чиновником села Хорикани Яне.

887. — 1624 (7132) г. июля 8, Яссы. — Господарь Раду Михня приказывает ромапским пыркэлабам, шолтузам и пыргарям не покрывать послушников романского епископства.

888. — 1624 (7132) г. июля 9, Яссы. — Господарь Раду Михня жертвует ясскому монастырю св. Савы — метоху в Ерусалиме — село Мэрвешти Ясской области.

889. — 1624 (7132) г. июля 15. — Показание о том, как Ионашко Кошэску купил у Ионашко из Ивэнешти часть поместья за 24 талера.

890. — 1624 (7132) г. июля 22, Яссы. — Господарь Раду Михня жалует сучавскому пыркэлабу гетману Миرونу Барновски села Юкшени и Унгураши Сучавской области, раньше принадлежащие господарю и относящиеся к округу местечка Сучавы.

891. — 1624 (7132) г. августа 2, Тыргул Сирет. — Жена бывшего дворника Василе Орэша дает в приданое своей дочери Ангелине и зятю, бывшему старосте Ончулу Юрашковичу, село Шендричени Хырлэуской области.

892. — 1624 (7132) г. августа 11. — Господарь Раду Михня подтверждает Василе и его жене Анушке покупку села Флоринтешти.

893. — 1624 (7132) г. августа 12, Яссы. — Господарь Раду Михня разбирает распрю из-за частей села Корлэтешти между Тоадером из Хряски с братьями и стольником Никулаки с сыновьями вистиера Боула.

894. — 1624 (7132) г. августа 14, Яссы. — Великий логофет Думитрашко и другие крупные бояре разбирают тяжбу жупыпьясы Дамиана с Никулакие из-за частей поместий в Корлэтешти и Стержерени.

895. — 1624 (7132) г. августа 15, Яссы. — Питэрел Лупул и Ян из Обрежани, Онофрей из Моинешти и другие лица свидетельствуют, что Борвинэ из Мохорэци продает дьякону Георге из Тэтэрани место для пасеки в пределах Попешти.

896. — 1624 г. сентября 1 — 1625 г. августа 31 (7133) г. — Лупул Нягич продает со своей семьей часть села Балэчени Стратулату Добренски из Балэчени.

897. — 1624 (7133) г. сентября 3, Бырлад. — Хилина, дочь священника Глигорие из Черкежени, закладывает за 10 леев вотчину в селе Оргоешти своему двоюродному брату Думитрашко Кэмэрзану.

898. — 1624 (7133) г. октябрь. — Улианка и ее сыновья дают часть села Дэмиепешти в пределах Русии Завулуй своему двоюродному брату священнику Григорие из Дэрмэнешти, который «уплатил за них много господарских налогов».

899. — 1624 (7133) г. октября 9, «Сучава». — Ана из Антэлешти продает с братом свою часть в Антэлешти Делеу из Спэтэрешги за 55 талеров.

400. — 1624 (7133) г. октября 24. — Господарь Раду Михня преклоняет монастырь Господаря Арона в Яссах монастырю св. Иоанна Крестителя в Созополисе.

401. — 1624 (7133) г. октября 27, Яссы. — Георге из Тодерешти выдает дьякону Думитрашу дарственную на свою вотчину за то что тот уплатил причитающиеся с него придворные налоги.

402. — <1624 г>. ноября 3, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает дьякону из Ругэшешти Поничу села Сокружени, Бисерикани, Залучени, Сфеткэуци и Хрижэни.

403. — 1624 (7133) г. ноября 12, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает Секулскому монастырю села Русчиори и Жидешти Нямецкой области.

404. — 1624 (7133) г. ноября 14, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает Ончулу Юрашковичу село Шендричени и другие поместья.

405. — 1624 (7133) г. ноября 15, Сучава. — Господарь Раду Михня выносит решение по делу принадлежащих монастырю Господаря Арона сел Аверешти Джуров и Никорешти.

406. — 1624 (7133) г. декабрь. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему великому логофету Генге владение частью села Фрэцешти, купленной у внучки пиатра Рухулии Кандакии.

407. — 1624 (7133) г. декабря 15, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает грамоту Задула, по которой он получает от Белеаю за долг половину места для дома в Антэлешти.

408. — 1624 (7133) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает спэтару Симиону вотчину в Бакани с мельницами на Симиале, купленную у Игната и его жены Драги.

409. — 1624 (7133) г. декабря 18. — Армаш Ион и шолтуз с 12 пыргарями из Котнари и Тыргу Фрумаса письменно сообщают господарю, что отмежевали пределы села Улмени от пределов монахов Слатинского монастыря.

410. — 1624 (7133) г. декабря 18. — Шолтуз Тоадер и 12 пыргареев из Тыргу Фрумаса отмежевывают пределы Улменов от пределов Слэтиценов.

411. — 1624 (7133) г. декабря 20, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему логофету Гианге половину села Лэцкани на Серете в Романской области.

412. — 1625 (7133) г. января 3. — Господарь Раду Михня приказывает копнарским пыргарям и шолтузам не трогать принадлежащие Нямецкому монастырю амбары, находящиеся в Копнари и Хырлэу.

413. — 1625 (7133) г. января 7, Сучава. — Господарь Раду Михня освобождает от податей села Аверешти и Джуров, принадлежащие яскому монастырю Господаря Арона

414. — 1625 (7133) г. января 8, Сучава. — Господарь Раду Михня приказывает хотногу каларашей Василе Пэулелу взять себе часть вотчины Слэдничени.

415. — 1625 (7133) г. января 10, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает Бисериканскому монастырю один предел, поляну и выкорчеванное поле.

416. — 1625 (7133) г. января 12, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает обмен сел Солки и Михалчиула между рэдэуцким епископом Евлогие и Еремией Мургулецом.

417. — 1625 (7133) г. января 17, Бая. — Дочь Апии Антима продает за 7 талеров апроду Делеу полученный по жребию участок в Спэтэрешти.

418. — 1625 (7133) г. января 31, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает Пэскалине, находящейся в тяжбе с Костиным из Поени, место у села Руси, на котором этот последний сделал пруд.

419. — 1625 (7133) г. февраля 3, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему логофету Тэутулу часть села Сырби на Башеу.

420. — 1625 (7133) г. февраля 11, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает Солкскому монастырю, находящемуся в тяжбе с Сучевицким монастырем, село Хренчешти на Солке в Сучавской области.

421. — 1625 (7133) г. февраля 12. — Рэдэуцкий епископ Евлогие и весь собор Солкского монастыря дают Сучевицкому монастырю вместо села Хригчешти и селищ Язловэц и Чаплинци села Юбэнешти Дорохойской области и Кырстинешти в Ботошанском округе.

422. — 1625 (7133) г. февраля 14, Сучава. — Господарь Раду Михня приказывает чиновникам Хырлауской области не преследовать принадлежащие Галатскому монастырю села Плопи, Белчешти и Кэлугэргени.

423. — 1625 (7133) г. февраля 16, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает логофету Лупулу половину села Мачикэуци на Рауте в Оргеевской области, купленную у его родственниц Тудоски и Агапии, дочерей Фрэциана.

424. — 1625 (7133) г. февраля 16, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает медельничеру Василе Рошке село Бербешти, принадлежащее раньше гетману Балике и отобранное у него за измену.

425. — 1625 (7133) г. февраля 19, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает Думитрашко Шептиличу пскупку 2 фалчей виноградника в Котнари на Дялуле Домниск.

426. — 1625 (7133) г. февраля 20, Сучава. — Господарь Раду Михня разрешает жене дворника Кандакии выкупить за 100 талеров у Апостола вторую половину села Буруюнешти Романской области, так как первую половину она приобрела раньше Апостола.

427. — 1625 (7133) г. февраля 21, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает княгине Мэрике, дочери бывшего великого дворника Кырсти вотчину в Блэжери на Бырладе в Текучской области.

428. — 1625 (7133) г. февраля 23, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает пахарнику Коидре и его жене Анушке их часть вотчины в селе Преутешти на Шолтузе в Сучавской области.

429. — 1625 (7133) г. февраля 23, Сучава. — Вдова дворника Билэя Синглитикиа дарит своему внуку великому логофету Думитрашко села Рознов Нямецкой и Кэмилешти Текучской областей.

430. — 1625 (7133) г. марта 1, Тодерешти. — Капша из Тодерешти продает Маноле несколько домов и частей поместья в селе Тодерешти.

431. — 1625 (7133) г. марта 6. — Василе, сын Иона Поличанула, и Василе, сын Мэнзилэ, продают дякону Думитрашко Фулджеру за 50 златов части села Тодерешти Кырлингэтурской области.

432. — 1625 (7133) г. марта 8, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему пыркэлабу Яне и его жене Настасии место для пасеки, пруд и плодовые сады в пределах местечка Сучавы.

433. — 1625 (7133) г. марта 9, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает пэхэрничелу Дингану купленные у Параски и Иона части вотчины в Отешти Аджудской области.

484. — 1625 (7133) г. марта 15, Сучава. — Господарь Раду Михня приказывает бывшему вистиеру Георге Рошке и дьякону Штефану из Подобици установить пределы между селами Онешти и Скобинцени.

485. — 1625 г. марта 15, Сучава. — Дочь Георге Албота Титиана продает постельнику Томе виноградник в Котвари на Дялуле Ласлеулуй.

486. — 1625 (7133) г. марта 16, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает Кандакии из Стецкани часть поместья в Кэрубунешти, купленную у внука Гои Юрашко за 26 талеров.

487. — 1625 (7133) г. марта 18, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает обмен частей сел Гэнешти, Рэвэкани и Гэурени, сделанный Думитру Бухушом и его родственниками.

488. — 1625 (7133) г. марта 24. — Ионашко, сын Тоадера из Думбрэвени, продает Некифору третью часть села Думбрэвени, леса, луга, пасеки и пр. сыну Петру Чехана Константину за 15 золотов и 2 медных монеты.

489. — 1625 (7133) г. марта 27, Сучава. — Господарь Раду Михня подтверждает внукам Тоадера Станиджанула несколько полученных по жребию частей сел Джурджешти и Силешти.

440. — 1625 (7133) г. марта 29. — Бывший дворник Георге из Костени дает показания относительно пределов принадлежащего Бисериканскому монастырю села Орбика.

441. — 1625 (7133) г. марта 29. — Туфэ, Иоана и Параска продают кэмэрашу Константину свою вотчину в селе Шендрени.

442. — 1625 (7133) г. апреля 10, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Мирону Волчински право владения селом Волчинеци Сучавской области.

443. — 1625 (7133) г. апреля 2, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему пахарнику Бежану части поместий в Бахне, Хилипешти, Диенешти и других селах, купленные у Тамаша из Хилипешти.

444. — 1625 (7133) г. апреля 17, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Георге части поместья в селе Селиште на Шомузе, купленные у дочери Ионуца Марики.

445. — 1625 (7133) г. апреля 21, Хырлэу. — Господарь Раду Михня разрешает Нямецкому монастырю привезти из Угрской земли бежавших туда цыган и предоставить им некоторые льготы.

446. — 1625 (7133) г. апреля 22, Хырлэу. — Несколько лиц дают показания, что логофет Крестиан выкупил за 150 золотых у Солкского монастыря село Лэмэшиани Сучавской области.

447. — 1625 (7133) г. апреля 24, Хриацка. — Бывший дворник Ротопан и дьякон Василе Динга дают показания относительно раздела вотчин в Хриацке и Онешти, произведенного между Симионом Малаю, его братом Георге и сестрой Тофаной.

448. — 1625 (7133) г. апреля 25. — Ляля, дочь Грозава из Глодени продает со своими сыновьями дочерьми и вьятам четвертую часть вотчины в Глодени прыкэлабу Апостолу за 100 серебряных талеров.

449. — 1625 (7133) г. апреля 30, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Симиону Малаю, Трофане и Георге 9 причитающихся им по жребию участков в Хряцке и 4 в Ончешти Сучавской области.

450. — 1625 (7133) г. мая 3, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает дьякону Думитрашко Фулджеру, находящемуся в распре с дьяконом Дрэгущаном, дом и часть вотчины в селе Тодорешти.

451. — 1625 (7133) г. мая 4, Хырлэу. — Господарь Раду Михня приказывает бывшему постельнику Казану разобрать распрю между стольником Пиколаки и логофетом Арсене из-за части поместья Потлоджени.

452. — <1625> г. мая 4, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает аргату Бисериканского монастыря его поместье в селе Мэстэкани.

453. — 1625 (7133) г. мая 7, Хырлэу. — Господарь Раду Михня приказывает житничеру Ионашко и Глигорие Гаровею расследовать распрю между Николарэ из Рэтешти и Ионом из Обыршии из-за одного пруда.

454. — 1625 (7133) г. мая 14, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Лупану и его рэешам из Скобенцени рыбный став и холм в Скобенцени.

455. — 1625 (7133) г. мая 14, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает третьему логофету Кырстиану находящемуся в тяжбе с Солкским монастырем, село Лэмэшени Сучавской области.

456. — 1625 (7133) г. мая 21. — Господарь Раду Михня подтверждает Апостолу и Симе из Тыргула Тротуша 3 земельных участка села Кофешти в винограднике Войкула, начиная с реки Путны и до пределов Милковула.

457. — 1625 г. мая 25, Яссы. — Буска, дочь логофета Богэы, продает Ионашку, великому хынэару, свою часть в Дудешти.

458. — 1625 (7133) г. июня 1, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает логофету Кристиану, находящемуся в тяжбе с Солкским монастырем, село Лэмэшени Сучавской области.

459. — 1625 (7133) г. июня 8, Хырлэу. — Господарь Раду Михня жалует дворнику Ионашко Чехану два мельничных брода в Мэикани на Пруте.

460. — 1625 (7133) г. июня 9, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Бисериканскому монастырю одну поляну.

461. — 1625 (7133) г. июня 10, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает бывшему великому логофету Гианге, находящемуся в тяжбе с Гиуджюлом и его братом Юрашко, село Тырнэука.

462. — 1625 (7133) г. июня 11. — Давид из Зелучени, Савин Урмеэиу и Василе Гафенку пишут великому логофету относительно выделения некоторых частей поместья в селе Бэлошени.

463. — 1625 (7133) г. июня 15. — Священник Драгуш продает с женой своего брата Мэрикой за 60 талеров часть поместья в Полоджени Симиону Бэртилэ.

464. — 1625 (7133) г. июня 22, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Мирону Вулченскому часть села Волчинешти на Серете в Сучавской области.

465. — 1625 (7133) г. июня 23, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Михулу и Ионашко Грекулу часть села Пашкани.

466. — 1625 (7133) г. июня 24, Солка. — Стольник Дука жалует Солкскому монастырю пруд Лучиул в Фэлчиуской области и село Чорсачи с селищем Броштени Сучавской области.

467. — 1625 (7133) г. июня 26, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает великому ушеру Апостолу, находящемуся в тяжбе с дьяконом Лукрианом и его родственниками, часть села Бэлешести.

468. — 1625 (7133) г. июня 27. — Гаврил Албич из Бэтэрешти и другие лица свидетельствуют что Георге из Тодерешти дает дьякону Думитрашко Фулджеру вотчину, чтобы тот вычернул его из списков дворцовых налогоплательщиков.

469. — 1625 (7133). 7. июль. — Сын Фрагана продает камарашу Константину за 95 золотых свою часть села Шендрени.

470. — 1625 (7133) г. июля 1, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Марикэ, находящейся в тяжбе с логофетом Арсение, село Потлоджени.

471. — 1625 (7133) г. июля 2, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Лупулу Прэжеску место для пасеки, мельничный брод на Шаковэцуле и полученное по жребью место в Кырлигэтурской области.

472. — 1625 (7133) г. июля 17. — Ионашко, сын Урсу из Выртопа, продает капитану Думитрашку свою часть поместья в Долхешти.

473. — 1625 (7133) г. июля 20, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает монастырю св. Савы село Тецкани.

474. — 1625 (7133) г. июля 25. — Ионашко из Ивэнешти продает Ионашку Кошеску часть села Ивэнешти за 6 золотых и 6 медных монет.

475. — 1625 (7133) г. июля 31, Хырлэу. — Грамота господаря Раду Михни, выданная Грекулу и священнику Михулу из Пашкани с разрешением зачищать село Пашкани, захваченное Калотэ.

476. — 1625 (7133) г. августа 6, Хырлэу. — Грамота господаря Раду Михни, разрешающая бывшему старосте Ончулу Юрашковичу задержать себе сено из Шендричени.

477. — <1625> г. августа 6, Жигорени. — Михаил из Жигорени продает со своими родственниками за 25 талеров Тоадеру Грекулу из Фаурешти 8 делниц сена и место в Пояна Мэнэстирей.

478. — <1625> (7133) г. августа 11, Бая. — Байские шолтуз и пыргари свидетельствуют, что Мехил с родственниками продал за 45 талеров Делеу дом с полученным по жребью местом в Спэтэрешти.

479. — 1625 (7133) г. августа 18, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает дворнику Раду и его брату постельнику Симиону село Реуча Нямецкой области с мельничным бродом на Сэрате.

480. — 1625 (7133) г. августа 24. — Второй логофет Пэтрашко Башотэ и второй вистиер Георге Башотэ свидетельствуют, что вистиерник Панэ купил части поместья Могошешти в Нямецкой области, причем были установлены и пределы.

481. — <1625 г. сентября 1 — 1626 г. августа 31> (7134) г. Тодерешти — Сын Аниси Григорие продает <Ионашку> Кошеск часть села Ивэнешти.

482. — 1625 (7133), г. октября 7, Хырлэу. — Господарь Раду Михня приказывает бывшему спэтару Чулпану вернуть монастырю Св. Николая господаря Арона виноградник, в Кыржешти, дарственную Марии Жоры.

483. — 1625 (7133) г. октября 9. — Логина жертвует со своими дочерьми Пынгарэацкому монастырю выкорчеванное поле, лежащее выше Стражи.

484. — 1625 (7133) г. октября 20, Хырлэу. — Господарь Раду Михня приказывает стольнику Никулаке явиться к нему для разбора его дела с логофетом Арсение из-за поместья Потлоджени.

485. — 1625 (7133) г. октября 20, Хырлэу. — Господарь Раду Михня приказывает Ончулу из Итринешти назначить день явки в суд Штефана и Истате, находящихся в тяжбе из-за части вотчины в Вэртопеле.

486. — <1625 г. ноября 2>. — Делей покупает у своего брата Стефана вотчину в селе Спэтерешти.

487. — 1625 (7134) г. ноября 2, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает апроду Делеу полученное им по жребью место в Спэтерешти, купленное у Соломии.

488. — 1625 (7134) г. ноября 21, Кэлэгурени. — Макидон Хиревческул из Федкоуци, задолжавший священнику Козману в счет податей два вола и пчелиных ульев, дает ему в счет долга свою часть в Войкоуци.

489. — 1625 (7134) г. ноября 21, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Истате, сыну Хэрэи из Верчешти, находящемуся в тяжбе с Штефаном из Бэлэнешти, несколько земельных участков в Верчешти.

490. — <До 25 ноября 1625 г.>. — Дочь Богзии Логина продает Думитру Пурчелу часть Душешти за 18 талеров.

491. — 1625 (7134) г. ноября 25, Хырлэу. — Думитру Пурчел и хынзар Ионашко продают свои части в Душешти вистиеру Панэ.

492. — 1625 (7134) г. ноября <25—30> Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает вистиеру Панэ вотчину в селе Душешти Васлуйской области.

493. — 1625 (7134) г. декабря 5. — Штефан продает со своим братом Апостолом дворнику Ионашку Чехану мельничный брод с жерновом в селе Братени.

494. — 1625 (7134) г. декабря 12, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Симиону Малаю части поместья в Хряске и место для дома в Ончешти.

495. — 1625 (7134) г. декабря 12, Хырлэу. — Никулэ Бэлан продает кэмэрашу Костантину свою вотчину в Шендрени за 40 золотых.

496. — <До 1625 г. декабря 13>. — Никита из Сырби продает постельнику Томе за 20 талеров свою часть и часть Пэтрашку Джункула в Бодешти.

497. — 1625 (7134) г. декабря 13. — Господарь Раду Михня подтверждает второму постельнику Томе часть села Бодешти.

498. — 1625 (7134) г. декабря 13, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает второму постельнику Томе владение виноградником на Дялуле Ласлэулуй и одной целиной.

499. — 1625 (7134) г. декабря 14, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Петру Чехануи части поместий в селах Ромынешти, Пригорчени, Стрымби, Фыстычи и Доброслэвешти.

500. — 1625 (7134) г. декабря 17, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Тоадеру Грекулэу и его брату Думитру поупку у Михая из Жигорени Пояны Мэнэстирии.

501. — 1625 (7134) г. декабря 22. — Сын Моцока Некита продает вистиернику Панэ часть села Петрешти Бакэуской области с мельничным бродом на Бистрице и лугом.

502. — 1625 (7134) г. декабря 22, Хырлэу. — Великий логофет Думитрашко Штефан, великий дворник южной Молдовы Аслан и другие лица свидетельствуют, что Некита Моцок продал вистиернику Панэ часть села Петрешти Бакэуской области с мельничным бродом на Бистрице и лугом.

503. — 1625 (7134) г. декабря 22, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает третьему вистиернику Панэ владение частью села Петрешти Бакэуской области, мельничным бродом и лугом.

504. — 1625 (7134) г. декабря 24, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает логофету Генге часть села Гиндушани Ковурлуйской области, купленную за 50 угов у Марко Гаджи.

505. — 1625 (7134) г. декабря 26. — Сыновья Бэсянула Никоарэ и его братья продают вистиеру Панэ половину села Боцешти.

506. — 1625 (7134) г. декабря 30, Хырлэу. — Господарь Раду Михня подтверждает Иримии из Боурени владение домом и полученными им по жребию земельными участками.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ ДОКУМЕНТЫ

1. — 1621 (7130) г. сентября 4, Сучава. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему чашнику Меткулу часть села Шейкаки в Аджудской области.

2. — 1623 (7131) г. апреля 5. — Дворник Василие Ниагое размежевывает с меджиашами и разешами часть вэтава Думитру и Борди в селе Дрэгомэнешти.

3. — 1623 (7131) г. апреля 12. — Фрагмент письма некоторым лицам, переступившим чужое владение без разрешения.

4. — 1624 (7132) апреля 25, Яссы. — Господарь Раду Михня подтверждает Василе Уреки имущество, оставшееся после смерти его тещи, жены гетмана Андрея.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

<1621>

† Adică eu Costantin și cu soro-mea Nastasiia și Necoriți, ficiorii loi Pătrășcan din Lecușen<i>, scriem și mărturisim, noi, cu acéști zapis al nostru, comă au avot părintelé nostru Pătrășcan ocin<ă> în sat în Lecușen<i>, pe Bărlădzel. Dici aceai ocin<ă> s-au aflat peret pentru cislă părenteloi nostru, ci au fostu cislă on potronic a loi, deci noi amo înblat pentru acea ocin<ă> di am sorocit co cartea mărie<i> salé loi vod<ă> pre Ionașco să vedem pentru cît stă ocina pietor.

Decé s-au aflat pietor dreptă noasprădzeaci galben<i> și doi boi și o iapă. Și s-au loat sama pe hărtii di la Radol vod<ă> și de la Gașpar vod<ă> și-<a>u avot și ispisoc de la Gașpar vod<ă> pe acea moșii a t<ătă>-ne nostru, loi Pătrășcan. Decé au aflat molți oamen<i> bun<i> acéști ban<i> dași șe boi și acea iapă peret pen cislă, anomea Gligor *din* Hodoren<i> și Postolachie de Oseștie și Gligori vătăman de Domeșt<i> și Condrea *din* Țigănești și Domitru Gădea *de acolo* și Bălan *din* Moncél și Orlea *din* Domești și Bejan *de acolo* și Macovei *de acolo* și Morgaci din Mărcovecén<i> și Pavel vătav de aprodzi, deiac Vasilie Căldărarul *din* Iaș<i> și molți omen<i> bon<i>, megiași.

Deci de acmu înainté ca să fie loi Ionașco ocin<ă> și moșii în véci, lui și fecior<i>lor săi și nepoșilor săi, pentru căci n-am mai avot să dăm să o întorcemă acéle bocat<e>. De aceasta mărturisăscó césto zapis al n<o>stru. Și Ionașco să-ș<i> fac<ă> șe deres<e> domnești.

Pe mai mar<e> credințe ne-am pus pecețelé.

Eu Lepădat am scris să s<e> știe.

Costantin.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VI/36.

Orig. rom., cinci peceți aplicate.

Pentru datare vezi doc. din iunie 1619 privitor la aceeași chestiune.

1621 (7129) ianuarie 6.

I ispisoc sãrbãsc de la Alixandru Iliẽş vod<ã> din velet 7129 <1621> ghen<arie> 6, întru cari scrie pricum au vinit innainté noastrã şi inna<inté> boerilor noştri, a mari şi mici, Ionaşco, ficiorul Tomii, nepotul Marcii şi di nimi silit, nici asuprit, ci di a lui bunã voia, au dat a lui driapt<ã> part<e> de moşia din sat din Pãrtãnoş, ci iasti la ănut Vasluiului, dinn a triia part<e> a triia, din vatra satului şi din ărin<ã> şi din tot locul, cu tot vinitul.

Acia o au dat boeriuului nostru cridincios Ion Potlog *al doilea log<o>f<ăt>* drept 50 ugh<i>.

Déci dacã am vãzut şi domnia me a lor bunã invoial<ã> şi tocmal<ã> şi diplin plat<ã> 50 ugh<i> buni, în mãna lui Ionaşco, ficiorul Tomii, nipotul Marcii şi noi am dat şi am întãrit boeriuului nostru, ci scriem, Ion Potlog *al doilea log<o>f<ăt>* şi *celelalte*.

Acad. R.P.R., ms. 5181, f. 137 v—138.

Rezumat rom. din 1767.

3

1621 (7129) ianuarie 7, Iaşi.

† Io Alexandru Iliãş voievod, din mila lui dumnezeu, domn al ării Moldovei. Am dat şi am innoit aceastã carte a domniei mele rugãtorului nostru egumen şi întregului sobor al sfintei mãnãstiri Bistriăa, unde este hramul uspenia preasfintei nãscãtoare de dumnezeu, de întãrire, dupã uricul lui Ştefan voievod cel Bãtrîn, a vechii branişti, ce se începe de la pãrãul Sãrata, peste Bistriăa pe la moarã şi pînã la Angãrcina Secul, la Cozia, cu Dealul Mare, la Poeniă la Hitioana, pe Pentenul şi se împreunã cu braniştea mãnãstirii Tazlãu, pînã la Rãchitiş şi la Piscul Balicãii, la vale printre Tarcãul Bistriăei, douã poieni sub Ceahlãu, peste Bistriăa, pe Jorcoaia, la Chiiajdu, pînã la Oprişeni, pînã la însuşi Methodiu, la gura Pingãrãciurului, pînã la Obirşie şi locul de stinã la Pingãraşi.

Şi nimeni sã nu aibã a paşte oile acolo, nici a prinde peşte sau a tãia lemne ori nuiele în pãdure sau a culege hameiu ori alune sau orice, fãrã ştirea lor. Iar dacã vor gãsi pe cineva acolo, în locul înainte zis, ei sã fie tari şi puternici a lua tot ce vor avea la ei.

De aceea nimeni sã nu îndrãzneascã a ţine sau a opri înaintea acestei cãrţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7129 <1621> ianuarie 7.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/12.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom., ibid II/13 din 1796.

4

1621 (7129) ianuarie 7, Iași.

† Io Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre ureadnicului din târgul Piatra. Cum vei vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați în pace, să nu opriți ce este venitul morii din Dărmănești, nici să opriți oameni să nu macine la moara sfintei mănăstiri Pîngărați, pentru că îi este danie de la alți domni de mai înainte.

Aceasta scriem și mai multă jalobă să nu vie la domnia mea. Altfel să nu faceți.

Scriș în Iași, anul 7129 <1621> ianuarie 7 zile.

† Însuși domnul a spus.

† Beldiman <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pîngărați, III/21.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată

Cu o trad. rom. din 1909.

5

1621 (7129) ianuarie 8, Iași.

† Io Alexandru, fiul lui Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfânta mănăstire Neamț, dreapta lor ocină și danie din dresese ce ei au avut de danie și miluire de la alți domni de mai înainte, un loc ce au împrejurul unei mori, ce este în gura Jijiei, unde cade Jijia în Prut, ce le este stîlpit, începînd hotarul din jos de gura Jijiei, din malul Prutului, drept la deal, pînă la o piatră cu bour și de acolo iarăși drept la vîrfurile dealului și peste Voloacă mai jos de Rediul Cârlanului și de acolo iarăși drept peste dealul Voloacă Bohotinului apoi la vale, pînă la altă piatră cu bour între drumuri și de acolo peste Jijia pînă la unghiu. Acesta le este tot hotarul cu bălți și cu vaduri de mori pe amîndouă părțile Jijiei.

Ce acest mai sus scris loc este lor dreaptă danie și miluire de la alți domni de mai înainte.

Pentru aceea, ca să fie și de la noi sfintei mănăstiri aceste mai sus scrise mori de la gura Jijiei și cu tot hotarul, cum le este stîlpit, cu tot venitul, ne-

clintit niciodată în veci. Altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7129 <1621> ianuarie 8.

† Însuși domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXX/12.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. de la început. sec. XIX.

6

1621 (7129) ianuarie 11, Iași.

† Io Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri numită Pantocrator, unde este hramul sfînta înălțare a domnului dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, o seliște anume <Mer>¹⁾enii, care acea seliște a fost ascultătoare către ocolul Suceava, aproape de tîrgul Suceava, pe riul Suceava, dinspre răsărit, cum au avut cărți de danie și miluire și <întărire>¹⁾ de la domnii de mai înainte.

Pentru aceea să fie și sfintei mănăstiri dreaptă ocină....¹⁾ și întărire și de la domnia mea, acea seliște mai sus scrisă, anume Mere<nii>¹⁾ lîngă tîrgul Suceava, pe riul Suceava, dinspre răsărit, cu tot venitul <și>¹⁾ cu tot hotarul, pe unde s-a folosit din veac. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> ianuarie 11.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Vasilie Dinga <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/19.

Orig. slav, hîrtie, deteriorat, pecete aplicată, stricată.

7

1621 (7129) ianuarie 12, Iași.

† Io Alexandru voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, urednicului și șoltuzului și pîrgarilor din tîrgul Huși. Vă dăm de știre că domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit sfînta episcopie de acolo cu poslușnici, precum a fost de la ceilalți doinni de mai înainte vreme: 2 cojocari ²⁾, un croitor, un botnar ³⁾, un curălar ⁴⁾, un olar ⁵⁾, un măcelar, ca să aibă a sluji acestei episcopii, ce va fi slujba lor.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ cojocari, rom. în orig.

³⁾ botnar, rom., în orig.

⁴⁾ curălar, rom. în orig.

⁵⁾ olar, rom. în orig.

De aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să-i lăsați foarte în pace de podvoade și de jold și de alte angherii toate și de camână. Ei să asculte numai de rugătorul nostru, Mitrofan episcopul de acolo. Mai mult să nu-i turburați. Altfel să nu faceți.

Scris la Iași, anul 7129 <1621> ianuarie 12.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

† Însuși domnul a spus.

† Teodosie <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, ms. nr. 543, f. 11.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

8

1621 (7129) ianuarie 18, Iași.

† Eu Dumitru Goia ce-am fostu postelnic, feciorul Anghelinei Goieue, mărturisescu cu cest zăpis al meu, cum m-am sculat eu, cu toț<i> feciorii miei, anume Gligoraș și Iordachie și Lupul și Apostol și cu fétele méle, Măriica și Erina și Tudorca, de a noastră bunăvoe, de nimene îndemnaț<i>, nici nevoiț<i> și am vândut doao sate, anume Doljeștii și Balomireștii, ce simtu la ținutul Romanului, pre valea Albăei, cu hăleștée și cu mori și cu pio, cu fânațe și cu tot venitul, din sat și din câmpu și cu tot hotarul, cătu să va alége acestor doao sate vândutu-le-am d<u>m<i>sale giupănului Costantin Batișt<e> ce-au fost paharnic, dreptu o miia¹⁾ de galben<i> și mi-au dat d<u>mnealui toț<i> banii.

Dereptu acéia, ca să-i fie d<u>m<i>sal<e> giupănului Costantin Batișt<e> păharnicul și giupănéseii d<u>m<i>sale și cuconilor d<u>m<i>sal<e>, dirépte ocine și moșie, în véci de véci, căce satul Doljeștii fost-au mie moșie și ocină direaptă de la răpăusată maica mea, Anghelina Goieue, iară satul Balomireștii iaste mie direaptă cumpărătur<ă>.

Și cându am vândut eu și cu feciorii miei acéste sate, întrebat-am toț<i> oamenii miei și toate semențiile méle și nu s-au aflat nime dintru semențiile méle să le cumpere, fără giupănul Costantin Batișt<e>.

Prentu acéia, nime dintru feciorii miei sau dintru toate semențiile méle ca să nu aibă a să scula în vro vréme, ca să părăscă acéste sate, sau să întoarcă aceșté bani, ce mai sus scriem, căce atunci pre toți <i-a>m întrebat și nime nu s-au aflat, nice au vrut să cumper[r]e, din semențiile méle.

Prent-acéia să aibă a-și face giupănul Costantin Batișt<e> și dirése de la d<u>mnealui, de la d<o>mnu<l> nostru, pre urma acestui zăpis al nostru. Iară de să va afla cineva, în vro vréme, să scoaț<ă> niscare dirése de va vrea

¹⁾ « o miia » scris de altă mînă, cu altă cerneală; sau poate, numai întărit textul cu altă cerneală.

să scornească păr<ă>, să nu aibă a să crêde, pentru căce au fostu și am întrebat toate semențiile mele.

Și această tocmal<ă> făcut-am dinnaintea părintelui chir Anastasie, <mitropolit>¹⁾ Suciavei și Athanasie episcopul de Roman și Efrim ep<i>sc<o>pul de Radovți și Mitrofan ep<i>sc<o>pul de Huși<i> și dinnaintea d<u>m<i>sal<e> Gheanghei mare<e> logofet și d<u>m<i>sal<e> Eremiei mar<e> dvornic de țar<a> de gios și Ionașco dvornic de țar<a> de sus și d<u>m<i>sal<e> Dumitru Duca hetman și Anton paharnicul cel mare și Alexa stolnicul cel mare și Lupul visternic<u>l cel mar<e> și Ion armașul cel mare și Ionașco Cujbă vornicul și Fărmachie vornicul și Ionașco Batin vornic și C<ă>rstiian ce-au fostu visternic și Ghiorghiu<ă> Roșca ce-au <fost>²⁾ spătar și Dumitrașco, feciorul lui Pătrașco logof<ă>t.

Și pre mai mare credență, pusu-ne-am și pecețile și iscălituri, să să știi. *Seris la Iași<i>, 7129 <1621> ghen<arie> 18.*

Anastasie mitropolit <m.p.>

† Athanasie <m. p.>

† Efrim <m.p.>

Mitrofan *episcop de Huși* <m.p.>

Eu Ghianghea logof<ă>t <m.p.>

Goia fost postelnec <m.p.>

Erimiia vornic <m.p.>

Ionașco mare vornic <m.p.>

Lupul mare vist<ier> <m.p.>

Alexa mare stolnic <m.p.>

Farmachi dvornic <m.p.>

<Pe verso, însemnarea:>

† Pentru acêste sate, Doljeștii și Balomireștii, ce le-au răscumpărat giupănul Dumitrașco Ștefan logof<ă>tul cel mare de la giupănul Costantin Batiște păharnicul, dreptu doo sute și cindzăci de galben<i> de aur și <a>u dat giupăinėsii Goiuae o sută de taler<i> ban<i> proști, de ș-au răscumpărat o parte din Buruineșt<i> datu dumisale giupăineasa Goiuae, satul Brătulénii, la Cărligătură și Fântânelile la Bacău și i-au mai dat dumnealui logofătul, îi Goiuae, patru boi și patru vaci și un vig de caragiu și cinci coți de grana. Să s<e> știe.

Și au mai dat dumnealui logofătul giupăinėsii, îi Goiuae, o sută optudzăci de taler<i>, ban<i> proști, denaintea lui Pătrașco Bașolă logofătul al doile. Să s<e> știe.

Arh. St. Buc., *Condica m-rii Doljești*, ms. nr. 648, f. 20—20v.

Orig. rom., hîrtie, pătat și rupt în parte, zece peceți aplicate.

¹⁾ cuvînt rupt în orig.

²⁾ omis în orig.

1621 (7129) ianuarie 30, Iași.

Iată noi, Ghenghea mare logofăt și Eremia mare vornic de ȧara de jos și Ionașco mare vornic de ȧara de sus și Lupul Dragotă mare spătar și Ion mare medelnicer și Ion mare armaș și Lupul al treilea logofăt și Ionașco Cujbă și Ionașco Cehan și Farmachi vornici de gloate. Facem mărturie cu această carte a noastră, că a venit înaintea noastră Vasilie Bogza fost comis, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și s-a tocmit cu panul Ioan Potlog al doilea logofăt și a vîndut dreapta lui ocină și dedină din privilegiul de vislujenie, pe care l-au avut moșii și strămoșii lui, de la Alexandru voievod cel Prea Bun și de întărire și de pîră, pe care l-a avut mama lui, Niagșa, de la Petru voievod, a patra parte din jumătate din satul Codăești care este pe riul Cuțitna, cu loc de moară pe riul Cuțitna și de asemenea pe riul Dobrovăț, de asemenea cu vad de moară la riul Dobrovăț.

Însă în acest vad de moară așa a spus înaintea noastră că nimeni altul dintre rudele lui nu au treabă în acest vad de moară, afară de dînsul, căci i-a fost de cumpărătură.

Aceasta a vîndut lui Ion Potlog al doilea logofăt pentru un cal bun și pentru o iapă bună și pentru patru boi buni și pentru patru vaci cu viței, prețuiți la o sută de taleri de argint.

Deci noi, dacă am văzut tocmeală de bună voie între dînșii <și >¹⁾ plată deplină, 100 taleri, și noi de asemenea și de la noi am făcut această mărturie, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură și copiilor lui, cu tot venitul.

Și pentru mai mare credință am adăugat pecețile noastre la acest zapis adevărat. Iar Mitrofan uricar am scris la Iași, în anul 7129 <1621 > ianuarie 30 zile.

Ghenghea logofăt.

Ion mare medelnicer.

Irimia mare vornic.

Ion mare armaș

Ionașco mare vornic.

Lupul logofăt,

Lupul Dragotă mare spătar.

Cujbă vornic.

Acad. R.P.R., (Condica Codăești) DIV/15.

Copie slavă cu o trad. rom. din 1835 ibid. DIV/16.

10

1621 (7129) ianuarie 30, Iași.

Io ²⁾ Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, sluga noastră Vasilie Bogza fost comis de bunăvoia lui,

¹⁾ omis.

²⁾ În copie greșit: Noi, (rominește).

nesilit de nimeni și nici asuprit și a vîndut dreapta lui ocină și dedină din privilegiul său de vislujenie, pe care l-au avut moșii și strămoșii lui de la Alexandru voievod cel Bun și de întărire și de pîră, pe care de asemenea l-a avut mama <lui> ¹⁾ Neagșa de la Petru voievod, a patra parte din jumătatea satului Codăești, care este pe riul Cușitna și cu loc de moară pe riul Cușitna și pe riul Dobrovăț. Aceasta a vîndut slugii noastre credincioase, Ion Potlog ²⁾ al doilea logofăt, pentru un cal bun și pentru o iapă bună și pentru patru boi buni și pentru patru vaci cu viței, prețuiți la o sută de taleri de argint.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină, de aceea să-i fie lui și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

S-a scris la Iași, în anul 7129 <1621> ianuarie 30.

Domnul a spus.

Ghenghea mare logofăt a învățat.

Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., (Condica Codăești), DIV/17.

Copie slavă cu o trad. rom. din 1835, ibid. DIV/18).

11

1621 (7129) februarie 4, Cuciur.

† *Iată eu Magda Vrănceneasă scriu și mărturisesc cu cest zăpis al miu, cum am cumpărat doaoi fălci de vie de la Lențoae, în Dealul lui Vodă, și am dat galbeni de aur și talere bătuți și potronici de argint.*

Și am dat acéle doaoi falci de vie, carele mai sus scriem, feciorului miu, lui Coste, căci că n-am vrut să-l améstec într-alte ocine <ale> altor feciori ai mii, ce i-am dat acéle vie, că le-am cumpărat eu, pre banii mii și pre agonisita mea, ce am avut eu strănsorea mea deosebi.

Și le-am dat dennainte lui Gavrilaş staroste, când au șădzut în Cuciur la Belebiuca, și au fost dumnelui scriitor țănutului Cernăuților; și dennainte lui Ihnatco den Vale<va> și dennainte lui Ionașco Cracalii din Rohozna și dennainte a mulți oameni buni.

Drept acea nici unii den feciorii mii ca s<ă> n-aibă nici un amestéc într-acéle doaoi falci de vie, carele mai sus scriem, căci că le-am dat eu feciorului miu, lui Coste, cu tot venitul.

Și mai spre mare credință ș-au pus și acești boiari pecețile și iscăliturile, carii mai sus scriem, cătră această scrisoare a mea.

¹⁾ omis

²⁾ În copie «Potloc». În trad. rom., precum și în mărturia boierilor, cu aceeași dată, este: Potlog.

Iară cine va vrea, dintru feciorii mii, să s-amestece într-aceste vii, să liie treclêt și proclêt și anathima, preste darea mea, ca s<ă> să știe.

† *In Cuciur, fev<ruarie> 4 zile, în anul 7129 <1621>.*

Acad. R.P.R., pe dublura doc. XLI 93, de care fusese lipit.

Orig. rom., hîrtie.

12

1621 (7129) februarie 4, Cuciur.

† *Iată eu Gavrilaş, staroste de Cernăuți, scriu și mărturisesc cu ceastă scrisoare a noastră, cum au venit înaintea noastră Magda Vrănceneasă și au dat niște vii din Dealul lui Vodă, care vii au fost zălojite de Lénțe bătrănul, drept o sută de taleri bătuți. Și au dat acele vii feciorului său, lui Coste, ca să n-aibă a să sfădi cu frații săi, printr-alte vii de moșie, carele au avut Magda cu giupănu-său cu Onciul Vrănceanul, dumné<ză>u-l pomenească, ce ca să aibă a ține Coste acele vii de zălojitură, căce au dat Magda Vrănceneasă drept acele vii, comandare sa, și nimé de oameni Leanții nu s-au găsit să scunpere acele vii, carele mai sus scriim, ce l<e>-au dat feciorului său, lui Coste. Și să n-aibă ceia frați amestic într-acele vii, nici Coste în viile cele de moșie, carele mai sus scrii, nici să să sfădească.*

Și le-au dat dennaintea noastră, când am fost eu în Cuciur, scriitor țănutului și den<a>inte lui Ihnatco din Valeva și dennaintea lui Gruban din Ber<e>ști și denaintea lui Ionașco Cracalii din Rohozna și denaintea lui Isar Gramei din Călinești și denaintea a mulți oameni buni, ca să fie acele vii lui Coste, cu tot venitul lor, moșie. Iar care frați vor vrea să se amestece într-acele vii, carele mai sus scriem, să hie treclêt și proclêt și anathima și negru ca Aarii.

Deci noi, dac-am vîdzut această dare și blăstăm cu procleciune, cum au tocmit Magda, cu sufletul său, noi încă am pus pecețile și iscăliturile noastre, cătră această scrisoare a noastră, ca s<ă> să știe.

† *Scris la Cuciur, fevr<uarie> 4 zile, în anul 7129 <1621>.*

† Gavrilaş am iscălit <m.p.>

† *Eu Grama fost portar la Cetatea Hotinului am scris.*

Acad. R.P.R., XLI/93.

Orig. rom., hîrtie, 3 peceți inelare, aplicate.

13

1621 (7129) februarie 24, Iași.

† *Iată dar eu Gligorie Ciolpan fost mare spătar și Ion<așc>o Peaicul fost părcălab și Savin fost sulgiaru, Ștefan Ciocărlie, Gligorie Buhușu; adecă au*

venit înaintea noastră Dumitru, vecinul <lui Du>¹⁾mitrașco Buhușu și cu Onul, vecinul lui Gligorie Buhușu, de s-au jeluit pre Capșea, țiganul lui Gligorie Buhușu, c-a ucis Capșea pre un ficior a lui Dumitru și ginere -lui Dănilă, de-au murit.

Deci s-au scolar Gligorie Buhușu ș-au făcut pace cu Dumitru, tatăl celui mort, ca să-i plătească Gligorie Buhușu giământate de cislă ce i-au fost cislă celui mort, șease bani, trei bani, iară tre<i> ban¹ să plătească Dănilă, vecinul lui Gligorie Buhușu. Ș-am sălat ²⁾ și pre vecinul meu, pre Dănilă, să hie vecin giupănului Dumitrașco, în locul acelu vecin mort.

Și ne-am tăcmil și ne-am împăcat, de-acum înainte să nu mai aibă a pări unul pre alt, de această pără, nici dănaoară în veki. Mai mari credință ne-am pus pece<ți>¹⁾li.

<În> Iași, în anul 7129 <1621> f<e>v<ruarie> 24.

<Gligorie Ciolpan> ¹⁾ am iscălit <m.p.>

Ionașco Peaicu <m.p.>

Eu Ciocărlie Ștefan <m.p.>

<Pe verso:> † Pintru Dănilă și pintru Nechita din Crivești.

Acad. R.P.R., XLVII/194.

Orig. rom., hîrtie, 2 peceți inelare, aplicate, rupt la indoituri.

14

1621 (7129) februarie 25, Iași.

† Io Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră credincioasă, Duca fost comis, și a adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un zapis făcut de Nădăbaico pîrcălab, precum a cumpărat o parte de ocină, de la Crăciun și de la Șușul, din satul Miclești, care această ocină a fost cumpărătură de la Vasilca, pentru douăzeci de taleri de argint.

Deci doinnia mea și cu sfatul nostru, cînd am văzut acest zapis mai sus scris, noi l-am crezut.

De aceea, să-i fie și de la noi, ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7129 <1621> februarie 25.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și am iscălit <m.p.>

† Băseanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/156.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ în loc de «sălit».

1621 (7129) martie 1, Iași.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni mari și mici, Vasilie Grumaz și Ștefan ginerele lui Eremia Brăescul și s-au pîrit de față, înaintea noastră, pentru a șasea parte din Brăești, ce este în ținutul Hîrlău, zicînd Vasilie Grumaz că acea a șasea parte din Brăești îi este dreaptă ocină de împărțeală, ce au împărțit între ei nepoții lui Mateiaș pe vremea lui Radul voievod, iar Ștefan a zis că-i este lui dreaptă ocină și dedină de împărțeală ce au împărțit bunicii lor între ei, copiii lui Mateiaș logofăt, bunicii lor.

Și s-a venit în partea Odochiei, mama lui Eremia, acea a șasea parte din Brăești și Tulova în ținutul Suceava, pe Șomuz, pentru că s-a venit altor frați cite un sat bun și întreg; pentru aceasta s-a venit și Odochiei seliștea Tulova și acea a șasea parte mai sus zisă din Brăești și a tot stăpînit Odochia de atunci și pînă acum.

Și după moartea Odochiei le-a stăpînit Eremia, fiul ei, dar a avut și asuprire de la Băcioc vornic, pentru că a vîndut Grumaz un sat lui Băcioc vornic. Iar în partea lui Vasilie Grumaz s-a venit jumătate din Iasnoveț, cu vie și din satul Țiberiha jumătate de sat.

Deci noi, cu tot sfatul nostru, le-am dat zi, ca să aibă ei a aduce, înaintea noastră, și urice și ispisoaace; și ziua le-a fost în ziua de Bobotează ca să fie de față cu dreptele lor urice și ispisoaace. Și cînd a fost la zi Ștefan, ginerele lui Eremia, a venit la zi și a așteptat și două luni și tot n-a venit, ci a rămas din toată legea. Și s-au mai pîrit înaintea noastră și tot a rămas Vasilie Grumaz.

Pentru aceasta, mai sus scrisul Ștefan ginerele lui Eremia Brăescul s-a îndreptat și și-a pus fierie în visteria domniei mele, 24 zloși.

Deci, de acum înainte să nu aibă nici o treabă Vasilie Grumaz cu acea a șasea parte din Brăești și cu Tulova și să nu aibă a se mai ¹⁾ pîri pentru această pîră niciodată în vecii vecilor, ci să fie dreaptă ocină și dedină slugii noastre, Ștefan, acea a șasea parte de sat din Brăești și satul Tulova, cu tot venitul și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7129 <1621> martie 1.

† Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nicoară uricar <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXXII/9.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1833.

¹⁾ așa în orig.

1621 (7129) martie 2, Iași.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre credincioase Gheorghe fost spătar un sat anume Sacalășeștii, pe Topolița, care a fost ascultător de ocolul cetății Neamțului, care îi este dreaptă danie și miluire de la Radul voievod și de la Gașpar voievod, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă, pe care a slujit-o domnului său și țării.

Pentru aceea domnia mea cum am văzut adevăratele lui drese de la înainte zișii domni, domnia mea și de la noi am dat și miluit și întărit acel sat ce mai sus scriem Sacalășeștii, ce este pe Topolița, să-i fie și de la noi dreaptă ocină și miluire și întărire neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> martie 2.

Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și iscălit <m.p.>

Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XV/4.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. de la început sec. XIX.

17

1621 (7122) martie 7, Iași.

† Io Alexandru, fiul lui Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Anița, fiica Salomieii, nepoata lui Dumitru hatman, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci singură, de bună voie, a vîndut ocina și dedina sa din satul Nicorești, ce este în ținutul Fălciu, ce se va alege partea ei din acel sat, din apa Crasnei dinspre apus pînă la gura Fundătorei, prin apă pînă la Virtoape la Poeni. Și a vîndut slugilor noastre Simion Mirca pitar și Dumitru stolnicel din Răspopi, pentru cincizeci taleri de argint.

Deci s-au sculat slugile noastre, ce sînt mai sus scrise, Simion Mirca pitar și Dumitru stolnicel și au plătit toți acești mai sus scriși 50 taleri de argint, dinaintea noastră și înaintea sfatului nostru.

Iar cînd am văzut buna tocmeală și plata deplină, domnia mea de asemeni am dat și am întărit, ca să le fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură copiilor lor și nepoților <lor> ¹⁾ și întregului neam al lor, neclintit pe veci, ceea mai sus scrisă parte de ocină din satul Nicorești. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> martie 7 zile.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

† Băiseanul <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XXIII 2.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

18

1621 (7129) martie 7, Iași.

† *Adică eu Lazar Blidaru păh<ă>rinicel din Bliderești, din ținutul Tău-truș, cu fiicele mele anume Aftemiia, Antosiia, de asemeni mărturisim cu această scrisoare a noastră, înșine nesiliți de nimeni, nici asuprași, că am vîndut a noastră dreaptă ocină și moșie giupănului Somon ¹⁾ ce au fost părcălab și giupănésii sale Păscălină, pré Căițul cel Mare, ce este în ținutul Tău-trușului, din gura văii Tăiiului până în Piciorul lui Sărăcin și Potică cea Mare și cu tot locul ce vor hi pré acolea. Și vom da dumisal<e> și ispisocile ce avem domnești pre-acea ocina și mo<șiia> ²⁾. Așijder<ea> sămănele din gura <T>eiului la deal, dereptu locul pînă în Picioru lui Sărăcin, din Căiuțul cel Mar<e> până în Căiuțul cel Mic, să hii lor dreaptă ocină și moșiia.*

Iară cine va să alegé din ruda me sau hi cineva să-l părăscă, derept ceasta ocină, el ca să n-aibă nice o legé cu cest boiar mai suș scriș<i>, cu Somon ¹⁾ și cu giupăneasa sa, cu Păscălină, însă să-ș<i> întreb<e> cu mine, cu Lazor Blidariul.

Și într-aceasta tocmălă a noastră au fost egumenul de la sfânta mănăstire de la Golăi, anume Ignat egumenul și altu calugor iarăș Ignat și Chiriiaș ap<rod> din Conțeșt<i> și Lupul Popanul și Ion Rugină din Popeni și Nenea din Negoști și Mihai de acolea și Toader, feciorul H... ²⁾ căi din Conțeșt<i> și alți mulți omin<i> bun<i> au fost in ceasta tocmal<ă>.

Să să știe cătu au da<t> dumnealor pre-acest loc: dzece galbin<i> ban<i> de argintu și doi boi de negoți. Altu să n-aibă nime nice o putéré să l<e> întorcă acea plată cestor boiar<i>, cine să vă alege cînduva din ruda me, denainte cestui zapis al nostru.

† *Scris la Iași, în anul 7129 <1621> mart<ie> 7.*

† *Catigumenul mănăstirii Golia, Dositheu al Vatopedului <m.p.> ³⁾*

Acad. R.P.R., XXI/77

Orig. rom., hîrtie, 6 peceți inelare și una mai mare, aplicate.

Cu o copie în litere latine din 1888.

¹⁾ în loc de « Solomon ».

²⁾ rupt.

³⁾ semnătură grecească.

1621 (7129) martie 10.

Văleato 7129 <1621> martie 10. Un uric de la Ilieși Alexandru vodă, întăritura Erimii marele vornic de țara de gios pre satul Călimanii în ținutul Niamțul pe Cracău și cu vad de moară în Cracău, care acel sat au fost drept domnescu ascultătoriu cătră ocolul târgului Petrii și-au fostu dat danie încă de Eremie vodă pentru slujba ce i-au slujit lui și țărăi.

Și spre aciasta este credință de mai sus scris Alexandru vodă și a fiu său Radul vodă și credința a toți boiarii domnii sale Ionașco Ghianghia logofăt și Dumitru Duca hatman și portar Sucevii și Ionașco vornicul de țara de sus și Brănoțche și Gorgan părcălabii de Hotin și Necolache și Ghiorghie părcălabii de Niamțu și 1) părcălabii de Roman și Mihălache postelnic și Lupul Dragotă spătar și Antonie paharnic și Alexa stolnecul și Alexandri visternecul și Iane comisul și credința a toți boiarii domnii sale.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628, f. 87 v.

Copie rom.; altă copie ms. 629 f. 222.

20

1621 (7129) martie 13, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Alexandru Iliăș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Petre 2) Cehan . . . 3) dreptele lor ocine și cumpărături, a patra parte din satul Grumăzești și a patra parte din satul Fauri, ce sînt în ținutul Vaslui și pe râul Vaslui, cu vad de moară în Vaslui, ce el și-a cumpărat de la Alexandra, fiica lui Voico logofăt.

Care aceste părți de ocine au fost cumpăratură tatălui ei, Voico logofăt, de la Loghina, cneghina lui Ionașco Bolea vornic, iar lui Ionașco Bolea i-a fost cumpăratură de la Trifan Crasnăș diac, nepotul lui Giurgea Crasnăș vistier. Și a vîndut-o ea, mai sus scrisa Alexandra, slugii noastre Petre 2) Cehan <și fiului său Apostol> 3) pentru o sută și șaiszeci taleri de argint. Și i-a plătit totul deplin.

Și de asemeni dăm și întărim slugii noastre Petre 2) Cehan <și fiului său Apostol> 3), a patra parte din satul Grumăzești și iarăși, a patra parte din satul Fauri, pe râul Vaslui, și cu vad de moară în Vaslui. Acestea le-a vîndut Vasilie Bogza și cneghina lui, Alexandra, fiica lui Voico logofăt, ce

1) lipsă în text.

2) «Petre» corectat posterior în Apostol.

3) șters posterior în chip intenționat.

le-a fost cumpărătură, de la Ghidion, fiul lui Voico logofăt. Iar lui Voico logofăt i-a fost cumpărătură de la Simion, nepotul lui Giurgea Crasnăș vistier. Și ei au vîndut mai sus scrisei slugii noastre, Petre ¹⁾ Cehan <și fiului său Apostol> ²⁾ pentru o sută și optzeci taleri de argint. Și le-a plătit totul deplin.

Care aceste mai sus scrise a patra parte din satul Grumăzești și a patra parte din satul Fauri, sînt în amîndouă satele, jumătate de sat, cumpărături.

Și de asemeni dăm și întărim slugii noastre Petre ¹⁾ Cehan <și fiului său Apostol> ²⁾ altă jumătate din satul Grumăzești și jumătate din satul Fauri, ce el și-a cumpărat de la Vasilie și de la fratele lui, Oriș și de la sora lor Tofana, fiii lui Ionașco Bolea, iar lui Ionașco Bolea i-a fost cumpărătură de la Nicula și de la fratele lui, Crasnăș, fiii Călugăriței, nepoții lui Giurgea Crasnăș vistier. Și au vîndut-o ei mai sus scrisului Petre ¹⁾ Cehan <și fiului său Apostol> ²⁾, pentru patru sute ughi de aur.

Și de asemeni, dăm și întărim slugii noastre Petre ¹⁾ Cehan <și fiului său Apostol>, ²⁾ a patra parte din satul Prigorceani și cu loc de iaz, ce este în ținutul Vaslui, ce le este cumpărătură de la Gavril și de la fratele lui, Gheorghie, fiii lui Ștefan, și vara lor, Bălaia, fiica popii Sohuleț. Și au vîndut-o ei mai sus scrisei slugii noastre, Petre ¹⁾ Cehan <și fiului său Apostol> ²⁾ pentru cincizeci taleri de argint. Și le-a plătit totul deplin.

Și de asemeni, dăm și întărim slugii noastre, Petre ¹⁾ Cehan <și fiului său Apostol>, ²⁾ a patra parte din satul Prigorceani, ce el și-a cumpărat de la Pavăl și de la frații lui, Ion și Moiseiu și Andonia, fiii Anisiei Ponițoaie. Și au vîndut-o ei slugii noastre, Petre ¹⁾ Cehan <și fiului său Apostol> ²⁾, pentru cincizeci și trei taleri de argint. Și le-a plătit totul deplin.

De aceea, acestea mai sus scrise să-i fie de la noi uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și răstrănepoților și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, Grumăzeștii și satul Fauri și vad de moară pe riul Vaslui, ce sînt în ținutul Vaslui, să le fie hotar, după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Alexandru Iliăș voievod, și a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Radul voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco vornic de țara de jos, credința panului Gorgan vornic de țara de sus, credința panului Barnovschi și Luchian, pîrcălabi de Hotin, credința panului Neculachi pîrcălab de Neamț, credința panului Dediul pîrcălab de Roman, credința panului Dumitru Duca hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Mihailachi postelnic, credința panului Lupul Dragotă spătar, credința panului Antoni ceașnic, credința panului Alexa stolnic, credința panului Alexandri vistier, credința

¹⁾ «Petre» corectat posterior în Apostol.

²⁾ șters posterior în chip intenționat.

panului Lupul comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească.

Iar pentru mai mare putere și întărire tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și preacinstului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru pisar la Iași, în anul 7129 <1621> luna martie 13.

Io Alexandru voievod <m.p.>

Ghianghea logofăt.

Acad. R.P.R., Peceți nr. 64.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

21

1621 (7129) martie 13, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Alexandru Iliăș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Drăgan fost comis, fiul Tudorei, nepotul lui Cornea, strănepotul Neacșăi și al lui Toader Păcurar, dreptele lui ocine și dedine, satul anume Brițcanii partea de jos ¹⁾, care este la gura Largii, unde a fost casa lui Oană Lărgeanul, cu bălțile de pește la Prut, care se numesc Geamenele și șomuldoale ²⁾ și girlele, care sînt în ținutul Chigheciu, din dreptele lui privilegii, pe care le-au avut strămoșii lui de la Petru voievod cel Bătrîn și de la Ștefan voievod cel Tânăr și de împărțire de la Alexandru voievod.

Care acest sat a fost pierdut de dînșii cu asupreală ³⁾ de la Ureche vornic și el l-a scos de la dînsul cu multă cheltuială. Și a avut el și alți frați și veri pe acest sat mai sus scris, dar cînd îi vor întoarce cheltuiala pe care a făcut-o, o sută ⁴⁾ și cincizeci de ughi, ei să stăpînească împreună cu dînsul. Dar numai singur Drăgan a făcut această cheltuială și el singur a căpătat și privilegiile cele mai sus scrise de la tătari, ca să-i fie lui cu tot venitul.

Și deasemenea dăm și întărim slugii noastre mai sus scrise, Drăgan fost comis, dreapta lui ocină și cumpărătură, jumătate din satul Hulturești, partea

¹⁾ Scris posterior prin răzuire peste: partea de jos: Negrileștii. Deasupra scris de altă mînă: «partea de jos, au fost scris» (ultimele trei cuvinte în romînește).

²⁾ În originalul slav: «șomuldoale» — bălți mai mici, scursori.

³⁾ «asuprealu», în textul original.

⁴⁾ Adăugat posterior înainte de : o sută; două.

de jos care acum se numește Drăgăneștii pe pîrăul Moisiia din ținutul Fălciu și cu locuri de mori pe acest pîrău și pe cealaltă parte a Moisiiei dinspre răsărit, care este din hotarul Pirlueștilor, pe care și l-a cumpărat și l-a ales și i-a pus stîlpi, din dreptele lui direse de la Radul voievod și de la Gașpar voievod, pe care el și le-a cumpărat, această mai sus scrisă jumătate din satul Hulturești, de la Lupul și de la surorile lui Catrina și Chindilia, copiii lui Leahul, cărora de asemenea le-a fost partea lor cumpărătură de la Straoa, fiul Odochiei și de asemenea de la Vasilie, fiul Teclei, de asemenea partea lui Postelnic și de la Anghelina și fratele ei Buzilă și de asemenea de la Gureș și Păcurarea și de la sora lor, Ciurla, cărora la fusese cumpărătură de la Andreiu, fiul lui Dumbrăviță, toți nepoții lui Gurban, din dreptele lor direse, pe care le au avut de la ¹⁾ voievod, pentru două sute de taleri bătuți. Și le-a plătit deplin.

Și de asemenea a cumpărat un loc de moară pe același pîrău, Moisiia, din hotarul Bârboși, de la Răfieu, fiul lui Calotă, pentru patruzeci de taleri bătuți, care jumătate din această moară i-a fost cumpărătură de la Panco, de asemenea pe amîndouă părțile pîrăului.

De aceea toate aceste mai sus scrise să-i fie lui de la noi uric și ocină cu tot venitul lui, și copiilor lui și nepoților și strănepoților și întregului lui nean, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Brițcanii, partea de jos ²⁾ și al mai sus scriselor bălți de pește, anume Geamenele și șomultoale ³⁾ și cu gărilele să-i fie lui din toate părțile pe vechile lor hotare. Iar hotarul acestei jumătăți din satul Hulturești, care acum se numește Drăgăneștii, partea de jos cu locuri de mori, mai sus scrise, la pîrăul Moisiia, care este în ținutul Fălciului, să-i fie lui din tot hotarul jumătate, iar dinspre celelalte părți, să fie după vechile lor hotare, pe unde din veci au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Alexandru Iliăș voievod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Radul voievod și credința boierilor noștri, credința panului Ionașco vornic de țara de jos, credința panului Gorgan vornic de țara de sus, credința panului Barnovschi și Luchiiian pîrcălabi de Hotin, credința panului Neculachi pîrcălab de Neamț, credința panului Dediul pîrcălab de Roman, credința panului Dunițtru Duca hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Mihailachi postelnic, credința panului Lupul Dragotă spătar, credința panului Anton ceașnic, credința panului Alexa stolnic, credința panului Alexandri vistier, credința panului Lupul comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

¹⁾ loc alb în original.

²⁾ Scris ulterior prin răzuire peste partea de jos: și Negrileşti.

³⁾ șomultoale, așa în textul slav.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși, pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghiianghea mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru la Iași, în anul 7129 <1621> luna martie 13 zile.

Io Alexandru voievod <m.p.>

Eu Ghianghea mare logofăt <m.p.>

<Pe verso contemporan, scris de diac:> Acest uric este al lui Drăgan comis.

Arh. St. Buc., Peceți nr. 196 (Mănăstirea Galata XIII/3).

Orig. slăv, perg., pecete atirnată.

O trad. rom. tot acolo, ms. nr. 628, f. 394–395.

22

1621 (7129) martie 13, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Alexandru Iliăș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Vasilie Huhulea și fratele lui Stratul, fiii Măriiicăi și verii ²⁾ lor Vasilie și sora lui Anna, fiii Grozavei, toți nepoții lui Gheorghie logofăt și au adus zăpis de la Gașpar voievod pe satul Băilești ce este în ținutul Tutovei pe pîrăul Racova, căci a luat acest sat Radul voievod de la ei și l-a dat lui Ionașcu Batin.

Deci ei s-au pîrit de față înaintea lui Gașpar voievod și înaintea întregului sfat; după aceea s-au pîrit și înaintea noastră și a rămas Ionașco Batin de toată legea iar mai sus scrișii Huhulea și verii ¹⁾ lui: Vasilie și sora lui Anna s-au îndreptat înaintea lui Gașpar voievod și înaintea noastră, și cu dreaptă judecată s-au judecat și și-au pus ferie, căci a fost acest sat înainte zis Băileștii ocină și dreaptă dedină a lui Ghiorghie logofăt și Ionașco Bolea nu a avut nici o treabă în el.

Deci noi văzînd asupreala și năpasta lor că le-a fost luat acest sat înainte zis fără nici o vină, pentru aceasta și noi și de la noi am dat și am întărit slugii noastre Huhulea și fratelui lui Stratul, fiii Măriiicăi, și verilor ²⁾ lor Vasilie și sora lui Anna, fiii Grozavei toți nepoții lui Gheorghie logofăt, satul Băilești ce este în ținutul Tutova, pe pîrăul Racova.

Pentru aceasta, să fie și de la noi danie și întărire și uric cu tot venitul. Și dacă se vor ivi niște drese, în oarecare vreme, asupra acestui sat, să nu aibă a se crede.

¹⁾ «veri» în orig.

Și la aceasta de asemeni dăm și întărim slugii noastre Huhulea și fratelui lui Stratul, fiii Măriicăi, și verilor lor Vasilie și sora lui Anna, fiii Grozavei, toți nepoții lui Gheorghe logofăt, satul Mărăței, ce este în ținutul Vaslui, pe pîrăul Vaslui, ce au ei uric și de la domni vechi de mai înainte, de la Bogdan voievod, fiul lui Alexandru voievod, și de la Petru voievod, pe acest sat, mai sus scris Mărăței.

Pentru aceasta, să le fie și de la noi uric cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și strănepoților și răstrănepoților lor și întregului neam al lor, ce li se va alege cel mai aproape, neclintit niciodată în veci. Iar hotarul acestor sate mai sus scrise, Băilești și Mărăței, să le fie hotar pe hotarele sale vechi pe unde din veac au folosit.

Și de asemeni dăm și întărim slugii noastre Vasilie Huhulea, fiul Măriichi și verilor lui Vasilie și sora lui Anna, fiii Grozavei, toți nepoții lui Gheorghe logofăt dreptii lor țigani robi,¹⁾ anume Costin și fratele lui Pavăl și Onacea, fiii lui Bordea și Ion Răcilo și fratele lui Toader și sora lor Anghelina, fiii Radului și Roman, fiul lui Zarbii și Nastasia, fiica Stanei și Vasilie și fratele lui Dumitru și sora lor Sofronia și Catelina și Sofia, fiii lui Ținghil, Banul și fratele lui Căntul, fiii²⁾ Radul Buzalata și Gavril, fiii lui Ion Șchiopul, Vasilie fiul lui Zaharia, cum să fie toți acești mai sus scriși drepti robi¹⁾ țigani neclintii niciodată în veci.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Alexandru Iliș voievod și a preaiubitului fiu al domniei mele Io Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco vornic de țara de jos, credința panului Gorgan vornic de țara de sus, credința panului Barnovschii și Luchian pîrcălabi de Hotin, credința panului Neculachi pîrcălab de Neamț, credința panului Dediul pîrcălab de Roman, credința panului Dumitru Duca hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Mihailachi postelnic, credința panului Lupul Dragotă spătar, credința panului Anton ceașnic, credința panului Alexa stolnic, credința panului Alexandri vistier, credința panului Lupul comis și credința tuturoz boierilor noștri moldoveni mari și mici. Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră.

Și spre mai mare putere și întărire a tot ce s-a scris mai sus, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier pan Ionașco Ghianghea mare logofăt să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

† A scris Dumitru pisar la Iași, în anul 7129 <1621> luna martie 13 zile.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

† Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

¹⁾ • holopi • în orig.

²⁾ loc alb în orig.

<Pe verso:> Acesta este uricul lui Apostol Cehan pe satul Băilești și pe satul Mărăței și pe robii săi drepți.....¹⁾

Acad. R.P.R., XLI/94.

Orig. slav, pergament, pecete atîrnată lipsă. Pe partea inferioară fusese început alt uric, pentru alți destinatari.

23

1621 (7129) <martie 13>, Iași.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Alexandru Iliș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră <tuturor celor ce o vor vedea>²⁾ sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor: boierilor noștri moldoveni mari și mici, slugile noastre Eremiia pîrcălab și Dumitru Lupe vornic, nepoții lui Măteiaș logofăt și au adus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru un ispisoc de pîră de la răposatul Eremiia Moghila voievod, că ei au pîrît pe Gorcea Udrea și pe cneaghina lui, Tudosiia și pe Tofana, cneaghina lui Dumitrașco căpitan, fiii lui Toader clucer, pentru satul Sloboziiani, care este în ținutul Hîrlău pe Jijia și cu mori la Jijia și au înfățișat atunci amîndouă privilegiile de la Petru voievod cel Bătrîn, pe care le-au avut pentru acest sat mai sus scris Sloboziianii, că le este dreaptă ocină și dedină.

Iar mai sus spușii Gorcea Udrea și cneaghina lui Todosiia și Tofana cneaghina lui Dumitrașco căpitan, ei au spus că tatăl lor, Toader clucer, a dat pentru acest sat un țimir³⁾ și o pereche de brățări⁴⁾ de aur și un cal cu rafturi⁵⁾ unchiului lor, Eremiia hatman, în preț de 380 ughi galbeni. Și după aceea încă au mai dat 12 cai lui Petru voievod, pentru că luase acest sat <să fie> domnesc. Deci noi i-am judecat și le-am cercetat privilegiile și am aflat⁶⁾ că este dreaptă ocină și dedină a lui Eremiia pîrcălab și a lui Dumitru Lupe vornic, fiii Nastasiei, nepoții panului Măteiaș logofăt și li se cuvine să întoarcă acelora toată cheltuiala pentru case și pentru mori și acei bani pentru țimir și pentru brățări și pentru acel cal cu rafturi și acei 12 cai care s-au dat lui Petru voievod.

Și s-au sculat și le-au întors atunci peste tot o mie și patru sute de taleri de argint, bani gata, înaintea întregului sfat al lui Petru voievod. Și s-au îndreptat și și-au pus ferie, 12 zloți. Iar mai sus spușii fii ai lui Toader clucer, ei au rămas atunci din toată legea. Și de acum înainte să nu aibă mai mult a pîrî și nici a dobîndi niciodată în veci.

1) loc alb în orig.

2) omis de diac.

3) «țimir», surguciu, ornament cu pietre scumpe, așezat peste căciulă.

4) «brățeri», în textul slav.

5) «rafturi», în textul slav.

6) fraza reprodușă întocmai de diac din actul lui Petru Rareș și nu privește judecata lui Alex. Iliș, după cum se vede din textul ce urmează.

Și întru aceasta de asemenea au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Gherghentie eromonah și fratele lui, Vasilie, fiii Maricăi, nepoții lui Mateiaș logofăt, de bună voia lor, nesiliți de nimeni și nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din privilegiul de cumpărătură pe care l-a avut bunicul lor Mătiiș logofăt de la Petru voievod cel Bătrîn, a patra parte din satul Iacobenii, care acum se numește Sloboziia, pe Jijia și cu loc de moară la Jijia. Aceasta au vîndut slugii noastre credincioase, Dumitru Lupe vornic de gloată, pentru trei sute de taleri de argint.

Deci noi, văzînd bună voia lor și tocmeala cu înțelegere și plată deplină între dînșii, pentru aceasta să-i fie lui ocină și cumpărătură cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri cneaghina Mărica, fiica lui Mătiiș logofăt de bună voia ei, nesilită de nimeni și nici asuprită și a vîndut ocina și cumpărătura tatălui ei, Mătiaș logofăt de la Petru voievod cel Bătrîn, din același uric mai sus scris, a patra parte din acest sat mai sus scris, Iacobenii, care acum se numește Sloboziia, care este pe Jijia și cu loc de moară la Jijia. Aceasta a vîndut de asemenea mai sus spusei slugii noastre, Dumitru Lupe vornic de gloată, pentru o sută de galbeni ungurești și pentru o sută de taleri de argint, care acești galbeni ungurești i-au fost dator Eremiia Brăescul cneaghinei Măricăi, fiica lui Mătiiș logofăt. Și de asemenea iarăși ce a fost dator Erimiia Brăescul copiilor lui Dumitrașco căpitan cu o sută de taleri de argint. Pentru aceasta aceste datorii și acea sută de galbeni ungurești și acea sută de taleri de argint, toate aceste datorii le-a plătit mai sus spusul, sluga noastră, Dumitru Lupe vornic de gloată dinaintea noastră.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bună voie și plată deplină, acestea toate mai sus scrise să-i fie și de la noi uric și ocină cu tot venitul și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstrănepoților și întregului lui neam, care i se va alege cel mai apropiat, neclintit lui, niciodată în veci.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Iacobenii, care acum se numește Sloboziianii, să-i fie hotarul dinspre toate părțile pe vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința noastră, a domniei noastre mai sus scrisului, noi Io Alexandru Iliș voievod și a preaiubitului fiu al domniei mele, Io Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco vornic de țara de jos, credința panului Gorgan vornic de țara de sus, credința panului Barnovschi și Luchiiian pîrcălabi de Hotin, credința panului Neculachi pîrcălab de Neamț, credința panului Dediul pîrcălab de Roman, credința panului Dumitru Duca hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Mihalachi postelnic, credința panului Lupul Dragotă spătar, credința panului Antonie ceașnic, credința panului Alexa stolnic, credința panului Alexandri vistier, credința panului Lupul comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și întocmirea noastră, pentru că i-am dat, pentru că îi este dreaptă ocină și cumpărătură, pe bani proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghiianghea mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră de această adevărată scrisoare a noastră.

La Iași, a scris Dumitru, în anul 7129 <1621> luna¹⁾

Io Alexandru voievod <m.p.>

Eu Ghiianghea logofăt am iscălit <m.p.>

<Pe marginea indoiturii pergamentului:> « Ne rămindu sămănță den trupul meu, parte me să-s a<f> le de sat di Iacobin<i>, am dat danie mănăstirii Coșelei, să m<ă> pominas<ă> la pomelnec moșe meu, lui Alesandru Scleșe. Iar din Coșteni, am lăsat fraților. Părințe igumen tot să nu fiu paț această puținică dan<ie> și Hris<tos> încă să n<e> aibă > în cinste. Leat 7211 <1703> ghen<arie> 9.

.²⁾

Arh. St. Buc., Peceti, nr. 197 (Mănăstirea Coșula II/1).

Orig. slav, perg., pecete atirnată.

Cu o trad. rom. sec. XVIII la Acad. R.P.R. VII/31.

Data de lună și zi, după divan și diiac.

24

1621 (7129) martie 17, Iași.

† Io Alexandru voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea tuturor boierilor noștri Căzacul și fratele lui, Pătrașco, fiii lui Gheorghie comis, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreptii lor robi³⁾ țigani ce a avut de danie și miluire tatăl lor, Gheorghie comis, de la Eremia Moghila voievod, din uricul și din ispisoacele ce au avut de la Eremia voievod și din ispisoacele de întărire de la Simion voievod și de la Costantin voievod anume, Ursul Foltișor țigan cu femeia lui și cu copiii lor, Ionașco și fiicele lor, Sofronia și Agahia și cu alți copii ce au mai⁴⁾ mici. Acești țigani i-au vîndut slugii noastre, Isac Stîrcea diac, pentru șaizeci taleri de argint.

Și de asemeni dăm și întărim mai sus scrisului Isac Stîrcea alt <țigan>⁵⁾ anume Buțurea, care ține pe fiica lui Ursul Foltișor țigan, cu toți copiii săi,

¹⁾ loc alb în textul original.

²⁾ o semnătură ștearsă ulterior, ilizibilă.

³⁾ «holopi» în orig.

⁴⁾ «mai» așa în orig.

⁵⁾ loc rupt în orig.

care țigan și l-a cumpărat de la cneaghina Cărstina părcălăboae, pentru două poloboace cu miere, prețuite pentru patruzeci taleri de argint.

Pentru aceea, acești mai sus scriși robi țigani să fie și de la noi mai sus zisului Isac Stîrcea drepti țigani și cumpăratură și întărire și uric, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7129 <1621> martie 17.

† Domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., XLIX/8.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

25

1621 (7129) martie 20.

Suretul ispisocului di la Alexandru Ilieș vodă, din vălet 7129 <1621> martie <ie> 20, scris de Borălianul, precum scriia pe sârbiia s-au scos pe romăni.

Sămne facem cu această carti a noastră, cini va citi sau va <a>udzi. Adică această adivărată sluga noastră Ifrim Calapod aprodul milostivitu-ni-am dintr-a noastră osăbită milă, i-am dat ș<i> i-am întărit lui, di la noi, dintr-a noastră țară Moldovă, pi a lui direpti ocinia din ispisocu di cumpăratură ci-au <a>vut di la Gașpar vodă, giun<ă>tati di sat di Vlăiceni, ce sântu la Jijiia, parti di sus, cu locu de moară și cu curți gata, ci el sângur ș-au cumpărat di la Rusca, giupăniasa lui Căldăruși, fata Nastasii, nepoata Cornii, ce-au fost șătrar, drept o sută și cindzăci galbeni ungurești roșii, bani gata, dintru a lor drepti dresă, ce-au avut strămoși lui Vlaico șătrar, di danie și d<e> miluiria de la bătrănul Ștefan vodă și din întăritură ce-au avut și frate-său Trifan postelnicul de la Irimiia Movila vodă și din ispisocu di pără și di ferăia di la Gașpar vodă, ce-au avut ci mai sus scriia, Rusca Căldărușoia, de la călugării di la sfînta mănăstiri, dar numil<i> mănăstirii nu pomenești, ș-au rămas ia pi călugăr<i> pentru ace giun<ă>tati din sat.

Pintru acie ci scrie mai sus și cum cuvintiadză Vlăiceni, parti di sus, cu locu di moară în Jijiia, și cu curți gata ș-am dat slugii noastre, ci scrii mai sus, lui Ifrim Calapod aprodul, dr<e>aptă ocină și danie și-ntăritur<ă> și uric, cu tot vinitul, lui și ficiilor lui ș<i> nepoților și strănepoților și înprăștiia <ți>lor lui ș<i> a tot niamul lui, cini să va alegi mai aproapia, nerușit nici odănăoar<ă> în veci.

Iar hotarul ce scrie mai sus acei giun<ă>tati di sat di Vlăiceni, ci-s la Jijiia, am dat di toati părțile pe hotarali bătrănia, pi und<i> di veci au inblat.

Pintru acil cridința domnii meli Alixandru Iliș v<oie>vodu ș<i> cridința a preubiț<i> fiilor domniei melia Radul v<oie>vodu ș<i> cridința a toți boerilor noștri.

Toadir diiacu.

Acad. R.P.R., XLI/95.

Trad. rom. din sec. XVIII.

26

1621 (7129) martie 20, Iași.

Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru Iliș voievoda, domnu țării Moldavii.

Facem știre cu aciastă carte a noastră tuturor celor ce să vor uita pre dânsa sau citindu-să o vor auzi. Adecă acest adevărat cinstit și credincios boierul nostru, dumnealui Ionașcu mare vornic țării de sus au slujit cu dreaptă credință mai nainte răposaiilor domni, iar astăzi ne slujește noai și țării noastre iarăși cu driaptă credințe. Deci văzându noi a lui cătră noi dreaptă slujbă, l-am miluit pre dânsul cu deosebită a noastră milă și i-am dat și i-am întărit lui, de la noi, în pământul nostru Moldovei cu un sat, anume Săsăștii pe apa Bărladului cu locu de moară în Bărlad și cu locu ales de cătră târgul Tecuciului, ce iaste în ținutul Tecuciului, care sat au fost drept cumpărătură unchiului său Savei stolnic de la acest Petru vodă drept opt cai buni.

Iară acestu sat l-au dat Sava stolnic nepotului său de soră, celui de mai sus scris, boierului nostru dumnealui Ionașcu vornic că să-i fie lui pomană, căci fii din trupul lui n-au avut și i-ar fi făcut lui și dres de la sine pre acel satu, dar le-au prăpădit cându căzaccii, după cum și marturi mulți au adus boeri din curte domnii mele și oameni buni și bătrâni di pin pregiurul acelui sat. Și toți au mărturisit, cu sufletele lor, că iaste lui dânie de unchiu-său Sava stolnic și au prăpădit dresul cându au venit Alexandru vodă Moghilă cu putere sa, cu cnezul Codreschi și cu mulți căzaci și au robit țara de gios, atunce și dresurile și-au prăpădit.

Deci domnie mea și cu sfatul nostru, dacă am văzut pre acei boeri din curte domnii mele și oameni buni și bătrâni mărturisindu cu sufletele lor cum că și-au prăpădit el dresul, domnie mea iarăși am dat și am miluit și am întăritu celui de mai sus scris boierului nostru dumnealui Ionașcu vornic pe acel de mai sus zis satu, Săsăștii și cu vad de moară pe apa Bărladului și cu locu ales de cătră târgul Tecuciului, fiindcă iaste lui dreaptă ocenă și danie și miluire. Pentru aceia ca să-i fie lui și de la noi dreaptă ocenă și danie și miluire și întăritură și uric, cu tot venitul lui și ficiorilor lui, care să va alege mai de aproape, neclătit nici odinioară în veci.

Iar hotarul celui mai de sus sat scris Săsăști să-i fie lui din toate părțile după hotarul lui cel vechiu pe unde au înblat din veci.

Și la aciasta credința domnii noastre de mai sus scris noi Ion Alexandru Iliiași voievod și credința a prea iubitului și a însăși fiiu a domnii mele Io Radul voievoda și credința boerilor noștri: credința dumnalui Erimii mare vornic de țara de gios, credința dumnalui Gorganu și Barnoschie părcălabu Hotinului, credința dumnalui Nicolache și dumnalui Gheorghie părcălabu Neamțului, credința dumnalui Pătrașcu părcălabu Romanului, credința dumnalui Dumitru Ducăi hatman și părcălabu Sucevei, credința dumnalui Mihăilă postelnic, credința dumnalui Lupul Dragoș spatar, credința dumnalui Antonie paharnic, credința dumnalui Alexa stolnic, credința dumnalui Alexandru vistier, credința dumnalui Iani comes, credința tuturor boerilor noștri a mari și a mici. Iară după viața și domnie noastră, cine ar fi domnu din fii noștri, sau din neamul nostru, sau iarăși pre cine dumnezeu va alege a fi domnu pământului nostru Moldovei, ca să nu strice lui a noastră danie și întăritură și dres, ce mai vârtos să aibă a da și a întări lui, pentru că iaste lui dreaptă ocnă și danie și miluire pentru a sa dreaptă și cu credințe slujbă. Iar cine s-ar ispiti a strica a noastră danie și întăritură și dres, unul ca acel să nu fie ertatu de la domnul dumnezeu și de prea curata lui maică fecioară și de toți slinții, amin.

Și pentru mai mare tărie și întăritură tuturor celor de mai sus scrisă, am poruncit credincios și cinstit boerului nostru dumnalui Ionașcu Gherghe marelui logofăt să scrie și a noastră pecete să o spânzure de această adevărată scrisoare a noastră.

S-au scris în Iași, let 7129 <1621> martie 20.

Ghianghea logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, ms. nr.573, f. 245.

Copie rom.

27

<1621> martie 21, Iași.

† Iată eu Ionașco, fiul lui Neagul și sora lui Anesia, nepoții Marenei, singur de la sine mărturisesc că am vîndut partea mea de ocină din satul Doroșcani și din Doroșcănei ¹⁾ cît se vor alege părțile noastre, de nimeni nesiliți, nici asupriți, de bună voia noastră, și le-am vîndut lui Alexa stolnic pentru nouă taleri bani gata. Deci să-i fie lui ocină și cumpărătură și să aibă a-și face și privilegiu pentru această parte de ocină. Aceasta mărturisim cu acest zapis al nostru.

Și să se știe că am vîndut partea noastră cît ni se va cuveni din jumătatea bătrînului nostru, iar cealaltă jumătate este a altora. Aceasta scriem și să se știe.

Am scris eu, Gligorie Băiseanul diac.

Scris la Iași, martie 21.

¹⁾ Cuvintele « și din Doroșcănei » sînt scrise deasupra rîndului cu altă cerneală, altă mînă.

Și deasemenea la această tocmeală au fost: Manule mare ușar și Balșe ceașnic și Ploscă fost ureadnic din Hîrlău și Solomon diac și și-au pus pecețile lor pe această carte.

† Eu Bogza logofăt am scris<m.p.>

<Pe verso contemporan:> Pentru Doroșcani și pentru Iugani.

Muzeul «Lupta revoluționară a poporului», Buc., I/59.

Orig. slav, hîrtie, 3 peceți inelare aplicate.

Cu o trad. rom. din mai 1843.

Datat după persoanele pomenite în text.

28

<1621> martie 22.

† Adecă eu Gligorie și feméia mea Frăsăna, cum am vinit, de nimene îndemnaț<i>, nice nevoiț<i> și am vândut a cincea parte din sat din Căbicén<i>, ce să va alége partea mea, cu vecin<i> cu tot și cu rămbnic și cu sladniță și cinci vecin<i> anume: Buțura și cu Mihăilaș și Ion Stăncel și Ion Agafei și Floroe. Și am vândut giupănului Miron Barnovschii părcălabul de Hotin, dreptu noodzeci de taler<i>.

Și într-aiasta tocmală au fost Prodan din Cerlena și au fost Simion Hérțea și Danic din Haliț<i> și Oprea din Buhăicén<i> și Băiseanul din Băsén<i>.

De iasta scriem și mărturisim cu cest zapis al nostru; și pre mai mare credință ne-am pus și pecețile.

Scris în Doljac, m<a>rt<ie> 22.

† A scris Eremiia Bilava diiac.

Acad. R.P.R., CCCCXXVI/15.

Orig. rom., hîrtie, 6 peceți inelare, aplicate.

Datat după Miron Barnovschi pîrcălab de Hotin.

29

1621 (7129) martie 23, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Alexandru Iliăș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, Dumitru Goia postelnic cu fiii lui, Gligoraș și Iordachi și Lupul și Apostol și fiicele lui, Mărica și Erina și Todosca, nepoții Anghelinei Goioae, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreptele lor ocini și dedine și cumpărătură, satele anume Doljeștii și Balomireștii, pe Pirăul Alb, ce sînt în ținutul Roman, cu iazuri și cu mori și cu pive, care acel sat mai sus scris, Doljeștii, i-a fost dreaptă ocină și dedină, după mama lui, Anghelina Goioae iar satul Balomirești

i-a fost dreaptă cumpăratură, pe dreptii și proprii săi bani. Și au vîndut acele sate. ¹⁾ panului Constantin Batiște ceașnic, pentru. ²⁾ de galbeni ungurești.

Deci noi văzînd între ei tocmeala de bună voie și plata deplină, și noi de asemeni, și de la noi am dat și am întărit boierului nostru pan Constantin Batiște ceașnic, acele mai sus scrise sate, anume Doljeștii și Balomireștii, pe Pîrăul Alb, cu iazuri și cu moară și cu pive, ca să-i fie și de la noi drepte ocini și cumpăratură și întărire și uric, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, < cine > i se va alege cel mai de aproape, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarele acelor mai sus scrise sate, Doljești și Balomirești, să le fie din toate părțile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi Io Alexandru Iliăș voievod și credința preaiubitului din inimă fiu al domniei mele, Io Radul voievod și credința tuturor boierilor noștri, credința panului Eremia mare vornic de țara de jos și credința panului Ionașco mare vornic de țara de sus, credința panului Gorgan și Barnovschi pîrcălabi de Hotin, credința panului Neculachi și Gheorghie ³⁾ pîrcălabi de Neamț, credința panului Pătrașco pîrcălab de Roman, credința panului Dumitru Duca hatman și pîrcă < lab > de Suceava, credința panului Mihail postelnic, credința panului Lupul Dragotă spătar, credința panului Antonie ceașnic, credința panului Alexa stolnic, credința panului Alexandri vistier, credința panului Iane comis și credința tuturor boierilor noștri, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau. ⁴⁾ să nu-i clintească dania și întărirea noastră. ⁴⁾ bani. ⁴⁾

Iar pentru mai mare putere și întărire. ⁴⁾ mare logofăt să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Stratilat Borăleanul la Iași, în 7129 < 1621 > luna martie 23 zile.

† Io Alexandru voievod < m.p. >

< Pe verso pergamentului, însemnarea din sec. XVII: >

† Prentre-aceaste sate, Doljeștii și Balomireștii, ce le-au răscumpărat giupănul Dumitrașco Ștefan logofătul cel mare de la Batiște păharnicul, dreptu doou sute și cindzăci de galben < i > de aur.

Și am dat o sută de taler < i >, bani proști la Goiuae, de ș-au răscumpărat, o parte din Buruinești. Și dreptu aceșt < i > bani, au dat Goiuae dunisale logofătului satul Brătuleanii, la Cărligătură și Fântănealile, la Bacău. Și i-au mai

¹⁾ loc șters și ilizibil în orig.

²⁾ Cuvîntul inițial ras și scris posterior: « o mie »; în traducere e 250.

³⁾ Gheorghie completat posterior peste loc alb.

⁴⁾ loc rupt, șters și ilizibil.

dat dumnealu <i> giupăineasii patru boi și patru vaci și un vig de caragiu și cinci coți de grana.

Deci ca să s<e> știe.

Și au mai dat giupăineasii încă o sută și optzeci de taler<i>, bani proști, denaintea logofătului Pătrașco Bașotă.

Arh. St. Buc., Condica M-rii Doljești, ms. nr. 648, f. 130.

Orig. slav, perg. rupt și f. șters, pecete atirnată, pierdută.

Cu o trad. rom. din 1739, fără divan.

30

1621 (7129) martie 23.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Alexandru Iiaș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că acest adevărat boier credincios al nostru, Lupul Dragotă mare spătar ne-a slujit nouă și țării noastre drept și credincios. De aceea noi, văzînd dreptcredincioasa lui slujbă, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și întărit de la noi din țara noastră, Moldova, dreptele lui ocine și dedine și cumpărături din uricul de vislujenie pe care l-a avut bunicul său, Iuga, de la Ilie voievod, toate părțile de ocină de moștenire, ce i se vor alege din satul Păiceni și din Cărăulești și din Ciuturești, care sînt în ținutul Roman, ca să-i fie lui de la noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și miluim și întărim boierului nostru mai sus scris, Lupul Dragotă mare spătar și cneaghinei lui, Cadachia, dreapta lor ocină și cumpărătură din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Eremia voievod și a treia parte din jumătate din satul Păiceni și iarăși a treia parte din jumătate din satul Cărăulești și cu parte de loc de pămînt și la pîrăul satului, pe care ei și le-au cumpărat de la Odăchiia și de la surorile ei, Ana și Mărica, fiicele Dușcăi, nepoatele lui Morcovici, strănepoatele lui Iuga, pentru opt sute de taleri de argint, ca să le fie cu tot venitul.

Și de asemenea le dăm și le întărim și alte părți de ocine și de cumpărătură din ispisocul de cumpărătură pe care îl au de la...¹⁾ voievod, pentru a treia parte din ocinele mai sus scriselor sate Păiceni și Cărăulești, pe care ei și le-au cumpărat de la Drăgan și de la surorile lui Dochîța și Salomiia, fiii lui...¹⁾ pentru cincizeci de taleri de argint, ca să le fie lor cu tot venitul.

Și de asemenea le dăm și le întărim și alte părți de ocină din aceste mai sus scrise sate, din ispisocul de la Radul voievod, pe care le-au avut de cumpărătură și și le-au cumpărat de la Pătrașco Banul fost pitar, pentru zece taleri numărați, iar lui i-au fost cumpărătură de la Ghitana, nepoala lui Iuga, toată partea ei, ca să le fie lor cu tot venitul.

¹⁾ loc alb în text.

Și de asemenea le dăm și le întărim și alte părți din aceste mai sus spuse sate, iarăși, din acele direse, pe care ei și le-au cumpărat tot de la Pătrașco Banul pitar, pentru treizeci de taleri de argint, iar lui i-au fost cumpărătura de la Annușca, fiica lui Dan, neapoata Scoprei, nepoata lui Iuga, ca să le fie lor cu tot venitul.

Și de asemenea le dăm și le întărim toate părțile de ocină și de cumpărătură, iarăși din aceste sate Păiceni și Cărăulești, pe care ei și le-au cumpărat de la Părasca și de la sora ei, Nastea, fiicele lui Tiron, nepoatele lui Iuga, pentru douăzeci de galbeni ungurești.

Și de asemenea le dăm și le întărim toate părțile de ocină și de cumpărătură din aceste două sate mai sus scrise, pe care ei și le-au cumpărat de la Safta, fiica lui Pleșu, nepoata lui Iuga, pentru cinsprezece taleri numărați.

Și de asemenea le dăm și le întărim dreptele lor ocine și dedine din uricul de împărțire, pe care l-a avut bunicul lor Danciul de la Petru voievod, satul Șărbăneștii și satul Jișcanii cu patru mori la gîrla Bistriței, însă morile sînt în hotarul Șerbăneștilor care este în ținutul Neamț. Care aceste două sate, Șerbăneștii și Jișcanii, sînt de la cneaghina lui, Cadachia, fiica lui Vasilie, nepoata lui Borcea ceașnic.

Și de asemenea le dăm și le întărim o gîrlă cu loc de moară, care este în hotarul satului Șărbăneștilor, din ispisocul de cumpărătură, pe care o au de la Radul voievod, pe care aceasta ei și-au cumpărat-o de la Mîrzea, pentru că Mîrzea furase treizeci de stupi ai boierului nostru, Dragotă mare spătar și l-a prins de față cu stupii ca hoț, deci i-a dat această gîrlă. Iar lui i se cuvenea pentru niște haine pe care le-a innecat lui Mogîldea vornic încă din zilele lui Eremia voievod mergînd pe acolo în treaba țării, de aceea nu l-au pedepsit, dar i-a căzut lui această gîrlă ¹⁾. Iar Mîrzea a dat 4 boi lui Mogîldea și a răscumpărat această gîrlă, după cum are și ispisoc de la Eremiia voievod.

Și de asemenea le dăm și le întărim un vad de moară din satul Purcileștii, care este la gîrla Putnei, din ispisocul de pîră, pe care l-au avut de la Radul voievod. Care acest vad de moară este drept de moștenire al cneghinei lui, Cadachia.

De aceea toate aceste mai sus scrise părți de ocine și vaduri de mori să fie boierului nostru mai sus scris, Lupul Dragotă spătar <și> ²⁾ cneghinei lui, Cadachia, drepte ocine și dedine și cumpărături, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților <și întregului neam al lor care li se va> ³⁾ alege <cel mai apropiat> ³⁾ neclintit lor niciodată în veci.....³⁾ și cre-diința boierilor noștri.

Radul voievod, fiul lui Alexandru vodă, Ionașco Gheanghe mare logofăt, Eremie mare vornic, Ionașco mare vornic, Gorgan și Barnovschi pîrcălabi

¹⁾ În această frază, textul slav în copie este alterat, așa că traducerea nu este sigură.

²⁾ omis.

³⁾ loc alb în text.

de Hotin ¹⁾, Neculachi și Gheorghii pîrcălabi de Niamțu ²⁾, Pătrașco pîrcălab de Roman ³⁾, Dumitru Duca hatman, Mihăilă postelnic, Antonie paharnic, Alexa stolnic, Alexandri vistier, Iane comis.

7129 <1621> martie 23. ⁴⁾

<Deasupra textului, scris de copistul din secolul XVIII:> A svietfi Sava, pe Băiceni și pe Cărăulești.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. nr. 628, f. 697—698.

Copie slavă.

O trad. rom., ibid. Sf. Sava, Iași, XXXVIII/5.

31

1621 (7129) martie 23, Vicoleni.

† Adecă eu Chițu den Liveni, ficiorul Dolcăi, mărturisesc cu cestu zapis al meu cum de bună voe me am vândut toată parte mea ce să va alege den satu den Vicoleni, den parte uncu-mieu bătrânului Meicăi. Și am vîndutu vărui meu Mihalcei Meicăi, dereptu patrudzeci de taler<i> bătută<i> și un cal bun dereptu treidzeci de taleri buni, cu totu vinitul aciea parte. Și iară deodată s-au tocmitu Gligorie ficiorul Pașichei, ce era den Băseni și me-am vândut parte me toată, cătă să va alege iar într-acela stălp, fratelui nostru Mihalce Meica, dereptu doîdzeci de taleri bani buni.

Și-n tocmala noastră s-au tămplatu: Tămpla den Iugani și Ihnat den Liveni și Esatma de acole și Pătrașco, fratele Oprei den Buhăicen<i> și Lăziian den Vicoleni<i> și Ionașco Robul den Liveni și Ghiorghie den Vicoleni și alți mulți omeni buni denpregiur megiași.

Și noi, vădzându a lor de bună voe [de bunăvoia lor] vîndzare și deplin plată și noi am făcut ceastă mărturie, ca să să creadză, să-ș<i> facă și derese domnești. Și pre mai mare credință ne-<a> m pusu și pecețile, ca să știe. Și eu sângur Chițul am scrisu.

Scris la Vicoleni, în anul 7129 <1621> martie 23.

† Eu Dumitru dvornic m-am întîmplat.

Arh. St. Iași, CCXLVI/20.

Orig. rom., hrtie, 6 peceți aplicate.

32

1621 (7129) martie 25.

Anul 7129 <1621> martie 25.

Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am rîvnit către sfînt răposății domni de mai înainte,

¹⁾ • de Hotin •, rom. în copie.

²⁾ • de Niamțu •, rom. în copie.

³⁾ • de Roman •, rom. în copie.

⁴⁾ data scrisă deasupra, la început, în copie.

care au dat și au miluit sfintele mănăstiri. De aceea și domnia mea am dat și am miluit și am întărit ruga noastră, sfânta mănăstire numită Golăe, care este în ținutul Iașilor, cu un sat care se numește Vinătorii, pe Bistrița, care este în ținutul Neamț, cu mori la Bistrița, ca să fie de hrană sfintei mănăstiri. Care acest sat mai sus scris, anume Vinătorii, a fost al nostru drept domnesc și asculta de ocolul nostru de la ținutul Piatra.

Și când a fost în zilele răposatului Costantin Moghila voievod el a fost dat și miluit mătușii lui Maricuța, cneghina lui Dumitrache Chiriță mare postelnic și diresel pe care ea le-a avut de la Costantin vodă, ea le-a dat în mâinile rugătorilor noștri, călugării de la sfânta noastră mănăstire mai sus scrisă, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Pentru aceasta, domnia mea am văzut și am socotit că acest sat mai sus scris a tot trecut în multe miini boierești, pînă ce aproape s-a pustiit. De aceea domnia mea <cu> ¹⁾ tot sfatul nostru, dacă am văzut astfel de întocmire, și domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, după cum scriem mai sus, socotind că trece din mină în mină și că astfel nu are pace, iar domnia mea dacă am văzut astfel de întocmire, domnia mea am dat și am miluit cu acest sat mai sus scris, care se numește Vinătorii, care este pe Bistrița și cu mori la Bistrița, ca să fie sfintei mănăstiri cu toate, neclintit, niciodată în vecii vecilor, pînă cînd va sta această sfîntă mănăstire.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Alexandru Ilie voievod și credința fiului domniei mele, Radul voievod și credința boierilor noștri. <Boiarii anume> ²⁾: Ionașco Gheanghea mare logofăt, Ieremie mare vornic de țara de jos, Ionașco mare vornic de țara de sus, <Gorgan> ³⁾ și Barnovschi pîrcălabi de Hotin ⁴⁾, Neculache și Gheorghie pîrcălabi de la Niamțu, <Pătrașco> ⁵⁾ pîrcălab de Roman ⁵⁾, Dumitru Duca hatman și pîrcălab Sucevei, Mihail postelnic, Lupul Dragotă spătar, Antonie paharnic, Alexa stolnic, Alexandri vistier, Iane comis.

Arh. Stat Buc., Condica Asachi, ms. nr. 628, f. 485—486.

Copie slavă.

33

1621 (7129) martie 27, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod, domn ai țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor

²⁾ omis în copie.

²⁾ «Boiarii anume», românește în copie, adaus de copist.

²⁾ loc rupt în text.

²⁾ de Hotin, românește în copie.

²⁾ de Roman, românește în copie.

celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugării de la sfânta mănăstire numită Beserecanii, unde este hramul blagoveșteniei preasfintei stăpînei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, care sfîntă biserică este zidită de Ștefan voievod cel Bătrîn și de Petru voievod, locul sfintei mănăstiri, care este de la gura Scărișoarei pînă la obîrșie, pe amîndouă părțile, din munte pînă în munte.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim călugărilor de la sfînta mănăstire Beserecani dreapta lor ocină și danie din uricul de danie și miluire pe care l-a avut sfînta mănăstire de la Ștefan voievod Tomșovici, un sat anume Troița pe Cracău și cu două vaduri de mori la Cracău, dintre care un vad de moară le este lor danie încă de la Ieremia voievod, care este în hotarul domnesc, mai sus de satul Troița. Care acest sat Troița din veci a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Piatra. De aceea să le fie lor și de la noi cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim sfintei mănăstiri numite Beserecanii jumătate din jumătatea de sus a satului Orbic care este în ținutul Neamț și cu vad de moară la râul Bistrița și iarăși cu iaz și cu moară la pîrăul Orbic care le este danie de la Ciolpan sulițaș, pe care îl chema pe călugărie Hariton. Și lui îi fusese cumpărătură această parte de la Mihăilă și fratele lui, Frătuțul, fiii lui Ghedion, nepoții lui Marjene, strănepoții Marinei și ai lui Mihăilă Monescul, pentru 120 de zloți, din ispisoace ¹⁾ de mărturie, pe care le-au avut de la Petru voievod.

Și de asemenea dăm și întărim sfintei mănăstiri Beserecanii, alt sat, anume Popceștii, de asemenea în ținutul Neamț, pe râul Cracău, care le este lor dreaptă ocină și dedină din ispisocul de danie și miluire, pe care l-a avut sfînta mănăstire de la Radul voievod și din ispisocul de întărire de la Gașpar voievod. Care acest sat, Popceștie, din veci a fost drept domnesc și ascultător de ocolul tîrgului Piatra. De aceea să le fie lor și de la noi cu tot venitul, pe cîmp și pe pădure, pe unde au folosit din veac.

Și de asemenea dăm și întărim sfintei mănăstiri Beserecanii loc și hotar de braniște pe care însuși părintele chir Gheorghie arhiepiscop și mitropolit de Suceava a umblat și a întocmit braniștea acestei sfinte mănăstiri Beserecani, cu porunca fratelui său, răposatul Eremia Moghila voievod, care se începe de la obîrșia râului Aței și pînă la gura Jedanului, apoi Ața, <începînd> ²⁾ de la obîrșie pînă la gură și la vîrfurile muntelui și Muntele lui Sima și Chicoș și Tarcău, în semne, pînă unde cade în râul Bistrița și în sus pe rîu, pe amîndouă părțile pînă la Podișoare și pînă la Muntele Boul și poienile care se numesc: Biserica și Cîrnul și poiana de la gura Biczului și în sus rîul Biczul pînă la obîrșia Hămzoii și culmea Piciorul Ungurului, în sus pînă la Bicz cu toate

¹⁾ ispisoace, rom. în textul slav.

²⁾ rupt.

izvoarele cite cad în riul Bistriții, care le este danie tot de la <Gașpar> ¹⁾ voievod miluire mai sus scrisei mănăstiri. Și altă poiană de la târgul Piatra ²⁾, de la gura pârăului Secul, care este danie sfintei mănăstiri tot de la Gașpar voievod și care a fost dreaptă domnească și ascultătoare de târg. De aceea să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri acest hotar mai sus scris și din apă și din uscat și cu tot venitul.

Și de asemenea dăm și întărim sfintei mănăstiri Beserecanii o prisacă cu curătură și cu grădini și cu iazuri de pește, care este în hotarul satului Popcești, în pădure, care le este danie de la Grigorie și de la femeia lui Ioana, pe care acest loc de prisacă și grădini și cu curătură l-au făcut ei singuri cu cheltuiala lor din pădurea întreagă și l-au închinat sfintei mănăstiri, să fie neclintit în veci. De aceea toate acestea mai sus scrise ocini și părți și braniști să fie și de la noi sfintei mănăstiri numite Beserecanii uric și ocină și danie și miluire și întărire cu tot venitul lor neclintite lor niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Troița și cu două vaduri de moară la Cracău, să le fie hotarul pe unde le-a hotărnicit și le-a stîlpit Vasile Buciulescul spătar și cu oameni buni dintre megieșii lor dimprejur, începîndu-se hotarul lui de peste Cracău în jos, pe la hotarul Ivăneștilor și trece peste bahnă, pînă la ulm, la capul clinului și de acolo pe loc drept la stîlp, la hotarul Iucașului și de acolo pe loc drept pînă la hotarul Jideștilor la stîlp, lîngă Movilele Îngemădate, iar de acolo pe loc drept pe la Lăcurele, la stîlp și iarăși pe loc drept, unde a fost Fîntîna și Prisaca lui Lazar, iar de acolo mai sus de bahnă, în sus pe loc drept, dincolo de movilă, apoi la piscul muntelui, la stîlp, iar dinspre Rușciori, iarăși pe loc drept, care trece peste bahnă, mai sus de Țigănești și iarăși pe loc drept peste hotarul Dăneștilor care merge pe aproape de stîlp la Fîntîna lui Senică, de acolo la drum în sus, la Podul lui Nechifor, de acolo iarăși pe drum în sus, calea sub moară, mai sus și pînă la redina veche și la redină în jos pînă la riul Cracăului, care este tot hotarul încheiat și cu hotarul satului Troița.

Iar hotarul acestui sat mai înainte spus, Popceștii, să fie din toate părțile sfintei mănăstiri, pe vechile hotare, pe unde din veac au folosit, neclintit niciodată în vecii vecilor. Iar hotarele celorlalte părți de ocine să le fie pe părți, cum se va alege, cu dreptate, iar din celelalte părți, să le fie hotarele din toate părțile pe vechile lor hotare pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Alexandru voievod, fiul lui Iliăș voievod și credința boierilor noștri: credința panului Eremia mare vornic de țara de jos, credința panului Ionașco mare vornic de țara de sus, credința panului Gorgan pîrcălab de Hotin, credința panului Niculachi pîrcălab de Neamț, credința panului... ³⁾ pîrcălab de Roman, credința

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ de la târgul Piatra, scris ulterior peste textul răzuit.

³⁾ loc alb în orig.

panului Dumitru Duca hatman și portar de Suceava, credința panului Mihailachi postelnic, credința panului Lupul Dragotă spătar, credința panului Anton ceășnic, credința panului Alexa stolnic, credința panului Alexandri vis-tier, credința panului... ¹⁾ comis și credința tuturor boierilor noștri moldo-veni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din alt neam, sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, el milostivirea sa, să nu strice întărirea noastră și dania și miluirea și pomenirea celorlalți, ci inai mult să întărească sfintei mănăstiri mai sus scrisele sate și ocine, pentru că și noi și domnia sa vom avea pomană în acest veac și în cele nesfirșite.

Iar dacă cineva s-ar încumeta să îndrăznească să ia satele de la ei și ocinele de la sfânta mănăstire și să strice pomenirea domnilor bătrâni și a noastră, unul ca acela să nimicească deci... ²⁾ și să piară de pe pământ pomenirea lui cu vuet... ²⁾ <și de 4> ²⁾ evangheliști și de sfinții apostoli de frunte <și de 318> ²⁾ sfinți purtători de dumnezeu părinți ai noștri care în Nicheia... ²⁾ eretic și nebun Arie anatema... să-l nimicească... ²⁾ și să aibă parte cu diavolul și cu Iuda trădătorul și cu vrăjmașii care au strigat asupra domnului dumnezeu Iisus Hristos: singele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor <acestor> ²⁾ mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

În anul 7129 <1621> luna martie 27 zile, a scris Stratilat Borăleanul la Iași.

Io Alexandru voievod <m.p.>

Eu Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., Pecetei nr. 248.

Orig. slav, perg., pecete atirnată.

Cu o trad. rom. din 1843.

Altă trad. rom. (cu lipsuri) ibid., ms. 629, f. 223.

34

1621 (7129) martie 27, Iași.

† Io Alexandru voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și întărit boierului nostru credincios Gheorghe spătar, pircălab de Neamț, dreapta lui ocină și danie, satul anume Sacalășeștii, ce este pe pîrăul Topolița, cu vad de moară în acel pîrău, din ispisoc de danie și de

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ șters, ilizibil.

întărire de la Radul și de la Gașpar voievod, care sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Țirgului Neamț.

Pentru aceea, ca să-i fie și de la noi acel sat Sacalășeștii cu vad de moară în Topolița, danie și întărire și uric cu tot venitul și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> martie 27.

Însuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

Faceți-i uric ¹⁾

† Tăuțul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XV/5.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. de la începutul veacului XIX.

35

1621 (7129) martie 30, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Alexandru Iliăș voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că domnia mea am dat și am miluit și am întărit rugii noastre, sfintei mănăstiri numite Dragomirna, unde este hramul coborîrea sfintului duh unde este noua zidire a părintelui și rugătorului nostru chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, un sat anume Măteianii, care este în ținutul Hîrlău, cu vad de moară la riul Jijia. Care acest sat a fost și înainte danie și miluire sfintei mănăstiri de la Alexandru voievod, fiul sfîntrăposatului Eremia Moghila voievod, pentru pomenirea vărului său Isac Balica hatman, căruia i-a fost acest sat dreaptă cumpărătură pe banii săi drepecți și proprii și pentru datoria pe care a avut-o sfinția sa la fratele lui ²⁾, Costantin voievod, două mii și cinci sute <zloți> ³⁾ ungurești și din ispisocul de întărire și miluire de la Radul voievod, de asemenea și din ispisocul de întărire și răscumpărare ce a avut de la Gașpar voievod, spunînd în el că dacă s-a ridicat la domnia acestei țări, Moldova, avînd multă cheltuială și datorii asupra sa de la cinstita Poartă împărătească și pentru schiptru, nevrînd să îngreuneze țara care era prădată și slăbită de oști, a luat șase sute de <zloți> ³⁾ ungurești de la părintele mai sus scris, Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, pentru acest sat, Măteianii, ca să fie dreaptă răscumpărare a sfinției sale.

Și de asemenea și din ispisocul de pîră și de întărire pe care l-a avut sfinția sa de la însumi domnia mea, împotriva fiilor lui Roschipă și împotriva altor răzeși ⁴⁾ ai lor, pîrînd ei că Isac Balica hatman luase cu sila de la ei acest sat

¹⁾ scris de Ghianghea.

²⁾ fratele lui, trebuie înțeles, fratele donatorului, adică al lui Alexandru Movilă voievod.

³⁾ omis în textul original.

⁴⁾ răzeși, așa în textul slav.

Măteiani. Și au arătat și un uric de la Iancul voievod. Iar sfinția sa a adus înaintea noastră mulți boieri și oșteni de frunte, mărturisind că a dat Isac Balica acei bani de mai sus, opt sute de <zloți>¹⁾ ungurești pentru acest sat. Și au rămas ei de toată legea. Și uricul acela încă l-am dat în mîna sfinției sale. De aceea să-i fie acest sat mai sus scris sfintei mănăstiri Dragomirna și de la noi danie și miluire și întărire cu tot venitul.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim părintelui și rugătorului nostru, Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și rugii noastre, sfintei mănăstiri Dragomirna, din ispisocul de danie și miluire de la Alexandru voievod, fiul lui Eremiia Moghila voievod și de întărire și de la Radul voievod, o siliște anume Borzeștii cu locuri de iaz și moară la Jijia-Iubăneasa²⁾, care este în ținutul Dorohoi. Care acest sat a fost cumpărătură a lui Isac Balica hatman de la Borodco diac și de la Terpici pentru o mie de taleri de argint.

De aceea să fie și de la noi sfintei noastre rugi, mănăstirii Dragomirna această siliște Borzeștii cu locuri de iazuri și de mori la Jijia-Iubăneasa danie și miluire și întărire cu tot venitul, <neclintit>¹⁾ niciodată în vecii vecilor.

Iar rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire, să facă pomenire și să roage pe domnul dumnezeu pentru domnia mea și pentru domnii de mai înainte și părinții noștri.

Iar rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire, să facă pomenire și să roage pe domnul dumnezeu pentru domnia mea și pentru domnii de mai înainte și părinții noștri.

Aceste toate mai sus scrise sate să fie și de la noi părintelui și rugătorului nostru, chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit și rugii noastre și noii lui zidiri, sfînta mănăstire Dragomirna, cu tot venitul, neclintit și nemișcat niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor sate să fie pe unde au folosit din veci.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Alexandru Iliiaș voievod și credința preaiubitului și de la inimă, fiul domniei mele Io Radul voievod și credința boierilor noștri, credința panului Erimia mare vornic de țara de jos, credința panului Ionașco mare vornic de țara de sus, credința panului Gorgan și Barnovschi pîrcălabi de Hotin, credința panului Nicolachi și Ghiorghie pîrcălabi de Roman, credința panului Dumitru Duca hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Mihail postelnic, credința panului Lupul Dragotă spătar, credința panului Antoni ceașnic, credința panului Alexa stolnic, credința panului Alexandri vistier, credința panului Iane comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

¹⁾ omis.

²⁾ adică la confluența pîrăului Iubăneasa cu Jijia.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn al țării noastre, Moldova, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, acela să nu clintească dania și miluirea și întocmirea noastră cea către sfânta mănăstire, ci încă mai mult să le dea și să le întărească și să înnoiască, pentru că sînt drepte ocine și cumpărături și miluiri ale sfintei mănăstiri. Iar cine s-ar încumeta să strice dania și întocmirea noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de prea curata lui maică și de 318 părinți care au întărit credința creștină ortodoxă în cetatea Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Arie, trădătorii lui Dumnezeu în veacurile cele fără de sfîrșit, amin.

Și pentru mai mare putere și întărire, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Gheanghea mare logofăt să scrie și să atîrne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Ioan Focea la Iași, în anul 7129 <1621> martie 30 zile

Io Alexandru voievod <m.p.>

Eu Ghianghia logofăt am iscălit <m.p.>

<Pe verso, contemporan, scris de diac:> Acest uric este al părintelui Anatasie mitropolit, pentru satul Măteiani și pentru seliștea Borzești, să se știe.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CL/6 (Depuneri Hurmuzaki).

Orig. slav, perg., pecete atîrnată, căzută.

O copie slavă tot acolo, ms. 629, f. 224—225 v.

O trad. rom. Arh. St. Iași, CXLIV/2.

36

1621 (7129) martie 30, Iași.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre Ștefan aprod. Îți dăm știre că ni s-a jeluit sluga noastră Gligorie diac asupra femeii fratelui său Ionașco, spunînd că a murit fratele lui și au rămas bucate după el și a rămas și o fiică ce a avut cu altă femeie și cu această femeie de asemeni <are> un copil.

De aceea, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să strîngi oameni buni din sat și megieși dimprejur și să cercetați, cu sufletele voastre, și să scoateți, mai înainte, din acele bucate ce vor fi pomenile aceluia mort și la aceasta de asemeni să cercetați ce vor fi din bucatele lui cu acea femeie, să împărțiți în două părți. Deci o parte să fie a acelei fiice ce a avut cu acea femeie, partea mamei sale, iar ce va fi partea lui Ionașco, de asemeni să împărțiți în două părți acelor doi copii, ce au rămas și din griu de asemeni.

Iar dacă vor fi oarecari dabile pe numele aceluia mort, să plătească din bucatele lui Ionașco jumătate și din bucatele femeii lui, de asemeni jumătate,

pînă cînd se va șterge acea curtenie ¹⁾ și nimănuî să nu fățăriți, ci cum veți afla mai cu dreptate, cu sufletele voastre, așa să le întocmiți lor. Iar cui se va părea strîmb va sta de față înaintea noastră. Altfel să nu faci.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> martie 30.

† Domnul a poruncit.

† Alexa Musteață vornic a învățat.

† Vasilie Dinga <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVII/193.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

37

1621 (7129) aprilie.

Mai esti o carti de la domnul Alexandr<u> vodă, iarăși asămine scrie sămnile hotarului brăniștii măn<ă>st<i>ri Bistriții, după cum arată în cart<e> ci este mai sus și nimine să nu întri în brăniști, să facă pagubă măn<ă>st<i>ri<i>.

Ghianghia *mare* log<o>f<ă>t.

În Iași, 7129 <1621> apr<ilie>

Arh. St. Buc., M-rea Văratec, XVIII/1 (ur. 12).

Rez. rom. din sec. XIX.

38

1621 (7129) aprilie 3, Iași.

Io Alexandru voievod, *din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei*. Adecă ci-au venit naintea domnie<i> meale igumenul den monastir<ea> Galata și s-au jaluî naintea domnie<i> meale pre Isaico și pre Costantin, pre nepoții vornicului Murgoci și așa dzicându ca are un sat pre Prut, anume Șivița cu Prutul, cu bălți, cu gârle, cît iaste hotarul mănăstirei; iară Isaico și Costantin întră în hotarul monastirie<i>.

Dereptu acea deacă veți vedea cartea domnie<i> meale să lăsați foarte în paci gârla Rătundului, eară mai multu într-ănsa să nu intrați. Eară cui va hi cu stră<m>bul voi veți fi de față naintea domnie<i> meale.

Așa să știți și într-altu chip să nu faceți.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> aprilie 3.

Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>

Ion <a scris>.

<Pe pag. 4 următoarele:> «Cartea domnului Alexandru v<oie>v<o>d pentru moșia Șivița de la țăn<u>t Covîrluiului cu Prutul, cu bălții, cu gârle, căt esti hotarul monastiri<i> și gârla Rătundului ».

Acad. R.P.R., DLXXXIX/41.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

O copie rom. la Arh. St. Buc., ms. 628, f. 222.

¹⁾ așa în orig.

1621 (7129) aprilie 4, Iași.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui dumnezeu, doinn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri egumenului și întregului sobor de la sfinta mănăstire Secul, unde este hramul cinstitudinii și slăvitului prooroc și înainte mergătorului Ioan Botezătorul și a cinstitei lui tăieri, ocinele și dedinele lor drepte din ispisocul lor drept și diresa ce au avut de la Ștefan voievod și de la Radul voievod și de la alți domni de mai înainte, satul Rușciorii și satul Jidești, în ținutul Neamț cu loc pentru mori și pentru iazuri, care aceste mai sus scrise sate Rușciorii și Jidești le-au dat lor răposatul Dămian și cneghina lui Nastasia acestei sfinte mănăstiri întru pomenirea lor și a părinților lor.

Pentru aceea ca să fie și de la noi sfintei mănăstiri cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

In Iași, 7129 <1621> aprilie 4.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, III/11.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, stricată

Cu două trad. rom. una de la începutul veac. XIX și alta modernă.

1621 (7129) aprilie 4, Iași.

† Io Alexandru Iliș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, călugărilor de la sfinta mănăstire zisă Secul, unde este hramul tăierii cinstitudinii cap al sfintului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al domnului, Ioan, dreptii lor robi ¹⁾ țigani, anume Stoica și fiul lui, Radul, cu femeia și cu copiii și Necula cu femeia și cu copiii și Stanișor cu femeia și cu copiii și Stan robul ¹⁾ cu femeia și cu copiii și Dumitru cu femeia și cu copiii și Prăhila cu femeia și cu copiii și Radul cu femeia și cu copiii și Novac cu femeia și cu copiii și Petrea cu femeia și cu copiii.

Pentru aceea, să fie și de la noi rugătorilor noștri drepti robi ¹⁾ țigani. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7129 <1621> aprilie 4.

¹⁾ așa în orig.

Însuși domnul a poruncit.
Io Alexandru voievod <m.p.>
Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXXII/5.
Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

41

1621 (7129) aprilie 4, Iași.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inimă luminată <și> curată, din tot sufletul nostru și din tot cugetul nostru și am dat și întărit și miluit pe rugătorii noștri monahi de la sfînta mănăstire numită Secul, unde este hram tăierea cinstului cap al sfîntului prooroc, înainte mergător și botezător Ioan, cu o seliște, anume Ecușenii, ce este între satul Berendiești și între Săboani, care acea seliște a fost dreaptă domnească, ascultătoare către ocolul țîrgului Roman și le-a fost dată și miluită mai înainte de sfînt răposatul odihnitul Simion voievod.

Pentru aceea, ca să le fie și de la noi danie și miluire și întărire și uric cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7129 <1621> aprilie 4.

† Domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

† Săcuian <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXLI/16.
Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

42

1621 (7129) aprilie 5, Iași.

† Io Alexandru voievod Iliășovici, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugătorilor noștri, monahii de la sfînta mănăstire Galatia un sat anume Buicani, care este în ținutul Lăpușnei, care este pe Bic, cu loc de moară, din ispisocul de la Gașpar voievod, pe care ei l-au avut de danie și de miluire de la Mărica, cneghina răposatului Chiriță Dumitrachi postelnic, pentru sufletul și iertarea păcatelor domnului ei.

De aceea, să fie și de la noi sfintei mîntăstiri cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7129 <1621> aprilie 5.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>

† Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit <m.p.>

† Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXV 30.

Fotocopie după orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

O copie slavă la Arh. St. Buc. M-rea Sf. Sava Iași, XX/2.

43

1621 (7129) aprilie 5, Iași.

† În numele tatălui și fiului și sfîntului duh, troiță sfîntă de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpînului meu domnului dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos închinător al troiței, Io Alexandru Iiaș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bună voință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, am dat și întărit și închinat sfînta mănăstire numită Galata, unde este hramul înălțarea domnului dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, care-i nou zidită și făcută de sfintrăposatul Petru voievod, cu toate satele și cu iazurile și morile și cu țigani, unde este slăvită și întru totul ecumenica cetate a Ierusalimului, unde este mormîntul domnului dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, unde este hram înălțarea lui Hristos, unde este și priveghetor chir Theofan slăvitul și marele patriarh al Ierusalimului, din uric de danie și închinare ce a avut sfinția sa de la Radul voievod, cum a dat-o și a închinat-o cu voia cu încuviințarea doamnei Maria, fiica ctitorului mai sus scris sfînt răposatul domn Petru voievod.

Pentru aceea, ca să fie și de la noi danie și închinare și întărire sfînta mănăstire mai sus scrisă Galata, cu satele și cu iazurile și morile și țiganii și viile și prisăcile cu stupi și cu tot venitul mănăstiresc, unde este dată și închinată de doamna Maria, fiica domnului Petru voievod întiiul ctitor, care a început s-o zidească și a sfîrșit acea înainte zisă sfîntă mănăstire Galata, cu toate acele inai sus scrise și cu toate veniturile, neclintit lor niciodată în vecii vecilor. Și cine s-ar ispiti să strice această danie și închinare acela să fie în blestemul care s-a blestemat în uricul de la Radul voievod. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> aprilie 5.

† Insuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

† Ghianghea mare logofăt a învățat și iscălit <m.p.>

† Mihail Tăutul <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/22.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

1625 (7133) aprilie 5, Focșani.

† Dumitrașco Ștefan și Ursu Vartic starosti de Putna <și> Agiud. Adecă au venit, înaintea noastră, Pavel fost părcălab, nepotul lui Urêche vornic, cu cartea mării sale domnu nostru, ca să-i alégem partia de ocină ce au cumpărat de la Măriica, fata lui Pentelei și a Stanei, den sat de Cofești, de pre gărla Putnei den gios.

Deci noi am strânsu oameni buni megiiăș<i> den sus și den gios, de i-am întrebat și am socotit și însăși Măriica, fata lui Pentelei și a Stanei, au fost de față cu verii săi, cu Neagul și cu alții, cu toț<i> răzేశii săi și le-au dzis lor Măriica să întoarcă lui Pavel, de le pare rău; iar ei n-au vrut să întoarcă, ce s-au tocmit de bunăvoia lor, să ție cu Măriica într-alte ocine și au ales de au dat lui Pavel și den părțile sale și în câmpu și în vad de moar<ă> și în sili<ștea> satului den doi bătrâni ce iaste moșie de pre tată-său și de pre îmă-sa anume de pre moșu-său Lazor șeapte paș<i> și de pre Lola alți șeapte paș<i>, fac 14 paș<i> în frunte.

Aceasta ocină o au ales și o au scos toți răzేశii pre den gios de sat de Cofești pre lângă hotarul Fețigheștilor și în că<m>p și-n vatra satului și vadul morei, cu tot venitul, den Putna până în hotarul Milcovénilor; și însăș<i> Măriica au mărturisit, înaintea noastră, cum i-au dat Pavel pre această ocină tridzeci de taler<i> bătuț<i>, cu potronici argint,<în>că în dzilele lui Costantin Moghilei vod<ă>, fiindu părcălab la Orheiu.

Și așjdere dăm știr<e> cum au venit, înaintea noastră și acestor oameni buni, Precopie diaconul de Cofeșt<i>, cu frate-său Iacob și cu soru-sa Stana, feciorii Grozavei, nepoții Stanei Țintoae, de nime nevoiți, nici înpresuraț<i>, de au vândut lui Pavăl a lor dereaptă ocină a patra parte de-ntr-ap<ă> în vadul morei, cât li să vine partea unui bătrân frunte, de pre un pământu, dereptu doi galbeni rușii și dzéci potronici de argintu, cum înblă banii acu. Și s-au prinsu diiaconul cu frații-săi, denaintea noastră, ca de să vor mai afla alți răzేశ<i> pre acest bătrân, într-acesta vad ce mai sus am scris, ei să-ș<i> cée de la Precopie și de la frații lui, iar cu Pavel să nu aibă treab<ă>.

Și la aceasta tocmal<ă> au fost Lupul spătariul, fiul lui Marto din Tecuci și fiul lui, Dumitru și fiul lui, Ionașco și Lucoci fost șoltuz de la Agiud și fiul lui Bălo, și Avram Bucium și Vasilie Gheoci de la Fețigheșt<i> și Giurgea de acolo și Turcul de acolo și Ionașco Gociul de acolo și Oprea Stroe de acolo și Mihăil<ă> fratele lui Giurgea și Stăniga din Cofeșt<i> și Ihnat Șoghiu de acolo și Mihăil<ă> Uliul din Căpotești și fiul lui, Ionașco, și Toader Tilibaș și fiul lui, Simion și Stan Puțot<ă> de acolo și Costantin Béchia și Petré de acolo și Florea ¹⁾ hin<sar>.

¹⁾ În text: Frorea.

Deci noi, dac-am [am] vădzut a lor bună tocmal<ă> și deplin plată, încă am făcut lui Pavel, cu ceșt <i> oameni buni cu toț <i> și cu alți mulți, acest zapis, să-i fie de mărturie.

Și pre mai mare credință pusu-ne-am și pecețile.

Aceasta scrăiem și dăm știr<e>, cu această scrisoare a noastră.

† *Scris în Focșen<i>, în anul 7129 <1621> ap<rilie> 5.*

† Dumitrașco Ștefan <m.p.>

Lupul *fost* spătar, *am iscălit* <m.p.>

Dumitrașco *am iscălit*, *fiul lui*.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț. LXIX/3

Orig. rom., hîrtie, 2 peceți aplicate.

45

1621 (7129) aprilie 6, Iași.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugării de la sfînta mănăstire numită Rîșca, unde este hramul sfîntului ierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, dreapta lor ocină și danie și miluire, pe care au dat-o¹⁾ și au miluit-o sfintrăpoșații domni de mai înainte, satul anume Ustia, care este în ținutul Orheiu pe Răut și cu mori la Răut, ca să le fie lor, sfîntei mănăstiri, și de la domnia mea, ocină și uric și întărire și cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, 7129 <1621> aprilie 6.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

† Lupul <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXII/38.

Fotocopie slavă după orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

O copie slavă identică ce poartă data de 16 aprilie la Arh. St. Buc. ms. 629 f. 226.

46

1621 (7129) aprilie 6.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată <domnia mea> am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfînta mănăstire Secul, cu un sat anume Vlădenii, cu loc de moară și cu iaz, ce este în ținutul Soroca, care acest sat le-a fost danie de la Băcioc fost vornic.

¹⁾ * au dat-o *, scris mic deasupra rîndului.

Pentru aceea le dăm și de la noi, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

În anul 7129 <1621> aprilie 6.

Însuși domnul a poruncit.

Io Alexandru voievod <m.p.>

Copie slavă publicată în Zapiski Odesskago Obșcestva [Istoriei i Drevnostei, t. III, Odessa 1853, p. 260.

47

1621 (7129) aprilie 6, Iași.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, globnicilor și deșugubinarilor, ciți vor umbla cu slujbele domniei mele prin ținutul Fălciului, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa în pace satele sfintei episcopii de Huși, într-un nimic să nu le turburați pentru gloabe și pentru șugubine¹⁾, ci să fie în pace. Și voi, mari vătafi, într-un nimic să nu turburați satele sfintei episcopii, numai dacă se va afla moarte de om. Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scriș la Iași, anul 7129 <1621> aprilie 6.

Însuși domnul a spus.

† Io Alexandru voievod <m. p.>

† Teodosie <a scris>.

<Pe verso, contemporan:> Pentru gloabe și deșugubine.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, ms. nr. 543 f. 13.

Orig. slav, hîrtie, pecete mică aplicată.

48

1621 (7129) aprilie 8, Iași.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase pîrcălabilor din ținutul Cotnar și șoltuzului și pîrgarilor de acolo. Vă dăm știre că ni s-au jeluït rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire Bistrița și astfel ei au zis, înaintea domniei mele, că voi turburați pe vierul sfintei mănăstiri care este acolo, de jold și de podvoade și de robotă la via domniei mele și de strajă și de piine care dau alți țîrgoveți.

Pentru aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a-l lăsa în pace deplină de toate angheriile, care sînt mai sus scrise, de jold și de podvoade și de robotă la via domniei mele și de strajă și de piine și de toate angheriile ce sînt mai²⁾ mărunte pe alți țîrgoveți, numai să aibă a munci la

¹⁾ șugubine, așa în textul original.

²⁾ «mai» așa în orig.

via sfintei mănăstiri. Așa să știți și mai multă jalobă să nu vie la domnia mea.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> aprilie 8 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

† Ursu <a scris>.

Acad. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXIV bis/11.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

49

1621 (7129) aprilie 9, Iași.

Suret scos rumănește de pe ispisocul sîrbesc de la Alexandru Iliiaș voievod, *scris la Iași, în anul 7129<1621> aprilie 9 zile.*

† Io Alexandru Iliiaș voievod, cu mila lui d<u>mnezeu, domnu țării Moldaviei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boiarilor Moldaviei noastre, mari și mici, Filipu, feciorul lui Tetiianu, nepotul Ieremieii Rugină, de al lui bunăvoe, de nimenea silit nici asuprit și au vîndut al lui dreaptă ocină și moșie din ispisoc de întoarcere ce au avutu de la Ștefan vodă Tomșa, un loc de casă din satul Văscanii cu totu venitul acei casă, care acea parte de moșie au fostu lui de baștină și au fost vîndută de mătușa lui, Ruginoae, unui fecior a diiacului. Iar Arhipu au întorsu acea parté a ei de la feciorul diiacului. Deci pre acéia au vîndut-o Boului drept treizeci și cinci de taleri de argintu.

Pentru acéia văzând domniia mea a lor bună învoială și tocmeală și plată deplin, așijderea și de la domniia mea încă am datu și am întărit mai sus numitului Boul pre acea de mai sus numită parte de moșie din satul Văscanii un loc de casă, ca să-i fie lui și de la noi dreaptă ocină și moșie și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu să amestece preste cartea domniei méle. Însumi domniia mea poruncesc.

S-au tălmăcit de pe sîrbie pe moldoveniei de Procopie dascalul la mitropolie în cursul anilor, *anul 7273 <1765> ap<rilie> 28 zile.*

<Pe verso:> Acest ispisoc răsuflat și rău au fost la Ilie Buzne și s-au luat di la mîna lui, să nu să fie în samă acel véchiu, er cându ar eși că-i vîndut moșului miu Prăjăscul acia parte din Văscan<i> la *anul 7273 <1765> iul<ie> 20 s-au mutat.*

Acad. R.P.R., DCXX/82.

Trad. rom.

50

1621 (7129) aprilie 10.

Un ispisoc *asemenea* de la Alexandru Iliiaș voievoda din velet 7129 <1621> aprilie 10, întărește sfintii mănăstirii Săcului a apăra un iaz cu moară din satul Vlădenii ci iaste în ținutul Sorocii, caré sat cu iazul și cu moara iaste danie

de la dumnalui Costea Bocioc, ci-au fost vornic, iar cine va intra într-acei iaz să vânăzești pești, să fie de gloabă doisprăzece boi.

Arh. St. Buc. M-rea Neamț, C/11 (n. 7) și XXXIV/2 (n. 2)
Rez. rom.

51

1621 (7129) aprilie 11, Iași.

† Io Alexandru voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am întărit boierului nostru credincios, Nicolachi fost mare stolnic, dreapta lui ocină și cumpărătură a socrului său Boul vistier, niște părți de ocine din satul Potlogeni, ce este în ținutul Neamț, câte se vor alege drepte cumpărături ale lui Boul vistier; care aceste părți de ocină din satul Potlogeni au fost danie de la Ștefan voievod, slugii noastre Arsenie fost al doilea logofăt, cum a arătat Arsenie logofăt și drese de la Ștefan voievod, pe aceste părți de ocină.

Pentru aceea, domnia mea văzînd că este boierului nostru mai sus scris, Nicolachi stolnic, dreaptă ocină și cumpărătură, și domnia mea încă am dat și am întors și i-am întărit și de la domnia mea, acea parte de ocină din Potlogeni, ca să-i fie ocină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Iar Arsenie logofăt să nu aibă treabă a se amesteca acolo niciodată. Și părțile lui Boul, ce a avut în Țibucani, să și le ție Arsenie logofăt.

Altfel să nu fie, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> aprilie 11 zile.

Însuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

† Serghie <a scris>.

Acad. R.P.R., XIX/65 a-b.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. de la început sec. XIX.

52

1621 (7129) aprilie 13, Iași.

Eu Gavril ce au fost dvornic și Dodan feciorul seu, mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum am vândut satul Zorilénii a lui Dumitrașco, ce sântu pre apa Bărladului, cu mori și cu vii și cu tot venitul dreptu șapte sute și cindzăci de taleri banii câte noao bani pentr-un potronic, giupănului Scărlet și giu <pă>-nései dumisale, Mări <ei> și încăi și giupănului Tuader, frăține seu.

Și dentr-acei bani ne-au dat trei sute de talere în potronicul câte noao bani și <au>¹⁾ rămas acu patru sute și cindzăci de taleri, ca să ni-i dea la crăciun.

¹⁾ rupt în orig.

Însă acestu sat l-<am>¹⁾ vândut pentru căci am fost noi c<heza>¹⁾ și de dănsul și el au fugit, de au lăsat pre noi<de>¹⁾ am plătit bucatele lui Palauz <tur>²⁾cul tot deplin. Iar cându va veni Dumitrașco, să nu aibă treabă cu cești, să ia . . .¹⁾ satul, ce de-i va părea strănbu, el să-și întrebe cu noi.

Și[i] mărturie: Apostol. . .¹⁾ părcălab la Hotin și giupănul Pană neguțălorul și Franța feciorol seu și giupănul Miha cupeț.

Și pre mai marea mărturie ne-am pus pecețile, ca să să știi.

La Iași, în anul 7129 <1621> aprilie 13 zile.

Apostol pîrcălab pentru cele de față am mărturisit ²⁾

Eu Panos pentru aceasta am mărturisit ²⁾ <m.p.>

Eu Mihail odată cu aceasta am mărturisit ²⁾ <m.p.>

. ³⁾ pentru aceasta am mărturisit ²⁾ <m.p.>

Eu Zotas logofăt am mărturisit ²⁾ <m.p.>

Costache am iscălit ²⁾ <m.p.>

Frantzias mărturisesc ²⁾ <m.p.>

Nicolae am mărturisit ²⁾ <m.p.>

Într-aceasta tocmală m-am tămplat și eu, Toader diiac de Săunciulăvești de Neamțu și am iscălit: *Eu Toader am iscălit. Și eu Vasilie din Badimiani de la Bănești, ținutul Suceava. Și rămășagul banilor noi am luat deplin, cum scrie în cestu zapis, deplin și s-au istovit, să să știe.*

Și dēntr-acești bani am luat șease dzăci de talere, iul<ie> 20.

În zăpisul cel grecescu n-am scris că n-am fost acicea.

Eu Dodan am scris.

Instit. de Ist. al Acad. R.P.R., Condica Slobozia Zorleni, doc. nr. 43.

Orig. rom., hîrtie, 5 peceți aplicate.

53

1621 (7129) aprilie 17, Iași.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumen de la sfînta mănăstire Beserecani, unde este hram blagoveștenia și întregului sobor ca să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească o poiană de la gura Bicazului și cu curătura, pentru că le este dreaptă ocină, precum ei au și îndreptare pe acea poiană.

Iar cui se va părea strimb, el să aibă a sta de față înaintea domniei mele cu rugătorii noștri din sfînta mănăstire de la Beserecani și să aibă a-și aduce

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ iscălește grecește.

³⁾ ilizibil

îndreptările. Pentru aceea nimeni să nu îndrăznească să le stăpânească ocina sau să oprească, înaintea acestei cărți a domniei mele.

În Iași, anul 7129 <1621> aprilie 17.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Ponici <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIII/12.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1850.

54

1621 (7129) aprilie 18, Iași.

† Io Alexandru voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit părintelui și rugătorului nostru, chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, dreapta lui ocină și răscumpărătură, satul Drujeștii, pe Sitna, ce este în ținutul Hîrlău cu loc de iaz și de mori în Sitna, care acel sat și l-a răscumpărat el de la Bărnat hatman și i-a dat o mie de ughi, bani gata; care sat îl luase Bernat de la copiii lui Lupul Stroici logofăt, pentru o datorie la unchiul lui, Bernat neguțător, căruia i-a fost dator Stroici logofăt, cu o mie de ughi, bani. Și lui Lupul Stroici logofăt, iarăși i-a fost răscumpărătură de la Bîrlădeanul logofăt, care sat i-a fost cumpărătură de la cneghina lui Dinga hatman, ce i-a fost cumpărătură panului ei Dinga hatman de la Samfira, fiica lui Toader pîrcălab, care l-a răscumpărat Stroici logofăt, pentru că a fost dreaptă moștenire a cneghinei lui, Pascalina, fiica lui Ghiorghie logofăt; și din privilegiu de răscumpărătură ce a avut sfinția sa de la Radul voievod.

De aceea, cum am văzut acele drese de răscumpărătură de la domnii dinainte, domnia mea, de la noi, încă am dat și am întărit sfinției sale satul Drujeștii, cu loc de iaz și de mori în Sitna, ca să-i fie de la noi, dreaptă ocină și răscumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> aprilie 18.

† Domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

† Toader <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/23.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

O copie slavă la Arh. St. Buc., ms. 628 f. 623. și ms. 629 f. 227

<c. 1621> aprilie 20.

† *Adecă eu Ion Hăugul din Vădeani și Dumitru de acolo și Ionașco Murguleț din Bășeani <și> alt Ionașco Coișor de asemenea de acolo și Toader Văsiescul de acolo și Andreiaș de asemenea și Onul de acolo și Ihnat din Cămănești și Vasile de acolo și Marco din Bășeani mărturisim cu sufletele noastre și cu acest zapis al nostru cum au cumpărat Samoilă o bucată de ocină și cu o casă la Gligorie Vasluianul din sat din Bășeani, din giumătate de sat din partea de sus din[n] a cincea parte dintr-acea parte ce iaste a cincea, a patra parte au cumpărat Samoilă fără partea Mărceștilor¹⁾ drept 12 taleri de argintu și i-au vândut Vasluianul denaintea noastră de bună voia sa de nime ne nevoit.*

Drept acea ca să nu mai aibă a i-o scumpărarea Vasluianul de la Samoilă nici dănăoar<ă> în veaci, nici altul nimenile fără cui va vrea el să o vândză de bună voia sa. De aciasta mărturisim cu sufletele nostre și mai de credință ne-am pus și pecețile noastre ca să știe.

Ap<rilie> 20.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, III/9.

Orig. rom., hîrtie, 2 peceți aplicate.

Datat după doc. din 26 iulie 1621, în care sînt citați o parte din martorii din acest doc.

1621 (7129) aprilie 24, Iași.

† Io Alexandu Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorul nostru Larion diacon din Rătești, cu un zapis de mărturie de la slugile noastre Nechifor păharnic din Urecheni și de la Tiron păharnic de acolo și de la Tomșa diac, cum au venit înaintea lor Gherasea, fiul Tănpii vătav și Nicoară Bechea, fiul Tănpoaei, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut partea lor dreaptă de ocină și dedină, cît se va alege partea lor din a treia parte, cea din mijloc, din satul Rădeni, ce este în ținutul Neamț pentru zece ughi galbeni fratelui lor Larion diacon. Și s-a sculat Larion diacon dinaintea lor și le-~~a~~ plătit deplin acești mai sus scriși bani, 10 galbeni ungurești.

Și la aceasta iarăși a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, popa Ionașco, fiul popii Iachim din Rătești, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa cumpărătură din jumătatea satului Rătești, din partea lui Haruțul, a opta parte, unchiului său Larion diacon de acolo pentru...²⁾

¹⁾ • fără partea Mărceștilor • adăogat cu altă cerneală.

²⁾ urma suma banilor care s-a omis.

Și s-a sculat Larion, înaintea noastră și înaintea <boierilor>¹⁾ noștri, <și>¹⁾ i-a plătit deplin <24 taleri bătuți>²⁾, bani gata.

Pentru aceea, domnia mea dacă am văzut acest zapis de mărturie de la slugile noastre mai sus scrise, și că a venit înaintea noastră popa Ionașco și plata deplină, de la noi încă am dat și am întărit aceste părți de ocină înainte zisului rugătorului nostru Larion diacon, ca să fie de la noi drepte ocine și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> aprilie 24.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Toader <a scris>.

Acad. R.P.R., XXXII/65.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

57

1621 (7129) mai 3, Iași.

† Io Alexandru voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea credincioșilor noștri boieri, marilor cămănari. Vă dăm de știre că domnia mea m-am milostivit și am miluit sfînta noastră rugă, episcopia de la Huși, cu două cîrciumi și cu un măcelar și un cojocar³⁾, să fie de nevoia sfîntei episcopii. Și cîrciumile să fie pentru ceară, precum au fost de la domnii de mai înainte, astfel și de la domnia mea.

De aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să nu-i turburați pentru camănană, nici pe cîrciumari, nici pe cojocari³⁾, nici pe măcelari.

Și cartea să nu le-o luați, ci să scrieți deosebit și vi se va ține în seamă. Pentru aceasta scriem domnia mea. Altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7129 <1621> mai 3.

Însuși domnul a spus.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

† Popovici <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, ms. nr. 543, f. 15

Orig. slav, hîrtie, pecete mică, aplicată

58

1621 (7129) mai 6, Iași.

Noi Alecsandru, fiul lui Ilie v<oie>vod, din mila lui dumnezău, domnu țării Moldovii. Precum iată domnie me m-am milostivit și am dat și am

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ S-a scris ceva mai tîrziu peste un loc alb.

³⁾ * cojocar *, rom. în orig.

miluit pe boiariul nostru credincios Tăutul *al doilea* logofăt, cu o săliște anume Dămilenii, care esti pe Iubăneasa, cu locuri de hăleșteia și mori, care acest sat au fost drept domnescu, ascultătoriu de ocol târgului Dorohoiului, pentru a lui driaptă și credincioasă slujbă, ce ni-au slujit noai și țării noastre, iar alta că au dat domnii mele una sută de galbin<i> ungurești și patru cai buni, ce s-au dat în triaba domnii mele și a țării.

Și cine va fi domnu după a noastră viețuire, din fii noștri sau din niamul nostru, acela ca să nu-i clătiască a noastră danie și miluire după cum și cei dintâi domni ce au fost mai înainte au miluit pe boiari și slugile credincioase pentru slujbele lor, cu care au slujit. Iar cine să va ispiti a străca a noastră danie și miluire, unul ca acela să fie niertat de domnul dumne<e>zeu și mântuitoriu nostru I<isu>s H<risto>s și de precurata a lui maică și de toți svinții, amin.

Ce ca să-i de lui și să-i întăriască pentru a lui driaptă și credincioasea slujbă. Și altul să nu sé amestece.

Însuș<i> domnul au poruncit.

S-au scris în Iași, la anul 7129 <1621> mai 6.

Ghenghe *mare* logofăt.

Pre adevărata orighenal așe esti iscălit:

Noi Alexandru Ilieș v<oie>vod.

După tălmăcita copie încredințată s-au prescrisu asămene, din cuvînt, în cuvînt, de însuși noi mai gios iscăliții:

Ianachi Cantacozino vist<ier>.

Mihalachi Costachi paharnic.

1793 oct<o>m<vrie> 3. sept<embrie> 22.

Arh. St. Iași, CCCXII/12.

Trad. rom.

59

<1621> mai 8, Suceava.

† Adecă eu Petria Roșca și cu giupăne<a>sa mea, cu Nastasie, fata lui Drăgan postelnicul, mărturisim noi cu cest zapis al nostru, cum noi de bună voe no<a>stră ne<am> tocmit cu Isac Stîrcea pitarul, pentru o țigancă anume Nastasiia, nepo<a>ta lui Petriman țiganul[1]lui, hiiastrea Arsului, cari țigancă este a no<a>stră direptă despre Drăgan postelnicul și s-au tămplat de o au luat un țăgan a lui Isac Stărcei, a pitarului, anumé Țogoi, ficiorul lui Ursu țiganul Foltișor. Pentru aceia ni-am tocmit [tocmit] noi și ne-o plătești și ne<a>u dat patruzeci de lei bani gata și doi boi.

Șă în tocmala noastră s-au tămplat Turcul stolnicul și Simion Țăra și Ionașco Roșca den Săpoteni<i> și Petre Albotă și Lupul Talpă cupari și Ilie

Gociul vornicul den Suceav<a> și Gligori Tăutul și Ghiorghii Borodaci și Dumitrașco Badul. Și pre mai mari credință am iscălit și ne-<a>m pus peceți-<le> ca s<ă> fie dreptă țigancă ca s<ă> să știe.

Scriș în Suceav<a> în anul 7128¹⁾ <1620> mai 8.

<Simion Țăra <m.p.> Picet<e> Turcul stolnic.

Ionașco Roșca a iscălit <m.p.> Petré Albot<ă> <m.p.>

Lupul Talpă cupar <m.p.> Gligorii Tăutul <m.p.>

Borodaci <m.p.>

Acad. R.P.R., XLIX/6.

Orig. rom., hîrtie, cinci peceți inelare, aplicate.

Datat după documentul din 1621 martie 17.

60

1621 (7129) mai 12, Iași.

† Iată noi Ghenghea mare logofăt și Ionașco mare vornic de țara de jos și Lupul logofăt al treilea și Cîrstian vistier și Farmachi vornic de gloată și Gheorghie Bașotă și Iurașco Bașotă și Toma postelnic și Ionașco Tăbărtă și Grecul din Pășcani.

Facem mărturie cu această carte a noastră, cum au venit, înaintea noastră, Lupul Prăjescul și fratele lui, Ionașco și cu Baico vornic de gloată, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bună voia lor și s-au tocmit, dinaintea noastră și au dat Lupul Prăjescul și cu fratele lui, Ionașco, panului Baico vornic de gloată, un sat anume Războianii, ce este în ținutul Neamț, pe Pîrăul Alb, cu vad de moară în aceeași apă și cu loc de jir în bucovină și cu tot venitul ce se va alege.

Iar Baico vornic a dat iarăși panului Lupul Prăjescul și fratelui lui, Ionașco, din satul Stolniceni, ce este în ținutul Suceava, din jumătate de sat, care se împarte în opt părți, el a dat o parte a lui și altă parte, partea nepoatei sale numită Sanhira, care acele părți de ocină sînt din jos de curtea veche, peste pîrău, cu loc de moară la Piscu și cu bălți de pește și cu tot venitul.

Deci cum am văzut între ei bună tocmeală și schimb, dinaintea noastră, noi, și de la noi, am făcut această mărturie, ca să aibă ei a-și face întărire de la milostivirea sa domnul nostru. Și pentru mai mare credință am pus pecețile noastre la acest adevărat zapis al nostru și am iscălit.

Scriș la Iași, în anul 7129 <1621> mai 12 zile.

Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

Ionașco mare vornic <m.p.>

¹⁾ Cifrele «28» din veleatul «7128» scrise cu altă cerneală. Vezi doc. nr. 612 din 1620 (7128) iunie 28, Iași, în care Isac Ștircea e arătat ca ureadnic de Dorohoi și cum-părător al sălașului țiganului Ursu Foltșor. Acțiunea din actul de față se petrece deci ulterior anului 1620.

† Alexa Musteață vornic <m.p.>
Lupul Dragotă mare 'spătar <m.p.>
Eu Ion mare medelnicer am iscălit <m.p.>
Eu Tăutul logofăt <m.p.>
Eu Lupul logofăt am iscălit <m.p.>
Eu Cîrstian vistier <m.p.> am iscălit m-am timplat la ciasta tocmala.¹⁾
Mitrofan <a scris>.

Acad. R.P.R. DLXXXIX/20.

Orig. slav, hîrtie, nouă peceți aplicate.

61

1621 (7129) mai 14, Iași.

Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase Iane mare vataș de Suceava. Dămu-ț<i> știrea de rândul celor slugi ce-au înblat de-au luat bucatele lui Dumitrașco Șeptelici, c-am înțeles cum sânt la tine în prinsoare.

Deci să-i faci să-i întoarcă tot ce-au luat de la casa lui, pân-la un cap de aț<ă>; nemic, nici de ciobote, să nu oprească, și de-acii pre dănșii să-i tremiți la domniia mea.

Așa să știi. Altfel să nu faci.

În Iași, 7129 <1621> mai 14.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <m.p.>

† Ion <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/96.

Orig. rom., hîrtie, pecete inelară timbrată.

62

1621 (7129) mai 26.

† Adecă eu Pătrașco mărturisescu cu cest zapis al meu cum am vă<n>dut giumătate de sat de Crist<i>neșt<i>, eu Pătrașco, Manei socrul Căzacului, de nime nenevoit nici înpresurat, ce însuș<i> de bună voia sa și au vândut într-o sută și treidzăci de galbin<i> ban<i> gata, giumătate de sat cu curtea și cu moara și cu hălășteu, cât au fost partea lui Pătrașco, ca să fi<e> ocină dreaptă și cumpărătură Manei, dinnaintea postélnicului Neagoe și Boben hotnogul și pre Iacomii celepul, ce-au fost gorștinar și Issac păhărnicele din Dumeni și Necoar<ă> păh<ărnicele> de acolo și Avram din Plopén<i> și Andreiu din Țăpăloșeni și Gorghiță din Dorohoiu.

¹⁾ pasajul: *m'am... tocmala*, românește în orig.

Dentre-aceștea oamin*<i>*, dintre toț*<i>*, i-au făcut această tocmală din luna lui mai în 26 zile, în zilele <lui> Io Alexandro *voievod*, să se știe.

În anul 7129 <1621> mai 26.

† Eu Vasile Negoe am iscălit <m.p.>

Ghiorghiță

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXCIV/2.

Orig. rom., hirtie, 8 peceți inelare aplicate

O copie rom. din 1787 la Arh. St. Iași CCCXII/13.

63

1621 (7129) mai 28, Iași.

† Adecă noi Gavril și Vasilca, ficiori*<i>* Mihalcei din Știgoréni, scriem și mărturisim cu cestu zăpis al nostru, cum noi, de bună voia noastră, de nimeni nevoiț*<i>*, nici asupraț*<i>*, am făcut tocmală cu dumnealui, cu giupănul Că<r>-stea vornicul de târg și i-am vândut dumisaali partia noastră, ci să va alége din giumătate di bătrân, din sat din Știgoréni, a treia parte, însă cu partea lui Larion, ce iaste la ținutul Cărligătorei, din tot locul, dreptu 20 de lei. Și ne-au dat acum șease lei, înaintia; păn<ă> vom aduce și uricul și alte dirése ce avem, déci să ne fac<ă> dumniealui plata deplin.

Și în tocmala noastră au fost: Radul vornicul de târg și Iordachie săbiar și Hrizea ce au fost staro<s>te și Pană Caciulă și Ghiorghie Băcalul și alți oameni buni. Și ne-am pus dzi să-i aducem dirése, în trei săptămâni.

Și pentru credința, ș-au pus peceț*<i>*<e>, <ca s>ă-i fie de credință.

Și eu Dumitrașco uricar am scris, să se știe.

La Iași, în anul 7129 <1621> mai 28.

Eu Dumitrașco <m.p.>

Arh. St. Iași, CCXLVIII/12.

Orig. rom., hirtie, 3 peceți aplicate.

64

1621 (7129) mai 30.

Adecă eu Olena, femeia lui Drăgan Mălai den Blicicénăuț*<i>*, den ținutul Hotinului, și cu feciorii miei Dum<i>trașco și Ionașco și Vasilie și Anghelina ¹⁾, mi-s fecior*<i>*, iar lui Drăgan săntu hiiastri, înșine pre noi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum am luat șeptedzeci de galbin*<i>* ban<i> de la <e>gumănu de la mănăstire *sfinț*ul Sava și cu aceia ban<i> noi am plătit o morte de om, care <a>u făcut feciorul meu Samson, hiiastrul lui Drăgan Mălai, și prentre-acea ban<i> iar noi am pus zălog a patra parte de sat de Zubricén<i> cu vecin<i> și cu tot vinitul și giumătate de sat din Bliscénăuț<i>

¹⁾ scris de altă mină, peste un alt cuvânt.

cu vecin<i> și cu tot vinitul și cu case, iar egumănul, el ca să aibă a le ține sau a le vinde, sau cumu-i va fi voia, iar eu de acmu-nainte și cu feciorii miei eu să n-aibu nice o treabă. Și acele sate sânt în <ț>ănutul Hotinului. De aiasta mărturisim cu scrisoarea noastră, *să se știe*.

Eu Ghianghea logof<ă>t <m.p.>... 1) 7129 <1621> mai 30.

† Drăgan Mălai *am iscălit <m.p.>*

Eu Tăutul log<o>f<ă>t al doilea <m.p.> am iscălit. ... 1) diac însumi am iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, CLXXIV/104.

Orig. rom., hîrtie, 2 peceți aplicate.

65

1621 (7129) iunie 6, Iași.

Suret de pe ispisoc sîrbesc de la Alexandru Iliiaș v<oie>vod, din v<e>leat 7129 <1621> iun<ie> 6.

Dat-am și am întărit și am înoit slugii noastre, lui Ștefan diiac și fratelui său, popii lui Gheorghie, feciorii popii lui Ioan de la biserică domniei mele de la Bacău, pre a lor driaptă ocină și danie din ispisoace ce au avut tatăl lor, popa Ion, de la Petru v<oie>vod, o prisacă de la Fundă, ce este între Siretiu și între Bistriță, unde au fost Vlaicu prisăcariul și cu o poiană ce au făcut-o acolo, caré au fost danie tatălui lor, popii lui Ioan, de la Mariia călugărița Boboiugoe, fata popii Tomii de la Bacău.

Și după acéia iarăș<i> au adus înainte noastră popa Gheorghie de la Bacău un zapis de mărturie de la voitul și 12 părgari de la Bacău și de la Mărzea diregătoriul de acolo și de la alți oameni buni de acolo, scriind precum el însuș<i> au cumpărat giumătate de satul Fundul, din vatra satului și din câmpu și pădure, de la Lazor, feciorul lui Anghel, ci-au fost cămăraș, drept cincizeci taleri bătuți; care acea ocină au fost a tatălui său, a lui Anghel *foșt* cămăraș.

Deci noi, văzînd acel zapis de mărturie de la atăța oameni buni, domniia mea am crezut și așijderea și de la noi am dat și am întărit rugătoriului nostru, popii Gheorghie, pre acea de mai sus zisă giumătate de satul Fundu. Pentru acéia ca să-i fie lui de la noi uric și întăritură, cu tot venitul și altul să nu s-amestice.

S-au scris în Iaș<i>.

† Însuș<i> domnul au poruncit.

S-au tălmăcit de Gheorghie Evloghi dascăl.

1785 iul<ie> 7.

Biblioteca Universității Cluj, Fond. Sion, Nr. 16

Trad. rom.

O fotocopie după trad. rom. la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/181.

¹⁾ indescifrabil.

1621 (7129) iunie 8, Iași.

† Io Alexandru Ilișăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Toader Boureanu paharnic din Hăsnășeni, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bunăvoia lui a vîndut ocina și dedina lui dreaptă din satul Boureni, pe râul Moldova, ce este în ținutul Suceava, din jumătate, din a treia parte din sat, a cincea parte, un loc de casă, ce se va alege din vatra satului și din cîmp și din vad de moară pe Moldova și pe alte ape, Moțca și Boura și cu curătură și cu fineață și cu tot venitul, ce se va alege. Aceasta el a vîndut-o slugii noastre, Ghiorghie diac, fiul lui Năvrăpăscul fost vornic, pentru douăzeci și doi galbeni ungurești.

Și i-a plătit deplin acești bani mai sus scriși, 22 ughi galbeni dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

De aceea noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie între ei și plata deplină, spusă mai înainte, pe care am scris-o mai sus, slugii noastre, Gheorghie diac, fiul lui Năvrăpăscul fost vornic, din satul Boureni, din jumătate, din a treia parte de sat, a cincea parte, un loc de casă, ce se va alege din vatra satului și din cîmp și din vadul de moară pe apă la Moldova și pe alte ape, Moțca și Boura și cu curătură și cu fineață și cu tot venitul, ce se va alege, pentru aceea, să-i fie și de la noi uric și ocină și cumpărătură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece

† Scris în Iași, în anul 7129 <1621> iunie 8.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Ionașco <a scris>

Muzeul de Arh. și Istoria Bucureștilor, nr. 35234.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, căzută.

O trad. rom. din 1698 ibid. 35232.

1621 (7129) iunie 12.

1 zapis a lui Costach <i> diiac și Văscan vătav de hănsari și Vulpăș vătav, din let 7129 <1621> iunie 12, ci scriu și mărturisăsc cum au vinit, înaint<e> lor și a mulți oameni bun<i>, Barnovschii, fiul Călinii și Ion Dăman vărul său, nepoții lui Șarbanu din Olișăști, de nimi nevoiț<i> nici asupriț<i>, ci di a lor bunăvoia și ș-au vîndut a lor driapt<ă> ocin<ă> și moșie din Olișăști, un răzor în frunt<e> și într-apă, în vadul morii, cât să vini pi acel răzor, di au vîndut lui Pavăl, ce au fost părcălabu, nepotu lui Urechi, drept 12 talir<i> bătuț<i>.

Acad. R.P.R., ms. 5181, f. 2.

Rez. rom. din 1767.

1621 (7129) iunie 15, Iași.

Ioan Alexandru voievod dăruiește boierului Barnovschi, pîrcălab de Hotin, două sate Bosance, nu departe de orașul Suceava.

Iași, 7129 <1621> iunie 15.

Acad. R.P.R., ms. 5120, f. 4 v. nr. 26.

Rez. în l. germană, din 1784.

1621 (7129) iunie 16.

Iată eu Ghinnea șoltuzul și doisprezece pâr<gar>i din tîrgul Ajudu mărturisim cum a ve<ni>t înaintea noastră Tofan Buhaiu din Conțășt<i> și cu frate-său cu Giurgiul și cu Malotă, de au vândut lui Chiriic pîrcălab de Putna a lor direaptă ocină și moșie din Conțășt<i>, dintr-a șaptea parte a triia parte, dreptu treidzăci și trei de taler<i>.

Deaca vădzum a lor bună tocmală, noi am făcut zapis și <a>¹⁾m <pu>¹⁾s peceatea tîrgului, ca să-i hie lui ocin<ă> în véci, neclătítă.

V<e>l<ea>t 7129 <1621> iun<ie> 16.

Acad. R.P.R., CXXXIX/152.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

<1621, 1632> iunie 22, Iași.

Noi Alexandru Iliiaș voievod, cu mila lui dumnezău, domnu Țării Moldavii.

Facem înștiințare precum am dat domnie mea și am miluit sfînta mănăstire Vizantie, unde iaste hramul înălțării cinstitei cruci, cu tot locul carele iaste pe amândoa Vizăușile, din gura Vizăușului celui Mic până în muntele Răchitașului, din ispisoc de cumpărătură ce au rugătorii noștri de la Petru vodă și de la Aaron voevod și de la Ștefan voevod, care au fostu cumpărătură lui Broștoc ce au fost staroste de Putna. Ca să fie sfintei mănăstiri și de la noi uric despre toate părțile pretutindine și cu tot venitul și altul ca să nu să amestece preste carte domnii mele.

Însuși domnul grăește.

La Iași, în anul 7108 <1600> iunie 22.

Arh. St. Buc. Condica M-rii Vizantea, ms. 580, f. 9.

Copie rom.

Data greșită. Datat după domn.

¹⁾ loc rupt în orig.

1621 (7129) iunie 26, Iași.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și miluit, ruga noastră, sfinta mănăstire a sfântului Sava, ce este în târgul Iași, ce este metolul sfintei mari lavre de la Ierusalim, cu patru fălci de vie, ce sînt în Dealul Mindrul și la Laslău, la Cotnar, care acele vie au fost ale lui Coste Băcioc vornic și el le-a pierdut și toate celelalte ocini ale lui, pentru viclenie, pentru că el cu Gașpar voievod s-au ridicat împotriva turcilor și au tăiat mulți turci în Iași și apoi l-au prins și a fost ucis în țepă la Schender pașa.

Iar rugătorii noștri, călugări din acea mai sus sfintă mănăstire a sfântului Sava, să ne scrie pe noi și doamna și copiii noștri și părinții noștri la sfântul marele pomelnic și să roage neîncetat pe domnul dumnezeu pentru noi.

Iar dacă s-ar ispiti cineva să strice dania și miluirea noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat, de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică și de 12 sfinți apostoli de frunte Petru și Pavel și de alții și de 318 sfinți părinți de la Nicheia, ci să le fie danie și miluire, neclinit nicio-dată acele mai sus scrise vie. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7129 <1621> iunie 26.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Alexandru voievod <in.p.>

† Mihail <a scris>.

<Pe verso:> Eu Ghianghea mare logofăt am învățat și iscălit <in.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXVIII/6.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1794.

1621 (7129) iunie 29, Iași.

† Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Onciul Iurașcovicu fost pîrcălab, o siliște ce se numește Șendriceanii, sub bucovină, care este în ținutul Hîrlău, care acea siliște a fost a noastră dreaptă domnească, ascultătoare de ocolul târgului Dorohoi, care acea siliște a fost danie și vislujenie de la Costantin voievod, socrul lui Orăș fost mare vornic.

Pentru aceea noi, văzînd dreptele lui privilegii și ispisoace de danie și vislujenie de la domnii de mai înainte, și de la noi i-am dat și i-am întărit acea siliște care se numește Șendricenii, în ținutul Hîrlău, sub bucovină și cu vad de mori în pîrău, și cu tot venitul, ca să-i fie și de la noi, ocină și

uric și cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7129 <1621> iunie 29.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Ignat <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/11.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

73

1621 (7129) iulie 3, In Tabără.

† *Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre Ionașcu fost armaș, dămu-ț<i> știre că s-au jeluț, înaintea domniei mele, sluga noastră Dumitrașco ce au fost părcălab și răzășii săi din Cernaț, pre sat pre Greci, dzicând că s<ă> oprescu de pre un sat al lor, să nu-ș<i> facă casa în hotarul său, într-o bucat<ă> de ocin<ă> ce au fost înpresurat, în dzilele lui Costantin vodă, de prăcălăboia de Hotin.*

Deci sluga noastră Dumitrașco și cu răzășii săi au adus înaintea domniei mēl<e> ispisoc de la Ștefan vodă, cum s-au tocmit ei, de bun<ă> voia lor ca să las<e> pietril<e> pre hotarul cel bătrîn, pre unde au hotărăt Huru dvornicul cel mare ce au fost; iar de vor scoate niscari dirése de la Costantin vodă, pre acea bucat<ă> de ocin<ă>, ca să nu s<ă> criiadză, nici dănăoar<ă> și să li s<ă> ia cincidzeci de boi.

Dirept acea, deaca vei vedea cartea domniei mele, iar tu să dzici satului Grecilor să las<e> în pace acea ocin<ă> a Cernaților. Iar de vor mai scorni pără, bine să știe că le voiu lua domnia mea 50 de boi, cum scrie în ispisocul lui Ștefan vodă.

Aceasta-ț<i> dăm știre, într-alt chip să nu hie.

În Tabăr<ă>, anul 7129 <1621> iul<ie> 3.

† *Însuși domnul a poruncit.*

† *Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>*

† *Dumitru <a scris>.*

Acad. R.P.R., CLVII/110.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată, căzută.

74

1621 (7129) iulie 4, Iași.

† *Io Alexandru Iliăș voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre părcălabului de la Cotnari și șoltuzului și pîrgarilor și tuturor oamenilor buni țîrgoveți. Dămu-vă știre că au venit*

de s-au părăt de față înainte domnii méle călugării de la mănăstire lui Aron vod<ă>, unde este hramul *sfântul* Niculai, cu călugării de la mănăstire lui Golăi, pântru doi falci de vie den Piscop, dzăcându călugării de la *sfântul* Niculai că l-au datu acele vii Radul vod<ă>, șă-s cumpărati de la Boul de Suceav<a>. Iar ¹⁾ călugării de la Golăi, ei au dzăs înnainte d<o>mnii<i> méle că sântu acele vii date dzestré ii, Chirițoe, de la părcalaboe de Hotin și așășdere 2 falci de vie den Dealul Bălămuțalor, cu cramă și cu pimnăță, ce sântu cumpărate de Chirița de la Totruș Blaj de Cotnar<i>, ei tot dzăcu că-s dzestrea date ii, Chirițoe.

Dereptu acéia, decă veț<i> vedea cartea d<o>mnii méle, iar voi ca să aveț<i> a cauta [a] la catastihul [de] târgului: de vor hi cumpărati de Chirița, hi-vor scrise la catastih, iar de vor hi date dzestré ii, Chirițoe, iar vor hi scrise. Deci cum veț<i> găsi cu oamin<i> bun<i> și cum vor hi scrise la catastih, voi să scrieț<i> o carte la d<o>mniiia mea, cu pecete târgului și să ne daț<i> știre d<o>mn<iei> m<é>le.

Aceasta vă scriem, altfel să nu faceți.

Scris în Iași, în anul 7129 <1621> iulcie > 4.

† *Insuși domnul a poruncit.*

† *Ghianghea mare logofet am învățat și am iscălit <m.p.>*

† *Dănil<ă> <a scris>.*

Acad. R.P.R., LXXVII/127.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată, stricată.

75

1621 (7129) iulie 7.

† Adecă eu Simion Capșea medelnicerel den Toderești, de țanutul Cărligătorei, însumi mărturisescu, cu cest zapis al nostru cum eu, de bunăvoia mea, de nime nevoit, nici înpresurat, am vândut niște case ale mel<e> din sat din Toderești, cu toate naméstiile și den casă și de pregiur cas<ei>, cu locul casei și cu pivniț<ă> și cu gradește și cu ocoale și cu șur<i> de bărne și cu toate heaiurile pre loc. Și o parte de ocină, ci-am fost cumpărat eu de la o mătușe a mea, Frăsina, fata lui Vicol, căt să va alége partea acelui loc, din vatra satului și den țarină și den câmpu și den pădure și dentrapă și den tot locul, vândut-am lui Dumitrașco Fulger diiac, drept cincidzeci și trei tal<e>r<i> bătuț<i> de argint.

Drept acea, ca să-i hie lui și giupănesei lui și feciorilor săi, ocină și moșie dreaptă, în véci. Și nime dentru ruda mea, netocma eu sau fămea mea, sau de frații miei, sau nepoții, sau hie cine dentru seminția noastră, să n-aibă

¹⁾ de la *șă-s..... iar *, scris peste loc șters.

în vr-o vrême a scorni pără [în vr-o vre<me>], pentru acésté case și acel loc, ce mai sus scrie, căci că au fost cu știrea tuturor oamenilor noștri, când am vândut, și nime nu s-au aflat să-m<i> dea acești bani.

Și când am făcut aceasta tocmală și vândzare, boiari au fost și mulți oameni bun<i>: giupănul Lupul al treile log<o>f<ă>t și jupănul Gheorghită Roșca jitnicér și giupănul Neaniul părcălabul și Drăgușan ap<rod> de Toderești și popa Simion de-acolo și Iordachie d<ia>c de Arpășești și Misail med<elnicer> de asemeni și Ursan pit<ar>den Totoești. Și dennaintea acestor boiari și a slugi domnești datu-mi-au toți banii gata deplin, cum mai sus scriem, 53 de tal<e>r<i> de argint bătuți.

Și pre mai mare credință și mărturie, peciatea mi-am pus și acești boiari toți, pecețile și iscăliturile ca să știe.

Văl<ea>t 7129 <1621> iul<ie> 7.

Eu Simion Capșea am scris <m.p.>

Eu Lupul log<o>f<ă>t am iscălit <m.p.>

Eu Neaniul fost pircălab am iscălit <m.p.>

Eu Iordache diiac <m.p.>

Gheorghie Roșca am iscălit <m.p.>

Eu Misail med<elnicer> am iscălit <m.p.>

† *Eu popa Simion <m.p.>*

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, VIII/3.

Orig. rom., hîrtie, 4 peceti aplicate.

Cu o copie din 1719.

76

1621 (7129) iulie 8.

7129 <1621> iul<ie> 8.

Ion Ghimoc și cu feciorii lui vând o parte de ocină ce au fost a Cozmoaei, cât să va alegi partea ei, cum și Ionașcu și fata lui Sofroniia, fata Catrinii și Vasăli și Ionașcu al Tironesii au vândut și ai lui Tănasă vornic niște părți de ocină din Popișcani, cât au ales din părțile lor, drept 48 taleri de argint.

Și i-au ales și hotaru pe unde au vândut și i-au pus sămne, din Cozmăști, din capul pișcului și drept pe coastă pe lângă culmea dealului păr în hotarul târgului în sus pe drumul Moiceștilor pe lângă rădi și până în capul ștejărilor, unde să împreună cu cornișul și drept în jos pintre ștejări și pintre corni în jos, până în muche mai din jos de fântână unde să împreună cu hotarul.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMDCXCV/2 (nr. 2)

Copie rom.

< 1621 (7129) iulie 12>, Săcuiani.

† *Iată dar eu* Maşteiu scriu însumi pre mine cest zăpis <cum>¹⁾ am luat la nevoia mea 16 taler<i> bani gata, de la Nechifor den Săcuian<i> ş<i>¹⁾ <a>cei bani i-au luat Nechifor cu aslam <d>¹⁾e la neguţător şi i s-au pus dzi înt<r-o>¹⁾ săptămâni să dea banii. Iar cind <au>¹⁾ fost la dzi, Nechifor n-au dat banii <p>entru Bogatene.....¹⁾ n.....¹⁾ a.....¹⁾ au d<a>t..... d<e>¹⁾ miar<e>.....¹⁾au¹⁾<t>aler şi s-au biciuluit polob<oa>cele derept 45 de taler<i> şi le-a<u b>¹⁾iciuluit oamena buni orăşeni de <R>oman.

Şi le-au dat dennnaintea a o<ame>¹⁾ni buni: Cozma vist<ier> de Bărjoveni şi Pănteleiu diiac den Popşeşti şi Ciortan den Onceşt<i>, Borcea de-acolea.

Şi s-au dat în mânăle lui Lazor călu<gă>¹⁾r de Roman şi C<ă>rstei de t<ăr>¹⁾gul Sirétului, acélé polobo<ace>¹⁾ <de>¹⁾ miaré.

Iar când am luat acei bani, au <f>¹⁾ost acolea Eremia deiacul de.....¹⁾ şi Ştefan vist<ier> de-acolea şi alt Ştefan hăn<sar> de-acolea.

Pentr-acea să aibă a <ţi>¹⁾nea Nechifor partea de ocină <a lui>¹⁾ Maşteiu <d>¹⁾en Săcuian<i> păn<ă-i v>¹⁾a da bani<i>. Iar deaca-i va da bani<i> <s>¹⁾ă ia ocina, iar mai mult.....¹⁾ nte să nu fie.

Şi să aibă a țin<ea>¹⁾ <l>¹⁾ocul parte ce să va ven<i> şi în sat şi într-a<pă>¹⁾ şi în fănaţ şi în tot locu<l>¹⁾.

Aceaste măsturi<sim>¹⁾

În Săcu<iani>.....¹⁾

< Pe hîrtia cu care s-a lipit :> « 7129<1621> iul<ie> 12 », precum şi un izvod de liuzi de la schitul Iucşăşti şi de zapcii ce vor fi rânduïţi<i>, de la sfîrşitul sec. XVIII>.

Acad. R.P.R., LXX/61.

Orîg. rom., hîrtie, rupt şi putrezit, 4 peceţi inelare, aplicate.

1621 (7129) iulie 26.

† *Iată eu* Ion Hăugul pit<ărel> *din* Vădëni şi Mac[c]sin Budzea *din* Băloşeni şi Andrei comis *de acolo* şi Dumitru pit<ărel> *din* Băşeni şi Marco visternicel *de acolo*, Ionaşco Murgu *de asemenea* şi Toader comişel aşijdere *de acolo* şi Gorghie Drab *din* Băşeni, scriem şi mărturisim cum au vinit, înaintea noastră, Ionaşco Coişor stolnicel *din* Băşeni, el de bună voia sa, de nime nevoit, nice împresurat, au vîndut a sa driaptă ocină şi moşie din sat din Băşeni, din giumătate de sat de Băşeni, a opta parte, ce o au vîndut lui Costin ap[p]rodului *din* Movilëni, dreptău doadozece de taleri bani de argintă.

¹⁾ rupt.

Noi dacă am vădzut că s-au tocmi în de sine și am vădzut deplin plată, noi am făcut de la noi ceastă mărturie lui Costin aprod<u>lui, ca să-i fie de credință până când șă va putea întări, șă-și facă și zăpis dumnescu.

Și pre mai mare credință ne-am pus noi ale noastre peceți, ca să șă știe.

Și-ntr-aceasta tocmala au fost Sava pop<a> *din* Mălăești și Căzacu diiacul *din* Vădăni și Sava Hăugul diiacul *din* Vădăni și Vasilie Hăugul *de acolo*.

Aceștia toți am fost într-aceasta tocmală, *șă se știe*.

În anul 7129 <1621> luna iul<ie> 26.

† Costantin *am scris* <m.p.>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, III/8.

Orig. rom., hîrtie, 6 peceți aplicate.

79

1621 (7130) septembrie, Cîrjești.

† *Iată eu Lupul mare vornic de țara de jos și Savin spătar și Banul vornic și Ionașco ginerele lui Talpă și Toader Beldiman. Mărturisim cu ceastă scrisoare a no<a>stră, cum au venitu, înaintea no<a>stră, Tănăsie și cu femeia sa Titiana, fata lui Gligorie Mustăț<ă> și[i] Nastasiei, nepota¹⁾ eei Annei, stre-nepota lui Ion Gănescul, de buna voia sa ș-au vândutu direaptă sa ocină și moșie din satu din Hoiceșt<i> semenției sale, lui Dumitru Buhuș, dintr-a patra parte de satu de Hoiceșt<i>, giuătate, dereptu 40 de taler<i>.*

Deci noi am vădzutu de bunăvoia loru tocmală și vândzari, făcut-am această scriso[*o*]are, ca să hie lui Dumitru Buhuș de mărturie până-ș<i> va face și dirăse domneșt<i> pre această adevărată cumpărătură, cu tot venitul, caré mai sus iaste scris, din[n] [a] a patra parte de seliște Hoiceștilor, sup<t> Strungă giuătate.

Pre mai mare credință, iscălit-am și am pus pecețele cătră această adevărată scriso[*o*]are a no<a>stră, să s<e> știe.

Scris în Cîrjești, în anul 7130 <1621> sept<embrie>.

† *Eu Lupul mare vornic am iscălit* <m.p.>

† Ionașco Neanul *fost* părcălab *am iscălit*. <m.p.>

† Vasilie Banul *fost vornic*²⁾ <m.p.>

† Gligorie Mustăț<ă> *am scris* <m.p.>

Acad. R.P.R., CDXXV/98.

Orig. rom., hîrtie, 3 peceți inelare, aplicate.

¹⁾ corectat din «fata».

²⁾ urmează un cuvînt indescifrabil.

1621 (7130) septembrie 7, Tîrgul Trotuș.

† Adică noi.....¹⁾ șoltuz și 12 pîrgari ai lui din tîrgul Totruș. Iată au venit, înaintea noastră și.....¹⁾ scaunului nostru, această femeie anume Ana, fiica lui Petre Mircea din Pizdeni și a dat dreapta sa ocină și dedină, ce are ea din satul Pizdeni și din satul Hiltiu de Jos, panului Dumitrașco Ștefan mare vornic și a dat acea ocină pentru o deșugubină a sa, că a făcut ea un copil. Și de asemeni s-a sculat fratele ei Ursu, fiul lui Petrea Mircea <și> a dat partea sa de ocină partea lui, ce i se va alege, de asemeni din satul Pizdeni și din Hiltiu de Jos, cu tot venitul din cîmp și din pădure și din apă și din vatră de sat și iarăși panului Dumitrașco mare vornic de țara de sus, pentru că a plătit pan Dumitrașco Ștefan mare vornic capul Ursului²⁾, fiul lui Petrea Mircea din Pizdeni, și a dat pentru capul lui doi boi și 12 oi.

Deci de acum înainte să fie acea ocină dreaptă ocină și dedină panului Dumitrașco Ștefan mare vornic de țara de sus neclintită în veci.

Mărturie sînt: Bejan pîrcălab și alți mulți oameni buni, megieși dinprejur, anume: Platon vist<ernicel> din Bôrzești și Mihul din Benești.

Și <pentru> mai²⁾ mare credință și putere am pus noi șoltuz pecetea tîrgului la acest zăpis.

În anul 7130 <1621> luna septembrie 7.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, IX/4.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1796, ibidem X/2.

Fotocopie la Acad. R.P.R., Fotografii XXVI/31 și IV/9.

81

<1621 după septembrie 7; 1622 aprilie 1—1623 iunie 25>.

Un zăpis al lui Toader, ficiorul Dragai, sora Nastei, nepoata Mușei precum de bunăvoe lui au vîndut a lui driaptă moșie din Frasini și din Gălțăști dumisale vornicului Dumitrașcu drept 18 lei, ca să-i hie driaptă moșia în veci. Și pentru credința au <pus> pecețile. Fără văleatu.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, ms. nr. 575, f. 92 v.

Copie rom.

Datat după Dumitrașcu, mare vornic de țara de sus la 7 și 14 septembrie 1621 și de la 1 aprilie 1622 la 25 iunie 1623.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ așa în orig.

1621 (7130) septembrie 14, Iași.

† *Iată dar noi, Gheanghia mare logofăt și Nicoriță mare vornic de țara de jos și Dumitru mare vornic de țara de sus și Miron Barnovschie hatman și pîrcălab de Suceava și Lupul al treilea logofăt, scriem și dăm știri cu ceastă scrisoare a noastră, cum au venit înaintea noastră Ionașco Negruț, feciorul lui Negruț bătrânul, de nime nevoit nici asuprit, ce de bunăvoia lui, s-au tocmit cu frațele no[o]stru Enachi postelnicul, de i-au vândut d<u>mn<i> sale a lui direaptă ocină și moșie din sat din Mărișenii, ce iaste în obârșia Sărăței, în ținutul Lăpușnei, din tot satul giumătate și din ciia giumătate de sat iarăș<i> giumătate, drept treidzăci de galbeni, bani buni. Iară uric și dirése, ce au avut pre acel sat, dat-au samă că le-au luat tătarii, cându au venit măriia sa do[o]mnu nostru Ștefan vod<ă> în țară în domniia dintăi.*

Derept acéia, noi dacă am vădzut a lor de bunăvoe tocmală și deplin plată, făcut-am d<u>mn<i> sale fratelui nostru mai sus scris, Enachi postelnicul[l]ui, acest zapis de la noi, ca să-ș<i> facă d<u>mn<i> și dirése domneșt<i>. Și pentru credință pusu-ne-am pecețile și am și iscălit, ca să să creadză.

Scris în Iași, anul 7130<1621> sept<embrie> 14.

Eu Ghianghea l<o>g<o>f<ă>t <m.p.>

Eu Lupul log<o>f<ă>t am iscălit <m.p.>

Arh., St. Buc., M-rea Sf. Sava Iași, XXXIX/3.

Orig. rom., hîrtie, 2 peceți aplicate.

<1621 după septembrie 14—1623 noiembrie 29>.

*Adică eu Ghenghea mare logofăt și Miron Bărnovschii hatman și pîrcălab Sucevii scriem și dăm știre cum au venit înaintea noastră Dumitrașco Buhuș și Dumitrașco, feciorul lui Pătrașco logofătul de au părăt pre sat pre Tătărăni zicănd înaintea noastră că s-au mutat de unde au fost seliștea lor cea bătrână și s-au pus între hotarale satelor sale ai Păleștilor și a Băicénilor de le fac multă strămbătate cu dobitoacele lor în țarină și în fănațe. Iar satul Tătărănii, ei s-au rugat să le îngăduiască până după vréme culesului, în doao săplămăni, și s-au prins ca să să mute atunci pre acéia vréme, iar de nu să vor muta iarăș la siliștea lor cea bătrână de unde au fost iei în Tătărăni până la cea zi, ei s-au prins să fie datori porții cu 12 boi. De aciasta scriem. *Aciasta să știți.**

Ghenghea logofăt.

Miron Barnovschi hatman.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, XXX/5.

Copie rom.

Datat după Miron Barnovschi, hatman de la 14 septembrie 1621 și pînă la 29 noiembrie 1623, cînd Ghenghea nu mai era mare logofăt.

1621 (7130) octombrie 7.

† Adecă eu Simion, ficiorul Neagăi din Crucea de Sus, com toț<i> frații, de nime nesiliț<i> și de nime nenevoiț<i> ce noi, de bună voe noastră, ne-am vândut partea de ocină den sat de Borzeșt<i>, partea dentru tot venitul. Și o amu vândutu Ursului de sat de Borzeșt<i>, dereptu 25 taler<i>.

Și s-au sculatu așijdere Ursul de au plătit deplină plată, tot acei bani ce-s și mai sus scriș<i>, dinaintea a oamini buni, anume Petrea de Borzeșt<i>, Sava de-acolea, Costantin, Toderiță, Marcul, Julfă, Bosiiuc, Ghiorghie, c<a> să-i hie lui ocină dereaptă, lor și ficiorilor, nepoților.

Allul să nu se amestece peste acest zap<is>.

Și mai pre mar<e> credință ne-am pus și pecețile.

† V<ă>><eat> 7130 <1621> oc<tombrie> 7.

Acad. R.P.R., XXXV/94.

Orig. rom., hirtie, 6 peceți inelare, aplicate.

1621 (7130) octombrie 7.

† Eu Simion ficiorul lui Necoră Găscă de Balomire, în[**n**]somi de bună voia me, de nime silitu, nece de o prisotoru am vândotu a me parte de ocină den Borzești denu parte me, giunătați, Orsului, ficiorolu Zahării și me-u datu Ursul 16 oi cu mei, l oi <D>u mitrașcu ginerele Luții, o capra Mătieșu.

Ajijdire eu Simionu o vândusemu mai naite lui Ionașcu Gonța, iar eu anume Orsului au torsu bucatile Gonții înapoi și me-u înplăt plata deplenu întru mânăle mele, cii mai sos scrisu, denai<n>te Savie și Costatinu și Bosuiuc și Vasile Giulfă și Toder Hérle și co Rad<u>.

De aceasta scriu și mărturisimă co ale noastre suflete și mai mari credența ne-mă pusă și ale nostre degite, se ia zăpis, să s<ă> știa. Velet 7130<1621> octo<mbrie> 7.

Acesa este zăpesu a lu Si<mi>onă ficior lui Necoră Găscă, au vândutu Ursulu<i> de Borzește, scos de pe celū vechi de la ficiori lui Drăgoiu a pope<i> lu Ștefan Udre.

Iau Grigori Udre.

Aceste zăpise o fostu robiti de demultu[te] de că<n>du tătari.

<Pe verso, de aceeaș mână:>

Acestu Neculaiu Buze, o mărturisit Irimie Lepădat și Mihaiu Băltagu, că este ficior lui Simionă Necoră. <și apoi:> care este zepesulū la călugărului Nistor.

Acad. R.P.R., CCCLII/60.

Copie veche din sec. XVIII.

1621 (7130) octombrie 10, Iași.

† Nastasiia și Irina, fiatele Petrei spătarul, înșine pre noi mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum amu vânduț noi a noastră direaptă ocină și moșie, a șeasia parte de satu din Rusii Goei, giupănesei Păscălinei, dereptu doodzeci de galbeni, bani buni și ne-au plătit deplin acești bani ce mai sus simtu scriși, ca să-i hie ei dreptă ocină și moșie, cu tot venitul și din câmpu și din pădure și din apă, din tot locul.

Și amu făcut această tocmală denaintea lui Procop neguțator de tîrg de Iași și a lui Arsenii neguțatorul de-acolea și denaintea lui Ionașco neguțatorul de Iași și denaintea mulți oameni buni. Și amu pus a nostre peceți pre acestu zapis, ca să să știe.

La Iaș<i>, în anul 7130 <1621>, oc<tombrie> 10.

Acad. R.P.R., LXI/26.

Orig. rom., hîrtie, 3 peceți inelare, aplicate.

1621 (7130) octombrie 22, Galați.

† Adică eu Bode, fiul lui Crăhană, nepotul lui Grozav Roiștan, mărturisim cu această carte a noastră, cum m-am sculat de bunăvoia mea, nesilit de nimeni, nici asuprit, și am vîndut dreapta mea ocină și dedină, din privilegiu ce am avut de la¹⁾ voievod, a patra parte din satul Tuluțești, la Troian, ce este în ținutul Covurlui, cu tot venitul ce se va alege pe această parte. Aceasta am vîndut-o milostivirii sale panului Ionașco Ghianghea mare logofăt pentru cincizeci taleri numărați.

Și cînd ne-am tocmit cu milostivirea sa, au fost de față toți nepoții mei.

Și la această tocmeală au fost boieri și oameni buni: pan Tăutul logofăt al doilea și Bejan fost ceașnic și Nicoară fost spătar și Rotompan fost sulger și Chirilă fost armaș și Simion Pilipovschi fost pîrcălab și Ursu Vartic și Buzanovschi diac și Ionașco Nemțanul diac și Bătica diac și Misail și alți oameni buni și bătrîni.

Să aibă a-și face și dres domnesc.

Și pentru mai mare credință și întărire, și-au pus acești boieri și pecețile lor, la acest adevărat zapis.

Și eu Borăleanul uricar am scris, să se știe.

Și Tudur din Galați.

Eu Tudor încă m-am tîmplat și me-m pus și pecete²⁾.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ de la «Eu..... pecete» romînește în orig.

Scris în târgul Galați, în anul 7130 <1621> octombrie 22.

Eu Tăutul logofăt.

..... 1)

Acad. R.P.R., CD/115.

Orig. slav, hîrtie, 10 peceti aplicate.

88

1621 (7130) octombrie 27.

Adec<ă>eu Loghin scrii [scrii] și mărturisăscu însumi pre meni cu acest zapis al meu cum amă vândut partea mea de ocin<ă> din sat din Vălturén<i>, căt să va agégi 2) de preste tot hotarul, din cîmpu și din pădur<e> și din vatra satului și o vie făcută gata și cu sâp<ă>tur<i> și cu pomi și cu fineți și cu vadū de mo<a>r<ă> și cu totū venitul cît să va alég<i>. Și o <a>m vândut Fătului în doazăci și 4 de taleré Mar... 3) tot... 3) și o cergă de fați.

Și o <a>m v<ăndu>3)tū de bun<ă> voia mea, de nim<e> silit, nici nevoit, nici împesurat, cum să fie dumnie<l>3)ui moșie în véci, nec<l>ătit și feciorilor dumniului și nepoților și cin<e> să va alégi din dumniului. Și nim<e> din ominie miei să n-aibă a întor<ce>, că me-am întreat toți ominie mei, cându o <a>m vândut.

Și pântru mai mar<e> credințe au fostū la tocmeala noastră mărturie Chirvasie din sat din Vălturen<i> și Calapod *de acolo* și Arion *de acolo* și Trifan *de acolo* și Andronic *de acolo* și Mihăil<ă> *de asemenea* și Tâmpa *de acolo*. Și pântru credința ne-am pus degetel<e> în loc peceti, să s<e> știe.

Văleat 7130 <1621> oc<tombrie> 27 zile.

<Pe verso, după dată:> « Vitolteștii ».

Acad. R.P.R., CCXXXIX/4.

Orig. rom., hîrtie.

89

1621 (7130) noiembrie 4, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugări de la sfînta mănăstire ce se numește Beserecani, ca să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele, a ține și opri braniștea ce este la satul Popcești 4) pe unde li se arată dresele, din cîmp și din pădure și din apă. Nimeni să nu aibă nici o

1) semnătură ilizibilă.

2) în loc de « alégi ».

3) loc rupt în orig.

4) Pasagiul « la satul Popcești » adăugat posterior.

treabă¹⁾, nici pădurea să n-o taie, nici să vîneze, nici să prindă pește, fără voia sfintei mănăstiri, nici oameni domnești, nici boierești, nici oameni de ai călugărilor, nimeni nici o treabă să nu aibă.

Și pe cine îl vor prinde tăind în pădure, să aibă a-i lua carul cu boi și pe cine vor găsi prinzînd pește, să fie tari și puternici, cu această carte a noastră a prinde pe acel om și a-i lua totul ce se va afla asupra lui și să-l lase gol, numai cu trupul. Și nimeni să nu îndrăznească a reține sau opri, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7130 <1621> noiembrie 4.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și am iscălit <m.p.>

Procopie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani X/9.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1809.

90

1621 (7130) noiembrie <după 4>, Iași.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvîrșirea sfintului duh. Iată eu robul și închinătorul stăpînului meu, domnului dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit, cu inimă curată și luminată și cu tot sufletul nostru și cu ajutorul de la dumnezeu, călînd și urmînd binecinstitorilor domni de demult, care au miluit și au întărit sfintele mănăstiri, de asemeni și domnia mea am dat și am miluit și am înnoit, de la noi sfînta rugă și mănăstire numită Pingărați, unde este hranul sfintului și slăvitului marelui mucenic izvoritor de mir Dimitrie, cî gloabe²⁾ și cu deșugubine, ce se vor face prin toate satele sfintei mănăstiri, iar pîrcălabii și marii vătavi sau globnicii și deșugubinariii să aibă numai a judeca și să-și ia feriia, dacă va fi un astfel de om rău sau vinovat de omor sau fie pentru o altă pedeapsă.

Iar boierii să ia după lege și după fapta lui, iar cei ce vor rămînea de gloabă după lege, numai să-i judece și să ia ferie, precum scriem mai sus, iar alta să nu ia nimic din gloabe și din deșugubine nici pîrcălabii, nici marii vătavi, nici starostii, nici deșugubinariii, nici globnicii, ci să ia gloabe și deșugubine egumenul și călugării de la sfînta mănăstire, după dreptate, de la care va rămîne vinovat³⁾ de lege. Să nu ia și nici să jefuiască de la alți oameni din sat, care nu vor fi vinovați, ci să ia ce va avea vinovatul însuși.

¹⁾ «treabă» așa în orig.

²⁾ «gloabe» așa în orig.

³⁾ «vinovat» așa în orig.

Și să nu jefuiască nici pe părinții lui, nici pe fratele lui, nici pe rudele lui, numai dacă va fi fiul cu părintele său într-o casă, atunci el să aibă a da seamă și plăți pentru fiul său, iar dacă fiul va fi deosebit de părintele său, în casa sa, el singur să răspundă pentru sine, să fie după sfînta pravilă: să nu se jefuiască adică tatăl pentru fiu, nici fiul pentru tată.

Iar după viața noastră, cine se va ispiti să strice această întocmire a noastră, cu care am miluit sfînta noastră rugă, ca să fie părinților rugători pentru îmbrăcăminte și pentru încălțăminte.

Și ei să aibă a ruga pe Dumnezeu pentru păcatele noastre și iertarea păcatelor și greșelilor sfintrăposaiilor bunici și părinți ai noștri și a tuturor creștinilor, iar acel ce va strica această întocmire să fie blestemat de Dumnezeu și de sfîntul mucenic Dimitrie și de toți sfinții și să aibă pîriș înaintea judecării lui Hristos pe sfîntul mucenic Dimitrie, unde este hramul lui.

Și altul să nu se amestece niciodată înaintea acestei cărți a domniei mele. La Iași, în anul 7130 <1621> noiembrie.

† Însuși domnul a spus.

† Procopie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/23.

Orig. slav, hrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1909.

91

< 1621 după noiembrie 4 >.

Suret di pe o scrisoare din zilele lui Ștefan vodă, din velet 7129 <1621>.

Să să știe pe zapis cum au părăt Stan Mațotă și cu vornicul cu Drăguțul, anume pe Verzănă, pe ficiorii Giurgii, pre Ion și pre Sămion și pre frații lor pre toți și i-au închinat hatalmu, înaintea mării sale domnului nostru Ștefan vodă, 12 boi; și așa iai părăe Mățoteștii pe Verzăni, că și pre uricile lor; iar Verzăni, anuni Ion și cu Sămion [și cu Sămion] și cu frații lor zăcând că șad pre dreptă moșie lor din codri pustii, -de pre loc domnescu.

Iar după aceia mărie sa vodă li-au dat omeni buni și din sus și din gios și hotarnicu pre iubită sluga mării sale lui vodă, pre Cărste Burlea de la Vadul Turcilor, ca să miargă acolo la acești moșii, de unde li esti pără să vază cum vor da și cum vor afla, cu sufletile lor, acei oameni buni, să vazi: șad Verzăni pe moșie Mățoteștilor și pre uricile lor, cum au părăt Mățoteștii înaintea mării sale lui vodă, au nu șad.

Și dacă au mersu Cărste Burlă, sluga mării sale lui vodă, cu cin<st>ci<st>ta cartea lui vodă și cu toți hotarnicii, anumi: Calce din Muncil și cu Udrea de acolo și cu Mihăilă de acolo și cu Petre Țarcă de acolo și cu Dudăilă din Ciolănești și cu Opre de acolo și cu Zăbrăuțu din Burdujăști și cu Sava den Straoani și cu Avram de acolo și cu Iosăf de acolo și cu Moțoc de acolo și cu Fition de la Cruci și cu mulțami de oameni și din sus și din gios, de an

căutat și am hotărât aciastă moșie carile au părăt Mațoteștii înaintea măr<i>ei sale lui vodă, că este a lor moșiia unde șad Verzăanii.

Iar eu Cărstea Burlă, carele am fost triimes cu carte măr<i>ei sale lui vodă și împreună cu 12 hotarnici, care sânt mai sus scriși și cu mulțami de oameni și din sus și din gios, am căutat și am aflat cu sufletile noastre, cum este moșie dreptă a Verzănilor șă sălești dreptă a lor și descălecată de moșiie lor, în zălile lui Petru vodă cel Bun, anume Verde și cu imbi perțile și podul Mărăorei.

Deci, după aceia, eu Cărste Burlă și cu 12 hotarnici, anumi care sânt mai sus scriși și împreună cu mulțime de oameni, am făcut acestu zapis, ca să fie la mâna Verzănilor de mare credinți, cum li-am dat și li-am hotărât moșiia lor bătrână de la moșii lor, să le fiia lor moșie dreptă până la vreme de presădsfii. Iar Mățoteștii să aibă a întoarce hatalmu 12 boi Verzănilor, ce au fost închinat înaintea lui vodă, pentru că au rămas Verzăanii pre Mățotește, înaintea lui Burlă și dinnainte a 12 hotarnici.

Scris. ¹⁾

Cărste Burlă.

Arh. St. Iași, DXII/3.

Copie din sec. XIX.

92

<1621 după noiembrie 4—1622 august 31> 7130, Iași.

† Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre credincioase, Gheorghe fost spătar, un sat anume Sacalășești, pe Topoliță, care a fost ascultător de ocolul Cetății Neamțului, care îi este dreaptă danie și miluire de la Radul voievod și de la Gașpar voievod și de la Alexandru voievod, pentru drept credincioasa lui slujbă, pe care a slujit-o domniei lor și țării. De aceea, domnia mea, dacă am văzut adevăratele lui direse de la mai înainte spușii domni, iar domnia mea și de la noi am dat și am miluit și am întărit acest sat mai sus scris, Sacalășești, care este pe Topoliță, să le fie lor și de la noi dreaptă ocină și miluire și întărire neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7130 <1621—1622>.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Costantin <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Văratec XV/6.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. de la începutul sec. XIX.

¹⁾ loc alb în text.

1621 (7130) noiembrie 5, Iași.

† Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, urednicului și șoltuzului și pîrgarilor din târgul Huși. Vă dăm de știre că domnia mea m-am milostivit și am dat și am miluit sfînta episcopie de acolo cu poslușnici, cum a fost obiceiul de la alți domn mai ¹⁾ dinainte vreme, cu doi cojocari ²⁾, un croitor, un butnar ³⁾, un curălar ⁴⁾, un olar ⁵⁾ un măcelar, ca să aibă a sluji sfintei episcopii unde va fi slujba lor.

De aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să-i lăsați foarte în pace de podvoade și de jold și de celelalte angherii și de camănă. Numai să aibă a asculta de rugătorul nostru Mitrofan episcopul de acolo.

Mai mult să nu-l turburați. Altfel să nu faceți. Altfel nu va fi.

La Iași, anul 7130 <1621> noiembrie 5.

Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>

† Dumitrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huși, ms. nr. 543, f. 17.

Orig. slav, hîrtie, pecete mică, aplicată.

1621 (7130) noiembrie 6, Spătărești.

† Adec<ă> eu Solomia, preteasa popei lui Anton den sat de în Spătăreșt<i>, fac zapis nepotu-meu, lui Dealeu, cumu i-amu vândut den sat den Spătăreșt<i>, den giunărate de sat a opta parte și me-au fostu moșie dereaptă de pre Măndrea. Și m-am tocmit de bun<ă> voia mea, de nimea nevoit<ă> sau silit<ă> și o am dat acea parte de sat, cum scrie mai sus, cu tot venitul și den câmpu și den pădure și dentr-ap<ă>, ca să-i hie lui, moșie dereaptă, lui și ficiorilor lui Dealeu și ne-am tocmit de i-o am dat acea ocin<ă>, drept 30 și 5 de taler<i>.

Și ne-am tocmit de înaintea a mulți oamenii buni de pre <împrejur>⁶⁾ megiiăș<i> anume au fostu Boldișor hin<să>relul den Tănpeșt<i> și Moiseiu hănsărelul de Spătăreșt<i> și Vasilie păhărnicelel den Vărtop și aș<i>jderea

¹⁾ * mai *, rom. în orig.

²⁾ * cojocari *, rom. în orig.

³⁾ * butnar *, rom. în orig.

⁴⁾ * curălar *, rom. în orig.

⁵⁾ * olar *, rom. în orig.

⁶⁾ omis în orig.

au fostu și nepotu-meu Lazea și au numărat banii el cu sine și Tohil d<e> Spătăreșt <i>.

De aiasta dăm știre și mărturisim cu zăpisul nostru și să hiți sãn<ă>toș<i>.
† Scris la Spătăreșt <i>, în anul 7130 <1621> luna noe<m>v<rie> 6 zile.

Muzeul Raional Fălticeni, I/22.

Orig. rom., hîrtie, 3 peceți aplicate.

O fotografie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/17.

95

1621 (7130) noiembrie 7, Iași.

† Io Ștefan voievod Tomșevici, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată această adevărată slugă a noastră Căzan fost postelnic a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, cu rugăminte să se roage și să ceară de la noi miluire și întărire pentru dreapta lui ocină și danie și milă și dedină din ispisocul de danie și miluire, pe care l-a avut el de la Alexandru Moghila voievod și din ispisoacele de întărire, pe care le-a avut de la Radul voievod și de la Gașpar voievod și de la Alexandru Iliăș voievod pentru niște părți de ocină din satul Pietriș și seliștea Bădeștii care e în hotarul Pietrișului, care e în ținutul Romanului și cu vaduri de moară pe pîrăul Bahluș și pe pîrăul satului Pietriș și cu loc de prisacă și cu grădini în hotarul satului, care aceste părți de ocină din satul Pietriș și seliștea Bădești au fost dreaptă dedină și cumpărătură a răposatului Isac Balica fost hatman, și a dat și a miluit pe mai sus scrisa noastră slugă, Căzan fost postelnic, pentru pomenirea domniilor lor, răposatul Eremlia Moghilă voievod și Simeon voievod și Costantin voievod și pentru pomenirea lui Isac Balica fost hatman, pentru dreapta și credincioasa lui slujbă cu care i-a slujit. Și a fost dreaptă dedină și slugii noastre Căzan fost postelnic.

Deci noi, văzînd rugămîntea lui și toate acele direse și ispisoaice mai sus zise de miluire și de întărire de la acei domni de mai înainte, de asemeni și boierii mărturisind domniei mele, noi de asemeni și de la noi am dat și am miluit și am întărit slugii noastre, Căzan fost postelnic, toate aceste părți de ocină mai sus zise din satul Pietriș și siliștea Bădești, ca să-i fie și de la noi uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui. Și nimeni altul să nu se amestece niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7130 <1621> noiembrie 7.

† Înșuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>.

† Nicoară <a scris>

Muzeul «Lupta revoluționară a poporului» XX/23.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

1621 (7130) noiembrie 12, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri Beserecani dreptul lor sat anume Popceștii, care a fost ascultător de ocolul târgului Piatra, din privilegiu de danie și miluire ce au avut de la Radul voievod și de la Gașpar voievod și din uric de la Alexandru voievod.

Pentru aceea ca să fie și de la noi sfintei mănăstiri dreaptă ocină și danie și întărire și uric cu tot venitul, acest sat mai sus scris Popceștii, ce este pe Cracău, în ținutul Neamț. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7130 <1621> noiembrie 12.

† Înșuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, X/12.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1809.

1621 (7130) noiembrie 12, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre pîrcălabilor de Roman. Vă dăm de știre că s-au jeluț domniei mele rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire numită Aron voievod, asupra satului Hălășteiani și asupra satului¹⁾ Buscăteni și așa au spus înaintea domniei mele că atunci cînd au fost acei oameni din acele sate în bejenii²⁾, ei au mers la satul lor Necorești, în ținutul Neamț și le-au ars o moară și o piuă și cîteva case din sat.

Pentru aceea, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a le face lege dreaptă cu acei oameni din Hălășteiani și din Buscăteni, ca să le plătească acea moară și acea piuă și acele case. Dacă nu vor voi să le plătească, voi să aveți a le da zi înaintea noastră și să le scrieți și carte de zi, cînd le va fi ziua.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7130 <1621> noiembrie 12.

† Înșuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., LXXVII/44.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

¹⁾ omis în orig.

²⁾ « bejenii » așa în orig.

1621 (7130) noiembrie 14, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Pătrașco Bașotă. Îți dăm de știre că domnia mea te-am ales pe tine, de om înțelept și cuminte și te-am dat slugii noastre Nichita diac din Vîrtop, să-i alegi un vad de moară, în hotar, acolo, în pîrăul Cracău, dinspre Gheorghie diac și dinspre alți răzeși.

Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să strîngi oameni buni megieși de prinprejur și să cauți cum va fi mai¹⁾ cu dreptul și să alegi acel vad de moară și să-i tocmești.

Altfel să nu faci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7130 <1621> noiembrie 14.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și am iscălit <u.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XXX/178

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1827.

1621 (7130) noiembrie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfînta mănăstire numită Agapia, unde este hramul sfinților arhangheli Mihail și Gavril și celorlalte puteri fără trup, un sat anume Childeștii, pe Moldova, care acel sat a fost drept domnesc, ascultător către ocolul tîrgului Roman, pe care sat l-a dat și niluit sfintei mănăstiri însuși răposatul Petru voievod, cu mare blestem.

Însă rugătorii noștrii călugări încă au avut pîră cu Manole bătrînul pentru acest sat, pentru că a fost dat de Eremia voievod lui Manole pîrcălab. Și a trecut cîțva vreme, pînă în zilele lui Radul voievod, pînă cînd au venit toți eromonahii de la sfînta mănăstire Agapia și au adus uricul și ispisocul lor de la sfîntrăposatul Petru voievod, pentru dreapta lui danie și miluire către sfînta mănăstire și s-au judecat ei atunci și au rămas rugătorii noștri călugări pe Manole pîrcălab, ca să fie acel sat iarăși al sfintei mănăstiri Agapia. Acest sat mai sus scris Childești, pe Moldova, să le fie și de la noi, dreaptă ocină și miluire și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

¹⁾ * mai * așa în orig.

Scris la Iași, în anul 7130 <1621> noiembrie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și iscălit <m.p.>

† Moțoc <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/9.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1835.

100

1621 (7130) noiembrie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și înnoit și întărit rugii noastre sfînta mănăstire Beserecanii, unde este hramul sfînta blagoveștenie, cu hotarul din braniștea ce are sfînta mănăstire de la Ieremia Moghilă voievod și de la¹⁾, care începe de la riul Bistrița, din pîrăul, care este mai sus de capul poienii Biserica lui Iov și de acolo pe loc drept la un izvor ce curge din dealul Boului și peste Culmea Boului, la izvorul Holmului, care se numește anume Horșture și pe izvor în sus, pînă la un drum și în sus, pe drum, pînă la Culmea Simei, apoi Culmea Simei, în sus, pînă la Piciorul Ungurului și de acolo la o fîntînă în sus, culmea Piciorul Ungurului pînă la gura Pîrăului Negru, la riul Bicz și pe rîu în sus pînă la gura Jedanului apoi pîrăul Ivanușului, pînă la culme și de acolo la obîrșia Aței și măgura cu toate izvoarele ei și²⁾ în sus pînă la riul Tarcău și la vale pînă în riul Bistrița, de acolo pe rîu în sus, pe amîndouă părțile în sus, pînă la poiana Biserica lui Iov, pînă la capăt în sus, care este tot hotarul braniștei, împreună, în semne și trei poieni: Biserica lui Iov și Poiana Cîrnului și Poiana de la gura Biczului.

Pentru aceea, să-i fie sfîntei mănăstiri Beserecani și de la noi danie și miluire și întărire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Iar cine se va ispiti să strice întărirea și miluirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de acest sfînt hram și de toți sfîinții, amin. Și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă <și> răspuns înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7130 <1621> luna noiembrie 20 zile.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și iscălit <m. p.>

† Bărnat <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIII/15.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. din 1850.

¹⁾ cuvintele inițiale rase și s-a scris posterior: «domnul Radu voievod»

²⁾ cuvintele inițiale rase și s-a scris posterior: «și Torogleaja în sus pînă la».

1621 (7130) noiembrie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem această carte a domniei mele slugii noastre, urednicului din târgul Piatra. Îți dăm știre că a venit, înaintea domniei mele, Ionașco Jorea și astfel s-a jeluț, înaintea domniei mele, că are un sat anume Vercești, în ținutul Neamț, și a arătat, înaintea domniei mele, un ispisoc de la Ioan voievod și uric de la Petru voievod și alte drese de întărire, de danie și miluire și de cumpărătură de la acești domni, iar voi trageți acel sat la ocolul de la târgul Piatra, și multă turburare îi faceți și nu aveți poruncă de la domnia mea, ci ați făcut alța rău, și acel sat ce au urice de la acei domni de demult <ca să nu-l trageți către>¹⁾ ocolul de la târgul Piatra.

Pentru aceea, cum vei vedea această carte...¹⁾ altfel să nu faci...¹⁾ să nu vie <înaintea domniei mele>¹⁾.

Scris la Iași, în anul 7130 <1621> noiembrie 20.

† Înșuși domnul a...¹⁾

† Ghianghea mare logofăt a învățat și iscălit <m.p.>

† Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/98 a-b-c.

Orig. slav, hîrtie, deteriorat, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1783 și una în limba rusă de la începutul veac. XIX.

1621 (7130) noiembrie 22, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre rabotnicilor și ilișarilor din ținutul Neamț. Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați în pace 4 poslușnici, de robotă și de iliș, ai sfintei mănăstiri Pîngărați, unde este hramul sfîntului mucenic, izvoritor de mir, Dimitrie și să-i înscrieți aparte cu alte slugi boierești și vouă vi se va ține în seamă.

Așa să știți și mai²⁾ mult să nu-i turburați, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7130 <1621> noiembrie 22.

† Înșuși domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., M-rea Pîngărați, III/24.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1909.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ • mai • așa în orig.

1621 (7130) noiembrie 22, Iași.

Iași, 7130 <1621> noe<m>v<rie> 22.

Carti moldovinească de la Ștefan Tomșa voievod ci scrie la sluga domniei boeriul... ¹⁾ că după jaloaba ce au dat rugătorii săi călugări de la manastire Pângărații, să nu superi satele monastirii, anume Ivăneștii, Bilăeștii și morile ci le au pi acele moșii în apa Cracăului.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMCCCXCVI /7 (nr. 64).

Rez. rom.

104

1621 (7130) noiembrie 23, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părinților și rugătorilor noștri egumenului și la tot soborul de la sfânta mănăstire Pîngărați, ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele, unde ar afla vecini care fug din satele sfintei mănăstiri, ori în satul domniei mele i-ar afla sau în sat boieresc sau în sat călugăresc sau în slobozie sau în târg sau fie ori unde îi vor găsi să și-i ia cu toate averile și să-i aducă iarăși înapoi în satele mănăstirii să-și plătească dabila.

Și nimeni să nu cuteze a-i reține sau opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

În Iași, 7130 <1621> noiembrie 23.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pîngărați, III/22.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1909.

105

1621 (7130) noiembrie 26, Iași.

Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Onciul Iurașcovici fost staroste din ispisoaice, ce le-a avut de la Radul voievod și de la Gașpar voievod și de la Alexandru voievod, dreapta lui ocină și danie, pe care o are el, o seliște ce se numește Șendricianii, sub bucovină și cu vad pentru moară, care acea seliște a fost ascultătoare de ocolul târgului Dorohoi și dreaptă domnească.

¹⁾ loc alb în text.

Pentru aceea ca să-i fie, și de la noi, dreaptă ocină și danie și întărire și uric cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7130 <1621> noiembrie 26.

Însuși domnul a zis.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/12.

Orig. slav, hîrtie, pecete căzută.

106

1621(7130) noiembrie 27.

7130 <1621> noe<m>v<rie> 27.

Ispisoc de la Ștefan Tomșa voievod pentru partea lui Solomon din Mogești, sărbesc netălmăcit.

Arh. St. Buc., Episc. Roman, XVII/2 (n. 5)

Rez. rom.

107

1621 (7130) noiembrie 30, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am dat și am întors slugii noastre, Lupul logofăt al treilea și cumnaților lui, Gheorghe și Ion, fiii lui Ștefan Prăjescul fost stolnic, dreapta lor ocină și dedină, din dreptele și propriile lor privilegii, din uric de întărire de la Petru voievod și de la alți domni de mai înainte, un sat anume Voiceștii pe Iucaș, ce se numește acum Boziiani, ce este în ținutul Neamț, care acel sat a fost luat de noi, în prima noastră domnie și a fost dat lui Duca ușar și l-a ținut el opt ani. Iar acum, domnia mea iarăși m-am milostivit, cum scriem mai sus și le-am întors dreapta <lor> ocină și dedină, satul mai sus scris, anume Voiceștii, pe Iucaș, ce se numește acum Boziianii, cum le-a fost de moștenire și mai înainte vreme.

Pentru aceea, dacă se vor înfățișa cîndva oarecari drese pe acel sat de danie și miluire de la domnia mea sau de la alți domni, să nu se creadă, ci să se ia și să se dea în mîinile mai sus scrișilor, slugii noastre Lupul logofăt și cumnaților lui, fiii lui Ștefan Prăjescul.

Și încă a dat și o cocie cu doi telegari ¹⁾, în trebuința domniei mele și a țării, cînd am însoțit pe cinstitul împărat, sultanul Osman, pînă la Dunăre.

¹⁾ așa în orig.

Pentru aceea, să le fie și de la noi, uric și ocină și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7130 <1621> noiembrie 30.

† Înсуși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/99.

Orig. slav, hirtie, pecete timbrată.

108

1621 (7130), decembrie 5, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre urednicului din Căcăceani. Cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să ai a lăsa foarte în pace o oarecare parte de ocină din satul Brăești, pe care a stăpînit-o Balica fost hatman, ca să o stăpînească slugile noastre Ștefan diiac și Vasilie, fiul lui Ieremia fost pîrcălab din Brăești. Intru nimic să nu ai treabă, pentru că le este dreaptă ocină și dedină, cum au ei și drese de la domnia mea și de la alți domni de mai înainte.

Această vă scriem și mai mult să nu turburați. Altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7130 <1621> decembrie 5.

† Înсуși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>

† Berciovici <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXXII/10.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom., una din 1833 și alta modernă.

109

1621 (7130) decembrie 5, Iași.

Tălmăcire di pe uric vechiu sîrbăsc de la domnul Ștefan Tomșa v<oie>v<o>d din let 7130 <1621> dechemv<rie> 5, scris în Eș<i> de Secuiu.

Noi Ștefan Tomșa v<oie>v<o>d, cu mila lui d<u>mnezău, domn țării Moldov[v]ii. Iată domnie me ni-am milostovit și am dat înapoi slugii noastre, lui Vorăntar fost comis, a lui driaptă ocină și danie și miluire și cumpărătură dintru al său drept uric, ce au avut el de la Irimie v<oie>v<o>d, un sat anume Negritești în țin<u>t Niamțului, care odată au fost acel sat de ocolu tîrgului Pietrii, pe care l-au fost perdut în domnie noastră ce dintăi, în vreme când au venit Costandin v<oie>v<o>d în țară; întru ace vreme l-am fost luat

domnie me pe acel sat și l-am fost dat slugii noastre Ducăi *fost* ușăr și l-au ținut și s-au hrănit dintr-ănsul zăci ani.

Drept aceia, domnie me și cu tot sfatul domnii mele, văzind cum că iaste a lui acel sat driaptă ocină și danie și miluire și cumpărătură de la cei de mai innainte domni, ni-am milostivit și l-am luat pe acel sat de la Duca ușăriu și iarăș<i> l-am dat în mâna slugii noastre, lui Vorăntar. Și un uric ce au avut Duca pe acelaș sat Negriteștii și pe satul Bozienii, de la Radul Mihne v<oie>-v<o>d, încă l-am luat de la Duca și l-a<m> dat în mâinile mai sus scrisului Vorăntar.

Și dacă vreo dată să vor mai ivi niscaiva scrisori și dresă pe acele doi sate, pe Negritești și pe Bozieni, să nu să criadă și să nu aibă a stăpâni cu dănsile, ci să să e<ie> și să să de<a> în mâinile mai sus scrisului Vorăntar.

Drept aceia ca să-i fie lui și de la noi uric și ocină și întăritură cu tot venitul, neclintit nici odată, în vecii vecilor.

Și altul să nu să amestice innainte aceștii cărți a noastre.

Însuș<i> domnul au poroncit.

Ștefan Tomșa v<oie>v<o>d.

Din limba sârbască s-au tălmăcit de Ioan Stamatii pit<a>r, 1806 iulii 26, în Iași.

Arh. St. Iași, D/12.

Trad. rom.

110

1621 (7130) decembrie 10, Iași.

† Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și tuturor călugărilor din sfinta mănăstire, unde este hramul sfântului Ilie proorocul, ca să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele, să stăpînească un sat, anume Războienii, ce este în ținutul Neamț, pentru că a fost acest sat ocina lor dreaptă.

De aceea și de la domnia mea să le fie acest sat, ce scriem mai sus, cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7130 <1621> decembrie 10.

† Însuș domnul a poroncit.

Ștefan voievod <m.p.>

† Zbirea <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XIV/5

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1846

1621 (7130) decembrie 11.

† În anul 7130 d<ecembrie>. Iată noi, Ion Carapotona șoltuz și 12 pîrgari din Bîrlad. Iată a venit înaintea noastră Crăciun, nepotul ¹⁾ lui Itul din Foltești nesilit de nimeni, nici asupra, ci de bunăvoia lui și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din sat din Foltești, jumătate din jumătate de sat, partea... ²⁾ lui Lazor și fratelui său lui Pășcan, pentru treizeci taleri de argint. Și s-a sculat Lazor și a dat două părți, 20 taleri, în mîinile lui Crăciun; și Pășcan a dat a treia parte, 10 t<aleri> ²⁾ în mîinile lui Crăciun.

Și de asemeni, s-a sculat Costachi, fratele Lăzăroaei și a întors acei zece taleri lui Pășcan dinaintea noastră și dinaintea multor oameni buni și l-a scos din ocină deoarece îi este moștenire.

Deci noi dacă am văzut tocmeală de bunăvoie și plată deplină am făcut de la noi mărturie, ca să-i fie ocină și dedină... ²⁾ bunăvoie... ²⁾ privilegiu de la... ²⁾

De va scoate Costache³⁾ ... ²⁾ feciorii săi altu zapi<s> să nu se creadză ⁴⁾.

Și pentru mai înare credință noi am pus pecetea orașului la această carte și zapis.

Și a scris Gheorghie Zăncescul, decembrie 11, în anul 7130 <1621>.

Acad. R.P.R., CXXX/143.

Orig. slav, hrtie, rupt, pecete aplicată.

1621 (7130) decembrie 12, Iași.

Noi Stefan Tomșa v<oie>vod, din niila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii. Precum iată domnie me m-am milostivitu și anu datu și am miluitu pe boiariul nostru, Tăutul *al doilea* logofătu, cu una siliște anume Dămilenii, ce esti pe Iubăneasa și cu locuri de hăleșteia și de mori.

Care acel satu au fostu dreptu domnescu, ascultătoriu de ocol târgului Dorohoiului, pentru a lui driaptă și credincioasă slujbă, ce ni-au slujitu noai și țării noastre, ca să-i fie lui driaptă ocină și miluire, neclintitoare în veci.

Iar după viețuire și a domnii noastre, cine va fi domnu din fii noștri sau din niamul nostru, sau iarăș pe oricine îl va alege dumn<e>zeu a fi domnu<l> țării noastre a Mol[o]d<o>vii, acela ca să nu clintiască a noastră danie și miluire.

Iar de s-ar ispiti cineva a străca a noastră danie și miluire, unul ca acela

¹⁾ așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ scris peste «Pășcan».

⁴⁾ pasajul «de va creadză», rom. în orig.

ca să fie neertat de domnul dumnezău și mântuitoriul nostru I<su>s H<risto>s și de precurata a lui maică și de toți svințai, amin. Ce ca să-i dea lui și să-i întăriască, pentru a lui driaptă și credincioasă slujbă.

Dereptu aciea, altul să nu se amesticé împotriva acești cărți <a> noastre.

Însușu domnul au poruncitu

În Iași, 7130 <1621> dechemvrie 12.

Pre adevărata orighenal așa esti iscălitu: Ștefan Tomșa v<oie>vod.

După tălmăcita copie încredințată s-au prescrisu asămene din cuvântu în cuvântu, de însuși noi mai gios iscăliții:

Ianachi Cantacozino vist<iernic>.

Mihalachi Costachi paharnic.

1793 oct<ombrie> 3/sept<embrie> 22.

Arh. St. Iași, CCCXII/20.

Trad. rom.

113

1621 (7130) decembrie 14, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele boierului nostru, Voruntar fost comis și cui va trimite, pentru ca să fie tare și puternic cu această carte a noastră să stăpînească sau să oprească dreptul său sat, ocină și dedină, anume Negriteștii, care este în ținutul Neamț, pentru că domnia mea m-am milositiv și am dat și am întărit acest sat, pentru că i-a fost dreaptă ocină și dedină. Iar cine va fi ureadnic acolo în sat, de la Duca ușar, să aibă a ieși din sat.

De aceea, să-i fie lui acest sat de la noi, cu tot venitul. Și nimeni să nu îndrăznească a stăpîni sau a opri, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, 7130 <1621> decembrie 14.

Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>.

† Săcuiu <a scris>.

<Pe verso, contemporan> Cartea lui Ștefan voievod să oprească satul Negritești.

Acad. R.P.R., DCXLIII/80.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Pe foaia a treia, încă odată același text, scris în întregime de același gramatic, cu unele greșeli, pentru care s-a scris documentul din nou. Textul de pe foaia treia nu are însă pecete și semnătura domnească.

O trad. rom. la Arh. St. Iași, D/13.

1621 (7130) decembrie 18, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am miluit pe sluga noastră, Vasilie Roșca medelnicer, cu un sat anume Berbeștii, din ținutul Cîrligătura, care acel sat a fost al lui Isac Balica hatman și l-a pierdut în hiclenia sa, cînd s-a ridicat asupra domniei mele și asupra țării domniei mele, cu multă mulțime de leși și cazaci și cu domnul lor, Costantin voievod.

Pentru aceea să-i fie de la domnia mea danie și miluire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, 7130 <1621> decembrie 18.

† Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., VII/175.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

1621 (7130) decembrie 18, Iași.

Suret di pi ispisoc vechiu pe sârbie, de la Ștefan Tomșea vodă, domn țării Moldavii, scris de Vasilie în Iaș<i> din let 7130 <1621> dechv<rie> 18.

Fiindcă acest adivărat boieriul nostru Lupul *al treilea* log<o>f<ă>t ne-au slujăt noi și țării noastre cu dreptate, a cărui văzând noi ce cu dreptate și cu credinți cătră noi slujbă, ni-am milostivit domnia me, de i-am dat și l-am miluit de la noi cu o bucată de loc domnesc din braniște, în dreptul Zberoei, din sus de sat și pe apa Prutului, în dreptul vârtoapilor ce sânt piste Prut, în capul malurilor din sus și drept locul piste șăs, la Buric, spre bălțile celi din sus, ce să numești Creminoae și de acolo la movila ce să numești Cetățuia, iar acolo drept în apa Jăjii, în jos până undi stă locul în dreptul Spinilor Bogzăi, iar de acolo drept în apa Prutului, cu bălți de pești, cu loc de fânași și cu vadu de moară în Jăjie. Această bucată de loc să fie dreaptă ocină și danie, cu tot venitul, nestrămutat niciodinioară, în veci.

Iar după vijața și domnie noastră, cine va fi domnu, din fii<i> noștri, sau din niamul nostru, sau pre cine și l-ar alege d<u>mnezeu a fi domnu țării noastre Moldavii, acela să aibă a înputernici această întăritură și miluiri <a> noastră. Și altul să nu să amestice înpotriva cărții noastre acestiia.

Însuș<i> domnul au poruncit.

Ghianghea *mare* log<o>f<ă>t au iscălit.

De pe sărbii în limba moldoviniască au tălmăcit, la anul o mie... 1) iunie 11, Polc<o>v <nic> P<a>v<e>l D<ebriț> 2)

Copie aceasta posleduindu-să din cuvânt în cuvânt di pi ur<i>ghinal și găsându-să întocmai, să adiverești și de către noi, mai gios iscăliți. Vasăli Carp pit<a>r 1822 mai 2.

Această copie s-au scos cu mâna me, Costandin Capșa.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXXV/2

Trad. rom.

116

1621 (7130) decembrie 19, Pojoreni.

Iată eu, Iurașco Drace vornic de gloată, adică au venit înainte noastră Drăguța, fămeia lui Ursu, feciorul lui Ifrim visternic și cu feciorii Drăguțai și ai lui Urse, nepoții lui Ifrim visternic anume Toder și Gligorie și cu fata Drăguții și a lui Ursu, nepoatele lui Ifrim, ce au fosto mai sus scriș<i> anume Măriia și Irina și au vândut a sa moșie dereptă, de nime nevoiți, den cinci părți, 2 părți, den vad den Bărlad 3), lui Vasilie ce-au fosto staroste și femeii sale Anghelina și feciurăi ai săi, derept 20 de taleri bătoți. Și au vândut dentribe țermurile a Bărladului.

Și s-au tomplat dentr-ace tocmal<ă>, ce au tocmit: Petrul ce au fosto staroste și Ghine ce au fosto părcălab și Petre den Banca și Pașcu chehaia de călărași și Macariia feciorul Petrului ce au fostu staroste și mulți oameni buni.

Și așijdere au venit Măricuța sura Ursului, fata lui Ifrim visternicului, a vândut împreună cu nepoții săi, feciurii lui Urse, nepoții lui Ifrim visternicului, a sa moșie, cum mai sus scriș.

Prătr-aceia, unchi ei să n-aib<ă> nic<i> o trab<ă> 4).

Prétr-aceia noi vazănto de tocmla lor, ce s-au tocmit de bună voia lor, noi 5) încă am făcut zăpis lui Vasilie ce au fostu staroste și fêmei sale Anghelina<i>, ca să-i fie moșie și ocină. De iasta mărturisim. Și pecețile încă n<e>-am pos pre credență. *Pentru aceasta mărturisim cu acest zăpis al nostru. S-a scris la Pojoreni, în anul 7130 <1621> decembrie 1.*

Ionaș Drac<ea> vornic de gloată am iscălit <m.p.>

Sănpetrul.

<Pe verso, contemporan:> Dracii *foșt* vornic pre niște părți *de la* Bărlad.

Inst. de Ist. al Acad. R.P.R., Condica Slobozia Zorleni, doc. nr. 47.

Orig. rom., hîrtie, trei peceți aplicate.

Cu trei copii de la începutul secolului al XIX-lea, tot acolo la numerele 48, 49 și 50.

1) omis restul în text.

2) în text: Dormici.

3) în orig. « Părlad ».

4) în orig. « trap ».

5) în orig. « loi ».

1621 (7130) decembrie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Pătrașco Bașotă, dreptii săi robi ¹⁾ țigani, anume Liciul <cu>²⁾ femeia și cu copiii lor și sora lui, Nastasia, cu fiii ei, Cocoșco și Horușco și Vasilie și Melintie Cașuhea și Gheorghie Frincul și surorile lor, Țonța și Tudora și Li...²⁾ și Măguța, toți fiii și nepoții lui Negreiu Frincul și ai femii lui Stana. Ce <este> această Stana danie și miluire bunicului lui, Ciolpan bătrînul, de la Alexandru voievod. Și C...²⁾ luca Șimon, cu femeia și cu copiii lor, și de asemenea Larion cu femeia și cu copiii și fratele lui, Matei, și sora lor, Vărvara, fiii Sanhirei.

Pentru aceea, ca să-i fie și de la noi, drepti robi ¹⁾ țigani.

<Și>²⁾ altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7130 <1621> decembrie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Dumitru <a scris>

Acad. R.P.R., CLXXIX/2.

Orig. slav, hîrtie, deteriorat, pecete aplicată, lipsă.

1621 (7130) decembrie 28, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui și rugătorului nostru, Athanasie episcop de Roman, ca sfinția sa și prisăcarul sfinției sale să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să apere prisaca sfinției sale, ce este la Bacău, dincolo de vile Bacăului. Nimeni să nu îndrăznească a merge acolo să pască vitele sau să taie lemne sau nuiiele sau să lucreze alt lucru în acea pădure. Iar pe care om îl vor găsi tăind lemne sau umblînd cu vitele, ei să ia de la el tot ce va fi avînd și să-l lase gol numai cu trupul.

Și prisăcarul să fie în pace de toate dabilele și angheriile fiind sărac și neînscris nicăieri.

Pentru aceea nimeni să nu îndrăznească a reține sau opri înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, 7130 <1621> decembrie 28.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/3.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1796.

¹⁾ «holopi» în orig.

²⁾ rupt în orig.

1622 (7130) ianuarie 2, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire numită Săcul, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător botezătorul lui Hristos, Ioan și cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină și dedină, din dreptul lor ispisoc de miluire și de întărire, pe care l-au avut de la răposatul Eremia voievod, niște mori și o prisacă și o odae, care sînt pe hotarul domniei mele, la Tîrgul Frumos.

De aceea, să fie și de la noi sfintei mănăstiri danie și miluire și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 2.

Însuși domnul a spus.

Ștefan voievod <m.p.>

† Vlasie <a scris>

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MCXV/6.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1622 (7130) ianuarie 2, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenul de la sfânta mănăstire numită Secul și ureadnicului și vătămanului lui din satul Vinători, pentru ca oricîți oameni vor chema din altă țară, fie rus sau leah sau ungar sau sîrb sau valah sau de orice limbă vor fi și de asemenea și vecinii lor care vor fi fugit, să-i cheme din altă țară în satul lor, să aibă de la domnia mea slobozenie pe 2 ani, nici dare să nu dea și nici un lucru să nu ne lucreze, nici iliș să nu ne plătească, nici 50 aspri, nici sulgiu, nici goștină de porci, nici zeciuală de stupi, nici o angherie <din> cîte sînt asupra săracilor domniei mele și numai să fie în pace de toate cîte scriem mai sus, pînă cînd se vor împlini acei ani.

Astfel și voi mari vatagi și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari să nu aveți nici o treabă cu acest sat, nici vitele lor să nu se ia pentru alte sate sau alți oameni. Iar cine îi va turbura va fi de mare pedeapsă de la domnia mea. Așa să știți, altfel să nu fie.

La Iași, anul 7130 <1622> ianuarie 2.

† Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>

† Procopie <a scris>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXL, 9

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

O trad. rom. din 1804, ibid., M-rea Secul I/3.

1622 (7130) ianuarie 2, Iași.

† Io Ștefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, pîrcălabilor și șoltuzului și pîrgarilor de Cotnari și ureadnicului și șoltuzului și pîrgarilor de Țîrgul Hîrlău. Vă dăm de știre că s-au jeluț impotriva voastră domniei mele rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire numită Secul și astfel au spus înaintea noastră că ei au un vier ¹⁾ acolo, la crama sfîntei mănăstiri și voi îl turburați în podvoade ²⁾ și la priveghiu ³⁾ și la muncă și la via domniei mele.

Pentru aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a-l lăsa de podvoade ²⁾ și de muncă și de priveghiu ³⁾ și de altele, de toate anghe-riile, cite sînt mai ⁴⁾ sus scrise.

Mai ⁴⁾ mult să nu turburați. Altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7130 <1622> ianuarie 2.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Dumitru <a scris>

<Pe verso, contemporan, adresa romînește>: La pîrcălabii la Cotnariu.

Acad. R.P.R., LXXII/24.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

1622 (7130) ianuarie 2, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Toma diacul ⁵⁾ din Tă<m>aș. Îți dăm știre că ni se jeluște sluga noastră Grozav din Oțești și Dingan de acolo și Greul din Tămaș și astfel au spus înaintea noastră că li s-a luat o dulamă și 20 potronici, fără rînd și fără ispravă și nu vrea să dea.

Pentru aceasta, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să le faci lege dreaptă cu ea, să le plătească acea dulamă și acei bani precum au avut . . . ⁶⁾ o carte de rămas de la Alexandru vodă.

Dacă nu va voi, tu să le dai zi, ca să stea de față înaintea noastră.

Așa să știi, altfel să nu faci.

La Iași, 7130 <1622> ianuarie 2.

¹⁾ • vițari • în orig.

²⁾ • podvoade • așa în orig.

³⁾ • preveghiu • în orig.

⁴⁾ • mai •, rom. în orig.

⁵⁾ • diiacul • în orig.

⁶⁾ loc rupt în orig.

† Domnul a spus.
† Dumitrașco vornic a învățat.
† Huru <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLXI/39.
Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

123

1622 (7130) ianuarie 3.

Suret di la Ștefan Tomșa v<oie>vod.

† Noi Ștefan Tomșa v<oie>vod, cu mila lui dumnezeu, d<o>mnul țării Moldovii. Fiindcă înainte d<o>mniei mele și a tuturor boerilor de divan au jăluit sluga noastră Grozav și Dingan din satul Oteștii, precum că le-ar fi înpresurând unul din Tămași, anume Negru, o bucată de moșia din gura Răcătăului până în malu<l> Siretului, și stăpânind-o acel Negru, cu un zapis, șapte ani. Care fiind înainte noastră și giudicându-să, au rămas Negru rău cu zapisul lui, fiindcă acea moșia este baștină dreptă a lor, nu cumpărătură.

Și văzând și noi dreptate lor, le-am dat carte noastră la mâna lor ca să poată a-ș<i> stăpâni moșia cu pace, ei și feciorii lor, nepoții, strănepoții lor, în veci, nesupărați de nimine.

Let 7130 <1622> ghen<arie> 3.

Și acestu suret l-am tălmăcit eu dascalul Toader *din* Hărlău și me-au dat Sandul Zdrobeș șasă lei.

Și la acest suret s-au tămplat fați:

Eu Neculai Zdrobeși.

Eu Chiriiac Zdrobiș.

Eu Vasile Ariton.

Vas<i>le Dichei <m.p.>

Eu Grigorii, *fiul* Diaconiții, am dat cincizăce de parale la acestu suret.

Eu Gavrilă Răbege.

Eu Costandachi Galerii și eu Ioniță Galerii am dat șasă lei, la scosul acestor cărți.

Arh. St. Iași, CDLXI/40.
Trad. rom. din sec. XIX.

124

1622 (7130) ianuarie 4, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată <au venit>¹⁾ înaintea domniei mele și s-au jeliuit rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire Bistrița, împotriva oamenilor mănăstirii de

¹⁾ omis în orig.

la Beserecani și astfel au spus ei, înaintea <domniei mele >¹⁾, că au trimis ei, pescarii ²⁾ lor, să prindă pește în apa Bistriței și au sărit asupra <lor și le-au >¹⁾ luat peștele și i-au bătut pe pescari ²⁾.

Ca să fie ³⁾ [ca să fie] tari ⁴⁾ <să-i oprească pentru >¹⁾ treaba domniei mele și pentru treaba sfintei mănăstiri care scrie mai sus.

<De aceea>¹⁾ dacă veți vedea această carte a domniei mele voi să nu-i mai ⁵⁾ turburați sau să-i opriți, de la gura zisă Giurcoaia pînă la Doamna, deoarece le este hotar această vale.

Și de asemeni și voi, oameni de la Hangu, să nu-i turburați sau să-i opriți înaintea acestei cărți a domniei mele. Și mai⁵⁾ multă plîngere să nu vină înaintea domniei mele.

La Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 4 zile.

† Domnul a spus.

† Marii boieri au învățat.

† Enachie <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/43.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

125

1622 (7130) ianuarie 5, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenul de la sfînta mănăstire de la Bistrița și la tot soborul de acolo, unde este hramul uspenia preasfintei născătoare de dumnezeu, după uricul lui Ștefan voievod cel Bătrîn pentru întărirea braniștei vechi care se începe de la pîrăul Sărata, peste Bistrița, la Doamna și pînă la Angărcina Secului, de la Cozia, cu Muntele Mare, la Poenița de la Hitioana, la Pentenul, și se împreună cu braniștea sfintei mănăstiri Tazlău, la Răchitiș și la Piscul Baleț, la vale, între Tarcău și Bistrița, două poeni, sub Ciahlău, peste Bistrița la Jurcoaia și la apa Bistriței la vale pînă la Doamna, la Ghiajdu, la Oprișeni, și însuși Metodie, la gura Pîngărciorului, pînă la Obîrșie și locul de stîină la Pîngărați.

Și nimeni să nu aibă a paște oi acolo sau să prindă pește sau să taie lemne și nuele în pădure sau hamei să culeagă sau alune sau orice fără știrea lor. Dacă vor găsi pe cineva acolo pe locul înainte zis, ei să fie tari și puternici să le ia tot ce vor avea la ei.

1) loc rupt în orig.

2) «pascari» în orig.

3) «ca să fie» rom în orig.

4) «tari» rom în orig.

5) «mai» rom în orig.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească a stăpîni sau a opri înaintea acestei cărți a domniei noastre.

La Iași, 7130 <1622> ianuarie 5.

Însuși domnul a poruncit.

Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, II/14—15.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1796.

126

1622 (7130) ianuarie 5, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit și am întărit rugătorilor noștri, călugării de la sfînta mănăstire Bistrița, jumătate de moară din hotarul Țigăneștilor, care este pe riul Putna, care această jumătate de moară le-a dat-o Sacalăș fost staroste căci a fost cumpăratură a socrului lui, Ion logofăt, de la Bolea fost staroste din privilegiul de cumpăratură pe care l-a avut socrul lui, Ioan logofăt de la Iliăș și de la Alexandru voievod.

Și de asemeni am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugării de la sfînta mănăstire Bistrița, partea lor ce se va alege din satul Țigănești și cu o vie, care această parte de ocină și această vie le este danie de la Sacalăș fost staroste și de la cneaghina lui Agafia, pe care ei și-au cumpărat pe banii lor drepti de la Melincea și de la fratele lui, Lupul și de la surorile lor Cîrstina și Dragae și Buna și Greaca pentru trei mii și cinci sute aspri, din privilegiul pe care l-a avut Sacalăș și cneaghina lui de la acest Petru voievod.

Pentru aceea, să fie sfîntei mănăstiri numită Bistrița această parte de ocină și această vie în satul Țigănești și jumătate de moară, pe riul Putna, și de la noi, cu tot venitul neclintit lor în veci. Și aceste mai sus scrise privilegii despre care mai sus scriem, de la acei dinainte ziși domni, încă sînt în mîinile rugătorilor noștri, călugării de la sfînta mănăstire Bistrița. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 5.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, VII/4.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

127

1622 (7130) ianuarie 5, Suceava.

Adică eu Grigorie, *fiul lui Miron din Comănești*, nepotul lui Berechet, și cu fimeia me Mărica, fata Concii din Concești, nepoata Oninii, facem știre cu acestu zapis al nostru precum am văzut a noastră driaptă ocină și moșia

din a triia parte a triia parte de sat de Tătărășeni, din parte din mijlocul satului ce avem cu Bejenele și cu Păcurari<i>. O am vândut drept 60 galbini de aur bani gata dumisale lui Ionașcu poturul și giupănesii sale Aniții, fata Lucăi de Podraga.

Și la această parte de mai sus scrisă din Tătărășeni este din vatra satului din câmpu și din heleștei, cătă să va alege a tătăni-mieu Concii și cu tot venitul. Și cu acești bani mi-am plătit capul de moarte. Și-n tocmla noastră au fost popa Grigorie de la biserica domniască și Enachi șoltuz din târgul de Suceavă și dumnilui Toader stolnic și mulț<i> oameni buni.

Și pentru mai mare credința ni-am pus pecețile într-acestu adivărat zapis al nostru.

Scris în Suceava<a>, în anul 7130<1622> ghenar<ie> 5.

Macarie dichiu de la sf<i>nt<a> mănăstire mitropolie.

Popa Grigorie.

Grigorașco Zlătar.

Ieremie Iulăș.

Muzeul « Lupta revoluționară a poporului », LXXI 22.

Copie din a doua jumătate a sec. XVIII.

128

1622 (7130) ianuarie 6, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire numită Pingărați, unde este hramul sfântului și marelui mucenic izvoritor de mir Dimitrie, iazul lor drept, ce este în hotarul târgului Piatra, ce se numește Ciocîrlia și a fost ascultător de ocolul târgului Piatra și de curtea domniei mele din târg, care le este danie și miluire de la Eremia Moghila voievod.

Pentru aceea, să fie sfintei mănăstiri și de la noi acest iaz danie și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 6.

† Înșuși domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt am învățat și am iscălit <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

<Pe verso sec. XVII:> Iazul Ciocărlan ¹⁾ de la Ștefan voievod.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/25.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1909.

¹⁾ așa în orig., mai sus: Ciocîrlia.

1622 (7130) ianuarie 6, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugilor noastre Gligorie și fratelui lui, Costin vistiernicei din Iurghiceni, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut de la Radul voievod, dreapta lor ocină și cumpărătură partea Arvasiei, fiica lui Marco, nepoata lui Gage, toată partea ei, cât i se va alege din sat și din cîmp și din pădure și cu loc de prisacă, care le-a fost cumpărătură de la Umbrar vătaf din Rădeni pentru treizeci și cinci taleri de argint.

De aceea, să le fie și de la noi uric și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 6.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat. Și am iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Muzeul «Lupta revoluționară a poporului», I 29.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

1622 (7130) ianuarie 7, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră credincioasă, Simion comis și a adus un zapis de mărturie de la Nebojatco logofăt și de la Băseanul fost vornic și de la Ion fost armaș și de la Stoica armaș și de la Baico mare șetrar, scriind în el că a venit înaintea lor Vasilie Bucium fost postelnic, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, jumătate din satul Voinești, ce este în ținutul Cîrligăturii cu vad de moară la pîrăul Stavnic și cu finațe în hotarul Voineștilor, pentru o sută de taleri, bani buni, slugii nostre credincioase, Simion comis. Și s-a sculat Simion comis, dinaintea lor și a plătit toți banii, 100 taleri bătuți, în mîinile lui Vasilie Bucium.

De aceea, domnia mea și cu sfatul nostru, dacă am văzut acest zapis de mărturie de la boierii, pe care-i scriem mai sus, Nebojatco și de la Băseanul fost vornic și de la Baico șetrar și de la Ion și de la Stoica foști armași, domnia mea am crezut și încă i-am dat de la noi și i-am întărit această jumătate din satul Voinești, cu vad de moară la Stavnic și cu finațe, cât se cuvine partea lui Vasilie Bucium ¹⁾ să-i fie de la noi dreaptă ocină și cumpărătură cu tot venitul.

¹⁾ pasagiul «cit... Bucium» tăiat cu cerneală în orig.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 7.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Toader <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLXI/41.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

O trad. rom. din 1812 ibid., CDIX/9.

131

1622 (7130) ianuarie 8, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și întărit rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor de la sfînta mănăstire Homor, unde este hramul uspenia preasfintei stăpînei noastre născătoare de dumnezeu, dreptul lor hotar al sfintei mănăstiri, pe care-l are pe munți, din uricul ce au avut de la Ștefan voievod cel Bătrîn și din ispisocul de întărire de la Petru voievod, începînd hotarul chiar de la poarta sfintei mănăstiri, în sus pe cărare, pînă la Muntele Mare și iarăși Muntele Mare pînă la Poiana Mărului, de acolo opcina pînă la obîrșia Homorului și pînă la Brazii Muerii ¹⁾ și pînă la Dealul Ulmul ²⁾ și pe la Dealul Paltinului ³⁾, de acolo pîrăul Racova la vale, pînă unde cade în Ihnat și peste Ihnat și de acolo, drumul pînă la vîrfului Muntelui Gemanului ⁴⁾ și opcina pînă la Săcătura ⁵⁾, opcina pînă la Poiana lui Ihnat și pînă la Brăduleț ⁶⁾ și iarăși pînă la Lozii și la Miezurie, de acolo la Trei Brazi ⁷⁾ peste Soloneț și la vîrfului Scărișoara opcina în sus, pînă la Poiana Popei și pînă la Fîntîna lui Dragomir, toată opcina la deal, pînă la Poiana Paltinului și pîrăul Bocoviț și Bocovițul la vale și pînă la Moldova și de asemeni de la gura Bucovițului, pe Moldova... ⁸⁾ pînă la izvorul Tocilei și tot cărarea în sus, pînă la Dealul Mare și de asemeni... ⁸⁾ unde întii s-a început. Atîta este tot hotarul sfintei mănăstiri.

Pentru aceea, să fie și de la noi ocină și întărire sfintei mănăstiri, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, 7130 <1622> ianuarie 8.

¹⁾ • Bradzi Mueriei • în orig.

²⁾ • Dealul Ulmul • așa în orig.

³⁾ • Paltinului • așa în orig.

⁴⁾ • Gemanului • așa în orig.

⁵⁾ • Săcătura • așa în orig.

⁶⁾ • Brăduleț • așa în orig.

⁷⁾ • Brazi • așa în orig.

⁸⁾ loc rupt în orig.

† Înсуși domnul a spus.
† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.
† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/16.

Orig. slav, hirtie, pecete timbrată, căzută.

132

1622 (7130) ianuarie 11, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Luca din satul Roșcani, cu un zăpis de mărturie de la toți sătenii din satul Roșcani și de la alți oameni buni din sus și din jos, scriind că el și-a cumpărat o parte de ocină, a treia parte din a treia parte din satul Roșcani, cu loc de iaz, de la Măteiu, fiul lui Gligorie Roșca, pentru patruzeci și nouă taleri numărați.

Deci noi văzînd acest zăpis de mărturie de la atîția oameni buni, noi l-am crezut și de asemeni am dat și am întărit și de la noi lui Luca ¹⁾ aceasta înainte zisă a treia parte din a treia parte din satul Roșcani, cu loc de iaz și din cîmp și din pădure, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 11.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Marmure <a scris>.

Arh. St. Iași, CCXXXIII/2.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1825.

133

1622 (7130) ianuarie 12, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, tuturor dăbilarilor, ciți veți umbla cu slujbele domniei mele în ținutul Roman. Dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte în pace satul Seboianii și Berindeștii, care sînt ale sfintei mănăstiri Secul, întru nimic să nu le trageți vitele pentru alți oameni sau pentru alte sate, numai să aibă ei a plăti pentru capetele lor, cu ce vor fi scriși în catastih, la vistieria domniei mele.

Pentru aceea și voi pîrcălăbi și globnici și deșugubinari să nu turburați aceste sate, întru nimic, niciodată, înaintea acestei cărți a domniei mele.

¹⁾ • Lucăi • în orig.

Altfel să nu faceți.

În Iași, 7130 <1622> ianuarie 12.

† Însuși domnul a poruncit.

† Pătrașco <a scris>.

<Pe verso, rom., sec. XVII:> Pre ciale sate ungurești de la Ștefan vodă, de scutal<ă>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXLI/17.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1804.

134

1622 (7130) ianuarie 12, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea vătămanilor și tuturor vecinilor din satul Tăistreni și din satul Tîrnovca, ce sînt în ținutul Sorocii. Vă dau de știre că domnia mea v-am dat ca să fiți ai sfintei mănăstiri, cum ați fost și mai înainte vreme.

Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a domniei mele, să aveți a asculta de egumenul și de călugării de la sfînta mănăstire numită Voroneț ¹⁾, pentru tot ce vă vor da vouă poruncă <și> ²⁾ învățătură. Și care nu va asculta de ei, pe acel om să aibă a-l pedepsi pentru faptele sale. Așa vă scriem și altfel să nu faceți.

În Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 12.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, CLXIV/12.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

135

1622 (7130) ianuarie 13.

† Adecă eu Ionașco Prăjescul însumi mărturisescu, cu estu zapis al mieu, cum ne-am tocmitu, de bună voia noastră, cu frate-miu, cu Lupul și ne-am împărțit ocine. Deci s-au venitu în partea frăține-miu Lupului, sat Hălăștiiani și Buțcăténii și Șopărlénii și *jumătate sat* Prisăcani și Bonteștii și Rânghileștii și a patra parte de Oniceni și *jumătate sat*, Țăpălușeni și Jujca și Dubăvățul, Blăndeștii *cu o parte din* Boruseni.

Așijdere în partea mia s-au venitu satul Stolnicénii și Mirceș<t>i și Stețcanii și *jumătate de sat* Purcești și *jumătate de sat* Brătiești, Băimăcéruii, a patra parte

¹⁾ În orig. « Horonețul ».

²⁾ omis.

de Oboroceni și a șasea parte de Românești, *cu o parte din Hăsnășeni și Cotova și Vosoca și Lieștii cu o parte din Ionășești.*

Iară morile din Sirétu și cu hălășteul de la Șopărleni și satul Căzăștii, ca să avem a-i ținea deună.

Și-n tocimala noastră au fostu unchii noștri: Voruntar comisul și Savin sulgêrul și fratele nostru Pătrașco Boșotă.

Și însumi cu mâna mea am scris și prea mai mare credință ne-am pus și pe <ce>șile cătră aiastă scrisoare.

V<ă>l<ea>tu 7130 <1622> ghenarie 13.

Ionașco Prăjescul *am iscălit* <m.p.>.

† Vorontar com<is> <m.p.>.

† Eu Savin Prăjescul *am iscălit* <m. p.>.

† Eu Pătrașco Bașot<ă> <m.p.>.

Eu Vasilie Plop <m.p.>.

† Și așjidirile săliștea Cozmeș<t>ilor și podul din Sirét ne sintu depr<e>u-[u]nă. Așjidire ne-am împărțitu și țiganiî cei de vatră; venitu-s-au în partea frăține-mieu Lupului, Bădga și Lata și <Guș>ul¹⁾ și Gligorie cel Negru. Să să știe.

Ionașco Prăjescul <m.p.>.

Acad. R.P.R., ms. nr. 3380, f. 94.

Orig. rom., hîrtie, 4 peceți inelare, aplicate.

Cu o copie din sec. XVIII.

136

1622 (7130) ianuarie 13.

† Adecă eu Lupul Prăjescul mărturisescu cu iastă scrisoare a mea cum ne-am tocmit de bună voia noastră cu frate-mieu Ionașco și ne-am împărțit ocinile de mi-au vinit în partea frăține-meu, lui Ionașco, satul Polnicenii²⁾ și Mirceștii și Stupcanii și giuământate de Purcelești și giuământate de Brăliești și Băimăcénii și a patra parte de Oborăceni și a șasea parte de Românești și o parte din Hăsnășeni cei de la Pisoschi și Cotova și Văsoca și parte de Liești și cu parte de Ionășeni.

Așjidere s-au vinit în partea mea sat Hălăștiiani și Buțcăténii și seliștea Șopărlénii și giuământate de Prisăcani și Bonteștii și Rânghileștii și a patra parte de Oniceni și giuământate de Țăpălușeni și Jucica, Dubăvățul și Blăndeștii cu o parte de Borisea³⁾, iar morile d<in>⁴⁾ Sirét și cu hălășteul de la Șopărleni și satul Cozeștii, ca să avem a-i ținé depreun<ă>.

¹⁾ corectat, ilizibil.

²⁾ în loc de Stolniceni.

³⁾ în documentul precedent: « Boruseni ».

⁴⁾ loc rupt în orig.

Și-n tocma noastră au fost unchii noștri: Voruntar comisul și Savin sulgerul și fratele nostru Pătrașco Bașotă. Și însumi cu mâna mea am scris și ne-amu pus și pecețile într'acest zapis.

Văleat 7130 <1622> ghen<arie> 13. Lupul Prăjescul.

Așjidire și seliștea Cozmeștii și podul din Sirét<e>nii Denii, depreună. Așjidire ne-am împă<r>țit și țigani cei de vatră și s-au vinit în partea frăține-mieu, lui Ionașco, Andranic și Calfa și Țimurea și Gligorie cel Albu; în partea mea s-au vinit Bădga și Lata și Guțul și Gligorie cil Negru. Să s<ă> știe.

† Eu Savin Prăjescul *am iscălit*.

† Eu Pătrașco Bașotă.

Lupul Prăjescul.

† Eu Vasili Plop.

• Acad. R.P.R., CLXXV/236.

Orig. rom., hîrtie, 4 peceți inelare, aplicate.

Un rez. la Arh. St. Iași, Anaforale, nr. 14, f. 153.

137

1622 (7130) ianuarie 14, Iași.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și săvirșirea sfintului duh, eu robul stăpînului meu Iisus Hristos, Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată și cu tot sufletul și cugetul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu, privind la vechii domni, binecinstitori, care au miluit și întărit sfintele mănăstiri, așa și domnia mea am dat și întărit și miluit, de la noi, sfînta mănăstire numită Pobrata, unde este hramul sfintului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Neculae, cu gloabele și cu deșugubinele ce se vor face în toate satele mănăstirii, în ținutul Sucevei.

Iar staroștii și globnicii și deșugubinarii să aibă numai a judeca și a lua ferîia. Dacă va fi un asemenea om rău sau vinovat de moarte sau va fi de altă pedeapsă, iar boierii să-i facă după lege și după fapta lui și care dintre tilhari va fi cu gloabă, după lege. Însă numai să judece și să ia ferîia, cum scriem mai sus și alta să nu ia nimic din gloabe și din deșugubini, nici staroști, nici globnici, nici deșugubinari, ci să fie toate gloabele și deșugubinele ale mănăstirii.

Și să ia și mănăstirea după dreptate de la care oameni vor rămâne de lege, cu gloaba. Să nu ia, nici să prade de la alți oameni din sat, care nu vor fi vinovați, ci să ia ce va fi avut singur, cel care va fi vinovat, nici să nu prade pe părintele lui, nici pe fratele lui, nici pe ruda lui. Numai dacă va fi fiul cu tatăl într-o casă, ei să aibă a da seama să plătească pentru fiul lor. Iar dacă fiul va fi deosebit de părintele său în casa sa, singur pentru sine să dea răspuns, și să fie după pravila sfîntă: să nu se prade adică tatăl pentru fiu, nici fiul pentru

tată. Pentru că domnia mea am miluit și am dat gloabele și deșugubinele să fie ale rugătorilor noștri pentru îmbrăcăminte și pentru ciobote.

Iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre și pentru păcatele părinților noștri și ale fraților noștri și ale copiilor noștri și pentru toți creștinii.

Și cel care va strica această tocmeală a noastră să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de toți sfinții, care din veac bine au plăcut lui dumnezeu și să aibă pîriș la cumplita judecată a lui Hristos pe sfîntul arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Neculae, unde este hramul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 14.

† Insuși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Larion <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXV-B/16.

Orig. slav, hirtie, pecete timbrată, căzută.

138

1622 (7130) ianuarie 14, Iași

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit, am dat și am înnoit și am întărit sfintei mănăstiri, numită Pantocrator, unde este hramul sfînta înălțare a domnului dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, cu o seliște, anume Merenii, în ținutul Suceava, pe apa Sucevei, ca să fie și de la domnia mea, sfintei mănăstiri, danie și miluire și întărire și dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 14.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Vlasie <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/21.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, căzută.

139

1622 (7130) ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit domnia mea rugătorilor noștri, călugării de la mănăstirea Tazlău și pe cine vor trimite ca ei să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să apere iazerul¹⁾ și gura din acea parte și

¹⁾ «iazarul» așa în orig.

de acolo pe amîndouă părțile și toate iezercanele și gîrlele ce sînt în jurul iezerului și dinspre sat și dinspre iezer și o dumbravă care este a sfintei mănăstiri. Iar pe cine îl vor găsi pescuind sau stricînd sau arînd sau cosind în locul lor, ei să-i ia mrejele și voloacele și securea din braniște și tot ce va fi avînd și cine va ara fără voia lor, să aibă a-i lua boii.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să intre înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7130 <1622> ianuarie 16.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII 75.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

140

1622 (7130) ianuarie 22, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată, s-au pîrit de față, înaintea noastră, rugătorii noștri călugării de la mănăstirea Beserecanii cu cneaghina lui Băcioc vornic și cu frații ei, Dumitru și Toader și surorile lor, Tofana și¹⁾ toți fiii lui Pătrașco logofăt pentru niște direse de danie și de miluire pe care le avusese tatăl lor Pătrașco logofăt, de la Costantin voievod, pe satul anume Troița, ce este în ținutul Neamț, pe Cracău.

Deci cneaghina lui Băcioc vornic și cu frații ei au spus înaintea noastră și înaintea sfatului nostru că au pierdut ei acele direse și nu au de unde să le dea lor.

Deci domnia mea dăm și întărim rugătorilor noștri, călugării, același sat mai sus scris anume Troița, ce este în ținutul Neamț, pe Cracău și cu mori pe Cracău, ca să le fie de la noi danie și miluire și uric, cu tot venitul. Iar dacă cîndva, s-ar arăta undeva niște privilegii pe acest sat, să nu se creadă și să se dea în mîinile călugărilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622> ianuarie 22.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și iscălit <m.p.>.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, IV/28.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1843 ibid., M-rea Bisericani, IV/29.

¹⁾ loc alb în orig.

1622 (7130) februarie 5, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, fiii lui Gorcea Udrea și s-au pîrit de față cu rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire numită Pandocrator, pentru a treia parte din satul Sîrbi, ce este în ținutul Dorohoi, pe râul Bașeu. Fiii lui Gorcea Udrea au spus înaintea noastră că este dreaptă cumpărătura de la Bosiioc spătar și de la cneaghina lui Nastasia, și au arătat înaintea noastră și diresa pe această a treia parte din satul Sîrbi. Și călugării de asemenea au arătat diresa pe tot satul Sîrbi, că l-au cumpărat Toader Moghila.

Deci domnia mea am dat călugărilor să aducă ei boieri, care să știe că Toader Moghila a cumpărat tot satul și să mărturisească ei cu sufletele lor, și le-am pus zi. Și cînd le-a fost ziua, călugării n-au venit la zi și nici martori n-au adus, ci au rămas de zi și de lege de la domnia mea. Iar fiii lui Gorcea Udrea ei au venit la zi și i-au așteptat o săptămîină peste zi.

Astfel fiii lui Gorcea Udrea să fie tari și puternici cu această carte a domniei mele să stăpînească și să oprească această a treia parte de sat din Sîrbi, și cu tot venitul și cu vad de moară.

Iar dacă li se va părea vreo strîmbătate, să aducă diresese lor. Aceasta scriem și mai mult plîngere să nu vină înaintea domniei mele. Altfel să nu fie.

În Iași, în anul 7130 <1622> februarie 5.

Însuși domnul a spus ¹⁾.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Vlasie <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, IX/73.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1785.

1622 (7130) februarie 12, Iași.

† În numele tatălui și fiului și sfîntului duh, treime sfîntă de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul și închinătorul stăpînului meu, domnul dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus Hristos, Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată, domnia mea am binevoit, cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la ruga noastră, nou zidită, sfînta mănăstire numită Galatia, un sat anume Vâlceștii care este în ținutul Suceava, pe Siret.

¹⁾ scris de Ghianghea mare logofăt.

Care acest sat anume Vâlceștii, care este în ținutul Suceava, pe Siret, [însăși domnia mea] ¹⁾ l-a cumpărat sfîntrăposatul bunic al domniei mele, Io Petru voievod, pe banii săi drepți și proprii gata și a miluit sfînta mănăstire mai sus scrisă numită Galatia.

Pentru aceea și de la domnia mea am dat și am miluit ca să nu aibă a da domniei mele nici o dabilă, nici o muncă să nu lucreze, nici iliș să nu plătească, nici gorștină de oi, nici de porci, nici desetină de stupi, nici 50 aspri, nici sulgiu, nici o dabilă, dacă se vor mai adăuga niște dabile în țara domniei mele.

Să aibă a da numai birul împărătesc și ei înșiși să aibă a-l strînge și aduce în mîinile domniei mele. Și altul nimeni dintre slugile domniei mele, dăbilarî sau globnici sau deșugubinari sau cămănari sau oricine va umbla cu slujba în acest ținut, să nu aibă a intra în acest sat mai sus scris să le tragă vitele sau să-i turbure, ci să fie în pace de toate.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, din copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn în țara noastră Moldova acela să nu clinească dania și miluirea și iștărire de mai sus a noastră, ci să le dea și să le miluiască și să le întărească.

Iar cine ar încerca să strice dania și miluirea noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, și de patru evangheliști și de 12 sfinți apostoli și de trei sute și optsprezece sfinți părinți cei de la Nicheia, care au strălucit la sfîntul sobor, să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși jidovi, care au strigat asupra lui Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor și este și va fi, în veci.

La Iași, 7130 <1622> februarie 12.

† Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>.

† Sava <a scris>.

Acad. R.P.R., XLVI/142.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

143

1622 (7130) februarie 15, Pleșești.

† Adec<ă> eu Leahul, feciorul Sălăgeanului, nepotul lui Fădoră, însumi pre inene mărturisăscu, cu cestu zăpis al miu, cum am vîndut, de bun<ă> voia mea, de neme nevoit, nici asuprit, a mea dereaptă ocin<ă> și moșie de sat de Mereșt<i>, loc de trei case, cu jirebie în țarin<ă> și cu vîtaștine și cu câmpu și cu lazur<i> și cu pomete și cu poen<i> în pădur<e>, c<u> cas<ă> gata și c<u> tot venitul ce să va aliage. Aciastea am vîndut fratelui nostru, lui[i] Vasilie Dingăi diiac, dereptu doa sute de taler<i> de argint.

¹⁾ așa în orig.

Și în tocmala noastră a fostu Dum<i>trașco C<ă>rstiian, cu fratele lui, Iurașco de Pleșești și Ionașco și Guțiul de acolo și Ghiorghit<ă> Mălăiu și Arame de Hreasca și Condrea și Ghiorghie de Săliște și Vas<i>lie Murguleț și Gligorie de Mrești și Vas<i>lie, nepotul lui din Bănești. Deci, ca să hie de la noi fratelui nostru, lui Vasilie Dingăi diac, dereaptă ocin<ă> și cumpărātu<ă>, cu tot venitul, neclătīt nice dănăoar<ă>, în viacii.

Scris ¹⁾ la Pleșești, feb<ruarie> 15 zile, 7130 ²⁾ <1622>.

† Leahul *am iscălit* <m.p.>.

† Eu Dumitrașco *am iscălit* <m.p.>.

† Ghiorghie Mălăiu *am iscălit* <m.p.>.

Vasilie *am iscălit* <m.p.>.

Eu Vasilie Dinga *am iscălit* <m.p.>.

Niaco Arame.

Acad. R.P.R., CXVI/77.

Orig. rom., hirtie, 5 peceți inelare, aplicate.

Veleatul 7130 a fost adăugat ulterior, dar Vasile Dinga diac se întâlnește în această funcție în doc. de la 1607–1620.

144

<1622> februarie 18.

† Nicoară *mare vornic al țării de sus*. Scriu la tine, Lupule de Urghiceni și Ivan de Mădărjici și dăm voao știre. Dé veț<i> vedea cartea noastră, iară voi să aveț<i> a veni toț<i> aicea cu satul, cu Spinosa, pentru c<ea m>³⁾oarte de om ce s-au făcut, în dzuoa de Sim-Toader să fiț<i> aicea, toț<i>. Iară de nu veț<i> veni, bine să știț<i> că voi trimite, de voi prăda. De acea scriu și-ntr-alt chip să nu faceț<i>. F<e>v<ruar> 18.

Nicoară *mare vornic* <m.p.>.

<Pe verso:> Prentu o moarte de om ce s-au făcut la hotarul Plopilor.

Muzeul •Lupta revoluționară a poporului•, I/54.

Orig. rom., hirtie, pecete timbrată.

Datat după Nicoară mare vornic al țării de sus în luna februarie 1622.

145

1622 (7130) februarie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru Ionașco Cehan vornic de gloată a slujit drept și credincios nouă și țării noastre. Deci noi văzînd slujba lui dreaptă

¹⁾ cuvînt adăugat de altă mînă.

²⁾ veleatul adăugat ulterior.

³⁾ loc rupt în orig.

și credincioasă pentru noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și miluit, de la noi, în țara noastră Moldova <un sat > ¹⁾ anume Volosenii, în ținutul Fălciu, care sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Stănileștilor și ne-a dat șase cai buni și două sute ughi galbeni, în trebuința domniei mele și a țării.

Pentru aceasta, ca să-i fie și de la noi uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui.

Și după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că îi este dreaptă danie și miluire și cumpărătură. Și cine se va încerca să strice sau să nimicească dania și miluirea și întocmirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului, și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 12 sfinți de frunte apostoli și de 318 părinți de la Nicheia și de toți sfinții și să aibă parte cu Iuda și cu Arie, cel de trei ori blestemat, în veacurile și chinurile fără sfârșit, amin.

Pentru aceasta, nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre. La Iași, în anul 7130 ²⁾ <1622> februarie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>.

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, LXX 1.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată.

146

1622 (7130) februarie 22.

1 zapis din vlet 7130 <1622> feb<ruarie> 22, întru cari serie: Pan Ionașco mare vornic de țară de jos și pan Necoriț<ă> mare vornic de țara de sus și Lupul al treilea log<o>făt și Dumitru Mătieșescul vornic de poartă și Ivașco ³⁾ Drace vornic de poartă și Pântea fost armaș. Adică au vinit înaintea noastră Ion ficiorul lui Necoară de Semișăști, de ținutul Vasluiului, de bună voia sa, ș-au vândut partea sa de ocină din satu din Părtănoș<i>, din parte din sus, ce să va alege partea lui din tot locul, din hăliștu și din grădini, acesta o au vândut fratelui și prietinelui nostru Ion Potlog vornicul di poartă dript 2 boi buni și drept 4 vaci cu vițai, prețuite drept 60 di taliri.

¹⁾ omis în orig.

²⁾ s-a adăugat posterior cifra 1.

³⁾ în loc de Iurașco.

Deci văzându noi vânzarea de bună voia și tocmal<ă> dinnaintea noastră, i-am făcut această<ă> mărturie di la noi, ca să-ș<i> facă și dris *domnesc* pe aci parté di loc și *celelalte*.

Acad. R.P.R., ms. rom., 5181, f. 137.

Copie rom. din 1767.

147

1622 (7130) februarie, 28.

1 ispisoc sârbăsc din vlet 7130 <1622> fiv<ruarie> 28, întru cari scrie:

Io Ștefan Tomșa *voievod*, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Pricum au vinit, înainti noastră și înainti a lor noștri boeri, a mari și a mici, boeriul nostru Ion Potlog vornicul di *poartă* și ni-au adus un zăpis di mărturie di la a noștri boeri cridincioși: Ionașco *mare* vornic de țara de gios și Meron Barnovschii hat<man> și părcălabu de *Suceava* și Necoar<ă> *mare* vornic de țara di sus și Lupul *al treilea* log<o>f<ăt> și Drăgan *mare* armaș și Iurașco Drace vornic și Dumitru Mătieșăscul vornic și Iurașco Bașot<ă> și Ionașco *mare* hânsari și Dumitru uricar și Marmure uricari și Pântea *foșt* armaș, ce scriu cu aci mărturie pricum au vinit înainte lor Ion ficiorul lui Nicoar<ă> din Semișăști și di bună voia sa ș-au vândut parti sa di ocină din sat din Părtănoș<i> din parti din sus și *celelalte*.

Acad. R.P.R., ms. rom. 5181, f. 138.

Copie rom. din 1767.

148

1622 (7130) martie, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Ștefan voievod Tomșevici, fiul sfînt-răposatului Ștefan Tomșa voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe această adevărată slugă a noastră, Scărlet și pe cneghina lui Maria, i-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și le-am întărit dreapta ocină și cumpărătură, din ispisocul de cumpărătură, pe care l-au avut de la Alexandru voievod, un sat anume Zorilenii pe râul Birlad, care este in ținutul Birlad și cu vii care sînt in dealul tîrgului Birlad, care le este lor dreaptă cumpărătură de la Gavriilo Mirca... ¹⁾ vornic și de la fiul lui, Dodan, pentru opt sute și cinzeci de taleri, bani de aramă ²⁾, cîte nouă bani potronicul.

Care acest sat a fost dreaptă ocină și dedină a lui Dumitrașco, fiul lui Andrei Chiriac și l-a pierdut <pentru> ¹⁾ o datorie, cu care era el dator unui turc, anume Palauz Oglu, cu o sută și patruzeci de boi cu vaci și două sute de oi.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ corectat posterior în: « buni ».

Și pentru ea s-au prins chezași Gavril Mirca vornic și fiul lui, Dodan, dinaintea lui Alexandru voievod, ca să plătească ei acele vite acelui turc. Iar după aceea, Dumitrașco a fugit din țară și a lăsat pe chezașii săi în mare pagubă. Și ei au plătit toate acele vite mai sus scrise, 140 de boi cu vaci și 200 de oi în mîna lui Palauz turcul.

Deci pentru aceste vite, ei și-au luat acest sat, Zorilenii, cu mori la riul Bîrlad și cu acele vii, care sînt în dealul tîrgului Bîrlad, dinspre răsărit. Și le-au vîndut slugii noastre Scărlet și cneghinei lui Maria, pentru acești 850 de taleri care sînt ziși mai sus, bani de aramă, câte 9 bani potronicul.

De aceea, acest sat mai sus scris, Zorilenii cu mori și cu vii, să le fie de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și întărire cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului lor neam, care va fi cel mai de aproape, neclintit în veci.

Iar hotarele acestui sat mai sus scris, să fie pe amîndouă părțile, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Ștefan voievod Tomșevici, fiul sfîntrăposatului Io Ștefan Tomșea voievod și credința panului Ionașco mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoriță mare vornic de țara de sus, credința panului Ciogolea și Alexa Mustață pîrcălabi de Hotin, credința panului . . . ¹⁾ pîrcălabi de Neamț, credința panului Panaiot pîrcălab de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatinan și pîrcălab de Suceava, credința panului Apostol Catargiul mare paharnic, credința panului Dumitrașco stolnic, credința panului Mihăilachi vistier, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după <viața și domnia > ²⁾ noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn în țara noastră, Moldova, acela să nu-i clinească întocmirea noastră, ci <să le dea și să le > ²⁾ întărească, pentru că le este dreaptă ocină și cumpărătură pe banii lor drepecți și proprii.

Și pentru mai mare putere și întărire a acestor toate mai sus scrise, am poruncit <credinciosului și > ³⁾ cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt să scrie și să atîrne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Ioan Focea la Iași, în anul 7130 <1622 > martie.

Eu Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>

<Pe verso, contemporan : > . . . ⁴⁾ și cneghinei lui Maria, pentru satul Zorilenii.

Inst. de Ist. al Acad. R.P.R., Condica Slobozia—Zorleni, nr. 44.

Orig. slav, perg., pecete atîrnată.

Cu o trad. rom. din 1814 (ibid. la nr. 45).

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ loc șters și rupt în orig.

⁴⁾ loc șters, ilizibil în orig.

1622 (7130) martie 4, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Simion, fiul lui Drăghici, nepot lui Caba și Anasiia, fiica lui Toader Caba și verii lor, Ionașco și surorile lui, Mărica și Erina, fiii Sorei, toți nepoții Cabeii, strănepoții lui Lungul pitar, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bună voia lor și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din satul Lungeni, care este pe Moisiia, din ținutul Fălciu, toate părțile lor, cît li se vor alege, și cu vad de moară pe riul Moisiia, din uricul pe care l-a avut bunicul lor, Lungul pitar, de la . . . ¹⁾ voievod. Acestea le-au vîndut boierului nostru Drăgan mare armaș, pentru patruzeci taleri de argint.

Deci noi dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină și noi de asemenea și de la noi, am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Drăgan mare armaș, această mai sus scrisă parte de ocină din satul Lungeni, ca să-i fie și de la noi, ocină și dreaptă cumpărătură și întărire, cu tot venitul, neclintit, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, în anul 7130 <1622> martie 4.

† Domnul a spus.

† Glianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <м.п.>.

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXXXIX/3.

Orig. slav, hîrtie, pecete, timbrată, desprinsă.

O trad. rom. din 1784 ibid, CCXXX/1.

1622 (7130) martie 13.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adecă au venit înaintea d<o>mnii mele sluga noastră Ștefan Moimăscul ginereli lui Pătrașco banul de Cărligătură și s-au părăt de fați cu Stanca sora lui Pătrașco banul și cu nepotul ei, cu Hrăbor, pentru caseli lui Pănteleiu banul cel bătrîn, tatăl lor, casăle din Cucuteni, cerșindu lege ca să scoați din case pre sluga noastră pre Ștefan; iar d<o>mnia mea am aflat lege ca să ție Ștefan casăle și besereca, pentru căci iaste giupăineasa lui fată fratelui celui mai mic lui Pătrașco banul.

Dereptu acea au rămas sluga noastră Ștefan Moimăscul pre Stanca și pre nepotul ei, pre Hrăbor, ca să ție Ștefan casăle și besereca, iar lor ca să aibă a le întorce ce au biciluit megeiașii, prețul caselor ce să va alége partea lor, cu dreptul, cum are și mărturie dela megeiași.

¹⁾ loc alb în orig.

Așijderi jeluiaște sluga noastră Ștefan Moimăscul pre niște cuconi mici a <so>cru-său, carii sintu făcuți cu a patra femee fără de cununie, cum dodeescu ei să ia casăle, să le ție.

Derept aceasta d<o>mnii mea am socotit hiindu făcuți cu a patra feméa și fără cununie, dereptu aceasta și dispre aceastea am aflat légé și am dat casele și besérica pre mâna slugei noastre lui Ștefan, iar ce va fi partea lor din case ca să aibă a le întorce lor, ca și altor frați, ce să va veni partea lor cu dreptul iar dintru ocinele tatălui lor, lui Pătrașco banul, ca să aibă a ține și ei ce va fi partea lor; derepta aceasta ca să aibă a ține sluga noastră Ștefan și cu giupăineasa sa, cu Irina, casăle și beserica, a le înnoi și a le întări.

Derepta acé de acmu innainte nime să nu mai aibă a-l clăti, nice a-l pără, nice dănăoar<ă> în véci, în<naintea> ²⁾ cărței d<o>mnii méle.

Altfel să nu fie.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622>, m<a>rt<ie> 13 zile.

† *Insuși domnul a poruncit.*

† *Ghianghea mare logof<ă>t a învățat și a iscălit <m.p>.*

† *Neaniul <a scris>.*

Acad. R.P.R., CLVII/111.

Orig. rom., hirtie, pecete timbrată, căzută.

151

1622 (7130) martie 21.

† Iată dar, eu Costin șoltuzul și cu 12 pîrgari și toți tîrgoveții bătrîni și tineri din Târgul Trotuș. Iată a venit înaintea noastră Neculai din satul Hilipești, nesilit, nici asuprit ci de bună voia sa și a vîndut partea tatălui său, anume Gligorcea ¹⁾ și a mamei sale Todosia și ce are partea sa de ocină, dreaptă cum-părătură din satul Hilipești, din tot locul, din pădure și din câmp și din apă.

Și au cunpărat această ocină Dumitru și Toader Măilat din Poene și au dat treizeci și șase taleri nunărați în mîinile lui Neculai, fiul Gligorcei ¹⁾ și Todosiei din Hilipești. Să le fie dreaptă ocină lui Dumitru și Toader Măilat în veci și femeii sale și copiilor săi și nepoților lor și strănepoților lor, neclintit niciodată

Și la această tocmeală <au fost> mulți megieși din ținut și dimprejur, anume Mihnea din Pest... ²⁾ ște și Obrejje din Chel... ²⁾ și... ²⁾ e din Hilipești și Platon din Borzești și popa Drăguș din Mal și Ursul, fiul lui Platon și Ghervasie din Poene și Petrilă de acolo și Zaharia Ionașco fiul Urîtei <și> alt Ionașco Hărței.

Și pentru mai <mare> credință, ain pus pecetea orașului.

În anul 7130 <1622> martie 21.

Arh. St. Buc., M-rea Cașin, IX/5.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată.

¹⁾ corectat în « Gligor » de altă mînă.

²⁾ loc rupt în orig.

1622 (7130) martie 22, Iași.

Suret de pe ispisoc vechiu pe sârbiia de la Ștefan voievod Tomșăvici, domn țării Mold<o>v<ii>, scris în Iași de Ion Focșea diiac, din leat 7130 <1622> martie 22.

Înștiințare facem prin această carté noastră tuturor cui vor căuta asupra ei, sau o vor auzi citindu-se, pentru acesté adevărate slugile noastre: Ionașcu Jora *fost* păh<arnic> și giupăneasa lui, Sămîna, fata lui Alexie postelnic, că slujându-ne cu dreptate și cu credință, a căroră văzînd noi cea cu dreptate și cu credință cătră noi slujbă, li-am miluit cu osăbita noastră milă, de li-am dat și le-am întărit drepté ocinile lor și cumpărăturile a părintelui lor a lui Alexie postelnic, din ispisoc de cumpărătură, ce l-au avut părintele lor de la Aaron v<oie>vod și de întăritură de la Ieremiia Movilă v<oie>vod și dup<ă> direse de la Simeon v<oie>vod, de la Costandin v<oie>vod, de la Radul v<oie>vod, de la Gașpar v<oie>vod și de la Alexandru v<oie>vod: satul Verceștii, ce-i în țin<u>tul Niamțului, cu loc de heleșteu și de moară pe Părăul cel Mic, care și l-au fost cumpărat de la ficiorii lui Golăe log<o>f<ă>t, drept patru sute și cincizeci taleri de argint, cari acest de mai sus numit sat au fost driaptă moșie a lui Golăe log<o>f<ă>t dar au fost asuprit de către alți domni de mai înainte și au avut și uric de baștină de la bătrănul Ștefan v<oie>vod.

Iar după aceia, văzînd Alexandru v<oie>vod acea driaptă și cu credință slujbă a lui Golăe log<o>f<ă>t, s-au milostivit și l-au milostivit cu acel de mai sus numit, pentru că i-au fost driaptă baștină. Drept aceia să-i fie și lui și fiilor lui, cu tot venitul.

După aceia, iarăș<i> dăm și întărim slugii noastre, lui Ionașcu Jora pah<arnic> și giupănesii sale, Sămîinii, drepté ocinile, satile și viile lor din ispisoc de împărțală, ce l-au avut de la Radul v<oie>vod și de întăritură de la Gașpar v<oie>vod, care și-o au făcut între dînși<i> de buna voia, cu sora lor cu Anița, fata lui Alexie postelnic.

Deci în partea Sămîinii s-au venit gium<ă>tate de sat Doroșcani, cu un heleșteu și cu o moară dintr-aceiaș sat și gium<ă>tate dintr-alt heleșteu ce este pe Bahluet, și gium<ă>tate de moară, o bucată loc de pământ și satul Verceștii, ce-i în țin<u>tul Niamțului și satul Hurdugii, ce-i în țin<u>tul Fălciului și trei fălci de vie din Cotnari și gium<ă>tate de cramă și trei fălci și gium<ă>tate de la Iaș<i> și gium<ă>tate de casă din târgul Iașii și gium<ă>tate de prisacă din Codru.

Iar în partea Aniții s-au venit iarăș<i> gium<ă>tate de sat Doroșcanii, fără case, un heleșteu și o moară ce sânt tot într-aceiaș sat și iarăș<i> gium<ă>tate de heleșteu și gium<ă>tate de moară ce este în Bahluet și satul ce este la Podul Leloei cu Vlădeștii și satul Zahoreni pe Prut, ce-i în țin<u>tul Iașului și cu case din Cotnari și cu pivniță de piatră și trei fălci și gium<ă>tate vie din

Cotnari și doao fălci și giu<ă>tate din Iași și giu<ă>tate de case din Iași și giu<ă>tate de prisacă din Codru.

Drept aceia acesté mai sus numitele sate, iazuri, mori, vii, cramă, casă, prisacă, să le fie mai sus numitului slugii noastre lui Ionașcu Jora fost pah<arnic> și giupănesii sale, Săminii, drepté ocini și moșii, lor și fiilor lor, nepoților, strănepoților, prêtrenepoților și la tot niamul lor, nestrămutat nici odinioară în véci.

Iar hotarăle satelor acestora, morilor, iazurilor și viilor, să le fie după vechile hotară, păn<ă> unde s-au apucat din veac. Precum spre aceasta este credința a mai sus numitei domniii noastre Ștefan Tomșevici v<oie>vod și credința a tuturor boerilor noștri a Moldovei, a mari și mici.

Și spre mai mare tărie și întăritură tuturor acestor de mai sus scrise, am poroncit cinst<itului> și credincios boeriului nostru Ionașcu Ghianghea *mare* log<o>f<ă>t să scrie și cătră adevărată cartea noastră această peceté noastră să lege.

Ghianghea *mare* log<o>f<ă>t.

Depe sârbie pe limba mold<o>v<enească> am talmăcit la anul 1813 mai în 3. Cliucer Pavăl Debrîț.

Muzeul • Lupta revoluționară a poporului •, XIV 1.

Trad. rom.

153

1622 (7130) martie 26, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfintului duh, sfinta, de viață făcătoare, de o ființă și nedespărțită troiță. Iată eu, robul stăpînului meu Hristos dumnezeu și al întru tot neprihănitei sale maici, pururea fecioară Maria, adevărat închinător al sfintei troițe, Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, fiul sfîntrăposatului și binecinstitorului Ștefan Tomșea voievod. Iată domnia mea am binevoit, cu bună voia noastră, cu inima luminată și curată, cu ajutorul lui dumnezeu, domnia mea rîvnind către faptele bune, și căutînd la alți sfinți răposați domni, care au fost înainte de noi, pentru dragostea ce au avut față de dumnezeu și față de sfintele lui biserici și mănăstiri și de rugătorii lui dumnezeu, pe care i-au miluit și i-au întărit pentru mîntuirea sufletului lor și veșnică pomenire.

Pentru aceea și domnia mea după puterea și stăpînirea noastră, rugăm pe dumnezeu, ca să ne ajute și nouă, ca prin fapte bune să urmăm binefacerile lor.

Pentru aceea, domnia mea cu bună voia lui dumnezeu și cu blagoslovenia rugătorilor noștri arhieriei lui dumnezeu ierarhii noștri moldoveni, chir Anastasie, arhiepiscop al Moldovei și mitropolit de Suceava și chir Atanasie episcop de Roman și chir Efrim episcop de Rădăuți și chir Mitrofan episcop de Huși și cu sfatul întregului nostru sfat, domnia mea ni-am milostivit foarte și am

dat și am miluit de la noi, în țara noastră Moldova pe sfânta slăvita biserică din Ierusalim, unde este înfricoșătorul și făcătorul de minuni mormînt al domnului dumnezeu și mîntuitorului nostru Isus Hristos, cu trei sate, anume Belcești și Plopii și Călugărenii, care acum se numește cu nume schimbat... 1) care sînt pe Bahlui, în ținutul Hîrlău, cu iazuri și cu mori pe pîrăul Bahlui, care aceste mai sus scrise sate din zilele vechi și de demult au fost drepte domnești ascultătoare de ocolul tîrgului nostru Cotnari, apoi au fost danie și miluire de la acest Petru voievod cel Bătrîn rugii sale, nou zidite, înăstirea Galata care este aproape de tîrgul Iași, care acum s-a făgăduit și s-a dăruit a fi metoh celei mai sus scrise sfintei biserici a lui dumnezeu din Ierusalim..

De asemenea domnia mea m-am înlostivit și am chemat oameni în acele inai sus scrise sate, pentru că atunci cînd ne-a adus domnul dumnezeu pentru a doua oară în moștenirea domniei mele, în țara Moldovei, domnia mea am aflat aceste sate mai sus scrise pustii. Pentru aceea, domnia mea m-am înlostivit foarte și le-am dat carte de iertare a domniei mele, ca să nu aibă a ne da nici darea cea mare, nici cea mică, nici să ne muncească nouă vreo muncă, nici să ne plătească iliș, nici sulgiu, nici gorștină de oi, nici de porci, nici zeciuială de stupi, nici globnicii, nici deșugubinariii să nu intre în aceste sate și nici o angărie din cele care sînt pe ceilalți săraci ai noștri din țara noastră. Să aibă ei numai să slujească pentru ce va fi treaba 2) și slujba 3) sfintei mănăstiri.

Și toate aceste mai sus scrise dabile și gorștine și zeciuiele să aibă ei a le da în mîinile rugătorilor noștri călugări de la Galata, iar călugării de la Galata să aibă a le triunite la sfînta biserică a lui dumnezeu din Ierusalim, ca să fie acolo de încălțăminte și pentru alte trebi ale acelu sfînt loc și ale bisericii lui dumnezeu inai sus scrise. De aceea aceste sate mai sus scrise și dania și miluirea noastră, să fie și de la noi mai sus scrisei biserici a lui dumnezeu din Ierusalim, cu tot venitul, neclintit lor, niciodată, în vecii vecilor.

Și iarăși rugătorii, sfînții părinți care trăiesc acolo, să ne scrie în sfîntul pomelnic, asemenea părinții domniei mele și pe copiii noștri, ca să fim pomeniți în toate slujbele dumnezeiești, după obiceiul bisericii. De asemenea să ne facă pomenire și să roage pe înostivul dumnezeu pentru viața noastră și pentru bună pace și pentru domnie lungă, ca să putem întotdeauna să miluim sfintele biserici și mănăstiri ale lui dumnezeu. Aceasta scriem domnia mea.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, el înostivirea sa, să nu clinească dania și miluirea noastră către sfînta biserică a lui dumnezeu din Ierusalim și pomana noastră, ca și domnul dumnezeu să întărească domnia lui și să-l îndrepte pe el spre fapte bune, care îi vor dăruia mîntuire și iertare.

1) loc alib în orig.

2) * treaba * așa în orig.

3) în orig. : * preslujenie *.

Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră pe care am făcut-o sfintei biserici, și pomana noastră, să-l răpească minia lui Dumnezeu și să fie de trei ori blestemat și blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a domnului Iisus Hristos și de soborul celor 72 apostoli și de patru evangheliști și de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și de celelalte sfinte soboare ecumenice și de toți sfinții, amin.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622> martie 26.

Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.> ¹⁾.

Nicoară <a scris>.

<Pe verso, contemporan, cu roșu, slav:> Acest uric este pentru sfintu Rosalim, de iertare pentru trei sate pe Bahlui, mai jos de Cotnari.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, II/4.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, desprinsă.

154

1622 (7130) martie 26.

† Adecă eu Antemiia fămăia Turcei mărturisescu cu cest zapis al meu cum am vândut, de bună voia mea, o parte de ocină din sat din Tomeșt<1>, din [n] a treia parte de sat ²⁾ a patra parte ci au fost mie și bărbatului meu cumpărătură de la Anghelina fata Tomascăi, nepoata lui Turluiu.

Deci am vândut aciastă ocină giupănului Petrei de Tomeșt<i> drept cinci taleri de argint, dinnaintea Neaniului ci-au fost părcălab și dinnaintea lui Gavril stol<nic> *din* Piscani și Marco *din* Todereșt<i> ³⁾ și popa Simion *din* Todereșt<i>.

Și eu Drăgușan diac, m-au rugat de-am scris. Să să știe.

Și Gheorghe diiac *din* Toderești.

În anul 7130 <1622> m<a>rti<e> 26.

† *Eu* Ghiorghiți diiac <m.p.>.

† Drăgușan diiac <m.p.>.

† Nianiul fost părcălab, *am iscălit*.

Arh. St. Iași, CCLXXI/6.

Orig. rom., hîrtie, trei peceți aplicate.

155

1622 (7130) martie 29, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră

¹⁾ semnătură cu litere de aur.

²⁾ • de sat • scris deasupra.

³⁾ • și Marco *din* Toderești • scris deasupra.

Ieremia Grama fost pircălab, și a adus un zăpis de mărturie de la slugile noastre, Ionașco comișel din Ușcați și de la Ghiorghie diac de acolo și de la Simion de acolo și de la Gavril Albăscul de asemeni și de la Ghiorghită comișel de asemeni și de la Cîrstian de acolo și de la mulți oameni buni, scriind și înărturisind în acest zăpis, că el și-a cumpărat dinaintea lor, o parte de ocină de la Efrim, ginerele lui Ion din Ușcați, și de la femeia lui, fiica lui Ion, partea de mijloc, din a treia parte din satul Ușcați, ce se va alege partea lor din sat <și din >¹⁾ cîmp și din moară și din pive, pentru douăzeci de taleri nunărași.

Deci noi văzînd acest zăpis de mărturie de la atîția oameni buni, noi am crezut și de la noi de asemenea am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Ieremia pircălab, această parte de ocină ce este mai sus scrisă, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit, niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

În Iași, 7130 <1622> martie 29.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXVIII/254.

Orig. slav, hirtie. pecete aplicată. stricată.

156

1622 (7130) martie 30, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfintului duh, troiță sfîntă, făcătoare de viață, de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpînului domnului dumnezeu și al mîntuitorului meu, Iisus Hristos și al maicei lui întru totul neprihănită, pururea fecioară Maria, adevărat închinător al sfintei troițe Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat rugător al nostru, părintele Anastasie Crimcovici arhiepiscop și mitropolit de Suceava cu bunăvoința lui dumnezeu a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia sa și a dat și a miluit sfînta noastră rugă nou zidită mănăstirea Solca, unde este hramul sfinților, prealăudaților și întii șezători și frunțași apostoli, Petru și Pavel, cu șapte fălci de vie de la Cotnari, ce sînt în Dealul Ploșcei, cu crame și cu pivnițe de piatră.

Acestea le-a dat în cinstea și lauda domnului dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, pentru pomenirea lui și a părinților lui și bunicilor lui, aceste vii mai sus scrise, cu crame și cu pivnițe de piatră care sînt ale sfînției sale drepte ocine și dedine și cumpărături, între ...²⁾ și între...²⁾.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

De aceea, să fie și de la noi rugii noastre, sfintei mănăstiri Solca, și cu tot venitul, neclintit lor, niciodată, în vecii vecilor.

Iar după viața și după răposarea sfinției sale, cine s-ar ispiți, dintru neamurile lui să se amestece sau să strice această întocmire, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui dumnezeu Iisus Hristos și de soborul celor 12 sfinți apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia, și blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui și să aibă parte cu Iuda, în veacurile cele fără de sfârșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622> luna martie 30.

Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod.

† Lupul logofăt.

Arh. St. Iași, CCCL/157.

Copie slavă din sec. XX.

157

1622 (7130) martie 30, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorului nostru, popa Dedul din Dumșeni, dreapta lui ocină și cumpărătură, toată partea Sorei, fiica Anei, nepoata Dumșei, cât se va alege din satul Dumșeni, din jumătate de sat, din vatra satului <și din> ¹⁾ cîmp și <din> ¹⁾ pădure și din tot venitul, pentru că îi este dreaptă cumpărătură de la mai sus scrisa Sora, fiica Anei, nepoata Dumșei din satul Dumșeni, care este în ținutul Dorolhoi, pe dreptii și proprii săi bani, pentru patruzeci și cinci taleri de argint.

Pentru aceea, să-i fie și de la noi, lui și fiilor lui și nepoților lui, cu tot venitul, uric și întărire [cu tot venitul] neclintit în veci. Și altul să nu se amestece niciodată.

La Iași, 7130 <1622> martie 30.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <in.p.>

† Dumitru <a scris>.

Açad. R.P.R., VIII 23.

Orig. slav, hîrtie, șters, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1803.

158

1622 (7130) martie 30, Iași.

† Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, mari vătafi din ținutul Fălciu. Dămu-v<ă> știri că ni s-au jeluït rugătorii noștri călugării de la mănăstiri de la sfîntul Sava

¹⁾ loc rupt. în orig.

din Iaș*ci*›, pre Bălan din Vitoltești și pre alți sătēni dé acolo, dzicāndu înaintea domniei méle că vin ei de întrā în hotarul sventei mănăsteri, la Gușețāi, cu putērea lor și le iau a dzēcīa din păine.

Dereptu acea deaca veți vedea cartea domnie*ci*› miali, iar voi să străngeți oameni buni și bătrāni dinpregiur megīiaș*ci*› și să întrebați și să socotiți cum veți afla mai cu dreptul.

De să va afla că au ocină Vitolteștii în Gușețāi, ei să-ș*ci*› ție partea lor și să ia a dzēcīa, pre unde iaste hotarul lor. Iar de nu vor fi avāndu ocină, ei, nemicā în Gușețāi, ce intrā ei, cu putēria lor, iar voi să le loați 12 boi gloabā <p>orței și la domniia mea să-i <t>¹)rimateț*ci*›.

Aceasta vă scriem. Altfel să nu faceți.

În Iași, 7130 <1622> martie 30.

† *Domnul a spus.*

† *Ghianghea mare logofăt a iscălit <m.p.>*

Dumitru <a scris>.

. Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVII 7.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

159

1622 (7130) aprilie 1, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Ștefan Tomșea voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că această adevărată slugă a noastră credincioasă, Vasilie Roșca stolnic, ne-a slujit cu drept credincioasă slujbă.

De aceea, noi văzînd credincioasa lui slujbă, ce ne-a slujit nouă și țării noastre, l-am miluit cu deosebita noastră milă, am dat și am miluit de la noi, în țara noastră, Moldova, cu un sat anume Berbeștii care este în ținutul Cîrligătura cu iazuri și cu loc de mori pe acel pîrău, care acest sat mai sus scris a fost dreaptă cumpărătură lui Isac Balica hatman și l-a pierdut în viclenia sa, atunci cînd s-a ridicat cu multă mulțime de oaste leșească și cu Costantin voievod, asupra domniei mele și asupra schiptului cîstitului împărat și mare război s-a făcut cu ei la rîul Jijia și preamilstivul dumnezeu i-a dat sub sabia domniei mele, unde și oasele lor aieva se află, întru veșnică mărturie.

De aceea, să-i fie de la noi uric și ocină și danie și miluire, cu tot venitul, lui și nepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit lui, niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat, să-i fie lui, hotar, dinspre toate părțile, după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Ștefan voievod și credința boierilor noștri: credința panului Costantin

¹) loc rupt în orig.

Roșca mare vornic de țara de jos, credința panului Dumitru Ștefan mare vornic de țara de sus, credința panului Musteață și Ciogolea pîrcălabi de Hotin, credința panului Neculachi și Ionașco pîrcălabi de Neamț, credința panului Panaiot și Calcea pîrcălabi de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Gheorghie mare postelnic, credința panului. . . ¹⁾ spătar, credința panului Apostol paharnic, credința panului Dumitrașco stolnic, credința panului Mihailachi vistier, credința panului Iosip comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu domn al țării noastre Moldova, acela să nu-i clinească dania și miluirea noastră, ci să dea, și să-i întărească, pentru că-i este de la noi dreaptă danie și miluire, pentru dreptcredincioasa lui slujbă, pe care ne-a slujit-o nouă și țării noastre.

Iar cine ar încerca să strice dania și miluirea și întocmirea noastră, pe acela să-l nimicească minia lui dumnezeu ca praful în desăvîrșita subțirime și destrămarea a lui Iuda și Arie și cu necredincioșii jidovi, care au strigat asupra lui Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, și să fie de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și de toți sfinții și să aibă parte cu Iuda în veacurile și muncile cele fără de sfîrșit, amin.

Iar pentru mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru la Iași, în anul 7130 <1622> aprilie 1 zi.

Ștefan voievod <m.p.> ²⁾.

<Pe verso contemporan, slav:> Acest uric este al lui Vasilie Roșca mare armaș, pentru satul Berbești în ținutul Cîrligăturii.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 124.

Orig. slav, perg., pecete atirnată.

160

1622 (7130) aprilie 4, Iași

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Gligorie și soția lui, Frăsina și vara lor Doca, fiica lui Cămărașul și de asemenea verii lor, Ilea Berciul și femeia lui. . . ¹⁾ și iarăși verii lor. . . ¹⁾, fiul. . . ¹⁾, nepotul. . . ¹⁾ de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici asupriți, și

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ semnătură cu litere de aur.

au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor urice ¹⁾, ce a avut bunicul lor, tot satul Căbicienii, ce este în ținutul Dorohoi, cu loc de iaz și de mori și cu rîmnice de pește și cu sladnițe și cu toții vecinii lor.

Aceasta au vîndut credinciosului și cinstitului nostru boier, lui Miron Bărnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, pentru trei sute și cincizeci taleri de argint. Și le-a plătit deplin.

Și la aceasta de asemenea au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Eremia și fratele lui, Toader, fiii lui Bilava uricar, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din dreptele lor urice ¹⁾, trei părți de ocină, din tot satul, din Mileanca din același ținut, care este pe pîrăul Podraga, partea de sus, și cu iaz și cu loc de moară. Aceasta au vîndut de asemenea mai sus scrisului boier al nostru credincios Miron Bărnovschi hatman, pentru două sute și șazeci taleri de argint.

Și la aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Danic Pilipovschii, fiul Nastei, nepotul lui Vasco Borici, strănepotul lui Borici cel bătrîn de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină din satul Cerlena Mică, a opta parte, din jumătate de sat, cît se cuvine partea mamei lui, Nasta, și la cîmp și la finaț și la iaz. Aceasta a vîndut-o mai sus scrisului vărului său, boierului nostru credincios, Miron Bărnovschi hatman, pentru șazeci taleri de argint. Și i-a plătit deplin.

Și la aceasta de asemenea au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Toderachi și popa Zbiarea și Candachia, fiii popii Grozav Ivul de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din dreptele lor urice, ¹⁾ tot satul Peșteanul Vechiu, care acum se numește Gurguiați, în ținutul Chigheciului cu vad de moară la gîrlă, unde au fost mori din zilele de demult și din vechime ale bunicilor și străbunilor lor. Și au vîndut, de asemenea mai sus scrisului boier al nostru credincios, Miron Bărnovschi hatman, pentru trei sute taleri de argint. Și le-a plătit deplin.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ionașco, nepotul lui Gînscă, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină toată partea lui cît se va alege, din satul Șancăuți care este în ținutul . . . ²⁾ cu loc de iaz și de mori. Aceasta a vîndut de asemenea mai sus scrisului boier al nostru credincios, Miron Bărnovschi hatman, pentru șazeci galbeni ungurești.

Și s-a sculat credinciosul și cinstitul nostru boier, Miron Bărnovschi hatman și a plătit totul deplin, toți acești bani mai sus ziși în mîinile tuturor acestor oameni mai sus scriși, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

¹⁾ «urice», așa în orig.

²⁾ loc alb în orig.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bună voie și plata deplină între ei, noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit mai sus scrisului nostru credincios și cinstit boier, Miron Bărnovschi hatman, toate aceste mai sus zise ocine, ca să-i fie și de la noi uric și ocine, cu tot venitul lui și copiilor lui, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622> aprilie 4.

Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

<Pe verso, rom. din sec. XVII> „Zapisul Saincăuților și a Căbicenilor și a Drăgoșanilor și a Milenchii și a Cerlenii cei mici”

Acad. R.P.R., CDXXVI/17.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom.: una din 1764 și cealaltă din 1804, la cotele CDXXVI 18 și 19.

161

1622 (7130) aprilie 4, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, ureadnicului de Piatra. Îți dăm de știre că ni se jeluiesc rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire Tazlău, spunînd că trageți și turburați pe vecinii din satele sfîntei mănăstiri din Zănești și din Dingani și din Colțești și <le> trageți cu ocolul tîrgului.

Pentru aceea, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să le lași foarte în pace, întru nimic să nu le trageți cu ocolul tîrgului, ci să fie cu tînutul, precum au fost de demult, iar tu să nu ai nici o treabă cu ele.

Aceasta scriem și mai ¹⁾ multă plîngere să nu vină înaintea domniei mele.

La Iași, anul 7130 <1622> aprilie 4.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

† Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, III/10.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

O trad. rom. din sec. XVIII, ibid., m-rea Tazlău III,11.

162

1622 (7130) aprilie 6, Iași.

† Adică eu Ștefan, feciorul lui Ion Tălmaci și cu feineia inea Mărica, înșine mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum amu vîndut o vie în Copou egumenului

¹⁾ «mai», așa în orig.

de la *sfin*tu

Și-n toc

Deci de ac

Și mai mare

În Iași, în anul 7130 <1622> ap<rilie> 6 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava Iași, XXXVI/9.

Orig. rom., hîrtie, 3 peceti inelare aplicate.

163

1622 (7130) aprilie 7, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele cneaghinei răposatului Dumitru Goia postelnic, ca să fie tare și puternică, cu această carte a domniei mele, să stăpînească și să apere și să oprească partea sa de ocină și cu vecinii, cît i se va alege din satul Cărbunești. Să nu aibă nimeni a se amesteca acolo, în această parte a ei și la vecinii ei. Iar cine ar avea vreo strîmbătate să stea de față înaintea domniei mele.

Și altul nimeni să nu îndrăznească să se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7130 <1622> aprilie 7.

† Domnul a aspus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Dumitru <a scris>

Acad. R.P.R., XXX 199.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

164

1622 (7130) aprilie 8, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domniia mea slugilor noastre tuturor dăbilarilor oari căți veți înbla cu slujbeli domnii méli la țanutul Romanului, deacă veți vedea cartea domnii méle, iar voi să aveți a lăsa foarte în pace ciaste sate a sventei mănăstiri a Gălatei, anume Sadna și Tămășenii, întru nemic să nu-i învăluiți, nici dobitocul lor ca să nu le luați pentru alți oameni sau pentru alte sate, numai să-și plătească ei ce le va hi dabila căt vor hi scriși; mai mult să nu-i învăluiți.

Așijderi și voi părcălabi de țanut și globnici și podvodari și deșugubinari, încă să aveți a-i lăsa foarte în pace, intru nemic să nu-i învăluiți, nici să-i glo-

biți și nici boii lor ca să nu-i luați la podvoade și nici la un lucru să nu-i mănăți sau să-i podvodăriți, ce să hie foarte în paci, numai să aibă ei a lucra <c>¹⁾é vor hi lucrurile și tré<bil>¹⁾ji <s>¹⁾vénteii mănăstiri, că v-am și mai scris doao rândire de cărți și voi de cărțile domnii mele n-ați ascultat.

Bine să știți că de va mai veni jalub<ă> la domnia mea, vom treinite niște armași, de <vă> vor spîndzu<ra> acolo în țănut.

Aceasta vă scriem. Într-alt chip să nu faceți.

La Iași, în anul 7130<1622> ap<rilie> 8.

† *Însuși domnul a poruncit.*

† *Vlasie <a scris>.*

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/13.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată.

165

1622 (7130) aprilie 9, Iași.

† Iată dar eu, Gheanghea mare logofăt. Iată au venit înaintea noastră, Iosip, fiul lui Ganea și sora lui Agafia și verii lor, Larion, fiul lui Dănilă și sora lui Agafia, nesiliți de nimeni, ci de bună voia lor și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, a treia parte din a patra parte din satul Medeleni, pe amîndouă părțile Prutului. Aceasta au vîndut-o panului Enache postelnic, pentru treizeci de taleri de argint.

Și de asemeni au venit, înaintea noastră, Anca fiica lui Fădor <și>¹⁾ sora ei Todosia țiganca nepoții lui Medelean, iarăși de bună voia lor și au vîndut din același sat Medeleni, a treia parte din a patra parte, de asemeni panului Enache postelnic, pentru treizeci taleri de argint.

Deci noi am făcut acest zăpis și însumi cu mîna mea, pînă cînd milostivirea sa își va face și privilegiu de la milostivirea sa domnul. Astfel să se știe.

Scris la Iași, anul 7130 <1622> aprilie 9.

Ghianghea mare logofăt <m.p.>

† Eu Miron Barnovschie hacmanol am fostu într-această tocmală ²⁾.

Cioca Mitria <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXII/5.

Orig. slav, hîrtie, 2 peceți aplicate.

166

<1622> aprilie 13, Iași.

† Iată dar eu Gheanghea mare logofăt. Iată a venit înaintea noastră Hilip Neniul fiul Măricăiei Budoae, nesilit de nimeni nici asuprit, ci de bună voia sa

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ pasajul de la «Eu Miron . . . tocmală», rom. în orig.

și a vîndut a patra parte de ocină din satul Medeleni la Prut, pe ambele părți ale Prutului. Aceasta a vîndut panului Enachi postelnic, pentru cincizeci și doi taleri de argint. Și în această a patra parte de ocină au avut 2 părți nepoții lui Nuîr și Alexandru. Și ei de asemeni au vîndut și să aibă să le dea din acești bani.

Pentru aceasta, de acum înainte să aibă a stăpîni pan Enachi postelnic această ocină, cu tot venitul și să aibă a-și face și privilegiu domnești.

Și la această tocmeală au fost și pan Tudori fost pîrcălab de Soroca și Avraam scutar și Alivan diiac și Andrușco diac.

Și însumi eu Gheanghea mare logofăt am scris, cu mîna mea, pentru voia domniei sale, pan Enachi postelnic și am pus și pecețile pe acest zapis, ca să se știe.

† Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

† Tuduri p<î>rc<ălab>.

† Avram scutar am iscălit.

† Eu Ionașco Cujbă m-am întîmplat la această tocmeală.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, Iași, XXII/4.

Orig. slav, hîrtie, 3 peceți aplicate.

Datat după documentul din 9 aprilie 1622, ibid. XXII/5.

167

1622 (7130) aprilie 15.

Adecă eu Moiseiu, ficiorul lui Grozav din Răchitiș, scriu și mărturisesc eu însumi pre mine cu acestu zapis al meu, cum eu de a mea bunăvoe, de nime înbiat, nici sălit, am vîndut a mea dreaptă ocină și moșie giunătare de bătrănu, parte mea din Răchitiș și din Răchitoasa pre Zelitin din câmpu și din pădure cu săpături și cu fânaș și cu locu de moară și cu tot venitul.

Acesta l-am vîndut dumisale vornicului Dumitrașcu, drept optu galbeni, bani buni, dinainte lui Ștefan cumnatul popii lui Grigore din Cârstești și dinainte lui Ionașcu Chiheo de acole și a lui Toader Pobircu de Răchitoasa și a lui Grigore, ficiorul lui Lazer de Creasna și a lui Vasile de Beicani și dinainte a mulți oameni buni, ca să-i hie dumisale moșie.

Așijdere Toma, ficiorul lui Grozavu, frate lui Moiseiu, am vîndut parte Boldii ce s-a veni de acole din Răchitiș și din Răchitoasa cu tot venitul pentru datorie ce mi-au fost mie dator. Aciasta o am vîndut vornicului Dumitrașcu drept 12 zloți. Iară de va fi vreo pără sau gălciavă pentru aciastă parte, iar vornicul să ție parte mea, dinainte lui Simion Tiutiului și lui Ivașco de Rusi și a mulți oameni buni.

Așijdere eu Toader, ficiorul lui Ilie Pobircu de Răchitoasa am vîndut doi pămănturi a lui Gheorghie ga¹⁾ Iară de va fi gălciavă pentru acele 2 pămănturi să aibă a lua din ocina mea, drept doi lei, să să știe.

¹⁾ loc alb în text.

Aşijdere eu Toader, ficiorul Drăgaei din Frasini, am vândutu a mea dreaptă ocenă şi moşie din Frasin parte mea ce mi să va veni cu tot venitul o am vândut vornicului Dumitraşcu drept zece lei bătuţi dinainte lui Gheorghie de Cărstesti şi a lui Ştefan, cumnatul popii de acole şi Toader Giurcanul şi Barbul de acole şi Ionaşco <Chi>heo şi Simion Tiutiul şi mulţi oameni buni cu tot venitul să facă dumnalui şi drese domneşti.

Şi mai pre mare cridinţa ne-amu pus peceţile să hie de credinţe, să să ştie.

Văleat 7130 <1622> aprilie 15.

Eu popa Grigorie.

Arh. St. Buc., Coudica m-rii Răchitoasa, ms. 573, f. 51.

Copie rom.

168

1622 (7130) aprilie 15.

Suret de pe un zapis de Dobromireşti, din let 7130 <1622> apri<rilie> 15 zile.

Adecă eu Simion *din* Niamţu, făcut-am zapisul miu la mână dum<isali> lui Chicoş stolnicului şi la mână dum<isali> giupănesăi, precum să s<e> ştii că i-am pus o moşie zălog anume Dobromireştii *de la* ţinutul Tutovii, pe apa Siinlii, ce este despre răsăritu, pentru doai poloboace de mer<e> ce-am luat de la dum<nealui>; care moşie este şi stălpită în hotar<e> şi umblă hotarul păn<ă> în zare dialului, despre răsărit, dispre Coroeşti şi din sus păn<ă> în baltă şi să pogoară păn<ă> la Pătrăşcan<i>, pe drumu şi din gios păn<ă> în piscul cel înnalt, pe unde au umblat hotarul cel vechiu.

Iar nefiind miere la vreme, ca să-i dau întru<-n> an, să fie moşie lui Chicoş şi giupănesii dum<i>sale şi coconilor dum<isale> şi nepoţilor dum<isale> <ş>¹⁾ strănepoţilor dum<isale>. Şi unde s-ar găsi niscai dresi de a mele, să aibă Chicoş a le lua, de unde ce ar fi şi Chicoş să-ş<i>stăpăniască moşie în veci.

Şi cându s-au făcut acestu zapis, s-au făcut denainte Ţiului de Coroeşti şi denainte lui Moviliţi ce iar de Coroeşti şi denainte Bălănescului *de acolo* şi denainte lui Bejan *de acolo* şi denainte lui Costachi vătav *de acolo* şi denainte a oamen<i> bun<i>.

Şi pentru credinţa am pus şi degitul.

Simeon *a iscălit*; şi cine a pune condeiul peste al mieu, să fie aturisit.

Eu popa Grigorie.

Eu Costachi vătav mart<or> şi eu Bejan martur şi eu Bălănescul martur şi eu Moviliţ<ă> mart<or> şi Ţiul mart<or>.

Acad. R.P.R., CXXX/108.

Trad. rom. din sec. XVIII.

¹⁾ loc rupt în text.

1622 (7130) aprilie 15, Iași.

Ioan Ștefan voievod dă vierilor de la Cotnari mai multe privilegii.
Iași 7130 <1622> aprilie 15.

Acad. R.P.R. ms. 5120, f. 11 (nr. 22).
Rez. german din 1783.

1622 (7130) aprilie 18.

... ¹⁾ rugii sale nou zidite, sfintei mănăstiri Galata, unde este hramul înălțarea domnului dumnezeu și mîntuitorului nostru Iisus Hristos, care acum s-a lăsat și s-a închinat să fie metoh acestei mai sus scrise biserici a lui dumnezeu de la Ierusalim.

Și de asemenea domnia mea în-am milostivit și am chemat oameni în aceste sate mai sus scrise, pentru că atunci cînd ne-a adus domnul dumnezeu a doua oară în moștenirea domniei mele, în țara Moldovei, domnia mea am aflat aceste mai sus scrise sate pustiite. De aceea domnia mea m-am milostivit și le-am dat carte de iertare a domniei mele, ca să nu aibă să ne dea nici darea cea mare, nici cea mică, nici muncă să nu ne muncească, nici iliș să nu plătească, nici 50 de aspri, nici sulgiu nici pentru oi, nici pentru vaci, nici ughi pentru casă, nici gorștină de oi, nici de porci, nici zeciuală de stupi, nici globnici, nici deșugubinari să nu intre în aceste sate, nici marii vătăfi, nici o angherie, care sînt asupra celorlalți săraci ai noștri din țara noastră. Numai să aibă ei a sluji pentru ce va fi treaba și ascultarea sfintei mănăstiri.

Și toate aceste mai sus scrise dabile și gorștine și zeciueli, să aibă ei a le da în mîinile rugătorilor noștri, călugării de la Galata, iar călugării dela Galata să aibă a le trimite la sfînta biserică a lui dumnezeu de la Ierusalim, ca să fie acolo pentru încălțămîntea și pentru alte trebuințe ale acestui sfînt loc și ale bisericii lui dumnezeu mai sus scrise.

De aceea aceste mai sus zise sate și dania și miluirea noastră să fie de la noi mai sus scrisei biserici a lui dumnezeu de la Ierusalim cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate, anume Belceștii și Plopii și Călugărenii cu iazuri și cu mori, care sînt pe Bahlui în ținutul Hîrlău, să le fie lor hotarul din toate părțile, după vechile hotare, pe unde din veac au folosit.

Și iarăși rugătorii, sfînții părinți, care viețuiesc acolo, să aibă a ne scrie pe noi în sfîntul marele și în micul pomelnic, de asemenea și pe părinții domniei

¹⁾ lipsește începutul actului.

mele și pe doamna domniei mele și pe copiii noștri, ca să se pomenească în toate dumnezeieștile slujbe după obiceiul bisericii. De asemenea să ne facă și pomeneire din an în an, pînă cînd va sta sfînta mănăstire și să roage pe milostivul dumnezeu pentru viața și sănătatea noastră și pentru bună pace și domnie îndelungată, ca să putem întotdeauna să miluim și să întărim sfintele dumnezeieștile biserici și mănăstiri.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi Io Ștefan voievod Tomșea și credința tuturor boierilor noștri: Ionașco Gheanghe mare logofăt... ¹⁾ vornic, Dumitrașco vornic, Alexa Mustiață și Ciogole pîrcălabi de Hotin ²⁾, Ionașco Peie și Neculachi pîrcălabi de Niamțu ³⁾, Miron Bărnovsche hatman, Gheorghie postelnic, Apostol paharnic, Dumitru stolnic, Mihăilache vistier, Ion comisul.

Anul 7130 <1622> aprilie 18.

Arh. St. Buc., Ms. 628, f. 239.

Copie slavă, lipsește începutul (prima pagină din condică).

171

1622 (7130) aprilie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit fiilor lui Gorcea Udrea, dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură a mamei lor, Todosia, cneghina lui Gorcea Udrea, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut mama lor, Todosia, de la Eremia Moghilă voievod și din ispisocul de pîră pe care-l au de la însumi domnia mea, a treia parte din satul Sîrbi, ce este în ținutul Dorohoi, pe râul Bașeu, care această parte de ocină este dreaptă ocină și cumpărătură și dedină a mamei lor, Todosia, de la Bosiioc spătar și de la cneghina lui, Nastasia.

Dar după aceea călugării de la sfînta mănăstire Pantocrator au împresurat această parte de ocină cu părțile lor de ocină, pe care le cumpărase ctitorul lor, Toader Moghilă. Iar după aceea, domnia mea am aflat, că le-au luat această parte de ocină, fără cale, cu împresurare și iarăși am dat-o înapoi fiilor lui Gorcea Udrea.

De aceea să le fie și de la noi dreaptă ocină și dedină neclintit lor nici odată, în vecii vecilor. Iar cine ar încerca să strice sau să ia de la ei această parte din Sîrbi, a treia parte, să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata lui maică a lui dumnezeu și de toți sfinții, amin. Și altul nimeni să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7130 <1622> aprilie 20.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ • de Hotin •, rom. în text.

³⁾ • de Niamțu •, rom. în text.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, IX/74.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1785.

172

1622 (7130) aprilie 20, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Ștefan Tomșea voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia mea am dat și am întărit lui Nacul și fratelui lui, Gavril, fiii lui Iane neguțător, dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoaice de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Iane neguțător, de la Costantin voievod și de la Radul voievod, un loc de vad de moară, pe apa Putnei și o vie din satul Vitănești, care acest loc de vad de moară și această vie i-au fost cumpărătură de la Dumitru Bălleanul fost pitar, pentru o sută și douăzeci ughi galbeni, care și lui i-a fost cumpărătură de la Tisul, fiul Mărencăi, nepotul lui Tăbălai, strănepotul lui Vitan, pentru acei bani, din dreptul lui uric de moștenire ce a avut de la Ștefan voievod cel Bătrîn. Iar apoi iarăși i-a mai ¹⁾ dat încă douăzeci de taleri numărați; ca să le fie și de la noi, cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemeni le dăm și le întărim niște ogoare din același sat Vitănești. Două ogoare sînt mai sus de această vie, iar o bucată de pămînt este mai jos de această vie, care sînt dreaptă cumpărătură a tatălui lor, Iane neguțător, un ogor de la Anghel, fiul lui Lupe, nepotul lui Dragoș, iar celălalt ogor este cumpărătură de la ... ²⁾ Dumitru Bălleanul pitar, din acele direse mai sus scrise, iar lui i-a fost cumpărătură de la Andrușco; și această bucată de pămînt este cumpărătură de la Procop și de la Axentie; ca să le fie și de la noi drept <uric cu tot> ²⁾ venitul.

Și la aceasta, de asemenea le dăm și le întărim dreapta lor ocină și cumpărătură, din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor, Iane neguțător, de la Radul voievod, o parte de ocină din același sat Vitănești a patra parte dintr-a patra parte din sat și cu vad de inoară la gîrla de jos a Putnei, ce și-au cumpărat ei, tot de la Dumitru Bălleanul pitar, pentru o sută taleri de argint și cinci boi buni, iar lui i-a fost cumpărătură de la toți nepoții și strănepoții lui Vilcan și Dragotă, fiul Petrii și de la Costachi și fratele lui, Lazăr Tăriță, fiii lui Struțian fost staroste.

Și de asemenea le dăm și le întărim o vie din satul Sîrbii de Sus, din ispisoc de cumpărătură, pe care l-a avut tatăl lor, Iane neguțător de la Costantin

¹⁾ * mai *, așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

voievod, ce și-a cumpărat-o de la Buceag și de la fratele lui, Burghelea, fiii lui Hilip, pentru cincizeci taleri de argint.

Și de aceea, toate aceste mai sus scrise vaduri de moară și parte de ocină și vii, din satul Vitănești și din Sirbi, să fie și de la noi lui Nacul și fratelui lui, Gavril, fiii lui Iane neguțător, dreaptă ocină și cumpărătură și întărire și uric, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstră-nepoților lor și întregului lor neam, cine li se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestei părți de ocină din satul Vitănești să le fie, din toate părțile, după vechiul său hotar, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Ștefan Tomșea voievod și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Nicoară mare vornic de țara de jos, credința panului Dumitru Ștefanovici mare vornic de țara de sus, credința panului Mustață și Ciogolea <pircălabi de Hotin>¹⁾. . .¹⁾ <pircălabi>. . .¹⁾ de Neamț, credința panului Panaiot și Calcea pircălabi de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pircălab de Suceava, credința panului Gheorghie postelnic, credința <panului>¹⁾. . .²⁾ spătar, credința panului Apostol Catargi <paharnic>. . .¹⁾ stolnic, credința panului Mihăilachi vistier, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după domnia noastră, cine va fi domn <dintre copiii noștri>¹⁾ sau din neamul nostru sau iarăș pe oricine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și întocmirea și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească <pentru că le este>¹⁾ dreaptă ocină și cumpărătură, pe banii lor drepti și proprii.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Stratulat Borăleanul la Iași, în anul 7130 <1622> luna aprilie 20 zile.
<Pe îndoitură:> Eu Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., Peceți nr. 213.

Orig. slav, perg., pecete atrnată.

O trad. rom. din sec. XVIII, ibid., LIV 2 și alta la CXXII 39.

173

1622 (7130) aprilie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

²⁾ loc alb în orig.

mari și mici, rugătorul nostru popa Mihul din Pășcani și cu ginerele lui, Ionașco Grecul vistiernicel, de acolo, și nii s-au jeluït cu mare plîngere că ei au avut o parte de ocină din Pășcani, partea de jos <și> a fost împresurată și vindută de Isaico comișel lui Balica hatman.

Deci domnia mea și cu tot sfatul domniei mele, dacă am văzut atita plîngere pentru dreapta lor ocină și dedină, ce a fost împresurată, domnia mea le-am dat să-și răscumpere... ¹⁾ un cal bun, la domnia mea.

Și de acum înainte să le fie ocină și dedină cu ... ¹⁾ ce au avut ei, de la alți domni ... ¹⁾ ocină din Pășcani, partea din jos ce este siliște și hotarul să fie, după veciul hotar și precum scriu diresele, pe la poiana ce este între <brațele> Siretului și movilă și la țărmurile Siretului Vechiu, dinspre răsărit, și cu vad de pod la Siret, să le fie dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul, lui și strănepoților lui, neclintit niciodată.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, anul 7130 <1622> aprilie 20 zile.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCXVII/8.

Orig. slav, hîrtie, rupt la mijloc, pecete aplicată.

174

1622 (7130) aprilie 20, Costeni.

† Adecă eu Dochiiã fata Măriicăi și cu feciorii miei: Pătrașco și Scântée și Simeon și Măriica și Tudora, mărturisim înșine, cu cest zăpis al nostru, cum înșine, de bună voia noastră, de nimene nevoiți și de nimene împresurați, am vândut a noastră dreaptă ocină și moșie ce-am avut în sat în Aldești, din ținutul Neamțului, din giumătate de sat a treia parte, ce iaste parte noastră. a Dochiiței cu feciorii săi. Deci am vândut dumisal<e> lui Ghiorgie ce-au fost spătar și sororei mël<e>, giupăneșei dumisal<e> Nastasiei, dreptu 50 de tal<eri> bătuți. Deci Ghiorghie spătariul și cu giupăneasa dumisale Nastasiia, ne-au dat noai plata deplin, întru mănule noastre.

Deci de-acum înainte ca să-i fie dumisal<e> ocină și moșie și feciorilor dumisal<e>, în véci.

Și în tocmla noastră am fost noi: Savin, ce-au fost sulgér și Dumitrașco Buhuș și Gligorie Buhuș și Gligorie Hérnézeu și Ștefan Ciocărlie și C<o>¹⁾zma vist<ernicel> din Bărjovéni și Vasile Bantăș vist<ernicel> din Costéni și alți oameni buni mulți dinpregiur megiiăș<i>.

Deci noi, deac-am vădzut a lor tocmală de bună voe, și noi încă ne-am pus pecețile la cest zăpis, ca să aibă a-ș<i> face e<i> ispisoc domnesc.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu Moiseiu Grebencea am scris zăpăsul, ca să știe.
La Costești, ap. r. 20, în anul 7130 <1622>.
Prăjescul *am iscălit* <m.p.>
Dumitru Buhuș <m.p.>
Gligorie Buhuș *am iscălit* <m.p.>
Eu Gligorie Urmezeu am iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXLIV 2
Orig. rom., hirtie, 4 peceti inelare, aplicate.

175

1622 (7130) aprilie 26, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit pe boierul nostru Sacotă mare medelnar ¹⁾ cu un țigan anume Vasilie, cu femeia și cu copiii, care acel țigan este drept domnesc.

Pentru aceea, să-i fie de la domnia mea, drept rob ²⁾ țigan și danie și miluire și uric, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622> aprilie 26.

Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>

Lucoci < a scris >.

Acad. R.P.R., CVIII 67.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

176

1622 (7130) mai 1, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenul și întregului sobor de la sfânta mănăstire Bistrița și pe cine va trimite, ca să hie tare și puternic, cu cartea domniei mele, a lua dijma din pâine și din vin, de la sat de la Mogești, oameni de la cine va hi arat pe locul sventei mănăstiri și de la cine va avea vii pe locul mănăstirii.

Drept aceia, nime să nu cuteze a ține sau a opri înaintea cărții domniei mele.

¹⁾ • medelnar • așa în orig.

²⁾ • hlob • în orig.

Altfel să nu fie.

La Iași, în anul 7130 <1622> mai 1.

† Înсуși domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XII/3.

Orig. rom., hîrtie.

177

1622 (7130) mai 1, Iași.

† *Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre, ureadnicului de Piatra. Dămu-ți știr<e> că domnii mél<e> s-au jeluit rugători<i> noștri călugării de la svânta mănăstire de la Bistriți, dzăcându că ș-au făcut case niște oameni pre locul sventei mănăstiri, la Hangu și au arat făr<ă> știrea lor.*

Derept acea, diaca veri vedea cartea domnii méli, iar tu ca să aibi a merge și să le răsipești casele lor; și din pâine încă ca să aibă a le lua a dzécia, cum iaste obiceiul ¹⁾).

Aceasta-ți scriem, *alfel să nu faci.*

La Iași, în anul 7130 <1622> mai 1.

Însuși domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița II/16.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

178

1622 (7130) mai 1, Bîrlad.

† Eu Gavril, *fiul lui Bădin*, scriu și mărturisăscu cu céstu zăpis al meu, cum am vândutu, de bună voe mea, un sălaș, pe Urulu țiganul cu țiganca lui și cu feciorii lui, cu toți căți va hi avându, vornicului Dumitrașco Gheucăi, dreptu treizăci de galbini. Și dires<e> ce am avut domnéști, încă le-am dat pe mânia lui.

Și în tocmala noastră au fostu vornicul Vartic și Costantin Bujoranul.

În Bărlad, l<ea>t 7130 <1622> mai 1.

Gavril Boțan <m.p.>

Ursu Vartic *am iscălit vornic* <m.p.>

Costantin *am iscălit* <m.p.>

Acad. R.P.R., IX/34.

Orig. rom., hîrtie.

¹⁾ În loc de : • obiceiul •.

1622 (7130) mai 5, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Gheorghie Boț și cu alți frați ai lui și au pîrit pe Mitrofana, cneaghina lui Ureche vornic și pe fiii ei, Vasilie și Grigorașco, pentru satul Jurjești în ținutul Neamț, spunînd astfel că a cumpărat Ureche vornic satul Tărpeștii, însă cu acest sat Tărpeștii le-a cotropit și satul Jurjeștii.

Iar cneaghina Mitrofana și fiii ei, Vasilie și Gligorașco, au arătat înaintea noastră și înaintea sfatului domniei mele, privilegiul de cumpărătură de la Eremia Moghila voievod, că sînt dreaptă cumpărătură a lui Ureche vornic, amîndouă satele și Jurjeștii și Tărpeștii.

De aceea, domnia mea și cu tot sfatul domniei mele am aflat că este dreaptă cumpărătură a lui Ureche vornic. Deci am îndreptat pe Mitrofana, cneaghina lui Ureche vornic și pe fiii ei, Vasilie și Gligorașco și și-au pus fierie în visteria domniei mele, 24 zloți. Iar Gheorghie ¹⁾ Boț și alți frați ai lui, ei au rămas dinaintea noastră și dinaintea întregului sfat al nostru.

De aceea, de acum înainte, ei să nu mai aibă a mai pîri pentru această pîră, nici a dobîndi niciodată, în vecii vecilor, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622> mai 5.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Nicoară <a scris>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXIX/7.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

O trad. rom. din 1806, ibid. LVII/13.

O fotocopie la Acad. R.P.R., F. XXVI /28—28 a.

1622 (7130) mai 6, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, popa Lupul, fiul lui Toader Ocea, nepotul lui Iostin călugăr și cu ceilalți frați și veri ai lui și au pîrit pe sluga noastră, Dumitrașco Buhuș și pe cneaghina lui, Ileana, fiica Lupei, nepoata lui Toader Veveriță vornic, pentru niște părți de ocină ale rudelor lui, Pavel și Dragsin, din satul Vavatiești, care acum se numește Bărlești, spunînd astfel că acești oameni le sînt veri și nu au avut copii din măruntaiele lor, pînă la moartea lor și li s-a convenit lor să stăpînească aceste părți de ocină mai sus scrise, pentru că sînt mai de aproape.

Iar sluga noastră Dumitrașco Buhuș și cneaghina lui [și cneaghina lui] Ileana, fiica Lupei, nepoata lui Toader Veveriță, ei au arătat înaintea noastră

¹⁾ era scris Intli Gligorie, apoi corectat.

uric de cumpărătură și de întărire de la Eremia Moghilă voievod, pe care l-a avut bunicul lor, Toader Veveriță vornic.

Deci noi și cu tot sfatul domniei mele i-am judecat, cu dreaptă judecată și am găsit că este dreaptă ocină și cumpărătură a slugii noastre Dumitrașco Buhuș și cneaghinei lui, Ileana, de la bunicul lor, Toader Veveriță vornic.

De aceea, am îndreptat pe sluga noastră, Dumitrașco Buhuș și pe cneaghina lui, Ileana și și-au pus fierie în vistieria domniei mele, 24 zloți. Iar popa Lupul, fiul lui Toader Ocea, nepotul lui Iostin monah și ceilalți frați și veri ai lor, ei au rămas dinaintea noastră și dinaintea întregului sfat al nostru.

Deci, de acum înainte, ei să nu aibă a se mai ¹⁾ pirî pentru aceste mai sus scrise părți de ocină din Bărlești, nici să nu dobîndească niciodată în vecii vecilor, ci să fie cu tot venitul ale slugii noastre, Dumitrașco Buhuș și ale cneaghinei lui, Ileana. Și nimeni altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7130 <1622> mai 6.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit, <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLXI/42.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

181

1622 (7130) mai 9, Iași.

... ²⁾ <mai sus> ²⁾ scrisului Nicoară pentru... ²⁾ ughi, bani buni.

Și de asemenea a venit înaintea noastră Gliguță și frații lui, Hilip și <Mi>-halcea și sora lor, Dragna, fiii Nastasiei, nepoții lui Pantea, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici aspriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, de asemenea din acest sat mai sus spus, a treia parte dintr-un bătrîn, partea Nastei, fiica... ²⁾ tei și a fratelui ei, Nica. Aceasta au vîndut-o tot slugii noastre, Nicoară, pentru nouă <ughi>, bani <buni> ²⁾.

Deci noi, văzînd acest zăpis <de> ²⁾ mărturie, domnia mea am crezut și de asemenea și de la noi am dat și am întărit slugii noastre, Nicoară, aceste <mai sus> ²⁾ spuse părți de ocină din... vișini cu loc de <iaz> ²⁾ la Voinova și de moară și loc de prisacă, ca să-i <fie> ²⁾ lui cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, anul 7130 <1622> mai 9.

† Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† N... ²⁾.

Acad. R.P.R., CCCIII/59.

Orig. slav, hîrtie, foarte rupt, lipsește partea de sus cu începutul actului, precum și sffrșitul, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ * mai *, așa în orig.

²⁾ rupt, lipsă.

1622 (7130) mai 10, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri mari și mici, sluga noastră Dumitrașco Sechil și a arătat, înaintea noastră, un zapis de mărturie, că atunci, când a fost în zilele lui Gașpar voievod, i s-a pierdut un cal foarte bun, pentru darea curtenească pentru Dumitru Popoșea și Ionașco și au avut ei să-i plătească acest cal și au pus zălog două case, de ocină, din satul Birjovenii, cu tot venitul și din țarină și din apă și din grădini și și-au pus și zi ca să-i plătească acest cal și dacă nu-i vor plăti la zi, să fie acea ocină pierdută.

Deci de atunci pînă acuma, noi văzînd mai mult de doi ani peste zi și văzînd noi acest zapis de mărturie, făcută de atîta vreme, domnia mea am lăsat ca să fie această ocină pierdută.

De aceea, să fie și de la noi slugii noastre, Dumitrașco Sechil, acele două case din Birjoveni, cu tot venitul și din țarină și din apă și din grădini, neclintite, niciodată, în vecii vecilor.

Altul, nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622> mai 10.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iași CCCL, 158.

Copie slavă sec. XX.

1622 (7130) mai 15, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre, Dumitru Pătrașcovici mare vătav de Suceava și lui Vasilie diac din Siliște și vă dăm de știre că s-au pîrit de față, înaintea noastră, Toader din Plopești și cu Vicoloe, cu Tiron de acolo, zicînd Tiron, că nu este satul și locul ales, ci este obște ¹⁾. Iar Toader și cu Vicoloe au spus că este ales, dar dinspre Dolhești nu a avut Tiron nici o treabă, ci numai dinspre Oidești este ales încă de bunicul lui. Iar Tiron a intrat și a luat cu sila și a arat și i-a bătut și a făcut mult rău. Deci, noi am întrebat pe Tiron, dacă are uric și direse. El nu are nici o scrisoare. Iar Toader și Vicoloe au arătat urice și ispisoace pe toate părțile lor.

Pentru aceasta, dacă veți vedea această carte a noastră, voi să cercetați, căci v-am ales pe voi, ca pe oameni buni și înțelepți, să strîngeți oameni buni și bătrîni și megieși de prin prejur și să cercetați cum vor spune uricele și dire-

¹⁾ • obște • așa în orig.

sele și pe unde va fi să le împărțiți totul și să le alegeți și să le puneți stâlpi și semne statornice. Și pe nimeni să nu-l părtiniți cu nimic și nici să nu umblați cu mită ci numai cum va fi cu dreptate, așa să faceți și să-l întocmiți ca să nu mai fie pîră și sfadă, fără ispravă. Și cine nu se va ține de lege și de tocmeală, bine să știe că va fi de mare rușine.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris în Iași, anul 7130 <1622> mai 15.

Domnul a spus.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CLVII/112.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

184

1622 (7130) mai 15, Iași.

Altă carte de la Ștefan Tomșa v<oie>vod, întru care scrie: că au dat carte mării sale giupănesăi lui Goe, ca să fie tare și puternică a ține și a stăpâni parte ei de moșie ce-au cumpărat-o boeriul ei, Goe, ce-au fost post<elnic>, de la Avram din Buruinești, câtă să va alege parte lui Avram din satul Buruinești, de vreme că giupăniașa Goi au dus marturi înaintea domnii, c-au plătit boeriul ei cu bani toată parte lui Avraam și Avraam ca să nu mai aibă triabă cu parte lui din Buruinești și până în 2 săptămăni să aibă a eși din casa lui și nime să stea înpotrivă.

În Iași, în anul 7130 <1622> mai 15.

Gheanghia mare log<o>f<ă>t.

Acad. R.P.R., ms. rom. 13, f. 50.

Rez. rom. din 1796.

185

1622 (7130) mai 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Apostol fost pîrcălab și cneaghina lui, Ileana și fratele ei, Mierăuță, fiii Todoscăi, nepoții Cătălinei, strănepoții lui Bechea și ni s-au jeluț cu mare plîngere și cu mare mărturie de la megieșii dimprejur, spunînd astfel că privilegiul de moștenire pe care l-a avut bunicul lor, Bechea, de la Ștefan voievod cel Bătrîn, pentru jumătate de sat din Vorniceni, care este în ținutul Covurlui, partea din sus, cu iaz și mori și cu bălți de pește, acele privilegii au putrezit în pămînt, precum însumi domnia mea am văzut, cu ochii noștri.

Pentru aceea, domnia mea, văzînd atîta plîngere și astfel de mărturie și acele privilegii stricate și putrezite, noi de asemeni, și de la noi am dat și

am întărit mai sus scrișilor, slugii noastre Apostol și cneaghinei lui, Ileana și fratelui ei, Mierăuță fiii Todoscăi, nepoții Catalinei, strănepoții lui Bechez. această mai sus scrisă jumătate de sat, partea de sus, din Vorniceni, care este în ținutul Covurlui, cu iaz și cu mori și cu bălți de pește, ca să le fie și de la noi uric și ocină cu tot venitul, lor și copiilor lor, neclintit niciodată în veci vecilor. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scriș în Iași, în anul 7130 <1622> mai 20.

† Domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>¹⁾

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXV/147.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1825.

186

1622 (7130) mai 24, Iași.

† Smeritul chir Anastasie Crimcovici arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Athanasie episcop de Roman și Efrim episcop de Rădăuți și Mitrofan episcop de Huși și iarăși, noi Ghianghea mare logofăt și Nicoară mare vornic de țara de jos și Miron Barnovschii hatman și pîrcălab de Suceava și Dumitru Ștefan mare vornic de țara de sus și Alexa Musteață și Ciogolea pîrcălabi de Hotin și Nicolachi și Ionașco Peicul pîrcălabi de Neamț și Ghiorghie mare postelnic și Mihalachi mare vistier și Apostol Catargiu mare paharnic și Ion mare comis și Tăutul al doilea logofăt și Baico mare șetrar și Pătrașco Dragotă și Dumitru Măteșescul vornici de gloată și Bejan staroste de Toțruș și Cîrstian fost vistier mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră Căzacul și fratele lui, Pătrașco, fiii lui Ghiorghie Dorohoceanul fost comis, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici prigonți și au vîndut ocina lor dreaptă din privilegiile lor drepte și proprii pe care le-a avut tatăl lor Ghiorghie fost comis, de danie și miluire și vislujenie și cumpărătură de la acest Petru voievod și de întărire de la Aron voievod și de la Eremia voievod, un sat anume Cîrstineștii pe Iubăneasa, care este în ținutul Dorohoi și cu iazuri și cu mori pe acel pîrâu și cu curți și cu povarne și cu grădini și cu finețe, care acest mai sus scris sat, Cîrstinești a fost drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Dorohoi.

Aceasta au vîndut călugărilor de la sfînta mănăstire nou întemeiată, numită Solca, unde este hramul sfinților, prealăudaților și înainte șezători și fruntași apostoli Petru și Pavel și al celorlalți sfinți apostoli, pentru patru sute de taleri de argint. Și s-au sculat călugării de la această sfîntă mănăstire mai sus scrisă, Solca și au plătit deplin toți acești bani de mai sus, 400 de taleri de argint în

¹⁾ iscălitură cu litere de aur.

mîinile mai sus scrişilor, Căzacul și fratelui său, Pătraşco, fiii lui Ghiorghii Dorohonceanul, înaintea noastră.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bună voie și plată deplină, iar noi de asemenea am făcut această mărturie de la noi, ca să le fie lor de credință, pînă ce-și vor face ei și privilegiile domnești pe acest sat mai înainte spus, Cîrstineștii pe Iubăneasa, care este în ținutul Dorohoi, cu iazuri și cu mori și cu grădini și cu tot venitul, să le fie lor uric și ocină neclintit niciodată în veci.

Și cel care a scris, eu Lupul al treilea logofăt, să se știe.

Scris la Iași, mai 24, 7130 <1622>.

Anastasiu Crimcovicu mitropolit <m.p.> Eu singur am numărat banii ¹⁾.

Muzeul Romîno-Rus, nr. 567, doc. 102.

Orig. slav, hîrtie, 13 peceți aplicate.

187

1622 (7130) mai 28, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră Eremia fost pîrcălab și s-a pîrît de față înaintea domniei mele și înaintea boierilor noștri, cu sluga noastră Vasilcea păhărnicele din Unguraș, pentru o oarecare parte de ocină din satul Potlogeni.

Deci domnia mea i-am întrebat dacă au direse pe această parte de ocină. Eremia a spus că are, însă diresul lui este acasă, iar Vasilcea a spus că are direse și că sînt la cneaghina Bouleasa, căci această parte de ocină el a vîndut-o lui Boul vistier, în zilele lui Eremia voievod. Pentru aceea, domnia mea le-am pus zi după înviere, în două săptămîni, ca să-și pună diresele ce au.

Deci cînd le-a fost ziua, Vasilcea păhărnicele a venit la zi și și-a adus diresele, ispisoacele pe care le-a avut și le-a pus înaintea noastră. Iar sluga noastră, Eremia fost pîrcălab, n-a venit la zi, ci a rămas din tot sfatul nostru și de legea țării. Iar Vasilcea s-a îndreptat și și-a pus ferie în vistieria domniei mele, 12 zloți. Și de acum înainte să nu aibă a mai pîrî Eremia pe Vasilcea, niciodată în veci.

Iar cneaghina Bouoae cu fiii ei să aibă a stăpîni acea parte de ocină din satul Potlogeni, partea lui Vasilcea, cum a vîndut-o lui Boul vistier. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7130 <1622> mai 28.

† Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Zaharia <a scris>.

Acad. R.P.R., XIX/84.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1781 și o trad. rusă din sec. XIX, ibid. XLI/98 c.

¹⁾ «Eu singur am numărat banii», scris de mîna mitropolitului Anastasiu Crimcovicu; sub iscălitura lui altă cerneală.

1622 (7130) mai 31, Iași.

† *Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă au venit, înaintea dumnei mele, sluga noastră Dumitrașco Șeptelici și au arătat cartea și zapis pentru dzéce iape cu mănzi, ce-au dat frăține-său, lui Vasile Șeptelici, ce-au fost hatman.

Și așjdere scrie într-acei zapis cum au dat dzéce iape cu mândzi ce-au fost a cucoanelor a Gligorcei, cându au fost în prinsoare, în dzili<le> lui Alixandru voievod, deci pintru céle dzéce iape, ce-au dat Dumitrașco Șeptelici, ș-au pus zălog a patra parte de sat de Zahareșt<i> iar pentru céle dzéce iape cu mândzi acelor cucoane ș-au pus zălog a patra parte de sat de Vascăuț<i> însă cutul den gios, ce-i cumpărătură de la Greaca și de la Anton.

Deci ca să aibă ei a ține acéli părți de sati până cându li să va face plata cât mai sus scriem, ca să nu aibă nime a să amesteca acolé înaintea cărție dumnii mele.

La Iași, în anul 7130 <1622> mai 31.

† *Domnul a spus*

† *Ghianghea mare logof<ă>t a învățat și am iscălit <m.p.>*

† *Lupul <a scris>.*

Acad. R.P.R., XLI/104.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

1622 (7130) iunie, Iași.

† *Io Ștefan voievod Tomșea, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul sfînta blagoveștenie a prea sfîntei născătoare de Dumnezeu, și au arătat un ispisoc și două urice, unul de la Costantin Moghila voievod pentru satul Vinători în ținutul Neamț, pe riul Bistrița, în ocolul tîrgului Piatra, că a dat Costantin voievod satul lui Chiriță Dumitrachi, care a fost postelnic și cneaghinei lui, Maria, pentru care a dat Chiriță o mie ughi, pentru treaba țării, unde a fost nevoie țării și pentru slujba lui, care a slujit-o părintelui domniei mele¹⁾ Erenia voievod și țării. Și au adus ispisoc de mărturie de la Maria, cneaghina lui Chiriță, că a închinat acest sat, Vinătorii, sfîntei mănăstiri Beserecanii și le-a făcut și uric de întărire și de miluire de la Gașpar voievod, pe acest sat să fie sfîntei mănăstiri, cu tot venitul neclintit.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut acele urice și zapise de danie și de miluire și de întărire de la alți domni și osîrdia și miluirea acestei cneaghine

¹⁾ • mele • așa în orig., după textul uricului lui Constantin Movilă.

Maria, cneaghina postelnicului, de întărire către ruga noastră, sfintei mănăstiri n-am îndrăznit să stricăm, ci mai mult decît alți domni m-am milostivit de această sfință mănăstire Beserecani și am dat și am miluit și am întărit sfintei mănăstiri acest sat Vinători, pe riul Bistrița și cu vad de moară și cu tot venitul lui, pentru că acest sat, anume Vinători a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Piatra, ce este în ținutul Neamț.

Pentru aceea, să fie sfintei mănăstiri și de la noi danie și miluire și întărire și uric cu tot venitul neclintit lor în veci.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre frații noștri sau dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră și miluirea acelora către sfinta mănăstire, ci să le dea și întărească.

Iar cine se va ispiti să strice întărirea noastră și miluirea acelora către sfinta mănăstire, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de sfintul hramul acesta și de sfinții 4 evangheliști și de sfinți 12 apostoli de frunte și de sfinții purtători de dumnezeu 318 părinți cei de la Nicheia și de toți sfinții, amin. Și să fie blestemat și de trei ori blestemat și anatema și să aibă a da seamă <și> răspuns înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos și a preacuratei lui maici. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Șcris la Iași, în anul 7130 <1622> luna iunie.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, I/5.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

190

1622 (7130) iunie 1, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Căzacul și fratele lui, Pătrașco, fiii lui Ghiorghie Dorohonceanul fost comis, de bună voia lor, nesiliți de nimeni nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină din dreptele lor privilegii de danie și miluire și vislujenie și cumpărătură pe care le-a avut tatăl lor Gheorghe Dorohonceanul de la Petru voievod și iarăși de întărire de la Aron voievod și de la Eremia voievod, satul anume Cîrstinești pe Iubăneasa, ce este în ținutul Dorohoi și cu iazuri și cu mori pe acel pîrâu și cu curți și cu povarne și cu grădini și cu finețe. Care sat mai sus scris, Cîrstineștii, a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Dorohoi.

Aceasta au vîndut, dinaintea noastră și dinainte întregului sfat al domniei mele, rugătorilor noștri, călugării de la sfinta noastră rugă și mănăstire nou

zidită, numită Solca, unde este hramul sfinților prealăudaților și întâi șezători și de frunte apostoli, Petru și Pavel și al celorlalți sfinți apostoli, pentru patru sute taleri de argint.

Și s-au sculat rugătorii noștri, călugării mai sus scriși, de la sfânta noastră rugă și mănăstire Solca și au plătit deplin toți acești bani mai sus scriși, 400 taleri de argint, în mâinile mai sus scriselor slugilor noastre Căzacu și frațele lui, Pătrașco, fiii lui Gheorghe Dorohonceanul. Și privilegiile pe care le au avut pentru acest sat, încă le-au dat dinaintea noastră, în mâinile călugărilor.

De aceea, domnia mea, văzînd tocmeala lor de bună voie și plata deplină domnia mea încă și de la noi am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugării de la sfânta noastră mănăstire Solca, acest sat mai înainte zis, Cîrstineștii pe Lubăneasa, cu iazuri și cu mori pe acel pîrâu și cu curți și cu povarne și grădini și cu finețe și cu tot venitul, ca să fie sfintei mănăstiri ocină și uric și întărire, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

† Scris în Iași, 7130 <1622> iunie 1.

† Înșuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod.

† Lupul logofăt <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXCIV/ 3.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată, căzută.

O copie slavă din 1787 la Arh. St. Iași, CCCXII/16.

191

1622 (7130) iunie 1.

Smeritul arhiepiscop Anastasie Crimcovici și mitropolit de Suceava. Iată eu, cu bunăvoința atotșitorului dumnezeu și cu gîndul milostivirii sale, mi-am adus aminte de dumnezeu insuflate și dumnezeiești scripturi, care pururea și în orice vreme și în orice ceas ne îndeamnă și ne învață să fim milostivi și deapururi prin rugăciuni și milostenii să îndreptăm cugetele și ochii inimii către preadarnicul și preamilostivul dumnezeu care vede inimile ca să moștenim cu Hristos dumnezeu împărăția dumnezeiască.

Pentru aceasta și noi cu înflăcărare sufletească am dorit cu ajutorul lui dumnezeu și am dat și am miluit, să fie după viața mea la sfânta rugă și mănăstire numită Săcul, unde este hramul tăierea cinstului cap al sfîntului Ioan înainte mergătorul și botezătorul domnului și sfintele moaște ale piciorului său drept, cu șapte fâlci de vie cu crame și cu pivniță de piatră, ce este la Capul Țombricului de Jos în fața bisericii săsești cea mică, mai jos de tîrgul Cotnar. Aceasta am dat ca să fie și acestei rugă și mănăstiri spre cinste și laudă domnului dumnezeu făcătorul cerului și al pămîntului pentru pomenirea părinților noștri și pentru pomenirea noastră. Care aceste vii mai sus scrise sînt dreptele

mele ocine și le-am cumpărat pe banii mei dreți și proprii, precum sînt scrise și în catastiful tîrgului Cotnar după obiceiul de demult.

Pentru aceea, ca să fie și de la noi sfintei mănăstiri cu tot venitul.

Iar egumenul și preoții și toți frații care trăiesc acolo întru Hristos să aibă a ne scrie în sfîntul marele și micul pomelnic și în sfînta proscomidie pe noi și pe părinții noștri. Și să ne facă pomenire nouă și părinților noștri din an în an; părinților noștri în luna decembrie 5 în ziua sfîntului Sava și nouă în aceeași lună decembrie 6, în ziua sfîntului arhierarh și făcător de minuni Nicolae. Și mai înainte la vecernie să ne cînte paraclis. Și la trapeză colivă și să se dea băutură tuturor fraților și dimineața parastas și leturghie și iarăși la trapeză colivă și mîncare și băutură tuturor fraților. Și să ne pomenească în fiecare zi la vecernie și la pavecerniță și la polonoșniță și la utrenie și la leturghie și la sfînta proscomidie, cum este obiceiul sfintei și dumnezeieștei biserici după așezămîntul sfinților părinți. Aceasta așa să stea, pînă cînd va sta sfînta mînăstire.

Iar după săvîrșirea vieții noastre, cine va încerca dintre rudele noastre sau dintre călugării noștri de la sfînta noastră mănăstire, să pîrască sau să strice dania și miluirea noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata lui maică și de soborul celor 12 apostoli și de patru evangheliști și de 318 sfinți de la Nicheia și blestemul lui Arie să cadă pe capul lui și să aibă parte cu Iuda în veacurile fără de sfîrșit și să-i fie pîriș sfîntul Ioan Botezătorul la cumplita judecată a lui Hristos, amin.

În anul 7130 <1622> iunie 1 ¹⁾

† Smeritul Anastasie mitropolit <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXVII/2.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

192

1622 (7130) iunie 2, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat rugător al nostru părintele Anastasie Crimcovici, arhiepiscop și mitropolit de Suceava, a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci cu bunăvoința atotțiitorului dumnezeu și cu gîndul milostivirii sale și a dat și a miluit sfînta noastră rugă și mînăstire, ca să fie după viața sa sfintei rugii și mănăstirii numită Săcul, unde este hramul tăierea cîstitului cap al sfîntului Ioan, înainte mergătorul și botezătorul domnului și sfintelor

¹⁾ data scrisă de mîna mitropolitului.

moaște ale piciorului său drept, cu șapte fălci de vie cu crame și pivniță de piatră, care este în capul Țombricului de Jos, în dreptul bisericii săsești cea mică, mai jos de târgul Cotnar.

Acestea le-a dat și a miluit mai sus scrisa rugă și mănăstire ca să fie în cinstea și lauda domnului dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului, pentru pomenirea părinților lui și pomenirea sa. Care aceste vii mai sus scrise sînt ocinele sale drepte și cumpărături, pe care și le-a cumpărat pe banii săi drepți și proprii, cum sînt scrise și în catastiful orășenesc al târgului Cotnar, după obiceiul de demult.

Pentru aceea să fie și de la noi sfintei rugă și mănăstiri mai sus scrise și cu tot venitul.

Iar egumenul și preoții și toți frații întru Hristos care viețuiesc acolo să aibă a-l scrie în sfîntul pomelnic mare și mic și în sfînta proscomidie și pe părinții lui și să le facă pomenire din an în an, sfîntiei sale și părinților lui, în luna decembrie în 5 zile, în ziua sfîntului Sava cel sfințit, de asemenea în aceeași lună decembrie 6 zile, în ziua sfîntului arhierarh și făcător de minuni Nicolai și mai înainte, la vecernie să le cînte paraclise și la trapeză colivă și să se dea băutură tuturor fraților, dimineața parastas și leturghie și iarăși la trapeză colivă și mîncare și băutură fraților și să-i pomenească în fiecare zi la vecernie și pavecerniță și la polunoșniță și la utrenie și la leturghie și la sfînta proscomidie, cum este obiceiul sfintei și dumnezeieștii biserici după așezămîntul sfînților părinți. Aceasta așa să stea pînă cînd va sta sfînta mănăstire.

Iar după trecerea anilor lui și după săvîrșirea vieții și răposarea lui, cine va încerca dintre preoții lui sau dintre călugării din sfînta lui mănăstire Dragomirna să pîrască sau să strice dania și miluirea și pomenirea lui, pe care a făcut-o sfintei mănăstiri și întărirea noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de soborul celor 12 sfinți apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui și să aibă parte cu Iuda în veacurile și muncile fără de sfîrșit, amin. Și să-i fie pîriș sfîntul Ioan Botezătorul înaintea cumplitei judecăți a lui Hristos. Amin.

Scris în Iași, în anul 7130 <1622> iunie 2.

† Domnul a poruncit.

† Ștefan voievod <m.p.>¹⁾

† Nicoară <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXXXVII/3.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. de la începutul sec. XIX.

¹⁾ semnătură cu litere de aur

1622 (7130) iunie 2.

† Iată eu, Nechita diac din satul Vîrtop, mărturisesc cu sufletul nostru că au venit călugării din sfînta mănăstire Beserecani, cu cartea de la milostivirea sa domnul nostru către noi, ca să merg eu la satul Troița și să adun oameni buni și bătrîni și tineri, megieși dimprejur, din sus și din jos și să întocmim semnele acestui sat dinspre Rușciori și dinspre Jidești, cum spune în urice, stîlpii pe unde a hotărnicit Vasilie Bociulescul și cu oameni buni dintre megieșii dimprejur.

Și noi, cînd am văzut acea carte, am adunat mulți oameni din sus și din jos bătrîni și tineri împreună au fost călugării de la mănăstirea Beserecani și de la mănăstirea Secul, și am umblat și am cercetat și am pus stîlpi, cum le spune uricul și cum au aflat oamenii cu sufletele lor, pe unde a hotărnicit și Vasilie Bociulescul care a fost spătar.

Pentru aceasta, noi și cu acești oameni, cum am găsit cu dreptate, am pus stîlpii.

Pentru aceasta, de acum înainte să nu aibă a intra peste semne nici Secanii ¹⁾ și nici Besericanii ¹⁾, niciodată în vecii vecilor.

În anul 7130 <1622> iunie 2 zile.

† Nichita diac a scris.

<Pe verso contemporan:> Carte de hotar de la Nechita diac.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, IV/31.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

1622 (7130) iunie 2.

Adică eu Ionașco, ficiorul lui Dumitru, însum<i> pre mine mărturisescu cu cest zăpis al meu, cum am vîndut a mea driaptă parte de ocină ce iaste curătură făcută de mîna mea în Cornit.

Și o am vîndut dreptu 7 taler<i>, bani buni, lui Vicol, ca să-i hie lui driaptă ocină și moșie, în veci neclătit<ă>, denainte <lui> Iacob și Pănte din Giurgeni și Ionașco Măsin din Drăgești și Gavril din Giurgeni și Goglă de asemenea și Nuglu den Dubre, ca să-și facă [că] și ispisocu doinnescu.

Și pre mai mare credință am pus degetul meu, ca să <se> știe.

7130 <1622> iunie 2.

Arh. St. Iași, CCCCXLIX/p. 96.

Copie din 1818.

¹⁾ așa în orig.

1622 (7130) iunie 7.

7130 <1622> iunie 7. Ispisocul domnului Ștefan Tomșa v<oie>v<o>d, întăritori lui Toader Dărdără pe acești părț<i> din Tulești, adică 4 pământuri, ci au cumpărat de la Nica, ficior Doncăi, nepot lui Ioan Soare, dou pământuri, ci iarăș au cumpărat de la Soare și soră-sa, Mărica, fetile lui Berheci; 4 pământuri, ci i s-au zălogit de Toader, frații lui Pătrașcu și Vasăle ficiorii lui Trifan Crastaveț. Și că parte lui Vasăle, 4 pământuri, iaste pusă de dănsul zălog.

Arh. St., Iași, Anaforele nr. 5, f. 204.
Rez. rom. din 1836.

1622 (7130) <iunie 7>.

7130 <1622>. Alt ispisoc de la domnul Ștefan Tomșa v<oie>v<o>d, cu tălmăcirea lui, întăritoriu preutului Grigore pe a lui driaptă ocină și cumpărătură, din ispisocul ci au avut de la Gașpar v<oie>v<o>d, șasă pământuri din satul Tuleștii, cumpărătură de la Chelsiia, care sânt lângă hotarul Rădenii, cumpărătură de la Toader, fiul lui Crastaveț.

Osăbit, ii mai întărește pe o al patrule parte de la Toader, fiul lui Trifan Crastaveț, din satul Tuleștii și un pământ ci iaste cumpărătură de la Sora, fiica lui Berheciu.

Arh. St., Iași, Anaforele nr. 5, f. 205.
Rez. rom. din 1836.
Data după doc. precedent.

1622 (1730) iunie 10.

† Adecă eu Simion Stroici, ci-as ¹⁾ fost vistiarnic, scriu și mărturisescu cu cestu zapis al miu, de nime nevoitu, nice înpresuratu, ce de a mea voe bună amu datu ai mii drepti țigani de cumpărătură, anume Ștefan țigan cu femeia-și și cu feciorii și Ionașco țigan, așijder<ea> cu femée și cu feciorii și Vas<i>lie țigan, iarăș<i> cu feméa și cu feciorii și Petrica și Ion și Toma țigani, toți aceștia feciori Mițului țiganul, și așider<ea> Ionașco țigan cu feméia și cu feciori și Vas<i>lie țigan, așijder<ea> cu femée și cu feciorii.

Déci i-am datu toți aceșt<i> ce-s mai sus scriș<i> țigan<i>, cându le-am datu și satul Miclăușénii, feciorilor mii, Lupului Prăjescului și jupăinései sal<e> Saftei și cine va alége d<u>mn<e>dzău dentru ei, ca să le fie <l>o<r> de la noi, țigani drepti și moșie.

¹⁾ In loc de «ci-am»

Și dreptu aceasta, nime den suroril<e> mël<e> sau dentru nepoții noștri, ca să n-aibă treab<ă> cu aceșt<i> țigan<i>, fir de feciorii mii: Lupul Prăjescul și giupăinesa sa Safta, cum și mai sus scriem.

De aceasta scriu și mărturisescu și pre mai mare credinți pusu-mi-amu pecéția mea, ca să se știe.

Altu nime să nu s-améstice.

În anul 7130 <1622> luna iun<ie> 10.

Acad. R.P.R., V/90.

Orig. rom., hîrtie, pecete inelară, aplicată.

198

1622 (7130) iunie 13.

† Matheiu și Pănteleiu și frații lor, feciorii lui Miron de Gîrdeșt<i>, înșine de noi mărturisim, întru acestu zăpis, cum noi amu vândut a noastră direaptă ocinî, a treia parte de sat de Albotești, de nimene nevoiți, nice înpresurați. Deci o amu vândutu dreptu șesedzeci de taleri, bani buni, din casa popeei lui Grozav și a mulți oameni buni, cu tot venitul.

Și au dat acei bani toți Țințar di Peletuci, bani, el cu Agaliia șesedzeci de taleri, dinaintea Zăpalciei și a lui Silion și Ionașco Părvul și <I>onașco Bohmată și Grigorie Caș și Nuvac și Sărghie de Cățeleșt<i>, Erimiia de acoloa și Ion Leavul și Glig<or>¹⁾ și Toader Zăpalcea.

Și noi i-amu <făc>¹⁾ut acest zăpis ca să hie <lu¹⁾i mărturie și tărie și de la noi ocinî în véci de véci.

În anul 7130 <1622> iunie 13 zile²⁾.

A scris Pavăl din Durnișt<i>.

Acad. R.P.R., CCCXLI/17.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

199

1622 (7130) iunie 14.

Adecă eu Pătrașco den Cordăreani, scriu și mărturisescu cu aciastă sci-soare a mea, de nime nevoit nice asuprit ce de bună voia mea am vândut o parte de ocină den saat den Cruhliți ce iaste în ținutul Hotinului, care parte mi-au fost și mie cumpărătură de la Dadul, den giumătate de saat a opta parte o am vândut lui Păntelei preutul și lui Tiron den Cruhliți, drept doozeci de lei bătuți, drept căți bani mi i-au...¹⁾ cumpărătură.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ scris cu altă cerneală.

Și mi-au dat toți acei bani deplin dennaintea... ¹⁾ și Ivan Deșu... ¹⁾ și Ion Fechet și Vasilie... ¹⁾ și alți oameni buni s-au prilejit la ciastă tocmală. Și i-am dat și zăpăsul cu... ¹⁾ <leat> 7130 <1622> iun<ie> 14.

Eu Pătrașco Țițul

... ¹⁾

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XCI/5.

Orig. rom., hirtie.

200

1622 (7130) iunie 18, Iași.

† Iată dar noi, Ghianghea mare logofăt și Nicoară mare vornic de țara de jos și Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava și Dumitru Ștefan mare vornic de țara de sus și Gheorghie mare postelnic și Apostol Catargiul mare paharnic și Tăutul al doilea logofăt și Lupul al treilea logofăt și Dumitru Măteșescul și Pătrașco Dragotă, vornici de gloată.

Au venit înaintea noastră Ștefan din Cleja și Ion Fântăneanul, fiul Anei și verile lui, Sofronia și sora ei Pietra, fiicele Lupei, toți nepoții lui Buzat fost stolnic, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din ispisocul de danie și miluire, pe care l-a avut bunicul lor Buzat fost stolnic, de la Ioan voievod, satul Mihăileștii, care este în ținutul Bacău, din sus de Lunca Mare, la Siret, cu bălți de pește și cu loc de moară la Toplița.

Aceasta au vîndut sfintei rugi și mănăstiri numită Solca, unde este hramul sfinților prealăudați și întii șezători apostoli Petru și Pavel, pentru două sute taleri de argint, bani buni. Și le-a plătit deplin, înaintea noastră a tuturor.

Dar lui Ștefan din Cleja i-a fost cumpărătură de la Marica, fiica lui Buzat fost stolnic. Și un zăpăsul de mărturie și de cumpărătură ce a avut de la șoltuzii de Troțuș, încă l-a dat în mîinile călugărilor.

Deci noi, văzînd tocmeala de bună voie dintre dinșii și plata deplină și noi de asemenea și de la noi le-am făcut această scrisoare și mărturie a noastră pentru ca să aibă călugării a-și face ispisoace și privilegii de la domnia sa, domnul. Iar spre mai mare credință și întărire noi toți, ce sîntem mai sus scriși, am pus mîinile proprii și pecețile noastre pe acest adevărat zăpăsul al nostru.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622> iunie 18.

Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

Nicoară mare vornic <m.p.>

Eu Apostol Catargiul mare ceașnic <m.p.>

¹⁾ loc rupt.

Pătrașco Dragotă <m.p.>
Eu Tăutul al doilea logofăt <m.p.>
Ghiorghis Leos ¹⁾ <m.p.>

Acad. R.P.R., LXVIII/133.

Orig. slav, hîrtie, 6 peceți aplicate.

Cu o copie slavă și o trad. rom. din 1787.

201

1622 (7130) iunie 18, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Sofronia și sora ei Pietra, fiicele Lupei, nepoatele lui Buzat și vărul lor Fântăneanul, fiul Anei, nepotul lui Buzat și iarăși Ștefan din . . . ²⁾ de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din uricul de danie și miluire pe care l-a avut bunicul lor, Buzat, de la Ioan voievod, satul anume Mihăileștii, mai sus de Lunca Mare, în ținutul Bacău și cu loc de moară pe Toplița și cu bălți de pește la Siret. Aceasta au vîndut rugătorilor noștri călugări de la mănăstirea nou zidită a domniei mele, numită Solca, unde este hramul sfinților, prealăudaților și întii șezătorilor apostoli, Petru și Pavel, pentru două sute taleri de argint, bani buni.

Și s-au sculat rugătorii noștri mai sus scriși și au plătit tot deplin acești bani mai sus ziși, 200 taleri de argint, bani buni, în mîinile tuturor acelor oameni mai sus scriși, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri. Dar lui Ștefan din Cleja, nu i-a fost moștenire, ci i-a fost cumpărătură de la Măriica, fiica lui Buzat fost stolnic.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi de asemeni și de la noi am dat și am întărit rugătorilor noștri călugări de la Solca, acest sat mai sus scris anume Mihăileștii, în ținutul Bacău, cu loc de moară pe Toplița și cu bălți de pește, ca să le fie și de la noi cu tot venitul.

Scriș în Iași, anul 7130 <1622> iunie 18.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/113.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, stricată.

¹⁾ iscălitura în grecește.

²⁾ loc alb în orig.

1622 (7130) iunie 18.

† Iată deci eu Ionașco Deuga din satul Dărmănești, singur de la mine am înștiințat cu acest zapis al meu, nesilit de nimeni nici asuprit, ci de bună voia mea, am vîndut o curătură, pe care eu însumi am curățit-o pentru trei taleri numărați; am vîndut-o sfintei mănăstiri, numită Beserecani, să-i fie neclintită în veci. Și altul nimeni să nu se amestece, nici dintre fiii mei, nici nepoții, nici dintre strănepoți și nici nimeni din neamul meu, ci să le fie dreaptă ocină de acum în veci. Iar această curătură este mai sus de gura pîrăului Biczaz, aproape de Poiana Biczaz, din partea de sus. Acestea scriem.

Pentru mai mare credință au fost la această tocmală șoltuzul și 12 pîrgari și mulți oameni buni și am pus și pecetea tîrgului pe această carte.

Scris în anul 7130<1622> iunie 18.

Ștefan diac <am scris>

<Pe verso contemporan:> Pentru Biczaz, de la Ionașco Deuga.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanii, XIII/13.

Orig. slav, hîrtie, pecetea tîrgului Piatra, aplicată.

Cu o trad. rom. din 1850.

1622 (7130) iunie 26, Cotnari.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre pîrcălabului de Cotnari. Îți dăm de știre că s-a jeluît domniei mele Cîrstea din Cotnari, asupra lui Leahul, fiul lui Mogîldea din Cucuteni. Și astfel a zis, înaintea domniei mele, că i-a dat bani să-i facă un poloboc de miere și sînt patru ani de atunci pînă acum și nu vrea să-i plătească acel poloboc.

Pentru aceea, dacă vei vedea această carte a domniei mele, tu să-i faci lui lege dreaptă cu el, ca să-i plătească acel poloboc, cum le-a fost tocmeala. Iar dacă nu va plăti, tu să le dai zi, ca să stea de față înaintea noastră și să le faci și hîrtie ¹⁾ pentru zi, să se știe.

Așa să știi, altfel să nu faci.

La Cotnari, 7130 <1622> iunie 26.

† Domnul a spus.

† Lupul logofăt a învățat.

† Sava <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCXLI/18.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

¹⁾ • hîrtie • așa în orig.

1622 (7130) iunie 30.

† Smeritul ieromonah Andonie, egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire Beserecani și smeritul ieromonah Simion egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire de la sub Ceahlău. Mărturisim și dăm de știre cu această carte și scrisoare a noastră că ne-am învoit de bună voia noastră pentru iubirea de Dumnezeu, și ca să trăim între noi în iubire frățescă și în dragostea de Dumnezeu, unul cu altul, ca și cum am fi toți din aceeași mănăstire, că această poruncă și întocmire a făcut-o părintele nostru Gheorghie arhiepiscop și mitropolit de Suceava, fratele lui Eremia Moghila voievod, că dacă se întâlnește unul cu altul sau călugăr sau poslușnic sau păstor, să fie toți ca din aceeași mănăstire.

Și dacă vreunul dintre noi se va găsi să facă supărare în orice loc, fie călugăr sau alt poslușnic sau păstor să fie de mare pedeapsă și de la noi să fie sub mare blestem.

Am scris această scrisoare, ca să știe și alți frați care se fac călugări, de acum înainte, în aceste două mănăstiri că ne-am învoit să trăim în iubire de Dumnezeu între noi și călugări și toți poslușnicii. Și dacă vine un călugăr de la Beserecani acolo să fie primit sau de acolo aici de asemenea să fie primit. Și după viața noastră să fie această întocmire, pînă cînd va păzi și va ocroti Dumnezeu și preacurata lui maică aceste două mănăstiri neclintite.

Pentru aceasta, fraților, am scris această carte, ca să știți toți și să vă mîntuiți întru Iisus Hristos, amin. Și pe noi nu ne uitați.

Scris în anul 7130 <1622> iunie 30 zile.

† Pentru braniște pe plaiu.

<Pe verso: începutul sec XVIII>. Unirea în dragoste ¹⁾ a călugărilor din mănăstirea Hangului cu călugării din Bisericanii.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericanii, XIII/14.

Orig. slav, hîrtie, rupt, 3 peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din 1850.

1622 (7130) iulie 2.

Noi Ștefan Tomșe v<oie>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domnu<l> țării Moldav[v]iei.

Iată că au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri moldovinești, sluga noastră Ion visternicel din Drăgești, cu un zapis de mărturie de la mulți oameni buni și megieșii a lui de pin pregiur, scriindu și mărturisind cum Ion s-au tocmit de bună voia cu Pătrașco, ca să răscumpere Ion toată parte de ocină

¹⁾ de aci înainte românește în orig.

din Țușcani, ce iaste în ținutul Niamțului, că au fost zălojită de tatăl lui Pătrașco, Păsățâl, la Sechel, au făcut schimbătură între dănșii. Au dat Ion visternicel ace parte de ocină lui Pătrașco, iară Pătrașco ca să aibă a-i da toată parte lui ce să va alege din sat din Drăgești și cu iaz cu moară.

Și iarăș s-au sculat sluga noastră Ion visternicel și au vândut a sa driaptă parte de ocină din satul Călugăreni și cu acei bani au răscumpărat ace parte de ocină din Țușcani de la Sechel.

După aceia, de a lor bună voia, de nime nevoiți nici asupriți s-au tocmnit între dănșii și au făcut schimbătură și au dat sluga noastră Ion visternicel ace parte de ocină *din Țușcani* lui Pătrașcu, iar Pătrașco a sa driaptă ocină, toată parte lui ce să va alege din sat din Drăgești, și cu iaz cu moară slugii noastre lui Ion visternicel.

Și noi, văzînd de a lor bună voia tocmala cu zapis de mărturie, așjidire și noi de la domnia noastră acestu ispisoc li-am făcut de întăritură cu tot venitul de părțile ce mai sus scrise, să n-aibă a să amestica nime între dănșii.

7130 <1622> iulie 2.

Însuși domnul au zis.

Arh. St. Iași, CCCCXLIX/p. 8.
Copie din 1818.

206

1622 (7130) iulie 2.

7130 <1622> iuli 2.

O mărturii de la Ionașcu > Tărăță șoltuzul și 12 pargari și di la alți oameni buni din târgul Vasluiului, ci scrii că au vândut Dragoș, ficior popii Cărstei de Ivănești și Dumitrașcu > *de asemeni* nepot și Luca *de asemeni și* Loghina *de asemeni* și Vasili, nepot lui Gherasăm de Ivănești și Gheorghii iarăș nepot lui Gherasăm, au vândut a lor driaptă ocină de la Ivănești, a patra parti din *jumătate* sat, din parte de sus, ci au fost parte popei Cărstii și-a lui Gherasim, lui Ionașcu > Coșăscu > părcălabul, drept 80 talere.

Arh. St. Buc., Schitul Golgota, III/8.
Rez. rom. din 1817.

207

<1622 iulie 2>

O mărturii fără velet, di la oameni buni și bătrâni, cum au cumpărat Ionașcu > Coșăscul o parte di ocină din sat din Ivănești, parte Elencăi, fata Dancăi, nepoata Maichăi, strănepoata lui Drăgăilă.

Arh. St. Buc., Schitul Golgota, III/8.
Rez. rom. din 1817.
Datat după documentul precedent.

1622 (7130) iulie 9, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Zaharia și surorile lui, Mariica și Antemiia, fiii Anisiei, nepoții lui Hilip, strănepoții lui Dragoș, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor privilegii de întărire, pe care le-au avut străbunii lor de la Ștefan voievod cel Bătrîn și din uricul de împărțire, pe care l-a avut străbunicul lor Dragoș de la Petru voievod cel Bătrîn, a patra parte din jumătate de sat din Toderești, ce este în ținutul Cîrligăturii, cu loc de iaz și loc de prisăci și cu grădini și cu finațe. Acestea le-au vândut slugii noastre, Gheorghie diac, pentru cincizeci taleri de argint, bani buni.

Și s-a sculat sluga noastră, Gheorghie diac și a plătit deplin toți acești bani mai sus ziși, 50 taleri de argint, bani buni, în mîinile mai sus scrișilor Zaharia și surorile lui, Mariica și Antemiia, fiii Anisiei, nepoții lui Hilip, strănepoții lui Dragoș, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi de asemenea și de la noi am dat și am întărit slugii noastre, Gheorghie diac, această mai sus scrisă parte de ocină din Toderești, a patra parte din jumătate de sat, ce este în ținutul Cîrligăturii, ca să-i fie și de la noi uric și ocină cu tot venitul, neclintită niciodată în vecii vecilor. Și nimeni altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7130 <1622> iulie 9.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare lopofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, CDLXI/43.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

1622 (7130) iulie 10, Ștîborani.

Eu Petrea, feciorul lui Ionașco de Ciorlești, nepotul lui Coste Părșu, mărturisăscu cu cestu zapis cum am vândut a mea parte de ocină din Prodănești <i> ci să cheamă acum Lieștii din[n] a patra parte a cincea parte. Aceasta am vîndut popei lui Toader din Ștîborani dreptu șapte taler <i> bătui.

Și în tocma noastră fost-au Luca din Liești și Zangul de-acolea și Lie cel mare de-acolea și Rusul [sul] din Ștîboran <i> și Fătul hăn < sarul > de-acolca și Andreiu Gavrinca de-acolea și Simion fratele lui Andreiu și denaintea a mulți oameni buni și megiași. Aceasta ocină și parte ci mai sus scrie, eu am vândut

de bună voia mea de nimene nevoit și neinpresurat, ca să-i fie lui direaptă ocină și moșie aciasta ci mai sus scrie din[n] a patra parte a cincea parte și să aibă a-ș<i> face întăritură domnească de pre acesta la mieu zapis, să se știe.

Scris în Știberani leat 7130 <1622> iulie 10.

† Eu Tecman diiacul Covurluiianul am scris.

Acad. R.P.R., CLXXXIX/146.

Orig. rom., hrtie, 4 peceți aplicate.

210

1622 (7130) iulie 10.

† Adic<ă> eu Coste ușerelul, dat-am această adev<ă>rat<ă> scrisoar<e> a me la mâna nepot<u> miu, lui Ștefan, *fiul Anușcâi*, nepot Vasilcii. De bun<ă> voe me am dat ș-am dăruit a me part<e> de ocin<ă> din sat din Vărtopul, ci-m<i> esti cumpăr<ă>tor<e> 120 zloț<i>, parti lui Neco<a>r<ă> car<e> esti și ispisoc domnescu de la Pătrû vod<ă>. Ș<i> eu am dăruit să in<ă> grijeasc<ă> dup<ă> morte me să-i fii lui poman<ă> în veci, lui și tot niam<i> l<i> lui.

Și la astă tocmal<ă> s-au <tăm>plat inulți omin<i>.

L<ea>t 7130 <1622> iul<ie> 10.

Marco

Boscă.

Ierei Strătul.

Ghirghiț<ă> Nagăț.

Neculai Bărariul și alți<i>.

Acad. R.P.R., LVI/9.

Orig. rom., hrtie. Cu o copie din sec. XVIII, începutul sec. XIX.

211

1622 (7130) iulie 17, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios Vasilie Roșca mare armaș ne-a slujit nouă și țării noastre drept și credincios.

Deci noi, văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră Moldova, cu un sat care se numește Berbeștii, în ținutul Cîrligătura, cu loc de iaz și de moară, care acest mai sus zis sat Berbeștii a fost drept al lui Isac Balica fost hatman și l-a pierdut în viclenie, atunci cînd s-a ridicat cu mare mulțime de oști leșești, cu Costantin voievod și cu alți pribegi ca dînsul asupra domniei mele și asupra schiptrului cînstitului împărat și s-a făcut mare război cu ei la riul Jijia și domnul dumnezeu i-a dat sub sabia domniei mele, unde și oasele lor stau de față ca mărturie veșnică.

Pentru aceasta, să-i fie de la noi uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastră.

Scris la Iași, în anul 7130 <1622> iulie 17.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., VII/171.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

O trad. rom. din 1844, *ibid.*, CLIII/7.

212

1622 (7130) iulie 23, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire de la Voroneș și s-au pîrit de față cu Todosia, cneaghina lui Andrei fost hatman, și cu ginerele ei, Vasilie Ureche, pentru satul Bursucenii, ce este în ținutul Suceava, pe Siret, spunînd astfel călugării, că acest sat Bursucenii le-a fost danie de la Alexandru voievod și au arătat înaintea noastră și uricul de danie de la Alexandru voievod, pentru că acest sat a fost luat de Alexandru voievod, pentru viclenie de la niște boieri, ce au fost pribegi în Țara Leșească. După aceea, după moartea lui Alexandru voievod, în zilele fiului lui, Bogdan voievod, acești boieri au venit în țară și li s-au întors ocinile și dedinele și totul înapoi.

De atunci pînă în zilele lui Petru voievod, au tot stăpînit acești boieri ocinele lor și copiii lor și nepoții lor.

Iar cînd a fost în zilele lui Petru voievod, s-au sculat dintre oamenii lor, anume Pătrașco vatag, fiul lui Nicoară, nepotul Mariicăi, și vărul lui, Gavril fiul Grozavei, nepotul lui Dragul, strănepotul lui Ghedeon și vărul lui, Bilașco și sora lui, Anghelina copiii Anei, fiica lui Dragul, nepoata lui Ghedeon și strănepoata Elisaftei și toți răstrănepoții lui Știbor și Firău, și au vîndut acest sat mai sus scriș, Bursucenii, în ținutul Suceava, pe Siret.

Aceasta au vîndut acestui boier Andrei fost hatman, pentru trei mii zloți tătărești, cum au arătat înaintea noastră Todosia, cneaghina lui Andrei și ginerele ei, Vasilie Ureche, uric de cumpărătură de la Petru voievod și alt uric, de mărturie, de la Iancul voievod, ce au avut acești oameni mai sus scriși, pentru că acel uric vechiu de vislujenie, pe care l-a avut bunicul lor, Știbor de la Ștefan voievod cel Bătrîn, a ars în casa lui Pantelei din Brăești, cînd a venit un sol de la stegar ¹⁾ în solie la Iancul voievod, și i s-a întîmplat să înopteze acolo, în casa lui Pantelei, și i-a aprins lui casa, de la focul lor.

¹⁾ stegar, în orig. «horanjii», titlu al unui mare dregător polon.

Și încă s-au mai pîrît și în zilele lui Petru voievod, și atunci au rămas călugării și s-a șters acest sat din uricul călugărilor, pe care l-au avut de la Alexandru voievod.

Deci noi și cu tot sfatul nostru, i-am judecat cu judecată dreaptă, și am aflat că este dreaptă cumpărătura a cneaghinei Tudosia Andreiasă și a ginerelui său, Vasilie Ureche. Deci am îndreptat pe Tudosia Andreiasă și pe ginerele său, Vasilie Ureche, dinaintea noastră și și-au pus fieriie în vistieria domniei mele, 24 zloți. Iar călugării de la Voroneț ei au rămas dinaintea noastră și a întregului nostru sfat. De aceea, de acum înainte, călugării să nu mai aibă a pîrî pentru această pîră și nici a dobîndi, niciodată, în vecii vecilor.

Iar dacă se va afla, în vreo vreme, vreun uric sau ispisoace, de la unii domni sau însăși domnia mea, să nu se creadă. Și dacă ar voi să pornească în vreo vreme, vreo pîră, să aibă a da gloabă, la poarta domniei mele, 50 de boi.

De aceea, acest sat Bursucenii să fie de la noi, cu tot venitul al cneaghinei Tudosiei Adreiasă și al ginerelui ei, Vasilie Ureche. Și altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7130 <1622> iulie 23.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

Faceți-le uric.

Nicoară <a scris>.

Arh. St. Iași, CCCL/159.

Copie slavă din sec. XX.

Cu o trad. rom. din 1785, la Arh. St. Buc., Achiziții Noi XXXVIII/9.

213

1622 (7130) iulie 28, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Zaharia diac și a arătat, înaintea domniei mele, zăpis de mărturie de la cneaghina Maria Chirețoaie, fiica lui Ghiorghie pîrcălab și de la egumenul Ignatie și tot soborul de la sfînta mănăstire Vatoped, care se numește a lui Golăe, din tîrgul Iași și de la boierii noștri, Condrea mare vameș și Tudor pîrcălab și Dima Bașotă și Dedul fost vameș și Dumitrașco Iordachi, că ea însăși, cneaghina mai sus zisă, Maria Chirițoaie, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită, a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură din ispisoace ¹⁾ de cumpărătură ce a avut cu panul său, de la Costantin voievod, o parte de ocină din satul Seliștea care este pe Prut, în ținutul Iași, a patra parte din tot satul, ce le-a fost cumpărătură de la Gliga și de la frații lui, Ion și Ștefan și Istratie și Vasilie și de la surorile lor Șofronia și Ileana și Trofana, copiii Magăi și de la verii lor, Chiril și frații

¹⁾ • ispisoace • așa în orig.

lui, Trifan și Maxim și Ionașco și de la surorile lor, Anna și Salomiia, copiii lui Gliga Rogoz, toți nepoții lui Simion Rogoz și iarăși de la verii lor, Pavăl și de la frații lui Vasile Musteață și Chiril și Ionașco, fiii Manuntei, nepoții lui Andronic și de asemenea de la verii lor, Anton și de la sora lui, Anisia, copiii lui Chepeș, toți strănepoții lui Habco. Aceea a vândut-o mai sus scrisei slugii noastre Zaharia diac, pentru șazeci taleri de argint.

Și iarăși ea a dat și a dăruit altă parte de ocină din acest sat Seliște, a cincea parte din a treia parte din tot satul, toată partea Palaghiei, femeia lui Ștefan vătaf, fiica lui Țiplic vătaf, ce se va alege partea ei, slugii noastre Zaharia diac, pentru că le-a slujit cu credință și cu dreptate și a fost și rob ¹⁾ în mîinile păgînilor, care și aceea le-a fost dreaptă cumpărătură de la mai sus zisa Palaghia, pentru patruzeci taleri de argint, din acele direse mai sus scrise, de la Costantin voievod.

Deci noi am văzut acest zapis de mărturie, noi l-am crezut și iarăși și de la noi am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Zaharia diac, aceste părți de ocină mai sus zise din satul Seliște. Pentru aceea să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și danie și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7130 <1622> iulie 28.

† Domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Vasile Dinga <a scris>.

<Pe verso :> În lipsa de la curte a milostivirii sale pan Ghianghea mare logofăt, eu Nicoară logofăt al doilea am iscălit <m.p.>

Aca. R.P.R., CXXV/49.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

214

1622 (7130) august 1, Dorohoi.

† Smeritul Efrim, episcop de Rădăuți, mărturisim cu această scrisoare a noastră, că m-am întîmplat în tîrgul Dorohoi, în vremea cînd au venit Gheorghie și cu fratele lui, Isac, fiii lui Cîrstea Cocoranul, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură a bunicului lor, Roman Cucoranul, jumătate din satul Cocoreni și jumătate din seliștea Loești, care sînt sub făgetul Botoșanilor, în ținutul Hîrlău, cu loc de iazuri și de mori, pe pîrăul Sitna, din dreptul lor uric al bunicului lor, Roman Cocoranul, pe care l-a avut de la Petru voievod, partea tatălui lor, Cîrstea Cocoranul și a fratelui lui, Tiron Cocoranul, pentru că tatăl lor, Cîrstea, a plătit de trei ori capul fratelui lui, Tiron, pentru niște morți de om, pe care le-a făcut, precum au și direse pentru acesta.

¹⁾ • rob • așa în orig.

Aceasta au vîndut milostivirii sale, panului Nicoară mare vornic de țara de sus, pentru șase sute taleri, însă și cu postav de 50 de taleri. Și le-a plătit deplin.

Și au fost la această tocmeală și plată a lor de bună voie, pan Dumitru Sculeș mare vătav de Hîrlău și Rugină diac și Lazor fost pitar și Gligorie șoltuz, cu pîrgarii din tîrgul Dorohoi.

Și am scris acest zăpis eu Tăutul fost logofăt.

Și toți cei de mai sus scriși și-au pus pecețile lor pe acest zăpis adevărat, pînă cînd își va face milostivirea sa pan Nicoară mare vornic ispisoc și de la domnia sa domnul, ca să se știe.

Scris în Dorohoi, august 1, anul 7130¹⁾ <1622>.

Și a dat milostivirea sa două vaci lui Tiron Cocoranul.

Efrem <m.p.>.

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/32

Orig. slav, hîrtie, o pecete timbrată și două aplicate.

O trad. rom. din 1812, la Arh. St. Iași, CDL 5

215

1622 (7130) august 4, Iași.

Suret de pe ispisocul lui Ștefan Tomșe v<oie>vod, din let 7130 <1622> avgust 4.

Io Ștefan Tomșe v<oie>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domnu țerii Moldovii. Iată că au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boerilor noștri al Moldovii mari și mici, boerul nostru Drăgan ce au fos *mare* armaș, cu un zăpis de mărturiia de la oameni buni și boeri de curte și ostași de frunte, anume Ionajdo ²⁾ ce au fost vor<nic> și Ion părcălab și Neculai stol<nic>, în care zăpis așe scriia și mătrurisé, precum că ș-au cumpărat o parte de ocină de la Ștefan *fiul* Anei, nepoatei Tudorii, fetii lui Stănilă, strănepoți Negritei, toată parte a unui bătrân cu tot venitul cât să va alege din satul Lungeni, ce iaste pe păraul Moisie, cu vad de moară în apa Moisie, ce iaste în țin<u>t Fălciului, dreț t triizeci de galbeni ungurești.

Și au mai adus *de asemeni* înaintea noastră un zăpis de mărturiia de la oameni buni anume: șo<l>tuj și doisprezeci pîrgari din tîrgul Gălății și cu pecete orașului, întru carele iarăși scriia că ș-au cumpărat o parte de ocină *de asemeni* un bătrân, cât să va alege cu tot venitul, de la Ionașcu *fiul* Mărica fata lui Mihăilă Pulbăruș din sat Lățești ce-i în țin<u>t Fălciului, drept cincizeci ³⁾ taleri de argint.

1) anul scris de altă mînă pe locul ce fusese lăsat alb.

2) pentru: Ionașco.

3) «cinci» e scris deasupra rîndului, unde e șters cuvîntul «trii».

Și au mai adus un zapis de mărturiia *de asemeni* de la oameni buni anume: de la popa Ioan și popa Petricicu și Toader Focșe Acăpăținei și Vasilie Negru, întru carele așe scriia, cum că au făcut tocmală cu Pășcanii și cu Bosii și cu alți răzeși ai săi, ca să-ți fie boeriul nostru de mai sus zis Drăgan armașiul, un vad de moară despre apus, în părăul Elanului, până la satul Hănsăni.

Iar Pășcanul și cu oameni săi să-și fie alt vad de moară tot într-acel iaz, la malul despre răsărit; iar de să va străca vreun vad al vreunuia dintre dănșii, să aibă a-l tocmi iarăș ca și dintăi.

Și văzind domnie mea aceste drese de la boeri de curte și oameni buni și preoți și buna lor tocmală și așezare și deplin plată, și de la domnie mea am dat și am întărit boeriului nostru de mai sus scris Drăgan armașiul, pe acele de mai sus scrise părți de ocini din sat Lungeni și cu vad de moară din sat Lățeștii, ca să-i fie lui driaptă ocină și răscumpărare și uric cu tot venitul.

Așijdere dăm și întărim a lui drepti robi țigani anume Costin cu femeia și cu copiii lor, ce-i sint lui răscumpărare de la Stratul *fiul lui Bole*, drept un cal și o iapă. Drept aceia altul să nu să amestece înprotiva cărții noastre aceștiia.

Însuși domnul a poruncit.

Scris la Iași.

Ghenghea mare log<ofcă>t a iscălit.

Lucoci <a scris>.

Și s-au tălmăcit de pe sârbie de Pavel log<ofcă>t de la epise c<opia> Hușci>. iuni 14, 1784.

Acad. R.P.R., CCXXXIV/1005.

Trad. rom.

216

1622 (7130) august 7, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestei babe anume Alexoae din Popcești, din ținutul Neamțului, ca să fie tare și puternică cu această carte a domniei mele să stăpînească și să apere dreptele ei averi ce va avea, boi și vaci și cai și oi și alte averi, nimănui nimic să nu dea, numai să aibă ea a se folosi pînă cînd va fi în viața, iar după moartea ei să fie averile ei, ce va rămîne, sfintei mănăstiri a Besericanilor.

Iar nepoții ei să nu aibă mai mult a se amesteca, pentru că a adus înaintea domniei mele carte de la egumen și tot soborul de la sfînta mănăstire de la Beserecani, spunînd că s-a dat cu bărbatul ei, după moarte sfintei mănăstiri mai sus zise, cu toate averile și banii lor, iar de moștenire nu are nimic.

Pentru aceea nimeni să nu aibă a turbura înaintea acestei cărți a noastre.
La Iași, anul 7130 <1622> august 7.
Însuși domnul a spus.
Lucoci uricar <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIX/11.
Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

217

1622 (7130) august 9, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată s-au pîrit de față înaintea domniei mele Alexoae din Popcești, din ținutul Neamț, cu Gligorie și cu Rusca și cu Nastea, nepoții lui Alexa, pentru niște averi despre care au pîrit ei că le-a rămas moștenire de la unchiul lor Alexa, argintărie și pietre scumpe și cupe ¹⁾ de argint și șase ²⁾ sute taleri și fii împreună nu au.

Alexoae, ea a spus că nimic n-a rămas la ea din moștenirea lor, că nu are nimic, iar o cupă și o cruce cu pietre scumpe ce au avut, le-au dat împreună cu bărbatul ei, Alexa, cît a fost în viață, la sfînta mănăstire Beserecani, în numele domnului Dumnezeu și pentru pomenirea lor cum a mărturisit înaintea noastră și egumenul de la sfînta mănăstire.

Astfel domnia mea, cu tot sfatul domniei mele, am aflat lege să fie Alexoae foarte în pace dinspre acei nepoți ai lui Alexa, pentru că a viețuit împreună cu soțul ei Alexa 80 de ani și averile le-au dat ei la sfînta mănăstire, în numele domnului Dumnezeu.

Astfel a rămas Alexoae pe Gligorie și pe Rusca și pe Nastea, pentru această pîră și s-a îndreptat și și-a pus ferii înaintea noastră; iar Gligorie și Nastea și Rusca au rămas din toată legea.

Deci de acum înainte, să nu aibă acei nepoți ai lui Alexa a mai pîri, nici a dobîndi, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, anul 7130 <1622> august 9.

† Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt și Barnovschi hatman au învățat.

† Lucoci <a scris>.

<Pe verso sec. XVII:> Carte de pără <de aci rom.> a Preprincaei.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, XIX/10.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1809.

¹⁾ • cupe • așa în orig.

²⁾ • șase 600 • așa în orig.

1622 (7130) august 9, Iași.

† Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre Ștefan diac și surorilor lui, Anghelina și Ștefania, fiii lui Cozma Staico diac dreapta lor ocină de cumpărătură din satul Gânșteni și <din> Conțești, ce a cumpărat tatăl lor Cozma Staico, de la Nicoară și sora lui, Candachia, fiii Anei Bădeasa, o parte de ocină din satul Conțești și din Gânșteni, a treia parte dintr-a șaptea parte, pentru douăzeci taleri numărați, din ispisocul de întărire ce au avut ei de la Costantin Moghilă voievod.

Și de asemeni dăm și întărim dreapta lor ocină de cumpărătură, o parte pe care a cumpărat-o de la Cernat vătah, tot din acel sat Conțești și din Gânșteni, a treia parte dintr-a șaptea parte, pentru cincizeci taleri.

De aceea, să le fie dreaptă ocină și dedină și cumpărătură și întărire și uric, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7130 <1622> august 9.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/114.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

1622 (7130) august 10.

Suret de pre un ispisoc de la Ștefan *voievod*, feciorul Tomșii vodă, din 1<ea>t 7130 <1622> av<gust>t 10 zile.

† Iată adevărat boeriul nostru Condre vameșul, slujindu altor domni mai innainte, iar astăz<i> au slujit ș<i> noaî cu driaptă credință ș<i> țării noastre Moldovii. Pentru aceia domnie mea, vădzând slujba lui cea cu driaptă credință, l-am miluit pre dănsul osăbit cu mila noastră, i-am dat ș<i> l-am miluit pre dănsul, în țara noastră Moldova, cu un sat anume Stăucenii, ce iaste în țănutul Hotinului.

Cari sat au fost drept al nostru dumnescu ș<i> cu ascultarea la ocolul târgului Hotinului, pentru aceia ca s<ă> fie de la domnie mea, acelu de mai sus, boeriului nostru Condre vameșul acel sat mai sus scris Stăucenii, ce iaste în ținutul Hotinului, cu tot vinitul, cu ispisoc de moșie, din câmpu ș<i> din pădure ș<i> din apă ș<i> cu fânaț ș<i> cu săceriș și cu toate hotarele lui, nerușuit nici odinăoară în véci.

Iar după viața dumnii noastre, cini va fi domnu din fii noștri sau din niamul nostru sau iarăș pre cine va alége d<u>mn[n]edzău să fii domnu țării,

noastre Moldovii, toț<i> să nu străce danie și mila noastră, ce ca să-i dea lui, ș<i> să-l întăriască, pentru căci au slujit cu dreptate.

Iar dă să va ispiti sau va îndrăzni cineva să străce danie ș<i> mila noastră, unul ca acela să fii blăstămat de domnul dumnezeu cel ce au făcut ceriul ș<i> pământul și di pră curata maica lui H<risto>s d<u>mnezeu ș<i> p<u>-r<u>rea fecioara Mariia ș<i> de 12 *frunțași* apostoli ș<i> de 4 ev<an>gheliști și de 318 svinți părinți din Nechiia, cari au întărit pravoslavnică credință și pre lepădatul Ariia l-au dat anaftimii; ș<i> să aibă parte cu jidovii cii au străgat asupra domnului H<risto>s, sângele lui asupra lor ș<i> asupra fiilor lor, care iaste ș<i> va fi și cu Iuda vândătoriul lui H<risto>s, în muncele céle fără de sfârșit, amin.

S-au scos la v<ă>l<ea>to 7279 <1771> iuni<e> 17 zile.

Ș<i> s-au tălmăcit de smeritul Tarasii erom[in]onah; iar a scrii s-au scris de ierei Nicolai.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXV/7.

Trad. rom.

220

1622 (7130) august 19, Iași.

† *Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, rabotnicilor și ilișarilor din ținutul Neamț. Dacă veți vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți a lăsa în paci, de lucru și de iliș, sateli sventei mănăstiri a lui Aron vodă din țarina Iașilor, anume satul Nicorești și Giurovul și Averești, să hie de treaba sventei mănăstiri, întru nemic învăluiti; și nice pecetluit să nu le céreți, ce să-i scrieți deusebi.*

Iar cându veți veni a da samî, voao va hi de vă sea ținé în samî.

Astfel vă scriem, altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7130 <1622> av<gust>19.

† *Insuși domnul a poruncit.*

† *Vlasie <a scris>.*

Acad. R.P.R., LXXVII/45.

Orig. rom., hfrtie, pecete timbrată, căzută.

221

1622 (7130) august 20.

† *Eu Nastasiia, fata lui Arman, nepoată Petrei, strănepoată lui Costin, mărturisescu, cu cest zăpis al meu, cum de nime nevoită, nice [nice] înpresurată, am vândut, de a mea bună voe partea mea de ocină din sat din Tode-reștii, ce-am avut de moșie, cîtu mi să va alége partea mea. Și am vândutu-o giupănului Dumitrașco diiac, drept opt taleri bătuț<i> bani buni, să-i fie lui ocină și feciorilor dumii sale.*

Și la această tocmală fost-au popa Simion *din* Toderești și Simion Capșea și Neaniul diiac și alți oameni buni.

Și mai mare credință am pus ale noastre peceți.

Și eu Drăgușan diiac am scris, să să știe.

In anul 7130 <1622> av<gust> 20.

† *Eu Drăgușan diiac am scris <m.p.>*

† *Eu popa Simion <m.p.>*

<Pe verso însemnare veche:> Zapis de la fata lui Arman, pre partea de Toderești, 7130 <1622> august 20.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie., VIII/4.

Orig. rom., hrtie, pecete aplicată.

222

1622 (7130) august 30, Iași.

† *Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Dat-am cartea domnii méli rug<ă>torilor noștri, călugărilor de la svânta mănăstiri de la Aron vodă și pre cine vor tremite, ca să hie tari și puternic, cu cartea domnii méle<e>, a bate și a scorni satele sventei mănăstir<i> de țănutul Neamțului, să margă să lucrédze la svânta mănăstire și li să va ținea în samă de la domniia mea, de lucru și de iliș.

Derept acea, nime să nu cutédze a ținé sau a opri înaintea cărții noastre. *Și altfel să nu fie.*

La Iași, în anul 7130 <1622> av<gust> 30.

† *Insuși domnul a poruncit.*

† *Vlasie <a scris>.*

Acad. R.P.R., LXXVII/46.

Orig. rom., hrtie, pecete aplicată.

223

<1622 septembrie 1—1623 august 31> 7131, Iași.

.....¹⁾ voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată are.....¹⁾ Simion din Mușitești cu Ignat de acolo.....¹⁾ Deci Simion el a venit la ziua pe care a dat-o.....¹⁾ zi peste zi și s-a îndreptat și și-a pus ferie.....¹⁾ Iar Ignat, el a rămas de la zi și din toată legea și dinaintea porții <domniei> ¹⁾ mele.

Și astfel de acum înainte să aibă a-l lăsa în pace și astfel de acum înainte să nu aibă a mai pîri Ignat din Mușitești pentru această pîră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7121 <1622—1623>.....¹⁾.

¹⁾ rupt, lipsă.

Domnul a spus.

Dumitrașco mare vornic a învățat <m.p.>

<Pe verso, sec. XVIII>: Ciumălești.

Arh. St. Buc., M-rea Precista Răducanu, XVI/29.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, rupt și șters, lipsește colțul din stînga sus.

Cu o trad. rom. din 1810.

224

<1622 septembrie 1—1623 august 31> 7131, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, credinciosul nostru boier, pan Enachie postelnic și a arătat înaintea noastră un ispisoc de la Radul voievod, făcut pe un sat anume Scumpia pe gîrlă, ce este în ținutul Iașului, care acel sat îi este lui dreaptă cumpăratură și alt ispisoc de întărire de la Gașpar voievod, care acel sat a fost seliște, și l-a așezat din nou, tot cu oameni din altă țară, rusnaci din Țara Leșească și din acele margini și oameni de prin țara domniei mele însă tot oameni care n-au fost scriși nicăieri la dabile.

Și s-a întocmit cu acei domni, ca să dea din acel sat numai o sută de taleri de argint într-un an, însă 50 de taleri să dea în ziua sfîntului marelui mucenic Gheorghie și cincizeci de taleri să dea în ziua sfîntului marelui mucenic Dimitrie. Și pentru alte dabile și angherii, cîte sînt peste an în cealaltă țară a domniei mele de toate să fie în pace și de acei ughi de casă care se iau și pentru munci și pentru iliș și pentru sulgiu și pentru camănă mare și mică. Și dacă se mai adaogă vreo dabilă în țara domniei mele pentru multele greutăți care cad asupra acestei țări a domniei mele, de toate să fie în pace, numai să aibă a da acea sută de taleri, cum este mai sus scris.

Deci și domnia mea, dacă am văzut acele ispisoaice ale acelor domni de mai înainte, de miluire a acestor oameni din acel sat și cu blestem, iar domnia mea de asemenea m-am milostivit și am dat și am întărit și am lăsat ca să fie așa cum este mai sus, în vecii vecilor și i-am făcut lui și de la noi întărire. În alt chip să nu se amestece nimeni.

Iar după viața și domnia noastră cine va fi domn din copiii noștri sau din neamul nostru sau fie pe cine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova și milostivirea sa să dea și să întărească, ca să fie așa în vecii vecilor. Iar cine se încumetă să strice dania și miluirea acelor domni de mai înainte și dania și miluirea domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat și să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata lui maică și de patru evangheliști și de sfinții și întru tot lăudații frunțași 12 apostoli și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și de toți

sfinții și să aibă parte cu Iuda și cu Aria în vecii vecilor. De aceea nimeni altul să nu se amestece peste această carte de seamă a noastră.

Scris în Iași, în anul 7131 <1622—1623>

Ștefan voievod <m.p.>

† Săcuiu <a scris>.

Muzeul Romîno-Rus, nr. 629.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată.

225

<1622 septembrie 1—1623 august> 7131, Iași.

Ioan Ștefan voievod întărește mitropoliei de la Suceava satul Bosance. Iași, 7131 <1622—1623>

Acad. R.P.R., Ms. 5120, f. 8 v. <nr. 66>

Rez. german din 1783.

226

<1622 septembrie 1—1623 august 31> 7131, Hîrlău.

† Cneaghinea Nastasiia Dămieniasă visterniceasa scriu și mărturisesc, cu ciastă scrisoare a mea, cum eu însămi, de bună voia mea, am dat nepoată-mea Dochiei și ginere-mieu, lui Marco și feciorilor lor, a patra parte de sat den Corni, în țanutul Neamțului, ce au fost a lor moșie mai dennainte vrême și au fost cumpărată de noi.

Deci, li-o am dat pentru slujbă ce ne-au slujitu până i-am căsătorit; mai vărtos pentru sufletel<e> noastre și a părinților noștri, ca să le hie lor, de la noi danie și moșie, nerușeită de nime. Și le-am dat și un ispisoc domnescu, ci-au fost a moșu-său, a Slăngaciului, ca să aibă a-ș<i> faci și drése domnești.

Și le-am dat dennaintea preutului popei Onciul den Bilăești și Gligorie Guruvei dem ²⁾ Bărgăoani și Epifanie diiac dem ¹⁾ Bahnă și a mulți oameni buni.

Și mai pre mare credință, pecétea mea am pus, pre acesta al mieu zapis, să se știe.

Seris din Hărlău, l<ea>t 7131 <1622—1623>.

Mihalașco Pasco solgér.

Eu Epifanie Băhnașol.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, XXX 145.

Orig. rom., hirtie, pecete inelară, aplicată.

¹⁾ în loc de « den ».

<1622 septembrie 1—1623 august 31> 7131.

Suret scos de pe scrisoare sârbasească din let 7131 <1622—1623>.

Iată noi Mitri și Stratul *din* Onești și Hamarț *din* Drăgușani și Micle *din* satul Zubrești și Drăgaș Boul *de acolo* și mulți oameni buni și bătrâni, meziaș<i> de pin pregiur. Precum au venit înaintea noastră, cu cinst<i> tă carte mării sale, satul Mărtineștii și satul Tutovenii, ce s<e> chiamă Cărbășeni și satul Cireștii și ni-au poftit pe noi ce să hotărâm aceste moși.

Deci am umblat și am cercetat și am măsurat acele locuri, pe apă Voinovi, iar când au fost pre urmă, ei, de bună voia lor, s-au învoit între dănșii, înaintea noastră, și ș-au luat cu toții, să fie hotar pe apă Voinovi<i>, până la Vodova, pe din gios să hotărești cu Potlogeni, până la hotarul pe din sus, pe unde este hotarul Zubreștilor, movila.

Și iarăș<i> cu trei locuri de hăleștei acestor trii sati, pri matcă Voinovi<i>, ce este în țăn<u>t Orheiului, anume am ales și am dat loc de hăleșteu satului Mărtineștilor și pe din gios iar acel hăleșteu pe apă Voinovi, ce este înpotrivă satului Mărtineștilor. Așijdere li-am mai ales lor alt hăleștiu pre-aceiaș<i> apă Voinova, la mijlocul locurilor, anume Tutovenilor, ce-s<ă> chiamă acum Cărbășeni, însă acel hăleșteu au fost a Ciireștilor, ce este înpotrivă satului Tutovenilor.

Așijdere li-am dat lor și al triile hăleșteu, mai sus, iarăș<i> pre apă Voinovi, anume satului Ciireștilor, ce este înpotrivă satului Ciireștilor.

Iar hotarale acelor trii sati, ce sânt mai sus scrisă, să fie tot pe matcă Voinovi. Și acești trii sati așa s-au tocmit, cu aceste trii hăleștei, iar satul Mărtineștii să mai aibă a țâne și alt hăleștiu pe apa Ichelu<lu>i. Și să aibă a faci dresă domnești și câte pietri au fost pusă hotar pe lângă apa Voinova, toată să s<e> scoată din pământ și să-s<e> lepede în matcă apii Voinovi. Și li-au făcut lor un zăpis Mărtineștii, ca să le fie lor hotaru apa Voinova. Iar alt zăpis cu acest<a> ca să chiamă Cărbășeni. Iar al triile zăpis au făcut pentru ca să nu asuprească unul pe altul, nici într-o vreme.

Și de acmu înainte să nu scorniască între dănșii niciun feliu de pări, pentru aceste trei sati ce hotărești numită apă, nici pentru pământuri, nici pentru fănaț; iar pricinuind, unii ca acie să fie blăstămat de la domnul dumnezău făcătoriu ceriului și al pământului și de la 318 sfinții părinți de la cetate Nicheii și să fie împărțăși<i> cu Iuda.

Și pre mai mare credință ain pus pecețile noastre pri acest zăpis al nostru. S-au iscălit de mai sus scriș<i>.

Aceast<ă> mărturie și hotarnecă de pe sârbasească scriisoare într-acestaș chip, din cuvânt în cuvânt, s-au tălmăcit în scris de prevodcic *din* comandă-țască a Ihotinului canțălărie, din let 1772 iuni 27.

Și acum s-au scris de pe ace talmăcitură asămîne și întocma, din cuvânt, în cuvânt la let 1798 av<gus>t 17.

Acad. R.P.R. XXII/41.

Trad. rom.

228

<1622 septembrie>

Întru numele părintelui și a fiului și a sfîntului d<u>hu troițe sf<ă>ntă una preînființată și nedespărțită.

Iată cu robul stăpînului meu, domnului dumnezeu și mîntuitorului meu I<isu>s H<risto>s adevărat închinătoriu sf<i>ntii troițe Ion Ștefan voevod, cu mila lui Dumnezeu domnu<l> țării Moldovii, fiul prebunului, curatului, răposatului Ștefan Tomșe vod<ă>.

Facem știre cu aciastă carte a noastră tuturor cui să cade a ști, adecă domnia mia, binevrînd cu a noastră bună vrere, cu curată și luminată inemă și cu agiutoriu lui dumnezeu, domnia me, răvnind bunele lucruri și socotind și luînd aminte ș<i> altor răposați de mai înainte ci-au fost *binecinstitori* domni și iubitori care... ¹⁾ cătră dumnezeu și cătră sfintele besiarici și m<ă>n<ă>st<i>ri și de dumnezeu rugătorilor, carei lor au miluit ș-au întărit lor, pentru mântuire sufletilor sale, pentru aceia și domnia mia rugîndu-mă domnului dumnezeu și preacuratii maicii lui, cum ca să ne copere și să ne învrednicească și pe noi întru bunele lucruri, trimețindu bună îndurările sale.

Pentru aceia, domnia mia, cu *binecuvîntarea* lui dumnezeu și cu *binecuvîntarea* a patru sfînți ai noștri moldovenești, chiar Anastase Crimcoviți arhiepiscopul și mitropolitul Sucevii și chir Efrem episcopul Rădăuților și chir Mitrofan episcopul Hușilor și cu sfatul a toți alor noștri sfetnici, domnia mia m-am milostivit după putere și prilejul nostru, ș-am dat ș-am miluit a noastră sf<i>ntă m<ă>n<ă>st<i>re și rugă, noai zidire ce să numește Solca, care este hramul sfînților anume prelaudaților și întăiu începători și *frunțași* apostoli, Petru și Pavel și alți sfînți apostoli, cu un iaser cu gârle ce să numește Luciul, ce este în ținutul Fălciului la Prut, care acel iazer au fostu drept domnescu ascultătoriu cătră ocolul nostru a tîrgului Fălciul, pentru aceia ca să fie de la noi mai sus scris, sfintii m<ă>n<ă>st<i>ri Solcăi și de la noi danie și miluire și uric cu tot vinitul, neclătît, nerușeit în ve<acul vecinec.

Și spre aciasta este credința domnii miale, Ștefan voevod și credința boiarilor noștri, anume: Ghianghe mare logofăt Necoară mare vor<nic>, Dumitru Ștefan mare vor<nic>, Alexa Musteaț<ă>, Ignat Ciogole păr<călabi> de Hotin, Neculache și Ionașco Peică parc<alabi> de Neamțu, Calfa și Panaiut

¹⁾ loc alb în text.

părc<ălabi> de Roman, Miron Barnovsche hat<man>, Gheorghie post<elnic>¹⁾ spăt<ar> Apostol păh<arnic>.¹⁾ mare stol<nic>, Mihalache mare vist<iernic>, Ion comisul.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. 628 f. 625.

Copie rom.

Datat după statul boierilor.

229

1622 (7131) septembrie 2, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treime sfântă și făcătoare de viață, cea de o ființă și nedespărțită.

Iată eu, robul stăpînului domnului dumnezeu și mîntuitorului meu Iisus Iristos și al inaiicii lui cea cu totul neprihănită, pururea fecioara Maria, adevărat al sfintei troițe, Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, fiul binecinstitorului Ștefan Tomșa voievod. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că aceste adevărate slugi ale noastre, Căzacul și fratele lui, Pătrașco, fiii lui Gheorghie Dorohonceanul fost comis, au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină, din dreptele lor privilegii, din uricul de danie și miluire și vislujenie ce a avut tatăl lor, Gheorghie Doronceanul, de la Petru voievod, și de întărire de la Aron voievod și de la Ieremia voievod, satul Cîrstinești pe Iubăneasa în ținutul Dorohoi, cu iazuri și cu inori, la acel pîrâu, și cu curți și cu povarne ²⁾ și cu grădini și cu finețe.

Aceasta au vîndut rugătorilor noștri călugări de la sfînta noastră rugă și mănăstire nou zidită, numită Solca, unde este hramul sfinților, prealăudaților și întîii șezători apostoli de frunte, Petru și Pavel și al celorlalți apostoli, pentru patru sute taleri de argint, cu bani buni. Și s-au sculat rugătorii noștri, călugării de la sfînta noastră mănăstire Solca, și le-au plătit totul deplin acești bani mai sus ziși, patru sute taleri de argint, în mîinile mai sus scriselor slugilor noastre, Căzacul și fratele lui, Pătrașco, dinaintea noastră și dinaintea întregului sfat al nostru.

Și aceste privilegii de danie și miluire și vislujenie, de la Petru voievod, și de întărire de la Aron voievod și de la Ieremia voievod pe cari le-au avut ei, de la părintele lor, Gheorghie Dorohonceanul fost comis, încă le-au dat în mîinile rugătorilor noștri, călugării de la sfînta noastră rugă și mănăstire Solca.

Deci noi văzînd tocmeala lor de bună voie între dinșii și plată deplină, noi de asemenea am dat și am întărit și de la noi, mai sus scrișilor rugătorilor noștri, călugării de la sfînta noastră rugă, numită Solca, acest sat înainte zis,

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ pova ne *, așa în orig.

anume Cîrstineștii, pe Iubăneasa, în ținutul Dorohoi, cu iazuri și cu mori la acelaș pîrâu și cu curți și cu povere. ¹⁾ și cu grădini și cu finețe, ca să fie și de la noi, sfintei mănăstiri Solca, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Cîrstineștii pe Iubăneasa, care este în ținutul Dorohoi, cu iazuri și cu mori, pe acelaș pîrâu și cu curți și cu povere ¹⁾ și cu grădini și cu finețe, să le fie hotarul din toate părțile, după vechiul lui hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Ștefan voievod și credința boierilor noștri: credința panului Nicoară mare vornic de țara de jos, credința panului Dumitru Ștefan mare vornic de țara de sus, credința panului Alexa Mustață și Ichnat Ciogolea pîrcălabi de Hotin, credința panului Neculachi și Ionașco Peic pîrcălabi de Neamț, credința panului Calfa și Panaiot pîrcălabi de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Gheorghie postelnic, credința panului.....²⁾ spătar, credința panului Apostol paharnic, credința panului.....²⁾ stolnic, credința panului Mihalachi vistier, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe ori cine îl va alege dumnezeu, să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le este dreaptă ocină și cumpărătură, pe banii lor drepti și proprii. Iar cine ar încerca și ar îndrăzni să strice dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata lui maică și de 12 sfinți apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să-l nimească minia lui dumnezeu și amintirea lui să se piardă de pe pămînt cu sunet și blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui, și să aibă parte cu Iuda, în muncile cele fără de sfîrșit și cu iudeii, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi.

Iar pentru mai ³⁾ mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Gheanghlea mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră de această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru pisar, la Iași, în anul 7131 <1622> septembrie 2.

Ștefan voievod <m.p.> ⁴⁾

<Pe verso, contemporan:> Pentru Creșteanuți.

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 65.

Orig. slav, perg., pecete atîrnată.

¹⁾ « povere » așa în orig.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ « mai » rom. în orig.

⁴⁾ semnătură cu litere de aur.

1622 (7131) septembrie 4, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Ștefan voievod, domn al țării Moldovei, fiul bine credinciosului sfânt răposatului Ștefan Tomșa voievod. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat rugător al nostru, părintele Anastasie Crimcovi arhiepiscop și mitropolit de Suceava a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci cu bună voirea a totțiitorului dumnezeu și cu gândul milostivirii sale și a dat și a miluit ruga noastră, sfânta mănăstire numită Săcul, unde este hramul tăierea cinstului cap al sfântului Ioan înainte mergător și botezătorul domnului și sfintelor lui moaște, piciorul drept, cu șapte fălci de vie, cu crame și cu pivniță de piatră, ce este la capătul de jos al Țombri- cului, în fața bisericii sășești cea mică, mai jos de târgul Cotnar, ca să-i fie după viața lui.

Acea a dat și miluit mai sus scrisul rugătorul nostru, Anastasie Crimcovi arhiepiscop și mitropolit de Suceava, acestei mai sus scrise rugă a noastre, sfintei mănăstiri Săcul să fie întru cinstea și lauda domnului dumnezeu, făcătorul cerului și pământului pentru sufletele părinților lui și pentru sufletul său și care aceste vii mai sus scrise îi sînt drepte ocine și cumpărătură ce și-a cumpărat cu dreptii și proprii săi bani, după cum sînt scrise și în catastihul orășenesc al târgului Cotnar, după obiceiul străvechiu.

Pentru aceea, ca să fie și de la noi, sfintei rugă mai sus scrise, mănăstirii numită Săcul, aceste mai sus scrise vii, cu tot venitul, neclintite niciodată, în vecii vecilor. Iar egumenul și preoții, monahi și toți frații întru Hristos care viețuiesc acolo să aibă să-l scrie în sfântul marele pomelnic și în sfînta proscomidie și pe părinții lui și să le facă pomenire, din an în an părinților lui în luna decembrie în 5 zile, în ziua lui Sava sfințitul, iar sfîntei sale de asemeni în aceeași lună decembrie, 6 zile, în ziua sfîntului arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae. Și mai înainte la vecernie, să le cînte paraclis și la trapeză colivă și să se dea băutură tuturor fraților, dimineața parastas și leturghie și iarăși la trapeză, colivă și masă și băutuță fraților și să-i pome-nească și la leturghie și în sfînta proscomidie precum este obiceiul sfintei și dumnezeieștii biserici după tradiția sfinților părinți, așa să stea cît timp va sta sfînta mănăstire.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, Io Ștefan voievod și credința boierilor noștri: credința panului Necoară mare vornic de țara de jos, credința panului Dumitru Ștefan mare vornic de țara de sus, credința panului Alexa Mustață și Ihnat Ciogolea pîrcălăbi de Hotin, credința panului Neculachi și Ionașco Peic pîrcălăbi de Neamț, credința panului Calfa și Panait pîrcălăbi de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman

și pîrcălab de Suceava, credința panului Gheorghe postelnic, credința panului...¹⁾ spătar, credința panului Apostol ceașnic, credința panului...¹⁾ stolnic, credința panului Mihalachi vistier, credința panului Ion comis și credința tuturor boerilor noștri mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela, milostivirea lui, să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le împuternicească.

Și după scurgerea anilor sfinției sale și după trecerea vieții și moartea lui, cine s-ar ispiti dintre rudeniile lui sau dintre călugării de la sfînta lui mănăstire Dragomirna, să pîrască sau să strice dania și miluirea și pomana lui, care este către sfînta mănăstire și iarăși întărirea noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și pămîntului și de preacurata maică a lui Hristos și de soborul sfinților 12 apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui și să aibă parte cu Iuda vînzătorul lui Hristos în veacurile fără sfîrșit și cu iudeii care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi și să aibă pîriș pe însuși sfîntul Ioan Botezătorul înaintea cumplitei judecări a lui Hristos, amin.

Și spre mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru pan Ionașco Ghianghea mare logofăt să scrie și să atirne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru pisar la Iași, în anul 7131 <1622> septembrie 4.

Ștefan voievod <m.p.>²⁾

Arh. St. Buc., Peceți, nr. 198.

Orig. slav, perg., pecete atîrnată.

O fotocopie, la Acad. R.P.R., Fotografii, XXVI/32.

231

1622 (7131) septembrie 5, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfîntului duh, troiță sfîntă și de viață făcătoare, de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpînului domnului Dumnezeu și mîntuitorului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al sfîntei troițe, Io Ștefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei, fiul binecinstitorului, sfînt răposatului Ștefan Tomșa voievod. Facem cunoscut cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că aceste adevărate slugi ale noastre Ștefan din Cleja și Ion Fântînearul, fiul Anei, și verele lui, Sofronia și sora ei Pietra, fiicele Lupei, toți nepoții

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ semnătura cu litera de aur.

lui Buzat fost stolnic, au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din uricul de danie și miluire pe care l-a avut bunicul lor, Buzat fost stolnic, de la Ioan voievod, satul Mihăileștii, ce este în ținutul Bacău, din sus de Lunca Mare, la Siret, cu bălți de pește și cu loc de moară la Toplița.

Aceasta au vîndut-o rugătorilor noștri, călugărilor de la sfînta noastră rugă și mănăstire nou zidită, nunită Solca, unde este hramul sfinților prea lăudașilor și întii șezători și apostoli de frunte Petru și Pavel, pentru două sute taleri de argint, bani buni. Și le-au plătit totul deplin, mai sus ziși bani, două sute taleri de argint, în mîinile mîi sus scriselor slugilor noastre Ștefan și Ion Fântîneanul, dinaintea noastră, și dinaintea a tot sfatul nostru.

Însă lui Ștefan din Cleja i-a fost cumpăratură de la Mariica, fiica lui Buzat fost stolnic, și un zapis de mărturie și de cumpăratură ce a avut el de la șoltuzul de Totruș încă l-a dat în mîinile rugătorilor noștri, călugărilor de la sfînta noastră mănăstire Solca.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie, între ei și plata deplină, noi de asemeni și de la noi am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfînta noastră rugă și mănăstire Solca, acest sat înainte zis Mihăileștii, în ținutul Bacău, din sus de Lunca Mare, la Siret, cu bălți de pește și cu loc de moară la Toplița și cu grădini și cu finețe, ca să fie și de la noi sfîntei mănăstiri uric și ocină, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui mai sus scris sat să-i fie hotar din toate părțile, din cîmp și din pădure și din apă, pe unde va fi, după vechiul său hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința doamnei noastre a mai sus scrisului, noi Io Ștefan voievod și credința boierilor noștri: credința panului Nicoară mare vornic de țara de jos, credința panului Dumitru Ștefan mare vornic de țara de sus, credința panului Alexa Mustață și Ihnat Ciogolea pîrcălăbi de Hotin, credința panului Simion Gheuca și Ionașco Peic pîrcălăbi de Neamț, credința panului Calfa și Panaiot pîrcălăbi de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pîrcălăb de Suceava, credința panului Gheorghe postelnic, credința panului...¹⁾ spătar, credința panului Apostol paharnic, credința panului...¹⁾ stolnic, credința panului Mihalachi vistier, credința panului Lupul comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe ori cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le este dreaptă ocină și cumpăratură pe banii lor drepti și proprii.

¹⁾ loc alb în orig.

Iar cine s-ar ispiti și ar îndrăzni să strice dania și întărirea noastră, pe care am întărit-o rugii noastre, sfintei mănăstiri Solca, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului, și de preacurata maică a lui dumnezeu Hristos și de 4 evangheliști și de înșiși sfinții apostoli de frunte Petru și Pavel și de celelalte sfinte cete ale apostolilor și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu ai noștri de la Nicheia și blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui și să aibă parte cu iudeii care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, singele lui asupra lor și asupra copiilor lor și cu Iuda, în muncile fără de sfârșit, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru pisar, în Iași, în anul 7131<1622> septembrie 5.
Ștefan voievod. ¹⁾

Acad. R.P.R., CCCVIII/72.

Orig. slav, perg., rupt, pecetea atirnată, lipsă.

O copie slavă defectuoasă și o trad. rom. din 1787 la Acad. R.P.R., LXVIII
134 134 a.

232

1622 (7131) septembrie 11, Iași.

† *Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.*
Adecă au avut dzi, înaintia domnii mial<e>, Nechita păh<arnic> din Hilipești cu Bejan ce au fost păh<arnic> priîntr-o pără ce s-au fost ei părându pri în sat pre în Balnî și pri întru un vecin anume Hilip Mihaiu. Deci Nechita au venit la dzi, iar Bejan n-au venit, ce-au rămas.

Direptu acea să fie tar<e> și putiarnic, cu cartea domnii mial<e>, a-ș<i> ține ocina și moșia sa din sat din Balnă și vecini săi cum le-au împărțit moșii lor, să n-aibă Bejan nici o treabă cu ocina Nechitei și cu vecinii lui, ce să aibă a ține cum le-au stălpit moșii lor. Direptu acea să nu mai aibă a mai pără Bejan pre Nechita de aciasta păr<ă> nici odănăoar<ă>, înaintea cărții domniei mele.

La Iași, în anul 7131 <1622> septembrie 11.

† *Însuși domnul a spus.*

† *Ghianghea mare logof<ăt> a învățat și iscălit <m.p.>*

† *Săcuian <a scris>.*

Arh. St. Buc., XCV/2.

Orig. rom., hirtie, pecete aplicată.

¹⁾ semnătură cu litere de aur.

1622 (7131) septembrie 13, Iași.

Io ¹⁾ Ștefan Tomșe voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată, a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, sluga noastră Dumitru uricar, cu un zapis de mărturie de la Ionașco Andrăbuș fost hotnog și de la Ionașco Golăiu și Simion Zeameș din Boțoaia și de la Fătul lînsar din Știboreni și Vlaico din Glodeni și Gavril sulger din Zlătărești și Ionașco Comănescul și Ionașco pitărel din Dăncești și Zaharia stolnic din Folești și popa Nechita, astfel scriind că a venit înaintea lor, Mărica, fiica lui Mătiiaș, nepoata Măgdălinei, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia sa a vîndut dreapta sa ocină și dedină din satul Toderești, toată partea tatălui ei, Mătiiaș, cît <se> ²⁾ va alege din cîmp și din fînaț și cu loc de prisacă și cu iaz la rîul satului și cu loc de case în vatra satului. Aceasta a vîndut-o slugii noastre, mai sus scrisului Dumitru uricar, pentru treizeci de taleri de argint.

Deci domnia mea, văzînd atîta înărturie de la slugi ale domniei mele și oșteni de frunte de la curtea domniei mele, i-am crezut, de asemenea și de la domnia mea i-am dat și i-am întărit slugii noastre, pe care am scris-o mai sus, Dumitru uricar, aceste mai sus spuse, toate părțile de ocină și dedină ale lui Mătiiaș, tatăl Măriicăi, nepoata Măgdălinei, din satul Toderești, care este în ținutul Vaslui pe o vale despărțită din apa Vasluiului, ca să-i fie lui și copiilor lui de la domnia mea uric și cumpărătură cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece. S-a scris la Iași, în anul 7131 <1622> luna septembrie 13 zile.

Însuși domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat și am iscălit.

Mitrofan <a scris>.

Acad. R.P.R., DIV/82, (Condică Codăești).

Copie slavă. Cu o trad. rom. din 1835 ibid. (DIV/83).

1622 (7131) octombrie 24, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră sluga noastră Bejan fost staroste și Iurașco și s-au pîrit de față cu sluga noastră, Nechita păhărnicele din Hilipești, pentru niște părți de ocină și pentru niște vecini din satul Bahna, ce

¹⁾ În copie greșit: • Noi • romlnește.

²⁾ omis.

este în ținutul Totrușului. Deci întru aceasta, ei de bună voia lor au făcut tocmeală între dânșii.

Deci au căzut în partea lui Bejan fost staroste toate părțile lui Rafeiu și cu niște vecini anume Ințea și Hilip și toată partea de cumpărătură ce au avut de la Ionașco Bilăi, cu un vecin anume Hilip Mihai și în partea lui Nechita păhărnicele a căzut toată partea tatălui lui, Drăgan Galici, cu niște vecini, anume gînerile lui Frenț și Giurgiu de la Fintină și Petir și Paul; iar în partea lui Iurașco a căzut Andor.

Deci noi, văzînd tocmeala și învoiala lor de bună voie, le-am dat și de la noi și le-am întărit, după împărțea lor, ca să fie dreaptă ocină și dedină, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7131 <1622> octombrie 24.

Domnul a poruncit.

Ghianghea mare logofăt a învățat.

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Iași, XCV/4.

Orlg. slav, hirtle, pecete aplicată.

235

1622 (7131) octombrie 26, Iași.

† Iată, dar noi, Dumitrașco Ștefan mare vornic de țara de sus și Dracea pîrcălăb de Hotin și Pilat clucear și Ghiorghie Bașotă și Borăleanul uricar. Iată a venit înaintea noastră Nenuță, fiul lui Ion Puiuleț aprod din Bogdănești, nesilit de nimeni, nici asupra, și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură, ce a avut de la Mihăilă, cît se va alege și din tot satul Bogdănești pe Prut, care este în ținutul Fălciu, din privilegiul ce au avut ei de la Ion voievod, și de la Petru voievod și de întărire de la Simion Movilă voievod.

Aceasta a vîndut panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru trei zeci taleri, bani buni. Și s-a sculat panul Ghianghea mare logofăt, înaintea noastră și i-a plătit deplin 30 taleri.

Pentru aceea, noi, dacă am văzut tocmeala de bună voie și plata deplină, iar noi am făcut această mărturie a noastră panului Ghianghea mare logofăt și pentru mare credință am pus pe acest adevărat zăpis și pecețile noastre. Să se știe.

Scris la Iași, în anul 7131 <1622> octombrie 26.

Dumitrașco Ștefan mare vornic <m.p.>

Eu Pilat clucer a iscălit <m.p.>

Eu Iurașco Dracea pîrcălăb de Hotin <m.p.>

† Și eu Pătrașco Udrea încă m-am tîmplat într-această <ă> tocmeală ¹⁾.

¹⁾ * Și eu... tocmeală * romînește în orgl.

† Pătrașco Udrea <m.p.>

† Eu Toma diiac ¹⁾ am scris acest zapis adevărat.

Eu Borăleanul uricar am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., XLVI/26.

Orig. slav, hîrtie, 3 peceti aplicate.

236

1622 (7131) octombrie 28, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, pîrcălabilor de Cotnari și șoltuzului și pîrgarilor de acolo și tuturor slugilor noastre, dăbilari și joldunari, cîți veți umbla acolo. Vă dăm de știre că s-au jeluït domniei mele, rugătorii noștri, călugării de la sfînta mănăstire Aron voievod din țarina tîrgului Iași, spunînd că a avut sfînta mănăstire un vier acolo la crama lor și este om străin venit din țara Muntenească și nu este scris cu ceilalți tîrgoveți.

Pentru aceea, dacă veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace pe acest vier al sfîntei mănăstiri, de toate dabilele și de toate angheriile și de podvoade ²⁾ și de jold, să aibă el a lucra numai la via sfîntei mănăstiri.

Aceasta vă scriem, mai multă plîngere să nu vie la domnia mea. Altfel să nu faceți.

† Scris la Iași, în anul 7131 <1622> octombrie 28.

† Însuși domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat.

† Lucoci <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII 115.

Orig. slav, hîrtie. pecete aplicată.

237

1622 (7131) noiembrie.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea m-am milostivit și am miluit sfînta noastră rugă și mănăstire zisă a sfîntului Ilie proorocul, cu o bucată din satul Șchei și cu patru case și cu o bucată de pămînt din hotarul acestui sat, să fie sfîntei mănăstiri pentru grădini și pentru folosință. Care sat Șchei și acest hotar este drept domnesc, ascultător de ocolul și de cetatea noastră Suceava și această bucată de pămînt am ales-o domnia mea <și> boierii noștri Lupul logofăt și Baico șetrar și Arvat armaș și Dumitrașco Șaptelici.

¹⁾ • Eu Toma diiac, • romînește în orig.

²⁾ • podvoade • în orig.

Și le-au ales acest loc, începîndu-se hotarul de la mal drept la drumul ce vine de la mănăstire, iar de acolo în sus la un păr ce este însemnat cu bour, de acolo la drum pînă la o piatră îngropată, de acolo peste iaz pînă la Podul Demei și pe bahnă în sus pînă la gura unei văi, vine de la Fîntîna Rădușcăi, de acolo drept la fîntînă la dumberavă, de acolo în sus la o movilă, mai jos de bour, care este lingă drum. Aceasta este tot hotarul.

Pentru aceea ca să-i fie de la noi sfintei rugi și mănăstiri, uric și ocină cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și miluirea noastră ci să le dea și să le întărească pentru că le este dreaptă danie și miluire. Iar cine ar încerca să strice dania și miluirea noastră, acela să fie de trei ori blestemat și blestemat și de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata lui maică și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și de toți sfinții. Pentru aceea, nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în anul 7131 <1622> noiembrie.

Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m.p.>

Săcuiu <a scris>.

Muzeul Raional Suceava, nr. 64

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. germană.

238

1622 (7131) noiembrie 4.

† Adecă eu Nicoar<ără>¹⁾ cu feciorii miei, cu Vasilie<și cu>¹⁾ Gavril, scriu acest zapis însumi pre mene cum am vîndut o bucată de ocină, lui Iane, în sat în Mereșt<i> pe Jișiiia, dentr-a șeasea parte giunătate, în cutul den gios, în 40 de taler<i> ban <i> gata, de nime silit și de nime nevoit, ce de bună voia noastră, ca lui să-i lie ocină în véci.

Și la tocmala aceasta au fost Andronic den Mereșt<i> și Ionașco părgarul cel mare d<in> târg de Botășeni și Șulima și Iane Grecul. Și au scris popa Costin d<in> târg de Botășén<i>. De aiasta scriem și mărturisim, cu acestu zapis al noștru.

Noe<in>v<rie> 4 zile, anul 7131 <1622>.

Acad. R.P.R., CDVIII 3.

Orig. rom., hîrtie, pecete inelară, aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1622 (7131) noiembrie 27, Iași.

† Adecă eu Căzacul, feciorulu Anghelinei, nepotul Anușcăi, mărturisescu cu ceastă scrisoare a mea, cum amu vândutu eu, de bună voia mea, de nimene nevoitu, ce de bună voia mea, amu vândutu direaptă ocină a mea și moșie, din satu din Iurești, din giunătati de satu a patra parte de satu, cu hălăștieu și cu venitul ce va hi, frăține-mieu, lui Vasile Macri, dreptu 70 taleri bătuți.

Și într-această tocmală noastră au fost Mirăuți Hraniț<ă> și Golăe și Vasilie Plop și Penteleiu, nepotulu dumi-sale vor<ni>cului Necoriț<ă> și Bosiiuc și Ionașco, așijderele nepotulu dumi-sale vor<ni>cului Necoriț<ă> și Gheorghii Vêveriț<ă> și Dumitrașco, așijdere nepotul dumi-sale vor<ni>cului Necoriț<ă> și Luca de Stălpeni.

Și eu Necula, feciorulu lui Iuosip vatavulu de la Necoriț<ă>vor<ni>culu, amu scris acest zăpis *ca să se știe* și ca să aibă credință pre acest zăpis al nostru, ca să-și fac<ă> și zăpis domnesc. Și pre mai mare mărturie, ne-am pus și pecețile noastre, în cest zăpis, *ca să se știe*.

Scris în Iași, în anul 7131 <1622> luna uoe<m>v<rie> 27.

Hraniț a iscălit.

Golăe¹⁾

Eu Pănteleiu am iscălit <m.p.>

† *Eu Bosiioc am iscălit <m.p.>*

† *Ionașco <m.p.>*

Eu Nicula am iscălit, am scris <m.p.>

Eu Dumitrașco am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., XIV/58.

Orig. rom., hîrtie, 6 peceți inelare, aplicate.

1622 (7131) decembrie 10.

Eu Toader Năvrăpăscul scriem și mărturisiră cum au venit înaintea noastră Ignat și cu Simion de Dumbrulești, de au vândut ocina lui Gheorghie Borșii, ce au avut cumpărătură de la Sava și de la Ștefan și de la <so>ru-sa Irina, drept 18 taleri<i> bătuți.

V<e>let 7131 <1622> dechemv<rie>10.

Arh. St. Iași, CCCXI/p. 431 v.

Copie din sec. XIX.

O altă copie rom. la Acad. R.P.R., DCXLIV/146.

¹⁾ indescifrabil.

1622 (7131) decembrie 20.

Copii dipi celi adivărați scrisori; iar celi adivărați scrisori sânt la neamul meu.

Suret dipi ispisoc sirbescu de la Ștefan Tomșa vodă, din velet 7131 <1622> dechemv<rie> 20.

Precum au venit înainte noastră și înainte boerilor noștri ai Moldavii, sluga noastră Vasili Stăucescu și cu fratile său Ignatii și cu sora lor Marușca și au vândut a lor driaptă ocină și moșie, doi sati pe locul Hotinului, anumi satul Stăuceștii și satul Burleștii, boerului nostru Ionașc<u> Jora armaș, drept șasă suti zloți tătărești.

Și iar așa au vinit, înainte domnii meli și a boerilor noștri, sluga noastră Paraschiv hotnogu de Hotin și cu fratile său Petre și cu sora lor, și iarăș<i> au vândut, tot pe locul Hotinului a lor dreaptă ocină și moșii, un sat anumi Micșăneștii, ce-au avut de întăritură de la Petriu vodă, moșul său Micșănesc, drept 240 zloți tătărești, iarăș boerilni nostru de mai sus, Ionașc<u> Jora.

Și iarăș au mai venit înainte noastră și înainte boerilor noștri, Dumitrașc<u> Habetă și cu fratile său Ilii și cu nepotul lor de soră Petre Căzacul și cu cumnatul său Velișcu Pricop, ș-au vândut a lor iarăș pe locul Hotinului un sat anume Șoricarii, ci li-au fost și lor cumpărătură de la ficiorii Golii și de la alte neamuri a lor, drept trii suti doizăci taliri de argint, tot boerului nostru Ionașc<u> Jora armaș.

Deci domnie me, dacă am văzut de a lor bună voi driaptă vânzari, noi încă am dat și am întărit boerului nostru Ionașc<u> Jora armaș pe acesti de mai sus scris<e> sate, să-i fii ocini și moșii, lui și ficiorilor lui și tot niamul, nerușinat¹⁾ niciodată în veci, cu totu vinitul lor, iar hotarăle acestor sati să li fii după hotarul din vechiu.

De la isp<r>ăv. Tutovii.

Cercetându-se de cătră noi și fiind întocma cu cel adivărit, s-au încredințat — 1809 — Fev<ruarie> 14.

Costache Crupenschi

Iar orghinaririle²⁾ celi adivărați sânt la neamurile meli, la Moldova și am dat acesti copii la mână dumisale moșului Arghiri Cuza, ca să cercetez<e> de cini să stăpănesc aceste moșii și să le înfățoșăzi și la comisăe hotărăturilor la țin<u>t Hotinului, ca să fii cunoscut că acesti moșii sânt a neamului meu Jorești. Anul 1822 săpt<embrie> 5.

Enacachi Jora comis.

¹⁾ pentru: *nerușit*.

²⁾ pentru: *originalele*.

<Pe verso:> Copii de pe ispisoc d. Ștefan Tomșa v<oie>v<o>d, din 7<1>31 dich<en>v<re> 20, pe satul Stăuțeștii din țin<u>t Hotinului.

Acad. R.P.R., CV/28.

Copie rom.

242

1622 (7131) decembrie 20, Iași.

† Iată dar noi, Ghianghia mare logofăt și Nicoară mare vornic de țara de jos și Miron Bărnovschie hatman și Dumitrașco Ștefan mare vornic de țara de sus și Ghiorghie mare postelnic și Apostol Catargiul mare paharnic și Alecsa mare spătar și Mihăilachie mare vistier și Ion mare conis și Vasilie Roșca mare armaș și Nicoară al doilea logofăt și Lupul al treilea logofăt. Iată noi mărturisim cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Vasile și Lupul și sora lor Drăguța, fiii Tofanei și vărul lor Lupul, fiul Samfirei, nepoții¹⁾ și strănepoții¹⁾ de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din dreptul uric ce a avut bunicul lor de la¹⁾ voievod, satul Hrințeștii, ce este în ținutul Suceava, pe apa Solcăi, cu loc de iaz și de moară. Aceasta au vîndut-o părinților și rugătorilor călugări de la sfînta mănăstire Solca, unde este hramul sfinților, prea lăudaților și înainte șezători apostoli Petru și Pavel, pentru patru sute galbeni ungurești, bani buni. Și s-au sculat călugării de la sfînta mănăstire Solca și au plătit deplin, toți acești bani mai sus spuși 400 ughi, cu bani buni, în mâinile mai sus scrișilor, dinaintea noastră a tuturor.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bună voie dintre ei și plata deplină, noi toți le-am făcut această mărturie, pînă cînd își vor face și ispisoc și urice de la domnia sa, domnul.

Iar pentru mai mare credință și întărire, noi toți am pus pecețile noastre pe această carte adevărată a noastră.

Scris la Iași, anul 7131 <1622> decembrie 20.

Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

Bărnovschie hatman am iscălit <m.p.>

Dumitru mare vornic <m.p.>

Eu Lupul logofăt am scris <m.p.>

Eu Nicoară<ă>.²⁾

Muzeul Regional Suceava, sub dată.

Orig. slav, hirtie, 5 peceți aplicate.

Fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III 81.

O trad. germană la M-rea Dragomirua.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

1622 (7131) decembrie 30, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfintului duli, troiță sfintă, de viață făcătoare, de o ființă și nedespărțită. Iată eu, robul stăpînului domnului dumnezeu și mîntuitorului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al sfintei troițe, Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu domn al țării Moldovei, fiul binecinstitorului Ștefan Tomșa voievod.

Iată aceste adevărate slugi ale noastre Vasile și fratele lui, Lupul și sora lor Drăguța, fiii Tofanei și vărul lor Lupul, fiul Samfirei, nepoți¹⁾ și strănepoți¹⁾ au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din dreptul uric ce a avut bunicul lor de la¹⁾ voievod, satul Hrințeștii, ce este în ținutul Suceava, pe riul Solca, cu loc de iaz și de mori pe acel pîrâu. Acesta l-au vîndut rugătorilor noștri, călugărilor de la sfînta noastră rugă și mănăstire, nou zidită, numită Solca, unde este hramul sfinților prealăudaților și întii șezători și de frunte apostoli Petru și Pavel, pentru patru sute de zloți roșii ungurești, cu bani buni.

Și s-au sculat rugătorii noștri, călugării de la sfînta noastră mănăstire Solca și au plătit totul deplin acești mai sus ziși bani, 400 galbeni ungurești, buni, în mîinile mai sus scriselor slugilor noastre, Vasilie și a fratelui lui, Lupul și a surorii lor Drăguța și a vărului lor Lupul, dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat. Și acele privilegii pe care ei le-au avut încă le-au dat în mîinile rugătorilor noștri călugări de la sfînta noastră mănăstire Solca.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bună voie între ei și plata deplină, noi de asemeni și de la noi am dat și am întărit mai sus scrișilor rugătorilor noștri, călugării de la sfînta noastră mănăstire Solca, acest sat înainte zis Hrințeștii, ce este în ținutul Suceava, pe pîrăul Solca, cu iazuri și cu mori pe același pîrâu, ca să fie și de la noi sfintei mănăstiri ispisoc și ocină, cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu cîntească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le este dreaptă ocină și cumpărătura pe banii lor drepti și proprii. Iar cine se va ispiti să strice dania și întărirea noastră și cumpărăturile lor drepte, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata maică a lui dumnezeu Hristos și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și de înșiși sfinții apostoli de frunte Petru și Pavel și de toți sfinții și blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui

¹⁾ loc alb în orig.

și să aibă parte cu Iuda, vinzătorul lui Hristos, în muncile cele fără de sfârșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7131 <1622> decembrie 30.

Ștefan voievod <m.p.>

Dumitru pisar <a scris>.

Muzeul Regional Suceava, Nr. 67.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

Cu o trad. germană.

O fotocopie slavă la Acad. R.P.R., Fotocopii, XXV 33 și IV/20 F.

244

1623 (7131) ianuarie 2.

« Tilmăciré di pe uricū vechiu sârbescū de la Ștefan Tomșa v<oie>vod, scris de Bergovici în Iași, 7131 <1623> ghenarie 2.

Noi Ștefan Tomșa v<oie>vod, cu mila lui d<u>mnezeu, domnū țării Moldavi<i>. Iată domniia noastră i-am dat și i-am întărit slugii noastră, lui Dumitru Buhuș și surorii lui, Saftii, fiicii lui Cărăiman pal<arnic> și soției sale Nastasiei, pe a lor dreaptă ocină și danie din privilegie de danie și de cumpărătură ce au avut de la mai sus numiții părinții lor, de la Ieremia v<oie>vod, satul anume Hulpășeștii, supt codru de fagū; și satul Gidinții pe Cobile și cu vad de mori în Siretiu și cu pod trecătoriu (umblătoriu) și cu bălți de pește; și satul Simioneștii pe Moldova și cu vadū de mori în Moldova, în țănutul Romanului; și satul Dobricenii în Cărpineștii, ce este în țănutul Dorohoiului; și satul Molovate di pe Nistru, ci este în țănutul Orheiului, ce au fost de ocolul tîrgului (țănutului) Orheiului, și le-au fost lor danie așîdere de la Ieremie v<oie>vod și din uricul de întăritură de la Radul v<oie>vod Mihne.

Drept acéia ca să le fie lor și de la noi ocină și întăritură cu tot venitul, și altul să nu să amestice înaintea aceștii cărți a noastră.

Domnul au zis.

Ghenghea mare logofăt au învățat și au iscălit.

Din limba sârbască s-au talmăcit de mine, Ion Stamatii *foșt mare pitar*, în Iași, la 1818 februarie 10.

Acad. R.P.R., ms. rom. 1657, f. 2.

Copie rom.

245

1623 (7131) ianuarie 9, Iași.

† *Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, scriem slugii noastre. . 1)*: dămu-ți știre că ni s-au jeluît sluga noastră Dumi-

1) loc alb în orig.

trașco și Iurașco pre giupăinesa loi Beldiman, dzicându că le ține o ocină a lor ce le iaste dreaptă moșie din sat di în Plopești ¹⁾.

Drept[a] aceia [dea] deaca vei védea carte domniei méle, iar tu să le faci légé drept<ă>, ca să le dea ocina înapoi și să-ș<i> ia banii înapoi. Iar de nu vrea să-ș<i> ia banii, să le dai dzi, să stea de faț<ă> naintea porții doinniei méle.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

În Iași, în anul 7131 <1623> ghen<arie> 9.

† *Domnul a spus.*

† *Marii boieri au învățat.*

† *Vărlan <a scris>.*

Acad. R.P.R., CLX/180.

Orig. rom., hirtle, pecete aplicată.

246

1623 (7131) ianuarie 10.

7131 <1623> ghen<arie> 1-iu.

Ispisoc sârbescu pe Pițigane și pe al 4-le parte de Mastatice și a 4-le parti din seliști Iapei, cu tălmăcire lui di Ioan Stamate.

Acad. R.P.R., CCLXXXIX 127 f. 1, e.

Rezumat rom. din 1849.

247

1623 (7131) ianuarie 18, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Melentiana, fiica lui Gligor, nepoata lui Silioan și nepotul ei, Gligorie, fiul popii Crăciun, nepotul lui Sillion, de a lor bună voie, nesiliți de nimeni, nici asupriți, și au vîndut dreapta lor dedină, jumătate din a treia parte a întregului sat Glodeni, cu loc de moară și cu tot venitul. Aceasta au vîndut-o slugii noastre, Dumitrașco fost stolnic, pentru treizeci taleri numărați.

Și întru aceea, de asemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Cîrstea și fratele lui, Nichifor, și sora lor, Axenia, fiii lui Ion, nepoții lui Sillion, iarăși au vîndut dreapta lor ocină și dedină a patra parte din a treia parte a aceluiași sat Glodeni. Aceasta de asemeni au vîndut-o slugii noastre Dumitrașco stolnic pentru cincisprezece taleri.

Și întru aceea, de asemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Gavril, fiul lui Toader Bălțatul, nepotul lui Cozina med<elnicerel>, de a lui bună voie, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină a patra parte din jumătatea satului Cernați, care se chiamă Dilțigani pe Bogdana. Aceasta de ase-

¹⁾ cuvintele « di în Plopești » scrise cu altă cerneală.

meni au vîndut-o slugii noastre Dumitrașco stolnic pentru cincizeci taleri numărați.

Și apoi de asemeni a adus sluga noastră Dumitrașco stolnic un zapis de mărturie de la șoltuzul și 12 pîrgari din tîrgul Birlad și de la urednicul Botici și popa Ștefan de la biserica domnească, că a venit înaintea lor Urita, fiica lui Moise Buoreanul, de a ei bună voie, a dat și a dăruit dreapta ei dedină, un loc cît se va alege din satul Stoești pe gîrla Pulnei și cu jumătate de vad de moară din același sat Stoești. Acestea le-a dăruit nepotului ei, Dumitrașco stolnic, pentru pomenirea ei și a părinților ei. Și după moartea ei să nu strice dania ei nimeni din rudele ei.

Deci noi, văzînd dania ei de bună voie și de asemeni plata deplină, noi încă și de la noi am dat și ain întărit slugii noastre, Dumitrașco stolnic, aceste părți de ocină spuse mai înainte, care scriem mai sus și vadul de moară, ca să-i fie lui și copiilor lui cu tot venitul și cu loc de moară la Cernați <și>¹⁾ loc de prisacă, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7131 <1623> ianuarie 18.

† Însuși domnul a poruncit.

† Gheanghea mare logofăt a învățat. Și a iscălit <m.p.>

† Focea <a scris>.

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XIV/2.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Cu trad. rom. din 1784 septembrie 8.

248

1623 (7131) ianuarie 18, Iași.

† *Io Ștefan Tomșca voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre Gheorghie diiac din Dolhești, spre acia să hie tare și putiarnic, cu cartia domn<i>ei mele, a opri și a ținea a șeasia parte de sat de Lățcani de ținutul Suceavei ce-i iaste direaptă ocină și moșie. Și dentr-acea a șeasia parte, loc de o cas<ă>, ce-au fost zălojit un unchiu a lui Gheorghie la Drăgan de Stroești, ce-au fost vitreg lui Ifrim Corpaci, aflatu-s-au vîndutū de Pietră, sora lui Drăgan, lui Vas<ilie> Stroici, care parte o au răscumpărat Gheorghie de la Ionașco Stroici, pre ai săi bani. Iară feciorii lui Ifrim, fiiastrul lui Drăgan, să n-aibă treabă cu acel loc de cas<ă>.*

Iar de le va părea strănbu, să-și întrebe cu moașea lor, Pietră, sora lui Drăgan. Mai multă jalobă să nu vie înaintea domn<i>ei mele.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> ghen<arie> 18.

† *Domnul a spus.*

† *Ghianghea mare logofăt a învățat. Și a iscălit <m.p.>*

Muzeul Lupta revoluționară a poporului, XX 24.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

¹⁾ omis.

1623 (7131) ianuarie 20, Iași.

† Adecă eu Loghina, fata lui Lupan, strinipoata lui Ivașco, mărturisescu cu cestu zăpis al miu, cum eu, de bunî voi mea, am vândutu a mea driaptă ocinî și moșie, ce-am avutu în satu Scobințeni, în ținutul Cărligăturie, partea mia ce să va alêge, o am vândut frăține-miu, lui Vas<i>lie visternicel, drept patru ¹⁾ taler<i> de argintu. Și mi-au dat banii deplini întru mănule méle, dennaintia a oameni buni, anume lui Gavril Albici hotnog și dennaintia Lupului visternicel den Hoisești și altor oameni buni și bătrâni.

Dreptu acea ca să aibă a-și face și derése domești pre acest zăpis al miu, ca să-i fie lui ocină și moșie, cu tot v. nitul. Și pre mai mare mărturie pusune-am pecețil<e> nostre.

Și eu Neaniul ce-am fost părcălabu am scris, ca să se știe.

La Iași, v<ă> l<eat> 7131 <1623> ghenar 20.

† Eu Ghianghea logof<ă>t <m.p.>

Acad. R.P.R., XLVI 153.

Orig. rom., hirtie.

1623 (7131) ianuarie 23.

7131 <1623> ghenari 23. Ispisocul domnului Ștefan Tomșa, întăritori pe o parte de cumpărătură a lui Vartic și frații lui, de la Iuliana și alții a ei, parte ci să va alegi din Godinești, câmp, pădure și cu vad de moară.

Arh. St. Iași, Anaforale nr. 14, f. 127 v.

Rez. rom. din 1837.

1623 (7131) ianuarie 27.

† Adecă eu popa Simion *din* Todereșt<i> și Cărstea Arman și Miron și Florița și Eremia Arpaș mărturisim cu sufletele noastre de rândul lui Misailă cu frații și<i> cum au cumpărat partea lui Vasilie și a Palaghiei și a Paului și a lui Costin, toți feciorii Honicei și partea Anghelinei, fata Măricăi, nepoată Honcei.

Deci au cumpărat partea lor de ocină, toată cât au avut în Arpășești<i>, în partea din sus, drept cincisprădzeace galbeni, bani buni. Și s-au dat acei bani tot deplin dinnaintea noastră, însă s-au dat acei bani în dzilele Eremiei vodî și s-au fost făcut și zăpis și s-au pierdut.

Deci acmu s-au strinsu aceșt<i> oameni de iznoav<ă> de au mărturisit cu sufletele lor, carii s-au tânplat atunce și m-au rugat pre mene, Drăgușan diiac, de am scris.

¹⁾ scris ulterior cu alta cerneală pe loc lăsat alb.

Însă acei bani i-au dat Misail împreună cu frații lui, anume Ionașco și Zahariia. Și am pus a noastre peceți<i>.

În anul 7131 <1623> ghenarie 27.

† Eu popa Simion am scris <m.p.>

Arh. St. Iași, CDLXI/44.

Orig. rom., hîrtie, 4 peceti aplicate.

252

1623 (7131) ianuarie 28, Iași.

.....¹⁾ și Simion f.....¹⁾ rtei, strănepo<t>.... și <în>¹⁾ șine pre noi mărturisim <cu cest zăpis al nos>¹⁾tru, cum noi de bună vo<ian>¹⁾oastre, de nime nevoi<i>, nici asupra<i>, tocm.....¹⁾ d<u>mnealui Gheanghea logofătul<cel>¹⁾mare și i-am vândut d<u>m<i>sal<e>tot satul Leoștii <ce>²⁾iaste la obârșia Sărății pre <S>¹⁾ărata, în ținutul Fălciului. Eu Ghiorghe am vândut giuătate de sat, par<ea d>¹⁾in gi<o>¹⁾s și eu Simion iară giuătate din partea din sus. Acesta sat am <vîn>¹⁾dut d<u>m<i>sale dreptu o sută de taler<i> d<e> argintu și ne-au plătit d<u>mn<ealui> deplin, întru mănule noastre. Și uric de moșie ce au avut strămoșii noștri. Pătru și Leoa, de la Ștefan vod<ă> cel Bătrăn, încă l-a<m>¹⁾ dat la mână d<u>m<i>sale.

Și iar eu Ghiorgie și Simion și Leavul, feciorul lui Gavril Vățul, iar ne-am tocmit cu d<u>mnealui logofătul și iar i-am vândut d<u>m<i>sale o bucată de loc, mai de gios Leoști, pre Sărata, despre răsărit, ce au fost dintr-acestaș uric, ce mai sus s<crie> și după aceea au fost luat loc d<o>mnescu de la moșii noștri.

Iară du<pă a>¹⁾cea iară părinții noștri, iară au scumpă<rat a>¹⁾cel loc de la cestu.....¹⁾ iarăș<i> am vândut d<u>m<i>sale logof<ă>tului, dreptu treidzeci de tal<eri de argi>¹⁾ntu și is<viso>¹⁾c de cumpărătură ce-au avut părinții noștri de<la Pe>¹⁾tru vod<ă>, iarăș<i> l-am datu la mână d<u>m<i>sale logofătului. Și i-am vândut a<cele>¹⁾locuri cu toate veniturile, cu vii și cu grădini și cu l<oc>¹⁾ de priseci și cu loc de mori într-apa Sărăției.

Și-<n>tr-această toc<ma>lă s-au tăm<p>lat Ghiorghie și Iorașco Bășoteștii și Dumitrașco Pătrașcov....¹⁾ Lupul cupar și Iacob și Lazor Moțocești.

Și eu Vasilie Dinga diiacu <în>¹⁾sumi cu mână mea am scris cestu zăpis, și să aibă d<u>mnealui logof<ă>t a-ș<i> face și alte dirése de cumpărătură<ă> de <la>¹⁾d<u>mnealui, de la domnu nostru. Pre mai mare mărturie pusu-ne-am peceți<le>¹⁾ și am iscălit cătră acest <za>¹⁾pis, să să știe.

Scris în Iaș<i>, 7131 <1623> ghen<arie> 28.

¹⁾ rupt.

Eu Gheor<ghi>e...¹⁾ <m.p.>

Eu Iurașco Bașotî <m.p.>

Dumitrașco <m.p.>

Arh. St. Buc., Episc. Huși, XLIII/1.

Orig. rom., hirtie, rupt, 2 peceți aplicate.

253

1623 (7131) ianuarie 30.

Suret de la Ștefan Tomșea voevod, l<ea>t 7131 <1623> ghen<arie> 30.

Facem înștiințare precuin s-au părăt de față înaintea noa<s>tră Nicoriță, ginirile Talocicoaia, cu Căzacul, iarăș<i> ginirile Talocicoaia, pentru a patra parte de sat de Rogoșești, dzicând Căzacul că s-ar fi vinit muerii lui cea part<e>, iară Nicoriț<ă> iarăși au dzis că să vine femeii lui, Catrușii, împreună cu a Căzacului ș<i> au arătat și ispisoc de împărțală de la Radul voevod, cuin că le-au împărțit lor, soacra lor Talocicoaia și e<s>te în mâna Căzacului și nu vru să-l scoată înaint<e> judecății.

Și așe au mărturisit înainte noastră și socrul lor, Dumitru Ponici cel bătrăn, și cuinnatu-său Isac diiacu ș<i> Ionașco Vrabie și toate <rude>²⁾niile Poniceștilor, precuin s-au venit lor împreună cea a patra part<e> de ocină din satul Rogășeștii, și acel ispisoc de împărțală, ce-au avut ei între dânșii, este în mânele Căzacului. Deci noi am dat zi Căzacului, ca să-ș<i> aducă ispisocul la dzi. Și când au fost la dzi nu l-au adus ispisocul acela de împărțală, ci au rămas din toată legea țării; iară Nicoriță, împreună cu femeia sa încă au mai așteptat o săptămână peste soroc și s-au îndrept<at> și ș-au pus feriia înaintea noastră.

Pintru aceia, domnia mea am dat și am întărit celui de mai sus scris, Necoriță și fimii sali Catrușii, pre cea giunătăat<e> din a patra parti din satul Rogoșeștii, ca să fie și dila noi, lor, dreaptă ocină și moșii și împărțală, cu tot venitul, și altul ca s<ă> nu s<e> mai amesteci.

S-au tălnăcit de Evloghie dascal, l<ea>t 1765 iulie 25.

Acad. R.P.R., CCCCLXV/1.

Trad rom.

254

1623 (7131) februarie, Iași.

† În numele <tatălui>¹⁾ și al fiului și al sfintului Duh, troiță sfântă, de o ființă <și>¹⁾ nedespărțită.

Adică eu robul stăpînului și mîntuitorului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al sfintei troițe, Io Ștefan voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc rupt în text.

Moldovei, fiu al binecinstitorului domn <Io Ștefan>¹⁾ Tomșa voievod. <Iată aceste>¹⁾ adevărate slugi ale noastre Lazor, fiul lui Anghel și nepot....¹⁾ <Anca>¹⁾ și Florița, fiicele lui Anghel<el>¹⁾.....¹⁾ au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, <de>¹⁾ bună voia <lor>¹⁾, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta <lor>¹⁾ ocină din uric ce a avut tatăl lor Anghel de la Petru voievod, satul Radomireștii, ce este în ținutul Neamț, ce a fost ascultător de ocolul tîrgului Bacău, cu bălțile de pește.

Acesta l-au vîndut rugătorilor noștri călugări de la <sfinta>¹⁾ noastră rugă și mănăstire nou zidită, numită Solca, unde este hramul sfinților, prealăudaților și întii șezători și de frunte apostoli Petru și Pavel, pentru trei sute <galbeni> ungurești.....¹⁾ galbeni cheltuială <..... Și>¹⁾ s-au sculat rugătorii noștri călugări de la sfinta noastră mănăstire mai sus zisă și au plătit totul deplin.....¹⁾ <mai sus>¹⁾ zișii bani, trei sute galbeni ungurești roșii.....¹⁾ în mîinile mai sus <scriselor>¹⁾ slugilor noastre Lazor, fiul lui Anghel <și surorilor>¹⁾ lui Anca și Florița <înaintea noastră și înaintea întregului>¹⁾ sfat al domniei noastre. Și acele privilegii.....²⁾ de la Petru voievod încă le-au dat în mîinile <rugătorilor>²⁾ noștri călugări <de la a noastră.....>²⁾ mai sus scrișilor rugătorilor noștri călugări.....¹⁾ mai înainte zis sat anume Radomireștii, în ținutul Neamț, cu bălți de pește.....¹⁾ sfintei noastre mănăstiri, ispisoc și ocină din cîmp și din pădure și din apă cu tot venitul, neclintit niciodată în <vecii>¹⁾ vecilor.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau <din neamul nostru>¹⁾ sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească <dania>¹⁾ și întărirea noastră ci să le dea și să le întărească, pentru că le este dreaptă ocină și cumpărătură pe banii <lor>¹⁾ drepti și proprii. Iar cine se va ispiti și va îndrăzni să strice dania și întărirea noastră și dreapta lor cumpărătură, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de doinnul dumnezeu, făcătorul cerului <și al pămîntului>¹⁾ și de preacurata maică a lui dumnezeu a lui Hristos și de sfinții apostoli de frunte Petru și Pa<vel și de>¹⁾ ceilalți sfinți apostoli și de 4 evangheliști.....¹⁾ și blestemul lui Arie să vină asupra capului <lui..... și să>¹⁾ aibă parte cu Iuda vînzătorul.....¹⁾

La Iași, în anul 7131 <1623> februarie.....¹⁾

Ștefan voievod.

Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXV 46.

Orig. slav, hrtie, deteriorat, pecete timbrată. căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc ilizibil în orig.

1623 (7131) februarie 14, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfintului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpînului domnului dumnezeu și al mintuitorului meu, Iisus Hristos, închinător adevărat al sfintei troițe, Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu, domnul țării Moldovei, fiul binecinstitorului Ștefan Tomșea voievod, facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri călugări, egumenul și întreg soborul, de la sfînta mănăstire numită sfîntul Nicolae, din țarina tîrgului Iașilor, și s-au pîrît de față cu cneaghina lui Mihalcea Meleștan și cu copiii ei, pentru un sat anume Rînzeștii pe Prut, ce este în ținutul Fălciu, spunînd ea și cu copiii ei că este al lor acel sat dreaptă ocină și danie și au pus înaintea noastră și uricul de danie ce a avut unchiul lor, Meleștan fost postelnic, de la Petru voievod.

Iar rugătorii noștri călugări mai sus scriși, iarăși au pus înaintea noastră uricul ce au avut de la Aron voievod, de danie și miluire sfintei mănăstiri, și cu mare blestem, pentru că a luat acel sat Aron voievod de la Meleștan fost postelnic pentru hiclenie, cînd s-a ridicat cu Lobodă hatmanul, cu multe oști de cazaci, asupra sceptrului cîstitului împărat și asupra lui Aron voievod și mult rău au făcut și au călcat cu război țara noastră Moldova. Pentru această vină, s-a luat satul acela. Și alta, și mai înainte, pînă la Petru voievod, încă a fost satul acela drept domnesc și ascultător de ocolul tîrgului Bîrlad. Și Meleștean postelnic nu a avut copii din trupul său.

De aceea, domnia mea cu tot sfatul i-am judecat, cu judecată dreaptă, după legea țării și am cercetat și privilegiile ce ei au avut și am aflat că este dreaptă ocină și danie și miluire rugătorilor noștri călugări, de la mai sus zisa mănăstire sfîntul Nicolae.

Deci, mai sus zișii rugătorii noștri călugări s-au îndreptat și și-au pus ferie înaintea noastră, 24 zloți, iar cneaghina Mihălcioaie cu copiii ei, ei au rămas din toată legea țării.

Și acel mai sus scris sat Rînzeștii, nu le-a fost moștenire și l-a pierdut mai sus scrisul Meleștan fost postelnic, pentru hiclenie, ci și mai înainte satul acela a fost drept domnesc. Și acest uric, ce a avut Meleștan de la Petru voievod, încă s-a tăiat dinaintea domniei mele.

De aceea, domnia mea am dat și am întărit acel sat mai sus scris, Rînzeștii pe Prut, ce este în ținutul Fălciu și cu toate bălțile sale și cotețele, mai sus scrișilor rugătorilor noștri călugări, de la sfînta mănăstire sfîntul Nicolae, din țarina tîrgului Iași, ca să fie și de la noi sfintei mănăstiri dreaptă ocină, danie și întărire și uric tare, cu tot venitul și cu bălți de pește, anume Rătundul

și Cirligatul și Cirligățelul și Valicul și Hărceata¹⁾ și de acolo, în gîrla Vrabiei, pînă la plopul cel mare, în malul Prutului, și de acolo, înainte la cîmp, la Pirăul Maceșului și de la Maceș, în drept pînă la Pirăul Mihălcei și pe pirău în sus, unde se întîlnește cu hotarul Elanului.

Iar dacă se vor ivi, în vreo vreme, alte oarecare drese, de la cneaghina Mihăl-cioaie sau de la fiii ei, pe acel sat, să nu se creadă, ci să se dea și acelea în mîinile călugărilor. Și să nu mai²⁾ pîrască mai mult Mihăl-cioaie, nici copiii ei, pe călu-gări pentru această piră, niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Rînzeștii pe Prut, și cu toate bălțile de pește, fiecare după rîndul său și cu cotețe ce este în ținutul Fălciu, să-i fie hotar, din toate părțile, după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Io Ștefan voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Nicoară mare vornic de țara de jos, credința panului Dumitru Ștefan mare vornic de țara de sus, credința panului Drăgan Tăutul și Iurașco Dracea pîrcălabi de Hotin, credința panului Ionașco pîrcălab de Neamț, credința panului Vasilie Bucium pîrcălab de Roman, credința panului Miron Barnovschi, hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Gheorghie postelnic, credința panului Alexa spătar, credința panului Apostol Catargiul ceașnic, credința panului Toma stolnic, credința panului Mihalachi vistier, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească.

Iar cine s-ar ispiti și ar îndrăzni să strice dania și întărirea noastră și pome-nirea acelui domn Aron voievod, care a dat și a întărit, cu strașnic de mari blesteme, mănăstirii sale, acel sat mai sus zis Rînzeștii, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata maică a lui dumnezeu, Hristos, și de 12 apostoli și de 4 evanghe-liști și de 318 sfinți părinți de la Nicheia. Și blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui. Și să-l înghită pămîntul de viu, ca pe Datan și Aviron. Și aminti-rea lui de pe pămînt să piară cu vuiet. Și să aibă parte cu iudeii, care au stri-gat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sîngele lui asupra lor și asupra copii-lor, care este și va fi și cu Iuda vînzătorul de Hristos, în chinurile cele fără de sfîrșit, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

¹⁾ cuvînt scris ulterior peste loc răzuit.

²⁾ mai + așa în orig.

A scris Dumitru pisar la Iași, în anul 7131 <1623> februarie 14.

Ștefan voievod.

† Eu Ghianghea logofăt <in.p.>

Acad. R.P.R., Peceți nr. 261.

Orig. slav, perg., pecete atirnată.

256

1623 (7131) februarie 28, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Ștefan Tomșea voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Sacotă medelnicer, a slujit nouă drept și credincios, și țării noastre Moldova.

De aceea noi, văzînd drept credincioasa lui slujbă, l-am miluit cu deosebita noastră milă, am dat și l-am miluit, în țara noastră, în Moldova, cu un sat, anume Prigorceni, ce este în ținutul Vaslui, pe pîrăul Sărata cu iazuri și cu loc de moară pe acel pîrău. Ce acel sat a fost al lui Ionașco Bolea, vornic de gloată și l-a pierdut în viclenie, cînd s-a ridicat cu Costantin voievod și cu alți pribegi ca și el și cu mulțime de leși și de cazaci, asupra domniei mele și asupra țării domniei mele și mare război au făcut cu domnia mea, la riul Jijia și a tot milostivul dumnezeu i-a dat sub sabia domniei mele, unde și oasele lor aieva se află ca semn veșnic.

De aceea să fie de la domnia inea acest sat inai sus scris, Prigorceni, ce este în ținutul Vaslui, mai sus zisei slugii noastre Sacotă medelnicer, cu iazuri și cu loc de moară, pe pîrăul Sărata¹⁾.

Iar hotarul merge din dealul Vasluiului și trece pîrăul Sărata și ajunge pînă la Glod; iar din sus, iarăși ajunge la hotarul dinspre Lănești, iar din jos, pînă la hotarul Strahoestilor.

De aceea să-i fie, cu tot venitul, uric și ocină, danie și miluire și vislujenie de la domnia mea, lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și răstră-nepoților și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai aproape, neclin-tit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, din cîmp și din pădure și din apă și cu finețe și cu iazuri și cu vad de moară, să-i fie hotar după hotarele sale vechi pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi, Io Ștefan Tomșea voievod, și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Dumitru Ștefan mare vornic de țara de jos, credința panului...²⁾ mare vornic de țara de sus, credința panului Drăgan Tăutul și Iurașco Dracea pîr-călabi de Hotin, credința panului Ionașco și...²⁾ pîrcălabi de Neamț, credința

¹⁾ în orig. dativul rom.: « Sărății ».

²⁾ loc alb în orig.

panului Vasilie Bucium pîrcălab de Roman, credința panului Miron Barnov-schi hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Alexa spătar, credința panului Gheorghie postelnic, credința panului Apostol Catargiul paharnic, credința panului Toma stolnic, credința panului Mihalachi vistier, credința panului Ionașco comis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau, iarăși, pe oricine Dumnezeu îl va alege să fie domn țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că-i este dreaptă vislujenie. Iar cine s-ar ispiți și ar îndrăzni să strice dania și miluirea noastră și dreapta lui vislujenie, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului, și de preacurata maică a domnului Hristos și de 12 apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți ai noștri, care în Nicheia au întărit pravoslavia și credința și pe îngîmfatul Arie l-au supus anatemei. Și să-l înghită pămîntul de viu, ca pe Datan și Aviron. Și să piară amintirea lui, de pe pămînt, cu vuiet. Și osîndit să fie acela cu iudeii, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, singele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi cu Iuda vînzătorul lui Hristos în chinurile fără de sfîrșit, amin. Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cîstitului nostru boier, pan Ionașco Gheanghea mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această carte a noastră adevărată.

A scris Dumitru pisar la Iași, în anul 7131 <1623> luna februarie 28.
Ștefan voievod.

† Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

Acad. R.P.R., Peciți nr. 66.

Orig. slav, perg., pecete atîrnată.

257

1623 (7131) martie 2, Iași.

Suret de pre un uric de la Ștefan vodă Tomșa din anul 7131 <1623> martie 2.

† Facem înșămnare cu aciastă carte a noastră tuturor carii pre dănsă vor căuta sau cetind-o vor asculta, adecă adevărat și credincios sluga noastră Vasillia Pilat cluciaru ni-au slujit noi cu driaptă credință și pămîntului nostru al Moldovii. Pentru aceia și noi văzând a lui driaptă credință și slujbă, l-am miluit pre dănsul și cu deosăbită milă, i-am dat și l-am miluit pre dănsul în pămîntul nostru al Moldovii cu o jirebiia de ocină cu casă în vatra satului Hănțeștii ce sânt în ținutul Sucevii și cu vâtaștină loc de casă boiarăști, în parte de sus a satului și cu loc de mori în Siret și cu loc de hălășteu și de mori în părăul satului. Care acia parte au fostu a socru-său lui Onul care au fost de la Coste

Bucioc vornicul. Și ni-au arătat noai un ispisoc încă de la Alixandru Iliiaș vodă de daniia și de miluirea pre acele părți de ocină, parte de sus Hănțeștii.

Și iarăși dăm și întărim slugii noastre lui Vasiliia Pilat cluciarul și giupă-nésii sale Axinii o jirebiia de ocină în parte de gios, iarăși întru acel sat în Hănțești, ce iaste lor driaptă cumpărătură de la Cârstina, fata Odochii preutesii, drept doizăci și cinci de taleri bani buni dintr-un ispisoc de cumpărătură de la Eremiia vodă.

Și iarăși dăm și întărim pre sluga noastră Vasiliia Pilat cluciar cu doi casă cu jirebii a lui Alexii și a Nechitei în țarină, ce iaste lor diraptă moșia dintr-un ispisoc de la sângur domnia mea.

Și întru aceiași iarăși dăm și întărim pre sluga noastră Vasilie Pilat cluciar și giupănesii sale Axinii doi jirebii și cu casă dintru același sat Hănțeștii și cu loc de mori în Siret și în părăul satului, care jirebii li-au răscumpărat lui-și de la Coste Bucioc vornic și au dat lui șesizăci de taleri bani buni, iar Coste Bucioc au fost cumpărat acele jirebii de la Gligorii și de la soru-sa Costanda, ficiorii Gherlii lui Pătrașco, nepoții lui Drăgușan; și ispisoc de la Radul vodă ci-au avut Bucioc de cumpărătură, încă l-au dat el în mânele slugii noastre lui Vasilie Pilat cluciarul.

Pentru aceia și domnia mea dacă am văzut acele ispisoaice de daniia și de miluirea și de cumpărături de la cei mai denainte domni și domnia mea mai vârtos m-am milostivit și de la noi de am dat și am miluit și am întărit pre sluga noastră ce mai sus s-au scris Vasiliia Pilat acele ce mai sus s-au zis jirebii de ocină de sat den Hănțești ce sânt în ținutul Sucevii și cu loc de mori în în apa Sirėtiului și cu loc de hălășteu și de mori în părăul satului, care sânt pentru daaniia și miluirea și cumpărătura și slujba, ca să-i fiia lui și de la noi uric și ocină, lui și ficiorilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și a tot niamului lui, carii să vor alége să fiia lui mai de aproape, nerușeit niciodână-oară în vécii vécilor.

Iar hotarul acestora ce mai sus s-au scris jirebii și părți de ocină, ca să fiia lor hotarul despre toate părțile din câmpu și din pădure și din apă și cu pod și cu loc de mori în apa Siretiului și cu loc de hălășteu și de mori în părăul satului, după hotarale sale cele vécii pe undé din vac au trăit. Iar spre aciasta iaste credința domnii noastre ce mai sus s-au scris Ioan Ștefan Tomșia voevoda și credința boiarilor noștri, credința boiarinului Dumitru Ștefan marele vornic de pământul de gios, credința boiarinului¹⁾ marelui vornic de pământul de sus, credința boiarinului Drăgan Tăutul și Iurașco Drace părălabi de Hotin, credința boiarinului Ionașco părălabul de Niamțu, credința boiarinului Vasiliia Bariuc părălabul de Roman, credința boiarinului Mirou Barnovschii hatman și părălab de Suciavă, credința boiarinului Alexii spătariul, credința boiarinului Ghiorghii postelnicul, credința boiarinului Apostol

¹⁾ loc alb în text.

Catargiul păharnicul, credința boiarinului Tomii stolnicul, credința boiarinului Mihălachi visternicul, credința boiarinului Ionașco Corui comisul și credința tuturor boiarilor noștri moldoveni mari și mici.

Iară după a noastră viață cine va fi domnă din fiii noștri sau den niamul nostru sau altul pre care dumnezeu va alege domnă a fi pământului nostru al Moldovii, ca să nu strice a noastră daniia și nîluirea și a lui driaptă cumpăratură ce mai vârtos ca să dea și să întăriască a lui driaptă slujbă și cumpăratură ce au cumpărat pre ai săi drepti bani.

Iar cine va îndrăzni să strice a noastră daniia și miluirea și a lui driaptă cumpăratură, unul ca acela să fiia proklet și treclet de domnul dumnezeu ci-au făcut ceriul și pământul și de precurata a lui dumnezeu maica lui Hristos și de 12 apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți ce au fost în Nicheia și blăstămul lui Arie să viia pre capul lui și să aibă parte cu jidovii cei ce au strigat asupra domnului nostru Isus Hristos: sângele lui spre dănșii și spre ficiorii lor, carele iaste și va fi, și cu Iuda vânzătorul lui Hristos în munca cia fără de sfârșit, amin. Iar pentru mai mare întărirea, pentru toate aceste ce mai sus s-au scris, poruncit-am a lui nostru credincios și cinstit boiaru, boierinului Ionașco Ghenghii marelui logofăt a scriia și a noastră pecete a lega la aciastă adevărată carte a noastră.

Scris-au Dumitru pisar în Iași, în anul 7131 <1623> martie 2.

Ionache Luca.

Arh. St. Buc. Achiziții Noi, CI/8 a

Trad. rom.; altă trad. la CI/8 b de Veniamin Zotov din 1820 noiembrie 25

258

1623 (7131) martie 2.

Suretul di pe ispisocol sârbăscu de la Ștefan Tomșe vodă, l<ea> 7131 <1623> mart<ie> 2.

Adecă au venit înainte noastră și denainte a tot sfatul nostru sluga noastră Ionașco Buzdugan diiacul și cu frații lui: Erimia Agărăci și Nechifor, cu sămenția lor, din satul Popeștii, din ținutul Fălciului, toți nepoții giupănesăi Moviliancăi, ș-au părăt de față pe Bălan și pe Petriul și pe Mihoci și pe săminția lor, din satul Bălăneștii, pentru o săliște unde s-au numit c-au fost Giurcan Șandru cel Orbu, pe de amândoa părțile Bujorului. Ș-au arătat înainte noastră un uric de la bătrânul Ștefan vodă, cum că este lor driaptă ocină și cumpăratură moșului lor de la Ivașco pisariul din Vaslui.

Ce domnia mia și cu al nostru sfat giudecatu-i-am pre dănșii după liage țării. Ionașco Buzdugan și cu Erimia Agărăci și cu Nechifor și cu săminția lor au rămas ei pe Bălan și pe Petriul și pe Mihoci și pe săminție lor, din toată liage pământului, denaint<e> noastră și denaint<e> a tot sfatul nostru și îndreptându-s<e> ei, ș-au pus fiarăe 12 arginți tătărăști, în visterie *domnească*.

Drept aceea, domniia mia încă am dat și-am întărit lor de la domniia mia pe acea săliște, mai sus scrise, pe de amândoaî părțile de Bujor, ca să le fie lor și de la noi driapt<ă> ocină și moșiia și cumpărătură moșilor lor, ca să aibă ei a țâne, cu tot vinitul și nime altul să nu s-amestece pe unde au hotărât al nostru credincios boiar Ionașco Cehan, ca să țiia pe aceli semne și stâlpi de piatră, și ca să aibă a lua și din pânele ci or fi pe aceli pământur<i> vinitul lor.

Și de această pără să nu s<e>nai părăscă pist<e> această<ă> carti a noastră.
† Acest suret l-am scos pe moldovenie la velet 7244 <1736> fev<ruarie> 7.
Eu Tanas<ă> log<o>f<ă>t de taină.
<Pe verso :> 156 ani sînt pără acumu la 7287 <1779>

Acad. R.P.R., CCXXX 246.

Trad. rom.

259

1623 (7131) martie 4.

Noi Ștefan Tomșa v<oie>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boerilor noștri, dumnaei giupăniaș<a> Candachie a dum<i>sale Goe ce au fost post<elnic>, cu un zapis de mărturie de la mulți oameni buni, anume Onul din Maxinești și Cozma de acolo și Ursul din Șărățai și Simion *de asemeni* de acolo și Pătrașcu *din* Lățcani și Georghie *de asemeni* de acolo și Oancea *din* Lucani și Epure *de asemeni* de acolo și Ionașco *din* Drulești și Toader Gălcă *de asemeni* de acolo și popa Pintilii *din* Doljeștii și Ionașcu *de asemeni* de acolo și popa Pahulce și popa Leahul de acolo și mulți oameni buni, scriindu că ar fi hotărât ei cu sufletele lor și ar fi ales giupănesăi lui Goe post<elnic> parte ei de moșie și de cumpărătură din satul Buruenești și au aflat trei părți a tot satul. Iar a patra parte s-au aflatu numai a Părvuleștilor.

Deci dar dintru aceea a patra parte încă iarăș s-au aflat că au fostu cumpărat dum<nea>lui Goe post<elnic> de la un frate a Părvuleștilor, o bucată de locu. Ci învoindu-să și așăzându-să ei întru dănșii, din bunăvoința lor, au rămas ace bucată de locu dintru aceea ocenă, adecă dintru aceea a patra parte, au rămas supt stăpânire Părvuleștilor.

Pentru aceea și domnie mea, văzându zapisul cel adevărat, întărit cu atâța marturi, oameni buni și preoți, însumi domnie mea ni-ain încredințat și de la noi încă am dat și am întărit dum<i>sale giupănesăi Candachiei a lui Goe post<elnic>, ca să aibă a stăpâni acele trei părți din satul Buruinești, ce iaste în ținutul Romanului, ca să fie ei și fiilor lor moșie neclătită și uric cu tot venitul,

nerușăit [nerușăit] nici odănoară în veci. Și altul nime să nu-s<ă> amestece preste hrisovul doinnii mele.

In Iași, în anul 7131 <1623> mart<ie> 4.

Însuși a poruncit

Ghianghea mare log<o>f<ă>t.

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 50.

Copie rom. din 1796.

260

1623 (7131) martie 4, Iași.

† Adică noi, Ghianghea mare logofăt și Dumitrașco Ștefan mare vornic de țara de jos și Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava și Dunitru Mătieșescul vornic de gloată și Ionașco jîtnicer și Iurașco Bașotă și Baico șetrar și Lupul Prăjescul și alți boieri și oameni de mai înainte scriem și mărturisim, cu această carte a noastră, cum a venit înaintea noastră milostivirea sa panul Nicoară, fost mare vornic de țara de jos, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit, și a vîndut dreapta sa ocină și cumpăratură din drese de cumpăratură ce a avut milostivirea sa, satul Cocoreni, cu Loestii, ce sint sub bucovină mai sus de Botășeni, în ținutul Hirlău, ce a fost cumpăratură milostivirii sale, de la Gheorghie și de la Isac, fiii lui Cîrstea Cocoreanul și de la Ciurca, sora lui Cîrstea Cocoreanul, și de la nepotul lor, fiul lui Loghin, anume Mihăilă și de la fiii lui Toader Cocoreanul, toți nepoții lui Roman Cocoreanul, dreptul lor uric, ce au avut de la Petru voievod. Aceasta au vîndut lui Vasilie Neagoi vornic de Botășeni, pentru nouă sute taleri de argint. Și s-a sculat Vasilie Neagoie și a plătit toți acești bani, mai sus scriși, în mîinile panului Nicoară fost mare vornic, dinaintea tuturor înaintea noastră.

De aceea noi, văzînd între dinșii tocmeala de bună voie și plata deplină, și noi am făcut această carte, de la noi panului Vasilie Neagoie, să-i fie de mărturie, pînă cînd își va face și dres doinnesc. Aceasta scriem și mărturisim cu această carte a noastră.

Și eu Borăleanu uricar am scris, să se știe.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> martie 4.

Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

Dumitrașco Ștefan mare vornic <m.p.>

Eu Bărnovschie hatman am iscălit <m.p.>

Ionașco Prăjescul, de asemeni m-am întîmplat <m.p.>

Eu Dunitru uricar am iscălit <m.p.>

Dunitru Matieșescul vornic am iscălit <m.p.>

Ionașco Peica jîtnicer <m.p.>

Nicoară fost vornic <m.p.>

† Toader Petriceaico m-am întimplat de asemeni.

Eu Iuraşco Başotă <m.p.>

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/33.

Orig. slav, hîrtie, 11 peceti aplicate.

261

1623 (7131) martie 5, Iaşi.

† Io Ştefan Tomşa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru, slugile noastre Gheorghie, fiul lui Pătraşco din satul Lăţcani, ţinutul Roman, şi cu fraţii săi Căzacul şi cu Bejan, toţi fiii lui Pătraşco şi nepoţii lui Luca ceaşnic, şi s-au jeluït înaintea noastră, cu mare jalobă, astfel zicînd că dresese şi uricul pe care le-au avut ei de la domnii dinainte pe dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din satul Lăţcanii, le-au pierdut şi au venit cu multă mărturie a oameni buni şi slugi domneşti şi toţi au mărturisit înaintea noastră că şi-au pierdut privilegiile lor.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru, i-am miluit cu mila noastră deosebită, şi le-am dat şi le-am întărit şi de la noi acea mai sus scrisă jumătate de sat din Lăţcani, ce este în ţinutul Roman <şi> care este pe pîrăul numit Lăţcoaia.

De aceea să le fie şi de la noi dreaptă ocină şi dedină şi cu tot venitul, neclintit, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7131 <1623> martie 5.

Însuşi domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m. p.>

† Cerlenovschii <a scris>.

Arh. St. Buc., ms. nr. 602, f. 17.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

262

1623 (7131) martie 6, Iaşi.

† Adică eu Ştefan şi femeia mea Grozava, fiica lui Nistor, şi Ion şi Gorghie şi sora lor Solomca, fiii lui Andrul, nepoţii lui Pătraşco şi ai preotesei cele bătrîne, înşine mărturisim cu această carte a noastră, cum ne-am sculat de bună voia noastră, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi am vîndut dreapta noastră ocină şi dedină a treia parte din tot satul Lăţcani, cu loc de iaz şi de moară pe pîrăul Lăţcoaia; aceasta am vîndut-o milostivirii lui, panului Ionaşco Ghianghea mare logofăt, pentru şasezeci taleri de arginti.

Și de asemeni, iată noi, Ghiorghie și frații mei, Căzacul și Bejan, fiii lui Pătrașco, nepoții lui Luca ceașnic, iarăși de bună voia noastră, nesiliți de nimeni, nici asuprași, am vîndut dreapta noastră ocină și dedină, din același sat din Lățcani, jumătate din a treia parte; aceasta am vîndut-o de asemeni panului Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru treizeci taleri de argint, cu loc de moară și de iaz pe acel pîrâu mai sus scris.

Și s-a sculat milostivirea lui, panul Ionașco Ghianghea mare logofăt și a plătit în mîinile noastre toți acei mai sus scriși bani, deplin.

Și a fost această tocmeală dinaintea lui Ștefan Ciocîrlie și dinaintea lui Apostul fost pîrcălab și dinaintea lui Iacob Moțoc pitar și Dumitrașco Buhuș și Dumitru uricar și Stoica fost armaș și Dumitru Ciolpan și a altor boieri și ostași ca să-și facă milostivirea lui și drese domnești.

Astfel mărturisim cu această carte a noastră.

Și Borăleanul uricar a scris, să se știe.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> martie 6.

† Iacob Moțoc <m. p.>

Dumitrașco B<uhuș> a iscălit <m. p.>

Dumitru Ciolpan <m. p.>

Eu Borăleanul <m. p.>

.....¹ postelnic <m.p.>

Arh. St. Buc., ms. nr. 602, f. 8.

Orig. slav, hîrtie, 7 peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din 1761.

O copie rom. contemporană, ibid. M-rea Doljești VII/9.

263

1623 (7131) martie 7, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Ștefan Tomșa voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici, sluga noastră Lupul Prăjescul și cneaghina lui Safta, nepoata lui Simion Stroici fost vistier, cu un zăpis de mărturie de la unchiul lor Simion Stroici vistier, astfel scriind și mărturisind cum el de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprași și le-a dat un sat anume Miclăușeni, ce este în ținutul Roman, cu iazuri și cu mori și cu priseci și cu toate veniturile și cu mare blestem.

Care acel sat mai sus scris îi este dreaptă ocină și cumpărătură pe dreptii și proprii săi bani, din urice²⁾ de cumpărătură ce a avut de la Petru voievod

¹⁾ loc ilizibil în orig.

²⁾ așa în orig.

și de întărire de la Eremia voievod și le-a dat pentru că ei i-au purtat de grijă pînă la bătrînețea și neputința sa, pentru că n-a avut copii din trupul lui, ci văzîndu-se fără copii și văzînd atîta socotință și încă i-au dat patru telegari ¹⁾ negri, prețuiți la patru sute taleri proști, bani de aramă și o sută și cinzeci <galbeni> ungurești, bani buni și el s-a închinat și li s-a lăsat lor cu acel sat Miclăușeni și i-a luat să-i fie fii și să-l îngrijească ca și pe părinții lor pînă la moarte și după moartea lui iarăși să aibă a-l griji și pomeni precum se cuvine. Iar de la alți veri și nepoți ai lui nici o socotință n-a avut și privilegiile ce el le-a avut, de cumpărătură, de la Petru voievod și de întărire de la Eremia voievod încă le-a dat în mîinile mai sus scrișilor : slugii noastre, Lupul Prăjescul și cneaghinei lui Safta.

Deci domnia mea văzînd acel zapis de mare mărturie și cu mare blestem și de danie de la mai sus scrisul Simion Stroici fost vistier și de la mulți boieri și slugi ale domniei mele, noi de asemeni și de la noi am dat și am întărit slugii noastre Lupul Prăjescul și cneaghinei lui Safta acel mai sus scris sat anume Miclăușeni, ce este în ținutul Roman, cu iazuri cu mori și cu priseci, ca să le fie și de la noi dreaptă ocină și uric și întărire lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și la tot neamul lor, cine li se va alege cel mai aproape, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul aceluia sat mai sus scris, Miclăușeni să fie pe unde este hotărnicit și stîlpit iar din alte părți după hotarul vechi pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului noi Io Ștefan Tomșa voievod și credința boierilor noștri : credința panului Dumitrașco Ștefan mare vornic de țara de jos, credința panului..... ²⁾ mare vornic de țara de sus, credința panului Tăutul și a lui Iurașco Dracea pîrcălabi de Hotin, credința panului Ionașco ³⁾ și a lui Dumitru pîrcălabi de Neamț, credința panului Vasile Bucium ³⁾ pîrcălab de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Gheorghe postelnic, credința panului Alexa ³⁾ spătar, credința panului Apostol paharnic, credința panului Neculachi ³⁾ stolnic, credința panului Mihăilachi ³⁾ vistier, credința panului Ion comis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea și întocmirea noastră, ci să le dea și să le întărească pentru că le este dreaptă danie și miluire și cumpărătură.

Iar cine s-ar ispiti să strice întărirea și întocmirea noastră, pe acela să-l sfîșie mînia lui dumnezeu și să fie blestemat și de trei ori blestemat de doin-

¹⁾ așa în orig.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ Numele : Ionașco, Dumitru, Vasile Bucium, Alexa, Neculachi, Mihăilachi stnt scrise cu altă cerneală, cea cu care semnează marele logofăt

nul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a lui dumnezeu Iisus Hristos și de 12 sfinți apostoli de frunte între care 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți ai noștri care au întărit la cetatea Nicheia pravoslavia și credința și au supus anatemei pe sfișietorul troiței, îngîmfatul Arie și să fie osîndit unul ca acela cu cei ce au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, spunînd sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să aibă parte cu Iuda vînzătorul domnului, în veacurile și chinurile fără sfîrșit, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise am poruncit credinciosului și cînstitului nostru boier pan Ionașco Ghianghea mare logofăt să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul la Iași, în anul 7131 <1623> luna martie 7 zile.

Ștefan voievod <m. p.>

<Pe îndoitură:> Eu Gheanghea logofăt <n. p.>

Acad. R.P.R., Peceți nr. 126.

Orig. slav, perg., pecete atîrnată.

264

1623 (7131) martie 8, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri Ștefan și femeia lui, Grozava, fiica lui Nistor, și Ion și Gorghie și sora lor Solomca, fiii lui Andrul, nepoții lui Pătrașco și ai preotesei celei bătrîne, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor drese ce au avut de moștenire, a treia parte din întreg satul Lățcani, ce este în ținutul Roman, cu loc de iaz și de moară, în pîrăul Lățcoaia. Aceasta au vîndut-o credinciosului și cînstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru șasezeci taleri de argint.

Și la aceasta, de asemeni au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Gheorghie și cu frații lui, Căzacul și Bejan, fiii lui Pătrașco, nepoții lui Luca ceașnic, de asemeni de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din același sat din Lățcani, jumătate din a treia parte; aceasta au vîndut-o iarăși boierului nostru mai sus scris, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru treizeci taleri de argint.

Și s-a sculat credinciosul și cînstitul nostru boier pan Ionașco Ghianghea mare logofăt și a plătit deplin toți acei mai sus scriși bani, în mîinile acelor mai sus scriși oameni, anume Ștefan și femeia lui, Grozava și Ion și Gorghie și Solomca, fiii lui Andrul, nepoții lui Pătrașco <și Gheorghie și Căzacul și> Bejan, fiii lui Pătrașco, nepoții lui Luca ceașnic, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

De aceea, acele mai sus zise părți de ocină din satul Lățca ¹⁾, cu loc de iazuri și de moară pe pîrăul Lățcoaia, să fie și de la noi boierului nostru, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și nimeni altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> martie 8 zile.

† Domnul a spus.

† Eu Nicoară al doilea logofăt am iscălit <m. p.>.

Arh. St. Buc., ms. nr. 602, f. 20.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1761.

O altă trad. rom. tot din 1761, ibid., M-rea Doljești V/4.

O copie rom. contemporană, ibid., XIII 1.

265

1623 (7131) martie 9, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, tuturor dăbilarilor, cîți veți umbla cu slujbe de la domnia mea prin ținutul Neamț. Dacă veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să lăsați foarte în pace satele Zăneștii și Dinganii, care sînt ale sfintei mănăstiri Tazlău, cu nimic să nu le turburați, nici bucatele lor să nu le opriți pentru alte sate sau pentru alți oameni, ci numai să aibă a-și plăti dabilele lor, cum vor fi scrise în vistieria domniei mele.

De aceea și voi, pîrcălabi și globnici și deșugubinari și olăcari și podvodari, întru nimic să nu-i turburați, afară numai dacă se vor afla niște răufăcători, să-i prindă și să-i aducă la domnia mea. Iar altul nimeni dintre slugile domniei mele să nu îndrăznească să-i turbure sau să-i asuprească, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7131 <1623> martie 9.

† Însuși domnul a poruncit.

† Toader <a scris>.

<Pe verso contemporan : > De la Ștefan Tomșa voievod pentru satul Zănești.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, III/12.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

266

1623 (7131) martie 14, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri

¹⁾ așa în orig.

credinciosul nostru boier, Nicoară fost mare vornic, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta lui ocină și cumpărătură, din dres de cumpărătură ce a avut de la Radul voievod și de întărire de la Gașpar voievod și de la Alexandru voievod satul anume Cocoreanii, cu seliștea Loeștii, sub bucovină, mai sus de tîrgul Botoșani, cu iazuri și cu moară, pe pîrăul Sitna și cu tot venitul, ce este în ținutul Hîrlău, ce și lui i-a fost cumpărătură de la Ghiorghie și de la Isac, fiii lui Cîrstea Cocoranul și de la mătușa lor, Ciurca și de la sora ei.....¹⁾, surorile lui Cîrstea Cocoranul, și de la fiii lui Toader Cocoranul, nepoții lui Roman Cocoranul, din dreptul lor uric, ce a avut Roman Cocoranul de la <Petru>²⁾ voievod. Pe acestea le-a vîndut slugii noastre credincioase, Vasilie Neagoe vornic de Botoșani, pentru nouă sute taleri de argint. Și s-a sculat sluga noastră, Vasilie Neagoe, și a plătit deplin toți acești bani scriși mai sus, 900 taleri de argint, în mîna boierului nostru Nicoară vornic, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

De aceea, acest sat mai sus zis anume Cocoreanii, cu seliștea Loeștii, cu iazuri și cu moară pe pîrăul Sitna, să fie și de la noi slugii noastre, Vasilie Neagoe, dreaptă ocină și cumpărătură și întărire și uric, neclintit lui, niciodată în vecii vecilor. Și altul nimeni să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7131 <1623> martie 14 zile.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <n. p.>

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/34.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, în parte stricată.

267

1623 (7131) martie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugări de la sfînta mănăstire Galata și vătămăului lor din satul Vorovești, ce este în ținutul Cîrligătura, spre aceea ca oricîți oameni vor veni acolo, în sat și nu vor fi scriși la dabilă³⁾ sau oameni din alte țări, rus sau leah sau ungur sau vlah sau fie de orice limbă vor fi, să aibă de la domnia mea slobozenie pe.....¹⁾ ani nici bir să nu dea, nici iliș să nu plătească, nici 50 de aspri, nici sulgiu pentru vaci și nici pentru oi și nici o angherie să nu dea, pînă cînd se vor împlini acei ani, care scriem mai sus.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc alb, completat după actul din 4 martie 1623.

³⁾ • dabil • în orig.

Pentru aceea și tu, mare vătav de la acel ținut și globnici și podvodari și olăcari, să nu aveți a turbura acel sat; numai dacă se vor afla niște oameni răi, hoți sau ucigași, pe unii ca aceia să aibă a-i prinde și aduce la domnia mea.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, 7131 <1623> martie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voievod <m. p.>

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, X/11.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1795.

268

1623. (7131) martie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre Eremia Vărnavă diac și fratelui lui, Iurașco și surorilor lor Sora și Axinia, fiii lui Vărnavă, dreapta lor ocină și cumpărătură a tatălui lor din ispisoc de cumpărătură ce a avut tatăl lor Vărnavă, de la Petru voievod, a cincea parte din a cincea parte din satul Săcuiani, ce este în ținutul Neamțului, pe care și-a cumpărat-o de la vărul lui, Rusul, fiul Sohiicăi, nepot lui Mihul, pentru șase sute zloți tătărești.

Și iarăși altă parte din același sat, din Săcuiani, toată partea lui Cr...
.....¹⁾ Teclei, fiicele lui Toader¹⁾
a cumpărat de la ele.....¹⁾ pentru patru¹⁾
acel zapis de mărturie de la acei boieri și oameni buni.....¹⁾
domnia mea încă am dat și am întărit mai sus zisei slugii <noastre Eremia>¹⁾
diac, să-i fie și de la noi acea parte de ocină din satul Săcuiani, din a cincea
parte <a cincea parte și cu>¹⁾ loc de iaz și de moară pe pîrăul satului și cu tot
venitul, dreaptă ocină și cumpărătură și întărire și uric, neclintit lui
.....¹⁾ Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> martie 20 zile.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt am învățat și am iscălit <m. p.>

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXX/73.

Orig. slav, hirtie, deteriorat, pecete aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1623 (7131) martie 20.

1 ispisocū scris pe sirbiia de la Ștefan Tomșe v<oie>v<o>d, în caré scie că au datū cartea mării sali, slugii salé Onciulū Iurașcovici *fost* staroste și surorii lui, Măricăi, fetii lui Iurașco *fost* părcălabū, răpăosatului, să fiia taré și <pu>ternic cu ace carté a mării salé a ținé și a opri a lorū driaptă moșia din moși, pre caré o au în satulū Romănești pe Horaiță, ci iasté în ținutul Sucevii, dintru a treia parte giumātaté, parte dinū giosū, ci iasté cătră amiadzădzi, de cătră Zahariia Tăutulū și Populū diiacū, de acolo din satū și de cătră megiiși căți vor fi în partea acéia, iar să aibă a opri și a ținé, pentru că au arătat mărie salé a lorū drépte dresé de la domniū dintăi, de la Aronū v<oie>v<o>d și de la Ierimiia Moghila v<oie>vod și de la feciorulū său Costantin v<oie>vod, cumū că acia parté mai sus scrisă iaste împărțită și aliasă și cum au giuratū Onciulū Iurașcovici cu 12 oameni buni și oșteni, slugi vechi domnești, și atunci s-au îndreptat și ș-au pus și fereiu 12 *zlofi* în visteriia domniască. Iară Zahariia Tăutul și cu Popul diiacū au rămas din toată lége țărăi.

Deci mărie sa, vădzăndū acelé drésé domnești de la răposații domni, vecinică pomeniré să le fiia, au întărit lui Iurașcovici și surorii lui, Măricăi, ace parte ce s-au scris mai sus, să o stăpăniască în veci și *celelalte*.

7131 <1623> mart<ie> 20.

Acad. R.P.R., ms. rom. 111, f. 35.

Copie rom. din 1779.

<1623> martie 21, Tîrgul Neamț.

† Adecă eu Pietră de Tr<ăg>¹⁾ de Neamțu, sora lui Drăgan de sat den <Stroești>¹⁾, mărturisescu cu cest zapis al mieu cum au cumpărat fratele mieu Dr<ăgan>²⁾ loc de 2 case din sat din Lățcani, de la Andreica și de la feciorul lui, Macsin, pr<e>¹⁾ ai săi bani. Deci cuconi nu-i i-au custat și frăține-mieu i s-au tămplat moarte. Și câte bucate au avut frate-mieu, tot<e> au rămas la mâna fiiastrului său, lui Efrim, și la mâna mea nemic nu mi-au dat.

După acea, eu m-am sculat și am vândut dentr-acéle 2 cas<e> una lui Vas<i>lie Stroici, iar o cas<ă> eu nu o am vândut căci m-au oprit Gheorghie, feciorul Boșului, să-m<i> dea banii căți au dat frate-mieu, căci că ii lui ocină și moșie.

Derept acea, de să vor găsi nescare dirés<e> de cumpărătur<ă> pre această ocină ce-au cumpărat frate-<mie>¹⁾u, să nu s<ă> creadză, căci am luat eu banii de la Stroici, iar de la Vasilie Stroici o au răscumpărat Gheorghie. Și a<cest>¹⁾

¹⁾ rupt

²⁾ loc șters

zapis l-am făcut den<ainte> . . . Tărg <N>¹⁾eamțu Stavăr Ș. . .¹⁾ eran și denaintea șoltuzului P<et>¹⁾re și <a 12> părgar<i> și eu măt. . . crăli însumi scriem
Scris la Tîrgul Neamțu, martie> 21.

Muzeul «Lupta revoluționară a poporului» XX/25.

Orig. rom., hîrtie, două peceți aplicate și o pecete timbrată.

Datat după doc. din 18 ianuarie 1623, în care apar aceleași persoane.

271

1623 (7131) martie 23, Adjud.

Adecă eu Ghincea șoltuzul și doispredzici părgari scriem și mărturisim cum au venit înnaitea noastra Lazar, fecioriul Sascăei, nepotul lui Dragoș Copaci, de nime neibiat, nice nevoit, de ș-au vândut parte măne-sa, ce s-au venit lui, den sat den <U>richeșt<i>, den câmpu și den silișt<e> și dentr-a[a]pă și de pre decinde de apă Totrusului p<ă>nă unde să vor agiunge cu alte hotari. Și acee parle au cumpărat Cozma den Copaceșt<i> pentru. . . tal<eri>, bani de ardzintu, denaintea celora ce sântu mai sus scriș<i> și denaintea lui Stanasie d<e>n Copaceșt<i> și lui Costantin Bărlibaș de acolea și a mulți oameni buni. Și <a>șijderea s-au scolat Cozma Stan den Uricheșt<i> și au vândut o curătura suptu coaste, pre locul <Ur>icheștilor, de au cumpărat Cozma den Copaceșt<i>, dereptu 2 tal<eri> bani buni, iarăș<i> denaintea <acelo>ra ce sântu mai sus scriș<i> și denaintea lui Pl<e>școțan și denaintea lui Trif den M<ihă>ileșt<i> și denaintea a mulț<i> oameni buni.

Așijderea iarăș<i> au venit Cărstin<a, fa>ta Șandrului den Copaceșt<i> și au vândut o curătura, în Dealul Copaceștilor, Cozmei de acole, pentru 2 tal<eri>, denaintea Lupului Burciului și a lui²⁾ Pala<de> de acolea.

Și așijderea au venit, înnaitea <a> oameni buni, Gavriilă, fecioru<l lui> Opriș, nepotul Toloșcăi den Copaceșt<i>, au vândut o săpatura în du<m>bravî, pe locul Copaceștilor, Cozmei den aco. . . . pentru 2 tal<eri>, denaintea Tomei den Mihăileșt<i> și denaintea lui Irimia Tîmirac.

Așijderé le-au vândut Păcurar Palici de la Boul un pământu den țarină Boului, dereptu 25 pot<ronici> de ardzintu, denaintea popei lui Ghervasie de acolea și lui Gheorghie³⁾ de acolea, <ca> să fie moșie lui și feciorilor lui și nepoșilor lui. Și au plătit t<aleri>. . . Cozma deplin înnaitea ce<lor ce> sânt mai sus scriș<i>.

De aceasta mărturisim.

Scris în tîrgul A<d>giud, în anul 7<1>31 <1623> martie 23 zile.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, LX/1.

Orig. rom., hîrtie, rupt, pecete aplicată.

¹⁾ loc rupt.

²⁾ în orig. urmează cuvîntul «Atan», neterminat și șters.

³⁾ de la punct și pînă aici textul e tăiat.

1623 (7131) martie 25.

† Iată eu Agafiia, giupăineasa răpăosatului Boului vistiiarnicului ce au fost, mărturisescu eu cu ceastă scrisoare a mea cum am fost cumpărat cu vistiiarnicul împreună, dumnedzău-l iarte, niște părți de ocină în Răteșt<i>, de la Tudora și de la sora ei, Erina și de la fratele lor Nechifor și de la nepoții lor, Sava și Grozava, feciorii lui Ionașco Ganea. După aceea au venit semenția lor, diiaconul <L>¹⁾arion de s-au rugat, d<u>¹⁾pă moartea giupănului, ca să ne întorcă banii pre acele părți de ocină din Răteșt<i>, ce sint mai sus scrise.

Deci eu de bună voia mea, mi-am luat banii de la diiaconul, toț<i> cătu mi-au spus în derese și am dat toate deresele, ce am avut, întră mână diiac<on>ului, ca să-i hie lui ocină. Nime din feciorii noștri să nu învăliască. Pre mai mare credință mi am pus și pecetea.

Și au fost de faț<ă> și frații noștri, Savin sulj<er> și Dumitru Buhuș și Goroveiu.

Și eu Pătrașco Bașot<ă> am scris.

În anul 7131 <1623> m<a>rt<ie> 25.

Acad. R.P.R., CCXX/43.

Orig. rom., hîrtie, patru peceți aplicate.

<ante 1623 martie 28>.

† Iată a venit Toma Barta și Crăciun, fratele lui și Dumitru de asemeni și Toader Crastafan și Pitra, femeia Andricăi și Vaselie Flancea și Pavăl, fratele lui, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut o ocină și dedină din satul Crăhănești, care ocină fusese luată de la Benea, pentru că plătiseră ei o moarte de om, pe care om îl omorise Benea.

Aceasta a cumpărat-o Ionașco Vrabie și a dat pentru ea 27 taleri de argint, din apa Prutului pînă în apa Elanului, cu loc de moară și cu baltă și cu iazăre și cu tot venitul. Altul să nu se amestece, cî să-i fie ocină și dedină și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților.

Altul să nu se amestece.

Arh. St. Iași, DXIX/1.

Orig. slav, hîrtie, patru peceți aplicate.

Datat după documentul de întărire din 1623 martie 28.

¹⁾ loc rupt în orig.

< ante 1623 martie 28 >.

† Iată a venit Dumitru, fiul Toporoaei și cu sora lui, Sora și cu Toader din Crăhănești, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut ocina și dedina lor dreaptă din Crăhănești ¹⁾, din apa Prutului și peste Elan și cu bălți și cu iazăre, și le-a fost hotarul pe unde trăiesc alți oameni. Aceasta a cumpărat Ionașcu Vrabie și a dat pentru această ocină și dedină o sută de taleri bătuți, în mîinile lui Dumitru și ale surorii lui, Sora și în mîinile lui Toader, ca să-i fie ocină și dedină, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților lor, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Și au fost atunci oameni... întii Rusul din Pileni și Toduran de asemeni și Toma Barta din Crăhănești și Penteliiu de asemeni și Băloș de asemeni și Corcodil din Gorești.

Acest ispisoc l-am făcut noi, ca să se știe.

< Pe verso însemnare veche: > Zapis de Crăhănești *din ținutul Fălciuu*.

Arh. St. Iași, DXIX/2.

Orig. slav, hîrtie, patru peceți aplicate.

Datat după documentul de întărire din 1623 martie 28.

275

< ante 1623 martie 28 >.

† Această mărturie am făcut-o < eu > însuni Dumitru, fiul Toporoaei din Crăhănești, ca să se știe că am luat fiu de suflet pe Ionașco Vrabie, dinaintea poporului și dinaintea a oameni buni și preoți, întii popa Ihnat și Rusul din Pileni și Toduran de asemeni și Toma Barta din Crăhănești și Crăciun de asemeni și Corcodel din Gorești și Hircul de asemeni < și >²⁾ alți mulți din sus și din jos. Și i-am dat toată partea mea din satul Crăhănești, ce se va alege, cu iazăre și cu vad de moară, în apa Elanului. Și nimeni dintre oamenii mei și dintre frații mei să nu aibă nici o treabă cu partea mea și cu via mea, ci să aibă a stăpîni el și copiii lui, iar alți oameni să nu aibă nici o treabă, cu acest loc.

Această mărturie am făcut cu sufletul meu, ca să se știe.

Arh. St. Iași, DXIX/3.

Orig. slav, hîrtie, patru peceți aplicate.

Datat după documentul de întărire din 1623 Martie 28.

¹⁾ • din Crăhănești • scris între rînduri.

²⁾ omis în orig.

1623 (7131) martie 28, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și a boierilor noștri, sluga noastră Ionașco Vr<ab>ie și a adus un zăpis de mărturie de la Rusul din Pieleni și de la Todoran de acolo și de la Toma Barta din Crăhănești și de la Pânteleiu de acolo și de la Băloș de acolo și de la Corcodel din Gurești și de la mulți oameni buni, scriind în acel zăpis că el și-a cumpărat, dinaintea lor, o parte de ocină din satul Crăhănești, de la Dumitru, fiul Toporoaei, și de la sora lui, Sora și de la Toader, toată partea lor cât se va alege, de la apa Prutului și peste Elan și cu bălți și cu iezero, pentru o sută de taleri bătuți.

Și de asemeni el și-a cumpărat, dinaintea lor, o parte de ocină din acel sat Crăhănești, de la Toma Barta și frații lui și de la Dumitru și de la Toader C<r>astafan și de la Pietra, femeia Andreicăi și de la Vasilie Francea și de la fratele lui, Pavăl, a patra parte de ocină au luat ei...¹⁾ Aceasta a cumpărat-o el pentru douăzeci și șapte taleri...¹⁾

Deci noi văzînd acest zăpis de mărturie de la atîția oameni buni și noi, am crezut și de la noi de asemenea dăm și întărim slugii noastre mai sus scrise, aceste mai sus scrise părți de ocină din satul Crăhănești, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și dedină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

În Iași, 7131 <1623> martie 28.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Arh. St. Iași, DXII/7.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

1623 (7131) <aprilie-iulie>.

Iată dar noi toți robii domnului dumnezeu și stăpînului nostru Iisus Hristos, rugătorii și vlădicii țării și marii boieri cîți sîntem fiecare aici scriși pe nume, chir Anastasie arhimitropolit de Suceava și Athanasie episcop de Roman și Ivloghie episcop de Rădăuți și Pavel episcop de Huși și toți marii boieri și sfetnici ai domnului nostru Io Ștefan Tomșa voievod, cu bunăvoința lui dumnezeu, domn asupra părții creștinești în țara Moldovei, adică eu Ghenghea mare logofăt și Dumitru Ștefanovici mare vornic de țara de jos și Miron Barnovschi hatman și Ion mare vornic de țara de sus și Tăutul și Dracea pîrcălabi de Hotin și Ghiorghie mare postelnic și Apostol Catargiul mare ceașnic și Duca mare stolnic și Nicoară logofăt al doilea și Costachi mare comis și Ionașco

¹⁾ loc rupt în orig.

pîrcălab de Neamț și Cărstian vistier și Lupul logofăt al treilea și Cehan vornic de gloată și Ion Potlog vornic.

Scriem și mărturisim <cu> această scrisoare a noastră deosebită și adevărată, din cele arătate de domnul nostru despre domnia domniei sale de atunci, din rîndul întii, căci s-a milostivit atot<îndurătorul>¹⁾ și atotmilostivul dumnezeu și cinstitul împărat l-a miluit și a dăruit domniei sale să vină unde îi era dreapta și adevărata patrie, să fie domn asupra părții creștinești, în țara Moldovei.

După aceea, s-au sculat și s-au ridicat asupra domniei acei dușmani și vrăjmași, cu oști și au venit cu război asupra domniei sale, cu multă răutate și l-au scos din patria domniei sale și ei au făcut mult rău și multă vărsare de sînge.

Și văzînd dumnezeu fapta nesocotită și necinstită pe care au făcut-o ei, îndată pe neașteptate i-a lovit îngerul domnului și i-a dat dumnezeu înapoi și dădu domniei sale putere și biruință asupra vrăjmășiei dușmanilor și răpuse dumnezeu pe dușmani și cutezanța vrăjmașilor și toți au fost alungați și mălurați ca nimic și dumnezeu cel adevărat, cu mînia și cu urgia sa i-a împrăștiat și au fost ca praful în fața vîntului și a pierit amintirea lor cu vuiet.

Și în acea vreme, în numele lui dumnezeu cel viu domnia sa a început să pună temelia și să zidească sfînta mănăstire numită Solca, unde este Iramul sfinților, slăviților și întru tot lăudaților apostoli Petru și Pavel și din pricina acelei turburări ce i s-a împlinit domniei sale, din partea unor astfel de dușmani, n-a putut-o sfîrși.

Acum, de cînd s-a milostivit dumnezeu și cinstitul împărat și i-a dat domniei sale să vină iarăși în țară a doua oară, domnia sa a găsit această țară creștinească stricată și călcată și năpăstuită de greutăți și de nedreptăți felurite, fiind ca o turmă de oi, rătăcită în pustiu, neavînd păstor și în care intră lupii hrăpăreți să răpească și să sfîșie fără milă. În așa chip acești creștini din această țară au fugit și s-au îndepărtat în toate părțile, unii, în mare număr au plecat în Țara Ungurească și în Țara Leșească, alții în Țara Muntenească, iar alții împrăștiați și îndepărtați fiecare pe unde au putut să se ascundă și să apuce din pricina unor astfel de șerpi nesătui și veninoși, fără ocrotire din partea cuiva.

Și în acea vreme, domnia sa a trimis cărțile domniei sale pretutindeni, în toate tîrgurile²⁾ să glăsuiească și să dea de știre tuturor sârmanilor împrăștiați, să se strîngă de pretutindeni să vină fiecare în patrie și la ocina sa. Și în vremea aceea s-a aflat fiind în părăsire satul Solca ce este în ținutul Suceava și satul Fărăoani, ce este în ținutul Bacău, numai cu seliști pustii.

Deci domnia sa a plătit și a răscumpărat acele două seliști, tot cu bani gata și nu s-a făcut năpastă și asupreală de către domnia sa nimănui întru

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ • tîrguri • în orig.

nimic, ci totul a plătit pină într-un ban¹⁾) cum au prețuit acele seliști. Și cu voia lui dumnezeu, domnia sa a sfârșit cu totul și această sfântă mănăstire Solca, zidită în numele lui dumnezeu cel viu și a miluit și a întărit acest dumnezeiesc hram, cu sate și cu vaduri de moară și cu țigani și cu vii și cu alte felurite miluiri.

Și în acea vreme a dăruit și a miluit și a întărit sfânta mănăstire și cu aceste două sate, satul Solca, ce este în ținutul Suceava și satul Fărăoani din ținutul Bacău. Însă, cu mila lui dumnezeu, a făcut din acele seliști, sate cum se cuvine, să fie danie acelei sfinte mănăstiri.

Și în aceeași vreme, în care a miluit domnia sa acel hram dumnezeiesc cu aceste două sate, s-a sfătuit cu noi toți și a ales aceste două sate să fie iertate de toate dabilele, ca să nu aibă a da niciodată, nici bir, nici lucru să nu lucreze, nici iliș să nu plătească, nici cincizeci de aspri, nici sulgiu pentru oi și pentru vaci, nici pentru ughi pentru casă, nici gorștină pentru oi și pentru porci, nici desetină pentru albine, ci să aibă ele a sluji și a asculta de acea sfânta mănăstire.

Iar după viața domnului nostru și după sfârșirea vieții noastre pe cine-l va alege dumnezeu să fie domn în această țară, Moldova, sau dregători cum sintem și noi în vremea de acum, să nu aibă a le turbura întru nimic, ci să aibă ele pace și liniște și să asculte de sfânta mănăstire, ca și însuși domnul nostru să nu aibă a rupe și a strica obiceiul și miluirea celorlalți domni de mai înainte, răposați, ce au făcut și au miluit alte sfinte mănăstiri mai înainte de această vreme.

Iar cine s-ar ispiti să strice această miluire și să calce porunca noastră, cum nu se cuvine, atotputernice și milostive dumnezeule, după cuvîntul domnului nostru și după cuvîntul nostru, acel om stricat și nebun să fie socotit <la fel> cu călcătorii de lege, scuipat și batjocorit să fie înaintea înfricoșatei judecăți, cînd se vor judeca toți pămîntenii și să intre sufletul și trupul celui pîngăritor în chinurile și în amărăciunea iadului, în bezna . . .²⁾, unde sînt grozăviile și chinurile de nespus și de neîndurat și acela încă să aibă în vecii vecilor și de trei ori îndoiiți pîriși să-i fie sfinții, slăviții și întru tot lăudații și de frunte apostoli Petru și Pavel, cetățeni fiind în Ierusalimul de sus.

Și pentru mai mare încredințare, noi toți arhiepiscopi și cinstiți boieri, cîți suntem scriși aici, fiecare pe nume, am pus și am aplicat aici pecețile noastre pe această scrisoare deosebită a noastră, să fie neclintită și neschimbată niciodată în veci, nici măcar o iotă sau o trăsătură.

În anul 7131 <1623>³⁾)

Dumitrașco Ștefan mare vornic <m.p.>

Miron Barnovschi hatman <m.p.>

Ion mare vornic am iscălit <m.p.>

¹⁾ «ban» așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ anul scris de altă mînă.

Eu Duca mare stolnic am iscălit <m.p.>
Eu Ion mare medelnicer am iscălit <m.p.>
Eu Nicoară logofăt al doilea am iscălit <m.p.>
Eu Lupul logofăt al treilea am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., DLXXXIX/22.

Orig. slav, hirtie, șase peceți aplicate.

Data de lună după sfatul boierilor.

278

1623 (7131) aprilie 3.

† Adecă eu Cămărzan den Cămpul lui Dragoș din sat di<n> Réd<iu> mărturisescu, cum au venit la mene Vasilie Bantăș cu cinstit<a> cartea măriei sale lui vodă, ca să mergu să-i aleg un loc de prisac<ă> în hotarul Grozeștilor. Deci, eu m-am sculat de am strănsu bătrării Grozeștilor și a Căndeștilor și din Bețe[ș]ști, anume Salom vătavul și Za<ha>riia de acoloa și Nechita cel bătrân de Grozești și Toader Blidarul de acoloa și Mihăil<ă> Năsoescul *de asemeni* și Sanson cel bătrân *de acolo* și Drăguțul *de acolo* și Mihăil<ă> Talambută de Bețești și Glig<or>cea *de acolo*. Deci noi i-am căutat și i-am ales un loc de prisac<ă> în codru mereu între vădureal<e> să-ș<i> tae pren prejurul prisăcei.

Și-ntr-acea bun<ă> tocmal<ă> ne-am tământat și noi oamen<i> den ținutul Neanțului, anume: Gheorghie sulgériul și <I>onașco Bucelescul și Iurașco de Porc[ș]ști și Pătrașco cel bătrân den Bieră[ș]ști. Și mai mar<e> credință ne-am pus și pecețil<e>.

L<ea>t 7131 <1623> apr<ilie> 3.

Ionașco Buceles<cu>.

Acad. R.P.R., DCCXXXV/36.

Orig. rom., hirtie, 8 peceți aplicate.

279

1623 (7131) aprilie 6, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Ștefan voievod, domn al țării Moldovei, fiul sfintrăposatului Ștefan Tomșa voievod. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vedea sau vor auzi-o citindu-se, că acest adevărat boier al nostru credincios Toma postelnic al treilea a slujit mai înainte altor domni înaintași sfintrăpoșați, iar acum a slujit și domniei mele și țării noastre, cu slujbă dreaptă și credincioasă.

Pentru aceea, noi văzînd slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit cu deosebita noastră milă, și i-am dat și i-am miluit, de la noi, în țara noastră Moldova un sat anume Tămăduianii și o parte din satul Pășcanii, ce este pe Siret, în ținutul Suceava, ce acest sat și cea parte de ocină din satul Pășcani au fost drepte ocine ale lui Balica hatman și le-a pierdut

în viclenie, atunci cînd s-a sculat asupra domniei mele și asupra schepturului cinstitului împărat cu domnul lor Constantin voievod și mare mulțime de leși la riul Jijia și mare război s-a făcut cu ei și domnul dumnezeu i-a pus sub sabia domniei mele, unde și oasele lor zac aievea spre veșnică mărturie.

Drept aceea acest mai sus scris sat Pășcani ¹⁾ și acea parte de ocină din satul Pășcani, să-i fie de la domnia mea danie și miluire și uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, ce i se va alege cel mai de aproape, neclintit lui niciodată în vecii vecilor, pentru că s-a aflat că i-a fost moștenire din zilele de demult. Iar hotarul acelu mai sus scris sat Tămăduianii și acea parte din satul Pășcani să-i fie hotarul din toate părțile după vechile lor hotare pe unde din veac au folosit.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului Io Ștefan Tomșa voievod și credința boierilor noștri: credința panului Dumitrașco Ștefan mare vornic de țara de jos și credința panului ²⁾ mare vornic de țara de sus și credința panului Mihail Tăutu și a lui Iurașco Dracea pîrcălabi de Hotin și credința panului Ionașco . . . ²⁾ pîrcălabi de Neamț și credința panului Curt și Metodie pîrcălabi de Roman, credința panului Miron Barnovschi halman și pîrcălab de Suceava, credința panului Gheorghie postelnic, credința panului . . . ²⁾ spătar, credința panului Apostol Catargiul ceașnic, credința panului Duca stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Costachi comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Și după viața și domnia noastră cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe orcine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea și întocmirea noastră ci să-i dea și să-i întărească, pentru că îi este dreaptă danie și miluire și întărire de moștenire. Și cine s-ar ispiti să strice sau să nimicească dania și miluirea și întărirea noastră acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de domnul dumnezeu și mîntuitorul meu Iisus Hristos și de preacurata lui maică și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și 12 apostoli și de toți sfinții. Și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie în nesfîrșite veacuri și chinuri, amin.

Iar spre mai mare putere și întărire a ce s-a scris mai sus, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier < . . . să lege pecetea noastră > ³⁾ la această adevărată carte a noastră.

A scris Vlasie Minzul la Iași, în anul 7131 <1623> aprilie 6.

Ștefan voievod <m.p.>.

Arh. St. Iași, CCCXL/18.

Orig. slav, perg., partea de jos cu pecetea, ruptă.

¹⁾ greșit în loc de « Tămăduiani ».

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ loc rupt în orig.

1623 (7131) aprilie 8, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi, Io Ștefan Tomșa voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că această adevărată slugă a noastră, Gheorghe fost mare spătar, a slujit mai înainte altor sfintrăposați domni de mai înainte, drept și credincios iar acum slujește domniei mele drept și credincios.

Deci noi văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă către noi, i-am dat și întărit de la noi în țara noastră, Moldova, dreapta lui ocină și danie și miluire și cumpărătură, din dreptele lui drese de danie și miluire și de întărire, ce a avut de la Radul voievod și de la Gașpar voievod și de la Alexandru voievod, o siliște anume Sacălășeștii pe pîrăul Topolița, cu vad de moară în Topolița, ce este în ținutul Neamț care acea siliște a fost dreaptă domnească, ascultătoare către ocolul cetății Neamț. Pentru aceea să-i fie și de la noi, cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemeni îi dăm și întărim dreapta lui ocină și cumpărătură, a șasea parte din satul Galbeni, din tot satul, cu iaz și cu moară pe pîrăul satului, în același ținut Neamț, care îi este dreaptă cumpărătură de la Toma Birtoc și de la fratele lui Matei aprod, copiii Erinii Birtocoe, nepoții Vasilicăi, din dreptul lor uric, ce au avut de la Ștefan voievod cel Bătrîn. Aceea și-a cumpărat-o pentru patruzeci ughi galbeni.

Și la aceasta, de asemeni dăm și întărim mai sus scrisului Ghieorghie spătar și cneaghinei lui Nastasia o parte de ocină din satul Aldești, a treia parte din jumătate de sat ce este în ținutul Neamț, care <acea> ¹⁾ parte de <ocină> ¹⁾ le este lor dreaptă ocină și cumpărătură de la sora lor Dochița, fiica Maricăi și de la fiii ei Pătrașco și Scinteie și Simeon și Mărica și Todora, pentru cincizeci taleri de argint, din dreptul lor uric, ce au împreună, de la Ștefan voievod cel Bătrîn.

Și la aceasta de asemeni le dăm și întărim două locuri, de două case din satul Durnești, ce și-au cumpărat de la Todosia, cneaghina lui Stavăr, și de asemeni toată partea ei, ce se va alege, de moștenire din același sat Durnești cu loc de iaz. Aceea ei și-au cumpărat-o pentru patruzeci taleri de argint.

Și la aceasta, de asemeni le dăm și întărim o casă din același sat, din Durnești, care și-au cumpărat-o de la popa Simeon și de la Ion și Ilarion și Toader și de la sora lor Mărica, fiii ²⁾ nepoții Durnei, pentru treizeci taleri de arginț. Și de asemeni jumătate de jirebie din același sat, din Durnești, care aceea ei și-au cumpărat-o de la Gligorie Nicșea pentru doisprezece taleri de argint.

Pentru aceea, această mai sus scrisă seliște Sacalășeștii, cu loc de moară la Topolița și acele toate mai sus scrise părți de ocină din satul Galbeni și din

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

satul Aldeși și din Durnești să fie și de la noi slugii noastre, Gheorghie spătar și cneaghinei lui, Nastasia, drepte ocini și danie și miluire și cumpărătură și întărire, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și întregului lor neam, care li se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelei mai sus scrise seliști, Sacalășeștii și al acelor tuturor părți de ocină, ce sînt în ținutul Neamț, să le fie din toate părțile, după hotarul lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Ștefan Tomșa voievod și credința boierilor noștri: credința panului Dumitrașco Ștefan mare vornic de țara de jos, credința panului... ¹⁾ mare vornic de țara de sus, credința panului Tăutul și a panului Ionașco Dracea pîrcălabi de Hotin, credința panului Ionașco și a lui Dumitru pîrcălabi de Neamț, credința panului Vasilie Bucium pîrcălab de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Gheorghie postelnic, credința panului Alexa spătar, credința panului Apostol ceașnic, credința panului Neculachi stolnic, credința panului Mihalachi vistier, credința panului Coroi comis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși pe oricine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea și întărirea și întocmirea noastră, <ci să-i > ²⁾ întărească pentru că-i sînt drepte ocini și danie și miluire și cumpărătură pe dreptii și proprii lui bani.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Borăleanul la Iași, în anul 7131 <1623> luna aprilie 8 zile.

† Eu Ghianghea logofăt <m.p.>.

Arh. St. Buc., Peceți nr. 199.

Orig. slav, perg., pecete atîrnată.

O trad. rom. incompletă, din 1772, la Acad. R.P.R., CCCXLI/19.

281

1623 (7131) aprilie 12, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată acest adevărat boier al nostru credincios, Lupul logofăt al treilea, a slujit nouă și țării noastre drept și credincios.

De aceea, noi văzînd dreapta și credincioasa lui slujbă față de noi, ce ne-a slujit, domnia mea m-am milostivit și am dat și l-am miluit de la noi, cu o falce și jumătate de vie, ce este în Huși, în Dealul Dric, care acea vie a

¹ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

fost dreaptă dedină a lui Balica hatmanul și a pierdut-o în viclenie, atunci când s-a ridicat, cu mare mulțime de oaste leșească, cu domnul lor, Costantin voievod, asupra domniei mele și asupra sceptrului cinstitului împărat, și mare război s-a făcut cu dînșii la riul Jijia, și domnul dumnezeu i-a pus sub sabia domniei mele, unde și oasele lor aieva se află ca veșnică mărturie.

De aceea, să-i fie de la noi uric și ocină, cu tot venitul lui și copiilor lui, neclintit lui niciodată în vecii vecilor. Iar după viața și domnia noastră, cine s-ar ispiti să strice și să nimicească această danie și miluire a noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus Hristos și de cei 318 sfinți părinți de la Nicheia și de toți sfinții plăcuți lui dumnezeu. Și să aibă parte cu Iuda, vînzătorul domnului, în veacurile și chinurile fără sfîrșit, amin.

În Iași, 7131 <1623> aprilie 12.

† Însuși domnul a poruncii.

† Ștefan voievod <m.p.>

† Vlășie <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/197.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

282

1623 (7131) aprilie 12, Iași.

Suret de pi ispisocu sârbescu de la domnul Ștefan Tomșa *voievod* din let 7131 <1623>, apr<ilie> 12.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ștefan Tomșa v<oie>vod, domn pămîntului Moldavii. Facim știre cu această carti a noștri tuturor cui spre dânsa vor căuta, sau ce<r>cetîndu-să vor auzi, că iată acestu adivărat credinciosu și cinstit al nostru boieriu, dumnelui Ionașcu Ghenghea marile logofăt, mai înainte slujând și altor rîposați domni cu multă cinsti, domnilor ci au fost cu dreaptă și credincioasă slujbî pân<ă> și la domniia me tot cu dreaptă și credincioasă slujbî cătră noi, miluitu-l-am cu deosebiti a noastră milă, datu-i-am și i-am întărit lui de la noi, întru a nostru pămînt al Moldavii, pe a lui dreapti moșii și danii și cumpărătură, din ispisocu de danii și de cumpărături ci au avut de la Alexandru Iliiaș v<oie>vod, satul Mărgiucanii, pe părăul Tutovii, despre răsărit, cu moari în apa Tutovii, ci esti în țân<u>țul Bărlad<u>lui. Cari acel sat au fostu drept domnescu, ascultător ocolului tîrgului Bărlad<u>lui, l-au cumpărat și el de la Alecsandru Iliș v<oie>vod, drept șasă cai buni și drept trii suti galbini ungurești, cari acei cai și acei bani s-au dat la trebuințele pămîntești, undi ave pără nevolnicii. Pentru aceia, să-i fii lui și de la noi, cu tot venitul.

După aceasta, așăjdirea dăm și întărim mai sus scrisu boerului nostru, dumisale Ionașcu Ghenghea marilui logofăt, pe a lui dreaptă moșii și cumpărătură,

din ispisocu de cumpărătură ci ari de la însuși domniia me, giuământati de sat din Ruptură, cu vad de moară în păraul Bărladului, ci esti în țăn<u>t Bărlad<u>lui, cari aceia esti lui cumpărătură de la Buculeiu, ginerile Jăvroai și de la toți cumnații lui: Iacob Scăntei, Nistor și Ioan și de la frații lui, drept una sută taliri de argint, bani buni, dintra a lor drept uricu ci au avut de la moșii lor.

Așăjdirea și ceialantă giuământati dintru acealași sat de Ruptură, dintru acealași<i> ispisocu ci-l au de la însuși<i> domniia me. Cari aceia el au cumpărat de la Andonii ficior Petrii și de la toți frații lui și de la Istrati, ficior lui Trifan Răuliți, și de la Tropoteiu ginerile Barbului, și de la Toader, ficior lui Trifan Gladii și de la Zahariia ginerile Săsoai și de la Leoa, ficior lui Pavăl și de la Manea, ficior pitariului și de la Bălan ficior Țărului toți nepoții și strănepoții Danului, întru u sută taliri de argint, bani buni, dintru acealași uric ci au avut iai, de moșii.

După aceia iar au venit, înaintea noastră și înaintea a tuturor boierilor noștri ai Moldavii, mari și mici, Todosiia fata Nastasăii, nepoată lui Toader Poniți, de a ii bună voi, de nimi sălită, nici asuprită, ș-au vândut a ei dreaptă ocină și moșii a triia parti din sat Tomeștii, la Cazancea, ci esti în țăn<u>t Hărlăului, cu loc de iazul și cu tot venitul, cari ace parti au luat-o de la ficiorii și nepoții bătrânului Tomăscu, căci au vândut parte iai, Tomăscul, din satul Lucenii, ci esti pe Prut, în țăn<u>t Eșii, și partea iai din sat Socrojăni, iarăș<i> până în Căzanciul. Aceia au vândut-o boierului nostru mai sus scrisul, dumisale Ionașcu Ghenghea, marilui logofăt, drept doi suti taliri de argint, înainte noștri și înaintea boierilor noștri.

Așăjdirea au cumpărat lui și și altă parti dintru același<i> sat din Tomești, din a triia parti din mijlocu, giuământati de parti, cu parti di iazu și cu tot venitul. Aceia au cumpărat lui și de la Lupul și de la frati-său Pătraș Costin și soru-sa Marăia, toți ficiorii lui Sămion Oțâl, nepoți Drăgani, fetii Danciu-lui Tomăscul, strănepoți lui Ichim Piliialoviciu, drept cinzeci galbini ungu-rești, din drepti preveleghiuri ci au di mărturii de la Petru v<oie>vod și din ispisocu de întăritură ci au avut de la Irimia v<oie>vod.

Pentru aceia, aceli mai sus scrisă, satul Mărgiucanii, cu moară în apa Bărlad<u>lui și sat Ruptura pe Bărlad, în țăn<u>t Bărlad<u>lui, cu vad de moară în apa Bărlad<u>lui, și giuământati din sat din Tomești, la Cazancea, ci esti în țăn<u>t Herlăului, să-i fii de la noi boieriului nostru mai sus scris Ionașcu Ghenghea marile logofăt, dreaptă ocină și cumpărătură și întăritură și uric lui și ficiorilor lui, nepoților și strănepoților și înprăș-tiețăloru și a tot neamul lui, ci să va alegei mai de aproape, neclintit nici odineoră, în vecinic.

Iar hotarul acelui mai sus scris satul Mărgiucanii și cu moară în Bărlad și sat Ruptura și cu vad de moară iarăș<i> în Bărlad și giuământati de sat Tomeștii, cu un loc di iaz ci esti în țăn<u>t Hărlăului, ca să-i fii lui,

despre toati părțile, pe a loru celi bătrâni hotară, pe undi din vechiu au umblat.

Și spre aceasta esti credința doimnii noastre mai sus scrisă, noi Ștefanu Tomșa *voievod*, credința dumisale Dumitrașcu > Ștefan marile vor<nic> din pământul de gios, credința dumisale marilui vor<ni>c din pământul de sus, credința dumisale Tăutul și Iurașcu > Draciul părcălabu de Hotinu, credința dumisale Ionașcu > și Dimitrul părcălabii de Neamțu, credința dumisale Vasălii Bucium, părcălabul de Romanu, credința dumisali Miron Barnovschii hatman și părcălabu de Suceava, credința dumisale Gheorghii post<elnic>, credința dumisale Alecsa spat<a>r, credința dumisale Apost<o>l pah<a>r<ni>c, credința dumisale Neculaiu stol<ni>cu, credința dumisale Mihalachi visternicul, credința dumisale Coroia comis și credința a tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după a noastră viați și domnii, cini va fi domnu din fii noștri, sau din neamul nostru sau iarăș<i> dumnezău pe cine va alege să fiia domnu pământului nostru a Moldavii, ca să nu-i strici de la dănsul a noastră danii și întăritură și așăzământ, pentru că-i sânt lui direpti ocini și cumpărături, pe a lui drepti și curați bani.

Și pentru mai bună și întemeierea și întărirea tuturor celor mai sus scrisă, poruncit-am la al nostru boiaru Necoară, credincios al doilea logofăt, ca să scrii și a noastră peceti să o legi cătră această adivărată carti a noastre.

S-au scris în Iași. Boieriuc <a scris>.

Iscălit de însuș<i> domnulu.

1817 maiu. Tălmăcit de Ghiorghii Radovicu.

<Pe verso:> Nemul Buculeeștilor să trag nemul a<l> de Crupenschi, care trag nemul lor, nemul Jorăi de la Cărlegătură și trag moșii la Ruptură...

Acad. R.P.R., CCXXIV/25.

Trad. rom.

Altă trad. rom. din 1817, ibid CXVI/196., și alta din 1828, ibid., DCXXV/85.

283

1623 (7131) aprilie 25.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră <și înaintea>¹⁾ tuturor boierilor noștri mari și mici, sluga noastră Stavăr fost pîrcălab, fiul lui Crăciun, nepotul lui Zbiarea, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asuprit și a vîndut ocina și dedina sa dreaptă din diresele sale, pe care le-a avut de la...²⁾ voievod, a treia parte din satul Fîntînă, partea de sus, care este în ținutul Tecuci. Acea-

¹⁾ omis în text.

²⁾ loc alb în text.

sta a vîndut-o credinciosului nostru boier, Enache postelnic, pentru o sută și patruzeci de taleri de argint.

Și de asemeni au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Nicoară fiul lui Moșoiul, nepotul lui Căldărușă și Iurga, fiul lui Dinga și Spiridon fiul lui Mirzea și Neagul, fiul Stancăi și Simion, fiul lui Stan și Bălan și Lepădat, fiii lui Fătul și Stan, fiul lui Țingul, toți nepoții lui Coțușea și Mihăilă, fiul lui Burlă și Șerban, fiul lui Epure, nepotul lui Epure cel bătrîn, de bună voia lor nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, două părți de ocină, cît vor fi doi bătrîni din acest sat, din Fintină, cît va fi partea lor, din acele direse mai sus scrise. Acestea le-au vîndut ei tot boierului nostru mai sus scris, Enache postelnic, pentru două sute de taleri de argint.

Și s-a ridicat credinciosul nostru boier Ianache¹⁾ postelnic și a plătit toți acești bani mai sus scriși dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, 140 de taleri în mîna lui Stavăr fost pîrcălăb și de asemeni 200 de taleri de argint în mîinile tuturor acestor oameni mai sus scriși.

De aceea, aceste mai sus zise părți de ocină din satul Fintină, să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și întărire și uric, neclintit lui niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

7131 <1623> aprilie 25.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. nr. 628, f. 210.

Copie slavă.

284

1623 (7131) aprilie 27, Cîrjești.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri călugări de la sfînta mănăstire numită Săcul, spre aceea ca să fie tari și puternici, cu această carte a domniei mele, a ține și apăra satul Petricani și cu toate hotarele lui, pe unde au stăpînit călugării de la Galata și pe unde vor ști oameni buni că este hotarul aceluî sat.

Și nimeni să nu îndrăznească a se amesteca în hotarul aceluî sat, iar cui i se va părea vreo strîmbătate cu dînsul, el să stea de față cu ei, înaintea domniei mele. Altfel să nu fie.

La Cîrjești, 7131 <1623> aprilie 27.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Dumitrașco Ștefan mare vornic a învățat.

† Vlășie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, VI/6.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1804.

¹⁾ așa în copie, mai sus Enache.

<1623> aprilie 27.

Necoară *fost vornic* scriem la megiași noștri de în sat den Munténi. Altă vă dau știre că am înțeles că ceréți uricele la Costin și Drăgan, uricele cum au fost mai dénainte întru mánile oamenilor noștri; acmu încă sántu întru mánule noastre. Cine va avea vreo nevoe să vie să-și întrebe cu noi, iar pre acești oameni să-i lăsați în pace întru nimic să nu-i învăluți.

Și să fiți sănătoși. Aprilie 27.

Nicoară dvornic.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXXLI/3—4.

Orig. rom. hirtie, pecete aplicată, căzută.

Datat după Necoară care la această dată nu mai era vornic mare al țării de jos

1623 (7131) mai 1, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, Busca și fiii ei Zabulică și Orena ¹⁾ și Ileana și de asemeni Vasilie, fiul lui Maxin, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din satul Medeleni, pe amîndouă părțile Prutului.

Aceasta au vîndut-o credinciosului nostru boier, pan Enache postelnic, pentru cincizeci și doi taleri de argint.

Și de asemeni au venit, înaintea noastră, Ionașco Căcărăză fiul Măriei și de asemeni Dămian și frații lui, Toader și Nicoară, fiii Măriei, de bună voia lor, de asemeni au vîndut dreapta lor ocină și dedină, altă parte de ocină din același sat din Medeleni, a treia parte din a patra parte. Aceasta au vîndut-o iarăși boierului nostru, pan Enachi postelnic, pentru douăzeci taleri de argint.

Și de asemeni au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Iosip, fiul Ganii și sora lui Agafia și verii lor Larion, fiul lui Dănil, și sora lui Agafia, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină și altă parte de ocină din același sat din Medeleni, a treia parte din a patra parte, pe amîndouă părțile Prutului. Aceasta ei au vîndut-o iarăși boierului nostru, pan Enachi postelnic, pentru treizeci taleri de argint.

Și de asemeni au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Ana, fiuca lui Fădor și sora ei Todosia Țiganca, nepoate ¹⁾ lui Medelean și au vîndut altă parte de ocină, din același sat din Medeleni, a treia parte din a patra parte; iarăși au vîndut boierului nostru, pan Enachi postelnic, pentru treizeci taleri de argint.

Și de asemeni au venit înaintea noastră, Hilip Neniul, fiul Măriicăi Budoae și Nuor și Alexandru, nepoții Budoaei, de bună voia lor, de asemeni au

¹⁾ așa în orig.

vîndut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din satul Medeleni, pe amîndouă părțile Prutului, ce este în ținutul Iași.

Aceasta au vîndut-o de asemeni boierului nostru pan Enachi postelnic. Și s-a sculat credinciosul nostru boier Enachi postelnic și a plătit toți acei mai sus scriși bani, în mîinile acelor mai sus scriși oameni dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

De aceea, să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură toate acele părți de ocină din satul Medeleni și uric și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> mai 1 zi.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XXII/6.

Orig. slav, hirtie, pecete timbrată.

287

1623 (7131) mai 1.

† Eu Nedelea, fata Chirilii, însă<-mi> mărturisescu cu acest zăpis al meu, cum am vîndut parte mea de ocină din sat din Ciurăni și din Comănești, dintr-un bătrîn a patra parte, de nime silită, nici nevoită, ce însemi de bună voia mea, lui Dumitrașco Buții și lui Gheorghie, dreptu 2 boi de negoț, prețuți<i> dreptu 50 de lei; deci pentru aceia ca să-i fie lui driaptă ocină și moșie și ficiorilor și népoților și strănépoților.

Și am vîndut-o denainte lui Ionașco *de acolo* [de acole] și denainte lui Ichim *din* Boziiani și a lui Afteniia *de acolo* și Gligorie Boiștian *din* Rădeni și denainte lui Rămășcani și denainte a mulți oameni buni și bătrîni.

Iar ciné o va mai înto<a>re și ciné ar mai gâlcevi, să fie treclet și proklet și anaftima și blăstămat să fie de 318 *părinți* de la Nichiia.

Deci dintr-a aciasta să-ș<i> fac<ă> și dres<e> d<o>mnești.

Deci pentru mai maré credință ni-am pus și pecețilé.

Let 7131 <1623> mai 1.

Arh. St. Iași, DXII/5.

Copie din sec. XVIII.

288

<cca 1623 mai 1>.

† Eu Vas<i>lie și eu Iordachiia și eu Ioniia și Tudora, feciorei. . . . ¹⁾ lii ²⁾ înșuné mărturisim cu acestu zăpis al nostru, cum că am vîndut parte

¹⁾ loc rupt.

²⁾ scris cu altă cerneală peste «lui».

noastră de ocină din sat din Ciorăni și din Comănești: dintr-un bătrân a trei parté din Ciorăni, iar din Comănești, dintr-un bătrân giu<ă>tate, dreptu 80 lei; dreptu aceia ca să-i fiia lui ocină și moșii, lui Dum<i>trașco Buții și feciorilor lui și nepoților și strănepoților.

Iar cine aru avea a întoarce sau a gâlcevi, să fie trecletu și proclét și anaf-tima și să fie blăstămat de 318 *părinți* ce lăcuescu întru Nichiia.

Și am vândut-o denainte lui Hilip vătavul de Sipeni și a lui Vasiu *de acolo* și a lui Vidrașcu diaconul *de acolo* și a lui Pătrașco de Blăgești și a lui Pătru de Ciorăni și a lui Ionașcu *de acolo* și Căpătină de Buziiani și Boiștian de Rădeni.

Deci dintru aciaie ca să-ș<i> facă și dres<e> domnești.

Mai pre mai maré mărturie, eu popa Ștefan din Cărhănești.

Pentru aceia am pus și pecețile.

Arh. St. Iași, DXII/6

Copie din sec. XVIII.

Datat după doc. din 1 mai 1623.

289

1623 (7131) mai 9, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele părintelui și rugătorului nostru, chir Athanasie, episcop de Roman și pe cine va trimite să fie tare și puternic, cu această carte a domniei mele, să ia dijma de la Burnărești și de la Scripițeni, de la acei oameni care trăiesc pe locul satului Moțești și în hotarul Moțeștilor, și hotarul Lupeni și în hotarul Peneu, ce să ia din zece clăi una mănăstirească, din cinci clăi jumătate de clae din grâu și din orz și din meu, de asemeni și din vin și din zece vedre una mănăstirească.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească a ține sau opri, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7131 <1623> mai 9.

† Însuși domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XII/4.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1796.

290

1623 (7131) mai 14, Galați.

† Adică noi, Vasilie, fiul lui Popa, nepotul lui Ursul și Iosip, fiul lui Ion Făcău, și Părasca, nepoții lui Ursul și Stan, ginerele lui Măriiian, și Țirdea, fiul Savei, nepotul lui Ursul și Simion, fiul Nechitii, nepotul Mușii, și Căzacul,

ginerele Nechitii, de asemeni nepotul Mușii, scriem și mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru, cum noi, de bună voia noastră, nesiliți de nimeni, nici asupriți, am vîndut dreapta ocină și dedină, tot satul Tulucești, pe Prut, aproape de Galați, ce este în ținutul Covorului, cu o vie, ce a fost a lui Vasilie, fiul lui Popa. Aceasta am vîndut domniei sale, panului Ghianghea mare logofăt, pentru o sută ughi galbeni.

Și s-a sculat milostivirea sa Gheanghea mare logofăt <și> a plătit acești bani de mai sus, 100 ughi galbeni, în mîna noastră, dinaintea lui Gavril Mirca, staroste de ținutul Covorului și dinaintea lui Necula, pîrcălab de Gălați și a șoltuzuului cu 12 pîrgari, și a lui Prohir, neguțător de asemeni și Costantin, fiul lui Tudor neguțător și Ilie neguțător și popa Iani și Mechi vameș și Dumitru, fiul lui Alexa, și Miclăuș, fiul lui Paul, și Dobromir, fiul lui Bărcar și Crăciun, ginerele lui Necula pîrcălab, și alți mulți oameni buni.

Și uricul ce avem pe acest sat mai sus scris, Tulucești, l-au luat de la noi tătarii, cu multe lucruri și bucate, cînd ne-au lovit tătarii. Deci dacă se vor ivi cîndva, undeva, atunci să nu se creadă, pentru că altă seminție și neamuri nu sîntem, fără de cîți sîntem scriși aici.

De aceea, de acum înainte, să-i fie ocină lui și copiilor milostivirii sale și dreaptă cumpărătură, pe dreptii săi bani proprii, pînă își va face și uric domnesc, cu tot venitul, în vecii vecilor. Altul nimeni să nu se amestece.

Scris la Galați, în anul 7131 <1623> mai 14.

Acad. R.P.R., CD/116.

Orig. slav, hîrtie, 9 peceți aplicate.

291

1623 (7131) mai 16, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfîntului duh, troiță sfîntă, de o ființă și nedespărțită.

Adică eu robul stăpînului <meu>¹⁾ domnul dumnezeu și mîntuitorului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al sfîntei troițe, Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, fiul binecinstitorului Ștefan Tomșa voievod.

Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, adevăratele noastre slugi Lupul și fratele lui, Ionașco, fiii lui Nicoară Prăjescul fost vistier, nesiliți de nimeni nici asupriți, ci de bună voia lor și au dat niște case ale lor, ce au avut ei în ținutul Suceava, pe ulița Armenească și cu pivniță de piatră.

Acele le-au dat ei, dinaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, sfîntei mănăstiri a noastre, nou zidită, numită Solca, unde este hramul sfinților

¹⁾ omis în orig.

prea lăudați și întâiu șezători și de frunte apostoli Petru și Pavel, pentru iertarea păcatelor lor și ale părinților lor, iar rugătorii noștri monahi, preoți și diaconi, de la sfânta noastră rugă și mănăstire mai sus scrisă Solca, să aibă a-i scrie pe ei și pe părinții lor în sfântul marele și micul pomelnic și în dumnezeiescul jertfelnic.

Pentru aceea, noi văzînd dania lor de bună voie, cea cătră sfînta mănăstire, noi de asemeni și de la noi dăm și întărim acele mai sus scrise case și cu pivniță de piatră mai sus zișilor rugători ai noștri de la mai sus scrisa rugă și mănăstire a noastră Solca, să le fie și de la noi ispisoc pentru acele case, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar cine se va ispiti și va îndrăzni să strice dania și întărirea noastră și iarăși pomenirea lor, cea către sfînta mănăstire, dintre fiii lor sau din neamul lor, după viața lor, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata maică a domnului și de 12 apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și blestemul lui Arie să vie asupra capului lui și să aibă parte cu Iuda, vînzătorul lui Hristos, în chinurile nesfîrșite, amin.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> mai 16.

Ștefan voievod <m.p.>

Dumitru scriitor.

Acad. R.P.R., LXXXV/17.

Orig. slav, hirtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

292

1623 (7131) mai 17, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Tudora și sora ei Mărica, fiicele lui Eremia Tălabă, de bună voia lor, nesilite de nimeni, nici asuprite și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, din dresese lor, ce a avut bunciul lor Toma Tălabă, a patra parte din satul Tomcești, toată partea ce se va alege a lui Eremia Talabă și de asemeni au vîndut ele și o altă parte de ocină, din același sat, din Tomcești, împreună cu verii lor Iosip și cu surorile lui, Urita și Antonia copiii lui Dumitru Talabă, toată partea unchiului lor Pătrașco Talabă, ce se va alege, a patra parte, cu loc de vad de moară în Bîrlad și cu bălți de pește și cu tot venitul. Aceea au vîndut-o boierului nostru Conde mare vameș pentru o sută taleri de argint.

Și s-a sculat credinciosul nostru Conde mare vameș și a plătit deplin toți acei mai sus scriși bani, dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri, în mîinile acelor mai sus scriși oameni Tudora și sora ei Marica, fiicele lui Eremia

Tălabă și verilor lor Iosip și surorilor lui, Urita și Antemia, copiii lui Dumitru Talabă.

Pentru aceea să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> mai 17.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXII 25.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

293

1623 (7131) mai 17, Iași.

† *Arhiepiscopul Anastasie și mitropolit de Suceava*. Scriem și mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră Chirana, de s-au jeluit pre bărbatul său, pre Platon și au dzis că i-au mâncat și i-au străcat tot ce au avut; după acéia, au fugit și o au lăsat. Și au mărturisit popa Vasilie de Românești și alți mulți oameni buni, cum Platon nu iaste om bun, ce iaste făcătoriu rău.

Printr-acéia noi, dac-am vădzut jaloba ei și atăta mărturie mare, noi i-am făcut cartea noastră, ca să nu mai aibă treabă Platon cu Chirana, nici Chirana cu Platon, ce să fie slobodzi unul de altul, în véci.

De aceasta scriem și mărturisim cu această carte a noastră.

Scris în Iași, anul 7131 <1623> mai 17.

Anastasie mitropolit <m.p.>

Acad. R.P.R., CDXXV 112.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată, căzută.

294

1623 (7131) mai 21, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, sluga noastră Simion Gheuca fost mare comis și a arătat un zăpis de mărturie de la oameni buni și bătrîni, de la Gligorie namesnic din Birlad și Neculai cetașul lui și Arsenie și de la Ionașco și Condrea din Țițești și de la Cîrstea din Urlați și de la popa din Borosești și fiul lui Colici și Dumitrașco Telegă și de la alți oameni buni, cum a venit, înaintea noastră¹⁾, cneghina Stanca Murgucioae și cu nepoții panului ei Murgoci vornic, anume Isac și fratele lui, Costantin, și

¹⁾ greșit, în loc de «lor»

sora lor Avghinia, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au dat și au dăruit dreapta lor ocină și dedină, toată partea lor de moștenire ce au din <satul> Păulești și de asemeni toată partea lor de ocină ce au avut de cumpărătură din același sat, ce au avut de la frații cneghinei Stanca Murgucioae, cu tot venitul ¹⁾ din dreptele lor drese ce au avut de la ²⁾ voievod. Aceea au dat-o și dăruit-o mai sus scrisei slugii noastre, Simion comis.

Deci noi, dacă am văzut acel zapis de mărturie de la oameni buni, noi l-am crezut și de asemeni i-am dat și întărit lui, împreună cu cneghina lui, acele înainte zise părți de ocină din satul Păulești, ca să le fie și de la noi dreaptă ocină și danie și dăruire, neclintit lor, niciodată în veci. Și nimeni dintre rudele cneghinei Stanca Murgucioae sau din rudele lui Murgoci vornic să nu aibă a se amesteca acolo sau să turbure.

Iar cine va îndrăzni să strice această danie, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu și de preacurata maică a domnului Iisus Hristos și să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și de toți sfinții. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> mai 21.

† Domnul a zis.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CXLI 17.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom., ibid. CXLII 55. și o copie după trad. rom. din 1767 la Acad. R.P.R., ms. rom. 5181, f. 42 r.

295

1623 (7131) mai 29, Cotnari.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit gazdei ³⁾ noastre Fealtin Sas din Cotnari, dreapta lui ocină și cumpărătură din privilegiu de cumpărătură de la Petru voievod și de întărire de la însumi domnia mea, o moară și o povarnă, ce sînt pe pîrăul Buhainților.

De aceea să-i fie și de la noi ocină și uric și întărire, neclintit lui, niciodată în veci și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Cotnari, în anul 7131 <1623> mai 29.

† Însuși domnul a poruncit.

¹⁾ « Păulești . . . venitul » șters cu cerneală în orig.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ « gazdi » în orig.

† Mănjea <a scris>.

<Pe verso>: † În lipsa marelui logofăt, trimis de domnul nostru la Iași, eu Lupul al treilea logofăt am iscălit <m.p.>.

Acad. R.P.R., DCXXVII/5.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

296

1623 (7131) mai 30, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, Vasilie fiul lui Popa, nepotul lui Ursu și Iosip, fiul lui Ion Făcău și Părasca și Stan ginerele lui Măriian și Țârdea, fiul lui Sava, nepoții lui Ursu și Simion, fiul lui Nechita, nepotul Mușii și Căzacul, ginerele lui Nechita, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, tot satul Tuluțești care este în ținutul Covurlui pe Prut, lângă Gălați, cu o vie care a fost a lui Vasilie fiul lui Popa. Aceasta au vîndut-o credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea mare logofăt, pentru o sută de ughi galbeni.

Și întru aceasta, de asemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Dărăban, fiul lui Horga și Andreiu, fiul lui Mirea, nepoții lui Crăciun Tiuncă și Păntelei, fiul lui Tetilcă, nepotul lui Bonduș, de asemenea de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, partea lui Dărăban cu Andreiu, o sută și optzeci de pași din țarină, de la satul Ghidușeni. Aceasta au vîndut-o de asemenea boierului nostru, pan Ghianghea logofăt, pentru douăzeci și cinci ughi galbeni. Și iarăși partea lui Pănteleiu optzeci de pași din aceeași țarină din satul Ghidușeni, a vîndut-o pentru o vacă bună cu vițel, prețuită la 25 de taleri de argint.

Și s-a ridicat credinciosul și cinstitul nostru boier, pan Ghianghea mare logofăt și a plătit o sută de ughi galbeni în mîinile lui Vasilie, fiul lui Popa și Iosip, fiul lui Ion Făcău și Părasca și Stan ginerele lui Măriian și Țârdea, fiul lui Sava, toți nepoții lui Ursu și Simion, fiul lui Nechita și Căzacul, ginerele lui Nechita, nepoții Mușei, și de asemenea 25 de ughi în mîinile lui Dărăban și Andreiu și o vacă în mîna lui Pănteleiu.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bună voie dintre ei și plata deplină, iar domnia mea iarăși și de la noi am dat și am întărit boierului nostru, pan Ghianghea mare logofăt, acest sat Tuluțești pe Prut lângă Gălați cu o vie, care <a fost a lui Vasi>¹⁾lie, fiul lui Popa și acei 180 de pași din țarină de la satul Ghidușeni și de asemenea optzeci <de pași> ²⁾ din aceeași țarină a satului

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ omis.

Ghidușeni, ca să-i fie lui dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, neclintit lui niciodată în vecii vecilor. Și altul nimeni să nu se amestece.

S-a scris la Iași, în anul 7131 <1623> mai 30 zile.

† Singur domnul a spus.

† Nicoară al doilea logofăt a învățat. Și am iscălit <m.p.>

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXII/41.

Fotocopie după orig. slav, hirtie, pecete aplicată.

297

1623 (7131) iunie 6, Iași.

† *Iată dar noi, Ghianghea mare logof<ă>t și Gheorghie mare postelnic și Nicoar<ă> al doilea logofăt și Lupul al treilea logof<ă>t și Ionașco Cehan vornic de gloată și Dumitru Mălieșescul fost vornic și Vas<i>lie Neagoe vornic și Rugin<ă> pitar, scriem și mărturisim cu această scrisoare a noastră cum au venit înaintea noastră giupăineasa Sinclitichia Bilăias<a>, de a ei bună voe, de nime nevoită nici asuprită, împreună cu feciorul său, cu Ionașco Bilăi, și au dat și au dăruit nepotului său, giupănului Dumitrașco Ștefan, vornicul cel mare de țara de gios, și hiilor dumisale, a ei dreaptă ocină și cumpărătură, tot locul de dugheni cu dughene cu tot, ce iaste în târgul Iașilor, pre Ulița Strămbă, în Târgul Noou.*

Iară dumnealui giupănul Dumitrașco vornicul ca să aibă a gri<ji> pre giupăineasa Bilăias<a> până la moartea ei, iară după moartea ei, iarăș<i> să o grijască și pre dânsa și pre feciorul ei, pre Ionașco Bilăi, cum să cade morților.

Deci noi, dac-am vădzut că i-au dăruit dumisale și cuconilor dumisali acele dughene și dumnealui să o grijască cum să cade, noi am făcut cest zapis al nostru, ca să-i hie de mărturie până-ș<i> va faci și deres<e> domnești. Și nime de semenția lor ca să nu s-<a>městeci într-aceste dughene, ce mai sus scriu.

Și pre mai mare credință, ne-am pus și peceșili cătră acest adevărat zapis. Și eu Borăleanul uricar am scris, ca să s<e> știe.

Scris la Iași, v<ă>l<ea>t 7131 <1623> iun<ie> 6.

Ghianghea logof<ă>t <m.p.>

Eu Nicoar<ă> al doilea log<o>f<ă>t <m.p.>

Rogină pitar <m.p.>

Eu Dumitru Matieșescul vornicul

Cehan Racov<i>ță

Eu Vasile Negoe <m.p.>

Eu Lupul log<o>f<ă>t am iscălit <m.p.>

<Pe verso:> Conțeștii

Arh. St. Buc., M-rea Bîrnova, X/1.

Orig. rom., hirtie.

1623 (7131) iunie 7, Iași.

† Iată dar eu, Nicoară fost mare vornic, scriem și mărturisim, cu această carte a noastră, că m-am sculat de bună voia mea, nesilit de nimeni, nici asuprit și am vîndut dreapta mea ocină și cumpărătură, satul Cocoreniei, cu seliștea Loeștii, care sînt în ținutul Hirlăul, cu iazuri și cu mori și cu tot venitul. Aceasta am vîndut panului Vasilie Neagoie vornic de Botășeni, pentru . . . ¹⁾ taleri de argint, care ne-a fost și nouă dreaptă cumpărătură de la Gheorghie și de la fratele lui, Isac, fiii lui Cîrstea Cocoreanul, Ciurca, sora lui Cîrstea Cocoreanul, și de la fiii lui Toader Cocoreanul. Și diresul de cumpărătură, ce am avut, încă s-a dat în mîna lui Vasilie Neagoie, însă pe jumătate de sat. Dar două zapise, pe care le-am avut de la Ciurca și de la . . . ¹⁾ și de la surorile lui Cocoreanul, pe jumătate de sat, aceste zapise nu s-au dat în mîna lui Vasilie Neagoie, pentru că nu au fost la mine. Însă și aceste zapise am să le dau în mîna lui Vasilie Neagoie. Iar dacă nu se vor da, ele să nu se creadă, ci să se dea de asemeni în mîna lui Neagoie.

Și această tocmeală a fost dinaintea panului Ghianghea mare logofăt și a panului Dumitrașco mare vornic de țara de jos și Nicoară logofăt al doilea și Dumitru Mătieșescul fost vornic și a altor boieri.

Și am făcut milostivirii sale privilegiu pentru acest sat, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură și uric.

Aceasta mărturisim cu această carte a noastră.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> iunie 7.

Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

Eu Nicoară logofăt <m.p.>

Dumitrașco Ștefan mare vornic <m.p.>

Nicoară fost vornic <m.p.>

Dumitru Matieș vornic, am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/35.

Orig. slav, hîrtie, cinci peceți aplicate.

O trad. rom. din 1812 la Arh. St. Iași, CDL/10.

1623 (7131) iunie 11, Iași.

† Adecă eu Pătrașco și femée mea Mărica scriem și mărturisim cu cestu zapis al nostru, cum au fostu o cupă de argintu de au tras 12 ugh<i> și alte unente, ce ni s-au venit din partea Fătului, mie și lui Costantin. Deci cupa au pierit la niște dajnici, pentru treaba casei noastre.

¹⁾ loc alb în orig.

Dereptu acea noi ne-am pus ocina zălog, din Boțești, până-i vom scote cupa. Și acele unente, ce ne s-au venit din partea unchilui nostru, lui Făt<u> și alte unen<te>, să-și cée de la văru său, de la Pavăl.

Și aceasta tocmală s-au făcut denaintea a mulți omeni buni, anume: Măteiaș vătavul și Ionașco cizmariul și caduiul și Costantin diiacul și alți mulți omeni buni.

Și mai pre mare credință pusu-ne-am și pecețile. Însă stupie să-i împărțim acum.

Eu Ionașco diiacul am scris.

† *Scris la Iași, anul 7131 <1623> iun<ie>' 11 zile.*

Ionașco am iscălit <m.p.>

<Pe verso:> † Zapis de la Pătrașco și de la fimeia lui, Mărica, drept o cup<ă> ce au fostu zălog, dereptu 20 lei, la Dumitrașco Boldor și la Costantin din Boțăști.

Acad. R.P.R., III/153.

Orig. rom., hirtie, 3 peceți aplicate.

300

1623 (7131) iunie 13, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul, călugărilor de la sfinta mănăstire sfintul Sava, ca ei să fie tari și puternici cu cartea domniei mele a ține niște vii și grădini, ce sînt la tîrgul Iași, la Dealul Epurelui, ce au fost date de Macarie călugărul, care s-a numit în mirenie Cefut Manole, iar acum se află la sfinta mănăstire Galata și voiește să ia acele vii și grădini de la sfinta mănăstire sfintul Sava.

Pentru aceea, dacă el voiește să șadă în sfinta mănăstire sfintul Sava el să aibă a socoti acele vii și grădini și să slujească sfintei mănăstiri, iar dacă nu vrea să stea în sfinta mănăstire sfintul Sava, ci voiește să trăiască în altă mănăstire, el să n-aibă treabă la acele vii, nici la grădini, să fie călugării din sfinta mănăstire sfintul Sava tari și puternici să țină și să apere viile și grădinile de către el, și dacă ar voi el să-i turbure, ei să aibă a-l pedepsi și alunga de acolo.

Și nimeni să nu îndrăznească a-i ține sau opri, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, anul 7131 <1623> iunie 13.

† Domnul a poruncit.

† Dumitrașco Ștefan mare vornic a învățat.

† Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava-Iași, XLII/5.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1794.

1623 (7131) iunie 15.

† Adecă iau Găr<dan>¹⁾ din Banhănă, sângoru mărtorisăscu cu cest cu zăpis al miu com am cădzut întru nevoia printru nești mascorii a lui Larion din Urdzécii, deci și a Ștefului a țăganului.

Deci iau <n>-am avot nece o potére, ce am cădzut la Zaharie din Berbeștii, de mii-au dat 25 talér<i> bani mar<i> și mi-am pos ocena din Bahnă zalugu până <la săntă Mărie>¹⁾ maré. De noiuu însamă banii să-i dau să hie ... ¹⁾ ... ¹⁾dinnaintea lui Mihăilă Hoțmândii din Mărișești și dinaintea ... ¹⁾ Larion *de acolo* și denaintea lui Gavril *de acolo* și lui Miloș Podrigă *de acolo* și denaintea lui Ionăș *din Berbeștii* și Toader *de acolo* și Berheci *de acolo* și Vas<i>lie de acolo și denaintea mulți omenii bon<i> am fostou într-acea tocmală.

Mai maré credința mi-am pus iscălitora.

Pop<a> Larion

V<ă>l<ea>t 7131 <1623> iuni<e> ²⁾ 15.

Acad. R.P.R., XLII/5.

Orig. rom. hîrtie, două peceți inelare, aplicate.

1623 (7131) iunie 18, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a pîrît de față, înaintea porții domniei mele, Gligor din satul Răspopi pe Dumitru de acolo și pe Mirca de acolo și pe alți săteni pentru îndereptări ³⁾ și pentru cislă, ce spunînd Gligor asupra lui Mirca și asupra lui Dumitru că el a avut niște oameni în satul lor scriși de la îndreptări, iar Mirca și Dumitru au spus că nu au fost oameni scriși la cislă și îndreptări. Și am dat lege lui Mirca și Dumitru și au jurat, cu oameni buni, și s-au îndreptat și și-au pus ferie înaintea noastră.

Și de aici înainte să nu mai pîrască Gligor pe Mirca <și pe>¹⁾ Dumitru pentru această pîră, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele. Și Gligor să plătească cislă cum va avea bucate și cum va fi scris de îndreptări. Așa să știți și mai mult jalobă să nu vină înaintea noastră. Altfel să nu faceți, să-i apucați; să-i lăsați foarte în pace de cislă.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ ultima cifră a anului, ca și luna iunie sînt corectate.

³⁾ • îndereptări • așa în orig.

În Iași, anul 7131 <1623> iunie 18.

† Domnul a spus.

† Icnășco Cehan vornic <a învățat>.

† Costin <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XVII/6.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

303

1623 (7131) iunie 19, Iași.

† *Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre pîrcălabilor de la Neamț. Dămu-v<ă> știr<e> că domnii mēli s-au jeluit rugători<i> noștri călugări de la svânta mănăstiri de la Săcul pre târgoveți, pre nemțeni, dzăcându că ș-au făcut ei o carte să oprească o poian<ă> a sventei mănăstiri; ce pentru acea poian<ă> s-au fost ei mai părăt în dzileli Radului vodî și i-au fost rămas și le-au hotărātu și s-au aflatu că iaste locul sventei mănăstiri și le-au făcut și drése pre acea poian<ă>.*

Dereptu acea, diaca veți vedea cartia domnii miali, iar voi să dziceți acelor târgoveți să lase acea poian<ă> a sventei mănăstiri foarte în paci; iar de le va părea lor cu stră<m>bul, să li dați dzi, să stea fați înnaintea domnii mēli și să-ș<i> aduc<ă> și derésele înnaintea noastră, și să li faceți și hîrtie de dzi. *Aceasta vă scriem; altfel să nu faceți.*

În Iași, 7131 <1623> iun<ie> 19.

† *Însuși domnul a poruncit.*

† *Marii boieri au învățat.*

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIII/4.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

304

1623 (7131) iunie 20, Iași.

† *Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înnaintea noastră și înnaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră, Dumitrașco Fulger diac, cu un zăpis de mărturie de la boierii noștri, Lupul logofăt al treilea și de la Ghiorghie Roșca vistier și de la Neaniul fost pîrcălab și de la Drăgușan diac și de la Lupan vătav de vistiernicei și de la Iordachi diac și de la popa Simion și de la Misail medelnicer și de la Ursan pitar și de la Vasilie Broască cămăraș și de la Duma căpitan și de la Crăciun Găozu hotnog și de la Dediul vătav și de la Toader Zatic și de la Samfirici și de la Tudor și de la Baico¹⁾ și de la mulți oameni buni, boieri*

¹⁾ cuvintele: «Tudor și de la Baico» s-au scris posterior peste un loc inițial alb.

și slugi ale domniei mele și oșteni de mai înainte, scriind și mărturisind în aceste zapise, precum el și-a cumpărat, dinaintea lor, niște case din satul Tode-rești, din ținutul Cîrligătura, cu locul caselor. Și de asemeni o parte de ocină de la sluga noastră, Simion Capșea medelnicerel, pentru cincizeci și trei taleri bătuți, toată partea lui, cît se va alege din vatra satului și din apă, cu loc de iaz și din cîmp și din țarină și din pădure.

Ce acea parte de ocină, i-a fost cumpărătură de la mătușa lui, Frăsina, fiica lui Vicol.

Și de asemeni el și-a cumpărat, dinaintea lor, o parte de ocină din același sat Toderești, de la Iachim și de la fratele lui, Toader și de la surorile lor, Anghe-lina și Maria, fiii Anei, nepoții lui Bulașco, toată partea lor, cîtă se va alege, din tot locul, și cu loc de prisacă, pentru doisprezece taleri bătuți. Și de asemeni, o parte de ocină din acel sat el și-a cumpărat de la Nastasia, fiica lui Arman, din cît se va alege partea lui Arman, jumătate de parte, pentru doisprezece taleri bătuți.

Și de asemeni el și-a cumpărat jumătate de sat de Lupșești, pe Soluneț, în ținutul Soroca și cu iaz în apa Solunețului, de la Ion Ujdilă, fiul lui ... ¹⁾, pentru cincizeci ughi galbeni.

Deci noi văzînd aceste zapise și mărturie de la atîția oameni buni, boieri și slugi ale domniei mele și oșteni de mai înainte, noi i-am crezut, și de la noi dăm și întărim slugii noastre mai sus scrise, Dumitrașco Fulger diac, toate aceste părți de ocină, ce sînt scrise mai sus, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și întărire, cu tot venitul, neclintit lui niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7131 <1623> iunie 20.

† Domnul a spus.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Dumitru cămănar.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VIII/5.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

305

1623 (7131) iunie 20, Iași.

† Io Ștefan Tomșe² voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Mol-dovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Zadul, fiul Magdei, cu zăpis de mărturie și de cumpărătură de la Pătrașco fost mare vornic, mărturisind că a venit înaintea lui Magda, mama lui Zadul, și a pîrit pe cumnatul său Onichie pentru o bucată de ocină, loc pentru o casă, din satul Antălești

¹⁾ loc rupt în orig.

și cu jirebie din cîmp, care parte a răscumpărat-o Onichie de la Eremia Stăncescul și lui Stăncescul i-a fost cumpăratură de la Bormotă, pentru doi boi și cinci taleri. Și s-au tocmit dinaintea lui și a întors în mîinile lui Onichie jumătate din acea ocină, un bou și doi taleri și încă a mai dat Magda și două oi în mîinile lui Beleiu, fiul lui Bormotă.

Și de asemeni a adus Zadul zăpis de mărturie de la sluga noastră Dealeu aprod înărturisind că a venit înaintea lui Fădora, femeia lui Onichie, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asupra și a vîndut și cealaltă jumătate <din> partea de ocină mai sus spusă, din satul Antălești, jumătate dintr-o casă, din vatra satului și cu jirebie din cîmp. Aceea a vîndut-o nepotului ei, Zadul, pentru douăzeci și unu taleri și un bou cu care bani și bou i-a fost datoare și s-au tocmit dinaintea lor.

Deci domnia mea cum am văzut acele zăpise de mărturie le-am crezut, pentru aceea i-am dat și am întărit lui Zadul acea parte de ocină, loc pentru o casă din satul Antălești, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpăratură cu tot venitul. Pentru aceea altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> iunie 20.

† Doimnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <in.p.>

† Vasilie Dinga <a scris>.

Muzeul raional Fălticeni, nr. 23.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, II/25.

306

1623 (7131) iunie 23, Bîrlad.

† *Iată noi* Jurju șoltuz și 12 părgari și Lazor *foșt mare* șetrar și Crăciun Nicorici și Ciudin Maftei cupeș, Enachie Goian cupeș și *toți țîrgoveșii bătrîni din țîrgul* B<ă>rladu, adecă au venitu înaintea noastră și înaintea a tot orașul, popa Vasilie Gavrincea și Dămiiian și Ștefan și Ciuin<ă>rtan și Ganea și Eremiia, ce sânt toți din Ionășeșt<i>, de țănutul B<ă>rladului, toți nepoții lui Ivanu, moșul lor din sat din Ionășeșt<i>, din obârșia Jiravățului; ș-au dat ei de bună voia lor acel sat giupănului Dumitrașco Ștefan vornicul cel mare de ț<a>ra de gios, dereptu 120 de galbeni bani buni, prentu ce s-au găsit un om ucis într-aceea seleșt<i> și noi, tot orașul, am vădzut acea moarte cu ochii noștri.

Deci ei au venit și s-au rugat cu rugăciune mare, den fața orașului ș-au dat acea seleșt<i>, ce-i mai sus scris<ă>, Ionășeșt<i>, dumisali vornicului, ca să-i hie dumisali dereaptă ocină și moșie, netrecută necidăniară.

Deci noi, deca am vădzut fiatele cestor oameni buni, dăndu și făcându bună tocmală, noi așijderi de la noi am făcut cest zăpis și scrisoare de la

oraș, ca să-i fie dumisali vornicului direaptă ocină și moșie cu credință, până cându va faci ș-alte derés<e>.

Mai pre mare credință, pecete orașului am pus, ș-[a]ale nostre ca să să știe.

† În <B<ă>rladu, în anul 7131 <1623> iun<ie> 23.

Arh. St. Buc., M-rea Nicoriță, IX/3.

Orig. rom., hirtie, 3 peceti aplicate.

Cu o copie din 1790.

307

1623 (7131) iunie 25, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, starostelui de Putna și vătafului de hînsari ¹⁾ și celorlalte slugi ale noastre, cite vor merge cu slujba domniei mele prin acel ținut. Să aveți a lăsa foarte în pace niște mori ale sfintei mănăstiri numite Tazlău și bucațele ce au avut ei acolo, la acele mori, întru nimic să nu aveți a turbura și nici a lua ce este la acele mori, ci să fie foarte în pace și nici o treabă să nu aveți cu acele mori.

Aceasta vă scriem și mai mult să nu turburați. Dacă mai ¹⁾ vine jalobă, să știți bine că veți fi de mare pedeapsă. Altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7131 <1623> iunie 25.

† Însuși domnul a poruncit.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău IV/6.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, căzută.

308

1623 (7131) iunie 25, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfintului duh, troiță sfântă, de o ființă și nedespărțită. Adică eu robul stăpînului domnului dumnezeu și mîntuitorului meu, Isus Hristos, adevărat închinător al sfintei troițe, Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, fiul binecinstitorului Ștefan Tomșea voievod, facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia mea, cu bunăvoirea atotțiitorului dumnezeu și prin cugetul îndurării sale, din frageda noastră copilărie, în dorința iubirii de dumnezeu am dorit ca să urmăș pașii binefacerilor domnilor celor vechi binecinstitori, care au fost mai înainte, a bunilor și a străbunilor noștri, care au zidit biserică și mănăstiri, întru slava și lauda

¹⁾ așa în orig.

temutului și mărețului nume al dumnezeului nostru, pentru pomenirea lor și a părinților lor, ce și după trecerea lor trupurile lor, acum stau ca vii, se odihnesc în faptele îndeplinite cu mâinile lor, iar sufletele lor sînt în mîna lui Dumnezeu.

La aceasta deci domnia mea totdeauna întristîndu-ne și din durerea inimii dorind, preabunul dumnezeu, în mila lui preabogată, netrecînd cu vederea ruga noastră, cea către binefăcătorul bogat în nădejde, a binevoit și s-a îndurat de noi și ne-a dăruit puterea și vreme prielnică de am căpătat ceea ce am dorit.

De aceea, cu bunăvoința lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea rugătorilor noștri arhieriei ai lui Dumnezeu, ierarhii noștri moldoveni chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Atanasie episcop de Roman și chir Evghie episcop de Rădăuți și chir Pavel episcop de Huși, domnia mea am început și am făcut biserica și mănăstirea, în locul cel bine arătat nouă, numit Solca, care s-a și sfințit în numele sfinților, prealăudaților și întiilor stătători și apostoli de frunte Petru și Pavel și al celorlalți sfinți apostoli.

Și de aceea domnia mea, după cită putere și sirguintă dată de Dumnezeu domniei mele, am înzestrat sfînta biserică și mănăstire și iarăși am miluit ruga noastră cu un sat anume Storeștii ce este în ținutul Hîrlău, ce acest sat a fost drept domnesc și ascultător de ocolul tîrgului Hîrlău.

De aceea, să fie de la noi acest sat mai sus scris, Storeștii, mai sus zișilor rugătorilor noștri de la sfînta noastră mănăstire Solca, uric și ocină, cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă, pe unde va fi, și cu finețe, neclintit lor, niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris să-i fie hotar din toate părțile, după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Ștefan voievod și credința boierilor noștri: credința panului Dumitru Ștefan mare vornic de țara de jos, credința panului¹⁾ mare vornic de țara de sus, credința panului Mihail Tăutul și Iurașco Dracea, pîrcălabi de Hotin, credința panului Ionașco pîrcălab de Neamț, credința panului Vasilie Bucium, pîrcălab de Roman, credința panului Miron Barnovschi, hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Gheorghie postelnic, credința panului¹⁾ spătar, și credința panului Apostol Catargiul paharnic, credința panului¹⁾ stolnic, credința panului Dumitrachi vistier, credința panului Ionașco Corui comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau iarăși pe oricine Dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clintască dania și miluirea noastră ci să le dea și să le întărească.

¹⁾ loc alb în orig.

Iar cine s-ar ispiti și ar îndrăzni să strice dania și miluirea noastră și po-
menirea noastră, cea către sfânta mănăstire, acela să fie blestemat și de trei ori
blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pământului și de prea-
curata maică de dumnezeu a lui Hristos și de înșiși sfinții apostoli de frunte,
Petru și Pavel, și de ceilalți sfinți apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți
părinți de la Nicheia. Și blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui și să
aibă parte cu Iudeii, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos,
sîngele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi și cu Iuda vîn-
zătorul lui Hristos, în chinurile cele fără sfîrșit, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am
poruncit credinciosului și cinstului nostru boier, pan Ionașco Ghianghea
mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte
a noastră.

A scris Dumitru la Iași, în anul 7131 <1623> luna iunie 25.
Ștefan voievod.

Acad. R.P.R., Peceți nr. 67.
Orig. slav, perg., pecete atîrnată.

309

1623 (7131) iunie 25, Iași.

Tălmăcire.

Iată eu Miron Barnovschii hatmanul și părcălabul Sucevii însuș*ci* adi-
virez asupra me cu acest drept zapis, precum că de nimine silit, nici asuprit,
ci după bună voința me și din bunățate inimii meli am închinat sf<in>tii
de nou zidite mănăstiri ce să numești Solca und eiaște hramul sf<in>ților pre-
lăudaților apostoli, întâi șazători în frunte, Petru și Pavel, și am dat sf<in>tii
mănăstiri, din drepti averile mele și dintru ale meli adivărate ocini și cumpă-
rături, pentru păcatile noastre și al<e> părinților noștri, un sat din ținutul
Dorohoiului, anumi Mlinăuții cu curți și mori și cu bălți de pești.

Și iarăși o giumătate de sat dintru acelaș<i> țănut, anumi Plopenii cu
loc de moară pe Jijia și pe Iubăniasa încă cu loc de mori și hălișteu.

Aceste doao sate mai sus scrisă, însuș<i> eu astăzi le-am dat, cu toate
documenturile de cumpărătură ce am avut asupra acelor sate, în mănule călu-
gărilor de la sf<in>ta mănăstire Solca.

Deci încă mai am a da doao sate sf<in>tii mănăstiri Solca, anumi satul
Uricani pe Bahlui, cu curți și cu mori pe Bahlui și cu prisac<ă>, care estî în
țanu<tu>l Cărligăturii, driapta cumpărătura me și iarăși alt sat anume Căcăceni
pe Cracău, în țănut Niamțului, cu moară pe Cracău și cu curți și prisac<ă>,
care sat, mai sus scris, îmi iaste danie de la răpousatul moșul mieu, visternicul
Siunion Stroici, fiindcă el ficiori din trupul lui n-au avut.

Dar aceste doao sate, Uricani pe Bahlui, in țanutul Cărligăturii și Căcăcenii, in țanutul Neamțului, să aibu eu a mă hrăni cu dănsile până la moarte me, iar după moarte noastră să fii a sf<in>ții mănăstiri Solca, cu toate viniturile lor.

Deci sf<in>ții călugări de la mai sus scris<a> sf<in>ta mănăstire Solca să aibă a scrie pre părinții noștri și pre noi și pe moșul nostru Simion Stroici, in pomenicul cel mare și la d<u>m<ne>zeescul jertven[n]ic și să aibă a face și pomenire noao și părinților noștri, din an in an, a doao zi după zioa sf<in>țului marelui mucenic a lui Hris<tos> Dimitrie.

Iar după viața noastră, cini s-ar scula din niamul sau ruda noastră, vrându a strica daanie și așăzare noastră, de cătră sf<in>ta mănăstire, acela să fie neertat de d<o>mnul d<u>m<ne>zeu, ziditoriul ceriului și al pământului și de preacurată maica lui și de toți sf<in>ții să fie blăstămat și afurisit și să aibă parte cu Iuda vânzătoriul lui d<u>m<ne>zeu, in vecii, nesfârșit, amin.

Miron Barnovschi hatman și părcălabul Sucevii, cu mâna me însuș<i>.

În Eș<i>, v<e>let 7131, 1623, iuni<e> 25.

Acad. R.P.R., XIX/31.

Trad. rom. de la începutul sec. XIX.

310

1623 (7131) iunie 28, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și sfintului duh, treime sfintă, de o ființă și nedespărțită. Iată eu robul stăpînului domnului dumnezeu și mîntuitorului meu Iisus Hristos, adevăratul închinător al sfintei treimi, Io Ștefan voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei, fiul binecinstitorului Ștefan Tomșa voievod.

Iată acest adevărat și credincios boier al nostru, Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asușrit, ci cu bunăvoința atotțitorului dumnezeu și cu grija milostivirii sale și a dat și a miluit sfînta noastră rugă și mănăstire nou zidită, anume Solca, unde este hramul sfinților prealăudaților <și> întii șezătorilor și de frunte apostoli, Petru și Pavel și al celorlalți sfinți apostoli, cu patru sate, din dreptele sale ocini. anume: Mlenăuți, ce este in ținutul Dorohoi cu curți și cu mori și cu bălți pentru pescuit și iarăși jumătate din satul Plopeni, din același ținut și cu vad de moară in riul Jijia și cu loc de iaz pe pîrăul Iubăneasa.

Și a dat și privilegiile de cumpărătură ce a avut pe aceste sate in miinile rugătorilor noștri călugări de la mai sus zisa noastră mănăstire Solca.

Și de asemeni încă a mai dat satul anume Uricanii, ce este in ținutul Cîrligătura, cu curți și cu mori in Bahlui și cu prisacă, care îi este lui dreaptă cumpărătură și de asemenea satul anume Căcăcenii, ce este in ținutul Neamț. Și cît timp va fi in viață să aibă el a ține acele două sate mai sus zise, Uri-

canii și Căcăceanii, și după moartea lui iarăși să fie ale sfintei mănăstiri mai sus scrise, Solca, cu tot venitul.

⟨Iar acel mai sus scris sat⟩ Căcăceanii, cu curți și cu mori . . .¹⁾ și cu prisacă nu i-a fost lui cumpărătură ⟨ci a fost al bunicului său Simion Stroici⟩ vistier ⟨și⟩ pentru că n-a avut copii din trupul lui, el l-a dat sfintei mănăstiri mai sus spuse, Solca, să fie întru veșnică laudă domnului dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și pentru sufletul lui și al părinților lui și al moșilor și al strămoșilor lui.

Pentru aceea să-i fie și de la noi sfintei rugi mai sus spuse, mănăstirii Solca, ispisoc și ocină, cu tot venitul, din cîmp și din pădure și din apă, pe unde vor fi, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar egumenul și preoții și diaconii și toți cei întru Hristos frați trăitori în această sfântă mănăstire să aibă a-l înscrie la sfîntul mare și micul pomelnic și la dumnezeiescul jertfelnic ⟨pe el⟩ și pe părinții lui și să le facă pomenire, din an în an, părinților lui în ziua . . .²⁾ și să-i pomenească în fiecare zi la vecernie și la pavecerniță și la utrenie și la liturghie și la sfînta proscomidie, după cum este obiceiul sfintelor, dumnezeieștilor biserici, după așezarea sfinților părinți, să fie așa pînă cînd va sta sfînta mănăstire.

Iar după trecerea lui din viața pămîntească cine va fi ruda lui și se va ispiti să strice dania și miluirea și pomenirea lui cea către sfînta mînăstire, unul ca acela să să fie de trei ori blestemat și blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a domnului Hristos și de sfinții de frunte apostoli Petru și Pavel și de ceilalți sfinți apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți și blestemul lui Arie să vină asupra capului lui și să aibă parte cu Iuda, vînzătorul lui Hristos, în muncile cele fără de sfîrșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7131 ⟨1623⟩ iunie 28 zile.

Ștefan Tomșa voievod ⟨m.p.⟩.

Biblioteca Universității din Cluj, Fond Sion, nr. 18.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/184.

O trad. rom. din 1765 la Acad. R.P.R., CCLVI'4.

311

1623 (7131) iulie 10, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui dumnezeu, doinn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit Dochiei, fiica lui popa Ion din Țutcani, dreapta ei ocină și dedină din satul Țutcani, a treia parte de sat

¹⁾ neclar.

²⁾ loc alb în orig.

ce este în ținutul Neamț, care această a treia parte de sat fusese împresurată de Vasilie Bolboacă și el își făcuse zapise de mărturie de la oameni buni, fără știrea ei, cum și-a cumpărat el, de la ea, această mai sus scrisă ocină. Iar apoi a venit ea, înaintea domniei mele, și s-au pîrit pentru dreapta ei ocină și dedină.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru i-am judecat cu dreaptă judecată și am lăsat martorii, care sînt scriși în zapisul lui Vasilie Bulboacă, și am trimis cartea domniei mele la Savin fost sulger, și să aibă a-i judeca și să aibă a chema pe toți martorii lui Vasilie Bulboacă și să aibă a jura, cum a cumpărat acest mai sus scris Vasile Bulboacă această parte de ocină de mai sus scrisă, de la ea.

Iar cînd i-a chemat, nici unul dintr-înșii nu a vrut să jure, ci au spus că nu știu nimic. Deci a rămas acel zapis mincinos, după cum însumi domnia mea am văzut cartea de mare mărturie de la Savin sulger. De aceea Dochia, fiica lui popa Ion din Țutcani, s-a îndreptat dinaintea noastră.

Pentru aceea, domnia mea și de la noi am dat și am întărit Dochiei cea ocină, a treia parte, ca să fie și de la noi uric, ocină, cu tot venitul.

Și nimeni altul să nu de amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, anul 7131 <1623> iulie 10.

† Insuși domnul a poruncit.

† Săcuiu <a scris>.

<Pe verso:> † În lipsa milostivirii sale panului Ghianghia mare logofăt, de la curte, eu Nicoară logofăt am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Botoșani. nr. 353.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

312

1623 (7131) iulie 11, Iași.

† *Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și și întregului sobor de iu sfînta mănăstire numită sfîntul Ilie. Dămu-v<ă> știre că ați trimis pre ceșt<i> călugăraș<i> și cu carte de la voi, de la săbor, de vă jeluiți pentru rîndul celui loc de ocină domnească ce v-am dat domnia mea acolo și nește poslușnici ce v-am dat acolo, pre acel loc, să vă hie vecini și poslușnici, cum intră Șcheii pre hotarul vostru și învăluescu pre acei poslușnici.*

Volnic iaste domnul cu locul domnescu să facă cu dănsul ce va vrea și a-l da cui va vrea. Dereptu cea, deaca veț<i><ve>dea cartea domnii mele, iar voi să socotiț<i> hotarul celui loc: pre cine veț<i> prinde în hotarul celui loc, ce v-am dat domnia mea, să-l bateți cu trei sute de toiage, păn<ă> să vor zdrobi; iar de nu veț<i> face așa cum iaste învățătura domnii mele, vom trimite de vor face voao acéia certare.

Nimică să nu vă tēmeț<i> de aceia oameni ce-i veț<i> prinde pre acelu loc; iar de va hi care cumva, domniia mea vom da samă de aceia oameni și cu domniia mea-ș<i> vor întreba.

Așijderi acei oameni ce v-am dat domniia mea poslușnici, să-i certăți, să poslușască și să lucrédză mănăstirei, la ce va hi lucrul și poslușeniia, însă și voi să-i socotiți cînd vor veni la magherniță, cu bucate și cu băutură, că aceia vă sint voao vecini și poslușnici.

Aceasta vă scriem. *Altfel să nu faceți. Altfel nu va fi.*

La Iași, 7131 <1623> iulie 11.

Însuși domnul a poruncit.

Pătrașco <a scris>.

Muzeul raional Suceava nr. 63.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

313

1623 (7131) iulie 12, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră Neculai, fiul lui Dumitrașcu Seachel, din ținutul Neamțului și s-a pîrit de față, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, cu Luca Fuștele din Averești pentru un sat anume Siliștea Ruselor ¹⁾, ce este în ținutul Neamț.

De aceea Neculai, fiul lui Dumitrașcu Seachel, și-a adus drepte privilegii și drese, ce are el de cumpărătură și de întărire de la Alexandru voievod și cu uric de la Ieremia Moghila voievod. Și a arătat aceste privilegii, înaintea noastră, cum îi este lui dreaptă cumpărătură acel sat ce scrie mai sus, anume Siliștea Ruselor ¹⁾ și a rămas pe Luca Fuștele, din toată legea și și-a pus ferie, înaintea noastră, Neculai, fiul lui Dumitrașcu Seachel.

Deci Luca Fuștele, de acum înainte, să nu mai ¹⁾ aibă a pîri pentru această pîră pe Neculai, fiul lui Seachel, niciodată în veci, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> iulie 12.

Domnul a poruncit.

Marii boieri au învățat.

† Cojocea <a scris>.

<Pe verso:> În lipsa milostivirii sale pan Ghianghea mare logofăt de la curte, eu Nicoară logofăt al doilea am iscălit <m.p.>.

Arh. St. Iași CCCL/160.

Copie slavă din sec. XX.

¹⁾ așa în text.

1623 (7131) iulie 15, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Păscălina Iacomiasa cu un zapis de mărturie de la Procop și de la Arsenie și de la Ionașco, neguțători din târgul Iași și de la mulți neguțători și oameni buni, scriind cum și-a cumpărat ea o parte de ocină din satul Rusii Goei, a șasea parte din câmp și din pădure și din apă, de la Nastasia și de la Erina, fiicele lui Petrea spătar, pentru douăzeci galbeni ungurești.

Deci noi văzînd acel zapis de mărturie de la atîți neguțători și oameni buni, noi l-am crezut și de asemeni și de la noi am dat și am întărit Păscălinei Iacomiasa acea înainte zisă a șasea parte din Rusii Goei.

De aceea, să-i fie și de la noi uric și ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scriș la Iași, în anul 7131 <1623> iulie 15.

† Insuși domnul a poruncit.

† Marmure <a scris>.

<Pe verso:> † În lipsa milostivirii sale, pan Ghianghea mare logofăt de la curte, eu Nicoară al doilea logofăt am iscălit <m.p.>.

Acad. R.P.R., LXI/27.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1824.

1623 (7131) iulie 19, Iași.

† Io Ștefan Tomșea voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, boierul nostru, Ionașco Cehan vornic de gloată, cu un zapis de mărturie dinaintea popii Nicoară din Horjești și a slugi domnești și oameni buni anume: Cihan cel bătrîn și Rusul și fratele lui, Laur din Stănești și Toader Mărgelat și de la Stîngaci și de la Simion din Stănești și de la Bălici și Văsiu din Ciorăști, scriind și mărturisind, că el și-a cumpărat o parte de ocină din satul Nemicani, de la Toader Hudici pitarel din Hudicani, toată partea lui cît se va alege din satul Nemicani ¹⁾, care acea parte de ocină i-a fost cumpărătură de la Toader Cosiță, pentru treizeci taleri bătuți.

Și iarăși a adus înaintea noastră alt zapis de la Toader Dubău ureadnic din Huși și de la șoltuz și 12 pîrgari de acolo și de la popa Trifan și de la Duuitru Soraci și de la Gavril Iuriescul și de la Balcău Ianciul, iarăși și de

¹⁾ În orig. cuvîntul « Nemicani », scris peste loc ras; era scris întîi « Hudicani ».

la Roman și Gligorie din Păhnești și de la Bilașco și Frăea și Hilip și popa Oniță din Șopărleni, de asemeni scriind că și-a cumpărat o parte de ocină de la Sava stolnicel, fiul lui Rașco, din toată partea tatălui său, Rașco, cât se va alege, jumătate din satul Șopărleni, pentru șasezeci taleri de argint.

Și de asemeni a adus înaintea noastră alt zapis dinaintea lui Ionașco fost mare aimaș și de la Toader din Botneni și de la popa Efrim și de la Moisei, de asemeni scriind că și-a cumpărat o parte de ocină de la Măriica Stângacioae, fiica lui Posmag, nepoata Micăi, toată partea ei cât se va alege din satul Dolhești, jumătate, însă partea din țarină și din vatra satului, iar finațul să fie tot, pentru douăzeci și doi taleri bătuți.

Iar noi văzîndu-i acele adevărate zapise de mărturie de la atîți boieri și oameni buni, noi am crezut și de asemeni și de la noi i-am dat și i-am întărit boierului nostru mai sus scris, Ionașco Cehan vornic de gloată, acele toate mai sus zise părți de ocină din acele sate, ca să-i fie lui și copiilor lui ocine și cumpăratură, uric și întărire, cu tot venitul.

Și la aceasta iarăși i-am dat și i-am întărit, din ispisocul de întărire de la Eremia Moghila voievod, dreptul lui rob¹⁾ țigan, anume Toader cu femeia lui Todosia, cu copiii lor, care i-a fost și cumpăratură de la Ionașco fost stolnic, pentru un cal prețuit la cincizeci taleri numărați.

Pentru aceea, să-i fie cu tot venitul nemișcat și neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> iulie 19.

Însuși domnul a poruncit.

Ion Focea <a scris>.

<Pe verso:> În lipsa de la curte a milostivirii sale, pan Ghianghea mare logofăt, eu Nicoară logofăt al doilea am iscălit <m. p.>.

Acad. R.P.R., CXLI/86.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

316

1623 (7131) iulie 23, Iași.

Io Ștefan Tomșa v<oie>vod, cu mila lui dumnezeu, domn țării Mold<o>vie<i>. Adică acest adivărat sluga noastră credincioasă, Manolachi vam<e>ș, au slujit noi cu direaptă credință. Pentru aceia, văzând noi a lui dreaptă, credincioasă slujbă <care> au slujit noi și pămîntului nostru, i-am dat și l-am miluit de la noi, în pămîntul nostru a Moldavii, niști sate anumi Visterniceni și Rogojanii și Roșiiacii, de pe Răut, cu loc de moari în Răut și cu heleștei, și altu sat, anumi Mășcénii, ce esti pe apa Nistrului, din țan<u>t Sorocăi.

¹⁾ • holop • în orig.

Cari aceli sate au fost a lui Isac Balica hat<man> și li-au prăpădit la a lui viclesug, când s-au legat ei și cu alți boeri pribegăți<i> din Țara Leșască, cu multă oaste leșască și cazaci, cu săbii și focuri, și au vinit asupra domniei meli și a pământului nostru și mari război s-au făcut cu domnia me la apa Jăjăi, și atotputernicul dumnezău i-au adus supt sabia domniei meli, unde și oasăli lor față sint, pentru vecinica mărturii.

Și boerul nostru de sus scris, Manolachi mare vameș, au dat domniei meli 600 galbini, care bani am dat domnia me la trebuința pământului. Drept aceia, să-i fie și de la domnia me aceli de sus arătate sate, danie și întăritură, fiilor lui, cu toate hotarăli și cu tot venitul, neclintit în veci.

Dar cini s-a ispiti să strici a noastră danie și așazari și miluiri, acela să fii neertat și afurisit de la domnul dumnezău și ziditorul cerului și a pământului și de maica precista, precurata ficioara Mariia, și să șază ca Daftan și <A>viron la soboari, și să lăcuiască cu Macsimiian și Dioclitiiian, vrășmașii lui dumnezău și să fii părtași cu Iuda și Arie, vinzătorii de dumnezău, în veci de veci, amin.

S-au scris în Eși, la anul 7131 <1623> iuli 23.

Însuși domnul au poroncit.

Noi Ștefan v<oie>vod.

Ion Focea <a scris>.

S-au tălmăcit asămine de Andrei tălmaci cap<i>t<an>, la an <1>794, oct<om>vr<ie> 4.

S-au poseduit și este întocma. Theod<o>r Gașpar diiac, 1819 apr<ilje>1.

Fiindcă în celu adivăratu ispisoc să cuprind și alți numi de moșii a casăi, s-au oprit la casă și sfintii mănăstiri s-au dat această adivărată copii. <1>819, apr<ilie> 20.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XXVII/1.

Trad. rom.

317

1623 (7131) iulie 29.

Carte domniască scrisă pe sirbiia, de la Ștefan Tomșe v<oie>vod, în care scriia că au venitū innaintē mării salē și a boiarilor, călugării de la sf<î>nta m<ă>n<ă>stire Homorulū cu unu zapis de la Mihailū Trifan *foșt* post<elnic>, precumū au dat numitei m<ă>n<ă>stiri 2 fălci viia la Cotnariu în Dialulū Episcopului, pentru sufletulū lui și a părințilorū lui și ca să-i facă călugării *pomenire* dinū anū în anū și să-i scriia în sf<î>ntulū marélē pomialnicū.

Pentru acēia și mărie sa, vāzāndū acelū zapis de mărturiia de la Trifan *foșt* pos<telnic> întăreștē stăpānirē numitei m<ă>n<ă>stiri pre acélē doao fălci viia de la Cotnari.

Din anii 7131 <1623> iul<ie> 29.

Acad. R.P.R., ms. rom. 111, f. 77 v.

Copie rom. din 1779.

1623 (7131) august 4, Iași.

† Io Ștefan Tomșa voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, mari și mici, rugătorii noștri călugări de la sfânta mănăstire numită Secul, unde este hramul tăierea cinstitului cap al înaintemergătorului botezător Ioan, cu un zăpis de mărturie de la Bratei fost pîrcălab, Ioan Reașcoi fost căpitan și de la Simion din Sămășcani și Luca de acolo și de la alți mulți oameni buni scriind și mărturisind în acest zăpis, cum au venit, înaintea lor, Sava și fratele lui, Petrica și sora lor Nastea, fiii lui Văscan, nepoții lui Tudor din Vlădeni, ce este în ținutul Soroca, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bună voia lor și au dat dreapta lor ocină și dedină, a treia parte din a șasea parte a satului Vlădenii, pe Dobrușa, cu vaduri de moară și cu loc de heleșteae¹⁾ din privilegiu ce a avut bunicul lor de la însăși domnia mea, <din întîia domnie a domniei mele >²⁾.

Aceea a dat-o și miluit sfînta mănăstire Săcul, pentru sufletul bunicului lor și pentru pomenirea părinților lor și pentru sufletele lor, însă după hotărnicia ce s-a hotărît acum, sub domnia mea, ca să le fie pomenire neclintită niciodată în veci.

Într-aceea domnia mea cum am văzut acel zăpis de mărturie de la acele slugi ale domniei mele, mai sus scrise și de la acei oameni buni, noi am crezut și, de asemeni, și de la noi am dat și am întărit sfintei mănăstiri mai sus scrise, Secul, acea parte de ocină să fie sfintei mănăstiri uric și de la noi, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7131 <1623> luna august în 4 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

† Serghie <a scris>.

<Pe verso:> În lipsa milostivirii panului Gheanghea mare logofăt de la curte al doilea logofăt a iscălit.

Orig. slav publicat în Zapiski Odeskago Obșcestva Istorii i Drevnostei, tom. III, Odessa, 1853, pp. 260—261.

1623 (7132) septembrie 15, Iași.

† Adică noi Ghianghea mare logofăt și Dumitrașco mare vornic și Miron Barnovschi hatman și Ion mare vornic și Ion mare medelnicer și Cujbă mare armaș și Nicoară logofăt al doilea. Iată au venit, înaintea noastră, Ion fiul lui

¹⁾ așa în text.

²⁾ pasaj publicat greșit.

Toma, nepotul lui Clocot și vărul lui Gavril fiul lui Clocot și verii lor Grozav, fiul lui Ionașco, nepotul Cîrstei și strănepotul lui Ilie bătrînul și ruda lui Gligorie, fiul lui Pilat, nepotul lui Ilie și de asemenea rudele lor Bălan, fiul lui Beghiul și fratele lui Obrejie și Gherman și Gavril și Cîrstea și sora lor Erina și nepotul lor Lazor fiul lui Calinic, toți nepoții și strănepoții lui Ioan Căliman bătrînul și de asemeni rudele lor Maxin, fiul Măriicăi, nepot . . . ¹⁾ și strănepot lui Drăguș și ruda lui Nechifor, fiul lui Maxin, nepotul popii Ciogolea și strănepotul aceluiași Drăguș și ruda lor Tudora fiica Ilenii, nepoata . . . ¹⁾ și strănepoata lui Gligore și ruda lor Simion, fiul lui Chirilă, nepotul lui Toader Capreș și strănepotul Anei bătrîna și de asemeni, ruda lor Lazor, fiul lui Țopa, nepotul lui Veasel și ruda lui Țiganca fiica Sorei, nepoata lui Mareș și ruda lor Precop fiul Mihalcei nepotul lui Gavril Hiștoc și sora lui Anghelina și ruda lor Stratilat, fiul lui Condrea, nepotul și strănepotul Mălinei și Chirana, fiica Iremiei Veasel, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bună voia lor și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din dreptele lor privilegii de întărire ce au avut străbunii lor, de la Petru voievod cel Bătrîn, satul anume . . . ¹⁾ care acum se numește Drăcicianii pe Prut, ce este în ținutul Fălciu, însă cît se va alege partea lor din vatră de sat și din cîmp și din bălți cu pește și din tot venitul. Aceea au vîndut-o, dinaintea noastră, lui Lupul al treilea logofăt, pentru șasezeci ughi, bani buni. Și s-a sculat Lupul logofăt și le-a plătit deplin acei mai sus scriși bani, dinaintea noastră.

Deci noi văzînd tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și noi de asemeni și de la noi am făcut lui Lupul logofăt această mărturie ca să-i fie de credință pînă cînd își va face și privilegii domnești, pentru acel sat mai sus scris.

Și pentru mai mare încredințare, am pus pecetea noastră pe acest zapis al nostru, să se știe.

În Iași, 7132 <1623> septembrie 15.

Eu Ghianghea logofăt <m.p.>

Arh. St. Iași, CDXIX/15.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

320

1623 (7132) octombrie 26.

† *Iată eu pan Savin fost sulger scriu ceastă mărturie, com au venet Iurașco, nepot lui Goei, de și-u vîndotu parte de ocină din Cărbunești lui Gligori Buhuș, și e-u dat 26 de taliri, bane bune, pri acea parte ci ari Iurașco din Cărbunești, în tot locol și-<n> vatra satului și în că<m>po și co o cas<ă> a lui Costin și fiul Toader din Cărbunești.*

Deci, au luat Iurașco, nepotul Goei, 26 de talir<i>, bane bune, denain<te> lui Savin fost sulgir și denainte lui Costin diiac din Gociman<i> și lui Tofan

¹⁾ loc alb în orig.

de acolo și denaintea Onciului diiac din Itrinești și lui Ștefan diiac din Hociungea și denainte Bertii de asemeni și denaintea lui Dumitra<ș>co diiac din Plopcști și denantei popei din Năgrileșt<i>.

De asta dămu știri, cu sufulétele nostri, toți [toț<i>] c<ăți> esti scriso mai sus.

În anul 7132 <1623>, luna ohtovrii 26 zile.

A scris Costin diiac din Gociman<i>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XLVIII/ 28.

Orig. rom., hîrtie, trei peceți aplicate.

321

1623 (7132) noiembrie 3, Iași.

Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adecă s-a<u> . . . ¹⁾ de față naintea dom<niei> méle călugărașii de la sfântaa monasti<re> sfințitul Savi, cu . . . ¹⁾ vecini a lor pre nume Grigorie și cu Ulea, fecior a lui Dumitru și cu <N>istor, feciorul Mogăi și cu Ștefan, fecior lui Buzdugan și cu Toader fecior și cu Albul, frat<i>le Focșei din <S>troeșt<i>, pentru ce au fugit din satul sventie monastir<i>; deci au rămas calugării pre dănși<i> dintru toată légea și denaintea domnii méle, pre acești vecini holtéi, pre toți și s-au îndereptat și ș-au pus călugărașii ferăia, naintea domnii méle.

Deci de [a]cumu nainte ca să aibă ei a-i aduce pre dănșii, pre toți, de grumazi, la satul sventie monăstir<i> și dă acmu nainte ca să . . . ¹⁾ mai multu ¹⁾ pre călugări, nici-dănăoar<ă> în véci, de-aiasta pără naintea cărței dumunii méli.

În Iași, în anul 7132 <1623> noe<m>v<rie> 3.

† *Domnul a spus.*

† *Marele logofăt a învățat.*

Arh. St. Iași, CCCXXIII/29.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

322

1623 (7132) noiembrie 6, Iași.

† ¹⁾
..... ¹⁾
..... <Grec>²⁾ul vistern<icel> ¹⁾
<Pă>șcani ¹⁾ ocină și dedină din ¹⁾

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc rupt în orig., completat după doc. din 2 decembrie 1623.

Pășcanii și partea de jos, ce este <pe>¹⁾ Siret, în ținutul Suceava, ce vînduse Isac comișel lui Balica hatman și au răscumpărat ei de la Ștefan Tomșa voievod, pentru un cal bun.

De aceea, să le fie și de la noi dreaptă ocină <și>¹⁾ dedină și uric și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor, acel mai sus scris sat Pășcani și partea de jos, care este seliște, ce este între Siret și cu poiană și movilă la malurile Siretului vechi, <dinspre>¹⁾ răsărit și cu vad de pod peste

De aceea, altul să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărți a noastre și dacă se vor ivi în vreo vreme, unele drese, să nu se creadă.

Scris la Iași, în anul 7132 <1623> noiembrie 6.

† Însuși domnul a poruncit.

† Eu Ghianghea mare logofăt am învățat și am iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCXVII/9.

Orig. slav, hîrtie, deteriorat, pecete timbrată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1765, cu aceleași lipsuri ca și originalul.

323

1623 (7132) noiembrie 6, Iași.

Ioan Radul Mihnea voievod întărește stăpînirea satului Zaboloteni.

Iași, 7132 <1623> noiembrie 6.

Acad. R.P.R., ms. nr. 5120 f. 60 (nr. 2).

Rezumat german din 1783.

324

1623 (7132) noiembrie 15, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri egumenului și întregului sobor de la sfînta mănăstire Săcul, ca să fie tari și puternici cu această carte a noastră a ține și a apăra tot hotarul sfintei mănăstiri, pe unde s-a hotărnicit cu dreptate, în zilele lui Eremia Moghila voievod.

Iar cui se va părea vrêo strîmbătate, să vină să stea de față, înaintea noastră. Altfel să nu fie.

La Iași, 7132 <1623> noiembrie 15.

† Însuși domnul a poruncit.

† Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXIX/21.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. de la începutul sec. XIX.

¹⁾ Loc rupt în orig.

1623 (7132) noiembrie 19, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri egumenului și întregului sobor de la sfânta mănăstire numită Săcul, unde este hramul sfântului și slăvitului proroc și înaintemergător botezătorului Hristos, Ioan, și a cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină și dedină, din dreptele lor ispisoace, ce le-au avut de miluire și de întărire de la Ieremia voievod și Ștefan voievod, niște mori și o prisacă și o odaie și câțiva vecini, care sînt pe hotarul domniei mele de la Tîrgul Frumos.

Pentru aceea, să fie și de la noi sfintei mănăstiri danie și miluire și întărire cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7132 <1623> noiembrie 19.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, II/17.

Orig. slav, hirtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1725 și una modernă.

1623 (7132) noiembrie 21, Iași.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță de viață făcătoare, de o ființă și nedespărțită.

Adică eu, robul stăpînului meu Hristos Dumnezeu și acelei întru totul neprihănite maici, pururea fecioară Maria, adevărat închinător al sfintei troițe, Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bunăvoința noastră, cu inima luminată și curată și cu ajutorul lui Dumnezeu, domnia mea rîvnind către faptele bune și căutînd la alți sfîntrăpoși domni, care au fost mai înainte de noi, de dragostea pe care au avut-o față de Dumnezeu și față de sfintele lui biserici și mănăstiri și față de rugătorii lui Dumnezeu, pe care ei i-au miluit și i-au întărit, pentru mîntuirea sufletului lor și pentru veșnica pomenire.

De aceea și domnia mea, cit este în puterea și stăpînirea noastră, roagă pe Dumnezeu ca să ne ajute și pe noi să urmăm prin fapte bune binefacerile lor. De aceea domnia mea cu bunăvoința lui Dumnezeu și cu binecuvîntarea rugătorilor noștri arhieriei lui Dumnezeu, ierarhi ai noștri moldoveni, chir Anastasie, arhiepiscop al Moldovei și mitropolit de Suceava și chir Atanasie, episcop de Roman și chir Ivloghie, episcop de Rădăuți, și chir Pavel, episcop de Huși și cu tot sfatul nostru, domnia mea m-am milostivit foarte și am dat și am miluit de la noi, în țara noastră Moldova, sfintei slăvitei biserici din

Ierusalim, unde este înfricoșatul și de minuni făcătorul mormînt al domnului dumnezeu și mîntuitorul nostru Iisus Hristos, cu trei sate anume: Belceștii, și Plopii și Călugărenii, care acum poreclit se numește¹⁾ care sînt pe Bahlui, în ținutul Hirlău cu iazuri și cu mori pe pîrăul Bahlui.

Care acele mai sus scrise sate, din zilele de demult, au fost drepte domnești, ascultătoare de ocolul tîrgului nostru Cotnari și după aceea au fost danie și miluire de la Petru voievod cel Bătrîn rugii sale nou zidite, mănăstirii Galata, care este aproape de tîrgul Iași și care acum s-a făgăduit și s-a dăruit a fi metoh acelei mai sus scrise sfinte biserici a lui dumnezeu din Ierusalim. De asemeni domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri precum i-a fost danie și miluire de la Petru voievod și de la Ștefan Tomșa voievod.

Și m-am milostivit domnia mea și am chemat oameni în acele mai sus scrise sate pentru că atunci cînd ne-a adus domnul dumnezeu pentru a doua oară în patria domniei mele, în țara Moldovei, domnia mea am găsit acele mai sus scrise sate pustii. De aceea domnia mea m-am milostivit foarte și le-am dat cartea domniei mele de iertare ca să nu aibă a ne da nici darea cea mare, nici cea mică, nici să ne facă nouă vreo muncă, nici să ne plătească iliș, nici sulgiu, nici gorștină pentru oi și nici pentru porci, nici deseatină pentru albine, nici globnicii, nici deșugubinarii să nu între în acele sate și nici o angărie din acele care sînt pe alți sărmani ai noștri din țara noastră, numai să aibă ei a sluji pentru ce va fi treaba și poslușania sfintei mănăstiri.

Și toate aceste mai sus scrise dabile și gorștine și desetine să aibă ei a le da în mîinile rugătorilor noștri călugări de la Galata, iar călugării de la Galata să aibă a le trimite la sfînta biserică a lui dumnezeu din Ierusalim pentru ca să fie acolo pentru încălțămintele și pentru celelalte ale acelu sfînt loc și biserica lui dumnezeu mai sus scrisă. De aceea acele mai sus scrise sate, danie și miluire și întărire a noastră să-i fie și de la noi mai sus scrisei biserici a lui dumnezeu din Ierusalim, cu tot venitul neclintit lor, niciodată în vecii vecilor. Și iarăși rugătorii noștri, sfinții părinți, care viețuiesc acolo, să aibă a ne scrie în sfîntul marele pomelnic și de asemenea și pe părinții domniei mele și pe copiii noștri ca să fim pomeniți în toate slujbele dumnezeiești, după obiceiul bisericesc. De asemeni să ne facă și pomenire și să roage pe milostivul dumnezeu pentru viața noastră, pentru bună pace și pentru domnie îndelungată pentru ca să putem întotdeauna milui sfintele lui dumnezeu biserici și mănăstiri.

Aceasta scriem domnia mea. Iar după viața noastră cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine dumnezeu îl va alege să fie domn al țării noastre Moldova, acela milostivirea sa, să nu clinească dania și miluirea noastră pe care am făcut-o sfintei biserici a lui dumnezeu din Ierusalim și pomenirea noastră, pentru ca și domnul dumnezeu să întărească domnia lui și să-l îndrumeze spre facere de bine și să-i dăruiască lui mîntuire și iertare.

¹⁾ loc alb în orig.

Iar cine se va ispiti să strice dania și miluirea noastră pe care am făcut-o sfintei biserici și pomenirea noastră, să-l sfișie mînia lui dumnezeu, și să fie de trei ori blestemat și blestemat de domnul dumnezeu făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata maica domnului Iisus Hristos și de soborul a 12 apostoli și de patru evangheliști și de 318 sfinți părinți care au fost în Nicheia și de celelalte soboare ecumenice ale sfinților și de toți sfinții. Amin.

Scris la Iași, în anul 7132 <1623> noiembrie 21.

Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata I/3.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

327

1623 (7132) noiembrie 21, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, urednicului din tîrgul Iași și tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilarilor cîți vor merge cu slujbele domniei mele prin acel tîrg și șoltuzului și pîrgarilor și cămănarilor, cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați foarte în pace, de toate dabilele și angheriile chervăsăria rugătorilor noștri călugări de la sfînta mănăstire numită sfîntul Sava din tîrgul Iași.

Nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie să tragă ceva, nici urednic, nici dăbilar, nici șoltuz, nici pîrgar, nici crainic, nici olăcar, cailor în olac să nu-i ia, nici de podvoade, nici camănă mare, nici cea mică să nu ia de la pivnița mănăstirii, ce este acolo, și nici cu nimic să nu îndrăznească a-i turbura; iar dacă cineva va avea vreo oarecare strîmbătate cu oamenii de la acea chervăsărie, acela să aibă a se întreba cu dînșii de față, înaintea noastră.

Iar altul nimeni să nu aibă nici o treabă cu ei, pentru că domnia mea m-am milostivit și am miluit mai sus scrisa sfîntă mănăstire, cu acel venit de la acea chervăsărie și am iertat-o de toate acele mai sus scrise dabile și angherii, după cum le-a fost iertat și dat și miluit și de sfîntrăpoșaii de mai înainte domni, ca să fie sfintei mănăstiri pentru hrană și întărire.

Și mai mult jalobă să nu vină la domnia mea. Așa să știți, altfel să nu faceți.

La Iași, anul 7132 <1623> noiembrie 21.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXV A/8.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată, căzută.

1623 (7132) noiembrie 21, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, tuturor dajnicilor și globnicilor și deșugubinarilor și podvodarilor și olăcarilor și tuturor celorlalte slugi ale noastre, cîți veți merge cu slujbele domniei mele prin ținutul Fălciu.

Cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace acei vecini ai sfintei mănăstiri <sfîntul>¹⁾ Sava <din satul>¹⁾ anume Gușești, să nu aveți a-i trage la nimic și nici vitele lor să nu le luați pentru alți oameni sau pentru alte sate, nici la podvoade, pentru că sînt vecinii sfintei mănăstiri Sava și se strîng acum vecini acolo.

Aceasta vă scriem și mai multă jalobă să nu vină înaintea domniei mele. Iar cui i se va părea oarecare strîmbătate din spre ei, el să stea de față înaintea domniei mele. Altfel să nu fie înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, 7132 <1623> noiembrie 21.

† Înșuși domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XLVII/8.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

1623 (7132) noiembrie 24, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni sluga noastră, Dumitrașco Seachil și cneaghina lui, Nastasia și frații lor, Tofan Seachil și sora lor Todosia și s-au tocmit dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri și și-au împărțit dreptele lor ocine și dedine.

Și s-a venit în partea slugii noastre Dumitrașco Seachil și cneaghinei lui, Nastasia, satul Seliștea Rusii și satul Birjovenii și Feleștii. Iar în partea lui Tofan Seachil și a surorii lui Todosia, s-a venit satul Gocimaniei și satul Arămeștii și Seliștea Rumîni.

Deci domnia mea văzînd tocmeala și înțelegerea lor de bună voie, și de la noi am dat și am întărit slugii noastre, Dumitrașco Seachil și cneaghinei lui, Nastasia, dreptele lor ocine și dedine, satul Seliștea Rusii ce este la Orbic, cu iaz și cu moară pe rîul Orbic, și Birjovenii și Feleștii, ce sînt în ținutul Neamț, ca să le fie de la noi, dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

¹⁾ omis în orig.

La Iași, în anul 7132 <1623> noiembrie 24.

† Însuși domnul a poruncit.

† Dumitrașco mare logofăt.

Arh. St. Iași, CCCL/161.

Copie slavă din sec. XX.

330

1623 (7132) noiembrie 25, Iași.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, pîrcălabilor din Roman și șoltuzilor și pîrgarilor de acolo.*

Deacă veț<i> vedea cartea domnii méle, iar voi ca să aveți a lăsa foarte în pace sateli Tămîșeni și Sadna, ce iaste a sventei mînăstiri a Gălatei, de podvoade și de cai de olac și de toate angheriile și de gloabe ce să vor face, ca să aibă a giudeca rugătorii noștri călugării de la svânta mînăstire, să le hie de bocănci și de îmbrăcăminte iar cu târgul sau cu țanutul nimică să nu trageț<i> numai să-ș<i> plătiască cisia lor, ce vor hi scriș<i> în vistiiar<ie>, și dobitocul lor să nu-l trageț<i> drept alți oameni sau drept alte sate. Iar mai mult nime să nu cutédză a învălui, innaintea cărțai domnii méle.

În Iași, 7132 <1623> noe<m>v<rie> 25.

† *Însuși domnul a poruncit.*

Io Radul voievod <m.p.>

Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, II/5.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată.

331

1623 (7132) noiembrie 29, Iași.

Io Radul v<oie>vod, cu mila lui dumnezău, domnul țării Mold<a>viei. Adică domnie me am dat și am întărit cinstit și credinciosul nostru Manolachi mare vameș a lui driaptă ocină și danii și miluiri și uric de danie și miluiri de la Ștefan Tomșa vod<ă>, satul Rogojăanii și Roșăecii și Vistiernicii ce esti pe Răut și cu vaduri de mori și heleștei cu pești, și satul Mășcenii, ce esti pe Nistru, în ță<nu>t Sorocăi.

Cari aceli de sus scrisă sate au fost a lui Isac Balica hat<man> și li-au prăpădit din vicleșugul lui, când s-au legat cu domnul lor, Costantin Moghila vod<ă> și cu mulțame de leși și cazaci, asupra lui Ștefan v<oie>vod și au picat toți supt sabia lui.

Drept aceia, să-i fie lui și de la noi danii și întăritură, uric și moșie, aceli de sus scrisă sate: Rogojăanii și Roșăecii și Visternicii și Mășcenii, cu tot veni-t, neclintit lui niciodinioară, în veci de veci.

Altul să nu să amestice, înainte aceștii a noastre cărți.
S-au scris în Eș<i>, la anul 7132 <1623> noemvr<ie> 29.
Însuș<i> domnul au poruncit.
Dumitrașco mare log<o>f<ă>t.
Lucoci <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XXVII/2.
Trad. rom. din 1794

332

1623 (7132) decembrie 1, Iași.

<†> Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noștri, călugări de la sfânta înmăstire Galata și vătămanului lor din satul Voroveștii, care este în ținutul Cîrligăturii, pentru ca oricîți oameni vor veni acolo în sat și nu vor fi scriși la dabile, și oameni din altă țară, rus sau leah sau ungar sau vlahi, <sau>¹⁾ fie ce limbă va fi, să aibă de la domnia mea slobozenie pe trei ani, nici bir să nu dea, nici iliș să nu plătească, nici 50 de aspri, nici sulgiu de vaci și nici de oi, și nici o angherie să nu dea, pînă cînd se vor împlini acei ani care mai sus scriem. Pentru aceea și tu mare vătah din acel ținut, globnici și podvodari, ori olăcari, să nu turburați acel sat. Numai dacă se vor afla niște oameni răi, hoți sau tîlhari, pe aceștia să aibă a-i prinde și aduce la domnia mea. Așa să știți. Altfel să nu faceți.

Scris <la>¹⁾ Iași, în anul 7132 <1623> decembrie 1.

† Însuși domnul a poruncit

Io Radul voievod <m.p.>.

† Pătrașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/14.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

333

1623 (7132) decembrie 2, Iași.

† *Iată eu* Toma postelnic și Iordachi scriem și d<ăm> știre cu această scri-so>²⁾are a noastră cum s-au fost milostivit măriia <sa>²⁾²⁾ ne-au miluit cu giunătăti de sat de Pășcani.....²⁾ ce-au fost a Balicăi hatmanul, vîndută de Isac Pa.....²⁾ într-acéia au venit Ionașco Grecul vistiernicel de acolo.....²⁾ <di>²⁾rése de la Ștefan vodă, de răscumpărătură.

¹⁾ omis în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Deci noi vădzindu a lui dirése, noi încă am dat <și i->¹⁾am întărit și din uricul <n>¹⁾ostru încă am ras, ca s<ă> nu mai.....¹⁾ de noi și de¹⁾ să hie volnic a-ș<i> ținea a sa di<reap>¹⁾tă ocină și moșie.....¹⁾ cu hotariul și cu tot venitul ce iaste acei părți de sat, ce-i mai su<s sc>¹⁾ri<s>¹⁾, Pășcanii.

Aiasta scriem și dăm știre, cu ciastă carte a noastră.

La Iași, anul 7132 <1623> dec<embrie> 2.

Eu Toma postelnic am iscălit <m.p.>

Eu Iordachie.....²⁾ <m.p.>

<Pe verso:> Un zăpis la mîna lui Ionașco Grecul pentru gium<ă>tati de sat de Pășcani.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCXVII/10

Orig. rom., hîrtie, rupt și șters, două peceti aplicate.

334

1623 (7132) decembrie 6, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Ghiorghie diac din Tătăreni, cu un zăpis de mărturie de la Lupul Dărlău pitar și de la Ion din Obrežani și de la Onofrie și de la Mihăilă din Moimești și de la Ionașco și de la Vlăgea din Tătăreni și de la Vasile Plop diac din tîrgul Iași, scriind în el, cum a venit înaintea lor Toader Borvină din Mohorîți, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură, un loc de prisacă în bucovină, în hotarul Popeștilor, cu prisacă și casă gata și împrejur cît aruncă un om cu securea, slugii noastre Ghiorghie diac, pentru douăzeci taleri bătuți și doi stupi buni.

Și s-a sculat sluga noastră Ghiorghie, dinaintea lor, și i-a plătit deplin 20 taleri, în mîinile lui Bărvină.

Deci domnia mea, cum am văzut acel zăpis, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre Ghiorghie, acel loc de prisacă, să-i fie de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul și altul să nu se amestece.

† Scris la Iași, în anul 7132 <1623> decembrie 6

† Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

Acad. R.P.R., LXXII/26.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ indescifrabil.

1623 (7132) decembrie 11, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugilor noastre, acestor aprozi anume Costin și Toma, ca să fie ei tari și puternici, cu această carte a domniei mele, să meargă și să strângă pe toți vecinii din toate satele sfintei mănăstiri Galata, care au fugit din satele mănăstirii în alte sate, în orice ținut i-ar afla, în țara domniei mele sau în ale oricui sate vor fi, sau în satele domniei mele, sau în satele boierești, sau în satele călugărești, sau prin slobozii, sau în ținuturi, pe toți să aibă a-i apuca, cu toate bucatele lor și să-i tragă la satele sfintei mănăstiri, care pe unde au fost mai ¹⁾ înainte.

Pentru aceasta nimeni să nu îndrăznească a reține sau a opri înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7132 <1623> decembrie 11.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>

† Zaharia <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/15.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, căzută.

1623 (7132) decembrie 15, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a pîrit de față înaintea domniei mele și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Duca fost ușar pe boierul nostru Lupul al doilea logofăt și pe cneghina lui Mariica și pe frații ei Gheorghie și Ion, fiii lui Ștefan Prăjescul stolnic, pentru satul Boziani, ce este pe Iucaș în ținutul Neamț, spunînd că-i este lui danie de la Ștefan Tomșea voievod, din prima lui domnie, pentru că Ștefan Prăjescul în acea vreme era în Țara Leșească, cu domnul său Costantin voievod, și după aceea și de la însumi domnia mea din prima noastră domnie.

Iar boierul nostru Lupul logofăt și cneghina lui Mariica și frații ei, fiii lui Ștefan Prăjescul stolnic și verii lor, ei au arătat înaintea noastră și înaintea întregului sfat al domniei mele privilegiile lor drepte și proprii de moștenire și pentru întărire ce au avut ei de la domnii de mai înainte sfîntrăpoșați de la Alexandru voievod cel Bătrîn și Preabun și de la Ștefan voievod cel Bătrîn și de la Alexandru voievod și de la acest Petru voievod și de la Eremia voievod și iarăși ispisoc de pîră și pentru ferie de la Gașpar voievod și alt ispisoc de întorcere și de întărire de la Ștefan Tomșea voievod din cea din urmă domnie a lui.

¹⁾ • mai • așa în orig.

Pentru aceea, domnia mea și cu sfatul nostru, văzînd atîtea privilegii drepte ale lor de la domnii de mai înainte și acele ispisoaice ¹⁾ de pîră și pentru ferie și de întoarcere de la Gașpar și de la Ștefan Tomșea voievozi, domnia mea și cu sfatul nostru i-am judecat <după legea țării> ²⁾ și am îndreptat pe boierul nostru mai sus scris Lupul logofăt și pe cneghina lui Mariica și pe frații ei, fiii lui Ștefan Prăjescul stolnic, și pe verii lor și și-au pus ferie 24 zloți în vistieria domniei mele. Iar Duca ușer el a rămas de toată legea noastră.

Și de acum înainte mai mult să nu aibă a pîri Duca ușer pe boierul nostru Lupul logofăt și pe cumnații lui, fiii lui Ștefan Prăjescul și pe verii lor, nici să dobindească pentru această pîră niciodată în veci.

Și încă am întărit cuvîntul: dacă cîndva va vrea Duca ușer să mai ridice pîră pentru acest sat, el să fie de gloabă porții domniei mele 50 ³⁾ boi.

Pentru aceasta, să le fie și de la noi uric și ocină și întărire și cu tot venitul neclintit lor niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7132 <1623> decembrie 15 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>

† Serghie uricar.

Acad. R.P.R., XLII/13.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

337

1623 (7132) decembrie 16, Iași.

Tălmăcire di pe uric sirbăsc de la domnul Radul v<oie>v<o>d, din let 7132 <1623> dechemv<rie> 16, scris în Eș<i> de Toma.

Noi Radul v<oie>v<o>d, cu mila lui dumnezău, domn țării Moldov[v]ii. Iată s-au giudecat de față, înnainte noastră și înnainte boerilor noștri, Duca fost ușar cu Solomie giupăniasa lui Vorăntar com<i>s și cu fii<i> ei, pentru satul Negriteștii, ce iaste în țin<u>t Niamțului, zicând Duca cum că i-ar fi fost lui danie de la Stefan Tomșa v<oie>v<o>d, din domnie dintăi și de la însumi domnie me și de întăritură iarăș<i> de la Gașpar. v<oie>v<o>d, din domnie ce dintăi, pentru că boieriul ei, Vorăntar com<i>s, într-aceiași vremi au fost în Țara Leșască.

Iar mai sus numita giupă[pă]niasa lui Vorăntar com<i>s, Solomie, cu fiii săi, au arătat înnainte noastră și privelegii de danie și de cumpăratură de la Irimie v<oie>v<o>d și iarăș<i> ispisoc de giudecată și de ferie de la Gașpar v<oie>v<o>d și de la Stefan Tomșa v<oie>v<o>d, din domnie ce di pe urmă, iarăș<i> pentru giudecată și ferie.

¹⁾ așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ cifra 50 s-a scris de mîna domnului peste un spațiu lăsat alb de diac.

Drept aceia, domnie me și cu sfatul nostru, văzind a lor drepte dresuri de cumpărătură și de giudecată și de ferie de la domnii cei de mai înainte, i-am giudecat pe dănșii după lege pământului și s-au îndreptat înainte noastră și ș-au pus ei lor fierie 24 zloț<i>, în visterie domnii mele.

Iar mai sus numitul Duca ușăriu s-au dat rămas din toată lege noastră.

Și mai mult de acum înainte să nu aibă a să mai pără sau a să mai acolisi Duca ușărul, niciodată în veci, înainte aceștii cărți a noastre.

Însuș<i> domnul au poruncit.

Io Radul v<oie>vod.

Arh. St. Iași, D/14.

Trad. rom. din 1806.

338

1623 (7132) decembrie 20, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit lui Zadul, fiul Magdei, dreapta lui ocină din ispisoc de cumpărătură ce a avut de la Ștefan Tomșa voievod, un loc de casă din satul Antălești cu o jirebie din poiană, care acea parte a fost cumpărată de la Ionichie și de la Eremia Stăncescul, iar Stăncescului ¹⁾ i-a fost cumpărătură de la Bormotă și de asemeni altă jumătate de casă și parte de ocină, de asemeni din satul Antălești și din vatră de sat și cu jirebie din câmp, pe care a cumpărat-o de la mătușa lui Fădora, femeia lui Onichie, pentru 21 taleri bătuți și un bou.

Pentru aceea să-i fie acele părți de ocină din satul Antălești și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire cu tot venitul. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași, în anul 7132 <1623> decembrie 20.

† Însuși domnul a poruncit.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt <n.p>

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Iași, CCLXXIV/10.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1785 la Muzeul raional Fălticeni I 18.

339

1623 (7132) decembrie 21, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni rugătorii noștri călugări, cu tot soborul de la sfînta mănăstire a sfîntului Ilie

¹⁾ așa în orig.

proorocul, și s-au jeluït, cu mare jalobă, asupra lui Ionașco și asupra tuturor oamenilor lui, din satul Uscați, zicînd călugării că li s-a făcut mare asupreală, că li s-a luat o bucată de ocină dinspre satul lor, Războiani, ce este în ținutul Neamț, care bucată de ocină este danie a sfintei biserici, din satul Războianii, de la Ștefan voievod cel Bătrîn, ce a luat-o din hotarul satului Uscați și a dat-o bisericii din Războiani.

Și mai înainte vreme, în zilele lui Ștefan Tomșa voievod, s-a pus zi lui Ionașco și oamenilor lui, ca să jure cu 24 oameni buni, slugi domnești, precum au adus înaintea domniei mele carte de la Ștefan Tomșa voievod, precum n-au jurat la zi, ci au rămas.

Întru aceasta, a trimis Ștefan Tomșa voievod carte la boierul nostru, Arsenie logofăt, ca să socotească această ocină, cu oameni buni, megiași de prin prejur și le-a pus stîlpi de cătră Uscați, de unde iese izvorul Stărvinoasa, din pădure, un stîlp și de acolo la vale pe izvor, la capetele ogoarelor, de asemeni un stîlp, și de acolo lingă drum, de asemeni un stîlp, iar de acolo drept la vîrf dealului, de asemeni un stîlp, și de acolo peste pîrau, într-un stejar, făcut bour.

Astfel, domnia mea, cu întregul sfat al domniei mele, văzînd că le este dreaptă ocină și dedină, și de la unchiul domniei mele, Petru voievod, de asemeni danie și întărire pe acest sat mai sus scris, Războiani, domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri <sfîntul >¹⁾ Ilie proorocul, ca să fie și de la noi sfintei mănăstiri dreaptă ocină <și întărire >¹⁾ și uric, cu <tot >¹⁾ venit, acest sat Războianii.

Iar dacă se vor ivi oarecare drese, în oarecare vreme, <de la domnia mea >¹⁾ sau de la Ștefan Tomșa voievod, acele drese să nu se creadă. Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7131 <1623 > luna decembrie 21.

† Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Lucoci <a scris >.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XIV/6.

Orig. slav, hirtie, pecete timbrată de la Ștefan Tomșa.

Cu o trad. rom.

340

1623 (7132) decembrie 26, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, cneaghina Păiasca Crăiasca cu fiii ei Gheorghie și Pătrășcan și alți fii ai ei, de bună

¹⁾ loc rupt în orig.

voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură, un sat anume Portăreștii, pe riul Smila, în ținutul Tutova, cu loc de iazuri și de mori, pe același rîu, din uric și dres, ce au avut de la Costantin voievod. Aceasta au vîndut-o credinciosului nostru boier Simion mare spătar, pentru trei sute și cincizeci taleri bătuți.

Deci noi văzînd tocmeala lor de bună voie și plata deplină și noi de asemeni și de la noi am dat și am întărit credinciosului nostru boier mai sus scris, Simion mare spătar, acel înainte zis sat, anume Portăreștii, cu loc de iazuri pe pîrăul Smila.

Pentru aceea ca să-i fie și de la noi uric și dreaptă cumpărătură, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7132 <1623> decembrie 26.

† Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CXLII/8.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două trad. rom. la Acad. R.P.R., CXLIV/110 din a doua jumătate a sec. XVIII și ms. rom. 5181 f. 42, din 1767.

341

1624 (7132) ianuarie 7, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit și am întărit rugătorilor noștri călugări de la sfînta mănăstire Pîngărați, din ispisoc de întărire ce ei au avut de la Ștefan Tomșa voievod, dreapta lor ocină și dedină, ce ei au danie de la Pavel călugăr și frații lui, Bălan și Samson, fiii popii Holoba, o vie ce este în hotarul Bogdăneștilor, cu grădini și cu tot locul cît ține îngrădirea și cu casele și pivnița.

Pentru aceea, să fie și de la noi sfintei mănăstiri acea vie, cu tot venitul, danie și întărire și uric, neclintit niciodată în veci înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7132 <1624> ianuarie 7.

† Însuși domnul a poruncit.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m. p.>

† Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pîngărați, III/26.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1909.

342

1624 (7132) ianuarie 7, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și înnoit și întărit sfintei rugii, mănăstirii numite sfîntul

prooroc Ilie a lor dreaptă ocină, din ispisoc de miluire ce au avut de danie și de miluire de la Ștefan Tomșea voievod, cu mare blestăm, o bucată ¹⁾ de ocină din satul Șchei și cu patru case și cu o bucată de pământ din hotarul acelu sat, care sat Șchei și acel hotar este drept domnesc ascultător de ocolul tirgului Suceava, cetatea noastră.

Și li s-a ales acel loc și începe hotarul din mal drept la drumul care vine de la mănăstire iar de acolo în sus la un păr, care este însemnat cu bour și de acolo pe drum la o piatră îngropată și de acolo peste iaz pînă la podul casei și pe bahnă în sus pînă la gura unei văi, care vine de la Fintina lui Rădușcă și de acolo drept la fintină și de acolo la o movilă în dumbravă și de acolo în sus la o movilă, din jos de bour ce este lîngă drum. Acesta este tot hotarul.

Pentru acéea ca să fie de la domnia mea sfintei rugi, mănăstirii proorocul Ilie, acel mai sus scris sat Șchei, dreaptă ocină și danie și întărire și uric cu tot venitul, neclintit lor, niciodată în vecii vecilor.

Iar după viața noastră cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească întărirea noastră, ci să le dea și întărească pentru că le este dreaptă danie și miluire. Iar cine s-ar ispiti să strice întărirea și întocmirea noastră, acela să fie trecelet și proklet de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și de toți sfinții, amin.

Pentru aceea nimeni să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7132 <1624> ianuarie 7 zile.

† Înсуși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Muzeul regional Suceava.

Orig. slav., hîrtie, pecete timbrată.

Fotocopie la Acad. R.P.R. Filiala Iași, III/42.

343

1624 (7132) ianuarie 9, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, chir Athanasie episcop de Roman, ca să fie sfinția sa tare și puternic, cu această carte a domniei mele, să apere hotarul prisăcii <sfinției sale> ²⁾ ce este în Bacău, peste viile Bacăului, și ca nimeni să nu îndrăznească a merge <acolo> ²⁾ să pască vite sau să taie lemne sau nuiele sau alt <lucru> ²⁾ să facă într-acea pădure.

¹⁾ așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Deci cum veți vedea această carte a domniei mele, voi să aveți a prinde pe acel om pe care-l vor găsi tăind lemne sau mergînd cu vitele, iar ei să aibă a lua de la el tot ce va avea, să-l lase gol numai cu trupul.

De aceea nimeni să nu îndrăznească a ține sau a opri, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Altfel să nu faceți.

La Iași, în anul 7132 <1624> ianuarie 9.

† Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m. p.>

† Gligorcea <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/5—6.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1796.

344

1624 (7132) ianuarie 10, Iași.

† Cu voia tatălui și cu ajutorul fiului și cu săvîrșirea sfintului duh. Eu robul stăpînului meu Iisus Hristos, Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoință cu inima curată și luminată <din> tot sufletul nostru și cu ajutorul lui Dumnezeu căutînd spre domnii de demult binecinstitori și care au miluit și întărit sfintele mănăstiri, așa și domnia mea am dat și întărit și miluit de la noi sfînta mănăstire numită Bistrița, unde este hramul adormirea preasfîntei născătoare de Dumnezeu cu gloabe și cu deșugubinele se ce vor face în toate satele mănăstirii, din oricare ținut vor fi.

Iar pîrcălabii și marii vătavi și globnicii și deșugubinariii să nu aibă a judeca satele sfîntei mănăstiri, iar dacă va fi un asemenea om rău, sau vinovat de omor, boierii să-i facă după lege sau după fapta lui. Și care va fi lăsat cu gloaba după lege, să ia călugării, să nu ia nimic din gloabe și din deșugubine nici pîrcălabii, nici marii vătavi, nici staroșlii, nici globnicii, nici deșugubinariii, ci să ia gloabele și deșugubinele călugării de la mănăstire, după dreptate de la care om va fi lăsat vinovat de lege să ia și să nu prade de la alți oameni din sat, care nu vor fi vinovați, ci să ia ce însuși va fi avut, cel care va fi vinovat ¹⁾ și să nu prade nici pe părinții lui, nici pe fratele lui, nici rudele lui, numai dacă va fi fiul cu tatăl într-o casă, el să aibă a da seamă și să plătească pentru fiul său. Iar dacă fiul va fi deosebit de părinții săi în casa sa, însuși de la sine să dea răspuns și să fie după pravila sfîntă, să nu se prade mai sus zisii, fiul pentru tată, nici tatăl pentru fiu.

¹⁾ așa în orig.

Iar după viața noastră, cine s-ar ispiti să strice această tocmeală a noastră, cu care am miluit pe rugătorii noștri, ca să fie părinților rugători de îmbrăcăminte și de ciubote, iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre și pentru păcatele părinților noștri și pentru toți creștinii, cine ar strica această tocmeală a noastră, să fie blestemat de domnul dumnezeu și de <prea>-curata lui maică și de toți sfinții și să aibă pîriș înaintea înfricoșătoarei judecăți a lui Hristos și sfînta adormirea născătoarei de dumnezeu, unde este hram.

Și nimeni să nu se amestece, nici cum, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, 7132 <1624> ianuarie 10.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ștefan <a scris>.

Iar pe tîlhari să-i prindeți și să-i aduceți la domnia mea ¹⁾.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava-Iași, XXXIV bis/12.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

345

1624 (7132) ianuarie 13, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugătorilor noștri călugărilor de la sfînta mănăstire Săcul niște poieni ce se numesc Poienile Tîrgului ²⁾, care au fost domnești, din hotarul Tîrgului Neamț, din ispisoc de pîră ce au avut de la însumi domnia mea, din domnia de mai înainte, cînd le-a hotărnicit rugătorul nostru Pavel episcop și Ionașco spătar, cu mulți oameni buni și bătrîni, cum a fost însemnat în uricele de danie ale sfîntei mănăstiri ce sînt de la Eremia Moghila voievod.

Pentru aceea, să fie de la noi acele poieni acestei sfînte mănăstiri mai sus scrise Săcul danie și miluire și întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Altul să nu se amestece.

La Iași, 7132 <1624> ianuarie 13.

† Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, CXXXIX/22.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, desprinsă.

Cu două trad. rom. vechi.

346

1624 (7132) ianuarie 13, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorilor noștri călugărilor de la sfînta

¹⁾ adăugat de altă mînă.

²⁾ cuvintele « Poienile Tîrgului » sînt scrise cu altă cerneală pe loc lăsat alb.

mănăstire Săcul un vad de moară ce este la gîrla Putnei, dinspre apus în satul Purceleşti, din diresele de miluire ce au avut de la Ștefan Tomșea voievod, pe care vad de moară l-a dat sfintei mănăstiri Ghiorghe fost stolnic și cneaghina lui, Nastasia, pentru pomenirea lor și a copiilor lor și să aibă a-i scrie în sfîntul mare pomelnic.

Pentru aceea să le fie și de la noi danie și miluire și întărire acel vad de moară sfintei mănăstiri mai sus scrise Săcul, neclintit niciodată, în veci înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7132 <1624> ianuarie 13.

† Însuși domnul a poruncit.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Ștefan <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXIX/5.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată.

347

1624 (7132) ianuarie 13, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, rugătorii noștrii, egumenul și tot soborul de la sfînta mănăstire Tazlău și s-au jeluț nouă, cu mare jalobă, asupra lui Băcioc fost mare vornic, zicînd că atunci cînd a fost în zilele lui Costantin voievod, el a luat o bucată de pămînt din satul sfintei mănăstiri din Colțești, la satul lui, Șerbești.

Deci noi cum am văzut atîta jalobă și asuprire a lor, și direse de hotărnicie¹⁾ încă au arătat înaintea noastră, de la Ștefan voievod și de întărire de la alți domni de mai înainte, de la noi de asemeni am dat și am întărit rugătoilor noștri mai sus scriși, călugărilor de la sfînta mănăstire Tazlău, ca să aibă a stăpîni, pe unde din veac a fost hotarul lor, cum au și ispisoc de la Alexandru voievod. Și altul să nu se amestece.

În Iași, 7132 <1624> ianuarie 13.

† Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat.

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, VI/5—6.

Orig. slav, hirtic, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1796.

¹⁾ « hotărîtu », în orig.

1624 (7132) ianuarie 13, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire Tazlău și pe cine vor trimite ei, ei să fie tari și puternici, cu această carte a noastră, a ține și apăra iezerul și gura, dintr-o parte și din alta, pe amîndouă părțile și toate iezercanele și gîrlele care sînt împrejurul iezerului și dinspre sat și dinspre iezer și o dumbravă care este a sfintei mănăstiri.

Iar pe cine vor afla prinzînd peștele lor sau stricînd sau arînd sau cosînd pe locul lor, ei să-i ia mrejele și voloacele ¹⁾ și securea, din braniște și tot ce va fi avînd. Și cine va fi arat, fără voia lor, să-i ia boii.

Pentru aceea nimeni să nu îndrăznească a intra, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, 7132 <1624> ianuarie 13.

† Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m. p.>

† Vlasie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, Iași, XXXIII/11.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din a doua jum. a sec. XVIII.

1624 (7132) ianuarie 17, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adecă a părăt de faț<ă> înaintea d<o>m<n>ii méle, la divan, Gureș, fecioru lui Ștefan din Șuverteni, pe Macovei și pe Gulijan pentru o giumătate de sat din Scorțeni, ce-au dzis c-au cumpărat tată-suu Ștefan de la Gavrilă Hărășor, omul lor, ce-au fost dereptu 50 de taler<e> bătute și 50 de oi cu miei, ce-au făcut peste tot o sută de taleri bani buni. Dereptu acea, însuși al nostru credinciosu boiarin Farchie *vornic de poartă* au mărturisit cu <s>ufletul său înaintea noastră, cînd au fost trimis de miia...²⁾ ia în gios la Fălciiu, ei s-a părăt d<e> faț<ă> <i>nnaintea lui. Deci ei l-au <înt>rebat pe Gureșu, are zapis au a? Gureș au dzis că n-are, căci că i-au fost luați tătar<ii> cu totul.

Deci nu l-au credzut, ce i-au dat lége să aducă niște oameni buni bătrâni. Deci n-au adus ei 6 oameni, ce-au adus 6 sate, de-au mărturisit cu suflete<le> lor, cu mar<e> credință și giurămăntiu, cum c-au cumpărat Știhan, tatălu lui Gureș, acea giumătate de sat din Scorțeni, dereptu o sută de taler<i> bani buni. Deci deac-au agiunsu pre dănșii cu atăta mărturie, ei n-au avut cum

¹⁾ • voloacele • așa în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

și în ce chip, ce i-au făcut ei mărturie, cumu o au arătat și înaintia d<om>n<ii> mele.

Derept acea, s-au socotit cu lege dreaptă c-au fost învăluindu Macovei și Guliian fără isprav<ă>. Deci au rămas ei din toată lé<gea> și dinnaintia noastră, iar Gureș, elu s-au îndereptat și ș-au pus ferăia.

Deci de-acmu înna<int>e să-ș<i> fiie ocina ș<i> cumpărătura, să-i hie dreaptă ocină și moșie <cu tot>¹⁾ venitul ce v<a> hi. Iar Macoveiu și Guliian în véci să nu mai a<ib>ă a pără sau ceva a învălui pe Gureș, de această pără înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, anul 7132 <1624> ghen<arie> 17.

† Însuși domnul a poruncit.

† Tăbuci <a scris>.

Arh. St. Iași, CCLIV/1.

Orig. rom., hîrtie, rupt la indoitură, pecete aplicată.

350

1624 (7132) ianuarie 21.

Suret scos de pe sîrbie de pe o carte de l<a> Radul vod<ă> din l<ea>t 7132 <1624> ghen<arie> 21 zile.

† Io Radul voevod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldaviei. Iată am dat și am întăritu domniia mea rugătorilor noștri de la sfînta mănăstire anume Berzunțul, pre al lor dreaptă ocină și moșie, dintru a șasea parte din poiana Găuricea a patra parte, ce le ieste lor cumpărătură de la Avraam, feciorul Nastii, nepotul lui Cazanu din ispisocul se împărțală ce-l au de la muma lori anume Nastea, de la Ion voevod, ce să numește Despotu și de întăritură de la Petru voevod.

Pentru acéia, iată că am datu lor și de la noi, ca să le fie ocină și moșie și uricu și întăritură pre acea din a șasea parte din poiana Găuricea a patra parte și cu totu venitul. Și altu nimenea să nu să amestece preste cartea domniei mele.

Însuni domniia mea poroncescu.

S-au tilmăcit de<n> sîrbie de Procopie dasc<ăl> de la mitropolie, l<ea>t 7271 <1763> ghenari 7 zile.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, XLI 7.

Trad. rom.

351

1624 (7132) ianuarie 26, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit slugii noastre, Pătrașco Udrea fost pitar și cneghinei

¹⁾ loc rupt în orig.

lui, Mărica, dreapta ocină și cumpărătură din ispisoaace de cumpărătură și de întărire ce au avut ei de la domnii de mai înainte, a patra parte din tot satul Oiașeni și cu o baltă de pește, cu numele Strîmba¹⁾ și cu poiene pentru finaș și cu iaz în sat, ce este în ținutul Hîrlău. Ce aceasta le este dreaptă cumpărătură de la Rusul și de la surorile lui, Anesia și Mărica, fiii lui Gavril Nemiș, nepoții lui Crăciun, din dreptul lor uric, ce au avut de la Petru voievod, pentru trei sute taleri de argint.

De aceea să le fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7132 <1624> ianuarie 26.

† Domnul a spus.

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XXIX¹⁾.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, stricată.

352

1624 (7132) ianuarie 27, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării <Moldovei>. ²⁾ Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri Gavril Capșea pitar și a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la oșteni de frunte și oameni buni anume: Vasilie Tălmaci și Vasilie Romășcel și Vasilie Corpaci și Ionașco Stejereanul și Vasilie Bărlici și Danciul din Homița și Hilip Robul din Stroești și popa Ionașco de acolo și popa Gligorie de asemeni și de la alți oameni buni, că au venit înaintea lor Costin cu femeia lui, Dochița, fiica Măricăi preoteasa ³⁾, pentru o datorie ce au fost ei datori lui Capșea pitar cu cincisprezece taleri de argint și cu trei boi.

Și ei s-au sculat și au dat ocina și dedina lor, o jirebie din satul Stroești cu tot venitul și i-au mai ⁴⁾ dat lui o pereche pietre de moară prețuite drept cinci taleri.

Deci noi cum am văzut această tocmeală mai sus scrisă între ei, domnia mea de asemeni am dat și am întărit și de la noi sus zisului Gavril Capșea pitar, acea casă cu jirebie și cu tot venitul din satul Stroești pe Moldova și acea pereche de pietre de moară, să-i fie și de la noi cu tot venitul. Și altul nimeni să nu se amestece.

1) « Crivaia », în orig.

2) omis în orig.

3) « precotcasa », așa în orig.

4) « mai », așa în orig.

Scris la Iași, anul 7132 <1624> ianuarie 27.

Domnul a spus.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

† Dobrenchi <a scris>.

Arh. St. Iași, CLVIII/11.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată.

353

1624 (7132) februarie 1, Iași.

† Adecă eu Ghianghea *fost* logofet și Ghiorghie vornic de .portă și Ion ce-<a>u fost vornic și alți oameni bun<i> de la țară anume: Vasilie păh<ă>rnice<ă> den Iucșești și Păntelei păh<ă>rnice<ă> den Băloșășt<i> și Bosiioc den Bătrăneșt<i> și Zahariia den Gloden<i> și Rață vătahul den Rusi.

Adecă au vinit, înainte noastră, Vasilie Hasnăș și cu soru-sa cu Todosiia și cu altă sor<ă>, cu Na[]asiia, de bună voia lor, de nime nevoiți nice asupriț<i>, și au vândut a sa diriapt<ă> ocină și moșăe, partea lor câtă să va alége den sat den Băloșeșt<i>, cu vadu de moră și cu loc de prisacă și cu fânațur<i> și cu tot vinitul. Și au vândut drept o sută și dzéce taler<i> bun<i> ¹⁾, ca să-i hie lui moșăe și ficiorilor lui, neclătît în véci. Și au vândut slugei nostre lui Apostol, ce au fost părălab la Roman.

Pre mai mare mă<ă>turee ne-am pus și pecetele, ca să s<e> știe... ²⁾

În Iași, [aș] anul 7132 <1624> fev<ruar>ie 1.

Eu Ghianghea *fost* logof<ă>t <m.p.>

Ion *fost* vornic am iscălit <m.p.>

Eu Gheorghe vornic <m.p.>

† Eu Vasilie Hasnăș am făcut acest zapis.

Și eu Gligorie Hrușciu, vătavul de la hatmanul, am fost într-această tocmali și mii-am pus eu pecete.

† Într-această tocmal<ă> am fost și eu Toader diiacul de Stînis<ă>vești, să se știe.

† Eu Ghiorghie Jora *am scris*.

<Pe verso:> Zapisul Boloșeștilor de Hasnăș, *ținutul* Roman.

<Alta:> Și Iucșăști și au vîndut în Bălusești.

<Alta mai nouă:> 19 pămînturi și de la Vasăle Hasnăș și surorile lui, din bătrănul Popăscul.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIX/7.

Orig. rom., hirtie, 7 peceti aplicate.

¹⁾ cuvîntul: «buni», scris cu altă cerneală.

²⁾ un rînd rupt și indescifrabil.

1624 (7132) februarie 27, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Toader din Crețeni, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia lui și a vîndut un bătrîn din satul Crețeni ce este în ținutul Tutova, pe pîrăul Tutova, ce se va alege partea lui și a nepoților lui și cu loc de moară în pîrăul Tutova și a vîndut credinciosului și cinstului nostru boier Nicoară mare vornic de țara de sus, pentru șasezeci taleri numărați.

Și s-a sculat credinciosul nostru boier care-i mai sus scris și a dat în mîinile lui acei mai sus scriși bani, șasezeci taleri numărați, pe deplin.

Pentru aceea, noi văzînd plata lor deplină de bună voie, și de la noi am dat și am întărit, ca să fie de la noi uric cu tot venitul, lui, copiilor lui și nepoților lui și răstrănepoților lui și la tot neamul lui, care se va alege mai ¹⁾ de aproape, neclintit niciodată în veci.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Iași, în anul 7132 <1624> februarie 27.

† Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

... ²⁾ <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Nicoriță, X 3.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, căzută.

1624 (7132) februarie 29, Iași.

Noi Radul v<oi>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu țării Moldovii.

Iată au venit, înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor Moldovii noastre, sluga noastră Apostol, ce-au fostu pîrcălabu și au adus un zăpis de mărturie de la boerii din curte domniei mele și de la alți oameni buni și slugitori ai curții și înaintea Lupului *al doilea* log<o>f<ăt> și a Cărstii *al treilea* log<o>f<ăt> și a lui Baico *fost șat<rar>* și a lui Solomon *fost pîrcălab* și a Ursului Nădăbaico și a Cozmii *vist<ernicel>* din Maxinești și a Onuțului de acolo și a Savii diiacul, scriindu și mărturisindu într-acei zăpis în ce chipu au venit înaintea lor Dumitru Pîrvul din satul Buruinești, de nime nevoit, nici asuprit, ce de a lui bunăvoință și au vîndutu a lui driaptă ocenă și moșie, a patra parte din tot satul Buruinești, ce iaste în ținutul Romanului, din vatra satului, din câmpu și din țar<i>nă și din livez<i> și din păduri și din vad cu moară,

¹⁾ • mai • așa în orig

²⁾ loc rupt în orig.

pre apa Sirétului, pre aceasta au vândut-o slugii noastre lui Apostol ce-au fost pîrcălabu, drept o sută de talere bătuți.

Pentru aceia și domnie mea deacă am văzut acel zapis de mărturie de la boerii domnii mele și de la alți slugitori ai curții și oameni buni și de cinste și a lor de bună voe tocmală și plată deplin, domnie mea încă am dat și am întărit pre acea parte de moșie ce mai sus scriem, a patra parte din satul Buruineștii, cu vad de moară și cu tot venitul, ca să-i fie lui și de la domnie mea driaptă ocenă și cumpărătură, cu tot venitul și altul nime să nu să anestece preste hrisovul domnii mele.

În Iași, în anul 7132 <1624> fev<ruarie> 29.

Domnul au zis.

Dumitrașc<o> Ștefan mare log<o>f<ă>t.

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 50—50 v.

Copie rom. din 1796.

356

1624 (7132) martie 15, Iași.

† Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră, tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că pe aceste adevărate slugi ale noastre Gheorghe Bașotă și fratele lui Iurașco Bașotă dieci le-am miluit cu deosebita noastră milă, le-am dat și întărit de la noi, în țara noastră Moldova, dreptele lor ocini din dreptele și propriile lor privilegii de danie și de cumpărătură ce ei au avut de la Ștefan Tomșa voievod, două siliști, anume Tătărenii ce este în ținutul Hîrlău, pe pîrăul Miletin, care acel sat a fost drept domnesc, ascultător de ocolul Șipotelor, și satul Zberenii ce este pe pîrăul Cîrjoaia, iarăși în acel ținut, care acel sat a fost drept domnesc ascultător de ocolul tîrgului Hîrlău.

Pentru aceea să fie și de la domnia mea danie și întărire și uric și ocină și cumpărătură cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor și la tot neamul lor, cine li se va alege cel mai aproape neclintit lor în veci.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate să le fiie din toate părțile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul voievod și a preaiubitului fiu al domniei mele Io Alexandru voievod și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Tudori și... ¹⁾ pîrcălabi de Hotin, credința panului Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Trofanda postelnic, credința panului Simion spătar, credința panului... ¹⁾ paharnic, credința panului Hrizea

¹⁾ loc alb în orig.

vistier, credința panului Neculachi stolnic, credința panului Mihail Fortuna comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le este dreptă danie și cumpărătură.

Iar pentru mai mare putere și înlărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Dumitrașco Ștefan mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

Scris la Iași, în anul 7132 <1624> luna martie 15.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

Lucoci <a scris>.

Muzeul regional Suceava, nr. 1696.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

O fotocopie la Acad, R.P.R., Fotografii XXVI 34.

357

1624 (7132) martie 15, Iași.

Noi Radul *voievod*, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Adecă au venit naintea noastră și înaintea boiarilor noștri sluga noastră Pilat ce au fost clucer și s-au părăt de față cu sluga noastră Neagoe ce au fost postelnic și cu giupăneasaa lui Candachia, ce au fost mai n<ain>te după Bucioc dvornicul, printru niște părți de ocină din sat din Hănțești din cutul de sus, care părți au fost cheltuite de mătușe a saa, anume Costanda și cu ruda ei toate părțile sale lui Bucioc dvornicul.

Deci, Pilat și cu feciorii săi s-au sculat că le-au fost lor moșie și semenție mai aproape. Deci au întorsu lui Bucioc dvornicul. .¹⁾ jirébi șeasăzăci de taleri cu loc de moară și cu vecini și cu tot venitul a . . .¹⁾ altă jirébie ce au fost pusă zălog de soacră-sa de Drăgălinaa ce au fost ia...¹⁾...iar o au răscumpărat Pilat de la Bucioc dvornicul de au dat zece taleri bani buni, încă în domniia dumi méle dintăiu, cum înșine am văzut zapis de la Bucioc de întoarcere iscălit cu mâna lui.

Iar de doao jirébii ce au zis Neagoe și cu făméia saa caré scrie mai sus, că n-au întorsu Pilat lui Bucioc nici un ban pre acéle doao parăți căci Pilat dirése ce au fost avându pre acéle doao părți, el le-au perdut, ce au adus mărturie pre boiarinul nostru Gheanghea logofetul și au mărturisit cum însuși știe că au luat Bucioc banii de la Pilat și pre acéale doao părți de au rămas

¹⁾ loc alb în orig.

Neagoe și cu făméia saa din toată légea, iar pre Pilat l-am îndireptat și am luat de laa dinsul ferie 24 de florinți în vistériul dumi méle.

Iar de să vor aflaa în vreo víeme nescari dirése sau urice acéle ca să nu să crează pre acélé păiți ce să se rumpă și de acmu nainte să n-aibă mai mult a pără Neagoe și făméia saa pre Pilat de aiasta pără nice a dăbundi în veci naintea cartei dumi méle.

În Iași, în anul 7132 <1624> martie 15.

Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco mare logofăt.

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CI/9.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată.

358

1624 (7132) martie 17, Iași.

† *Io Radul voievod, din mila lui di m̃rezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă domniia mea m-am milostivit și am dat și am miluit pre sluga noastră credincioasă Duca, ce au fost ușér mare, cu un sat anume Teșeuții ce iaste dreptu domnescu și au fost ascultându de ocolul tîrgului Sucévei, pentru slujbă direaptă, cu credință, ce au slujit noao și țării.

Deci ca să-i hie lui dare și miluire cu tot venitul și lui și feciorilor lui și nepoților și strenepoților lui și înprăștiaților lui și a toată semenția lui, cine i să va alége mai aproape, neclătit nicidănăoară, în véci.

Și așijderi pre urma noastră cine va dărui dumnedzău întru a noastră țară a Moldovei, din feciorii noștri, sau din sămenția noastră, sau hie cine va alége dumnedzău să hie domnu, tot ca să aibă lui a-i da și a-i întări pre acela sat ce scriem mai sus, anume Teșeuții. Iar cine să va ispiti să răsipască a noastră dare și miluire, ca să hie treclét și proclét de la domnul dumndzău ce au făcut ceriul și pământul și de la preacurata a lui maică și de la toț<i> svinții și de la doisprădzéce apostoli și de la trei sute și optusprădzéce svinți părinți ce simtu în Nechei și de la patru evanghelesti și ca să aibă parte cu Iuda și cu proclétul Aria, întru inuncile vécilor, nesvărșite, amin.

În Iași, în anul 7132 <1624> márt<ie> 17.

† *Însuși domnul a poruncit.*

Io Radul voievod <m.p.>

† *Pătrașco <a scris>.*

Acad. R.P.R., LXXXIV/208.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată.

1624 (7132) martie 20.

7132 <1624> martie > 20. — Ispisoc vechiū sãrbãsc de la domnul Radul v<oie>vod. Iatã au venit, ãnaintea noastrã și ãnaintea boeril<o>r noștrii, Grigorii, ficior Anii, nepot Zahariei și strãnepot Anușcãi, cã de niminea silit, nici asuprit, ș-au vãndut a sa dreaptã ocinã și moșii din uric de moșii ce au avut de la Petrul v<oie>vod, cãtã sã va alege partea lui, din sat Rusii Zavolui, din vatra satului și din curãturã și din heleșteu și din livez<i> și cu loc de prisacã și din țarinã 12 pãmãnturi și iarãși patru pãmãnturi ce și le-au cumpãrat el de la Ioan Ciuntul, ficiorul Maricãi, nepot Stancãi, prestrãnepot Anușcãi; pe aceiaș au vãndut-o, denainte noastrã, boerului nostru Lupul *al doilea* log<o>-f<ã>t, drept 30 taleri bani gata numãrați.

Și iarãși au venit, ãnaintea noastrã și denainte boeril<o>r noștrii, Larion și sora lui Antimiia, ficiorii Petrii, nepoț<ii> Zaharii, prestrãnepoț<ii> Anușcãi, ș-au vãndut a lor dreaptã ocinã și moșii, dintr-acelaș uric și dintr-acelaș sat, toate pãrțile lor cãte sã vor alege din vatra satului și din curãturã și din fãnaț și din loc de moarã și din țarinã, 12 pãmãnturi și din tot venitul, iarãș mai sus numitul boerului nostru, drept 24 taleri, bani gata numãrați.

Și iarãș au venit, ãnaintea noastrã și denainte boeril<o>r noștrii, Sirghii, ficior a Zahii, nepot Anghelinii, prestrãnepot a lui Zavula, ș-au vãndut toatã parte lui de ocinã, cãtã sã va alege dintr-acelaș sat, din vatra satului și din heleștiu și din curãturi și din țarinã și din tot venitul, iarãș boerului nostru, drept 30 taleri de argint, și moșii și cumpãrãturã.

Și iarãș au venit, ãnaintea noastrã și ãnaintea boeril<o>r noștrii, Nastasiia, fata lui Ioan, nepoata Zaharii și strãnepoatã Anușcãi, ș-au vãndut moșiiã sa dintr-acelaș sat, cãtã sã va alege partea ei din tot venitul și din țarinã, doi pãmãnturi, drept doi galbini de aur ungușli.

Și iarãș au venit, ãnaintea noastrã și ãnaintea boeril<o>r noștrii, Grigorii, ficior Anii, nepot Zaharii ș-au vãndut a lui una parte de ocinã dintr-acelaș sat Rusii, ce și l-au cumpãrat el de la Cozma, ficior Tomii . . .¹⁾, strãnepot Baliceoai, cãtã sã va alege parte Cozmii, din tot venitul și din țarinã, opt pãmãnturi și giuãmãtate, pe aceiași au vãndut-o mai sus numitul slugii noastre, drept 20 taleri bani gata numãrați.

Și iarãș au venit ãnaintea noastrã și ãnaintea boerilor noștrii, Mariia și soru-sa Ștefana și fratele lor Toad<e>r, ficiorii Arsãnii, ficiorii lui Micul, nepotul Tomii și prestrãnepot Onișcãi și ș-au vãndut o parte de ocinã din satul Dãmienestii, ce i-au fost lui cumpãrãturã de la soacrã-sa Stanca, din vatra satului și din heleșteu și din tot venitul și din țarinã, opt pãmãnturi, pe aceiaș au vãndut-o mai sus numitul boerului nostru, drept 20 de taleri.

¹⁾ loc alb în text.

Și iarăș au venit, înainte noastră și înainte boerilor noștrii, Gavrilaş pitar și fratele său Coste și sora lor Nastasiia, ficiorii Anghe- nii, câți să va alege dintr-aceiaș sat Rusii, din vatra satului și din heleșteu și din tot venitul și din țarină, unsprizăci pământuri, iarăș mai sus numitul boerului nostru Lupul log<o>f<ă>t, drept 30 de taleri de argint.

Deci sculându-să mai sus numitul boerul nostru Lupul log<o>f<ă>t, au plătit toț<i> deplin acei de mai sus aratați bani, denainte noaștri, în mâinile mai sus numiților vânzători.

Drept aceia domniia noastră, dacă am văzut a lor de bunî voi tocmali și plată deplin, noi aşăjdere și de la noi i-am dat și i-am întărit mai sus scrisului boerului nostru pe acele părți de ocină din sat Rusii Zavului și din Dămie-nești, ca să-i fii lui și de la noi ocină și uric și întăritură nesticat niciodinioare, în veci și altul să nu să amesteci înainte aceștii cărți a noastre.

Însuși domnul au poroncît

Dumitrașco Ștefan mare log<o>f<ă>t au învățat.

Din limba sârbască pe limba moldovinească s-au tălmăcit de mine, Ioan Ștemati *foșt mare pit<a>r*, în Eș, la anul 1816 mart<ie> 18.

Acad. R.P.R., ms. rom. 234, f. 165 v.— 166.

Copie rom. de la începutul sec. XIX.

360

1624 (7132) martie 24, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că au venit înainte noastră și înainte tuturor boierilor noștri cneghina Parasca Craiască cu fiii ei, Gheorghie și Pătrășcan și alți fii ai ei, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură, un sat anume Portăreștii pe pîrăul Smila, în ținutul Tutova cu loc de iazuri și de mori pe acel pîrău ¹⁾ din uricul și diresele pe care le-a avut de la Costantin voievod.

Aceasta au vîndut ei credinciosului și cîstitului nostru boier, Simion Gheuca mare spătar, pentru trei sute și cinzeci de taleri de argint. Și s-a ridicat mai sus scrisul nostru boier, Simion spătar și le-a plătit totul deplin dinaintea noastră și dinaintea întregului nostru sfat, în mîinile mai sus zisei cneghine Parasca și ale fiilor ei, Gheorghie și Pătrășcan.

Deci noi, văzînd tocmeala dintre ei și plata deplină, iar noi de asemenea și de la noi i-am dat.

Și întru aceasta de asemenea a venit înainte noastră și înainte boierilor noștri, Ihnat din Băcani ²⁾ și femeia lui Draga, fiica lui Stancul din Băcani,

¹⁾ pasagiul «un sat... acel pîrău», șters ulterior cu o linie neagră.

²⁾ «din Băcani», scris cu altă cerneală, pe locul ce fusese lăsat alb.

de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, a patra parte din toate părțile lui Stancul și altă parte din partea lui Polițan, a treia parte, partea lui Gligorie, cu moară gata cu pietre, din vatra satului de la Băcani, care este în ținutul Tutova, din cîmp și din finețe. Aceasta au vîndut-o ei boierului nostru Simion spătar pentru o sută de taleri de argint. Și s-a ridicat boierul nostru mai sus scris și le-a plătit lor totul deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim mai sus scrisului nostru boier, Simion spătar, a treia parte din satul Băcani, partea de sus și cu vad de moară pe pîrăul Smila, pe care el și-a cumpărat-o, o parte de ocină de la Macovei Polițanul și de la fratele lui, Gligorie, fiii lui Polițanul și de la nepoata lor Mărica, din ispisocul de cumpărătură, pe care l-a avut Polițanul de la Petru voievod. Aceasta și-a cumpărat-o el pentru o sută și douăzeci de taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat și altă parte de ocină din același sat din Băcani de la Macovei, fiul lui Polițan, a treia parte din cumpărătură, care a fost partea lui Solomon, pentru cîzeci de taleri de argint.

Și de asemenea iarăși el și-a cumpărat o parte de ocină din același sat, Băcani, din partea de sus, de la Danciul, fiul Măricăi, nepotul lui Polițanul, toate părțile lui pentru cîzeci de taleri de argint.

Și de asemenea și-a cumpărat și altă parte de ocină din același sat de la Todosiia, fiica Odochiei, nepoata lui Polițanul, din această parte de sus, toată partea ei, ce se va alege, pentru cîzeci de taleri de argint.

Și întru aceasta, de asemenea dăm și întărim boierului nostru, Simion mare spătar, o parte de ocină din satul Păulești, care este în ținutul Tutova ¹⁾, pe care i l-au dăruit cneghina ²⁾ Stanca Murgucioae și cu nepoții panului ei, Murgoci vornic, anume Isac și fratele lui Costantin și sora lor, Avghinia. Aceasta au dăruit-o ei de bună voia lor, toată partea lor de ocină din același sat pe care au avut-o cumpărătură de la frații cneghinei Stanca Murgucioae cu tot venitul, din dreptele lor direse pe care le-au avut de la Eremia ³⁾ voievod.

De aceea, dacă am văzut că boierul nostru Simion spătar are și privilegiu de danie de la Ștefan voievod Tomșevici, însă <pentru > ⁴⁾ părțile din satul Păulești ⁵⁾, iar noi de asemenea și de la noi i-am dat și i-am întărit să-i fie și de la domnia mea danie și întărire, uric și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și la tot neamul lui, care i se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

1) «Tutova», scris cu altă cerneală pe loc ce fusese lăsat alb.

2) pasajul «o parte ... cneghina», șters cu o linie neagră.

3) «Eremia», scris ulterior cu altă cerneală, pe locul ce fusese lăsat alb.

4) omis.

5) pasajul «însă... Păulești», șters cu o linie neagră

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate și părți de ocină, fiecare după rînduiala sa, să le fie hotarul din toate părțile, după hotarele lor vechi, pe unde din vechi au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Tudorii pîrcălab de Hotin, credința panului Iurașco Bașotă pîrcălab de Neamț, credința panului Enea pîrcălab de Roman, credința panului Miron Barnovschii hatman și pîcălab de Suceava, credința panului Trofanda postelnic, credința panului . . . ¹⁾ păharnic, credința panului Niculachi stolnic, credința panului Hrizea vistier, credința panului Furtuna comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că îi este dreaptă cumpărătură, pe banii săi drepti și proprii.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstului nostru boier pan Dumitru Ștefan mare logofăt să scrie și să atîrne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Dumitru pisar la Iași, în anul 7132 <1624> martie 24.

<Pe îndoitura pergamentului:> Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>
<Pe verso, contemporan, romînește:> Acest uric iaste a spătariului Simion.

Acad. R.P.R., Peceti, nr. 293.

Orig. slav, perg., pecete atîrnată.

361

1624 (7132) martie 24, Iași.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul Mihnea voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că dăm și întărim boierului nostru, Vasilie Roșca mare medelnicer, un sat anume Bărbeștii, din ținutul Cîrligătura, din uric de danie și miluire și a lui dreaptă vislujenie de la Ștefan Tomșevici voievod.

Ce acest sat a fost mai înainte al lui Isac Balica hatman și l-a pierdut în hiclenie, cînd s-a ridicat cu Costantin voievod, cu multă mulțime de oaste leșească și căzăcească și au venit în țara domniei mele și mare război au făcut cu Ștefan Tomșevici voievod, și atotputernicul dumnezeu i-a dat sub sabia lui.

De aceea, să-i fie și de la domnia mea acest sat mai sus scris Bărbeștii, mai sus zisului boierului nostru Vasilie Roșca medelnicer, să-i fie și de la noi

¹⁾ loc alb in text.

danie și miluire și întărire, uric și ocină, cu tot venitul, lui și copiilor lui și neșoților și străneșoților și răstrăneșoților și întregului lui neam, cine i se va alege cel mai de aproape, neclintit lor niciodată, în vecii vecilor.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris, Bărbestii, să-i fie hotar din toate părțile, după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul Mihnea voievod, și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Tudor pîrcălab de Hotin, credința panului Iurașco Bașotă pîrcălab de Neamț, credința panului Enea pîrcălab de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Trofanda postelnic, credința panului Simion Gheuca spătar, credința panului ¹⁾ paharnic, credința panului Niculachi stolnic, credința panului Hrizea vistier, credința panului Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine Dumnezeu îl va alege să fie domn țării noastre, Moldova, măriia lui să nu clinească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că-i este lui dreaptă vislujenie. Iar cine s-ar ispiti și ar îndrăzni să strice dania și întărirea noastră, unul ca acela să fie blestemat și de trei ori blestemat, de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata lui maică a lui Hristos și de 12 apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți de la Nicheia, și blestemul lui Arie să cadă asupra capului lui și să aibă parte cu Iuda vînzătorul lui Hristos, în chinurile fără sfîrșit, amin.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Dumitru Ștefan mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru pisar, la Iași, în anul 7132 <1624> martie 24.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>.

Acad. R.P.R., Peceti nr. 152.

Orig. slav, perg., pecete atîrnată.

362

<1624 martie 24>.

† În numele tatălui și al fiului și al sfîntului duh, troiță sfîntă și de o ființă și nedespărțită. Adică eu robul stăpînului domnului Dumnezeu și mîntuitorului meu Iisus Hristos, adevărat închinător al sfîntei troițe Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut,

¹⁾ loc alb în orig.

cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, iată dăm și întărim rugătorilor noștri călugări de la sfânta mănăstire Solca, dreptele lor ocine ce le-a dat Ștefan Tomșa voievod și din privilegiile de întărire de la însăși domnia mea, în prima domnie și de la Alexandru Iliăș voievod, un sat anume Badeuții, din ținutul Suceava și cu mori în riul Suceava și cu toate hotarele lui.

Și la aceasta de asemeni dăm și întărim sfintei mănăstiri Solca patru sate anume Drăgăneștii și Cîrniceștii și Vancicăuții și Pîrlișanii și cu toate veniturile ce sînt la ele, care sate au fost toate domnești și s-au numit de ocolul Badeuți și de nici o trebuință pentru domnie.

Și la aceasta de asemeni am dat și am întărit sfintei mănăstiri Solca două sate anume Ciorsacii și Broștenii din ținutul Suceava, pe Șomuzul mare, cu iazuri și cu mori în Șomuz, care și acele sate au fost domnești.

Și la aceasta, de asemeni, am dat și am întărit sfintei mănăstiri Solca două sate anume Stupca și Lămășanii, în același ținut și cu toate veniturile lor, care și acele sate au fost domnești.

Și la aceasta de asemeni dăm și întărim sfintei mănăstiri Solca, două sate Monăstirenii și Costeștii și cu mori pe Siret, <care> au fost ascultătoare de ocolul Botoșanilor.

Și iar dăm și întărim un sat anume Iubăneștii, din ținutul Dorohoi, cu iazuri și cu mori, care sat a fost mai înainte ascultător de ocolul Dorohoi și l-a smuls de acolo Isac Balica hatman în zilele sale și și l-a luat, iar apoi l-a pierdut în hielenie, cînd a venit cu sabie și cu mulțime de leși asupra țării aceștia și asupra lui Ștefan voievod.

Și la aceasta de asemeni dăm și întărim sfintei mănăstiri Solca un sat anume Dumenii, în același ținut, care sat mai înainte a fost al lui Isac Balica hatman și l-a alipit la ocolul Căcăcianilor, iar apoi l-a pierdut în hielenie, cînd s-a ridicat cu Costantin voievod asupra lui Ștefan voievod și asupra sceptrului cîstitului împărat.

Și la aceasta de asemeni dăm și întărim sfintei mănăstiri Solca două sate anume Lozna și Călineștii, ce sînt în ținutul Suceava, care sate au fost mai înainte ale lui Vasile Stroici și le-a pierdut în hielenie, cînd a venit cu sabie și foc asupra țării aceștia și asupra lui Ștefan voievod, cu mare mulțime de leși și cazaci.

Și la aceasta, de asemeni dăm iarăși un sat anume Stroeștii, ce este în ținutul Hirilău, care sat a fost mai înainte domnesc.

Și la aceasta, de asemeni iar dăm și întărim sfintei mănăstiri Solca un sat anume Slobozia, în ținutul Roman, lângă Cotnari, pe pîrăul Cîrjoae și cu mori mai jos de sat, pe același pîrău.

Și la aceasta, de asemeni dăm și întărim sfintei mănăstiri Solca un sat anume Podolenii, în ținutul Fălciu cu tot venitul, care sat a fost drept domnesc și a mers din mîină în mîină.

Și la aceasta, de asemeni am dat și am întărit sfintei mănăstiri Solca un sat anume Ustii în ținutul Orhei, pe malul Nistrului, unde cade pârâul Răut în Nistru și cu mori în Răut și în Nistru, care sat a fost ascultător de ocolul Orheiului.

Pentru aceasta să fie și de la domnia mea danie și întărire, uric și ocină sfintei mănăstiri Solca cu tot venitul, neclintit lor niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul acelor mai sus scrise sate să le fie hotar din toate părțile după hotarele lor vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului, noi Io Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Tudor pîrcălab de Hotin, credința panului Iurașco Bașotă pîrcălab de Neamț, credința panului Enea pîrcălab de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Trofanda postelnic, credința panului Simion Gheuca spătar, credința panului. . . . ¹⁾ ceașnic, credința panului Niculachi stolnic, credința panului Hrizea vistier, credința panului Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu le clinească dania și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească. Iar cine ar încerca și îndrăzni să nimicească dania și întărirea noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului <și de cei 12>²⁾ apostoli și de 4 evangheliști și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda vînzătorul lui Hristos, în muncile fără de sfîrșit, amin.

<Iar pentru mai mare putere și tărie am poruncit credinciosului nostru boier Dumitrașco>²⁾ Ștefan mare logofăt să scrie și pecetea noastră să o lege la această adevărată <carte a noastră> ²⁾.

Muzeul regional Suceava, nr. 105.

Orig. slav, perg., rupt în partea de jos, pecetea căzută.

Cu trad. rom. din sec. XIX.

Datat după boierii de divan

363

1624 (7132) martie 24.

† Adecă <eu> ²⁾ Chilsii și cu feciorul *) anome Dumitrașco și Parasch<i>va d<en> ²⁾ satul den Iucșești, înșene pre noi mărturisimă cu cest zapis al nostru

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ urmează un cuvînt șters cu altă cerneală, iar cuvîntul «fecior» e corectat tot cu altă cerneală în «Florea».

cum noi am vândutū de bună voia noas<tr>¹⁾ă, de neme nevoiți, nici aso-priți, am vândut lui Apos<t>¹⁾ol pârălabul den Baloș<ești>¹⁾, de ținutul Romanolii, o parte de ocină den satū den Hârlești, partē Sanfirei, ce au fostū drept patrodzăci și optu de taleri.

Și într-aceasta tocmală au fostū Ion medelniceriul și <Gh>¹⁾iorghie Roșca vistêrnîc¹⁾ și Pânteliu de Băloșești și Ursu den Băloșești și Onaca de Iucești și Vasi<ie>¹⁾ de acolea și Pântea hetmanul și Gavril Jorea și Cracalie. Și pre mai mar<e>¹⁾ <cred>enți am pus ale noastre peceți.

Și eu Costantin d<iac>¹⁾ am<ŭ> scris aces<t> zapis, ca să <se>¹⁾ știe.
7132 <1624> mar<tie> 24.

Ghiorghie Roșca vist<ier>.

Costandin *am iscălit*.

Cracalie<ie>.

Gradea.

Gavril Jora.

... ²⁾

Acad. R.P.R., CXVI/78.

Orig. rom., hîrtie, rău scrîs, rupt pe la îndoituri și ros de cari; 8 peceți inelare aplicate.

364

1624 (7132) martie 24, Iași.

Ioan Radu voievod întărește privilegiul dat boierului Miron Barnovschi, hatman și pîrcălab de Suceava, pentru satul Bosancea, în ținutul Sucevei, de către Alexandru Iliăș și apoi de Ștefan Tomșa voievod.

Iași, 7132 <1624> martie 24.

Acad. R.P.R., ms. nr. 5120, f. 3 (nr. 5).

Rez. german din 1783.

365

1624 (7132) martie 25.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se că domnia mea am dat și am întărit credinciosului și cinstitului nostru boier, jupan Ianachie postelnic, dreptele lui ocine și cumpărături, din dreptele lui direse: satul Stolnicenii pe gîrla [și satul]³⁾ Scumpiia, care este în ținutul Iași, care acest sat i-a fost cumpăratură de la Păscălina,

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ indescifrabîl.

³⁾ « și satul » adaus greșit al copistului. Scumpiia este gîrla de care se vorbește mai înainte. De altfel, se vede din textul ce urmează că e vorba aci de-un singur sat.

cneghina lui Lupul Stroici logofăt și de la fiul ei, Ionașco Stroici, pentru opt sute și cincizeci de ughi galbeni.

Și iarăși îi dăm și-i întărim satul Gligenii, în ținutul Soroca, pe care și l-a cumpărat de la Prohor și Eftemie și Simon și Nicanor și Misail și Daniil și de la tot soborul sfintei mănăstiri Pantocrator, pentru două sute de taleri bătuți, cu mori la apa Neagra și cu tot venitul.

Și satul Medelenii în ținutul Iași, pe amîndouă părțile Prutului pe care și l-a cumpărat de la Busca și fiii ei, Zabulic și Erina și Elena și Vasilie, fiul lui Maxin și de la Ionașco Căcărează, fiul Mariei și Dămian și fratele lui, Toader și Necoară, fiii Mariei și de la Iosip, fiul lui Ganea și sora lui Agafii și Larion, fiul lui Dănilă și sora lui Agafia și de la Anna, fiica lui Fedor și surorile lui, Tudosiia și Țiganca, toți nepoții și strănepoții lui Medelean și de la Hilip și Neniul, fiul Maricăi Budoae și Nuor și Alixandru, nepoții Budoaei, din dreptele lor direse, pe care le-au avut de la Petru voievod cel Bătuin pentru o sută și șazeci și doi de taleri bătuți.

Și de asemenea două părți din tot satul Onțești, în ținutul Iași, pe care și le-a cumpărat de la Gherman, fiul lui Bizdîg și de la toți părinții și frații și verii lor, pentru o sută și cinzeci de taleri bătuți și zece boi. Și de asemenea din această a treia parte ce se va alege partea lui Barnovschi hatman și a cneghinei sale, pe care și le-a cumpărat de la nilostivirile lor, pentru o sută de taleri bătuți.

Și de asemenea satul Cucuiații în ținutul Iași, pe care și l-a cumpărat de la Coste și de la sora lui Ticea, copiii Agafiei și ai lui Nasture, nepoții lui Cîrțiu și Necoriță, fiul Magdalinei, nepotul lui Ivan și Isac și sora lui Coschița, copiii Stancăi, nepoții lui Stan cel bătrîn și Mărica, fiica Erinei, nepoata lui Văsiu, din diresele lor, pe care le-au avut de la Petru voievod, pentru nouăzeci și cinci de ughi buni.

Și de asemenea satul Fîntănelile în ținutul Tecuci, pe care și l-a cumpărat de la Stavăr fost pîrcălab, fiul lui Crăciun, nepotul lui Zbiiarea și de la Nicoară, fiul lui Moșul, nepotul lui Căldărușe și Iurga, fiul lui Dinga și Spiridon, fiul lui Mirzea și Neniul, fiul Stancăi și Simion, fiul lui Stan și Bălan și Lepădat, fiii lui Fătul și Stan, fiul lui Țigui, toți nepoții Coțușei și Mihăilă, fiul lui Burlă și Șerban, fiul lui Iepure, nepotul lui Iepure cel bătrîn, pentru trei sute și patruzeci de taleri bătuți.

Și de asemenea satul Ciocirlianii în ținutul Tecuci, pe Gerul, pe care și l-a cumpărat de la Dumitrașco Ciutacul, fiul Dobrei și fratele lui Stancul, nepotul lui Smîrcea și Miron, fiul lui Păcurar și sora lui Stanca și Ion, nepotul lui Păcurar și Simion și Puțachi și Frățilă, toți nepoții lui Smîrcea, pentru o sută de ughi roșii.

Și de asemenea satul Gurbăneștii în ținutul Chigheciu, pe care și l-a cumpărat de la Sofroniia, cneghina lui Ursu Udrea vornic și de la fiicele lui, Nastasiia și Anghelina, pentru trei sute și cincizeci de taleri bătuți.

Și de asemenea satul Poenile Sasului, cutul de sus, care este în ținutul Tecuci, pe care l-a luat pentru datoria pe care a avut-o la Iurco logofăt, trei sute de ughi galbeni, pe care îi dăduse lui cu împrumut în zilele lui Costandin voievod. Și hotarul acestui sat fusese cotropit de alți oameni care erau împrejurul lui iar după aceea, în zilele lui Ștefan voievod, s-au dus Ionașco vornic și Cujbă vornic cu carte domnească și au ales hotarul acestui sat cu oameni buni și au pus stâlpi, pe unde a fost vechiul lor hotar de demult. Și acel uric al acelor oameni cu care ei cotropiseră s-a aflat de mincinos și s-a luat de la dînșii și s-a rupt.

Și iarăși jumătate din satul Chicoșea pe Sohului, în ținutul Covurlui, pe care și l-a cumpărat de la Maxin și fratele lui Măteiu și Trifan, copiii lui Lupul și Ignat și fratele lui Istratie și sora lui Măgdalina, copiii lui Cornea și verii lor Gligor, fiul lui Simion și Spiridon, fiul lui Bogdan, pentru optzeci de taleri bătuți.

Și iarăși jumătate de sat din Șușnănești, care acum se numește Drăgușăni, în ținutul Covurlui, pe care și l-a cumpărat de la toți. . . ¹⁾ Fodor și Mihăilă și Mica și Nichita și Eremiia și Maxeniia, toți nepoții și strănepoții. . . ²⁾ Mărinei, pentru optzeci de taleri bătuți.

Și iarăși satul Șotropenii pe Turii, în ținutul Iași, pe care și l-a cumpărat de la Căzaca, cneghina lui Trifan postelnic și de la Rusca, sora lui Trifan postelnic pentru o sută de taleri bătuți.

Și iarăși satul Furtești în ținutul Fălciu, pe Prut, pe care și l-a cumpărat de la Movila și de la fratele lui Nicoară fost spătar, fiii lui Lazăr pitar ³⁾, pentru o sută și optzeci de taleri bătuți.

Și iarăși jumătate din satul Mărișeni în ținutul Lăpușna și iarăși jumătate din jumătate, pe care și le-a cumpărat de la Ionașco Negruț, fiul lui Negruț cel bătrîn, pentru nouăzeci de taleri bătuți. Iar diresele, pe care le-au avut pentru acest sat, ei au spus că le-au pierdut din pricina tătarilor, cînd a venit în domnie Ștefan Tomșea voievod.

Și iarăși siliștea Ghermăneștii, în ținutul Fălciu, pe riul Bîrlad, pe care și-a cumpărat-o de la Moviliță fost pîrcălab și de la fiul lui, Lazor, și de la Toader nepotul lui, fiul lui Nicoară, pentru o sută și douăzeci de ughi galbeni.

Și de asemenea îi dăm <și> ¹⁾ îi întărim satul Punteșenii ⁴⁾ în ținutul Tutova pe care și l-a cumpărat de la Simion, fiul lui Nicoară Barza, nepotul lui Costin, strănepotul lui Trifa și al lui Toma și de la Dumitru, fiul lui Ionașco Barzică, nepotul lui Costin și de la Sirbul, fiul lui Ghiorghe, nepotul lui Nistor și Nicoară, fiul lui Petrea și Toader, fiul lui Filip Pașea și toți nepoții și strănepoții lui

1) omisiune în copie

2) loc alb în copie.

3) • pitar •, corectat, fusese scris întli: spătar.

4) în copie greșit: Puateșenii •, mai jos, • Punteșenii •.

Trif și ai lui Toma, toate părțile lor de moștenire și de cumpărătură, pentru o sută de ughi galbeni. Și a rămas nevîndută din tot satul Punteșeni, dintr-un bătrîn, partea lui Costantin și a lui Nistor, ce se va alege partea lor din șase ogoare.

De aceea să-i fie lui de la domnia mea danie și întărire aceste mai sus scrise sate și jumătăți de sate cu locuri de iazuri și de mori, din uric și ocină și cumpărătură cu tot venitul lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al său, care i-se va alege cel mai apropiat, neclintit, niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate și jumătăți de sate și părți de ocine, să le fie lor dinspre toate părțile, după vechile lor hotare, pe unde din veac au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul Mihnea voievod și credința boierilor noștri: Dumitrașco Ștefan logofăt, Ionașco vornic, Necoară vornic, Tudori și Conđici pîrcălabi de Hotin ¹⁾, Costantin Celebi pîrcălab de Niamțu ²⁾, Malcoci pîrcălab de Roman³⁾, Miron Barnovșche hatman, Trifan postelnic, Simion Gheuca spătar, Curt Celebi paharnic, Neculachi stolnic, Hrize vistier, Mihăilă Furtună comis.

7132 <1624> martie 25.

<Deasupra, scris de copist : > A sfetii Sava pe Stolniceni, pe gîrlă și Scumpie, județul Eși, al sfîntului Sava, pe Fîntînele, la Tecuci. ⁴⁾

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. nr. 628, f. 690 v. — 692 v.

Copie slavă.

366

1624 (7132) martie 26, Iași.

Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că pe acest adevărat credincios și cinstit boier al nostru Necoară ⁵⁾ mare vornic de țara de sus, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit de la noi în țara noastră, Moldova, dreptele lui ocine și cumpărături: jumătate din tot satul Divicea⁶⁾ din ținutul Tutova, pe care și l-a cumpărat de la Necoară fost spătar pentru doi cai buni și doi boi și trei vaci.

Și de asemenea jumătate de sat, din tot satul Ceucani din acel ținut, cu loc de iazuri și de vaduri de moară pe riul Tutova și cu vii și cu case, pe care

¹⁾ * de Hotin *, rom. în copie.

²⁾ * de Niamțu *, rom. în copie

³⁾ * de Roman *, rom. în copie *

⁴⁾ pasajul * pe Fîntînele la Tecuci, * rom. în text.

⁵⁾ corectat posterior în: Necoriță.

⁶⁾ adăugat posterior-ni și făcut deci: Diviceani.

și le-a cumpărat tot de la Necoară spătar și de la fiii lui pentru trei sute și cinzeci de taleri bătuți.

Și iarăși îi dăm și îi întărim satul Corjouții din ținutul Hotin, pe care el și l-a luat de la Zalițchi pentru trei sute de ughi roșii și pentru alte averi și haine pe care le-a luat Zalițchi de la boierul nostru mai sus scris, cînd a fost la mănăstirea Putna. Și însuși Zalițchi a mărturisit într-un zăpis scris cu mîna lui că a dat acest sat, Corjouții, pentru acea avere.

Și de asemenea un vad de moară la gîrla Putnei de Jos, la satul Purcelești, care este în ținutul Putna, pe care și l-a cumpărat de la Vășcana din Ț gănești și de la Costachi diac din Șendrești și de la Scintee din Purcelești și de la Nistor din Bătinești, pentru șaptezeci de taleri bătuți.

Și de asemenea un loc de prisacă din satul Rătcești din ținutul Vaslui, cu grădini împrejurul prisăcii, însă cît poate un om să azvîrle din mijlocul prisăcii cu toporul în toate părțile, pe care și l-a cumpărat de la Vasilie Huhulea pentru treizeci și cinci taleri bătuți.

Și de asemenea îi dăm și îi întărim o parte de ocină din satul Cajva, în ținutul Iași și iarăși o parte de ocină din satul Muntenii, care îi sînt dreaptă moștenire și de asemenea altă parte de ocină din același sat Munteni, care se numește Scutași, pe Siret, în ținutul Neamț, a treia parte din a șasea parte, din uricul de cumpărătură și de întărire de la Gașpar voievod.

Și iarăși un loc de prisacă în satul Podeni, în ținutul Vaslui pe riul Birlad, din ispisocul de cumpărătură de la domnia mea.

Și iarăși dăm și întărim boierului nostru mai sus scris, Nicoară ¹⁾ mare vornic pe dreptii lui robi ²⁾ țigani, anume: Dumitru cu femeia și cu copiii lor, Voica și Dragolea, pe care și i-a cumpărat de la Nechifor aprod, fiul lui Ștefan din Țara Muntenească, pentru cinci cai buni și de asemenea un sălaș de țigani anume Efrim cu femeia și cu copiii lor, care îi este danie de la Ștefan Tomșevici voievod.

De aceea să-i fie și de la domnia mea danie și întărire și uric și <ocină lui și >³⁾ copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și la tot neamul lui, care i se va alege cel mai de aproape, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iar hotarul acestor mai sus scrise sate și jumătăți de sate și păți de mori cu iazuri și cu locuri de mori, să fie dinspre toate părțile după hotarele lor vechi, pe unde din veci au folosit.

Iar la aceasta este credința noastră, a domniei noastre a mai sus scrisului, noi Io Radul voievod și credința boierilor noștri, credința panului Ionașco mare vornic de țara de jos, credința panului Necoară mare vornic de țara de sus, credința panului Tudor și Conde pîrcălabi de IIotin, credința panului

¹⁾ corectat posterior în: Nicoriță.

²⁾ «holopi» în orig.

³⁾ șters, ilizibil.

Costantin Celebi și... ¹⁾ pîrcălabi de Neamț, credința panului... ¹⁾ și ... ¹⁾ pîrcălabi de Roman, credința panului Miron Barnovschie hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Trufanda postelnic, credința panului Simion Gheuca spătar, credința panului Curt Celebi paharnic, credința panului Neculachie stolnic, credința panului Hrizea vistier, credința panului Mihail Furtuna comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că îi este dreaptă ocină și dedină.

Iar pentru mai mare putere și întărire a acestor toate mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Dumitrașco Ștefan mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră de această carte <adevărată > ²⁾ a noastră.

A scris Mînjea la Iași, în anul 7132 <1624> luna martie 26 zile.

Io Radul voievod <m.p.>

<Pe îndoitura pergamentului:> Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

<Pe verso, contemporan:> Acest uric este a lui Nicoară vornic... ³⁾

<Însemnare din sec. XVII—XVIII, romînește:> Uric de la Radul vodă, cefnoit de pe uric a lui Gașpar vodă.

Acad. R.P.R., Peceti, nr. 282

Orig. slav, perg., pecete atirnată.

367

1624 (7132) martie 27, Iași.

Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu aciastă carte a noastră tutușor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se, că pe acest adevărat credincios și cinstit boier al nostru, Necoară ³⁾ mare vornic de țara de sus, l-am miluit cu deosebita noastră milă și i-am dat și i-am întărit de la noi în țara noastră, Moldova, dreptele lui ocine și danie și miluire și cumpărături din ispisocul de danie și miluire de la Ștefan Tomșea voievod și de întărire de la Gașpar voievod, satul Măgura din ținutul Dorohoi, care acest sat a fost al nostru, drept domnesc ascultător de ocolul ținutului Dorohoi. Și de asemenea satul Trifăuții de ocolul ținutului Soroca și i-a fost lui danie de la Gașpar voievod, pentru că Gașpar voievod i-a luat satul... ⁴⁾ din ținutul Tutova și în locul acelu sat i-a dat satul Trifăuții.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ șters, ilizibil:

³⁾ corectat posterior în « Necoriță ».

⁴⁾ numele satului tăiat cu foarfecele.

Și de asemenea satul Șirăuții din ținutul Hotin, pe malul Prutului și două fălci de vie în Dealul Porcului, de sub pădure la Cotnari, care acest sat și aceste vie sînt danie cneghinei lui, Todosia, de la Cîrstina pîrcălăboia, pentru multă avere pe care a dat-o ea pentru Lozinschi, cînd l-a scos de la tătari din averea ei din ispisocul de pîră de la însuși domnia mea.

Și de asemenea dăm și întărim dreptele lui cumpărături, a patra parte din tot satul Huhurezi pe O... ¹⁾ pe care și le-a cumpărat de la Căzaca cneghina lui Trifan postelnic pentru... ¹⁾ ughi.

Și de asemenea [din] satul Rădeștii în ținutul Iași, pe Prut cu vad de moară la Prut <pe care l-a cumpărat > ²⁾ de la Ionașco Stroici, fiul lui Lupul Stroici logofăt, din diresese ce a avut tatăl lui de la Petru voievod, pentru trei sute de ughi galbeni.

Și de asemenea altă parte din satul Huhurezii... ¹⁾ din împărțeala acestei părți în trei părți, să-i fie lui două părți, pe care și le-a cumpărat de la Simbotin nepotul lui Luca și de la Ionașco nepotul Andreicăi și Ionașco nepotul lui... ¹⁾ și... ¹⁾ Buzdugan și... ¹⁾ au, toți nepoții și strănepoții lui Luca, pentru două sute de taleri bătuți.

Și de asemenea altă jumătate dintr-un bătrin din același sat, pe care și-a cumpărat-o de la Agafii pentru... ¹⁾ zece taleri bătuți.

Și de asemenea toată partea lui Mihăilă din Cajva din ținutul Iași, pe care și-a cumpărat-o de la Ghiorghie și frații lui, Gligorie și Pătrașco, fiii lui Toader, nepoții lui Mihăilă, pentru... ¹⁾.

Și de asemenea <dăm > ²⁾ și întărim dreapta lui ocină și vislujenie și mi-luire, pe care a avut-o de la Ștefan Tomșea voievod, satul Giulintii, în ținutul Dorohoi, pe riul Prut, care acest sat a fost al lui Gheorghie pîrcălab de Hotin și s-a luat ca domnesc pentru că n-a rămas nimeni dintr-însul.

Și de asemenea satul Năvirneții, iarăși îi este danie de la Ștefan Tomșea voievod.

De aceea să-i fie și de la domnia mea danie și întărire și uric și ocină, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului neam al lui, care i se va alege cel mai de aproape, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Iat hotarul acestor mai sus scrise sate și jumătăți de sate și părți de ocine să fie dinspre toate părțile după hotarele lor vechi, pe undc au folosit din veci.

Iar la aceasta este credința noastră, a domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Ionașco mare vornic de țara de jos, credința panului Tudor și Conde pîrcălabi de

¹⁾ șters, ilizibil.

²⁾ rupt.

Hotin, credința panului Costantin Celebi și...¹⁾ pîrcălabi de Neamț, credința panului...¹⁾ și...¹⁾ pîrcălabi de Roman, credința panului Miron Barnovschii hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Trufanda postelnic, credința panului Simion Gheuca spătar, credința panului Curt Celebi paharnic, credința panului Hrizea vistier, credința panului Neculachi stolnic, credința panului Mihail Fortuna comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe cine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clinească dania și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească pentru că îi este dreaptă danie și miluire și cumpăratură pe banii săi drepti.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Dumitrașco mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetca noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Dumitru la Iași, în anul 7132 <1624> luna martie 27 zile.

<Pe îndoitura pergamentului:> Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

<Pe verso (contemporan):> Acest uric...²⁾ pentru satul ...²⁾ satele...²⁾

Acad. R.P.R., Peceți, nr. 283.

Orig. slav, perg., foarte rupt și șters, pecete atrrnată.

368

1624 (7132) martie 29, Suceava.

† *Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Dat-am această carte a dumnii mele slugעי noastre, lui Dumitrașco Fulger diiacul de Toderești, spre aceia el să hie tare și puternic, cu această carte a dumnii mele, a opri și a ține nește case din satu den Toderești și cu câtă ocină va hi lui Gheorghe, feciorul lui Ștefan Danco de acolo.

Prentu căce au fugit Gheorghie den casele lui și ș-au lăsat curteniia asupra slugעי noastre, ce mai sus scrie, Dumitrașco Fulger diiacul și au plătit multe dăjdi curtenești, prentu Gheorghie feciorul lui Ștefan Danco, și i-au perit multe bucate prentu dansul.

Deci ca să aibă a-i ține casele și ocina câtă va avea în sat în Toderești.

Și așijdere, vare unde-l va afla sluga noastră, Dumitrașco Fulger diiac, pre Gheorghie, feciorul lui Ștefan Danco, în țara dumnii mele, ca să aibă a-l trage iarăși napoi în satu, în Toderești, cu toate bucatele lui, ca să plătească dajdea dumnii mele.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ șters, ilizibil.

Derept aceia, nime ca să nu cutédze a ținé, nici a opri, naintea cărței dumnnii mele.

Scris în Suceava, în anul 7132 <1624> martie 29.

† *Însuși domnul a spus.*

Marii boieri au învățat.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VIII/6.

Orig. rom., hirtie, pecete aplicată.

369

1624 (7132) aprilie 5 Iași.

Noi Radul v<oie>vod, cu mila lui dumnezău, domnu țării Moldovii. Dat-am carte domnnii mele giupănesăi Goiuae spre accia ca să hie tare și puternică, cu carte domnnii mele, a să liga în satu în Buruinești, în parte ceia ce au vândut Părvul, pentru care lucru o au vândut și de dânsa n-au întrebat.

Deci nime să nu cuteze a ține sau a opri înaintea cărții domnnii mele. Și altul să nu să amestece. Să-ș<i> ei Apostol banii și să vie de față înaintea domnnii mele.

În Iași, în anul 7132 <1624> ap<rilie> 5.

Acad. R.P.R., ms. rom. 13, f. 50.

Copie rom. din 1796.

370

1624 (7132) aprilie 5.

† Adecă eu Măgdălina preutesa de Peren<i> și c<u> feciurii mei cu Custantin și cu Vas<i>lie și eu Arvasie Hoșmândioe cu feciurii mei cu Nastasie și c<u> Acsinie, mărturisim cu cestu zapis al nostru cum au cădzut un cal a dumiisal<e> a lui Dumitrașcu diecul, feciurul șetrar<u>lui, întru grup<a> a noastră și n-am avut cu ce-l plăti, că l-au biciuluit oamen<i> bun<i>, drept 25 de lei.

Deci noi de a nustră bună voe, de nim<e> nevoiți, nici asupriți, am dat a nustră dreptă ocin<ă> și mușie den sat den Peren<i>, ce este în ținutul Eș<i>lor pre Turie, denn a cince parte de tot satul a tree parte, cu tot venitul, în tot lucrul și ne-u mai dat Dumitrașcu și 7 lei ban<i> gat<a>.

Deci noi e-m dat ca să-i hie lui și feciurilur lui și a cui să va alege den sămânța lui, în veci și nim<e> dentru sămânța nustră să n-aibă a s<e> amesteca în veci.

Și la aceasta tucmal<ă> a nustră au fostu popa Toader de Stălpen<i> și Pavăl ce-au fostu părcălab și Barna de Zabolten<i> și Cal<a>pod¹⁾ ap<rod>

¹⁾ scris peste alt cuvînt, șters.

de Rus<i> și Tiron diecunul de Stălpen<i> și Nechifor Machidun pit<ar> de Zabol<o>ten<i> și Gavril Ciurlic de Trifești și mulți omen<i> bun<i> megieș<i>.

Și pentru mai mar<e> credinți ne-am pus pecețil<e>, ca să s<e> știe și să aibă dumnelui pre acestu zapes al nostru a-și faci și deres<e> dumnești, ca să-i hie lui dreptă ocin<ă> și mușie în veci și nim<e> să n-aibă a s<e> mai amesteca dentru sămânța Măgdălinei ș-a Arvasiei, în veci de veci, amin.

Let 7132 <1624> ap<rilie> 5.

Măgdălin<a>.

Arvasie.

Pavel părcălab.

Pop<a> Toad<e>ru de Stălpeni.

Barna.

Ciurlic.

C<a>l<a>pod¹⁾.

† Și Tiron deconul de cole.

Machedonu.

Acad. R.P.R., CDLVII/1.

Orig. rom., hîrtie, 9 peceți inelare, aplicate.

371

1624 (7132) aprilie 6, Mircești.

† Eu Costantin, feciorul Măgdălinei și Boția, feciorul Pribei, noi înșine pre noi mărturisim, cu cest zapis al nostru, cumu ni-am tocmit cu Todica din Șurineșt<i>, de nime nevoiț<i> sau înpres<u>raț<i>, ce de bună voia noastră am vândut a noastră dreaptă ocină și moșie di sat din Șurineșt<i>, ce s<e> va alége din partia Dutceșt<i>lor, a treia parte, den partia din gios și din câmpu și din pométe și din vatra satului și cu tot venitul ce s<e> va aliage, cum scrie mai sus, a treia parte, din partea Dutceșt<i>lor, din partia din gios, o amu vândut Todicăi din Șurineșt<i> și lui Mirăuț, feciorul Todicăi, ca :[s]ă le fie lor moșie. Și ne-au dat o vacă bună cu vițel, dreptu dziace zloț<i> și doispră-dzéce zloț<i> bani gata.

Deci și noi, dac<ă> am vădzut de bună voe tocmală și plată deplin, am făcut această scrisore, ca să s<e> criadz<ă>. Și s-au făcut această tocmală din casa lui Loghin din Mircești și ne-am tîmplat acolea: eu popa Măteiu di acolia și Pântia de asemeni și Zberea de asemeni și Pătrașco din Dănceșt<i> și Fremul de acolo și Dumitru Burnar din Măjești și Dămiiian din Scăntiae.

Și mai pre mare credință ne-am pus pe<ce>țile, să să criadză.

Scris în Mirceșt<i>, v<e>l<eat> 7132 <1624> ap<rilie> 6 zile.

Arh. St. Iași, CLXXIV/5.

Orig. rom., hîrtie, 7 peceți inelare aplicate.

¹⁾ scris peste alt cuvînt șters.

1624 (7132) aprilie 12, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit slugii noastre Ionașco Cehan fost vornic dreapta lui ocină, din ispisoc de danie și miluire de la Ștefan Tomșea voievod, satul anume Volosenii, ce sînt de ocolul Stănileștilor, în ținutul Fălciu, și pentru că el a dat șase cai buni și două sute ughi galbeni în trebuința țării.

Pentru aceea, să-i fie și de la noi acel sat mai sus scris, Volosenii, dreaptă ocină și uric și întărire cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci. Și altul să nu se amestece.

În Iași, 7132 <1624> aprilie 12.

† Însuși domnul a poruncit.

† Io Radul voievod <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, LXX/2.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX ibid., LX/4.

373

1624 (7132) aprilie 13, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit boierului nostru Ionașco Cehan fost vornic, din dreptele lui drese ce a avut de la Erenia Moghilă voievod, pe dreptii săi robi ¹⁾ țigani, anume Toader cu femeia lui, Todosia și cu copiii lor, ce și-a cumpărat de la Ionașco fost stolnic, pentru cincizeci taleri bătuți.

Pentru aceea, să-i fie și de la noi dreptii robi ¹⁾ țigani neclintiți niciodată în veci și altul să nu se amestece.

În Iași, 7132 <1624> aprilie 13.

† Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CIII/153.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

374

1624 (7132) aprilie 18, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre, marilor vătahi de la ținutul Sucevei.

Dămu-vă știr<e> că ni s-au jeluit Gorcea, feciorul Ilei de Volcineț<i>, pre călugă[lugă]rii de Suceviță, dzicăndu că-i oprescu a lui <dreap>tă ocină,

¹⁾ • holopi • în orig.

giumătate de a tre<ia parte> ¹⁾ d<e> satu, partea de mijloc, cu veci<ni> și cu moa<ră> ¹⁾.....¹⁾ ni<ci> ¹⁾ o au vândut, nici o au schimbatu.

Drept acéia, dacă veț<i> vedea cartea domnii méle, iar voi să dz<iceți> ¹⁾ călugărilor să-i lase partea lui. Iar de vor fi avându ei dirése pre partea lui să le daț<i> dzi, să le aducă înaintea domnii méle, cându va fi voia Gorcei.

† De aceasta scriem. Într-alt chip să nu faceț<i>.

În Iași, anul 7132 <1624> ap<rilie> 18.

Domnul a zis.

Dumitrașco Steafan mare log<o>f<ă>t.

† Dobrencu <a scris>.

<Pe verso:> Zapis ce s-au părăt Gorcea de Volcinneț<i>.

Acad. R.P.R., XLII/14 a.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată.

Cu o copie din 1806.

375

1624 (7132) aprilie 19, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit. înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru credincios Toma postelnic și a pîrit pe..... ²⁾ cneghina lui Soltan din Hănești și pe fii ei, cu un zapis de datorie, de la panul ei Soltan, scriind într-acel zapis cum i-a fost Soltan dator lui, cu o sută de ughi, bani buni.

Într-aceasta, domnia mea și cu sfatul nostru cum am văzut acel zapis, am crezut și a rămas pe Soltăneasa și pe fiii ei și li s-a dat zi, că să-i plătească banii. Dar cînd a fost la zi, Soltăneasa și cu fiii ei nu i-a dat banii, ci i-a dat zălog pentru acei bani dreapta sa ocină, toată partea lor din satul Hănești, ce este pe Bașeu, în ținutul Dorohoi, ce se va alege și de moștenire și de cumpărătură, cu case și cu loc de iaz și de mori, pe pîrăul Bașeu și cu pădurea ce se chiamă Rediul ca să stăpînească el, pînă-i va plăti banii.

Deci noi, cum am văzut tocmeala dintre ei, noi de asemeni și de la noi am dat și am întărit boierului nostru, Toma postelnic, acea parte de ocină din satul Hănești, să o stăpînească pînă cînd îi va plăti banii, acei 100 de ughi, iar cînd îi va fi plătit banii să-și ia ei dresese și zapisul.

Și altul să nu se amestece.

La Iași, 7132 <1624> aprilie 19.

† Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., DCXXVII/6.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

1624 (7132) aprilie 20, Iași.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă domnia mia m-am milostivitu și am datu giupănesei răpăusatului Dugnitru Goia, ci-au fost pošelnic, toate sateli și viile și inoșiile, ca să-i hie ei ocine și cumpărături, ce au avutu, ca să s<e> hrănească ia și feciorii ei, slobodă și în bun<ă> pace, din ispisoc de dare și de miluire ce au avut ia de la Alexandru vodi.

Dereptu acea, nime să nu aibă a o învălui, sau a să [a să]ameasteca într-acele sate. Și așijderi și voi, toți dăbilarii, căți veți înbla cu slujbele domnii mele pentr-acele sati, întru nemic să nu-i învăluiți vecini<i> ei și nici bucateli vecinilor ei ca să nu le luați pentru alți oameni, sau pentru alte <sa>t<i> ce ca să hie foarti în paci și nime ca să nu aibă întru nemic. 1) învălui, sau dobitocul să-l trag<ă> înaintea cărții noastre.

Altfel să nu fie.

În Iași, 7132 <1624> ap<rilie> 20.

† *Însuși domnul a poruncit.*

Io Radul voievod <m.p.>

† *Vlasie <a scris>.*

Acad. R.P.R., LXXXVI/11.

Orig. rom., hîrtie, pecete inelară timbrată, căzută.

1624 (7132) aprilie 26, Iași.

† *Iată deci noi Dumitrașco Ștefan mare logofet și Ionașco mare dvornic al țării de jos și Nicoară mare dvornic al țării de sus și Miron Bărnovschii hetman și părcălab de Suceava și Lupul al doilea logofet și Cărstiian al treilea logofet și Farmachi și Cujbă vornici de poartă, mărturisim cu cest zapis al nostru cum au venit înaintea noastră Gherasim Roșca și frate-său Petrea și Gavril și sora lor Marica, ficiorii Gligăi Roșcăi de Concești, nepoții lui Boiștean, de a lor bunăvoe, de nime nevoiți, nici împresurați și au vândut a lor direapti ocină și moșie, un satu ce să cheamă Larionești pre Nistru în țănutul Sorocei, fratelui nostru, duminisale giupănului Enachie postelnicul dereptu șease sute de taleri de argintu den uric de moșie ce-au avut ei de la Batrăn Ștefan vodă. Deci Enachie postelnicul au plătit deplin acei bani ce sântu mai sus scriși 2) de taleri întru mănule lor, dennaintea noastră.*

1) loc rupt în orig.

2) loc alb în orig.

Deci noi dacă am vădzut de bună voia lor tocmală și deplin platî, noi i-am făcut cest zapis ca să hie dumisale de mărturie.

Și pre mai mare credință ne-am pus și pecețile.

La Iași, în anul 7132 <1624> aprilie 26.

Dumitrașco mare logofăt.

Ionașco vornic <m.p.>

Nicoară mare vornic <m.p.>

Gheanghea fost logofăt <m.p.> încă am fost la această tocmală.

Eu Miron Barnovschi hatman <m.p.>

Soare al treilea logofăt.

Lupul logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., Fotografii XXXII/43.

Fotocopie după orig. rom. cu 5 peceți aplicate.

378

1624 (7132) mai 1, Ghireni.

† Adec<ă> eu Nastasia, fata lui Ionașco, scriu și mărturisescu cu această scrisoare a mea, de nime nevoită, nici asuprită, de a mea voe, am dat partea de ocin<ă> și cumpăratur<ă> din sat din Adășiani ce să va alége partea ei, a tătăne-siu a lui Ionașco.

Și o am dat Odochii pentru doi boi de negoț și trei oi, că acéste bucate au perit la Dorohoiu, pentru greșala noastră: a mea și a frăține-miu lui Iosip, căci mi i-au ucis pre bărbatu-miui anume pre Dabijia.

Deci Odochiia m-au părăt înaintea dom<n>i sale Glicuții armașului și m-au dat rămas denaintea frăține-său lui Neculae de Ghiréni și lui Ștefan Căbac din Holoréni și Horbăca din Voronén<i> față.....¹⁾ Vitréncia.

Și eu diiacon Ionașco de Bădățeni am scris cu mâna mea acestu adevărat zapis, ca să s<ă> creadă.

Scris în Ghiréni, în anul 7132 <1624> mai 1.

† Glicuța armaș.

† Nicula.

† Ștefan Căbac.

† Griga Vitréncia.

† Horbăca.

† Vasiian Străjco.

Acad. R.P.R., CCLXVIII/1.

Orig. rom., hîrtie, 3 peceți inelare.

¹⁾ loc rupt în orig.

1624 (7132) mai 5, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit și am întărit sfintei mănăstiri Berzunțul, unde este hramul adormirea preasfintei stăpînei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, un sat anume Hildeul, în ținutul Totruș și altă jumătate a satului Ciofreștii, cu a patra parte de ezer și cu două vii la Totruș și de asemeni patru sălașe de țigani, anume Tatul și Vlad și Stoica și Dumitrașco, fiul lui Cura țiganul, nepotul lui Stoilă, din drese de danie și de miluire de la Dinga fost postelnic, pe care le-a avut sfînta mănăstire.

Și de asemeni un țigan anume Ursu, fiul Ciofei, cu femeia sa și cu copiii săi și Glica, cu fiul lui, Mihai, fiul Ciofei, cu femeia sa și cu copiii săi, care le sînt miluire de la Bogdan voievod și de asemeni un țigan anume Toader, fiul lui Neniul cu femeia sa și cu copiii săi, care le este miluire de la Eremia voievod.

Pentru aceasta, ca să fie sfintei mănăstiri mai sus zisă, Berzunțul, și de la noi ocine și dedine și uric și întărire pe aceste ocine și vii și țigani, pe care mai sus i-am spus, cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

În Iași, anul 7132 <1624> mai 5.

Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

† Dobrenchi uricar <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, XXXVI/1.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

O copie slavă la Arh. St. Buc., ms. 629, f. 233.

1624 (7132) mai 5.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am înnoit și am întărit sfintei mănăstiri Berezunțul două sălașe de țigani, anume Gliba, fiul lui Căliman și Petre Puțica și femeia lui și cu copiii lor, din diresele de danie și de miluire, pe care le-a avut de la Bogdan voievod Alexandrovici și de întărire de la Petru voievod.

Și de asemenea dăm și întărim sfintei mănăstiri, care este mai sus spusă un țigan anume Nechita cu femeia lui și cu copiii lui, din ispisocul de miluire pe care l-au avut de la Petre Puiu și cneaghina lui, Safta, fiica lui Dinga fost postelnic,

Și de asemenea dăm și întărim sfintei mănăstiri, care este mai sus spusă un hotar, de la bourul pe care l-au făcut întîi la capătul săcături și de acolo pe sub coastă ¹⁾. . . . ²⁾ pînă la un stejar și de acolo din bour în bour, pînă

¹⁾ coastă, rom. în text.

²⁾ loc alb în text.

la vârful dealului și de acolo pînă la cărare și de acolo la apus de Picior, apoi Stîmba, de acolo peste Neagra, la Runcul lui Manul, iar de acolo Piciorul la capătul Bradului Geamănul și de acolo la vârful dealului, pînă după hîlmul cel mare, de acolo la răsărit de Picior pînă la Alba, mai jos de Berezunțu, din bour în bour, pînă la bourul pe care l-au făcut întii. Acesta îi este tot hotarul, din diresele, pe care le-a avut sfînta mănăstire de danie și de întărire de la Bogdan voievod și de la Petru voievod.

De aceia să fie și de la noi sfintei mănăstiri mai sus spuse, Berezunțul, ocină și dedină, acest hotar și aceste sălașe de țigani cu tot venitul, neclintit niciodată, lor în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece.

La Iași, anul 7132 <1624> mai 5.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. nr. 629, f. 234.

Copie slavă.

381

1624 (7132) mai 5, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră Pătapie din Romînești, din ținutul Cîrligăturii, nesilit de nimeni, nici asupra, ci de bună voia lui, și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură, un loc de prisacă, în bucovine, în hotarul satului Toderești, ce i-a fost cumpărătură de la Simion Capșea din Toderești. Aceasta a vîndut părintelui și rugătorului nostru chir Anastasie Crimcovi, arhiepiscop și mitropolit de Suceava, pentru cincizeci taleri de argint. Și s-a sculat părintele nostru mai sus scris <chir>¹⁾ Anastasie mitropolit și a plătit toți acești bani deplin.....¹⁾, înaintea noastră, în mîinile mai sus scrisului Pătapie.

Pentru aceea, domnia mea v<ăzînd>¹⁾ tocmeala <lor> de bună voie¹⁾ și plata deplină, domnia mea de asemeni și de la noi am dat și <am întărit>¹⁾ părintelui și rugătorului nostru mai sus scris acest înaintea mai sus zis loc de prisacă, ca să fie sfînției sale și de la noi uric și ocină și întărire neclintit lui, niciodată în veci. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Iași 7132 <1624> mai 5.

† Domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt.

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., XIX/69 a-b.

Orig. slav., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1811.

O copie slavă la Arh. St. Buc. ms. 628 f. 602.

¹⁾ loc rupt în orig.

1624 (7132) iunie 9, Iași.

† *Io Radul voievod, mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă s-au părăt de faț<ă> naintia dumi-méle boiarinul nostru, Ionașco Cujbă dvornicul de poartă, cu Mărinaa giupăneasaa Erimiei, ce au fost dvornic, și cu fataa ei, Vărvara, giupăneasaa lui Necoar<ă> Moțoc, printru bucate ce au rămas de Necoar<ă> Moțoc, dzicându Ionașco Cujbă că au rămas câteva bucate de cumnatul lui, de Necoar<ă> Moțoc, în mănăa Vărvarei, giupăneasei lu Necoar<ă> Moțoc, iar aiaste giupăneșe au dzis că puținéle bucati au avut și ce au avut l-au și grijit, cum au arătat naintea dumi-méle și scrisoare de la egumen și de la tot săborul de la svânta mănăstire de la Beserecani și de la mulți oameni buni și preoți.

Deci o vie, ce-i cumpărată de la Rujea de Cotnar, iar pre ale ei bucati iaste cumpărată, o au lăsat să hie a Vărvarei, după moartea lui și o țigancă anume Ețcoae și cu feciurul ei Gavril, așijderea să hie a ei, iar alte bucate să să socotească ce va hi partea lui Necoar<ă> Moțoc, cumnatul lui Cujbă, să hie toate pre mănăa lui Cujbă. Deci să aibă el a-l griji, să-l comănde și să-i plătească dajdea și datorii, cui va hi dator și va veni cu zapis de la Moțoc.

Derept acéia, însuș<i> Ionașco Cujbă dvornicul au luat dinnaintea dumi-méle ca să hie tot grijea lui de comăndu și de dajde și de datorii, numai să-i hie partia de bucate a lui Moțoc în mănăa lui. Deci iale încă au dat toate bucatele, partea lui Moțoc, în mănăa lui Cujbă, dinnaintea dumi-méle.

Derept acéia, de acmu nainte nime de datornicii lui Necoar<ă> Moțoc să n-aibă a mai ceare la Vărvara, giupăneasa lui Moțoc, nimică, nice a o mai învălu sau a o mai pără, nicedănăoar<ă> în véci, prespre cartea dumi-méle.

În Iași, în anul 7132 <1624> iuni 9.

Io Radul voievod <m.p.>

† Lucoci uri<car> <a scris>.

Acad. R.P.R., IV/189.

Orig. rom., hirtie, pecete timbrată.

1624 (7132) iunie 15, Iași.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Dronța, fiica lui Onciul, nepoata lui Onciul, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni nici asuprită și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, toată partea ei, cît se va alege, din satul Miclești, din partea de jos. Aceasta a vîndut-o ea slugii noastre, Toader Onilă, pentru doisprezece taleri bătuți.

Și de asemenea a venit, înaintea noastră, Cîrstea fiul lui. ¹⁾, de bună voia lui, nesilit de nimeni nici asupra, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, din partea lui Berindeiu, din Miclești, din partea de jos, a patra parte, cu loc de mori în Vasluiu, și cu prisacă și cu fînețe. Aceasta a vîndut-o slugii noastre Toader Onilă, pentru douăzeci taleri bătuți.

Și de asemeni a venit înaintea noastră Vasile, fiul Todoscăi, nepotul lui Vasilie vătah, de bunăvoia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a cincea parte din a patra parte din satul Nuorești, cu partea fratelui lui, Ștefan, și cu partea din poiana de la Cîrnul, și cu loc de moară în Vasluiu, și cu loc de prisacă. Aceasta a vîndut-o el slugii noastre, Toader Onilă, pentru douăzeci taleri bătuți. Și le-a plătit deplin toți acești bani mai sus scriși.

Deci noi văzînd tocmeala lor de bună voie și plata deplină, și noi de asemeni, și de la noi am dat și am întărit slugii noastre scrise mai sus, Toader Onilă, toate aceste părți de ocină spuse mai sus, din satul Miclești și din Nuorești.

De aceea, ca să-i fie de la noi uric și ocine și cumpărături, cu tot venitul. Altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7132 <1624> iunie 15.

† Înșuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>.

† Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXXXV/193.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată.

384

1624 (7132) iunie 15, Iași.

† *Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă domnia mea am dat și am întărit slugilor noastre, Ursul și frate-său Dumitrașco, feciori lui Nădăbacio, ce au fost vornic, pre a lor direaptă ocină și cumpăratură din dires de-ntăritur<ă> de la Eremia vodă, cum au fost cumpărat Nădăbaico a treia parte dintr-o moar<ă> din sat din Tărgoveț<i>, pre apa Putnei, de la o femeie anume Ileana și nepotul ei Mih<ă>il<ă> și de la ruda ei Nicoar<ă> și sora lui Sora și frații lu<i> Vas<i>lie Condrat și sora lor Pietra și Tudora și altu Vas<i>lie; și au cumpărat sie<și> ocin<ă> din hotarul satului și din câmpu și din pădur<e>și din toată parte Ilénei ce va fi aleas<ă>.

Și așijderea am dat și am întărit slugelor noastre ce sămtu mai sus scriși Ursul și Dumitrașco, pre a lor direapli ocini, cumpăratur<ă> tătăni-său lui Nădăbaico, de la simenția acelor oameni<i> ce sămtu mia sus scriș<i>: Radul și

¹⁾ peste locul lăsat alb de scrib s-a adăogat posterior Bunai.

Neaga și Neacșia și frații lor Maxin, toată partea acestor oameni <i> ce sântu mai sus scriș <i>, ce iaste aleas <ă>, altă a treia parte dintr-acéiaș <i> moar <ă> și din câmpu și din pădure și din tot venitul ce au fost cumpărat dreptu patru-dzeci de taler <i> ¹⁾ de argintu. Derept acéia ca să hie lor și de la noi ocină și moșie și întăritură, cu tot venitul, neclătit nici dănăo <a>r <ă> în véci, innaintă cărții domnii mël <e>. *Și altul să nu se amestece.*

În Iași, anul 7132 <1624> iun <ie> 15.

† *Domnul a poruncit.*

Dumitrașco Ștefan mare l <o>g <o>f <ă>t <m.p.>

Dobrenschî <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXIX/6.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată.

385

1624 (7132) iunie 24, Iași.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovii.* Scriem domniia mea slugilor noastre, tu <tu>ror călărașilor de târg de Fălciiu. Dămu-v <ă> știre că s-au jeluit la domniia mea boiarinul nostru Duca, ce au fost comis, pre voi dzicând că ați venit aicea la domniia mea, de ați dzis că simt bălți domnești prin pregiurul târgului.

Deci v-ați rugat să vă facem carte să vă hrăniți într-acéle bălți și v-am făcut cartea domnii méle. Iar voi ați mârșu la balta lui, ce să cheamă Luciul, de i-aș <i> bătut vornicelul și i-aș <i> făcut mult val și dziceți că-i domnească.

Ce acea baltă au fost a lui și o au fost luat Ștefan voevod, de o au dat mănăstirei Solcăi și i-au fost dat un sat. Acel sat nu i-au fost cu pace, ce îl-au luat

Dirept acea domniia mea m-am milostivit și iar i-am dat balta Luciul cu toate gârlele ei. Derept acea deaca veș <i> vedea cartea domnii méle, să lăsaș <i> balta lui în pace. Și voi târgoveților, încă să lăsaș <i> în pace, mai mult val să nu-i faceți. Iar voi să vă hrăniț <i> în bălți carile vor hi domneșt <i>.

Și mai multă jalobă să nu vie la domniia mea. Într-alt chip să nu faceț <i>.

† *Însuși domnul a poruncit.*

În Iași, 7132 <1624> iun <ie> 24.

† Patrașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCLXV/11.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

386

1624 (7132) iulie 1, Iași.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Scriem domniia mia la slugile noastre, la parcălabii de Orheiu [de Orheiu]. Dămu-

¹⁾ loc rupt în orig.

v<ă>știri că domnii miali s-au jeluț rugători<i> noștri călugări<i> de la *sfintul* Sava, pre Iane, ci-au fost deregător de la dănsii, la satul lor la Horilcani, dzăcându că le-au luat lor cătăva pâini de la sat și pește și alte unelte multe și au fugit.

Derept acea, diaca veți vedea cartia domnii mele, iar voi să aveți a tremite <u>¹⁾n fecior al vostru, să margă cu omul călugărilor și să ia ce vor găsi la dănsul: boi sau vr-un cal și să dea la mână omului călugărilor. Iar lui, de-i va părea cu strămbul, să vie să stea faț<ă>, înaintea domnii mēli, cu rugători<i> noștri. Aceasta vă scriem. *Allfel să nu faceți.*

In Iași, 7132 <1624> iul<ie> 1.

† *Însuși domnul a poruncit.*

† Vlasie <a scris>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/42.

Orig. rom., hirtie, pecete aplicată.

387

1624 (7132) iulie 8, Iași.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Scriem domnia mea la slugile noastre, la părălabii de Roman și la șoltuz și la pārgari de acolo de tārġ. Dămu-v<ă> știre că domnii mele s-au jeluț părintele și rugătoriul nostru Athanasie ep<i>sc<o>pul de Roman, pre voi, dzăcându că are optu poslușnici meșteri la svānta episcopie, un rotar și un curālar și un olar și un croitor și un potcovar și un păcornicēr și doi ciobotari, de sāntu de treaba sventei ep<i>sc<o>pii. Și voi-i trageți cu tārġul la podvoade și la cheltuiale și la jolduri și la alte angherii mai mārunte, „cum n-au mai fost.

Dereptu acea, diaca veți vedea cartea domnii miale, iar voi să aveți a-i lāsa foarte în pace, întru nemic să nu-i învăluiți, numai să-și plătească ei dabila cea împărătească ce vor hi scriși la vistēriul domnii mia<le>¹⁾ și să poslușască ce vor hi trēbele rugătoriului nostru ep<i>sc<o>p<ulu>¹⁾i¹⁾ să hie în paci.

Aceasta vă scriem, mai mult jalub<ă> să nu vie la domnia mea, că apoi voi știți! *Allfel să nu faceți.*

La Iași, 7132 <1624> iul<ie> 8.

† *Însuși domnul a poruncit.*

† Vlasie <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/28.

Orig. rom., hirtie, pecete aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.

1624 (7132) iulie 9, Iași.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.*
Adecă domniia mia m-am milostivit și am datu și am miluit svânta mănăstire
ce să graiaște *sfintul* Sava ce iaste metoh sventei mănăstiri de la Iierusalim,
cu un sat ce să cheamă Mărzeștii la țănutul Iașilor, ce acel satu mai dinnainte
vrème au fost a lui Oiaș ce-au fost hetman și după acéia au cădzut de au fostu
dreptu domnescu.

Deci ca să fie de la domniia mea dare și miluire sventei mănăstiri cu tot
venitul, să hie de hrană. Și altu nime să nu s<ă> amestece Innaintea cărți
domnii mele. *Altfel să nu fie.*

Însuși domnul a poruncit.

La Iași, 7132 <1624> iul<ie> 9.

Dumitrașco mare logofăt.

† Sava <a scris>.

Acad. R.P.R., DCXXI/238.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată, stricată.

1624 (7132) iulie 15.

7132 <1624> iuli 15.

O mărturii cum au dat 24 taleri Ionașco Coșasc<u> lui Ionașc<u> de
Ivănești și frățini-său, lui Ifrim, pre parte lor de ocină din Ivănești.

Arh. St. Buc., Schitul Golgota, III/8.

Rezumat rom. din 1817.

1624 (7132) iulie 22, Iași.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul Mihnea voievod, domn al
țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor care
o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că acest adevărat credincios și cinstit
boier al nostru, Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, a slujit mai
înainte altor sfintrăposăți domni de mai înainte, cu dreaptă și credincioasă
slujbă, iar acum slujește domniei mele și țării noastre Moldova, drept și
credincios.

Deci, noi văzînd slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit
cu deosebita noastră milă și i-am dat și l-am miluit de la noi, în țara noastră
Moldova, cu un sat anume Iucșenii, ce este pe apa Sucevei și cu loc de iaz, care
acel sat a fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul tîrgului Suceava.

Și de asemenea în fața Iucșenilor, peste apa Sucevei, un hotar care se numește Ungurași și cu loc de iaz, care de asemenea a fost ascultător de ocolul tirgului Suceava.

Pentru aceea să-i fie de la domnia mea dreaptă danie și miluire și uric [și uric] și ocină cu tot venitul, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și întregului său neam, care i se va alege cel mai apropiat, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar hotarul aceluia mai scris sat, Iucșenii cu loc de iaz și acel hotar, care se numește Ungurași și iarăși cu loc de iazuri, care sînt ascultătoare de ocolul Sucevei, să-i fie lui hotarul din toate părțile, după hotarele sale vechi, pe unde au folosit din veac.

Și la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul Mihnea voievod și credința boierilor noștri: credința panului Aslam mare vornic de țara de jos și credința panului Necoară mare vornic de țara de sus și credința panului Tudor și a lui Conde pîrcălabi de Hotin și credința panului Costantin Celibi și a lui Trufanda pîrcălabi de Neamț și credința panului.....¹⁾ pîrcălabi de Roman, credința panului Mihail mare postelnic, credința panului Simion Gheuca mare spătar și credința panului Curt Celebi mare ceășnic, credința panului Neculacli mare stolnic și credința panului Mihail Furtuna mare comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească, pentru că îi este dreaptă danie și miluire și vislujenie.

Iar cine s-ar ispiti să strice sau să nimicească această danie și miluire a noastră, acela să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul Dumnezeu, făcătorul cerului și al pămîntului și de preacurata lui maică și de patru evangheliști și de toți sfinții apostoli de frunte și de trei sute optsprezece părinți, care în cetatea Nicheii au întărit credința cea pravoslavnică și de toți sfinții, care au plăcut lui Dumnezeu. Și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie <și cu cei>²⁾ care au strigat asupra domnului Hristos, singele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să-l înghită pămîntul ca pe Datan și Aviron în veacurile și chinurile fără sfîrșit, amin.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, Dumitrașco Ștefan mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră, amin.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ omis în orig.

† A scris Toma Sopoteanu la Iași, în anul 7132 <1624> luna iulie 22.
Io Radul voievod <m.p.>.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/23.
Orig. slav, perg., fără pecete.

391

1624 (7132) august 2, Tîrgul Siret.

† Iată dar eu, Mărica cneaghina panului Vasilie Orăș fost mare vornic răposat. Scriem și mărturisim cu acest zăpis al meu că m-am întocmit de bună voia mea, neasuprită de nimeni, după moartea fiicei mele, Anghelina, cu ginerele meu, Onciul Iurașcovici fost staroste și i-am dat un sat anume Șendriceani în ținutul Hîrlău ¹⁾ care a fost de ocol către tîrgul ²⁾ Dorohoi și cu loc de moară, pentru că acest sat a fost vislujenie a panului meu de la Costantin Moghila voievod. Apoi, după moartea panului meu, acest sat a fost iarăși către tîrgul Dorohoi. Deci, s-a ridicat Onciul și s-a nevoit cu slujba sa și cu multă cheltuială ³⁾ și a scos iarăși acest sat pentru sine de la Radul voievod și de la Gașpar voievod, să-i fie lui cu tot venitul.

Și de asemenea am dat lui Onciul o falce și două fîrtaie de vie de la Plosca din Cotnari, care ne-a fost nouă cumpărată această vie de la Lupul, fiul lui Erimiica din Suceava. Și încă i-a dat Onciul 2 boi buni.

Și iarăși, încă i-am dat lui Onciul dreptele cumpărături de ocine, pe care le-a cumpărat împreună cu fiica mea, Anghelina, a patra parte din satul Zastavna și cu iazul și iarăși alt iaz la Toltra și cu loc de moară și a patra parte la Piiadecăuți și jumătate de sat din Bobești, a șasea parte din Cabești, ca să-i fie lui drepte ocine și cumpărături cu tot venitul.

Și iarăși un zăpis pentru 60 de ughi, pe care i-a luat Onciul cu împrumut de la mine și a dat acești bani la dare, eu i-am iertat acești bani și am rupt acel zăpis. De aceea Onciul să-și facă direse de la milostivirea sa domnul.

Și iarăși, din neamul panului meu sau din neamul meu, să nu aibă a încerca, nici a strica această întocmire a noastră, niciodată în veci.

Și la această întocmire au fost panii: Iurașco Drace și Ignat Ciogolea pîrcălabi și Dumitrașco Mihul și Gavril Tăutul și Gligorie Robcean și Tudor și alți mulți oameni buni au fost.

Și pentru mai mare credință, am pus pecețile noastre pe acest zăpis, să se știe.

S-a scris la Tîrgul Siret, 7132 <1624> august 8.

¹⁾ pasajul «sat anume . . . Hîrlău», scris cu altă cerneală pe locul ce fusese lăsat alb.

²⁾ pasajul «ocol către tîrgul», scris cu altă cerneală pe locul ce fusese lăsat alb.

³⁾ «cheltuială», în orig.: «chielșuială».

Și de asemenea Hacico șoltuz și cu 12 pîrgari din Siret și cu toți tirgoveții bătrîni și ³⁾ oameni buni ²⁾.

Eu, Iurașco Dracea fost pîrcălab, am iscălit <m.p.>

Eu, Dumitrașco Mihulovici am iscălit <m.p.>

Eu, Gavril Tăutul am iscălit <m.p.>

<Pe verso contemporan>: Zăpis de la cneaghina Orășoae.

Acad. R.P.R., CXXXIX/82.

Orig. slav, hîrtie, 4 peceti aplicate dintre care una a Tîrgului Siret.

392

1624 (7132) august 11.

Suretu de la Radul *voievod*, v<e>let 7132 <1624> av<gus>t 11.

Facem înștiințare precum au venit, înainte noastră și înainte boiarilor noștri, sluga noastră Vasilie cu făméia lui Anușca, din Florintești, cu un zăpis de la Andriiaș șoltuzul din tîrgul Vasluiului și de la Andreica din Florintești și de la Dănăilă *de acolo* și de la Nicoară și de la Tulea și de la Andrei de acolo, scriindu întru acel zăpis precum că au venit înaintea lor, Măriica, fata Florii din Florintești, de a ei bunăvoe, de nime silită, nici asuprită, și au vîndut a sa dreaptă ocină, ce să va alége parte ei de sat de Florintești, slugii noastre lui Vasilie și făméii lui Anușcăi, drept doisprezece taleri; care bani i-au plătit sluga noastră Vasilie și făméia lui, Anușca, tot deplin în mîna Măriicăi, fata Florii.

Deci domniia mia, deaca am văzut acel zăpis de mărturie de la atîța oameni buni și slujit și plată deplin, așijderea și de la noi am dat și am întărit pe acea parte de ocină, ca să fie lor și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întăritură și cu tot venitul, nerușuit nici odănăoară în véci.

Și altul ca să nu să mai amestece peste această carte a noastră.

Arh. St. Buc., Schitul Hîrșova, I/3.

Trad. rom. din 1759.

393

1624 (7132) august 12, Iași. .

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei*. Ade-c<ă> au venit, înaintea noastră și înaintea boiarilor noștri, mari și mici, slugile noastre Toader de Hreasca și cu frații lui: Isac și Măteiu și cu sora-sa Nastasiia și Annisiia și cu toată semenția sa și cu mare jalubă s-au jeluitu pre Niculachii stolnicul și pre toți feciorii Boului vistiiarnicul, cum au mare

¹⁾ și, românește în textul slav.

²⁾ această frază adăugată ulterior cu litere mai mici.

asupreal<ă> de cătră dănşii, dzicăndu că le oprêşte Niculachii stolnicul cu fecioric<i> Boului vistêrnicul părşile lor de ocin<ă> din sat din Corlăteşti, iar Niculachii stolnicul şi cu feciorii Boului vistiarnicul dzăs-au că le iaste cumpărătur<ă> de tată-său Boul vistêrnicul, de la giupăneasa lui Dămiiian vistêrnicul şi de la soru-sa Sofroniia.

Deci domniia mea am tremis de-au venitu şi Dămeneas<a> cu soru-sa înnaintea domnii mèle şi a tot divanul şi i-am giudecat cum au fost mai cu dreptul. Deci Dămeneas<a> şi cu sora-sa Sofroniia au dzăs că n-au vândut părşile de ocină ce sămtu a lui Toader şi a lui Isac şi a lui Măteiu şi a surorilor sali, că n-au avut nici o treabă <ci>¹⁾ au vândut părşile sale cum s-au sototitu lége pre ispisoc ce-au făcut Dămeneas<a> cu mărturie de la boiarii carii săntu scrişi în zăpisul ei.

Deci domniia mea am socolit şi eu cu tot svatul nostru, că le-au fost mare înpresurătur<ă> acestor [acestor] oameni ce mai sus scrie, Toader şi cu fraşii săi: Isac şi Măteiu şi cu surorile lor: Nastasiia şi Annisiia, de cătră Boul vistêrnic, de la feciorii lui.

Deci domnia mea i-am giudecat după légea ţărăi şi le-am dat părşile de ocină din sat din Corlăteşti, să-ş<i> ţie cum le scrie în uric de la Pătru vodă, dintr-a patra parte din sus, din tot satul Corlăteşti, trei părşi, ce le-au fost lor moşie şi dintr-a treia parte din tot satul, din partea de gios, a treia parte, ce le-au fost lor cumpărătur<ă> de la Gaftona Ciocărliaie, cum le scrie în ispisoc de la dănsa şi de la Iancul vodă; şi aşijderea din tot şatul din Stejereni, doao părşi, pre ispisoc de înlărituri de la Iancul vodă.

Printru acéia, le-am dat şi le-am întărit pre acéle părşi de ocină din sat din Corlăteşti şi din Stejereni, ca să le hie lor şi de la domniia mea cu tot venitul neclătite nici dănăoar<ă> în véci înnaintea cărşii noastre.

În Iaşi, în anul 7132 <1624> av<gust> 12.

† *Însuşi domnul a poruncit.*

† *Io Radul voievod.*

† *Vlasie <a scris>.*

Acad. R.P.R., CLV/87.

Orig rom., hrtie, pecete timbrată.

394

1624 (7132) august 14, Iaşi.

† *Iată dar noi Dumitraşco mare log<o>fet şi Aslain vornic de şara de jos şi Nicoar<ă> mare vornic de şara de sus şi Simion Gheuca mare spătar. Adecă au venit înnaintea măriei sali lui vodă şi înnaintea noastră giupăneasa lui*

¹⁾ loc rupt în orig.

Dămiian visternicul și au mărturisit ia cu sufletul său, înaintea mării sali lui vodă și înaintea noastră, cum ia și-au vândut numai părțile de ocină din sat din Corlătești și din Stejereni, Boului ce-au fost vistiarnic; iar părțile lui Toader și a lui Isac și a semenției lor nu le-au vândut, ce și-au vândut numai părțile sale

Și un zapis de la Costantin vodă, ce-au fost într-ânsul scris și partea lui Toader și a lui Isac și a semenției lor, ce au avut Niculachie stolnicul și cu feciorii Boului, s-au lepădat giupăneasa Dămeneas<ă> că nu ști<e> nemic și s-au aflat că nu iaste dreptu și au scris acele părți cu înșelăciune.

Deci Niculachie stolnicul și cu feciorii Boului au rămas din toată légia, iar Toader și Isac... ¹⁾ drept și și-au pus ferii și <de> ¹⁾ acmu înainte să nu mai aibă a mai păr<i> ¹⁾ Niculachie stolnicul și feciorii Boului pre giupăneasa Dămieneasă, pentru căci s-au îndireptat ia dinaintea mării sale lui vodă.

Și să vor și mai scoate nescai zapise Niculachie stolnicul și feciorii Boului, ca să nu să mai creadză nici dănăor<ă> în vécii. Aceasta scriem și mărturisim noi. *Alfel să nu fie.*

În Iași, în anul 7132 <1624> av<gust> 14.

Dumitrașco Ștefan mare log<o>f<ă>t.

Aslan vornic ²⁾

... ³⁾ hetman a iscălit.

Nicoară mare vornic.

Simion mare spăt<ar>.

Acad. R.P.R., CXCI/1.

Orig. rom., hirtie, 5 peceți aplicate.

395

1624 (7132) august 15, Iași.

† *Iată dar noi Lupul pitărel din Obrejên<i> și Ion de acolo și Onofreiu din Moimești și Mihăil<ă> de acolo și Ionașco din Tatărên<i> și Ion Vlăgea de acolo și Vasilie Plop dijac din Iași. Adecă au venit înaintea noastră Toader Borvină din Mohorăț<i>, de nime nevoit, nici asuprit și au vândutu un loc de priseacă în codru, în hotarul Popeștilor, cu priseacă gata și cu zemnic și înprejur cât arunci cu topărul în tote părțile, lui Ghiorghie diiacul den Tatărên<i>, dereptu doadzeci de taler<i> de argintu și doi stupi bun<i>. Și se-au sculat Ghiorghie dennaintea noastră și au datu toț<i> acești ban<i>, ci-s mai sus scriș<i>, în mâna lui Borvină.*

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ semnătura grecească.

³⁾ semnătură indiscifrabilă.

Deci noi, daca am vădzut de bună voe a lor tocmală și deplin<ă> plată, noi le-am făcut ceastă mărturie a noastră ca să se creadză.

Și pre acestu zapis ne-am pus și pecețile, să se știe.

Scris la Iași, av<gust> 15, anul 7132 <1624>.

Muzeul «Lupta revoluționară a poporului», I/30.

Orig. rom., hirtie, 7 peceți aplicate.

396

<1624 septembrie 1—1625 august 31>, 7133.

† *Iată eu Lupul Néghici și fe<me>ia mea Candachiiia, fata Cărstinei, nepota Candachiei de Bălăcén<i>, fata Petrei părcălăbului și cuconii noștri: Condea, Costandin, Todosiia, Afteniia, Nacul, Nechifor, înșine pre noi mărturisim cu cest zapis al nostru, de nime nevoiț<i>, nici asupra<i>, ce de bună voia noastră amu vândut partea noastră de Băla<céni cât se v>¹⁾a alége, lui Strătulat Dobrenschii de Bălăcén<i>, dreptu optuzeci de taler<i> ban<i> gata; dintre omini buni anume... ²⁾ dichiul de mitropolie și popa Ionașco și Gligorașco zlátarul și mulți omin<i> buni; de a<cei>¹⁾a să se știe.*

Leat 7133 <1624—1625>.

† O jirébie ni e schimbătură dreptu o jirébie a noastră, ce ne-au <dat> din Dvoriște, ce ne-au vândut bătră<na> Candachiiia; alta ni e cumpărătură; al treia și giunătare ni e moșie și-s tote vândute cum mai sus scrie.

† Ileana și sor<a> sa Marița fetele Chindiei, nepotele Candachiei, strenepotele Petrei <păr>călăbului, vândut-au ocină și moșiia sa ce-<a>u a<v>-ut partea lor den sat den Bălăcén<i> de ținutul Sucevei, den giunătare <d>¹⁾e sat a treia parte, parte den mijloc.

† Mărica † Gher<ghina †>²⁾ Todosie †Rada, *fiicele lui Sintilin*, nepot Nastasie, strenepot Candachiei.

Acad. R.P.R., LXXXIV/95.

Orig. rom., hirtie.

397

1624 (7133) septembrie 3, Bîrlad.

† Eu Hilinna, *fata popii Gligorie din Cerchijiéni din ținutul Chige<ciu-ului>³⁾*, scriem și m<ă>rturisăscu însămi pre mene cu cest zapis al meu cum eu am loat dzéce lei bani buni și trei bezmen de ț<a>ri<nă> de la văru meu, de la Dumitrașco Căm<ă>rzan[n] și i-am pus zălog partea mia de ocinnă din

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

³⁾ loc șters, ilizibil în orig.

Orgoeșt<i>, să o ține să să hrănească până-i voiu da ce-am loat, iar de nu-i voiu da, să hie cu o ocinnă, ca să-și facă și zapis domnescu.

Și în tocmala noastră au fostu popa Simion *din* Tărdzie și Crăciun Popovici și Ionașco croitoriu *din* Docolonna și mulți oameni buni și bătrâni. Mai pre mare credință am pecetluit.

În anul 7133 <1624> sept<embrie> 3.

Scris la B<î>rladu.

Pop<a> Simion.

Crăciun Pop<o>vici.

Acad. R.P.R., CCIV/165.

Orig. rom., hîrtie, deteriorat, două peceți aplicate.

398

1624 (7133) octombrie.

7133 <1624> oct<om>v<rie>. Zapis de vânzări.

Adecă eu Ulianca și cu feciorii mei, anume Drăgan și Chirilă și cu fata me, cu Dronța, scriem și mărturisim cu acest adevărat zapis al nostru cum noi singuri, de nimene siliți, ce de a noastră bună voe ni-am rânduit toată parte noastră de ocenă ce am avut în hotarul Dămieniștilor 12... 1) vatra satului și din țarenă și cu heleșteu și cu loc de prisacă și cu livezi și cu tot venitul așijdere și alte părți ale noastre de ocină ce am avut hotarul Rusilor Zavului și acele părți toate li-am rânduit văru-meu popeci> lui Grigorie din Dămieniști, din vatra satului și din câmpu și din heleșteu și din tot venitul. Aceste părți toate ni-am tocmi și li-am vândut rudii mele, carele scrie mai sus, preotului lui Grigorie, pentru căci ni-au plătit din multe dabele domnești și au tras multă nevoe pentru acele dabele a noastre.

Și după ce au umblat de ni-au ras și cîsla cu cătăva cheltuială, după acee ni-au strâns și ș-au cerșut banii, care au cheltuit pentru noi, ca se-i dăm. Noi ca nește oameni slabi de bucate și saraci n-am avut cu ce se plătim, ce am căzut de ni-am rugat și am strâns oameni buni megieș<i> de au socolit căte au făcut acele cheltuieli, acelor dabile și căte au cheltuit pentru noi, până au ras ace dabilă a noastră.

Pentr-acee, cum au aflat cu oameni buni căt mai fac acele părți de ocenă, ni-au mai plătit prețu de cinzeci de taleri, bani de argint.

Drept acee ca se-i fie lui driaptă ocenă și moșie și feciorilor lui și nepoșilor lui, neclătită în veci.

Și această tocmală s'au făcut denainte Reții vatavul din Rusi și Sava *de acolo* și denainte lui Istratie *din* Drăgești și Zăpalcii *de acolo* și Ion cel bătrân *de acolo* și Vicol *de acolo* și Bosiioc *din* Bătrânești și Serghie *de acolo* și Larion Vechiul *din* Dămieniști și Săvușca *de acolo* și Severiiian și Arpentie

1) loc alb.

Bărariul din tergu din Eș<i> și Ionașco din Dămienesti și au fost și doi nepoți ai noștri de față, anume Domitrașco și Toader, ficiorii Bărdii. Deci pre acesta zăpis de la noi, ca să aibă a-ș<i> face și zăpisi domnești. Și altul nimene se nu să mai amestece. *Aceasta scriem.*

Uliianca	Drăgan	Dronța	Chirilă	Arpintie
Dumitrașco	Toader	Reți	Sirghie	
Ionașco	Severiian	Sava Călinescu	Strușca	

Acad. R.P.R., ms. rom. 234, f. 60 v—61.

Copie rom. de la începutul sec. XIX.

399

1624 (7133) octombrie 9, Suceava.

† Adecă noi f<iii>...¹⁾ ercei den Antălești<i>, anume Anna și cu frate-mieu Ionașco scriem și m<ăr>turesem, cu cest zăpis al nostru, înșenē de bună voia noastră, am vândut noi unul câte o jereabie, amândoi 2 jăreabii den Antălești<i>, le-am v<n>dut lui Dealeu den Spătărește, dreptu cenzăce și cinci de taler<i> ca să-i fie lui moșie și ocenă deriapt<ă>, neclătītă neci dănăoar<ă> în véci.

Și într-aciasta tocmali an fost mulți megiiăș<i> bătrâni și boiar<i>, anume Măteiaș slug<a lui> Cr<ă>stiian lo<g>of<ă>t al treilea și Simion de Rominește și Cojocea diiacul.

Pentr-acéia să-ș<i> facă derése domnești ca să-i fie lui cu tot venitul. Să s<e> știe.

La Suceav<a>, oc<tombrie> 9, 7133 <1624>.

Și Arame Bit...¹⁾ul de Hreasca înc'au fost într-aciast<ă> tocmală.

Și Vasilie păhărnel den Vărtop, așejdere, să s<e> știe.

Cojocea <m.p.>.

Muzeul raional Fălticeni, I/13.

Orig rom., hrtie, 5 peceți aplicate.

O fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/2.

400

1624 (7133) octombrie 24, Suceava.

În numele tatălui și al fiului și al sfintului duh, sfintă, de o ființă și nedespărțită treime.

Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn a toată Moldova. Cu bun gând și din tot sufletul a binevoit domnia noastră, cu ajutorul lui dumnezeu

¹⁾ loc rupt în orig.

și binecuvîntarea celor patru arhieriei ai Moldovei: chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit al Sucevei și chir Atanasie episcop de Roman și chir Evloghie episcop de Rădăuți și chir Pavel episcop de Huși și după pilda cucernicilor domni care au ridicat și au miluit lăcașuri de rugăciune în care am auzit <vorba>: « Cine clădește și rînduiește biserică, sufletul său și-l rînduiește », am miluit și am întărit această cuvioasă mănăstire a sfîntului Nicolae, ridicată și înfrumusețată de Aaron vodă.

Cu privire la această sfințită mănăstire ne-am sfătuit cu boierii noștri și cu zișii arhieriei ai noștri și am trimes pînă la sfințita mănăstire ce se află la Marea Neagră zisă de la Sozopole, al cărei <hram> este nașterea sfîntului, slăvitului prooroc, înaintemergător și botezător Ioan și am întreat pe călugării acestei mănăstiri și le-am dat zisa mănăstire ca metoli cu toate veniturile sale: vii, ogoare și dobitoace și cite altele le are această mănăstire din Țarină a lui Aaron vodă, întru pomenirea domnilor și a părinților lor și pentru pomenirea în fiecă an a lui însuși Aaron vodă care a înălțat-o.

Și astfel, chibzuind împreună cu boierii noștri am orînduit pe preotul Gavriil drept egumen al zisei sfințite mănăstiri a lui Aaron vodă ca s-o aibă în grijă și s-o slujească după obicei. Iar părinții aceia să mijlocească zi și nopte pe lingă domnul dumnezeu pentru sănătatea și mîntuirea domnilor și domnițelor și a copiilor lor și pentru sănătatea iubitului nostru fiu, domnul Io Alexandru voievod a toată Țara Romînească și pentru iertarea păcatelor noastre și ale părinților noștri.

Pentru cele de mai sus, așa dar, stă credința noastră Io Radul voievod și credința boierilor noștri, Aslan vornic de țara de jos și credința lui Nicoară vornic de țara de sus¹⁾ și credința lui Teodor și Ghica, pircălabi de Hotin.

Iar după trecerea noastră din viață, care din copiii noștri sau din neamul nostru sau altul care va sta domn prin alegerea boierilor, îl rugăm nu numai să nu răstoarne dania aceasta a noastră, ba să o și întărească. Iar de va îndrăzni careva să disprețuiască această tocmeală a noastră să-l aibă protivnic pe cel întru ierarhi de minuni făcătorul Nicolae, la infricoșatul scaun al lui Ilristos.

Spre mai mare tărie și siguranță, am poruncit credinciosului nostru boier, marele logofăt chir Dimitrie, să o scrie și să o întărească cu pecetea noastră domnească.

Suceava, în anul de la facere 7133 <1624> octombrie 24.

Acad. R.P.R., DXCV/78.

Copie greacă, modernă.

¹⁾ în text « de jos ».

1624 (7133) octombrie 27, Iași.

† Eu Gheorghe, feciorul lui Ștefan Danco de Toderești, mărturisescu cu acest zăpis al meu, cum m-am rugat lui Dumitrașco diiac, ca să ia curtenie numele tătăni-mieu, să-l plătească el, și eu să-i dau casa tătăni-mieu și cu cătă ocină va hi, den satu den Toderești și să-i mai dau o puțină de miiare, ce am la Iordachi, și eu să hiu slobod și măntuit de curtenie și să dea Dumitrașco sama de curtenie me.

Și în tocmala noastră fost-au multe slugi domnești: Gavril Albici de Bătărești și Mierăuț de Românești și Moisei de-acole și Tudosie de acole și Chirila și mulți oameni buni, ca să să știe, și Obrėjeie țarcovnicul de Iași și Mihail.

La Iași, 7133 <1624> oct<ombrie> 27.

<Pe aceeași foaie, jos, invers, însemnarea:> † Zăpis de la Gheorghie Danco, pre locul de Todirești, ce l-au cumpărat de la Cărste, fiul Anușcăi, den deres de la Gașpar vodă.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VIII/11.

Orig. rom., hîrtie, cinci peceți aplicate.

<1624> noiembrie 3, Hîrlău.

Suret di pi ispisoc vechi pi sârbie de la Radul v<oie>v<o>d, d<omnul> țării Moldav[v]iei, scris în Hîrlău di Lucoci, 7130 <1621> noemv<rie> 3.

Precum au venit înaintia noastră și înaintia boeril<o>r noștrii a Moldav[v]iei, a mari și mici, sluga noastră Ponici diiac din Rugășăști și ni s-au jăluit cu mare jalobă și cu mari scrisoare di mărturie de la șoltuzul cu 12 părgari și di la toți orășanii din târgu Siretiului și cu pecetia orașului, zicând că deresile, uricile ș<i> ispisocile ci li-au avut de la Alexandru v<oie>v<o>d — lips<ă> — și de la Irimiia Movila v<oie>v<o>d pi satul Socrăjăanii și pi satul Bisăricanii și pi giământate di sat Zălucenii și pi satul Sfetcăuții și pi giământati di sat Hrițăști ci sânt în țin<u>t Hotinului și un ispisoc de la Petru v<oie>v<o>d, unchiul domniei miale, pi satul Vlădenii și alti ispisocai, a Melintiei, fetii lui Tudoran, a nepoatii sali, pi satul Hilișău, di baștină și cumpărătură, acele derese i li-au luat tâlharii când l-au prădat și i-au luat toată averia.

Deci văzând domniia mea atăta jalobă a lui și atăta mărturie, am crezut domniia mea. Drept aceia și de la noi, încă am dat și am întărit mai sus numitului, slugii noastre, lui Ponici diiac și ficiorul<o>r lui și tuturor niamuril<o>r lui, aceli di mai sus numiti sate, pentru ca s<ă>-i fie lui drepti ocini și moșii

și uric și întăritură, cu tot vinitul. Și altul să nu s<ă> amestice împotriva cărții noa<s>tre aceștiia.

Domnul au poroncit.

Dimitrachi Ștefan mare log<o>f<ăt>.

Acad. R.P.R., CXXXIX/31.

Trad. rom. din 1808.

Data greșită. Datat după Radu Mihnea voievod și Dumitrașco Ștefan mare logofăt

403

1624 (7133) noiembrie 12, Suceava.

Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că domnia mea am dat și am miluit și am întărit rugii noastre, sfânta mănăstire numită Săcul, unde este hramul tăierea cinstului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător și botezător al lui Hristos, Ioan, două sate anume Rușciorii și Jideștii, care sînt în ținutul Neamț, din zăpăsul pe care l-au avut rugătorii noștri, călugării de la această înainte spusă sfântă mănăstire Săcul, făcut cu mare blestem de Dămian fost vistier, din ispisocul de danie și de vislujenie și de miluire, pe care l-a avut pentru satul Rușciori de la unchiul domniei mele, Petru voievod, iar satul Jideștii din ispisocul iarăși de danie și vislujenie, pe care l-a avut de la Eremie voievod, care aceste sate au fost drepte domnești, ascultătoare de ocolul ținutului Piatra.

Iar pe rugătorii noștri, călugării din această sfântă mănăstire care am spus-o mai sus, îi rugase să-i facă lui pomenire din an în an, luna ianuarie 30, în ziua celor trei ierarhi și să-l scrie la marele, sfântul dumnezeiescul jertvelnic și să roage pe milostivul domnul dumnezeu și pe mîntuitorul nostru Iisus Hristos pentru păcatele lui și ale părinților lui.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut acest zăpăsi și ispisoacele cu atîta blestem și de danie și miluire de bună voie către această sfântă mănăstire, domnia mea de asemenea și de la noi am dat și am întărit acestei sfinte mănăstiri mai sus-scrise, aceste două sate Rușciorii și Jideștii, ca să le fie lor drepte ocine și dedine și miluire și întărire cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci.

Iar hotarul acestor două sate să fie din toate părțile după vechile lor hotare, pe unde din veci au folosit.

Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus-scrisului, noi Io Radul voievod și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Aslan mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Tudori și...¹⁾ pîrcălabi de Hotin, credința panului Trufanda și...¹⁾ pîrcălabi de Neamț, credința panului Gorgan și...¹⁾ pîrcălabi

¹⁾ loc alb în orig.

de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pircălab de Suceava, credința panului Mihail Catacuzino mare postelnic, credința panului Gorgan mare spătar, credința panului Costantin Catacuzino mare paharnic, credința panului Hrizea vistier, credința panului Nicolachi stolnic, credința panului Mihail Furtuna comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să le dea și să le întărească.

Iar pentru mai mare putere și întărire a tuturor acestor mai sus-scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, jupan Dumitrașco Ștefan mare logofăt, să scrie și să atirne pecetea noastră de această carte adevărată a noastră.

A scris Dobrenchi la Suceava, în anul 7133 <1624> luna noiembrie 12.
† Înсуși domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>

<Pe verso contemporan:> Acest uric este al sfintei mănăstiri Săcul pe satul Rușciori și Jidești, care sînt în ținutul Neamț.

Arh. St. Buc., Peceti nr. 201,

Orig. slav, perg., pecete atirnată.

Cu o trad. rom. de la începutul sec. XIX.

Altă trad. rom., Arh. St. Buc., ibid., CIX/14.

404

1624 (7133) noiembrie 14, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor moldoveni mari și mici, sluga noastră Onciul Iurașcovici cu un zapis de mărturie, de la Mărica cneaghina răposatului Vasile Orăș fost mare vornic, făcut cu mare blestem, dinaintea lui Iurașco Dracea și de la Ignat Ciogolea pircălab și de la Dumitrașco Mihul și de la Gavril Tăutul și de la Gligorie Robcianul și de la Tudor și de la Hacico șoltuz și de la 12 pîngari și de la mulți oameni buni și oșteni de frunte, scriind cum ea nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia ei s-a tocmit cu ginerele ei Onciul Iurașcovici, cum după moartea fiicei sale Anghelina, soția slugii noastre mai sus scrise, să aibă el a-și ține tot satul Șendriceanii, cu loc de moară și cu tot venitul, care este pe Buhaiuci în ținutul Hîrlău și a fost ascultător la ocolul Dorohoiului, care a fost vislujenie panului ei Vasile Orăș de la Costantin Moghilă voievod. Apoi sub Ștefan Tomșa voievod a fost alipit iarăși la Dorohoi.

Însă sluga noastră mai sus scrisă Onciul Iurașcovici a slujit domniei mele și țării noastre Moldova, cu dreptate și cu credință și cu multă ascuțime la

Țarigrad și domnia mea iarăși ne-am milostivit și i-am dat acel sat, cu tot venitul.

Și de asemeni i-a rămas o falce și 2 fărtae de vie, care este la Cotnari, în Dealul Ploscu, care i-a fost cumpărătură de la Lupul fiul Erimicăi din târgul Suceava și încă a mai dat Onciul Iurașcovici lui Lupu pentru acea vie 2 boi buni.

Și de asemeni i-au rămas toate ocinile și dedinile și cumpărăturile ce au cumpărat ei, împreună cu fiica lor Anghelina, și patra parte din satul Zastavna, cu iaz și moară și iarăși și alt iaz de la Toltri și cu loc de moară ce este în ținutul Cernăuți și a patra parte din satul Pidecăuți, partea din jos, care este la Prut, și jumătate din satul Bobești, partea din jos, cu loc de moară și de asemeni a șasea parte din satul Căbești.

Iar pentru șasezeci ughi, care i-a dat lui împrumut, ea de asemeni l-a iertat pentru că a dat el acei bani la bir în vistieria domniei mele și acel zapis l-a rupt dinaintea acelor oameni buni.

Pentru aceea, domnia mea, cum am văzut acel zapis de la atîția oameni buni și oșteni de frunte, făcut cu atîta blestem, de însăși Marica cneaghina răposatului Vasile Orăș, ca nimeni din nepoții ei și din neamurile panului ei să nu se ispitească a se amesteca și nici pîră a pune niciodată, pentru aceea, și de la domnia mea am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Onciul Iurașcovici, ca să-i fie și de la noi drepte ocini și dedini, danii și întărire și din vatră de sat și din cîmp și din tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să <nu> se amestece.

Scris la Suceava, 7133 <1624> noiembrie 14.

Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

Toma <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/13.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

405

1624 (7133) noiembrie 15, Suceava.

† *Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă au venit, înaintea domniei mele și a boiarilor domniei mele, rugătorii noștri egumenul și calugării de la *sfînta* monastir<e> Aron *voievod* din țarina Iașilor, unde iaste hramul lui *sfîntul* Nicolai, jeluindu-se cu mare jalob<ă> cum au trei sate la ținutul Neamțului anume Avereștii și Giurovul și Nicoreștii, date acele sate și miluit<e> de alți răposați domni ci-au fost mainte de domnia mea: Alexandru voevod și Petru voevod și Aron *voievod*, cătră svînta mănăstire și acele sate au fost înblăndu cu ținutul Neamțului, iar diregătorii de târg de Piatră mult val le-au fost făcînd vecinilor lor și i-au fost trăgînd cu satele de ocol.

Derept acea, dumnia mia vădzînd jaloba lor, milostivitu-m-am domnia mea și am dat aceștia sate, ce mai sus scrie, sventei mănăstire să asculte de *s/înta* mănăstir<e> iar diregătorii de târg de Piatră mai multă treabă să n-a<ibă>¹⁾ cu dănșii și cu vecinii lor, nici slugile noastre, clucerii, să n-aibă treabă a invălu la acélia sate, de curechiu sau de alte mănunșișuri, ce cu totul să fie a sventei mănăstir<i>.

Și după domniia dumnii méle, cine va fi pre urma domnii méle așjidere să aibă a întări satele sventei mănăstir<i>, alt nime să n-aibă a să amesteca sau a strica preste cartea domnii méle.

În Suceav<a>, în anul 7133 <1624> noe<m>v<rie> 15.

† *Domnul a poruncit.*

Io Radul voievod <m.p.>

† *Focea <a scris>.*

Acad. R.P.R., LXXVII/47.

Orig. rom., hlrtie, pecete timbrată.

406

1624 (7133) decembrie.

7133 <1624> dech<e>mv<rie>.

Suret sîrbăsc di pe un ispisoc de la Radul v<oie>v<o>d, prin care să arată că Candachie, fata Magdălinii, nepoata pit<arului> Huhulii *bătrînul*, au vîndut Ghenghii logofătului a patra parte de sat Frăteștii.

Arh. St. Buc., Schitul Giurgeni, V/58.

Rez. rom. din sec. XIX.

407

1624 (7133) decembrie 15, Suceava.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă au venit innaintea noastră Zadul, fecioriul Magdei, cu un zapis de mărturie de la Ciumală, scriendu cum au fost dator Beléiu, fecioriul lui Bormotă, Zadului, cu doao vaci cu trei galbeni bani buni. Deci Beléiu s-au prinsu denaintea lui Ciumală și denaintea a mulți oameni buni, ca să-i dea o vacă, iar cu o vacă tănăr<ă> și cu trei galbeni buni i-au rămas. Deci i-au dat o parte de loc, ce au fost locul lui Bormotă, o jumătate de loc de cas<ă> din Antălești, să-i hie lui ocină direaptă.

Deci dumne mea deaca am vădzut acel zapis de mărturie, dumn<ea> mea i-am dat și i-am dat și i-am întărit să-i hie lui acel loc cu tot venitul și altu<l> să nu să amestece prespe cartea dumne méle.

¹⁾ loc rupt în orig.

La Suceava 7133 <1624> dech<embrie> 15.

† *Însuși domnul a poruncit.*

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† *Costantin <a scris>.*

Muzeul raional Fălticeni, II/22.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată, stricată.

O fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/8.

408

1624 (7133) decembrie 17, Iași.

Tălmăcire de pe uricul domnului Radu v<oie>v<o>d.

Noi Radu v<oie>v<o>d, cu mila lui dumnezău, domn pămîntului Moldav[v]iei. Iată au venit înainte noastră și înainte boerilor noștri, credincios boeriu nostru Simion *mare spat<ar>*, cu un zapis de mărturie de la Ignat și de la fimea lui Draga, fata Stancului de la Bacani, sîngur pre sine adiverindu-să, precum de a lor bună voe, de nimene siliț<i>, nici îndemnaț<i>, au vîndut a lor driaptă baștină și moșie, din toate părțile Stancului a patra parte și altă parte din parte din Polișiani, a trie parte, parte lui Gligorie, cu moară gata, cu petre din vatra satului și din cîmp și din fănaț, acele li-au vîndut credinciosului nostru boeriu Simion *mare spat<ar>*, pentru o sută lei bătuț<i>.

Deci noi văzînd acel zapis de la dîșii scris, am crezut și iată și de la noi asămîne dăm și întărim credinciosului nostru boeriu, mai sus scrisul Simion *mare spat<ar>*, acele mai sus-scrisă părți de ocină din satul Bacanii, cu moară gata, cu pietre, pe pîrăul Smila, cu fănaț, ca să-i fie și de la noi uric de cumpărătură cu tot venitul, și nime să nu să amestice.

Scris în Iaș<i>, anul 7133 <1624> decemv<rie> 17.

† Singur domnul au poruncit.

Dumitrașc<o> Ștefan mare log<o>f<ă>t a învățat.

Marmură <a scris>.

Acad. R.P.R., CCVIII/5.

Trad. rom. din 1849.

409

1624 (7133) decembrie 18.

† Milostive doamne și luminate doamne. Dam știre mării dumitale, cum am mărșu cu cinstită carte a mării tale, de am socotit cu oameni buni, cu șoltuzul cu 12 pargari de Cotnar<i> și cu oameni buni *de acolo* și șoltuzul de Târg Frumos cu 12 pargari și alți oameni<i> bun<i> și oameni buni slugile mării tale den megüiaș<i> Ionașco aprod *de Cudrești, Ilea vist<iernicel> de*

acolo, Gligorie Călcu pit<ar> *din* Bălțați, Ihnat *din* Mădrăjaci și Ionașco vist<iernicel> *de acolo* și Istratie de Ezéreni și Anton și Lozor din Belcești și alți mulți oameni<i> buni megiiăș<i> de înpregiur. Deci, am socotit cu aești oameni buni ce scriu mai sus de rândul hotarului a Ulmilor de un val ce au cu Slătînenii, prentu ce le-au mutat pietrile din hotar cel bătrân. Deci am aflat cu ești oameni buni prin unde le-au mârșu sémnele de u<n>de au mutat pietrile. Deci noi am pus pietrile iar pre unde au fost de veac pre un[n]le spune uricele. Și am aflat un om bătrân anume Lazar de Belcești, de știe de tot, cum n-au treabă Slătînenii la acel hotar ce Slătînenilor le-au dat Alexandru vodă cel Bătrănu loc de odae înpotriva Belceștilor.

De iasta dăm știre măriei dumitale. *Și dumnezeu să înmulțească zilele și anii măriei domniei tale, în pace, amin.*

Dech<embrie> 18, *în anul* 7133 <1624>

† Sluga măriei tale Ion armașuli.

Acad. R.P.R., DCXXIII/26.

Orig. rom., hîrtie, patru peceți aplicate.

410

1624 (7133) decembrie 18.

† *Iată eu* Toader șoltuzul *din Târgul Frumos* cu 12 pârçari *de acolo* și alți oameni buni *de acolo*, anume Ionașco fost șoltuzu și Paicul și Hilip și Nechifor și Gligorie Furghețu păcurar și Bejan, dăm știre cu iastă scrisoare a noastră cum au venit Ion medelniciar cu cinstită cartea măriei[i] sale lui vodă să socotim de rândul hotarului a Ulmilor pre unde merge.

Deci acéle pietre le-au mutat Ștefan vodă, de un<de> au fost de veac hotarul. După aceea, însuși Ștefan vodă au trecut de la pod de la Cârjești pre la acéle pietri mutate și însuși măriia sa, Ștefan vodă, le-au făcut carte să mute pietrile și să-ș<i> ție hotarul pre unde au fost de veacu.

Deci noi deca am vădzut cinstită carte a domnu nostru Radului vodă, noi am str<ăns>u oameni buni megiiăș di sus și din gius și am socotit înpreună cu[m] oameni buni cum și mai sus scrie. Deci am <a>flat cu sufletele noastre că aestu hotar iaste dat de Pătru vod<ă>, tatăl lui Iliiaș vodă. Și apoi a fost dat și de Pătru vodă, s-au milostivit după acéia miluit cu aestu sat cu Ulmii și cu tot hotarul pre unde au fost de veac, iar Slăt<in>enilor le-au dat Alexandru vodă loc de c[de]dai înpotriva Belceștiloru.

Deci noi încă am făcut de la noi dreptarea să le fie dreptă mușie cum le-au fost de veac. Mai crédință am pus peciatea urașului.

† Dech<embrie> 18, *în anul* 7133 <1624>.

Acad. R.P.R., DCXXIII/27.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

1624 (7133) decembrie 20, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri slugile noastre, Ghiorghie și Căzacul și Bejan, fiii lui Pătrașco, nepoții lui Lațco¹⁾ ceașnic, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină, jumătate din satul Lățcani, partea de sus, ce este în ținutul Roman, pe Siret și cu parte de vad de moară, în Siret. Aceasta au vîndut boierului nostru Ghianghea fost logofăt, pentru o sută și cincizeci taleri, bani buni.

Și s-a sculat boierul nostru Ghianghea logofăt, dinaintea noastră, și le-a plătit deplin 150 taleri, bani buni, în mîinile lui Ghiorghie și Căzacul, fiii lui Pătrașco, nepoții lui Lațco ceașnic.

Deci domnia mea, cum am văzut tocmeala de bună voie și plata deplină, domnia mea, de la noi încă am dat și am întărit boierului nostru, Ghianghea logofăt, acea mai sus zisă jumătate din satul Lățcani, să-i fie de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Hîrlău, în anul 7133 <1624> decembrie 20.

† Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

Arh. St. Buc., ms. nr. 602, f. 23.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1761.

1625 (7133) ianuarie 3, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domniia mea la părălabii de Cotnar și la șoltuz și la părăgari de acolo și la diregătoriul de Hărlău și la șoltuz și la părăgari de acolo. Deacă veț<i> vedea cartea domniei mele, iar voi să aveți a lăsa în pace cramele sfinte <i> mănăstiri a Neamțului, din dealul domnie<i> mele și de la Hărlău, întru nimică să n-aveț<i> a le trage.

Așa să știți. Altfel să nu faceți, înaintea acestei cărți a domniei mele.

† Scris la Suceava, anul 7133 <1625> ghen<arie> 3.

† Înșuși domnul a poruncit.

Acad. R.P.R., LXXII/27,

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată, căzută.

¹⁾ În doc. din 1623 martie 5 și martie 6 este Luca.

1625 (7133) ianuarie 7, Suceava.

† *Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Scriem domnia mea slugilor noastre tuturor dăbilarilor, căți veți înbla cu slujba domnii mele prin ținutul Neamțului, deaca veți vedea cartia domnii mele, iar voi toți să aveți a lăsa foarte în pace bucatele oamenilor din sat din Averești și din Giurov, nimică să nu le învăluți bucatele, nici să le trageți pentr-alți oameni sau pentr-alte sate, ce să-i lăsați în pace pentru ce sintu satele <s>¹)vențetei mănăstiri a lui Aron vodă, din țarina Iașilor. Numai să aibă ei a-ș<i> plăti dabila lor, ce va hi.

Și așjdirea și voi, părcălabi dintr-acel ținut și globnici și olăcari și podvodari și alte slugi a domnii mele, încă să nu-i învăluți, ce să lie în paci, cum scrie mai sus, nici să-i globiți și nici să-i prădați; numai de să vor afla nescai furi sau tâlhari de față, pre aceia să-i prindeți și la domnia mea să-i aduceți. Iar altu nime să nu-i cutédze pre dănși<i> a-i învălui, peste cartea domnii mele.

La Suceava, 7133 <1625> ghen<arie> 7.

† *Însuși domnul a poruncit.*

Ștefan <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVII/48.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată, stricată.

1625 (7133) ianuarie 8, Suceava.

† *Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Scriem slugii noastre Vas<i>lie Păulel hotnog de călăraș<i>. Dămu-ț<i> știre că ni s-au jeluît sluga noastră Sturdzea diiac și unchiu-său Sava Pepelea den Tălhărești, pre Dumitrașco Șeptelici și au dzăs înaintea noastră că au o parte de ocină în sat în Slăvnicén<i>, care parte au fost a mătușea lor Anastasii a Pinții și acinu o ține Șeptelici și dzice că o au cumpărat și sântu mai aproape nepoți Sturdzea cu Sava Pepelea, decât Dunitrașco Șeptelici.

Direptu acéia, daca ver<i> vedea cartea domnii mele, iară tu să opreșt<i> acea parte de ocină ce au fost a Pinții, den sat și den hăleșteu, ce să va alége partea ei, ca să n-aibă Șeptelici nici o treabă, ce să-i întoarcă banii Sturdzea cu Pepelea, ce să va afla cu dreptul că au dat bani prea acea ocină.

Iară de-i va părea cu strămbul, să vie să stea de față<ă> înaintea domnii <m>¹)ele. Într-alt chip să nu faci.

Scris la Suceava, în anul 7133 <1625> ghen<arie> 8.

¹) loc rupt în orig.

† *Domnul a spus.*

Dumitrașco Ștefan *mare log<o>f<ă>t a învâțat <m.p.>*

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., DXXX/14

Orig. rom., hrtie, pecete aplicată, căzută.

415

1625 (7133) ianuarie 10, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit sfintei mănăstiri Beserecani, unde este hramul blagoveștenia preasfintei stăpînei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, un hotar din braniște, din diresele de danie și miuire ce a avut sfinta mănăstire de la Eremia voievod și de la alți domni de mai înainte care se începe de la riul Bistrița, de la pîrăul care este mai sus de capul poienii Biserica lui Iov și de acolo, deadreptul pe la un izvor care curge din Dealul Boul ¹⁾ și peste Culmea Boului ²⁾ la pîrăul Hilm, care se cheamă pe nume Horșlure și mai sus de izvor pînă la un drum și mai sus pe drum pînă la Culmea Simei ³⁾ și Culmea Simei ³⁾ mai sus pînă la Piciorul Ungurului și de acolo pe la niște fîntîni mai sus culmea Piciorul Ungurului, pînă la gura Pîrăului Neagra, pe riul Bicaz și în sus pe rîu pînă la Gura Jidanului și pe pîrăul Ivănușului pînă la culme și de acolo pe obîrșiile ⁴⁾ Aței și Măgura ⁵⁾ cu toate izvoarele și Ațea pînă la gura Tarcău și în jos pînă la riul Bistrița și de acolo în sus pe rîu pe amîndouă părțile în sus, pînă la poiana Biserica lui Iov pînă la capul de sus, care este tot hotarul braniștei încheiat în semne și trei poiene: Biserica lui Iov și Poiana Cîrnul și poiana de la gura Biczului.

Și de asemeni dăm și întărim sfintei mănăstiri mai sus scrise o poiană ce le este cumpărătură de la Gherman din Dărmănești, pentru un bou și două vaci, din zăpăsul de mărturie ce au avut călugării de la Beserecani de la șoltuzul și 12 pîrgari din tîrgul Piatra, ce se va afla partea lui Gherman din Poiana Biczului.

Și de asemeni dăm și întărim sfintei mănăstiri mai sus scrise Beserecani o curătură ce este mai sus ⁶⁾ gura pîrăului Bicaz aproape ⁷⁾ de Poiana Biczului, din partea de sus, din cartea de mărturie ce au avut călugării de la șoltuzul și de la 12 pîrgari din tîrgul Piatra, că a cumpărat sfinta mănăstire de la Ionașco Deuca din satul Dărmănești.

1) « Boul », în orig.

2) « Culmea Boului », așa în orig.

3) « Culmea Simei », rom. în orig.

4) « obîrșiile », rom. în orig.

5) « Măgura », rom. în orig.

6) mai sus, corectat apoi, altă mînă : « a lor ».

7) « aproape », corectat de altă mînă : « la mijloc ».

Pentru aceasta, ca să fie și de la domnia mea sfintei mănăstiri mai sus scrise, Beserecani, aceste mai sus scrise ocine și poiene cu tot venitul neclintit lor niciodată în veci. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, anul 7133 <1625> ianuarie 10.

† Însuși domnul a spus.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Dobrenchi <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericieni, XIII/16.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

416

1625 (7133) ianuarie 12, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni părintele și rugătorul nostru chir Evloghie, episcop de Rădăuți și rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfânta mănăstire Solca, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au făcut schimb cu slugile noastre Eremia Murguleț cu frații lui și au dat sfintei mănăstiri Solca dreapta lor ocină și dedină, satul anume Solca.

Și iarăși părintele și rugătorul nostru Evloghie episcop și tot soborul de la mănăstirea Solca au dat schimb pentru schimb, satul anume Mihalciul din ținutul Cernăuți, care acest sat a fost danie de la Ștefan Tomșea voievod, sfintei mănăstiri Solca.

Deci noi, văzînd tocmeala de bună voie între ei și schimbul cu înțelegere, și noi și de la noi am dat și am întărit mai sus scrisei slugii noastre, Eremia Murguleț și fraților lui, acest sat Mihalciul, mai sus zis.

Pentru aceasta, să le fie și de la noi dreaptă ocină și schimb și întărire, neclintit în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Suceava, în anul 7133 <1625> ianuarie 12.

† Domnul a spus.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., XLII/16.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

417

1625 (7133) ianuarie 17, Baia.

† Eu Antimiia, fata Anii, eu mărturisesc cu ciastu¹⁾ zapis al miu, de nime nevoiți, nice presurați și am vîndut partea a mea ce se va alége den sat

¹⁾ corectat din «aciastă»

den Spătărești, o jirébie, ce sa va alége, cu tot venitul și din pădure și dintr-apă și cu ce să va alége, eu am vândut lui Deleu aprodul deriptu 15 taler<i> ban<i> proșt<i>, 7 taler<i> ban<i> bun<i>, ce l-am plătit de cal domnescu la Șepteleci hetman, denai<n>tea <G>avrilcei părcălabul Tăutul și denai<n>tea Gligorcii Pischie și denai<n>tea lui Boldeșor și denai<n>tea lui Toader Crețului și denai<n>tea lui Vasilie Roșcăi, ca să <să> știe.

Și să n-aibă mai a-ntorce Anti<mi>ia în véci.

Scris în Bae, 7133 <1625> ghen<arie> 17¹⁾.

Eu Gavril Tăutul <m.p.>

Gligorcea a iscălit <m.p.>

Muzeul raional Fălticeni, nr. 52.

Orig. rom., hîrtie, două peceti aplicate.

418

1625 (7133) ianuarie 31, Suceava.

Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adecă s-au părăt de fați, înaintea domnii meale, jupăneasa Păscălina cu Costin din Poeni, pentru heleștiu ci-au făcut Costin, la R[r]usi, în țarină, dzăcându Păscălina că n-au fost acolea heleștiu, nici dănăoară.

Derept acéia au rămas Păscălina pre Costin printru acel heleștiu, ca să nu hie acolea, ce să-ș<i> caute Costin altu loc de heleștiu unde va fi loc bătrân și unde să va găsi cu dreptul.

Dereptu acéia de acmu înaintea să n-aibă ei a să mai păr[r]i de aceasta pără nici dănăoar<ă>. *Altfel să nu fie.*

La Suceava, 7133 <1625> ghen<arie> 31.

† *Însuși domnul a spus.*

Dumitrașco Ștefan mare log<o>f<ă>t <m.p.>

† Toma <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/29.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

419

1625 (7133) februarie 3, Suceava.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Lupul, fiul lui Gorcea Udrea și al Todosiei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și cumpărătură a tatălui lui, a treia parte din satul Sîrbi, partea de jos, cu loc de moară pe pîrăul Bașeu, care această parte a fost cumpărătura tatălui și mamei lui de la Bosiioc.

¹⁾ rîndul * scris . . . 17 * scris cu altă cerneală.

Aceasta a vîndut-o slugii noastre, Tăutul fost logofăt și cneaghinei lui, Tofana, pentru o sută de taleri bătuți. Și i-a plătit deplin dinaintea noastră. Și diresese ce a avut de cumpăratură și de pîră cu călugării de la Pandocrator, încă i le-a dat în miini.

De aceea, să-i fie și de la noi uric și ocină, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți adevărate a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7133 <1625> februarie 3.

† Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

† Bogdan <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridoniei, IX/75.

Orig. slav, hirtle, pecete aplicată, căzută. Cu o trad. rom. din 1785.

420

1625 (7133) februarie 11, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea sfatului nostru rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire Sucevița și au pîrit, de față, pe călugării de la Solca, pentru un sat anume Hrenceștii, ce este pe apa Solca, în ținutul Sucevei, spunînd călugării de la Sucevița că le este danie de la mitropolitul Ghiorghie Moghila și mitropolitului Ghiorghie i-a fost cumpăratură de la Solomon fost vistier. Iar călugării de la Solca au spus că acel sat Hrenceștii l-a cumpărat, Ștefan Tomșea voievod de la Tofana și de la sora ei Samfira, fiicele lui Solomon vistier și l-a dat mănăstirii sale Solca.

În aceea domnia mea și cu tot sfatul nostru văzînd dresese călugărilor de la Sucevița ce au avut pe acel sat Hrencești, cum a fost dreaptă cumpăratură a lui Ghiorghie mitropolit de la Solomon vistier și după aceea fiicele lui l-au vîndut lui Ștefan voievod, le-am făcut judecată, după legea țării, să aibă a ține călugării de la Sucevița satul Hrenceștii, iar Șeptelicioae să întorcă Solcanilor banii ce a luat de la Ștefan voievod.

După aceasta călugării de la Sucevița și cu cei de la Solca, de bună voia lor s-au tocmit și au lăsat sfintei mănăstiri Solca acel sat Hrencești și două seliști, anume: Iazlovățul și Ceapliniții ce sînt pe apa Solca, în ținutul Suceava și au luat de la ei satul Iubăneștii, în ținutul Dorohoiu și satul Cărstiineștii, în acelaș ținut și s-au împăcat ei dinaintea domniei mele.

Deci noi văzînd tocmeala lor de bună voie și...¹⁾ dintre ei, am dat și întărit rugătorilor noștri călugări de la sfînta mănăstire Solca acel sat Hrenceștii și acele două seliști Iazlovățul și Ceapliniții, ce sînt pe apa Solcâi, în țî-

¹⁾ loc rupt în orig.

nutul Suceava ca să le fie, cu tot venitul și cu toate hotarele lor, neclintit niciodată în veci.

Altul să nu se amestece.

La Suceava, în anul 7133 <1625> februarie 11.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>

† Toma <a scris>.

Muzeul Regional Suceava.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III/43.

421

1625 (7133) februarie 12.

† Evloghie ep<i>sc<o>pă de Radăuți și cu tot săborul de la svânta monastir<e> de la Solca. Dăm știr<e> cu acestu zapis al nostru, cum noi, de bună voia noastră, ne-am tocmit cu călugării de la svânta mănăstir<e> de la Suceviță, de le-am dat lor satul Iubăneștii ¹⁾, de ținu<tu>l Dorohoiului ¹⁾ și satul Cărstinăștii ²⁾ de ocol de Botoșan<i>, ce ne-au fostu dare de la Ștefan vod<ă>. Deci le-am dat sucevicénilor pentru sat pentru Hrincești și pentru doo seliști anume Iazlovățul și Ceaplinți, ca să fie schi<m>bătur<ă> în véci și nimen<i> de călugării noștri să n-aibă a mai mesteca, sau a pări de aiasta schimbătur<ă> și tocmal<ă> ce-am făcut, ca să fie în véci niclătít<ă> și rușăit<ă>, amin.

În anul 7133 <1625> luna f<ev>ruarie 12 zile.

† Evloghie ep<i>sc<o>pă de Radăuți de la sfînta mănăstire Solca.

Ermona<h> Veniamin egumen și tot săbor.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCVIII/3.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

Cu o copie din 1787 (ibid, 3 b). și o trad. germană.

422

1625 (7133) februarie 14, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.

Scriem domniia mea la toate slugili căți veți înbla cu slujbele domnii méli la țanutul Hărlăului, sau hie cine vor hi.

Deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi să aveți a lăsa foarte în paci satul Plopîi și Belceștii și Călugăréni, ce sântu a sventei mănăstiri a Gălatei, de toate dabileli și de toate angheriile, cumu le scrie uricele ce au ei de la Ștefan vodî și de la domniia mea.

¹⁾ scris de altă mînă pe loc șters.

²⁾ corectat în orig.

Așijderi cine să va tãmpla să margã pre acolo, veri boiari, veri hie ce slujitori, să aibã a-i lãsa foarte în pace, întru nemic să nu-i învãluiascã.

Așijderi și voi pãrcãlabi de țãnut și globnici și podvodari și olãcari și deșugubinari și alții toți, să aveți a-i lãsa foarte în pace, ca să nu-i învãluiți, nici să-i globiți, nici boii lor ca să nu-i luați <1>¹⁾a podvoade, nici pentru deșugubini, ce să hie ei foarte în pace.

Iar cine-i va învãlui, bine să știe c-acela va hi de mare certari de la domnia mea.

Aceasta vã șcriem. Mai multã jalubã să nu vie la domnia mea.

Altfel să nu fie.

În Suceava, 7133 <1625> fev<ruarie> 14.

† *Însuși domnul a poruncit.*

Io Radul voievod <m.p.>

† *Vlasie <a scris>.*

Arh. St. Buc., M-rea Galata, I/4.

Orig. rom., hirtie, pecete inelarã timbratã.

423

1625 (7133) februarie 14, Suceava.

Suret de pe ispisoc vechiu, pe sãrbie, de la Radul v<oie>vod, scris de Toma, în Suciav<a>, din leat 7133 <1625> fev<ruarie> 14.

Precum au venit, înaintea noastrã și înaintea sfatului nostru, credincios boeriul nostru Lupul log<o>f<ã>t *al doilea* și au arãtat înaintea noastrã un zapis de mărturie de la popa Vasilie bãtrãnul, din Izbiște și de la Ne-coarã pit<ar> și de la Lazar pit<ar> și de la Simeon pit<ar> și de la Purcariu, *fiul lui* Rafeiu și de la mulți oameni buni și bãtrãni, megiaș<i> de pin pregiur, scriind într-acei zapis precum cã el ș-au cumpãrat, denaintea oamenilor acilora, de la neamurile sale, de la Tudosca și de la soru-sa Agafiiia și de la ficiorul ei, Gheorghiiã, fetile lui Frãțian, nipoatele Verbii diiacului, toatã partea lor de ocinã din gium<ã>tatã de sat, din partea cea din gios a cincea partã din Macicãuș<i>, ce-i pe Rãut, în țin<u>t Orheiului, drept cincizeci taleri bãtuș<i>.

Deci noi, dacã am vãzut acei zapis de la atãța oameni buni și ostaș<i> de fruntã, am crezut, și de la domnia mea așijdere am dat și am întãrit boeriului nostru, Lupul log<o>f<ã>t, acea a cincea partã din gium<ã>tatea cea de gios din satul Macicãușii, ce-i pe Rãut, în țin<u>t Orheiului, pentru ca să-i fie driaptã ocinã și moșie și cumpãrãturã și ispisoc și întãriturã cu tot venitul, nestrãmutat nici odinioarã, în vãci.

Și altul să nu s-amestice.

¹⁾ loc rupt în orig.

Însuși domnul au zis.

Dumitrașco Ștefan mare log<of<ă>t.

Depe sârbie pe linbă moldoveniasc<ă> am talmăcit la anul 1805 oct<oin>-v<rie> 13. Polc<ovnic> P<a>v<e>l Debrici de la Mitropolie>.

Arh. St. Iași, CCXII/25.

Trad. rom.

424

1625 (7133) februarie 16, Suceava.

Suretu dipe ispisoc sîrbăscu de la Radul vodă, în Suciavă din văletu 7133 <1625> fev<r>u<arie> 16.

† Iată domniia mea am datu și am întăritu boeriului nostru Vasilie Roșca med<elnicer> dintr-a lui dreptu diresu ci-au avutu de danie și de miluire de la Ștefan Tomșe vodă, satul anuine Berbeștii ce iaste în ținutul Cărligăturii, care satu di mai sus scris au fostu a lui Balica ghetman și s-au luatu de la dănsul pentru viclenie, cându Isac Balica s-au rădicatu la vreme cându au vinitu el cu domnul Costantin vodă, și cu a lor putere asupra schiptrului cinstitei împărății și a domnului Ștefan vodă.

Drept aceia i-am datu și di la domnie me boiariului nostru Roșcăi med<elnicer> acel satu de mai sus scris Berbeștii în ținutul Cărligăturii și cu totu vinitul și hotarăli lui neclătitu nici odănoară în veci de veci și alții nime să nu se amestece piste aciasbă carte a domnii mel<e>.

Și singuru domnul au poruncitu și este iscălitu de Radul vodă și este scris de un Vas<i>lie.

Acad. R.P.R., IV/285.

Trad. rom.

Cuprinsul acestui doc. aproape identic cu doc. din 1624 martie 24.

425

1625 (7133) februarie 19, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, Coste, fiul Vrîncenesei, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, și a vîndut din dreapta lui ocină și dedină două fălci de vie în Dealul Domnesc, care aceste vie i-au fost cumpărătură de la Lențoae.

Aceasta el a vîndut cumnatului lui, Dumitrașco Șeptelici <cu> două sute și douăzeci de taleri numărați. Și s-a sculat Dumitrașco Șeptelici și a plătit deplin acești două sute taleri în mîna lui Coste, fiul Vrîncenesei, dinaintea noastră.

Pentru aceasta, domnia mea dacă am văzut tocmeala de bună voie și plata deplină, am dat și de la noi și am întărit slugii noastre, Dumitrașco Șep-

telici, aceste două fălci de vie la Cotnar în Dealul Domnesc, ca să-i fie și de la domnia mea, danie și întărire și cumpărătură neclintite niciodată în veci înaintea acestei cărți a noastre. Și altul să nu se amestece.

Scris în Suceava, anul 7133 <1625> luna februarie 19 zile.

† Domnul a poruncit.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Simion <a scris>.

Acad. R.P.R., XLII/17.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

426

1625 (7133) februarie 20, Suceava.

Noi Radul v<oie>vod, cu mila lui dumnezău, domnu țării Moldovii. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boerii Moldavii noastre, mari și mici, Candachie giupăniasa lui Goe ce au fostu vor<ni>c și s-au jăluit cu mare jalobă, pentru Apostol ce-au fostu părcălabu, pentru o parte de moșie, a patra parte din satul Buruinești, ce iaste pre Sirētu, în ținutul Romanului, care acestu Apostol au fost cumpărat-o de la Dumitrașcu Părvul. Deci jăluindu giupăniasa Candachie asupra acestui Apostol, zicându că nu poate ia să trăiască cu dănsul întru acel sat, iar mai ales că ia iaste cumpărătoare întru acel sat, cu multă vreme mai nainte decât acest Apostol și ia vra să întoarcă banii lui Apostol.

Pentru aceia domnie mea, dinpreună cu tot sfatul nostru stăndu, am giudecat pre dănsii, după lege țării și așa am aflat a fi lor cu cale și cu lege, cum că să cuvine giupănesăi Candachii a întoarce lui Apostol toți banii înapoi și să să de acel satu Buruinești numai întru a ei stăpînire, de vreme că ale ei cumpărături sânt mai nainte cu multă vreme.

Pentru aceia i-am pus ei sorocu până în trei zile ca să întoarcă lui Apostol toți banii înapoi. Deci a trie zi, viindu giupăniasa Candachie, au pus toți bani<i> lui Apostol deplin înaintea divanului domnii mele: doao sute de talere de argint, și acest Apostol, însuș el cu înănila lui numărându toți banii, i-au luat înaintea domnii mele.

Așijdere și dresăle de cumpărătură ce le-au avut Apostol de la însumi domnia mea, pre ace a patra parte din satul Buruinești, așijdere s-au dat în mănile Candachii giupănesăi, înaintea noastră.

Pentru aceia domnie mea încă am dat și de la noi și am întărit aceștii de mai sus arătată, giupănesăii Candachii a lui Goe, ce-au fost vor<ni>c, pre această de mai sus zisă parte de ocnă din satul Buruinești, a patra parte, care ia osăbit, săngură o au răscumpărat de la acel Apostol pentru ca să-i fie ei și de la noi moșie și uric și întăritură, cu tot venetul, nerușăită niciodinioară în veci.

Și altul nime să nu s<ă> amestece preste hrisovul domnii mele.
S-au scris în Suceava, la anii 7133 <1625> fev<ruarie> 20.
Însuș domnul au poruncit.
Dumitrașc<o> Ștefan mare log<o>f<ă>t.

Acad. R.P.R., ms. rom. 13, f. 50 v.
Copie rom. din 1796.

427

1625 (7133) februarie 21, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit cneaghinii Măriica, fiica lui Cîrstea fost inare vornic, dreapta ei ocină și dedină din jumătatea satului Blăjerei din partea de jos, ce i se va alege de unde se chiamă la Buiar, care e pe Bîrlad în ținutul Tecuci, și cu vad de moară pe Bîrlad, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl ei, Cîrstea vornic, de la Eremia Moghila voievod, care îi era <și> lui cumpărătură de la Ion și de la Neneu și de la Gogul și de la Fătul, toți nepoți ai lui moș¹⁾ Bășinag și de asemeni de la Mitiutelul și Moschin și Văscan și Ciocchină și Andrei și Toma, iarăși nepoți ai lui inoș Bășmag din privilegiul de mărturie pe care l-au avut ei de la Ioan voievod.

De aceea, și de la domnia mea am dat și am întărit cneaghinii Măriica această parte de ocină din satul Blăjerei care e pe Bîrlad în ținutul Tecuci și cu vad de moară în ținutul Bîrlad,²⁾ ca să-i fie dreaptă ocină și dedină și ispisoc și întărire cu tot venitul neclintit niciodată în veci. Altul să nu se amestece.

La Suceava, 7133 <1625> februarie 21.

† Însuși domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <in.p.>

† Toma <a scris>.

Muzeul «Lupta revoluționară a poporului», XX/26.
Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

428

1625 (7133) februarie 23, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Condrea păhărnicele, ginerele lui Vasilie, cu un zapis de mărturie și împărțeală de la Ionașco Băzăcanul aprod și de la Drăghlici Sălăgeanul pitărel și de la Lupul aprod, scriind și mărturisind că au venit înaintea lor Istatie călugărul cu frații săi, Gligorie și Lazor și Anușca, fiica lui Vasilie și și-au împărțit între ei dreapta

¹⁾ cuvîntul «moș» așa în orig.

²⁾ aici «Bîrlad», mai sus: «Tecuci».

lor ocină și dedină, jumătate din satul Preutești, ce este pe Șomuz, în ținutul Sucevei.

Și a căzut în partea lui Istatie călugăr și a nepoatei sale, Anușca, de la pîrăul satului în sus, de la capul Rîpșoara pe matca acelu rîu pînă la un stîlp la marginea drumului de sus. Aceasta este partea lui Istatie călugăr.

Însă partea Anușcâi începe de la moară de la acel stîlp în jos și de acolo pe matca Vilcei pînă la vădulețul din acel pîrău, la drum și de la drum deadreptul peste unghișor ce se face de asemenea pînă la matca acestui rîu și spre livadă, pe unde a fost vatra din veci. Însă în partea lui Lazor și Gligorie a căzut jumătate din acea jumătate de sat, dinspre biserică, cu curtea și cu livadă lîngă Șomuz mai jos de curte.

Deci noi văzînd acel zăpis de mărturie de la atîția oameni buni, noi i-am crezut și de la domnia mea încă am dat și am întărit slugii noastre, Condrea păhărnice și soției sale Anușcâi, această parte de ocină, care este mai sus scrisă în semne, ca să le fie dreaptă ocină și dedină, ispisoc și întărire cu tot venitul, neclintit de nimeni în vecii vecilor.

În Suceava, 7133 <1625> februarie 23.

† Însuși domnul a poruncit.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m. p.>

† Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LVIII/2.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom., de la începutul sec. XIX și o copie.

429

1625 (7133) februarie 23, Suceava.

† Adecă cu Singlitichia giupăneasa răpăosatului Bilăi vornicul, fata lui Gavril log<o>f<ă>t, însămi pre mine mărturisescu cu ciastă scrisoare a mea cum eu, de bună voea mea, de nime nevoită, nici asuprită, socotindu și luîndu amente viața și petriacerea ce am viețuit și am petrecut în ciastă lume, împreună cu giupănu meu și am avut și feciori; ce după cum au fost voia lui dumnedzău, rămas-am singură la bătrănețele mele, nime din ruda mea sau a giupănu-mieu nu s-au găsit să mă socotească și să mă grijască. Ce, socotindu și luîndu-mă amente în ce chip mă voiu ținea și cine mă va socoti la bătrănețele mele aflatu-s-au un nepot al mieu, din sângele<e> nostru, fiindu anume Dumitrașco logofătul cel mare, feciorul lui Ștefan logofătul, de ne-au socotit până am fost vie pre lume și în sănătate și în boale și, încă după ce voiu eși din lume, iar s-au prinsu să mă grijas[s]că și să mă cumănde, cu tot cu cât trebuiaște unui om mortu, cumu-i légea în lume.

Iară eu, cu tot ce am avut, mult puțin, m-am lăsat dumisal<e> și giupănesei dumisal<e> Ziniicăi și fiilor dumilor sale și cu un sat anume Roz-

novul, ce-i în ținutul Neamțului, ca să le fie de la mine ocină și dare cu tot venitul.

Care sat în multe chipuri s-au ispitit și călugării de la Bistrița ca sa-l poată lua de la mâna noastră și încă și dirése ci-am avut făcute pre acel sat, ni le-au arsu călugării; iar svenția <du>mnezău tot au ivit giudețul svenții sal<e> cel direptu și tot. și din mâna noastră n-au eșit avut dirése făcute pre-acel sat, de la măriia sa Radul vod<ă> și și alt. toate l<e>-am dat în mâna dumil<or> sale. . .

Și încă și alt sat le-am dat, care sat ne-au fost <no>ao cumpără<tură> a<nu>me Cămi<leșt>i în ținutul Tecuciului, care Dumil<tra><ș><o>. de galbeni. dintr-a giupănu. <ai>bă mai mu<lt> a să. ceste sate ce mai su<s>. să le fie dumilor sale și cuconilor dumilor sale ocină și m<oșie> cu tot venitul neclă<ti>tă nici dănăoar<ă> în véci.

Iar cine s-ar ispiti, din ruda mea sau a giupănu-mieu, a face vreun val dumilor sa<le>, sau cuconilor și va vrea a să mesteca, acela om să aibă singur pre H<ristos> părăș la giudeț, cându va giudeca svenția sa toată lumea.

Și de cătră mine, de cătră o păcătoasă, încă să hie neertat, nici în ciastă viață, nici în céialaltă, ce iaste să hie de la giudeț înainte.

Atăta scriu și mărturisescu cu cest adevărat zăpis al mieu, *să se știe*.

În Suciavă, l<ea>t 7133 <1625> fev<ruarie> 23.

† Eu Singlitichiia am scris cu mâna mia.

† Eu Arsenie log<o>f<ă>t am scris.

Arh. St. Iași, D/15.

Copie, ruptă.

430

1625 (7133) martie 1, Toderești.

† Adecă eu Flori. . . Capșa den Toderești, de ținutul Cărligăturai și cu feciorii mei, însumi mărturisescu, cu cest zăpis al mieu, cum eu, de a me bună voe, de nimene îndemnatu, nici de o înpresurătură, vândut-am a me direaptă ocină și moșie, nește case ale mele den sat <de>n Toderești, cu cătă moși<e> să va <a>lege partea me den satu den Toderești, den tot locul și den vatra satulu<i> și den țarină și dentr-apă și den pădure și den tot locul, vîndutu-am lui Manule dereptu doodzeci și cinci de taleri, bani buni.

Derept aceia, ca să hie lui moșie și ocină dereaptă, în v<eci> și fămeiei sale și coconilor. Și nime dentru <sem>inția noastră, netocma eu sau feciorii miei, să <nu aibă> a să scula, în vr-o vriame, să întoarcă acéste case și a<cest> loc.

Și în tocmala noastră, când am vândut, fost-au frat<e>le mieu, Cărstelei și giupănu Neniul, vătavul cel mare de ținutul Cărligăturii și popa Gligorie și Gheorghită diiac.

Și eu Dumitrașco F<ulger> diiac am scris, ca să știe.

În Toderești, v<e>l<ea>t 7133 <1625> mart<ie> 1.

Eu Neniul vătav Cărligăturii, *am iscălit* <m.p.>

Popa Gligorie *am scris* <m.p.>

Eu Ghiorghiuță *am iscălit* <m.p.>

Eu Dumitrașco Fulger <m.p.>

Eu Iordachie *am iscălit*. <m.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridoniei, VIII/7.

Orig. rom., hrtie, rupt, 4 peceți aplicate.

431

1625 (7133) martie 6, Iași.

† Iată noi Văsiian, feciorul lui Ion Policeanului și eu Vasilie, feciorul lui Mănăili, *nepotul* lui Purcar ¹⁾ de Toderești, de ținutul Cărligăturii, înșine noi mărturisim, cu acest zăpis al nostru, cum noi, de nime nevoiți, nici înpresurați, ci de a noastră bună voe, vândut-am a noastră dereaptă ocină și moșie den sat de Toderești, de ținutul Cărligăturii, toată partea noastră, câtă să va alege, den vatra satului și den țarină și dentr-apă și den pădure și den tot locul, vândut-am lui Dumitrașco Fulger diiacul, dereptu doadzeci și cinci de zloți tot bătute, de argintu, și doi mascuri.

Derept aceia, ca să hiia lui ocină și moșia dereaptă și giupănesei și cocnilor, în veci. Și nime dentru seminția noastră să n-aibă a scorni vr-o pără, sau să întoarcă această moșie, căce am întrebat noi de toată ruda noastră, ca să ni-o plătească, acest locu. Și nime nu s-au aflat, den oamenii noștri, să-l cumpere, fără Dumitrașco Fulger diiacul. Și ne-au dat toți banii gata, 25 de zloți tot bătuți de argintu și 2 mascuri.

Și când am vîndut, în tocmala noastră fost-au giupănul Ion ce au fost armaș mare și Avram de Țoțora, pivnicerul cel domnescu și Crăciun vătavul de feciori a dumnisale a hatmanului și Grama, ce au fost ușeriu și altu Crăciun cel bătrîn de târgu de Iași și Calin și Ionașco Fanca.

Și prentu mai mare credență și mărturie, pus-am ale noastre peceți, și aceste mărturii, toți, pecețile și iscăliturile, ca să știe.

Scris în Iași, anul 7133 <1625> m<a>rt<ie> 6.

... ²⁾ medelnicéru <m.p.>

† Grama *am iscălit* <m.p.>

Avram <m.p.>

Eu Dumitrașco Fulger *am iscălit*.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridoniei, VIII/8.

Orig. rom., hrtie, cinci peceți aplicate.

¹⁾ scris deasupra, de altă mînă și cu altă cerneală.

²⁾ indescifrabil.

1625 (7133) martie 8, Suceava.

Noi Radul *voievod*, cu mila lui d<u>mnezeu, domu<l> țării Moldav[v]iei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea a tuturor boerilor noștri moldovinești, a mari și mici, sluga noastră Iani *fost* părcălab și au adus înaintea noastră mulți oameni buni și bătrâni din târgul Sucevii și megieș<i> de prin pregiur.

Și au mărturisit înaintea noastră precum uricul și ispisoace ci-au avut pe cumpărătură, pre un locu de prisacă, cu un heleșteu și livezi și înpregiurul acestui loc, una zvărlitură de arc, ce iaste în hotarul târgului Sucevii, între hotarul Arenilor și înprotivă mitohului armenescu, în țarina mare.

Care acest loc de prisacă și heleșteu și cu livezi iaste lui driaptă cumpărătură de la Crăstăna preotiasa popei lui Fedor, nepoata pōpii lui Parțic, drept 140 taleri de argintu. Iar popii lui Parțic i-au fost schimbu cu Petru v<oie>vodu, drept alt loc de p<r>isacă și de heleșteu, pre părăul Răchita Niagră, pre hotarul Ipoteștilor, însă înpreună cu hotarul Cegărenilor și Teșeușilor, care i-au fost lui de la Alecsandru v<oie>vod.

Iar după aceia s-au fost făcut și o moarte de omu pre acel loc de prisacă, ce iaste în dreptul mitohului armenesc și toț<i> oamenii s-au lepădat de acel locu; iar popa Parțic au plătit 50 boi.

Care acele drese s-au pierdut din mănăstirea Slatina, în zilele lui Mihai v<oie>vod, când atunce au prădat catanile și mănăstire Slatina și multă avere au luat dintr-ace mănăstire.

Deci dacă am văzut noi, de la atăța oameni buni și bătrâni, mărturisire lor, pre cum că este lui driaptă cumpărătură acel loc de prisacă și heleșteu și livezi, ce mai sus scie, pre ai săi drepti bani și dresăle i s-au pierdut din mănăstire Slatina, iar domnia me văzind am crezut, și iată dar și de la noi i-am dat și i-am întărit mai sus numitului slugii noastre Iane *fost* părcălab și giupănesii lui Nastasii, fata lui Sima herar, pre acel loc de prisacă, cu heleșteu și livezi cu tot venitul, ce iaste în hotarul târgului Sucevii, între hotarul Arenii, în țarină și în dreptul mitohului armenesc, ca să-i fie driaptă ocină și cumpărătură și întăritură și uric nerușuit nici odinioară.

Și alții să nu să amestice.

S-au scris în Suciav<a>, 7133 <1625> martie 8.

Domnul au zis.

Dumitrașc<n> *mare lofofăt* au învățat.

Borălianul <a scris.>

Arh. St. Iași, CCCXXXIX/pag. 783.

Trad. rom. din 1818.

1625 (7133) martie 9, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Dingan păhărnicele din satul Oțești, ținutul Adjud, cu un zapis de mărturie de la oameni buni, slugi domnești, anume Vasile păhărnicele din Găleşești și Vasile medelnicele de acolo și popa Gligorie de acolo și Toader și Verența și de la alți mulți oameni buni și bătrâni, astfel scriind și mărturisind în el, că a cumpărat mai sus zisa sluga noastră, Dingan, a treia parte din a treia parte de ocină din satul Oțești, cu tot venitul ei ce se va alege, de la Părasca, fiica lui Isac, nepoata popei Cîrstea, strănepoata lui Bălaci.

Și de asemeni a cumpărat partea de ocină a lui Ion și fratelui lui Ștefan, fiii lui Sacul tot din <același>¹⁾ sat Oțești, pentru unsprezece zloți ungurești <și> le-a plătit capetele pentru o faptă rea, din mîinile lui Dumitru Scu¹⁾ vornic, cu tot venitul ei, ce se va alege din țarină și din vatră de sat.¹⁾ și din moară și din pădure și din grădini

Și de asemeni a cumpărat o parte de ocină.¹⁾ de la Vlas Vișescul pentru.¹⁾ ughi de aur.

Și de asemeni a cumpărat toată partea de ocină a Teclei, fiica lui Țigan, nepoata lui Cîrstea, partea de la pîrăul Sohodol, ce i se va alege pentru doi ughi de aur, tot din același sat Oțești.

Deci văzînd acel zapis de mărturie de la atîția oameni buni, slugi domnești, am crezut și am dat și am întărit de la noi slugii noastre, mai sus înainte zise Dingan păhărnicele, toate aceste mai sus scrise părți de ocină din satul Oțești, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătura, cu tot venitul lui și copiilor <lui> neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7133 <1625> martie 9.

† Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan logofăt a învățat <m.p.>

† Lucoci uricar <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXCV/208.

Orig. slav, hîrtie, deteriorat, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1811 și alta modernă.

1625 (7133) martie 15, Suceava.

Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu domn al țării Moldovei. Scriem slugilor noastre Ghiorgghi Roșca fost vistier și lui Ștefan diac din Podobiți.

¹⁾ loc rupt în orig.

Dau-vă știre cumu s-au jeluït înnaintea domnii meale Neaniul părcălab și Drăgușan diiac și Ghiorghită Dămian, zicându că au o săliște de sat anume Geamenii și au împresurătură între acel hotar dinspre Onești și dinspre Scobințeani. Dereptu acea deacă veți vedea cartia domnii meale, iar voi să socotiți și să străngeți oameni buni să le alegeți hotarul dispre aceale sate cumu le vor spune uricele și cum vor ști oameni buni și foarte. . .¹⁾ socotiți acest lucru și cumu veți afla mai cu.¹⁾

<Scris> la Suceava, <anul> 7133 <1625> martie 15.

Marele logofăt a învățat.

† Ștefan <a scris>.

Bibl. V. A. Urechia, Galați, doc. neinventariate.

Orig. rom., hirtie, foarte rău conservat, pecete aplicată.

435

<1625> martie 15, Suceava.

† Adecă eu Titiiiana, fata lui Gheorghie Albotă, femeia lui Tiron, scriem și pre mene mărturisescu cu cest zapi<s> al miu, cum eu de bună voia mea, de nimene nevoit<ă> nici înpresurat<ă>, am vândut eu o vie, ce au fost acea vie a părintelui miu, Gheorghie Albot<ă>, în deal în Laslău și den țelin<ă> ce iaste pre lengă acea vie, giuământate, și am vândut dumisal<e> Tomei postelnic, drept optudzăci taler<i> bătuți. Și acea vie, cându o am vândut, era o vie părăsit<ă>.

Deci, de acmu înnainte, ca s<ă> hie dumisal<e> direaptă ocină și moșie, și lui și ficiorilor dumisal<e>. Alții, de oamenii sau den ruda noastră, nime să nu aibă a să amesteca între-această ocină, nici odănaoar<ă> în veac.

Și-ntr-această tocmală a noastră au fost cățiva boiari, anume Lupul logofătul și Tăutul logofăt și Pătrașco Ciolpan, Iurașco Bașotă, Dumitrașco Buhuș, Ionașco Prăjescul și alți cățiva oameni buni.

De iasta scriem și mărturisim.

Și pre mai mare credință ne-am pus și pecețil<e>, să se știe.

Scriem în Suceav<a>, martie 15.

Lupul log<o>f<ă>t am iscălit <m.p.>

Eu Tăutul logofăt am iscălit <m.p.>

Iurașco Bașotă <m.p.>

Dumitrașco Buhuș <m.p.>

Ionașco Prăjescul am iscălit <m.p.>

Eu Tiron am vândut <m.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridoniei 11/94.

Orig. rom., hirtie, patru peceți aplicate.

Datat după doc. din 13 dec. 1625, prin care se întărește această cumpărătură. (Ibidem, 11/95).

¹⁾ loc rupt în orig.

1625 (7133) martie 16, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, cneaghina Candachia Gligoroe din Stețcani, cu un zăpis de mărturie de la Savin fost sulger și de la Costin diac din Gocimani și de la Tofan de acolo și de la Onciul diac din Itrinești și de la Ștefan diac din Hociungi și de la Dumitru diac din Plopești și de la Popa din Negritești și scriind în acest zăpis că a venit înaintea lor Iurașco, nepotul lui Goe, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, toată partea lui, ce i se va alege din satul Cărbunești, ce este în ținutul Neamț și din sat și din cîmp și cu o casă a lui Costin. Pe acestea le-a vîndut slugilor noastre Gligorie și cneaghinei lui, Candachia, pentru douăzeci și șase taleri, bani buni.

Și s-a sculat Gligorie și cneaghina lui, Candachia și i-au plătit deplin, dinaintea lor, toți, în miinile lui Iurașco.

Întru aceasta, domnia mea, dacă am văzut acest zăpis de la acele slugi domnești și oșteni de frunte, noi am crezut și de asemeni am dat și am întărit și de la noi cneaghinei Candachiei Gligoroe, această parte din satul Cărbunești, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură, neclintit, niciodată, în veci.

Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Suceava, anul 7133 <1625> martie 16.

Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

Toader <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, XLVIII/ 29.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom.

1625 (7133) martie 18, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri sluga noastră, Dumitru Buhuș și a arătat înaintea noastră un zăpis de mărturie de la Pătrașco Ciolpan și de la Pătrașco Bașotă și de la Ionașco Peicul fost staroste și Pătrașco Ciolan miedar și de la alți oameni buni, mărturisind în el că el de buna sa voie, nesilit de nimeni, nici asupra a făcut schimb cu verii lui, anume Vasilie Banul și cu surorile lui, Anușca și Tofana, fiii Maricăi, și de asemeni cu Titiana și Ana, fiucele Nastasiei, toți nepoții Anei și strănepoții lui Ion Gănescul și unchiul lor, Dumitru, fiul lui Petrea Ungur fost pîrcălab, și a dat el dreapta sa ocină, două părți din jumătate de sat din Gănești, o

parte care îi este dreaptă ocină de moștenire, iar o parte i-a fost dreaptă cumpărătură de la verii lui, Lucoci și de la frații lui, Dumitru și Vasilie.

Și iarăși Vasilie Banul, cu surorile lui și cu verii lor care <și scriși mai sus au dat> ¹⁾ schimb pentru schimb dreptele lor ocine a patra parte din jumătate de sat <din Crivești> ¹⁾, iar din cealaltă jumătate de sat a treia parte și partea lor din seliștea Răvăcani și din Găureni, ce li se va alege. Însă sluga noastră mai sus scrisă, Dumitrașco Buhuș le-a mai ²⁾ dat încă și șaptezeci taleri de argint, pentru că au fost părțile lor mai ²⁾ bune.

Pentru aceea, aceste mai sus scrise părți de ocine, din satul Crivești și din seliștea Răvăcani și din Găureni, să fie și de la noi lui Dumitrașco Buhuș, drepte ocine și schimb și întărire, neclintit lui niciodată în vecii vecilor. Și altul nimeni să nu se amestece.

Scris în Suceava, în anul 7133 <1625> martie 18.

† Domnul a zis.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., CDXXV/88.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

438

1625 (7133) martie 24.

Aici zapis, cum mărturisescu cu cest zapis pre meni, anune Ionașco, feciorul lui Toader den Du<m>brăvén<i>, neputul Sutei, cum au vândut a treia parte de în parte lui Nechifor, în sat în Du<m>brăvian<i>, în vatra satului, loc de arat și fânaș, pre unde va hi parte lui și co loc de prisacă, unde au fostu prisaca lui Nechifor, la fântăna la Cosița, desupra Cusiție, în pădure, unde au fostu prisaca lui Nechifor, a treia parte, comu-i mai sus scres și cu luc de grădină, ezvorul fântănie Cusiție, și în tot locul pre unde va hi avându; o ain vândut lui Costantin, feciorul Petrei Cehan.

Și am luat 15 zloș<i> și 2 pot<ronici> de la Costantin, dennai<n>tea șoltuzului cu 12 pârgar<i> și popa Mihăilă și popa Lipovan și Onacea *din* Tătăraș<i> și Neagul și Leciol și Bilașco.

De cesta mărturisim.

În anul 7133 <1625> luna mart<ie> 24.

Acad. R.P.R., LXXXIX/69.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ « mai », așa în orig.

1625 (7133) martie 27, Suceava.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit lui Gligorie și fratelui lui, Ghiorghe și surorii lor, Măriica, copiii lui Ionuț, nepoții lui Toader Stănigeanul, dreptele lor ocine și dedină, din uricul pe care l-a avut străbunicul lor, Luca, de la Ștefan voievod cel Bătrîn și de întărire de la Alexandru voievod și de la Ieremia voievod și de împărțeală, de la însumi domnia mea, o jirebie din satul Giurgești, din a patra parte de jos, dinspre țarină și două jirebii din satul Selește, iarăși din a patra parte de jos, din jos de biserică și o jirebie, de asemeni din altă a patra parte, dinspre mal, ce această jirebie este cumpărătura tatălui lor, Ionuț, care aceste ocine sînt pe Șomuz, în ținutul Suceava.

Aceste părți și le-au împărțit frații între dînșii. Și a căzut în partea lui Gligorie această jirebie din satul Giurgești, și a treia parte din această jirebie, din satul Silește, din această a patra parte dinspre mal. Și în partea lui Gheorghe și a surorii lor, Măriica, au căzut două jirebii, din satul Silește, din a patra parte de jos și două părți, din această jirebie dinspre mal.

Și de asemeni, ei s-au tocmit între ei de bună voia lor și a vîndut Gligorie partea sa, această a treia parte din această jirebie, din satul Selește, dinspre mal, pe aceasta a vîndut-o fraților săi, Gheorghe și Măriica, pentru zece taleri de argint. Și i-au plătit deplin, dinaintea noastră.

De aceea, ca să le fie și de la noi, tuturor celor mai sus scriși, copii ai lui Ionuț, părțile de ocine alese, cum este scris mai sus, uric și întărire cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7133 <1625> martie 27.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat.

† Lucoci <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/115.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, în parte stricată.

1625 (7133) martie 29.

† Iată deci eu Gheorghie din Costeni fost vornic mărturisim că au venit la noi cu cinstita carte de la milostivirea sa domnul nostru, de la Radul voievod, egumenul și cu călugării de la sfînta mănăstire Beserecani, ca să mergem cu oameni buni, la satul Orbic și să alegem și să hotărnicim partea de ocină a mănăstirii, jumătate din jumătate din satul Orbic, pe care o are sfînta

mănăstire de la Cirstina și de la Dumitra, cneaghina lui Ciolpan călugăr, precum spune în ispisoaace ¹⁾).

Și am adunat mulți oameni buni dintre megieșii dimprejur și s-a întâmplat și Savin sulgerul ²⁾ la acest hotar și cu Gheorghie vornicul ³⁾ și Penteleiu din Hirlicești și cu toți răzeșii lui, ciți erau pe acea ocină. Și am ales ocina, partea mănăstirii, ca să fie partea de sus și din cîmp și din vatra ⁴⁾ satului și din apă și am pus stîlpi, să stăpînească cum și mai înainte au stăpînit părinții lor și cum s-a hotărnicit vatra ⁴⁾ satului și cîmpul și ca să stăpînească astfel. Și să nu aibă a trece peste stîlpi nici călugării, nici Pentelei cu răzeșii lui.

Și de rîndul pădurii și dumbravei ⁵⁾ să stăpînească frățește ⁶⁾ ca și mai înainte. Și de rîndul luncii, să stăpînească asemenea frățește ⁶⁾. Și niște curături din lunca ce este aproape de Curătura lui Rabca, să le stăpînească călugării, care a fost Curătura lui Ciolpan.

Așa am aflat și așa am pus stîlpii. Și să nu aibă a se pîri această pîră în vecii vecilor. Și niște poiene, două, care sînt mai sus de sat, pe pîrăul Orbic, să le stăpînească călugării, care sînt Curătura lui Ciolpan și trei curături pe București, de asemeni ale lui Ciolpan; așa am întocmit și așa am hotărnicit eu Gheorghie vornicul ³⁾ din Costeni și Savin sulgeriul ²⁾.

Iar cine nu va ține așa, să aibă a da cincizeci boi.

Și spre mai ⁷⁾ mare credință am pus pecețile mănăstirii și ale hotarnicilor.

În anul 7133 <1625> martie 29.

Am scris Ion Rășpop din Orbic.

Savul slujar <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Bisericiani, II/13.

Orig. slav, hîrtie, 3 peceți aplicate (una a mănăstirii Bisericiani).

Cu o trad. rom. din 1806.

O altă trad. rom. tot din 1806, Acad. R.P.R., XXX/52.

441

1625 (7133) martie 29.

† Eu Tufă și Iona și Părasca din sat din Șendrén<i> mărturisim noi, cu cest zapis al nostru, cum am vîndut noi de bună voia noastră, de nimini nevoi<i>, direaptă ocină a noastră di sat din Șendrén<i>, giunătat<e> de sat, doi bătrâni, partea din gios până în pîrău; și o am vîndut cu tot venitul, dumiisale giupănului Costantin cămărașul, dreptă 150 ugh<i> bani gata.

¹⁾ « ispisoaace » așa în orig.

²⁾ « sulgeriul » în orig.

³⁾ « dvornicul » în orig.

⁴⁾ « vatra » în orig. .

⁵⁾ « dumbravei » în orig.

⁶⁾ « frățește » în orig.

⁷⁾ « mai », rom. în orig. slav.

Déci dumnealui Costantin né-au plătit tot deplin cum iaste mai sus scris.

Dereptū acea, eu Tufă am luat ban<i> <n> bătrân, cu omenii mei cu toț<i> <i> 75 ugh<i> și aș<i>jdere eu Ioana și Părasca am luat bani cu ome-nii mei cu toț<i> <i> 75 ugh<i>. Și aș<i>jdere iar și uricul ce au fos<t> noo de moșie încă l-am dat întru mănule răzэшilor noștri anume Tatului, feciorul lui Fră-țian.

Dereptū acea, nime de răzэшii noștri să nu mai aibă a să amesteca întru ceas<tă> tocmală ce am făcut noi cu dumnealui, cu giupănul Costan-tin cămărașul, că aceas<tă> tăcmală s-au făcut diînaintea a mulți omeni bun<i> anume: Vasilie vătavul de hănsari și Ion, feciorul călugărului și Ta[ta]tul, feciorul lui Trifan și Bancul și Cărstea și Mărzac, fecioru<l> Tatu-lui și Țapu di în Dăncéni și Manea de acolea și Nan și Ploe *de asemeni*, noi toți simtem mărturi.

Și inai mar<e> mărturie Pană părcălabul de Gălaț<i> și șultuzul cu 12 pārgar<i>.

Văleat 7133 <1625> martie 29.

*Pană pārcălabul*¹⁾.

*Zane Petrișis martor*¹⁾.

*Ioan mărturisesc cele de mai sus*¹⁾.

Arh. St. Buc., Schitul Brazi, XXV/1.

Orig. rom., hirtie, pecete aplicată.

O copie la Acad. R.P.R., CCXXXVII/3.

442

1625 (7133) aprilie 10, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Miron Volcinschi, ca el să fie tare și puternic, cu această carte a noastră, să-și ia și să stăpînească o parte de ocină din satul Volcineț, ce este în ținutul Suceava, care părți au fost cum-părături ale lui Isac Balica fost hatman de la Dumitru Ponici și de la Dumitru Lihul și de la Mărica Joroae și le-a pierdut pentru hiclesenie, cînd s-a ridicat cu domnul său Costantin voievod asupra schiptrului cinstitului împărat în zilele lui Ștefan Tomșa voievod.

Pentru aceea, ca să fie de la domnia mea danie și miluire <slugii>²⁾ noastre mai sus scrise <Miron Volcins>²⁾chi cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Iar călugării de la mănăstirea Sucevița să nu aibă nici o treabă cu aceste părți mai sus zise din Volcineț, niciodată, înaintea acestei cărți a noastre.

În Hîrlău, anul 7133<1625> aprilie 10.

¹⁾ semnătură în grecește.

²⁾ loc rupt în orig.

Însuși domnul a poruncit.
Dumitrașco Ștefan mare logofăt.
Lupul <a scris>.

Acad. R.P.R., XLII/18.
Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1806.

443

1625 (7133) aprilie 12, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit <înaintea>¹⁾ noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni boierul nostru Bejan fost paharnic cu un zăpis de mărturie de la Nistor voit și doisprezece pîrgari din Tîrgul Totruș scriind astfel în el că a vîndut Ilnat Doboș și fiica lui Antimia toate părțile lor de ocină din satul Bahna, lui Tămaș din Hilipești pentru treisprezece taleri bătuți. Și după aceea a răscumpărat această ocină mai sus zisul Bejan fost paharnic de la Tămaș și i-a dat acei treisprezece taleri.

Deci văzînd acest zăpis de mărturie și cu pecetea orașului, am crezut; dăm și întărim și de la noi această parte de ocină din satul Bahnă, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură și uric cu tot venitul.

Și la aceasta, de asemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Măriica și Nastea și sora lor, Măgdalina, fiicele lui Tămaș, cu un zăpis de mărturie de la Nistor șoltuz și cu 12 pîrgari din Tîrgul Totruș, scriind astfel în el, cum a întocmit tatăl lor Tămaș, până la moartea lui, ca să aibă a stăpîni toate trei împreună în ocina lor ce o au de cumpărătură în satul Hilipești și Dienesști și unde mai au. De aceea cum a tocmit tatăl lor Tămaș astfel să aibă și de la noi a stăpîni. Și altul să nu se amestece.

<După aceea>¹⁾ de asemenea a arătat înaintea noastră un zăpis că și-a cumpărat un loc de prisacă de la Archip vraciul pentru 16 taleri.¹⁾ este pînă la satul Brăt.¹⁾ de la Păgubea, care este în ținutul Totrușului.

De aceea, toate mai sus scrisele părți de ocină din satul Bahnă și acest loc de prisacă să fie și dela noi boierului nostru Bejan fost paharnic dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Hîrlău, în anul 7133 <1625> aprilie 12.

Domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Lucoci a scris.

Arh. St. Iași, XCV 5.
Orig. slav, hîrtie, deteriorată.
Cu o trad. rom., din 1845.

¹⁾ loc rupt în orig.

1625 (7133) aprilie 17, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, Gheorghie și a arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la oameni buni și de la fratele lui, Vasilie și de la Gligorie și de la Popa din Timpești și de la alți oameni buni, că și-a cumpărat el dinaintea lor un loc pentru o casă și din alt loc jumătate pentru altă casă, din satul Seliște pe Șomuzul Puturos, care e în ținutul Sucevei, cu parte de loc de iaz și de moară pe Șomuz, care acest loc de casă este din partea de jos, mai jos de biserică. Și această jumătate de loc de casă este din a patra parte, cea de sus, dinspre mal.

Acestea le-a cumpărat de la sora lui, Mărica, fiica lui Ionuț, și de la bărbatul ei, Deleu, pentru șazeci taleri de argint și cinci taleri.

Deci noi, văzînd acel zapis scris de mărturie de la oameni buni, noi l-am crezut și de asemeni și de la noi am dat și am întărit lui Gheorghie aceste părți de ocină, o jirebie și jumătate din satul Seliște. De aceea, să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, neclintit niciodată. Și altul să nu se amestece.

Scris la Hîrlău, în anul 7133 <1625> aprilie 17.

† Doimnul a spus.

† Dunitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Boreleanu <a scris>.

<Pe foaia 3-a fusese început documentul, care în această formă prezintă deosebiri în privința numelor proprii și a redactării:>

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovii. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri, Gheorghie cu un zapis de mărturie de la Vasilie Dinga diacon și de la Gligorie și de la popa Toader din Timpești ¹⁾ și de la alți oameni buni și bătrîni.

Muzeul «Lupta revoluționară a poporului» XX/27.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

1625 (7133) aprilie 21, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Dat-am cartea domniei méli rugătorilor noștri, egumenului și a tot săborul de la svânta mănăstiri de la Neamțu, spre-aciaie ca să aibă a-ș<i> chema a lor țăgani, carii au fugit în Țara Unguriască, ca să vie toți în țar<ă>, la svânta mănăstire.

Iar de la domnia mea vor avea pace: nici o nevoie nu vor avea, de nime; nici un lucru nu vor lucra domniei méle, numai ce vor avea ei, ce vor hi trébele și poslușaniile sventei mănăstiri.

¹⁾ de aci romînește, în text.

Așijderi și voi, toate slugile noastre, carii veți înbla pentru țăgani și slugi hătmănești și giudeci și vâtași de țigani, încă să aveți a-i lăsa foarte în pace, întru nemic să nu-i învăluieți. *Astfel scriem, altfel nu va fi.*

În Hîrlău, 7133 <1625> ap<rilie> 21.

† *Însuși domnul a poruncit.*

† *Vlasie <a scris>.*

Arh. St. Buc., M-rea Secul, I/4.

Orig. rom., hîrtie, pecete inelară, timbrată.

446

1625 (7133) aprilie 22, Hîrlău.

Iată dar smeritul Anastasie arhiepiscop și mitropolit Sucevei și chir Athanasie episcop Romanului și chir Pavel episcop Hușilor și Dumitrașco Ștefan mare log<ofăt> și Aslan mare vornic de țara de jos și Nicoar<ă> mare vornic de țara de sus și Hrizia mare visternic și Gorgan mare spătar și Gheorghie Bașotă mare inelnicer și Lupul mare jitnicer și Grama jitnicer și Costin postelnic și Toma postelnic și alți mulți boieri mari și mici de la curtea milostivirii sale domnului. Mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră cum au vrut Cărstiian log<ofăt> să părăscă pre călugării de la Solca, printru sat pentru Lămășiani, ce iaste în țănutul Suciavei, dzicăndu Cărstiian log<ofăt> că acel sat iaste și lui dare de la Simion vodă, cum au arătat și uric iscălit cu mâna lui Simion vodă, de dare; și au dzis cum i-au fost și de moșie acel sat, cum au arătat și deresele de moșie ce au avut.

Iar părintele Evloghie ep<iscop>ul de Radăuți și nastsatelul mănăstirei Solcăi și cu tot săborul de la svânta mănăstire de la Solca, au arătat uric de dare de la Ștefan vodă, cum au dat acel sat, ce mai sus scrie, Lămășenii, mănăstirei Solcăi.

Dece vădzându părintele Evloghie ep<iscop>ul de Radăuți și cu tot săborul de la Solca, acel uric de dare a lui Cărstiian log<ofăt> și derese de moșie pre acel sat și Cărstian log<ofăt> vădzându uric de dare sventei mănăstiri de la Ștefan vodă, pre acel sat, în de sine ei, de bun<ă> voe s-au voit și s-au tocmit cu părintele Evloghie ep<iscop>ul și cu tot săborul de la mănăstiri de la Solca, dinaintea noastră și a tot svatul măriei sale domnu nostru și le-au dat Cărstiian logofătul o sută și cindzeci de galbeni buni, întru mănule părintelui Evloghie ep<iscop>ul și a tot săborul de la Solca, dinaintea noastră.

Printru acéia, noi toți, căți mai sus sintem scriș<i>, mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră, cum Cărstiian log<ofăt> au dat ai săi direpți bani, o sută și cindzeci de galbeni, pre acel sat, ca să-i hie lui moșie în véci și feciorilor săi, nerușeiți nice dănăoar<ă>.

Și mai pre mare credință noi toți ne-am pus pecețile și însuși Evloghie ep<i>sc<o>pul ș-au pus pecetia sa într-acest zapis, ca să-i hie neclătit în véci.

Iar cine să va amesteca, să mai strice această tocmală, să hie neertat de dumnădzău, amin.

În Hărlău, 7133 <1625> ap<rilie> 22.

Anastasia mitropolit <m.p.>

Evloghie *episcop Rădăuțului* <m.p.>

† Dumitrașco Ștefan *mare logof<ă>t* <m.p.>

*Aslan vornicul*¹⁾ <m.p.>

Nicoară *mare vornic* <m.p.>

Ghianghea *fost logof<ă>t* <m.p.>

Hrizea *mare vist<ier>* <m.p.>

Gorgan *mare <s>pătar* <m.p.>

Eu Gheorghe Bașotă mare med<elnicer> <m.p.>

Lupul *mare jicnicer* <m.p.>

Gramă *jicnicer* <m.p.>

Costin *postelnic* <m.p.>

Toma *postelnicel* <m.p.>

<Pe verso:> *Eu Arsenie logof<ă>t am iscălit și m-am întîmplat la această tocmeală* <m.p.>

Eu Simion Mănea și eu m-am întîmplat la această tocmeală <m.p.>

Acad. R.P.R., LXIX/41.

Orig. rom., hîrtie, 15 peceți aplicate.

Cu o copie din 1832, *ibid.*

447

1625 (7133) aprilie 24, Hreasca.

Iată eu Rotopan fost vor<ni>c și Vasile Denga diiac dăm știri cu aciastă scrisoare a noastră, cum au vinit la noi Simion Malaiu și cu frati-său Gheorghe și cu sora lui, Tofana, cu cinstită carte domnul<u>i nostru, să strângim oameni buni și boieri di pin pregiur megieși, să le împărțim ocinili ci vor ave de moșae și cumpărături părinților săi, în trii părți din sat din Hriața și din Oncești și bucati să li împărțim numai amăndorora frațil<or>, cî surorili lor, din bucate, s-au fost înzăstrat di părinți.

Deci noi am străns oameni buni și boeri de pin pregiur megieși, anumi Iurașcul ci au fost portariu și Drăghici Sălăgianu și Vasiian din Merești și Mihăilă Calcaș și Ștefan din Pleșăști și Aramă și Platon din Hriața și alți mulți oameni buni și am socotit din dresă ci au avut de moșie și de cumpărături părinților săi și s-au găsit di toate dresăli lor nou<ă> jărăbii din sat din Hriața

¹⁾ semnătură grecească.

și patru jărabii din Oncești. Deci din Hriașca noi li-am împărțit în trii părți vatra satului și li-am rădicat și stâlpi între părțile lor. Și vecinii să-și > fie ciniși <i> după stâlpul ci li s-au convenit.

Iar din Oncești, iar să li fie dinpreună și iar din bucate din toate căti s-au găsit, împărțitu-li-am fraților amânduror, în dou părți, și boi și vaci și cai și oi și stupi și mascuri, numai ci și-au poftit Sămion Malaiu de la frații său Ghiorghe, pentru nevoița ci au nevoit și au ținut acele bucate, să-i lasă patru cai și doi bivoli.

Și noi toți <i> am socotit că i să mai vini pre atăta lucru și am poftit noi toți pre Ghiorghe și au lăsat cu voia sa și s-au tocmnit din toate lucrurile și din argint ci s-au găsit și din pâine, iar să li fie în trii părți și din casă și din țarină, cât s-au samanat până acum, dou părți să fie lui Sămion cu femeia sa și a triia parte să fie a lui Gheorghită, pentru căci socotit-am că pâine vine pe suflete, că sânt la trei ani și mai bine di când pitrec dinpreună. Și dintre altili nici dintre unili bucate nu i să face parte, nici di pripași, nici di nimică, numai ci socolim din pâine că i se vini parte.

Și am tocmnit așa și frații încă s-au îngăduit întru sâne, pre tocmala cum am găsit noi, cu sufletili di oameni buni.

Și părți s-au venit, lui Ghiorghită casăli părințil <o> r și cu parte pără într-on părău și dintru acel părău s-au vinit Tofanii, pără în bisărică și din bisărică în gios, pără lângă eleștiu, s-au vinit lui Simion pără unde est <e> capul vetrei de sat și loc de o casă din ceia parte, pentru altă casă ci au avut Simion, și ia cumpărătură, din ciasta parte și s-au lasat aceia împărțitoare, anumi casa lui Bochiș; iar din pomete iar să le fie tuturor, frățăști, și heleșteul și morili din gios, tot frățăște. Și la făcu <tu> l casălor lui Sămion să de ajutor, la adausul lemnul <u> i, cu toți vecinii dinpreună, până să vor rădica și lui Sămion casă.

Di aciasta dăm știri cu aciastă scrisoare a noastră, cum am găsit cu sufletili di oameni buni și cum i-am tocmnit, să să știe.

Scris la Hriașca, 7133 <1625> apr <ilie> 24.

Rotopan *fost vor <ni> c.*

Vasile Denga diiac.

Și iarăși au fost vinit Gheorghită, frațili <lui> Sămion Malai, di am gălcivnit distul, apoi s-au împăcat dinainte noastră, dinainte lui Pilat clucer și dinainte Mălur Rotopaci, că au fost luat Sămion mai mult zăci stupi, acmu au lasat și acia părțitoriu.

Și să mai dei zăci oi și ce cumpărătură, încă au lăsat Gheorghită, ci au cumpărat Simion.

Iar cumpărătura din Oncești ci au fost cumpărat dou jărebii, deci una au dat lui Ghiorghită.

De aciasta să să știe.

Muzeul raional Fălțiceni, IV/60.

Copie rom.

1625 (7133) aprilie 25.

† Adecă eu Lélea, fata lui Grozav, de în sat di în Glodé<n>i cu ficiorii miei, cu Costachi și cu Severiiian și cu Cozma și cu fata mea cu Iona și cu Măriica și cu Loghina și cu generii miei, cu Nistor și cu Andreiu, înșine pre noi mărturisim cu cest zăpis al nostru, cum după vândzarea maiceei noastre, a Léleei și a tătâne nostru, lui Gligorie, și a fratelui nostru, a lui Costachi, părutu-ne-au că acea ocini de în sat din Glodén[n]i, partea noastră a tuturor, a patra parte de sat din Glodén[n]i, partea noastră a tu<turo>ra, că nu iaste plătitî deplin cu cei optdzăci de taleri bătuși, ce au fost dați în mâna maiceei noastre și a tătâne nostru, și a fratel<ui>¹⁾ nostru, a lui Costachi.

Deci ne-am scolat și am strănsu omeni buni megiași de pre înpregiur și de în sus și de în gios și am eșit la ța<ri>¹⁾nă și am aflat cindzăci și unul de pământuri și giământate, fără de dzéce pământuri, ce-s pre lângă fânațe și fără patru pământuri din Fundătură și fără curături și fără un hălă<ște>¹⁾u despre Bătrânești, ce să înparte în doao cu Zahariia din Glodéni, și fără valra satului.

Aiastea toate au socotit oameni buni de iznoavi, de ne-au mai dat părcălabul Apostol doadzăci de taleri bani buni; că am vrut să întorcem și apoi noi toș<i> am lăsat, deaca ne-au dat acei doadzăci de taleri bani buni, de bună voia noastră, cu toș<i> frații noș[s]tri și cu toate surorile noastre și toș<i> cumnații noș[s]tri, că să-i fie dumisale, de astăzi înainte, ocină și moșie uricită, dumisal<e> și giupănéseei dumisal<e> și cuconilor dumisale și nepoșilor dumisal<e>, cu toată voia noastră.

Și de uricul satului cînd va eși de fați, ca să aibă a să rade acea a pa[t]tra parte de sat, cu știrea noastră a tuturor frașilor noș[s]tri, căți-s mai sus scriș<i>.

Acesta zăpis s-<au>¹⁾ scris și s-au făcut denaintea a mulți buni oameni și a slugi domnești, de denainte și a preoți de pre înpregiurul nostru, anume popa Gligorie di în Bătrânești și popa Pavel din Băloșești și a Réteei vătavul di în Rusi și a Saveei pitărelul de acolo și a lui Bosiioc aprodul din Bătrâneș<i> și a popei lui Gligorie din Dămieneshi și a lui Serghi aprodul din Bătrâneș<i> și a Gheangheei visternicelul de acolo și a lui Ghiorghiți visternicel[ul] de acolo și a lui Ionașco Vartic de acolo și a Zahariei armășelul de în Glodén[n]i și a Zahariei ușerelul din Buciumi și a lui Trifan visternicelul de acolo și Isailă sulgerelul de acolo și Gligorie armășelul de acolo și Vasilie păhărnicelel di în Iucșești și a Onacăei păhărnicelel de acolo și a popei a lui Ionașco de acolo și Toader Frăcescul de acolo și Avram de acolo și Ion Creșul de acolo și Drăgăilă > fiul lui Nicoară > de <acolo>¹⁾ și Vasilie Hasniș de acolo și Panteleiu păh<ăr>-nicelul din Băloșeș<i> și Ursul de acolo și Ionașco de acolo și Mierea de acolo și

¹⁾ loc rupt în orig.

Mierăuțe diac *de acolo* și Mihalcea diac *de acolo* și alți mulți bun<i> > oameni megiiăș<i> > de preînpr<eg>¹⁾iur.

Și pre mai mare mărturie și credință și tocmală de bună voia lor vădzind noi, cu ochii noștri, platî deplin ce-i mai sus scris, noi ne-am pus pecețile întru acest zapis.

Să se știe, cine va vrea să știe.

Leat 7133 <1625> ap<rilie> 25.

Eu Zah<a>ria Duiadubca am scris aici.

Coștachi <m.p.>

† Severean <m.p.>

Niștor.

Zaharia arm<aș> <m.p.>

Avram.

Vas<i>lie păh<arnic>

Iurașco.

† Penteleiu pah<arnic>

† Ursul *am iscălit* <m.p.>

Larion.

Hasnăș.

Onaca păh<arnic>.

Eu Merăuță <m.p.> am iscălit.

† Pop<a> Gli<go>rie.

<Ghea>¹⁾nghia vist<iernic>.

† Gheorghitș<ă> vist<iernic>.

† Mihalcea diac <m.p.>

Eu pop<a> Pavel *am iscălit* <m.p.>

† Eu popa Ionașco *din Iucești.*

Eu Ionașco <m.p.>

† Sava pit<ar> *din Rusi.*

† Rîtea vâtag.

† Serghie ap<rod>.

Acad. R.P.R., CLVII/116.

Orig. rom., hîrtie, 25 peceți aplicate.

449

1625 (7133) aprilie 30, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri sluga noastră, Simion Mălaiu și sora lui Tofana și fratele lui Gheorghitșă, fiii lui Mălaiu și au

¹⁾ loc rupt în orig.

arătat înaintea noastră un zapis de mărturie de la Rotompan fost vornic și de la Vasilie Dinga diac și Iurașco fost portar și Drăghici Sălăgeanul și Văsiian din Merești și Mihăilă Calcăș de la Petiia și de la alți oameni buni și bătrâni, că și-au împărțit dreptele lor ocine și dedine și cumpărături ale tatălui lor, nouă jirebii din satul Hreasca și patru jirebii din satul Oncești, care sînt în ținutul Suceava.

Și a căzut în partea fratelui lor, Gheorghită, o parte, cea de sus cu curțile, pînă la un pîrâu. Și iarăși în partea surorii lor, Tofana, a căzut partea din mijloc, de la acel pîrâu, pînă la biserică, unde este așezat și un stîlp de piatră. Și iarăși în partea slugii noastre, Simion Mălai, i-a căzut partea de jos, de la biserică la vale, lingă iaz, pînă la capătul vetrei satului și două jirebii, de cealaltă parte a pîrăului, care le-au fost de moștenire.

Și pentru acele două jirebii, Simion Mălaiu a lăsat alte două jirebii din marginea aceasta pe care el le cumpărase singur cu banii săi drepți și le-a împărțit cu celelalte jirebii de moștenire. Iar acele patru jirebii din satul Oncești, de asemenea să le fie în trei părți.

De aceea, să le fie lor de la noi, slugii noastre, Simion Mălaiu, și surorii lui, Tofana și fratelui lor, Gheorghită, dreaptă ocină și dedină și împărțeală, cum au împărțit între dînșii, de bună voia lor. Și nimeni altul să nu se amestece.

Scris la Hîrlău, în anul 7133 <1625> aprilie 30.

† Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt <m.p.>

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții noi, MMDXVIII/1.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, căzută.

O trad. rom. de Toader protopop, de la începutul secolului XIX, ibid. A. N. MMDXVIII/3, și o alta la Muzeul raional Fălticeni, IV/60.

450

1625 (7133) mai 3, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, doinn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Drăgușan diac, și a pîrît de față, înaintea noastră, pe sluga noastră Dumitrașco Fulger diac, pentru o casă din Toderești, care a fost a lui Marco și pentru partea lui de ocină din același sat, spunînd Drăgușan că a plătit pe Marco, pentru trei sulgiuri duble.

Iar Dumitrașco Fulger diac a adus de față înaintea noastră pe Marco și ne-a arătat și un zapis de la Gheorghie Roșca vistier și de la însuși Drăgușan diac și de la mulți oameni buni și oșteni fruntași. Și însuși Marco, cu gura lui a mărturisit înaintea noastră că el de bună voia lui și cu copiii lui au vîndut această casă și cu toată partea lor de ocină, ce se va alege din satul Toderești,

ce este în ținutul Cîrligăturii, lui Dumitrașco Fulger diac, pentru șaisprezece taleri numărați, bani gata și pentru că a plătit pentru dînșii multe dări și angherii care au fost asupra acestei țări, din zilele lui Alexandru vodă pînă acum.

Deci Drăgușan diac a rămas de toată legea noastră, iar Dumitrașco Fulger diac s-a îndreptat dinaintea noastră și și-a pus ferie.

De aceea, de acum înainte, să nu mai aibă ei a se mai ¹⁾ pîri.

De aceea, și de la domnia mea încă am dat și am întărit slugii noastre de mai sus, Dumitrașco Fulger diac, ca să-i fie lui și de la noi dreaptă ocină și dedină și cumpărătură, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Altfel să nu fie.

În Hîrlău, 7133 <1625> mai 3.

† Domnul a spus.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Toma <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VIII/9.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom. din 1845.

Altă trad. rom. din 1719, ibid. VIII/25.

451

1625 (7133) mai 4, Hîrlău.

† *Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugii noastre Căzan fost post<elnic> și Toader diac din Stănilăveșt<i> și Vas<i>lie Hociungu de acolo.*

Dămu-vă știre că s-au părăt de față, aicea, înaintea dumi mele, boiarinul nostru credincios Nicolachi stolnic cu Arsenie log<o>fătul, pentru o parte de ocină din Potlogeni, ce să chiamă partea lui Borășel, dzăcând boiarinul nostru Necolachi stolnic c-au fost cumpărătură Boului vist<ier> și o au ținut stolnicul mai de demult, iar Arsenie log<o>fătul au dzăs că i-au fost dare și o au ținut din dzilele lui Ștefan vod<ă> pînă acmu, din domniia dintăiu.

Derept acea, de vrême ce veț<i> vedea cartea domni<i> mele voi să străngeț<i> oameni buni și să întrebați foarte cu dreptul: de o va <fi> ținut Arsenie logofătul acea parte, din dzilele lui Ștefan vod<ă> din domniia dintăiu pînă acmu, el tot să ș<i> fie a lui; iar de o va fi ținut stolnicul Necolachi, iar să fie a lui.

Deci, cum veț<i> găsi cu suflete de oameni buni, așea să dați știre aicea, la domnea mia.

¹⁾ « mai » așa în orig.

Aciasta v-am scris. *Altfel să nu faceți.*
În Hîrlău, anul 7133 <1625> mai 4.
† *Însuși domnul a poruncit.*
† Focea <a scris>.

Arh. St. Iași, CDLXI/45.
Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

452

<1625> mai 4, Hîrlău.

Copie.

Noi Rad<u> v<oi>v<o>d, *din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.*
Dat-am carte domniei meli acestui om, anume duva<l>mul ¹⁾ Bisericanil<o>r,
spre ceia ca să aibă a ține și apăra a sa direaptă ocină și moșie ce va avea în sat
în Măstacăni, ca nimeni să n-aibă a intra sau întru ceva a să mesteca în ocina
și în venitul lui, ce va hi, nici Crăste, nici nimen<i>.

Ce cum va pără cu strămbul, acela om să aibă... ²⁾ înaintea noastră.
Velet 7135 <1627> ³⁾ mai 4.

Scris în Hîrlău.

Drăgoiu ⁴⁾ Urechi vornic.

Arh. St. Iași D/17.
Copie defectoasă din sec. XIX.
Datat după Radu Mihnea, la Hîrlău, în 4 mai 1625

453

1625 (7133) mai 7, Hîrlău.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Scriem
domniia mea la sluga noastră, la Ionașco jicnicéruil și la Gligorie Gorovei și
la alți oameni buni denpregiur; dămu-v<ă> știre că s-au pîrîl de față înaintea
domnii méle feciorii lui Ion din Obîrșie, cu Nicoar<ă> de Rătești, pentru un
hălășteu ce l-a făcut feciorii lui Ion.

Pentr-accia, deaca veți vedea cartea domnii méle, iar voi să mەرgeți și
să socotiți: de va fi ținut Necoar<ă>, cu dinșii depreună, din dzilele lui Ștefan
vodă, din domniia dintîiu, să aibă a ținea și acmu ce-i va hi partea lui; iar de
nu va hi ținut, de atunci pînă acmu, să aibă a-i lăsa în pace.

Cum veți găsi mai cu dreptul, așa să-i tocmiți, cu sufletele voastre.
Aceasta vă scriem. *Altfel să nu faceți.*

¹⁾ • duvalm • argat la cai.
²⁾ loc alb în text
³⁾ greșit, în 1627 Radu Mihnea murise.
⁴⁾ așa în text.

† *Însuși domnul a poruncit.*
La Hârlău, 7133 <1625> mai 7.
† *Vasilie <a scris>.*

Arh. St. Iași, CCCL/162.
Copie rom. din sec. XX.

454

1625 (7133) mai 14, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorul nostru Calistrat egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire sfântul Ilie, ce este lângă târgul Suceava, și au pîrit de față înaintea noastră, pe sluga noastră Lupan vistier-nicel din Scobențeni și pe Gavril și Vasilie și pe Pavăl și Gligorie și Cornea și pe Ionașco de acolo, pentru un iaz, ce este pe pîrăul Scobențeni și pentru un deal, care se chiamă Dealul Țiganul, zicînd călugării că este acest iaz și acest loc de hotar, seliștea Vălișenii, ce este danie sfintei mănăstiri de la Alexandru voievod, iar acuma ei împresoară hotarul sfintei mănăstiri.

Iar Lupan din Scobențeni și cu răzeșii ¹⁾ lui, ei au spus că le-a făcut împresurare Mihul hatman, și au arătat înaintea noastră ispisoc pentru hotar de la Petru voievod și alt ispisoc de pîră de la Iancul voievod și ispisoc de întărire de la Gașpar vodă.

Întru aceasta, domnia mea și cu tot sfatul nostru am socotit și așa le-am aflat judecată, ca să aibă Lupan cu răzeșii ¹⁾ lui să jure cu 24 oameni buni.

Deci Lupan, cu răzeșii ¹⁾ lui s-au sculat și au jurat în biserica domniei mele, pe sfânta evaghelie, cu acești jurători, anume, ²⁾ că acest iaz și acest Deal al Țiganului din hotarul satului Scobențeni le este moștenire.

Deci rugătorul nostru Calistrat egumen și tot soborul de la sfânta mănăstire sfântul Ilie, ei au rămas dinaintea noastră și din toată legea noastră. Iar Lupan și Gavril și Vasilie, cu răzeșii ¹⁾ lor, ei s-au îndreptat dinaintea domniei mele și dinaintea divanului domniei mele și și-au pus fieriie 12 zloți în visteria domniei mele.

Deci de acum înainte, să nu mai ³⁾ aibă a pîri, nici a dobîndi călugării de la mănăstirea sfântul Ilie asupra lui Lupan și asupra răzeșilor lui, pentru această pîră, niciodată, în veci. Altfel să nu fie.

În Hîrlău, 7133 <1625> mai 14.

Însuși domnul a poruncit.

¹⁾ « răzeși » în orig.

²⁾ loc alb.

³⁾ « mai » așa în orig.

Dumitrașco mare logofăt a învățat <m. p.>

Toma <a scris>

<Pe verso foi întii, numele jurătorilor:>

Aici sint jurătorii, anume:

† Lupul vistiernicel din Iurghiceni.

† Crețul vistiernicel de acolo.

† Gherman stolnicel din Tilhărești.

† Romașco stolnicel de acolo.

† David comișel din Hoiusești.

† Ilea vistiernicel din Cudrești.

† Tudoran vistiernicel din Costeni.

† Banul diac din Gănești.

† Costin din Podu Lăloae

† Ursu de acolo.

† Bilan din Totoești.

† Gligorcea stolnicel din Mădărjești.

Acad. R.P.R., CLXXXIX/39.

Orig. slav, hirtie, pecete timbrată.

455

1625 (7133) mai 14, Hirău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul nostru boier, Cîrstian al treilea logofăt și a arătat un uric de danie de la Simion voievod și alte direse de moștenire pe satul Lămășeni, ce este în ținutul Suceava, că i-a dat acest sat, pentru că era al lui de moștenire.

Deci domnia mea și cu tot sfatul nostru am întrebat cine stăpînește acum acest sat Lămășenii. La aceasta s-a aflat că-l stăpînesc rugătorii noștri călugări de la sfînta mănăstire Solca. Și a venit înaintea noastră părintele și rugătorul nostru, chir Evloghie, episcop de Rădăuți și căpetenie a mănăstirii Solca și cu tot soborul de la acea mănăstire și au arătat un uric de la Ștefan Tomșa voievod, că a dat acest mai sus zis sat Lămășenii, sfintei mănăstiri Solca.

Deci domnia mea și cu rugătorii noștri episcopi și cu toți boierii noștri moldoveni am socotit și am aflat că acest sat Lămășeni se cuvine boierului nostru Cîrstian logofăt, pentru că i-a fost danie mai dinainte și pentru că i-a fost și de moștenire.

Și întru aceea părintele și rugătorul nostru chir Evloghie episcop și căpetenie a mănăstirii Solca și cu tot soborul de la acea mănăstire, de bună voia lor s-au tocmit cu boierul nostru mai sus scris, Cîrstian logofăt și le-a dat o sută și cincizeci galbeni ungurești în mîna părintelui și rugătorului nostru

chir Evloghie episcop și la tot soborul de la mănăstirea Solca pentru acest mai sus scris sat Lămășeni.

Pentru aceea, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie și acei bani, 150 galbeni, plată deplină în mîinile lor, domnia mea încă și de la noi am dat și întărit boierului nostru, Cîrstian logofăt, acest mai sus zis sat, Lămășeni, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și danie și uric și întărire, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a domniei mele.

La Hîrlău, 7133 <1625> mai 14.

† Înșuși domnul a poruncit.

† Io Radul voievod <m. p.>

† Vlășie <a scris>.

Acad. R.P.R., LXIX/42.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. de la începutul sec. XIX.

456

1625 (7133) mai 21.

Suret pe tri pămăntur<i> în frunte în sat în Cofești, ce-au cumpărat Sima și Apostol, din leat 7133 <1625> mai 21.

† Noi Radul voievod, *din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei*. Adecă au venit, înaintea d<o>mnii mele și înainte boierilor d<o>mnii mele, sluga noastră Apostol și Sima de Tărgu de Troțuș cu un zapes de mărturie de la Grigorie Bucium și de la Iacomî starostii de Putna și vornecul Năbădaicul¹⁾ și alți oameni mulți, înaintea d<o>mnii mele, cumu au vândut Necoară, feciorul Cerbului și Chicuș, nepotul Cerbului și fâmeia lui Chicuș și feciorii lui Chicuș, anume: Danu și toț<i> nepoții Cerbului și alți nepoți așăjderea Holpaș feciorii Băncenese<i>, anume Ihnat și frate-seu Danciul cojocarul și sora lui Sora și Urăta și Iona și Măriia, feciorii Băncenese<i> și alți feciori, ei de bună voe lor, de nimene înpresuraț<i>, nici nevoiț<i>, ce de bună a lor voe, au vândut trei pămînturi în fru<n>te la viișoara Voicului, unde i-au fostu locul casii Rănjii, dintru apa Putnii până în hotarul Milcovului, din sat din Cofești, au vândut slugilor noastre, lui Apostol și Simei, dreptu dooăzeci și patru de taleri, bani buni, dinnaintea acestor boeri ce mai sus scrie, înaintea noastră zapes de mărturie și așăjdere scrisore de la boerii d<o>mnii mele.

Drept aceia, d<o>mnie mea am văcutu²⁾ carte de întăritură, ca se aibă ei a-și<i> ține a sa dreaptă ocină cumpărătur<ă>, cu tot venitul ce va hi.

¹⁾ adică: «Nădăbaico»

²⁾ în loc de «făcut».

Dreptu aceea ca se n-aibă a mai învălui, înaintea cărții d<o>mnii mele.
Sofronie arhim<andrit> și stareț s<fintei> m<ână>st<iri> Neamțului și
Secul.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LXIX/7.
Trad. rom., din sec. XVIII.

457

<1625> mai 25, Iași.

Adică eu Busca, fata Bogzii logofătului, nepoata[i] Purceloiaia, însămi
pre mine mărturisescu cu cest zăpis al meu, cum eu am vîndut partea mea
de ocină din sat din Dușești lui Ionașco hănsariului celui mare, drept cinzeci
de galbini roșii, ci să va alege partea mea din cîmp, de finațe și de arătură
și din vadul morii și casile din sat. Ce de-acmu înainte ca să-i hie lui Ionașco
hănsariul ocină și moșie cu tot venitul în veci.

Și în tocmala noastră au fost unchiașul Lupul de Popești și Ionașco
cupariul de Pietrești și Mihoci pă<harnic> de Ludești și Pîntea ce au fostu pos-
telnic și pre mai mare credință ș-au pus pecețile într-acest zăpis, ca să se știe.

Scris la Iași, mai 25 zile.

Acad. R.P.R., DIV/124.

Copie din 1835.

Datat după zăpisul din 25 noiembrie 1625 și după doc. de întărire din <25—30>
noiembrie 1625.

458

1625 (7133) iunie 1, Hîrlău.

<†> Din mila lui dumnezeu, noi Io Radul voievod, domn al țării Moldovei.
Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor, celor ce o vor vedea sau
o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor
noștri moldoveni, mari și mici, credinciosul nostru boier Cîrstian logofăt și
a arătat un uric de danie de la sfînt răposatul Simion voievod pentru satul
anume Lămășenii, ce este în ținutul Suceava, că i-a dat acest sat pentru slujba
lui dreaptă și credincioasă ce i-a slujit, pentru că i-a fost de moștenire. Și atunci
cînd i l-a dat Simion voievod acest sat era ascultător de ocolul nostru al tîrgului
Suceava.

Deci domnia mea și cu boierii noștri mari și mici am întrebat cine stă-
pînește acum acest sat și s-a aflat că-l stăpînesc călugării de la mănăstirea
Solca. Și au venit înaintea noastră părintele și rugătorul nostru chir Evloghie
episcop de Rădăuți și căpetenia acelei mănăstiri și cu tot soborul de la acea
sfîntă mănăstire și au arătat un uric de danie și miluire de la Ștefan Tomșea
voievod, că a dat acest sat niai sus scrisei sale mănăstiri Solcăi ¹⁾.

¹⁾ « Solcăi », așa în orig.

La aceasta domnia mea și cu sfatul nostru am socotit după dreptate și după legea țării și am aflat că mai¹⁾ <mult>²⁾ se cuvine să fie acest sat al boierului nostru mai sus scris, Cîrstian logofăt, decît călugărilor, pentru că i-a fost danie mai dinainte de la înainte zisul Simion voievod și i-a fost și moștenire. Deci, la aceasta, părintele și rugătorul nostru chir Evloghie episcop de Rădăuți și căpetenia mănăstirii Solcăi și cu tot soborul, de bună voia lor, s-au învoit împreună cu Cîrstian logofăt și s-au tocmit dinaintea noastră și dinaintea tuturor boierilor noștri și a dat Cîrstian logofăt trei sute³⁾ galbeni ungu-rești în mîinile lui chir Evloghie episcop și întregului sobor de la mănăstirea Solca.

Deci domnia mea și cu sfatul nostru, dacă am văzut tocmeală de bună voie între ei și plată deplină noi încă am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Cîrstian logofăt și cneaghinei lui, Antemia, fiica lui Petriciaico logofăt, acest înainte zis sat anume Lămășenii, în ținutul Suceava.

Pentru aceea să fie și de la noi dreaptă ocină și danie și cumpărătură și uric, lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și la tot neamul lor cine li se va alege cel mai aproape, neclintit lor niciodată în veci.

În hotarul acestui sat înainte spus, Lămășenii, să-i fie din toate părțile după vechiul său hotar, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credința domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Radul voievod și credința boierilor noștri: credința panului Aslan mare vornic de țara de jos, credința panului Nicoară mare vornic de țara de sus, credința panului Ghica și⁴⁾ pîrcălabi de Hotin, credința panului⁴⁾ și⁴⁾ pîrcălabi de Neamț, credința panului⁴⁾ pîrcălabi de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman, pîrcălab de Suceava, credința panului Mihăilăchi postelnic, credința panului Gorgan spătar, credința panului Constantin paharnic, credința panului Neculachi stolnic, credința panului Hrizea vistier, credința panului Mihail Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri mari și mici.

Iar după domnia și viața noastră, cine va fi domn dintre copii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania și întocmirea noastră, ci să le dea și să le întărească, pentru că le este dreaptă ocină și danie și cumpărătură, pe banii lor drepecți și proprii.

Iar pentru mai multă putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Dumitrașco Ștefan mare logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

¹⁾ • mai •, așa în orig.

²⁾ omis.

³⁾ • trei sute •, corectat cu altă cerneală.

⁴⁾ loc alb în orig.

A scris Borăleanul, în Hîrlău, în anul 7133 <1625> luna iunie 1 zi.

Io Radul voievod <m. p.>

<Pe verso, contemporan:> Acest uric este al lui Cîrstian logofăt pentru satul Lămășenii, care sînt în ținutul Sucevii.

Acad. R.P.R., LXIX/43

Orig. slav, perg., rupt, fără pecete.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

459

1625 (7133) iunie 8, Hîrlău.

Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adecă domnia mea m-am milostivit și am miluit pre boiarinul nostru Ionașco Cehan vornicul de gloată cu doao vaduri de moară în apa Prutului, la Măicani, de va găsi să-i placă loc de doao pietri.

Drept acéia ca să-i fie de la domnia mea dare și miluire și altul nime să n-aibă a-l opri sau a să amesteca înaintea cărții domnii méle. *Aceasta scriem. Altfel să nu faceți.*

Însuși domnul a poruncit.

În Hîrlău, 7133 <1625> iunie 8.

Io Radul voievod <m. p.>

Toma Săpotean <a scris>.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XIII/4.

Orig. rom., hîrtie, pecete inelară, aplicată în ceară.

460

1625 (7133) iunie 9, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am miluit și am întărit rugătorilor noștri, călugărilor de la sfînta <mănăstire>¹⁾ Beserecani, unde este hramul curatei blagoveștenii a preasfîntei născătoare de Dumnezeu, o poiană cu finaț, între vaduri, care este la gura pîrăului Suha, de la vadul de sus și pînă la vadul de jos, pe amîndouă părțile, din deal în deal, prin pădure ce este tot hotarul încheiat al sfîntei mănăstiri. Care această poiană a fost dreaptă domnească și le-a fost danie și miluire de la Ștefan Tomșea voievod.

Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea danie și miluire și întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Hîrlău, 7133 <1625> iunie 9.

¹⁾ omis în text.

Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco <o> Ștefan mare logofăt a învățat <m. p.>

Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Biserici, XII/17 — 18.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, stricată.

Cu o trad. rom., din 1809 și o copie.

461

1625 (7133) iunie 10, Hîrlău.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Adecă au părăt de față, înaintea domnii mēl<e>, Ghiugiul și fratel<e> lui Iurașco pre boiarinul nostru pre Ghianghea, ce au fost log<o>f<ă>t, printr-o parte de ocin<ă> din sat din Ternauca, partea de gios, dzicând că le ține boiarinul nostru ce-i mai sus scris, făr<ă> de ispravă și ei nu o au vândut; iar Ghianghea logofătul au dzis c-au cumpărat acea parte de ocin<ă> de la Ionașco, feciorul lui Stroici logofătul ce au fost. Și au adus și ispisoc de la Eremiia vodî, cum au vândut ei acea ocin<ă> lui Stroici ce au fost log<o>f<ă>t.

Deci boiarinul nostru Ghianghea log<o>f<ă>t, el s-au îndireptat și ș-au pus ferăia în vistériul domnii mēl<e> 24 de florinți, iar Ghiugiul și fratel<e> lui, Iurașco, ei au rămas dinnaintea domnii mēl<e> și din toată légea.

Deci de acmu înaintea să n-aibă a mai pără de aceasta <pără>¹⁾ nici dă-năoară în véci, înaintea cărții dumi mēl<e>, ce ca să fiie boiarinului nostru Ghianghei logofetul direapt<ă> ocină și moșie, neclătît nici dă-năoară în véci, înaintea cărții dumi mēl<e>.

La Hărlău, 7133 <1625> iunie > 10.

† *Domnul a spus.*

Dumitrașco Ștefan mare log<o>f<ă>t a învățat <m. p.>

† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXIX/157.

Orig. rom., hîrtie, pătat, putrezit și rupt, pecete aplicată, căzută.

462

1625 (7133) iunie 11.

Copie.

Cinstit părintili nostru, dum<neata> logofeti, să fii dumn<eata> sănătos. Facim știri dumitale că au vinit la noi Ionașco camarășu și cu Pentilii Barbov-schii, cu cinstită carti mări sali lui vodă, să li alegim părțile di moșie din satu din Băloșeni. Deci noi am străns oameni buni bătrâni de spre-npregiur, din

¹⁾ loc rupt în orig.

sus și din gios și i-ani întreat, precum îi învățatura mării sali lui vodă și <i->am împărțit cu ace giământati di satu:

Aflat-am lui Barbovschii trii părți din giământati de sat, parte den sus și a patra parte de giământate di satu lui Ionașco cămăraș<u>lui cu oaminii lui, parte din susu ¹⁾ și am hotărât din Urzicoasa până<ă> la Movilă și di la Movilă până în Bodia<s>ca, drept la vale, până în hotar Codrenilor, parte din gios ²⁾.

Și s-au voit și ei după voe lor și s-au priimit de această tocmală, deci să aibă a-ș<i> faci și dires<e> domnești.

Și s-au prilejit la această tocmală Simeonce di Hudești și Mane de Ivan-căuți și Gheorglii Hermeziu de Horodiști și popa Prodan de Podraga.

Di aciasta facim știri. Să fii dum<neata> sănătos, de la H<risto>s milostiv. Let 7133 <1625> iuni 11. ³⁾

Popa.

În cel adivărat sint scrisă patru rânduri și apoi sintu ștersă cu condeiu, încât nu să pot ceti.

Mai mici slugile dum<ital>i, David din Zaluceni și Savin Urmeziu și Vasăli Gafencu.

Mane

Simion *a iscălit*.

Eu Vasăli am iscălit.

Vasăli Urmeziu.

De mine s-au poslăduit, 1803 oct<ombrie> 16. Ioan Tăutul stol<ni>c.

Acad. R.P.R., CDXXVI/20.

Copie rom. din sec. XIX.

463

1625 (7133) iunie 15.

† *Eu popa Draguș, fratele<e> Eremii părcălabului, și eu giupăneasa părcălabului, Măriică, scriem și mărturisim cu a noastră scrisoare, cum am vândut locul caselor, cu tot vinitul, din câmpu și den pădure și den apă, den satu den Pologenii, lui Simeon Bărtilă de acolo, dreptu 60 de taler<i> bătuț<i>. Și cându să vor biciului și casel<e>, să aibă a plăti cătu vor dzăcé oamăn<i> bun<i>.*

Denainte preutului Mihăilă și denainte lui Savin *fost* sul<jer> Prajescului și denainte lui Toader Băldiman și a mulți oamăn<i> bun<i>.

† Popa Drăguș *fratele lui* Erimie însumi am scrisu.

În anul 7133 <1625> iunii 15.

¹⁾ «susu», notă în text deasupra, că este «tocmit».

²⁾ «Codrenilor parte din gios», notă în text, deasupra, că este «tocmit».

³⁾ «7133 iuni 11», notă în text, deasupra, că este «tocmit».

Și denainte lui Necoară de Unguraș<i>.</i>

† Eu Pătrașco Bașot<ă> încă m-am tământat acoloa când s-au făcut acest zapis și s-au dat aceșt<i> bani <m. p.>

Prăjescul *am iscălit* <m. p.>

Eu Beldiman am iscălit <m. p.>

Acad. R.P.R., XIX 64.

Orig. rom., hirtie.

464

1625 (7133) iunie 22, Hirău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, doinn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorii noștri, egumenul și tot soborul de la sfinta mănăstire Sucevița, de bunăvoia lor, nesiliți de nimeni, nici asuprași și s-au tocmit cu sluga noastră Miron Vulcenschie, fiul lui Ilea, pentru o parte de ocină din satul Volcineți, ce este pe Siret în ținutul Suceava, jumătate dintr-a a treia parte, partea din mijloc, care această parte de ocină fusese vîndută de Năstasca Joroe lui Balica hatman și Balica hatman făcuse schimb cu rugătorii noștri, călugării de la sfinta mănăstire Sucevița, cu satul Verbia, ce este în ținutul Hirău.

Deci sluga mai sus scrisă, Miron Vulcenschie și încă de bunăvoia lui, s-a sculat și a întors rugătorilor noștri călugări, dinaintea noastră, patruzeci taleri, bani mărunți, fiindcă i-a fost dreaptă ocină de moștenire.

Și s-au tocmit ca să aibă Miron Vulcenschie a stăpîni această parte de ocină, jumătate din a treia parte, partea de mijloc, din satul Volcineți, cu vecini din vatra satului și din cîmp și cu vaduri de moară și cu tot venitul. Iar rugătorii noștri călugări să aibă a stăpîni două părți, partea de sus și cea de jos, ce le este schimb de la Balica hatman, care i-au fost cumpăratură de la Dumitrașco Mișul și de la Dumitru Ponici.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoie, dinaintea întregului nostru sfat, <și>¹⁾ de la domnia a mea încă am dat și am întărit slugii noastre Miron Vulcenschie acea mai sus zisă parte de ocină, jumătate din a treia parte, partea din mijloc, cu vecini și cu vaduri de moară la pirăul Siretului și cu tot venitul, ce este în satul Volce<ne>țu în ținutul Suceava, ca să-i fie dreaptă ocină și dedină, întărire și întoarcere, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Altul să <nu>¹⁾ se amestece.

La Hirău, 7133 <1625> iunie 22.

¹⁾ omis în orig.

† Domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m. p.>

† Toma <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/24.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

465

1625 (7133) iunie 23, Hirău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit rugătorului nostru, popa Mihul din Pășcani și ginerelui său Ionașco Grecul dreapta lor ocină și cumpărătură, a treia parte din jumătatea satului Pășcani, care este în ținutul Suceava, pe Siret, din ispisocul de cumpărătură, pe care ei l-au avut de la Eremia Moghila voievod și din ispisocul de întărire și de pîră de la Ștefan Tomșea voievod, pe care ei și l-au cumpărat de la Pavăl și de la Pătrașco și de la Ionașco și de la Ștefan și de la sora lor, Arsenia, fiii lui Fratea, pentru 66 de taleri de argint.

Deci noi, văzînd aceste ispisoaice¹⁾ de întărire și de pîră de la Eremia Moghila voievod și de la Ștefan Tomșea voievod, de la domnia mea încă am dat și am întărit popii Mihul și ginerelui său Ionașco Grecul, această a tria parte din satul Pășcani, ca să le fie lor dreaptă ocină și dedină, cumpărătură și întărire și cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Și alții să nu se amestece.

La Hirău, 7133 <1625> iunie 23.

† Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m. p.>

† Toma <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXVI/74.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

466

1622 (7133) iunie 24, Solea.

† Adecî eu Duca stolnicul mărturisescu și dau ștîie cu cest zăpis al mieu, cum eu însumi, de bunîvoia mia, de nimene înbîiat, nici înpresurat, vîdzănd eu împreună cu giupăincasa mia, cu Zlata, că feciori împreună nu facem, m-am închinat sventei mănîstiri Solcei, unde iaste hramul svenților ap<o>s<to>li, și am dat un plug de boi și opt vaci cu viței și doai iape cu mândzi.

¹⁾ • ispisoaice • romînește în orig. slav.

Și așjdere am dat un iazer anume Luciul, ce-î vine gărla până di în sus de târgul Filciului, într-acelaș ținut, ce iaste direapti a mia moșie și ocinî, ca să fie a sventei măn<ă>stiri cu tot venitul. Așjdere pîrinții de la svânta măn<ă>stiri să aibi a mî scrie în poménicul cel mare și să-mi faci pamente di în an în an.

Pentr-aci<ia> m-am și mai apropiat de svânta mînstire, ca după moartia mia, ce voui avea și ce va rămăinia să hie tot a sventei măn<ă>stiri. Iar pîn<ă> voui hi viu și vom costa împreunî cu giupăineasa mia, părinții au ficut bine și mi-au dat un sat anume Ciorsacii, cu o seliște anume Broșténii, în ținutul Sucévei, cu tot venitul, să mî hrînescu, eu și cu giupăineasa mia, păn<ă> vom hi vii; iar după moartia noastră să hie satul iar a sventei măn<ă>stiri.

Însi vîdzând pîrinții darea noastră și osărdiia cătrî svânta măn<ă>stire, am tocmit cu svențiile sale, de mi să va tînpla mie moarte înaintia giupăinesei méle, iar pri însi să o lase să ție satul cu tot venitul, să să hrîniasci păn<ă> va hi vie, și eu iarăș pînî voui hi viu să nevoescu cu svânta măn<ă>stire, pentru sufletul nostru ș-a pîrinților noștri, cu toate trébele sventei măn<ă>stiri, întru ci va li putéria și prilejul nostru.

Și să him dați sventei măn<ă>stiri, să ne îngroape în svînta măn<ă>stire și cu ce vom avea, cu tot să him sventei beséreci, după moartia noastră.

Iar după moartia mia, de va gândi giupăiniasa mia să faci ș-altă casî, satul să hie iarăș pre mîna pîrinților a sventei măn<ă>stiri.

Așia s-au tocmit diînaintea pîrintelui Evloghie ep<i>sc<o>pul de Rădăuți și denaintea a tot săborul, ca să s<e> știe.

Scris la Solca, în anul 7133 <1625> luna iun<ie> 24.

Acad. R.P.R., CLXXXIX/211.

Orig. rom., hîrtie, pecete inelară, aplicată.

467

1625 (7133) iunie 26, Hîrlău.

Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea sfatului nostru slugile noastre, Luchian diac și fratele lui, Ivan și mătușa lor, Ioana cu fiii săi și cu rudele lor și s-au pîrît de față, înaintea noastră cu boierul nostru, Apostol mare ușer, pentru o parte de ocină din satul Băloșești, a patra parte din jumătate, din a treia parte a satului, ce este în ținutul Roman, numai partea Ileanei Hăsnășoae, spunînd ei că le este de moștenire.

Iar boierul nostru Apostol mare ușer ne-a arătat uric de la domnia ̃ mea și zăpis de la Ghianghea logofăt și de la Gheorghe vornic și de la mulți oameni buni că a cumpărat el această parte de ocină de la ruda lui, Vasilie Hasnăș și de la surorile lui, Todosia și Nastasia, pentru o sută și zece taleri de argint ¹⁾.

¹⁾ • de argint •, răzult ulterior în orig.

Deci noi și cu tot sfatul nostru i-am judecat și am aflat că li se cuvine să întoarcă banii lui Apostol ușer, pentru că ei erau rude mai apropiate cu Vasilie Hasnăș și cu surorile lui. Și le-au dat zi, din luna iunie 9 peste două săptămîni, ca să întoarcă banii.

Deci cînd a fost la zi, ei au venit toți de față și s-au lăsat Luchian și fratele lui, Ivan și mătușa lor Ioana cu verii lui, de buna lor voie înaintea domniei mele și a divanului domniei mele, ca să aibă a stăpîni boierul nostru Apostol ușer această parte de ocină din satul Băloșești cu tot venitul, cum i-a vîndut ruda lui Vasilie Hasnăș cu surorile lui.

Deci noi, dacă am văzut că s-au lăsat ei de bunăvoia lor dinaintea domniei mele și a divanului domniei mele, încă am dat și de la noi și am întărit boierului nostru, Apostol mare ușer, acea parte de ocină din satul Băloșești, ce este în ținutul Roman, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și dedină și ispisoc și cumpărătură cu tot venitul. Și de acum înainte să nu mai¹⁾ aibă a pîri, nici a cîștiga Luchian și fratele lui, Ivan, cu oamenii săi pe Apostol ușer pentru această pîră, niciodată în veci. Altul să nu se amestece.

La Hirău, 7133 <1625> iunie 26.

† Domnul a zis.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Toma <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXIX/8.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1786 și alta modernă.

468

1625 (7133) iunie 27.

† Adecă noi Gavril Albici de Bătărești și Mierăuț de Românești și Moiseiu de-acole și Tudosie de-acole și Chirila de-acole și eu Simion de Cogești și și Gligorie de Stoinești, scriem și dăm știre cu această scrisoare, cum s-au tocmit denaintea noastră Gheorghie, feciorul lui Ștefan de Toderești, cu Dumitrașco Fulger, ca să radză den curtenie pre Gheorghie, feciorul lui Ștefan și să-i dea casa tătăni-său, lui Ștefan, cu parte de loc ce au cumpăratu tată-său Ștefan de la Cărste, feciorul Anușcăi, în satu în Toderești, den deres dela Gașpar vodă și să-i mai dea și o puțină de mēre, drept 11 taler<i>, ce are la Iordachi.

Deci, de-acum nainte să hie grije lui Fulger de acea curtenie, iară Gheorghie să hie slobod, numai să plătească cisia țărănească.

Prent-aceia făcut-am această scrisoare de mărturie și ne-am pus pecețile, ca să știe.

Iuni 27, 7133 <1625>.

Acad. R.P.R. Filiala, Iași, Fond Spiridonie, VIII/10.

Orig. rom., hîrtie, 4 peceți aplicate.

¹⁾ † mai †, rom. în orig.

1625 (7133) iulie.

...¹⁾ <fior>ul lui FrăȚian scriu și mărturisăscu cu acest zăpis...¹⁾ <vin>dut a mea dereaptă ocină și moșie din sat din Șăn<drea>ni...¹⁾ul din sus, lui Costantin cămărașului dreptu...¹⁾ 95 de galben<i> ban<i> bun<i> din vatra satului și din câmpu și...¹⁾ din bălți și cu vii. Și vădzându eu plata deplin, i-am dat...¹⁾ moșie din sat din Șe<n>dreani, ca să-i fie dreaptă ocină și cumpăratur<ă>.

Și am loat banii denaintea [denaintea] Popei căpitanului și dinaintea lui Stălbar din Luminean<i> și dinainte lui Tufă și denainte lui Neculei căpitanului de Gălați și denaintea lui Ion armașului și denaintea a mulți omen<i> bun<i> și bătrâni. Și din feciorii mei nice din sămânția me nime să n-aibă a mai pără în veci.

Și pre mai mar<i> credință n<i>-am pus și pecețile, să știe.

L<ea>t 7133 <1625> luna iul<ie>.

Arh. St. Buc., M-rea Cetățuia, VII/1.

Orig. rom., hîrtie, 3 peceți aplicate.

1625 (7133) iulie 1, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adec<ă> au venit, înaintea domnii mele și a tot svatul nostru, Măriica, giupăneasa Eremiei ci-au fost parcălab și s-au părăt de față cu Arsenie logofătul pentru un căftan ci-au dzăs Arsenie că au fost acel căftan la Eremiia, de cându au tălhuit mănăstirea Agapiia, în dzilele lui Alexandru vodă.

Deci domnia mea și cu tot svatul nostru giudecatu-i-am, giudețu drept, după obiciaul țării și le-am afla<t> lege, de vrème ce nu ș-au cerșut Arsenie căftanul, din dzilele lui Alexandru vodă, căți domni au fost păn-acmu și păn-au fost Eremiia viu, să aibă a o lăsa foarte în pace, întru nemic să nu o învăluiasci. Iar să²⁾ va hi făcut Arsenie vr-un zăpis pentru acel caftan, să nu să creadză.

Și iar așijder<ea> s-au părăt de față<ă> înaintea domnii <mele>³⁾ Măriica, giupăneasa Eremiei și popa Drăguș, cu Arsenie logofătul, pentru sat, pentru Potlogeani, pentru o tocmal<ă> ci-au fost făcut, să-i vândză acel sat. Într-acea el nu i-au plătit banii cumu i-au fost tocmala, ce au făcut un zăpis fără<ă> știrea lor, cumu i-au plătitu. Deci domniia mea și cu tot svatul nostru am socotitu și am aflat că nu i-au fost dat nemic.

1) rupt.

2) formă veche românească, pentru «dacă».

3) omis în orig.

Derept acea li-am dat domnia mea ca să-ș<i> ție ei satul, cumu l-au ținut pân-acmu; iar Arsenie să nu aibă nici un amestec acolo la <a>cel sat. Și de acmu înaintea să nu mai părăscă Arsenie logofătul pre giupăneasa Eremiei și pre popa Drăguș, nice dănăoar<ă> în véci.

Și să va scoate cânduva nescare zapise, să nu să creadză, înaintea cărții noastre.

În Hărlău, 7133 <1625> iul<ie> 1.

† *Însuși domnul a poruncit.*

Io Radul voievod <m.p.>

† *Vlasie <a scris>.*

Biblioteca Universității Cluj, Fondul Sion, nr. 19.

Orig. rom., hîrtie, pecete timbrată.

O fotocopie, la Acad. R.P.R., Filiala Iași, III 178.

471

1625 (7133) iulie 2, Iași.

† *Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Dat-am cartea dumnii mele slugii noastre, Lupului Prăjescul, sp<r>e acea să fie tare și puternic, cu cartea dumnii mel<e>, a opri și a ținea a sa direaptă ocină și moșie, un loc de prisac<ă> ce-i pre apa Șeacovățului și cu vad de moar<ă> în Șeacovăț și cu loc de jir, ce-i în ținutul Cărligăturii care loc îi iaste lui direaptă cumpărătură de la Roman diiacul, între prisaca popei lui Nicoar<ă> și-ntre prisaca Onițeștilor.

Drept acea nime să nu cutedze a ține sau a opri înaintea cărții dum<n>ii mele.

În Iași, în anul 7133 <1625> iul<ie> 2.

† *Însuși domnul a poruncit.*

† *Marele logofăt a învățat.*

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCV/2.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

472

1625 (7133) iulie 17.

† *Adecă eu Ionașco, fiul lui Ursu Nechițelea din Vărtop, scriu și mărturisescu <cu>¹⁾ cest zapis al meu cum eu d<e>¹⁾ bună voia mea, de nime nevoit, nici silit, ce de a' <m>¹⁾ ea bună voe am vândut par<t>¹⁾ea mea ce să va alége din sat din Dolhiaști, ce iaste pre Almaș, care parte am cumpărat de la vără noastră Mărica, depreună <cu>¹⁾ frate-mieu Dumitrașcu <că>¹⁾pitanul.*

¹⁾ șters și neciteț.

Aceasta parte iar o am vândut dumisale frăține-mieu, lui Dumitrașco căpitanul, cu tot venetul și cu un vecin anum<e> Gligorie Țițul, ficiorul lui Ifrim din Strămbi, drept 15 taler<i> bătuți, printr-acea ca să-i fie lui dreaptă moșie și ficiorilor lui în veci.

Și în tocmala noastră au fost Enachie diiaconul din [din] Dobréni și Dumitrașco Dănici din Vărtop și Dumitrașco Silioan *de asemenea...*¹⁾ Vasălie...¹⁾¹⁾ din Piatră și¹⁾

Și pentru mai mare credința mi-am pus pecetea și iscălitura. Și noi toți căți ne-am prilejit la această tocmală ne-am pus pecetele și iscăliturile, ca să-i fie de credință și ca să aibă a-i faci și dres domnescu pre acest zapis adeverit.

Și eu Costantin diiaconul din Dobréni am scris.

Aceasta scriem ca să să știe.

Și acesta zapis s-au făcut și denaintea maicii noastre Ursoea Marii și a fraților.

V<ă> <ea> t 7133 <1625> iul<ie> 17.

Ionașco, *unchiul* lui Ștefan și Gligorașco, ca să s<ă> tie.

† Dumitraș<co> D<ă>²⁾nici.

† Dumitrașco Silion *am iscălit.*

Diiacon Ianachii.

† *Eu Costandin diiac am iscălit.*

Acad. R.P.R., LII/76.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

473

1625 (7133) iulie 20, Hîrlău.

.....³⁾
pe acest sat. Și ispisoacele de la Erimia voievod, ei l-au dat la sfînta <mănăstire>²⁾ De asemenea ei au mărturisit că dacă se vor afla, cîndva, oarecari direse pe acest sat, să nu se creadă, pentru că ei astfel au mărturisit: cîte direse și urice ce au avut de întărire și de cumpărătură pe acest sat mai sus scris, de la alți domni de mai înainte, care au fost mai înainte de noi, ei pe toate le-au dat la sfînta mănăstire.

Pentru aceea, ca să fie și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și uric și întărire, cu tot venitul, sfîntei mănăstiri, acest sat mai sus înainte zis, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Și nimeni altul dintre rudele lor să nu se amestece, înainte acestei cărți a noastre.

La Hîrlău, în anul 7133 <1625> iulie 20 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

¹ șters și neciteț.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ rupt, lipsă.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

<Pe verso, în rusește însemnare de la începutul sec. XIX:> Document de la Eremia voievod¹⁾ dat în 7133 <1625> iulie 20 zile, întărind toată moșia Tețcani mănăstirii sfintul Sava, dată ei de către razeși. În limba slavonă cu un izvod moldovenesc.

<Mai jos în grecește>: în ținutul Iași.

Acad. R.P.R., LXXIX/29.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată, căzută. Fragment, lipsește partea superioară.

474

1625 (7133) iulie 25, Coșești.

† Eu Ionașco den Ivănești mărturisesc cu ceastă scrisoare a mea, cumu am vîndut partea mea den sat den Ivănești, cu tut ce este al miu, giupănului Coșescului. Și mi-u dat 6 galbeni buni și 6 potronici de m-am plătit de o dajde.

Iar dacă o vom socoti și o vor biciului omeni, ce va faci mai mult de acești bani, să dea. Și banii, ce sîntu mai sus scriși, ni i-au dat în mîna Nacului și Lupului, dajnicii, să să știe.

Și am dat zloți, zlotul cîte optu potronici de argintu, că așea înblă acum. *Scris la Coșești, în anul 7133 <1625> iul<ie> 25.*

Eu Ionașco am iscălit.

Arh. St. Iași, CCCL/163.

Copie din sec. XX.

Un rezumat la Arh. St. Buc., Schitul Golgota III/8.

475

1625 (7133) iulie 31, Hîrlău.

Io Rădul voievod, diņ mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adecă s-au jeluit, înnaintea domnii méle, sluga noastră Grecul și popa Mihul de sat de Pășcani, dzicăndu că înblă un om anume Capot<ă>, multe amestecăndu și învăluindu la satul lor și la moșia lor.

Direptu acea, li-am datu ciastă carte a domnii méle, ca să aibă a-ș apăra satul și pre acel om, sare ²⁾ hi, și cu cartea domnii méle să aibă a-l prinde și să-i ia cartea ce va hi avăndu. Și nime să nu cutédză a ținea sau a opri peste cartea domnii méle.

În Hîrlău, 7133 <1625> iul<ie> 31.

Însuși domnul a poruncit.

Arh. St. Iași, CDXXVII/31.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

¹⁾ așa în orig.

²⁾ în loc de «care»

1625 (7133) august 6, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Onciul Iurașcovici fost stăroste, ca el să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele să oprească finul pe care l-a cosit Rugină în hotarul lui, la stîlpul satului Șendriceni, pe care fin el l-a vîndut vornicilor de Botoșani.

Iar dacă cuiva i se va părea vreo strînbătate, acela să aibă a fi de față, înaintea domniei mele. Așa să știți, altfel să nu fie.

La Hîrlău, în anul 7133 <1625> august 6.

Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

Danovici <a scris>.

Arh. St. Iași, CDXXIII/14.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

<1625> august 6, Jigoreni.

† Eu Mihaiu din Jigoréni și Gavril, *fiul lui Ciul de acolo*, adecă am vîndut noi, de bunăvoie, de nime nepresurați și nenevoiți, optu délnițe de fîn, cu locul din Poiana Mănăstirie, lui Toader Grecului din Făurești și frăține-său lui Dumitru *de acolo*, drep<t> doadzăci și cinci de taleri, bani buni. Déci ca s<ă> nu mai aibă nime de oameni noștri a mai întoar<ce>, preste mărturiia noastră.

Și Vas<ilie> feciorul lui Coste din Jigoreni, cum au vîndut partea sa <și> partea lui Meșco și Toader Auru din Olășei; și-au vîndut partea sa toată și Tomeghia și Toader, feciorii lu Gorghiiăș din Jigoréni, și-au vîndut partea sa toată, ce s-a ales din Poiana Mănăstirrii, dreptu șesăsprădzéce taler<i> bani buni, a<și>jdere lui Toader Grecului și frăține-său, lui Dumitru. Și ne-u dat deplin toț<i> bani<i>, cât scrie mai sus, întru mănule <noas> ¹⁾tre.

Și în tocinala noastră am fostu Andrușco d<in> ¹⁾Făurești și Braia *de acolo* și <Ghe>¹⁾ rasiin *de acolo* și Ionașco din Glodéni și popa Vasilie din Jigoieni.

Și mai pre mare mărturie ne-am pus pecețile pre cestu zapis, până și-a faci drése domnești.

Și eu Solomon diiac am scris, să să știe.

† Scris în Jigoréni, av<gust> 6.

¹⁾ loc rupt în orig.

<Pe verso, însemnarea:> Fără velet. Un zăpis lui Mihai și Gavril de Jigorenii, atingătoriu... de 8 delniță de fân ce au vândut den Poana Mănăstirii lui Toader Grecu din Făurești, cari zăpis îl adeverește carte domnească e lui Radu voievod din let 7132 <1624> dechembrie 13.

Acad. R.P.R., CXL/173.

Orig. rom., hirtie, rupt, cinci peceți inelare, aplicate.

Datat după doc. de întărire din 1625 decembrie 17.

478

<circa 1625> august 11, Baia.

† Iată eu Hancea șoltuz de tirgul Baia și pirgarii de acolo... ¹⁾ Mehil, Andreica, Danil, Iusip și alții, toți pe rînd.

Iată a venit <Solomii> preuteasa din satul Spătărești, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bunăvoia sa a vîndut ocina sa, un loc de casă ce este partea Măndrei, o jirebie și jumătate <cu> ²⁾ casă, ce a fost făcută de bărbatul ei, popa Anton. Și a întreat și rudele sale, cînd a vîndut această mai sus scrisă ocină lui Deleu din același sat, Spătărești. Și a vîndut această ocină lui Deleu, pentru 45 taleri.

Noi, dacă am văzut o astfel de tocmeală, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bunăvoia sa a vîndut această mai sus scrisă ocină, o jirebie și jumătate, cu casă, pentru 45 taleri, cum scriem și mai sus, și am văzut plata ei deplină, noi am făcut acest zăpis ca să nu aibă Solomiia treabă cu această ocină, nici fiii ei, nici altul nimeni dintre rudele lor, afară de Deleu și fiii lui, neclintiți în veci.

Și am pus și pecetea orașului pe acest zăpis să fie de mărturie și de îndreptare.

Aceasta scriem, să se știe.

Luna august 11 zile.

Acele bărne de casă au fost cumpărate de la Isaiia de popa Anton, drept 8 taleri ³⁾

Muzeul raional Fălticeni, I/3.

Orig. slav, hirtie, pecete aplicată, căzută.

O trad. rom. din 1785, ibid., I/19.

Datat după doc. din 1626 iunie 17,

479

1625 (7133) august 18, Hirău.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit boierului nostru, Radul vornic de gloată

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ omis în orig.

³⁾ pasajul «acele bărne... taleri», românește în orig.

și fratelui său Simion postelnic, fiii lui Ghiorghie fost hatman, dreapta lor ocină și dedină, satul anume Rauce ¹⁾, ce este în ținutul Neamțului, de ocolul Tîrgului Neamț și cu vad de moară pe riul Sărata, ²⁾ din ispisoaice de danie și miluire ce a avut tatăl lor Ghiorghie fost hatman de la Eremia Moghila voievod și de întărire de la însăși domnia mea și din întâia noastră domnie și din a doua de asemeni.

Pentru aceasta, ca să fie lor și copiilor lor și strănepoților lor și răstrănepoților și de la domnia mea dreaptă ocină și dedină și danie și miluire și uric și întărire cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

La Hirău, 7133 <1625> august 18.

† Domnul a poruncit.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Sava <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, LIX/9.

Orig. slav, hirtie. pecete timbrată, căzută.

480

1625 (7133) august 24.

Adică eu Pătrașcu Bașotă al doilea log<o>f<ăt> și eu Gheorghie Bașotă al doilea vist<iernic>, mărturisăm noi cu mare credință, la mâna dumisale lui Pană visternic, că trimițându-ne cu cinstită carte mării sale lui vodă, de i-am hotărât dum<i>s<ale> lui Pană visternicu niști părți de moșie din Mogoșăști de la țănut Niamțului, care li-au cumpărat Pană vist<iernic> cu un zapis de la Zaharie și frații lui, Irime și Simion și Condre și sora lor Tudora, toț<i> nepoți Danciului din Mogoșăști, ce au vândut din giurăte de sat a patra parte ce s-au chemat partea Mănzăștilor, care li-au plătit Pană vist<iernic> cu 80 taleri bătuț<i>. Și alt zapis di la Macsăm, ficioru Andriicăi Crețului și Gavril cu frații lui, Știhan și Bejan, ficiorii Mării, toț<i> nepoții Danciului Pardos cel bătrân, cari au vîndut lui Pană vist<iernic> din tot satul Mogoșăștii a patra parte, cu casăle lor și cu pivniț<e> și jăcniț<e> și toate măiestriile ce sânt pe lângă casă și cu giurăte vad de moară și cu doi mori gata umblătoare în gîrla Bistriței.

Care toate aceste li-au plătit Pană vist<iernic> bani gata... ³⁾ și... ³⁾ coț<i> postav ce s-au cuprins 90 ughi bani buni și un zapis de la Toader Gărgăriț<ă>, ficior lui Gligori Gărgăriț<ă> cel bătrân și cu fâmie lui, cu Nastașă, fata popii Bechii și a Gaftonii și cu fetile lor, cu Sofronie și Ileana, au vîndut din giurăte de sat a trie parte.

Deci noi, dacă am mers acolo la moșie împreună cu Trele părcălabul de Neamțu ș<i> cu Iuga părcălabul și Cărlig vor<nic> de poartă și am strins pe

¹⁾ pe foaia a doua se află același text însă incomplet cu «Răucești» în loc de «Rauce».

²⁾ în orig. adăugat de altă mînă pe locul unde fusese lăsat alb în text «Salina».

³⁾ loc alb.

toț<i> răzășii aceia ș<i> pe alți oameni buni și bătrâni: Alecsa din Hărlicești și Pintilie de acolo și Veriva de acolo și Condre și Dămăiiian și Cortiș de acolo și Gavril Ciorchile și Bănte din Vrânceni și Gavril de Dumbrăveni și Patrichi de la Orbic și Rusul călugărul din Mogoșăști și Toader vor<ni>cu și diiaconul Bănte din Zberești și Hroită și Ion și Costandin și Toader din Dornești.

Și mergând cu toțai la Bistrița, întâiu am făcut o funie de 20 stă<n>j<ini> ș-am măsurat din apa Bistriței, lunca cea mare din sus de unde umbla luntrile, pe drum pînă piste Topliță, la casa lui Nichifor și am găsăt 27 funii și am pus o pîiatră în malul Topliței. De acole piste bălți pîntre Zberești și pîntre Mogoșăști, pe șăs, pân<ă> supt dial și am găsăt 50 funii și am pus o pîiatră la mijlocul șăsului și o pîiatră supt. . . .¹⁾ și am măsurat și dumbrava la deal, pînă la loc în vîrfu dialului deasupra și am găsăt bolovan vechi și am făcut și noi bour și pînă acolo am găsăt 38 funii, 2 stă<n>j<ini>.

Și am mai mers cu trii funii pînă în muchia dispre Orbic și n-am mai putut mergi cu funie, că-i huciul des și pădure, dar am căutat din multe piste codru, spre răsărit, precum mi-au mărturisăt răzășii că merg Mogoșăștii. Și s-au dus Luca, vătav lui Pană vist<iernic> cu răzășii și au făcut un bour piste Orbic, în multe codrului, într-un paltin și unul într-un fag, în Bobeică, în vîrfu codrului.

Și am mai făcut boure în părău, pe unde au fost moară lui Hăsan, în capul poenii ceia mai din gios și ni-am dus și noi pân<ă> în margine unor săpături, piste Orbic, la un bour vechiu și ni-am întors înapoi și am măsurat tot satul curmezăș și au scos răzășii pe acele zapise 16 funii 10 stă<n>j<ini> și li-am pus o pîiatră hotar supt dial. Și s-au priimit toți răzășii atăta să țae și la luncă și la dumbravă și la codru. Și am iscălit, să să creadă, și au iscălit și unii din răzăș<i>. Dar popa Bechii și Pintilie și Veriva n-au iscălit, zăcând că or întoarce de la Pană vist<iernic>.

7133²⁾<1625> av<gust> 24.

Iscăliți hotarnicii și vor<ni>c de poartă și pecete porțai; și alți răzăși.

Acad. R.P.R., XVII/54

Copie rom. din sec. XVIII.

481

<1625 septembrie 1—1626 august 31>, 7134.

7134 <1625—1626>.

Un zăpis de la Grigori, feciorul Anisii, nepotul Saftii, scrii că au vândut, din Ivănești, ocina sa și cu toată moșia, Coșescului celui Bătrîn, din parte de sus, din a patra parte ci să va alege, cu săpături și cu pomi.

Arh. St. Buc., Schitul Golgota, III/8.

Rez. rom. din 1817.

¹⁾ loc alb. .

²⁾ pînă la sfîrșit text scris cu altă cerneală.

1625 (7133) octombrie 7, Hîrlău.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre Ciulpan fost spătar. Dăm știre com au venit înaintea dumnii mele cești rogător<i> de la svânta mănăstir<e> ce să che<a>mă hramul a loi svelii Nicolai, mănăstire loi Aron vodă, jăloundo-să prē tine, dzăcându, înaintea a tot svatoloi dumnii mele, că au dat co li<m>bă de mortē Măriia, giupănasa Jorăi, a loi Ghiorghî<ă>, o falce de vie ce iaste prē d<e>alol de la Cărjești. Și ace vie au dat cându s-au prēstăvit la svânta mănăstir<e> și alatore cu Ghiorghî<ă>, ca să fie poman<ă> la svânta mănăstir<e>, în veci. Iar cându iaste acmu o <a>i locrat și ai loat vinol de acmu.*

Prent-aceia, decă vei vède carte dumnii mele să aibi a da viia aceia ce au dat sventii manastiri<i> ce iaste hramol mai sus scriș<i>, pentru căci au mărtorosit și sluga noastră Ghiorghî<ță>¹⁾ Jora, com au dat acea falce de vie, co li<m>bă de mor<te>, ce iaste mai sus scriș<i>, cându s-au pristăvit la mănastir<e>.

Iar vinul să-ți ia ei. Iar de nu le vei da, să vii de alatore cu răgutorii de la mănăstire ce iaste mai sus scriș<i>, înaintea dumnii mele.

Aceasta scriem. Altfel să nu faceți. Și mai mult să nu așteptați carte.

La Hîrlău, anul 7134 <1625> oct<ombrie> 7.

† *Domnul a spus.*

Acad. R.P.R., LXXVII/128

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

1625 (7134) octombrie 9.

† Iată dar eu, Loghina cu fiii mei Tănăsie, Ștefan, Gligorie, Erina și ceilalți, înșine înștiințăm cu această carte a noastră, nesiliți de nimeni, nici asu-priți, ci de bună voianoastră, am dat o curătură ce este mai sus de Straje, călugărilor de la sfinta mănăstire Pingărați, pentru sufletul lui Ionașco, pentru șapte sărăcuste și pentru douăzeci taleri, bani, dinaintea șoltuzului Zaharia și a întiului pîrgar Acintie Pirțu și a cerlorlalți pîrgari și a multor oameni buni, ca să fie sfintei mănăstiri dreaptă ocină, cu tot venitul. Astfel scriem.

Pentru mai mare credință, am pus și pecetea tîrgului și pecețile noastre la această carte, să se știe.

Scriș <în>²⁾ anul 7134³⁾ <1625> octombrie 9.

Arh. St. Buc., M-rea Pingărați, III/37.

Orig. slav, hîrtie, 3 peceți aplicate.

Cu o trad. rom. din 1909.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ omis în orig.

³⁾ corectat ulterior, cu altă cerneală, 7140 <1631>.

1625 (7134) octombrie 20, Hîrlău.

† *Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Scriem domnia mea la al nostru credincios și cinstit boiarin Neculachi stolnicul cel mare. Dămu-ți știre că s-au jeluît boiarinul nostru Arsănie logofătul pre dumneata, zicându că au fost avându o pără mainte de aciasta vrême cu giupăneasa Erimiei de Potlogêni și cu Simion Bertilă, car<e> ocin<ă> iaste lui de moșie împreună cu Simion Bertilă ș-au fost eșit în vânzare de acea giupăneas<ă>.

Deci, s-au aflat mai aproape Simion să întoarcă acea ocin<ă>, ce bani n-au avut ce au luat de la tine bani de-au întorsu acea ocin<ă> și ș-au pus zi până la venerea mare să-ți dea banii, iar de nu vor hi banii la zi, să-ți-i dea logofătul sau alte sămenții de a lui.

Deci cîndu au fost la zi, banii n-au fost de la Bertilă, nici pre logofătul l-ai întreat nici pre alte sămenții a lor, are bani cineva au n-are să ții întoarcă, ce ai șezut tot de ță-ai făcut ispisoace de rămas și casă pre acel loc și orice ții voia acolê, fără știrea nici a unii sămenții de acelu om.

Deaca vei vedea carlea domnii înêle, să lași ocina în pace și să vii să stai de față cu logofătul Arsănie și cu ruda acelu om, deci deaca vei rămănea, atunci vei ara și-ți vei face case și-ți vei agonisi ce-ți va trebui, iară până atunci să fie pământul în pace, nici al tău, nici al lor până nu vă veți rumpe.

Aciasta-ți scriu, într-altu chip să nu faci. *Însuși domnul a învâțat.*

În Hîrlău, 7134 <1625> oct<ombrie> 20.

Io Radul voievod <m.p.>

† Ștefan <a scris>.

Acad. R.P.R., DCCXXXV/39.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată, căzută.

1625 (7134) octombrie 20, Hîrlău.

† *Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei.* Scriem doinnia mea la sluga noastră, la Onciul din Itrinește. Dămu-ți știre că doinnii înêle s-au jăluît cest om anume Istate, feciorul Hărăi, pre Șt<ef>¹⁾an ai Dămiineas<i>, dzicând înaintea domnii mèle că-i înpresură o parte de ocină din Vărtopel.

Pentr-aceasta, deacă vei vedea cartea domnii mèle, iar tu să aibi a da dzi lui Ștefan și cu Istate, să-ș<i> aducă Ștefan uricele înaintea domnii mèle,

¹⁾ loc rupt în orig.

să să știe cine i-au vândut acel loc. Aceasta-ți scriu și într-alt chip să nu faci. Și hârtie de dzi încă să le faci, să li să știe dzua. *Altfel nu va fi.*

În Hărlău, 7134 <1625> oc<tomvrie> 20.

† *Domnul a spus.*

† Dumitrașco Ștefan mare log<of<ă>t a învățat.

Acad. R.P.R., LXXVI/86 a–b.

Orig. rom., hîrtie, rupt, pecete aplicată.

Cu o copie din sec. XIX.

486

<a. 1625 noiembrie 2>.

† Adecă cum s-au tocmit Déleiu cu frate-său cu Ștefan, denaentea a mulțe omen<i> bune, denaente lui Tohil și Goei și popei Ghedeon și Măhăilf *bătrînul* și Tănasei și Moscul și denaente lue Teron de Blăgeșt<i> și denaente lie Toder Merescul de Roșcani și Drăgan, de s-au tocmit de bună voia sa, de <ni>mene nevoit și de neme nepresurat, de i-au vândut Ștefan lui Déleu a sa parte de ocen<ă>, cătă au <a>vut Ștefan, cu tot venetul și de în că<m>pu și de pomi și de tutendere.

Și e-au dat Délu frățăne-său lu Ștefan pre aces<tă> ocenă de sat de Spătărește, e-au dat 30 de taler<i> pre totă parte sa de lazure și de pomi, ca să fie nește ome<ni> tocmițe de sat în véci.

Muzeul raional Fălticeni, nr. 16.

Orig. rom., hîrtie, 4 peceți aplicate.

Datat după doc. de întărire din 1625 noiembrie 2.

487

1625 (7134) noiembrie 2, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni sluga noastră, Deleul aprod, cu un zăpis de mărturie de la oameni buni, slugi domnești, anume: Simion Mălaiu din Hreasca și Vasile păhărnicele din Vîrtop și Ionașco Arame și Vasile hînsar din Tîmpești și Lazor și Tohilă și Mihăilă și Focșea, scriind și mărturisind în el, că și-a cumpărat o jirebie cu tot venitul ei și jumătate din altă jirebie din satul Spătărești, de la mătușa lui, Solomia, preoteasa popii Anton și de la fiul ei, Dumitrașco, pentru patruzeci și opt de taleri de argint.

Și la aceasta de asemenea a înfățișat înaintea noastră alt zăpis de la oameni buni, anume: Gavril Tăutul mare vătah și Gligorcea Pistoșchi și Bol-dișor <că>¹⁾ de asemeni a cumpărat o jirebie, cu tot venitul, tot din satul

¹⁾ omis;

Spătărești, de la Antimia, fiica Anei și de la fiii ei, Vasile și Gavril și Calistrat, pentru douăzeci și trei taleri de argint.

Și la aceasta de asemeni a înfățișat înaintea noastră și alt zapis de la oameni buni, anume Gheorghe diacon și Ghidion, fiul lui Moiseiu, și alți oameni buni, că a cumpărat de la unchiul lui, Miron, altă jirebie, cu tot venitul ei, ce se va alege, pentru șaptesprezece taleri bătuți tot din satul Spătărești ¹⁾.

Deci văzînd acest zapis de la atîția oameni buni și slugi domnești, am crezut, am dat și am întărit și de la noi slugii noastre, Deleu aprod, aceste mai sus scrise părți de jirebii de ocină din satul Spătărești, ce este în ținutul Suceava, să-i fie dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire, cu tot venitul.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Hîrlău, în anul 7134 <1625> noiembrie 2.

† Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

Muzeul raional Fălticeni, II/21.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1786.

488

1625 (7134) noiembrie 21, Călugăreni.

† *Iată eu, Machidon Hirévescul din Fedcouț<i>, martoriscu cu ciastă scrisoré a me, cum am fost dator lui Cozman Popei cu doi boi și cu optu stupi, ce i s-au luat pentru dajde, pentru mene și ș-au perit acele bucate pentru mene, că n-am aut cu ce plăti, deci eu i-am plătit cu ce am avut. Datu-i-am o parte de ocină ce am aut în Voicouț<i>, den[n] a tre<ia> parte de sat a patra parte.*

Și i-am dat lui pentru acea datorie, ca să nu-i fiu dator, ca să-i fie lui Cozman Popei ocină și cumpăratură în veci, de la mene. Și nime de oamenii miei, de ruda me ca să n-ai<bă> a-l pără, nici a-l dobândi.

Și i-am dat denaintea a omen<i> buni, d<i>naintea Dașei vătămăului de Călugăren<i> și Părtea vornicelul de-acelea și alți omen<i> bun<i> au fost.

Eu popa Clim, tătușul lui Machidon, am scris *cu mîna proprie*.

† Scris la Călugăren<i>, v<ă>l<ea>t 7134 <1625> noe<m>v<rie> 21.

Acad. R.P.R., XXXIII/64

Orig. rom., hîrtie, două peceti aplicate.

489

1625 (7134) noiembrie 21, Hîrlău.

† *Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Adecă au avut dzi, înaintea domniei mele, Istatie feciorul Hărăi den Vercești cu*

¹⁾ ultimul pasaj: «Și la aceasta... Spătărești» tăiat cu altă cerneală în orig.

Ștefan din Bălănești, să-și întrebe pentru niște pământuri ce i le-au <f>ost arându Ștefan, în puterea sa.

Deci cându au fost la dzi, Istat<ie>¹⁾ feciorul Hărăi au venit de au fost de faț<ă> și șe-au adus și derésele iar <Șt>¹⁾efan n-au venit, iar Istatie au rămas pre Ștefan din toată légea și s-au îndireptat și ș-au pus herăia, cumu-i légea țării.

Deci de acmu înainte, să-ș<i> ție Istatie, feciorul Hărăi, pământurile și moșiia, iar Ștefan să n-aibă a să mai amesteca nici dănăoară în véci. *Altfel nu va fi înaintea acestei cărți a noastre.*

† *Scris la Hărlău, în anul 7134 <1625> noe<m>v<rie> 21.*

† *Însuși domnul a spus.*

Dumitrașco Ștefan mare log<o>f<ă>t a învățat <m.p.>

† Lupul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXVI/89.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

490

<Înainte de 25 noiembrie 1625>.

Ace mărturisesc Loghina jupîneasa, fata Bogzii...²⁾ și a giupînesii Necșii, cum eu am vîndut o ocină de sat de Dușești, însă partea mea ci mi să va cădea de-a mea bunăvoe, unchiu-meu lui Dumitru Purcel *din* Dușești și i-au vîndut denaintea a mulți oameni buni, anume Ion Munteanul *din* Grumăzești și Pănteleiu *de acolo*, Gligori *de acolo*, Panfilie *de acolo*, Butmaș pitar *din* Solești și Costea de Todirești și Medelin de Dușești.

Aceștea au fost toți cînd a dat Dumitru Purcel o vacă drept 8 taleri și 10 taleri bani gata pre-acea ocină ci este mai sus scris<ă>.

Acad. R.P.R., DIV/125.

Copie rom. din 1855.

Datat după actul de confirmare din 25 noiembrie 1625

491

1625 (7134) noiembrie 25, Hîrlău.

Dumitru ficiorul lui Purcel și Ionașco hănsariul de Dușăști, noi înșine mărturisîn cu ceastă scrisoare a noastră cum de bună voia noastră, de nime nevoiți nici îndemnați, ci de bună voia noastră am vîndut a noastră direaptă ocină și moșie de ocină din sat din Dușăști, cu doă mori în Vasluiu și cu curțile noastre și cu tot locul în sat și în câmp, dumisale giupînului Pană visternicul, drept 186 de galbini, denaintea lui Pătrișcan ce-au fost clucear și a lui Gher-

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în text.

ghel de Trotuș și denaintea lui și denaintea lui Drăgușan de Lăpușna și denaintea lui Toadir Onil de Miclești.

Dirept aceia ca să-i fie dumisale giupînului Pană visternicul și ficiorilor dumisale dreaptă ocină și moșie, cu toate câte mai sus este scris și cu tot vinitul și dispre această mărturie să-și facă dumnialui direse domnești și uric.

Nime de-acmu înainte, dintru seminția noastră, să nu mai aibă treabă a să amesteca, ci să-i fie dumisale ocină și moșie neclintită în veci.

Pe mai mare mărturie am iscălit și am pus și pecețile, să fie de credință, să se știe.

În Hîrlău, anul 7134 <1625> noemv<rie> 25.

Vasile Ștefăscul

Gherghel a iscălit.

Onil.

Acad. R.P.R., DIV/126.

Copie rom. din 1835.

492

1625 (7134) noiembrie <25—30>, Hîrlău.

Io ¹⁾ Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Dumitru, fiul lui Purcel postelnic și Ionașco hînsariul, nesiliți de nimeni, nici asupriți, ci de bunăvoia lor au vîndut dreapta lor ocină și dedină și cumpărătură, trei părți din a cincea parte din tot satul Dușești cu curți și cu două mori în pîrăul Vaslui, care este în ținutul Vaslui. Însă lui Dumitru Purcel i-a fost dreaptă ocină și dedină și o parte de cumpărătură de la sora lui, Neacșa, iar lui Ionașco hînsar i-a fost cumpărătură de la Isac, fiul lui Gligorie, nepotul lui Purcel postelnic, și altă cumpărătură ce i-a fost de la Neacșa, fiica lui Purcel postelnic, din același bătrîn. Acele trei părți de ocină din satul Dușești cu curți și cu două mori în pîrăul Vaslui le-au vîndut boierului nostru Pană vistier, pentru o sută și optzeci și șase ughi.

Deci noi, văzînd tocmeala lor de bunăvoe și plată deplină, noi, de asemeni și de la noi am dat și am întărit boierului nostru mai sus scris, Pană vistier, acele trei părți de ocină din satul Dușești cu curți și cu două mori în pîrăul Vaslui. Și au rămas acum în satul Dușești numai două părți necumpărate.

Pentru aceea, să-i fie și de la noi uric și întărire cu tot venitul, neclintit lui niciodată, în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

¹⁾ În text greșit « noi ».

La Hirliău, anul 7134 <1625> noiembrie.
Însuși domnul a poruncit.
Dumitru ¹⁾ mare logofăt a învățat.
Vasilie <a scris>.

Acad. R.P.R., DIV/122—123.

Copie slavă din 1835, cu o trad. rom.

Data de zi s-a stabilit după zăpisul de vânzare din 25 noiembrie 1625.

493

1625 (7134) decembrie 5.

† Eu Ștefan și fratele meu Apostol mărturisim înșine de la sine cu acest zăpis al nostru: ne-am sculat de a noastră bună voie și am vîndut panului Ionașco Cihan vornic un vad de moară, cu piatra, în satul Brateni, pentru două sute și cinci taleri bani gata, ca să fie de la noi ocină și dedină în veci. Să se știe că am vîndut fără fiare.

Și au fost martori oameni buni, anume Moldovan fost pircălab și Gligorie Brahăș din Păhnești și Costin den ²⁾ Pireni și Lupul Decica de acolo și Dumitru fratele lui Moldovan de asemeni <din> Pireni. Și popa Damaschin a scris acest zăpis.

Și pentru mai mare credință am pus și pecețile noastre pe acest zăpis.

Scris în anul 7134 <1625> luna decembrie 5 zile.

<Pe marginea de jos, contemporan:> Troinești.

Arh. St. Buc., Ep. Huși, XXXIX/2.

Orig. slav, hîrtie, patru peceți aplicate.

O trad. rom. din sec. XIX, ibid., XXXIX/12.

494

1625 (7134) decembrie 12, Iași.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit slugii noastre, Simion Mălai, dreapta lui ocină și cumpărătură, pe care el a avut-o de la Urita, fiica lui Drăgan, două jirebii și a treia parte dintr-o jirebie de la Hreasca, pentru optzeci de taleri bătuți și de la Ilea, fiul preotesei ³⁾, a patra parte dintr-o jirebie, de asemenea din satul Hreasca, pentru optsprezece ⁴⁾ taleri bătuți și de la Safta, fiica Răntșoanei de asemenea o jirebie din acest sat Hreasca, pentru treizeci și cinci de taleri bătuți și de la Uța, fiica lui Ștefan, de asemenea două jirebii, pentru șaptezeci

¹⁾ În loc de « Dumitrașco Ștefan ».

²⁾ « den » în orig. slav.

³⁾ « preotesea », în text slav.

⁴⁾ optsprezece, corectat, înții fusese scris: optzeci.

de taleri bătuți, tot din acel sat Hreasca și de la Erina, fiica lui Onciul, jumătate de jirebie de la Hreasca, pentru douăzeci de taleri de argint și de la Anăsiia, fiica Annei, de asemenea jumătate de jirebie de acolo, pentru douăzeci de taleri de argint și de la Dumitrașco de asemeni fiul Anei jumătate jirebie tot de acolo, pentru douăzeci taleri argint; și de la Dumitru Bozum și de la Călugăr și de la mătușa lor, Mariica și de la Măria și de la Vărvara, loc de o casă și a treia parte dintr-o casă, pentru treizeci de taleri bătuți.

Și din satul Oncești...¹⁾ și de la Erina, fiica...¹⁾ de asemenea dintr-o casă din Oncești pentru douăzeci de taleri bătuți și de la femeia lui Chirilă, de asemenea, jumătate de jirebie și a cinoea parte dintr-o jirebie, pentru cinsprezece taleri.

Deci noi văzînd aceste direse de la oameni buni și bătrîni și megiași dimprejur, de la noi de asemenea am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Simion Mălai, aceste mai sus înainte zise jirebii și părți de ocină, ca să-i fie lui dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7134 <1625> decembrie 12.

† Înсуși domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

† Lucoci <a scris>.

<Pe verso, sec. XVII:> Eu Dumitrașco Mălai <m.p.>

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, MMDXVII/4.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

O trad. rom. din 1785 septembrie 17, tot acolo A.N. MMDXVIII 5.

495

1625 (7134) decembrie 12, Hîrlău.

† *Iată eu* Nicula Bălan, ce am fost căpitan de la Gălați, mărturisescu cu cest zapis al meu cum am vândut ocina ce am fost cumpărat de la Chisar, din sat din Șendréni, în cotul de sus, lui Costantin cămărașul, dreptu 40 de galbeni, bani buni, cu vii și cu fânași și dintr-apă și cu tot venitul, unde va hi partea mea. Și am luat banii denaintea Luipului cămărașul și denaintea lui Ion armaș și nenaintea²⁾ Saulei cămănar și din<a>intea Tatul<ui> crainicul și Cărstea și Sin cel bătrîn și Băncul și Tatul îi Trifăniasă și den<a>intea lui Tufă. Aceasta mărturisim. Și pre mai mar<e> credință ne am pus și pecețile, să să știe.

În Hărlău, 7134 <1625> andrei³⁾ 12 zile.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ în loc de „denainte „.

³⁾ decembrie.

Eu Lupul cămărașul <m.p.> mărturisescu de acestea.
† Gligorașco, *fiul lui* Bejan ce-au fost cămăraș la ocnă, am scris.
*Gavril paharnic mărturisesc cele de mai sus*¹⁾
Pătrașco *din* Lățicani și Iurașco fost-am noi.

Arh. St. Buc., M-rea Brazi, XXV/2.
Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

496

<Înainte de 1625 decembrie 13>

† Adecă eu Nechita de Sârbi, însumi pre mene mărturisescu cu cest zapis, al miu, cum eu am vîndut de bună voia mea dumisal<e> Tomei postelnicul o parte de ocină den Bodești, den partea popei, ce să va alége a patra parte, partea mea și a lui Pătrașco Giuncul, den tot locul și den tot venitul, însă șapte pămănturi și o lature, dreptu doîdzeci de taleri. Iar de să va afla ocină mai mult, iar dumnealui postelnicul să mai dea ban<i> ce să va veni cu dreptul. Și-ntr-aciastă tocmal<ă> au fost Gheorghie Bașot<ă> mare medelnicear și Arsenie *al treilea* logofăt și Gligorcea *ginerelul* lui Bran și Nechita *de la* Vărtop și Gheorghie Boțul *de la* Dolheșt<i> și alți mulți oameni buni. Pre mai mare credință ne-am pus și pecețil<e> ca să să știe.

Iar Pătrașco Giuncul de va vrea să gălcevască ceva, el să-ș<i> întreabe cu mene, iar cu dumnealui portelnicul să nu aibă nici o treabă.

Eu Gheorghe Bașotă med<elni>cer <m.p.>

Eu Arsenie log<o>făt< > <m.p.> *m-am* prilejit și eu la această tocmeală.

<Pe verso:> « La dumn<e>ata, frate Ursule, alta scrie ».

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, XXX/26.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

Datat după doc. de întărire din 13 decembrie. 1625.

497

1625 (7134) decembrie 13.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, credinciosul nostru boier, Toma postelnic al doilea, și cu zapis de la Gheorghe Bașotă mare medelnicear și de la Arsenie logofăt al treilea și de la Gligorcea, ginerelul lui Bran, și Nechita din Vîrtop, și de la Gheorghie Boțul din Dolhești, și de la alți oameni buni și oșteni fruntași: scriind în acest zapis că a venit înaintea lor Nechita din Sirbi, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asupra și a vîndut o parte de ocină din satul Bodești, din partea popei, a patra parte, ce se va alege partea lui și partea lui Pătrașco Giuncul din tot locul și din tot venitul, însă șapte

¹⁾ semnătură grecească.

ogoaie și jumătate; aceasta a vîndut-o boierului nostru mai sus scris, Toma postelnic, pentru douăzeci taleri numărați.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină și acest zapis de mărturie de la atîția boieri, am crezut și am dat și de la noi boierului nostru, Toma postelnic, această parte de ocină din satul Bodești, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire și cu tot venitul, neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărți a noastre. Și altul să nu se amestece.

<Scris la... în anul> 7134 <1625> decembrie 13.

Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Vlasie <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, XXX/28

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1827.

498

1625 (7134) decembrie 13, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul nostru boier, Toma postelnic al doilea, și cu un zapis de la Lupul logofăt al doilea și de la Tăutul logofăt și de la Pătrașco Ciolpan și Iurașco Bașotă și Dumitrașco Buhuș și de la Ionașco Prăjescul, scriind în acest zapis că a venit înaintea lor Titiana, femeia lui Tiron, fiica lui Gheorghie Albotă, de bunăvoia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vîndut o vie care este în Dealul Laslău și jumătate din țelină care este pe lângă această vie. Aceasta a vîndut-o boierului nostru mai sus scris, Toma postelnic, pentru optzeci taleri numărați. Însă această vie a fost a tatălui ei, Gheorghie Albotă.

Deci domnia mea, dacă am văzut acest zapis de la atîția boieri, am crezut, încă dăm și întărim și de la noi boierului nostru Toma postelnic această vie, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece, înaintea acestei cărți a noastre.

La Hîrlău, 7134 <1625> decembrie 13.

Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Vlasie <a scris>.

<Pe verso slav:> Ispisoc pe o vie la Cotnar, de la Titiana, femeia lui Tiron, fiica lui Gheorghie Albotă.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, II/95.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1840.

1625 (7134) decembrie 14, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, mari și mici, sluga noastră, Petrea Cehan și cu un zapis de la popa Vasilie din Ferești și de la Marco hînsar de acolo și Ciocîrlie pit<ărel> de acolo și de la Ionosie din Bosăceni și de la alți oameni buni și oșteni de frunte, scriind în acest zapis că au venit înaintea lor Mateiu și surorile lui Sora și Mariica, fiii Anei, nepoții lui Gheorghie, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor parte de ocină și dedină din satul Romănești, partea de jos, din vatra satului și cu finaț și din cîmp și din țarină. Aceasta au vîndut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru șazeci de taleri numărați și o iapă ¹⁾).

Și de asemenea a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Bogza, fiul Buscăi, nepotul lui Ion Bolea, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta lui parte de ocină din satul Fistici, ce se va alege din fundătura ²⁾ de la țarină și cu loc de prisacă și de finaț. Aceasta a vîndut-o slugii noastre mai sus spuse, Petrea Cehan, pentru cincisprezece taleri numărați.

Și de asemenea iarăși a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Vasilie, fiul lui Frățiiian, nepotul lui Brîndușă din Brîndușeni, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină, ce se va alege din satul Prigorceni. Aceasta a vîndut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru douăzeci de taleri numărați.

Și de asemenea iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Anna, fiica Vărvarei și fiii ei, Gligorie și Mîrzea, din satul Strîmbi, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină și dedină din satul Strîmturi cu tot venitul. Aceasta au vîndut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru zece zloți numărați.

Și de asemenea, iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Busca, fiica lui Ionașco din Troenești, nepoata lui Budul și Gheorghie Țînpău <și> ³⁾ au vîndut dreapta lor ocină, un loc de la Nedee, jumătate din acest loc pînă la fîntînă și cu loc de grădină și cit loc le spune lor privilegiul. Aceasta au vîndut slugii noastre, Petrea Cehan, pentru treizeci și doi de taleri numărați.

Și de asemenea iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Moțoc cu fiii lui, Macoveiu și Țonța și Ileana Părtățoae și fiii ei, Măteiu și Obrejie, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vîndut dreapta lor ocină din satul Fistici. Aceasta au vîndut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru unsprezece taleri și jumătate.

Și de asemenea iarăși au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri Ștefan Fortos și femeia lui Țăganca, fiica lui Alexa, nesiliți de nimeni, nici

¹⁾ • și o iapă • scris mic deasupra rîndului.

²⁾ • fundătura •, romînește în orig. slav.

³⁾ omis.

asupriți și au vîndut dreapta lor ocină, a patra parte din satul Dobroslăvești, care este pe rîul Bîrlad și cu vad de moară și cu loc de țarină și cu finaț și cu tot venitul. Aceasta au vîndut-o slugii noastre, Petrea Cehan, pentru cinsprezece taleri numărați.

Și s-a ridicat sluga noastră, Petrea Cehan, și le-a plătit acești bani mai sus spuși în mîinile acestor oameni mai sus scriși. De aceea, noi, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plată deplină și de la noi încă dăm și întărim slugii noastre Petrea Ceahan¹⁾ aceste părți de ocină, ca să-i fie lui și de la noii dreaptă ocină și cumpărătură și cu tot venitul, neclintit niciodată în veci vecilor.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

La Hîrlău, 7134 <1625> decembrie 14.

† Însuși domnul a poruncit.

Dumitrașco mare logofăt a învățat <m.p.>

† Vlasie <a scris>

Acad. R.P.R., DCXXIII 30.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată.

500

1625 (7134) decembrie 17, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit, înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, Toader Greculeț și fratele lui, Dumitru, din Făurești și au adus un zăpis de mărturie de la oameni buni, de la Andrușco din Făurești și de la Braia de acolo și de la Gherasim de acolo și de la Ionașco din Glodeni și de la preotul Vasilie din Jigoreni și de la Solomon diac și astfel scriind în acel zăpis că el și-a cumpărat loc de finaț în Poiana Mănăstirii și din pădure a cumpărat partea lui Mihail din Jigoreni, ce se va alege partea lui, din Poiana Mănăstirii și din pădurea de acolo, și de la Gavril de acolo și de la Vasilie, fiul lui Costea din Jigoreni și de la Meșco de acolo și de la Tomeghia de acolo și de la Toader, fiul lui Gheorghiaș de acolo și de la Toader Auru din Oloșei; deci el a cumpărat toate părțile lor, ce se vor alege părțile lor din această poiană și din pădure. Și le-a dat pentru aceste părți patruzeci și unu taleri numărați.

De aceea și noi, dacă am văzut acel zăpis de mărturie de la oameni buni, noi l-am crezut. Pentru aceea, să le fie și de la domnia mea dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul, lor și copiilor lor și nepoților lor, neclintit niciodată în vecii vecilor. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre

La Hîrlău, în anul 7134 <1625> decembrie 17.

¹⁾ * Ceahan *, așa în orig., mai sus: Cehan.

† Însuși domnul a poruncit.

† Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m.p.>

† Ionașco <a scris>.

Acad. R.P.R., CXL/160.

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

O trad. rom. în 1797. *ibid.*, CXLII/75.

501

1625 (7134) decembrie 22, Hîrlău.

† Adecă eu Nechita, feciorul lui Moțoc, însumi pre mene scriu și mărturiscu cu cest zăpis al miu, de nime nevoit, nice îndimnat, ce de a mea bună voe, am vândutu a mea dreaptă ocină și moșie de la părinții noștri, ce-am avut partia mea den satu den Petrești, den ținutul Bacăului, a patra parte de sat, cu vad de moar<ă> pre apa Bistriței și cu loc de fănaț și den țarini și den tot jocul satului. Dăci, am vândut dumnisale giupănului Panî al treile visternic, dreptu ¹⁾, denaintea lui Ionașco Peaicul jitnicer și dennaintea lui Gheorghie Arapul și dennaintia lui Pătrașco Ciolpan și dennainte a mulți boiari și mazili și alți slugi domnești, carii mai gios s-au scris ș-au iscălet.

Ș-am luatu acești bani toț<i> deplin, de la dumnesa.

Dreptu acea, nime den frații mei s-au dentr-altă rudenie a nostrî ca să n-aibă a se amestica întru nimic, ce să aibă a-și face dumnealui și derese domnești pre aceasta ocină<ă>.

Și pre mai mare credinți, pus-am și pecetea mea ș-am iscălit, ca să se știe. Aciasta mărturisirim.

Scriș în Hîrlău, în anul 7134 <1625> luna dech<embrie> 22.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonie, VI/59.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

502

1625 (7134) decembrie 22, Hîrlău.

† *Iată noi, Dumitrașco Ștefan mare logofăt și Aslan mare vornic de țara de jos și Nicoară mare vornic al țării de sus și Miron Barnovschie hatman și Hrizia mare vistier și Gorgan mare spătar și Gheorghie Bașotă mare medelnicer și Lupul al doilea logofăt și Toma al doilea postelnic și Arsenie al treilea logofăt și ceilalți boieri. Adecă au venit, înaintea noastră, Nechita Moțoc, de bunăvoia sa, de nime nevoit, nici înpresurat, și au vândut a lui dreaptă ocină, și moșie, partea lui ce i să va alége din sat din Petrești, ce-i în ținutul Bacăului a patra parte de sat, cu vad de moar<ă> pre apa Bistriței și cu loc de finaț,*

¹⁾ loc alb în orig.

și din țarin<ă> și din tot hotarul satului, aceia au vândut dumisali lui Pan<ă> visternicul al treile, drept. . . ¹⁾).

Deci, noi, deac-am vădzut a lor de bună voe tocmală și plată deplin<ă>, noi încă i-am făcut aceast<ă> mărturie, ca să-i hie dumisale de credință, până cându-ș<i> va faci dumnealui și deres domnescu.

Pre mai <mare> mărturie pusu-ne-am și pecețile într-acest zapis, ca s<ă> să știe.

Scris la Hirău, 7134 <1625> dech<embrie> 22.

Dumitrașco Ștefan *mare* log<o>f<ă>t <m.p.>

Hrizea *mare* vist<ier> <m.p.>

Gorgan *mare* spat<ar> <m.p.>

Arsenie log<o>f<ă>t <m.p.> *m-am întâmplat și eu la această tocmeală.*

Eu Iordache am iscălit <m.p.>

<Urmează 6 semnături nedescifrabile>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, I/60.

Orig. rom., hîrtie, 7 peceți aplicate.

503

1625 (7134) decembrie 22, Hirău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Nechita Moțoc, de bunăvoia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, a patra parte din satul Petrești ce este în ținutul Bacău și cu vad de moară pe riul Bistrița și cu finaț din țarină și din hotarul satului. Aceasta a vîndut-o credinciosului nostru boier Pană al treilea vistier, pentru. . .¹⁾)

Deci, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bunăvoie și plata deplină, încă dăm și întărim și de la noi boierului nostru credincios, Pană vistier, această a patra parte din satul Petrești, cu vad de moară și cu tot venitul ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și uric și întărire și cu tot venitul, neclintiț niciodată, în vecii vecilor.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

În Hirău, 7134 <1625> decembrie 22.

† Înșuși domnul a poruncit.

Dumitrașco Ștefan *mare* logofăt a învățat <m.p.>

Vlasie <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond. Spiridonie, I/61

Orig. slav, hîrtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1839.

¹⁾ loc alb în orig.

1625 (7134) decembrie 24, Hîrlău.

† Io Radul voievod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, boierul nostru Ghianghea fost logofăt și a adus un zăpis de mărturie de la șoltuzul și de la 12 pîrgari din tirgul Gălați, scriind în el că a venit înaintea lor Marco Gagea, fiul¹⁾ nesilit de nimeni, nici asupra, și a vîndut dreapta sa ocină și dedină, douăzeci stînji în vatra satului și cu ogoare și cu finețe în țarină, din tot hotarul Ghindușarilor, ce este în ținutul Covurlui, boierului nostru Ghianghea logofăt, pentru cincizeci ughi galbeni.

De aceea, domnia mea și cu sfatul nostru, dacă am văzut acest zăpis de mărturie de la șoltuz și de la doisprezece pîrgari, domnia mea am crezut, încă am dat și de la noi și am întărit această parte de ocină mai sus scrisă, din satul Ghindușeni²⁾, să-i fie de la noi dreaptă ocină și cumpărătură, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Hîrlău, în anul 7134 <1625> decembrie 24.

† Domnul a spus.

Dumitrașco Ștefan mare logofăt a învățat <m. p.>

Toader <a scris>.

Acad. R.P.R., CD/117.

Orig. slav, hîrtie, pecete aplicată, căzută

1625 (7134) decembrie 26.

† Adecă eu Necoar<ă>, feciorul Băseanului, și Simion și Costin și Oprea și Antoniica și Anghilina și Măriica, feciorii Băseanului, scriem și mărtorisim, co cist zăpis al nostru, com am vîndut giumătate de saț de Boțești, partea de sus, cu vad de moar<ă> și cu beserică și cu clopotniți și cu curți și cu tot venetul, dereptu o sut<ă> și treidzeci ughi³⁾, de nemene nevoiți, neci înpresurați, giupănu<lu> Pană visternic, să-i fie lui ocină și moșie în vécl.

Pre mai mari mărturie, ne-am pus și pecețile.

De iasta mărturisim noi, cu cist zăpis al nostru.

V<ă>l<ea>t 7134 <1625> dich<embrie> 26.

Nicoră <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Rîșca, XXVI/3.

Orig. rom., hîrtie, pecete aplicată.

Cu o copie chirilică din sec. XIX.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ așa în orig, mai sus Ghindușari.

³⁾ numărul tot scris cu altă cerneală.

1625 (7134) decembrie 30, Hîrlău.

Noi ¹⁾ Radul voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit, înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, sluga noastră Irimia din Boureni, cu un zapis de la Voruntar fost comis și Lupul Prăjăscu și Ionașco Tăbiriță și Iacov Moțoc, scriind în acel zapis că au venit înaintea lor Gligorie, fiul lui Onciul din Boureni și a pus zălog o casă și cu o jirebie în țarină. Aceasta a pus-o <zălog> la Mihălescul fost vornic, pentru opt galbeni ungurești și și-a pus zi ca să-i plătească banii.

Și cînd i-a fost ziua, el nu i-a plătit acești bani mai sus ziși, ci a rămas această casă și cu jirebie din țarină în mîinile lui Mihălescul. Iar Mihălescul a vîndut această casă și cu jirebie slugii noastre mai sus scrise, Irimia din Boureni, pentru acești opt galbeni ungurești și i-a dat și acel zapis de la însuși Grigorie fiul lui Onciul în mîinile ²⁾

Dacă am văzut acel zapis de la atîția boieri, am crezut și de la noi încă am dat și am întărit slugii noastre, Eremia din Boureni, această casă și cu jirebie din țarină, ca să-i fie și de la noi dreaptă ocină și cumpărătură și cu tot venitul ³⁾.

Hîrlău, 7134 <1625> decembrie 30.

Acad. R.P.R., XXII/109.

Copie slavă de la începutul sec. XIX.

¹⁾ Noi, rom. în copie.

²⁾ urmează cîteva cuvinte neînteligibile, greșit descifrate de copist, după care urmează de mîna acestuia: lipsă.

³⁾ <În continuare, scris de copist:> un rînd lîngă pecete nu s-au putut citi.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

1

1621 (7130) septembrie, 4 Suceava.

Copie

Din mila lui dumnezeu, noi Ștefan Tomșa v<oie>v<o>d domn al țării Moldovii. Știre facem cu acest uric al nostru tuturor cui pre el vor căuta sau cetindu-să vor auzi, precum iată au venit înaintea noastră și înaintea altor noștri boeri, a mari și mici, sluga noastră Metcul di Șeicani fost ceașnic, ginerii lui Drăgăilă de Șeicani ce sînt în țin<u>t Agiudului pe Siretiul Vechi, și ni-au arătat un uric de la Bogdan v<oie>v<o>d din let 7015 <1507> avg<u>st 14, precum acel sat Șeicani au fost danie și miluire lui Giurgiu Șeicanul și surii sale Dragoși de la părintile domnii sale, Ștefan v<oie>v<o>d Bătrănul, scriind în acel uric precum de a lor bunăvoi s-au împărțit ei înde ei în doi cu tot hotarul cîndu ș-au ales tot hotarul acela din giur înpregiur, cu boeri și cu mulți oameni buni și bătrăni și lăturași din poronca domnii sale.

† Începându-să hotaru după hotarul cel vechiu din malul Siretiului Vechiu despre soare răsare, dintr-o jidovină vechi ce-i mai din sus, ei pogoară în Săretiu Vechiu † de acolo au apucat drept spre soari apuni piste matca sacă acelui Siretiu, pisti niști mîncături de Saretiu prin luncă și piste o baltă de Săretiu, pînă în Siretiul cu apă † de acolo piste Siretiul cu apă, tot drept spre soari apuni piste prunduri alătura cu hotarul Mileștii, ce mai dinainti s-au zăs Ușmeleștii pin lunca Siretiului cu apă, pînă în muchea malului acei lunci deasupra la un stîlp de peatră vechiu de lîngă o irugă, † de acolo piste cîmp tot alătura cu Mileștii pînă supt Dumbrava Mari la un stăjar geamăn cu doi brazo mari, † de acolo prin Dumbrava Mari tot spre soari apune tot drept alătura cu Mileștii pînă în muchea zării Conțăștilor, din marginea acei Dumbrăvi despre Siretiu la un stîlp de piatră, încheind acolo hotar cu Mileștii și cu Conțăștii

și cu Uricheștii, cari acum să zic și Copăceștii, pecum au dat samă și răzăși de aceli hotară, că acel stâlp s-au pus tot în zilele lui Bogdan v<oie>v<o>d, precum au arătat bătrânii lor hotarul din vac, când s-au fost împărțit Giurgiu cu soră-sa Draga de către lăturași.

† De acolo rămăind hotarul Mileștilor cu a Conțăștilor la cel stâlp în ace zare, au cărmît hotarul Șaicănilor în gios cătră miează-zi pe marginea Dumbrăvii Mari, tot pe ace zari, pecum merge zarea în gios alătura cu Copăceștii, pînă iarăși la un stîlp mari de piatră în marginea hotarului Agiudului unde au dat samă răzășii, că tot în zilele lui Bogdan v<oie>v<o>d s-ar fi pus când Giurgiu ș-au ales hotarul inpregiur după uricu ce-au avut de la Ștefan v<oie>v<o>d Bătrănul, închiind acolo hotar cu Uricheștii și cu Agiudul.

† De acolo rămăind Uricheștii în dreptul acelu stâlp din marginea Dumbrăvii Mari, † au cărmît hotarul pe marginea Dumbrăvii Mari alătura cu Agiudul către soare răsare, drept la vale pînă în marginea acei Dumbrăvi Mari de cătră Săretiu, iarăș la un stalp de piatră din dreptul unei movile mari ce esti mai din gios pe Agiud, de acolo tot la vale piste cîmp tot alătura cu Agiudul pînă în muchea malului luncii de la Siretiu drept in pripor, † de acolo tot la vali spre soari răsare prin lunca Siretiului și piste punduri, pînă in Siretiul cu apă, † de acolo piste Siretiul cu apă pînă în matca vechi a Săretiuului Săc despre hotărul Crainicii, ce sînt di ceea parti, de acolo tot pe matca Săretiuului Săc precum ține acea matcă pînă în acea jădovină vechi ce esti mai din sus de unde s-au început întăi hotarul vechiu a Șaicănilor.

† Așijderea ni mai arată un uric de la Alecsandru v<oie>v<o>d din let 7063 <1555>, scriind în acel uric, precum au venit înaintea domnii sale Drăgăilă de Șaicani cu frațăi săi, Giurgiu și Ion și sora lor Mica cu un zapis din let 7062 <1553> oc<tom>bri<e> 1 precum au cumpărat ei o giunătare de sat di Șaicani, ce sînt pe Siretiul Vechi din sus de tîrgul Agiudului, de la o Piatră, fata Florii, ce-au fost ficior lui Giurgiul Șaicănul, nepoata Dragăi dinpreună cu prisaca și cu pînăutul de lăngă Movila lui Arhip, din drese domnești de mîluire și împărțire ce-au avut bunul ei Giurgiu Șaicănul, cu soru-sa Draga, de la Ștefan v<oie>v<o>d Bătrănul și de la fiiul său Bogdan v<oie>v<o>d din let 7015 <1507> drept 580 zloți tătărăști bani gata, cu inari jalubă să le întărească acea cumpărătură și să le înnoeasca stălpii ce lipsă di pi vremi di pin mijlocul satului.

Și domniia sa vîzind aceli urice și acel zapis de la Pietra, fata Florii, cum și alt zapis din let 7063 <1555> maiu 4, precum acel Drăgăilă mai pe urmă s-au învoit cu frațăi săi Giurgiu și Ion și sora lor Mica, de au cumpărat de la ei și părțile ce li se vinea și lor din acea giunătare de sat de Șaicani din Sus drept 380 zloți tătărăști și 30 stupi buni, au rînduit pe sluga domnii sali Nistor Urechi mare vornic a țării de gios, de le-au îndreptat stălpii ce lipsa, drept prin mijlocul satului din multe zării Dumbrăvii Mari pînă in Siretiul Vechi, despre soare răsari și au hotărât ca să stăpănească numai Drăgăilă ace giunătare de sat din sus, din neam în neam.

Deci sluga noastră Metcul jaluindu-ne că un Toderășcu Gruneza *foșt* ușariu ar vrea a-l împesura numai cu gura, zăcând că i s-ar veni și lui dipi frații acelu Drăgăilă niști părți din acea giumătate de sat din sus, domnia me, dacă am văzut aceli urice și aceli zapisă mai sus zisă, pe legea țării am hotărât cu tot sfatul nostru că sluga noastră Metcul *foșt* ceașnic să stăpânească numai el din neam în neam întreagă acea jumătate de sat zăasă, împregiur după hotarale vechi zisă în uricul lui Bogdan v<oi>v<o>d, iar prin mijloc precum le-au așăzat vor<ni>c Urechi, sluga domnii sali Alicsandru v<oi>v<o>d, în pace atât despre Grumeza cât și despre ori cari altul în veci.

Urmind întru aceasta credința însuș<i> domnii noastre Ștefan Tomșa v<oi>v<o>d și credința preiubiților fiilor noștri Alecsandru v<oi>v<o>d și Ioan v<oi>v<o>d și credința a lor noștri tuturor boerilor a mari și a mici.

Și spre mai mari tărie, am poruncit cinstitului și credinciosului boerului domnii noastre dum<i>s<a>li Dumitrașco Cantacuzino mare log<o>f<ă>t, ca să scrie a noastră pecete și să o legi de acet uric al nostru.

S-a scris la Suceava în anul 7130 <1621> luna septembrie 4 zile.

Iscălit Dumitrașc<o> mare log<o>f<ă>t.

Divanul de apelație a Moldaviei.

Copia aceasta posleduindu-să cu originalul din cuvânt în cuvânt și găsindu-să întocmai, să adiverești de cătră divan în urmare cerrei ce prin înscris înregistrat supt no 549 au făcut dum<nea>lui vor<ni>c Costachi Aslan, cari orhigineal s-au găsit fără dresuri și răsături.

Și Leon postelnic <m.p.>

Mavrocordat <m.p.>

Miclescu <m.p.>

Luca

Posleduit și aflat

Scorpan

Secsicia a 3-a No. 1164

1847 fevr<uarie> 20 zile.

Acad. R.P.R., CCXLII/16

Copie rom.

Fals după conținut: Nestor Ureche apare mare vornic în domnia lui Ieremia Movilă, iar nu sub Alex. Lăpușneanu cum se afirmă.

2

1623 (7131) aprilie 5.

† *Iată eu Vas<i>li Niagoe vornic fac știre că au vinit la noi Dumitru vătav și cu Borda, cu carte lui vod<ă>, să l<i> eu sama pentr-un heleșteu, ce-ș fac mor<ă> în Drăgomănești și pentru moșie, să le hotărășcu.*

Am mersu și-am strânsu oameni buni, megieși și răzeși și-am hotărât satul Drăgomăneștii dinspre Costăneștii, și-am pus stâlpu dispre pădure și s-au vinit lui Neculai a trie parte din Drăgomănești, parte din gios, cu cumpărături ci-au avut cu săminție lui și s-au vi<ni>t lui Isac, iar a trie parte, parte din mij<loc> ¹⁾..... ¹⁾ și s-au vinit lui Dumitru vataș și lui Bor<e>aciu, *fiul* lui Coste Burlă, *fratele* Oniului, den a trie parte gium<ă>-tate, în parte de sus și s-au vinit Borălianului uricar<u> lui iară den a trie parte gium<ă>tate, iară în parte de sus dispre Livărda, cumpăratur<ă> ce-au avut de la Oniul Burlă..... ¹⁾ pentru vad de mor<ă> i-au dat mai din sus și dintru <al> ¹⁾tu hel<e>șteu ce vor fi să ție cum țin și ocina di pe câmpu.

Așe i-am tocmit și i-anu aședzat.

În anul 7131 <1623> ap<rilie> 5.

Vas<i>li Niagoi vor<nic>

Eu Gine vist<ier>

Epifani

Mane fost pitar

Cozma spat<a>r.

Ionașcu

Drăgan diac am scris

Acad. R.P.R., CCCCXXIII/128.

Fals rom., hîrtie; scrisul este din sec. XVIII; data este pûsă cu altă cerneală.

3

1623 (7131) aprilie 12.

.....
.....
.....vă dă<m> scrisoari noa<s>tră, iară vo<i> să lăsa<ți> să ție precum au ținut la Ghiorghie hatmanul. Să nu vă mai amestecați pre locul, fără de voe lor, nici să nu mai vie jalobă pentru acesta lucru, că apoi îi păți rușini; iară partia lor ce va avia să o ție. Aciasta vă scriem, într-alt chip să nu faciți.

L<ea>t 7131 <1623> apr<ilie> 12

Eu.....

<Pe verso, scris de altă mînă:> Într-acestu răvaș nu e<s>le văletul 7130, și pe aceie vreme nici hatmanul Ghiorghie au fostu necum Ursachi să fie gineri, și nu s-au ținutu în samă.

Acad. R.P.R., CCLX/1.

Fals. rom., hîrtie, fragment.

Data e întărită și cu altă cerneală și poate prefăcută.

¹⁾ loc rupt în text.

624 (7132) aprilie 25, Iași.

<†> Din mila lui Dumnezeu, noi Io Radul voievod, domn al țării Moldovei. Facem cunoscut, cu această carte a noastră tuturor, celor care o vor vedea sau o vor auzi citindu-se, că a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, sluga noastră Vasile Ureche, cu un zapis de la soacra sa.....¹⁾cneaghina răposatului Andrei hatman, făcut cu mare blestem dinaintea duhovnicului ei la care și-a spovedit greșelile <și înaintea>²⁾ a mulți oameni buni și bătrâni din târgul Suceava, mai înainte de moartea ei, astfel scriind și mărturisind cum ea s-a lăsat ginerelui său Vasile Ureche cu toate.....
.....²⁾ avere care și panul ei Andrei hatman și cu vie și cu toate cele ce ei au avut adunate împreună, mult puțin și cu țigani iarăși ce au avut de moștenire.....²⁾ panului ei, să nu aibă a se amesteca în ocinele și cumpărătura și via și țiganii lor fără ginelele său mai sus scris Vasilie Ureche.

Pentru²⁾ și de bunăvoia ei și cu atita blestem și domnia mea am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise Vasilie Ureche acele mai sus scrise ocni.....²⁾ danie și întărire, lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și răstrănepoților și la tot neamul, ce i se va alege, cel mai aproape.....²⁾ Iar la aceasta este credința domniei noastre a mai sus scrisului noi, Io Radul voievod și credința tuturor boierilor noștri: credința panului Aslan mare vornic de țara de jos, credința panului.....²⁾ țara <de sus>²⁾, credința panului Condea și a lui Tudor pîrcălabi de Hotin, credința panului¹⁾ pîrcălabi de Neamț și credința panului²⁾.....
pîrcălabi de Roman, credința panului Miron Barnovschi hatman și pîrcălab de Suceava, credința panului Mihail mare postelnic, credința panului Simeon Gheuca mare spătar, credința panului Curt Celebi palarnic, credința panului Neculachi stolnic, credința panului Mihail Furtună comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni mari și mici.

Iar după viața și domnia noastră, cine va fi domn dintre copiii noștri sau din neamul nostru, sau pe oricine îl va alege Dumnezeu să fie domn al țării noastre Moldova, acela să nu clinească dania și miluirea și întărirea noastră, ci să-i dea și să-i întărească fiindcă-i sînt drepte ocini și dedine, de danie și întărire. Iar cine s-ar ispiți să strice dania și întărirea noastră, acela să fie ble-

¹⁾ loc alb în text

²⁾ loc rupt în text

stemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și pământului și de 318 sfinți părinți, cei de la Nicheia și să-l înghită pământul ca pe Datan și Aviron și să aibă parte cu Iuda vânzătorul lui Isus Hristos în veacurile și chinurile fără sfârșit.

Și pentru mai mare putere și întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Dumitrașco Ștefan, mare logofăt, să scrie și să lege pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

A scris Toma Săpoteanu la Iași, în anul 7132 <1624> luna aprilie 25.

† Însuși domnul a poruncit.

Io Radul voievod <m.p.>

Acad. R.P.R., XLVII/233

Orig., slav, perg., deteriorat, fără pecete.

Suspect. A fost probabil rupt în divan.

FOTOCOPII DUPĂ DOCUMENTELE
ÎN LIMBA SLAVĂ

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on a light-colored, aged paper. The script is dense and fills most of the page. A circular seal or stamp is visible in the lower right quadrant, partially overlapping the text. The seal appears to contain a central emblem or figure, surrounded by text, though the details are difficult to discern due to the image quality. The overall appearance is that of an old, possibly official, document.

LXXXV

Main body of handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the upper two-thirds of the page.

Handwritten signature or name on the left side, below the main text.

Handwritten signature or name on the right side, below the main text.

Handwritten text at the bottom of the page, including the letters 'FRE' and other illegible characters.

Handwritten signature or name at the bottom right corner of the page.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative characters. A large, dark, irregular ink blot or hole is present in the lower-middle section of the page, obscuring some of the text. To the left of this blot, there is a circular stamp with the text "MUSEUL STATULUI" and "BUCURESTI" around a central emblem. Below the blot, there is a signature and the date "1801".

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or contract. The text is dense and covers most of the upper half of the page.

Handwritten signature or name in Cyrillic script, located at the bottom left of the main text block.

Handwritten signature or name in Cyrillic script, located at the bottom right of the main text block.

Large, highly stylized handwritten signature or seal in Cyrillic script, occupying the lower half of the page.

Small handwritten mark or signature at the bottom right corner of the document.

44
LXXVII.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page's width.

Handwritten signature or name at the bottom of the page, written in Cyrillic script.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or contract. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative letters. A circular seal or stamp is visible in the lower right quadrant of the text area. The seal features a central figure, possibly a saint or a ruler, surrounded by a circular border containing text. The overall appearance is that of an aged, historical manuscript.

7120
1709
1721

175.
VII

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative letters. A circular stamp is visible at the top center, containing the text "ARHIEPISCOPUL ROMÂNIAI".

ARHIEPISCOPUL
ROMÂNIAI

Handwritten text in Cyrillic script, including a large decorative initial at the bottom center.

Handwritten text in Cyrillic script at the bottom right corner.

P.XEII Nr. 120

Manuscript text in a cursive script, likely a historical document. The text is written in a dark ink on aged paper. There are several lines of text, some of which are partially obscured by a large, dark, irregular stain or redaction in the middle of the page. The script is dense and characteristic of early modern European handwriting.

At the bottom of the page, there is a large, stylized signature or seal, possibly a coat of arms or a personal emblem, rendered in a similar cursive style.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or contract. The text is dense and spans most of the page. At the bottom center, there is a large, circular seal or stamp, possibly a coat of arms or official seal, which is partially obscured by the text. The seal features a central emblem surrounded by text in Cyrillic. To the right of the seal, there are some additional handwritten marks and a large, stylized initial or signature.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or contract. The text is dense and covers most of the page. At the bottom center, there is a large circular seal or stamp with intricate designs and text. To the right of this seal, there is a smaller circular stamp. The document appears to be a legal or official record.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on a light-colored, aged paper. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and the presence of a large, dark circular stain in the center of the page. The text appears to be organized into several lines, with some words and phrases being more legible than others. The overall appearance is that of an old, well-used document.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a legal document or contract. The text is dense and includes various clauses and signatures. At the bottom right, there is a large, stylized signature or stamp that appears to contain the letters 'PK'.

[Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the majority of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style.]

[Handwritten signature or name in cursive script, located below the large seal.]

[Circular stamp: HIVELE STATA]
 [Handwritten text in Cyrillic script, likely a legal or administrative document]
 [Circular stamp: HIVELE STATA]
 [Handwritten signature]
 [Circular stamp: HIVELE STATA]

420

 Manuscript text in Cyrillic script, consisting of approximately 15 lines. The text is densely written and includes several large initial letters.

 Below the main text, there are several lines of additional handwritten notes or signatures, including a large flourish at the bottom center and a signature in the bottom right corner.

XXVII.
MSSE
ROSIAR

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or record. The text is dense and covers most of the page.

- 187 187 187 187

- 187 187 187 187

Handwritten musical notation in Cyrillic script, likely a manuscript page. The text is written in a cursive hand and includes musical notation above and below the words. The notation consists of various note values, stems, and clefs. The text is arranged in several lines, with some lines starting with a large initial or signature. The overall appearance is that of an old, handwritten document.

LXXXV

MESSA ROMANA

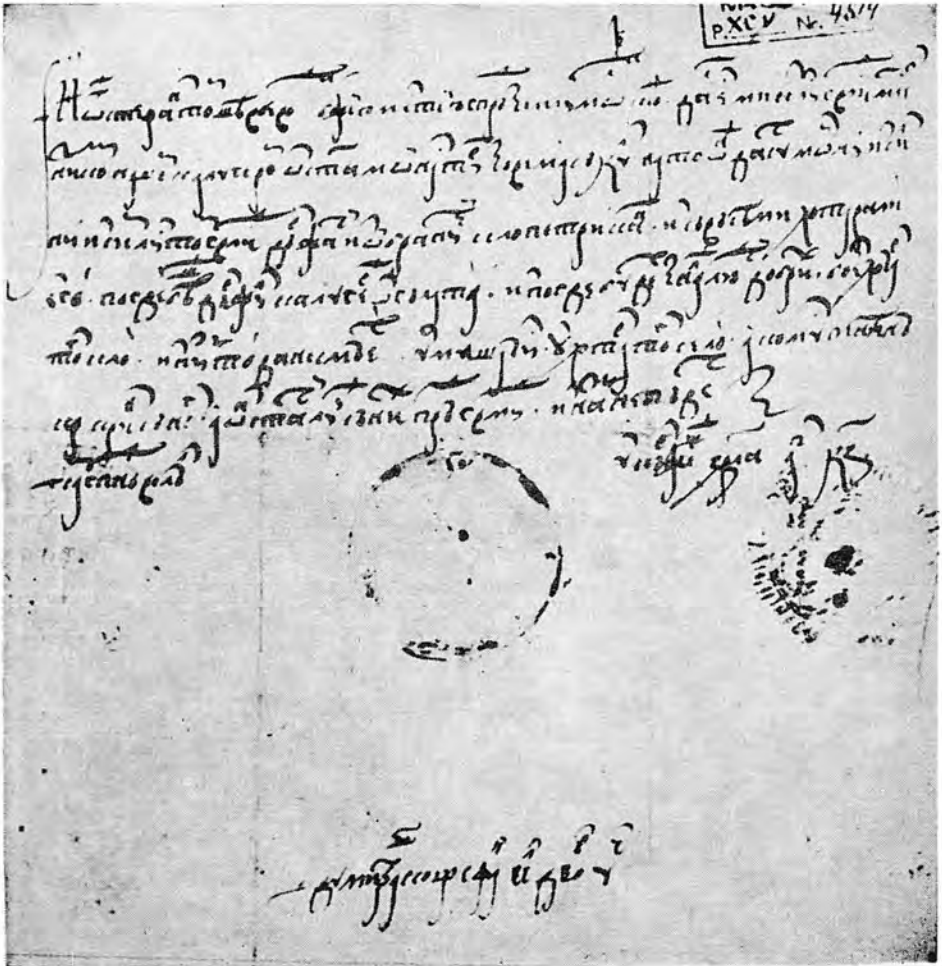
Handwritten text in a medieval script, likely a liturgical book or manuscript page. The text is dense and covers most of the page.

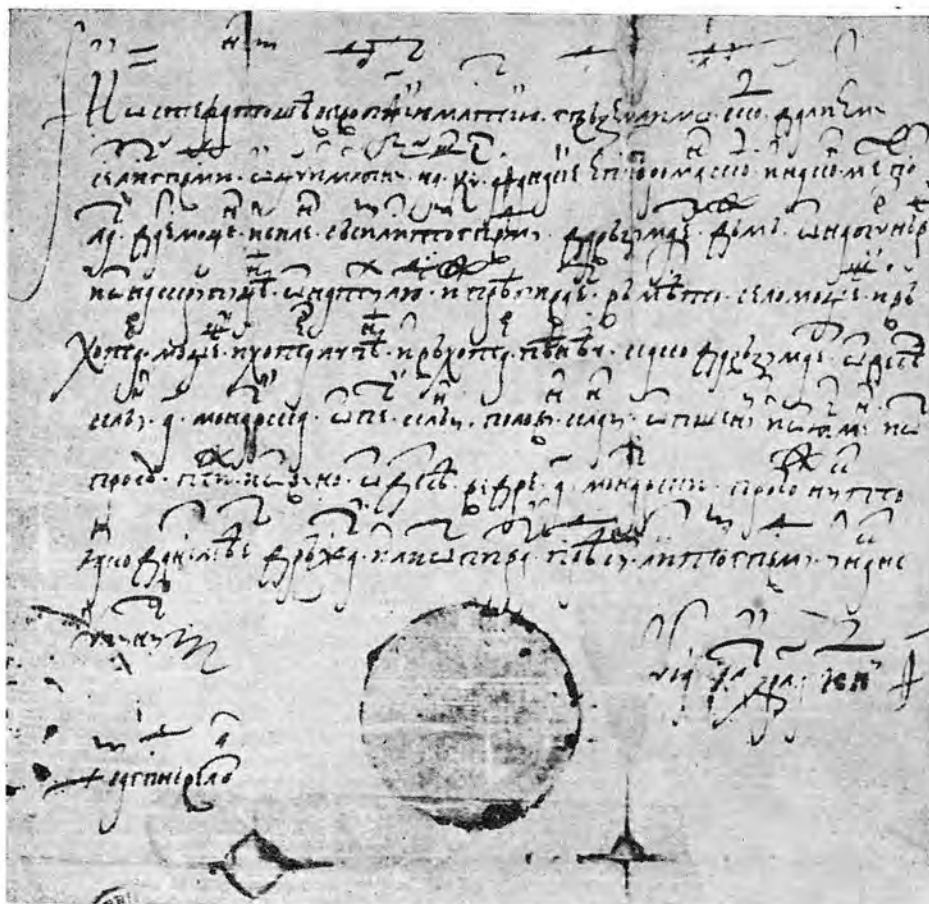
Handwritten text at the bottom left of the page.

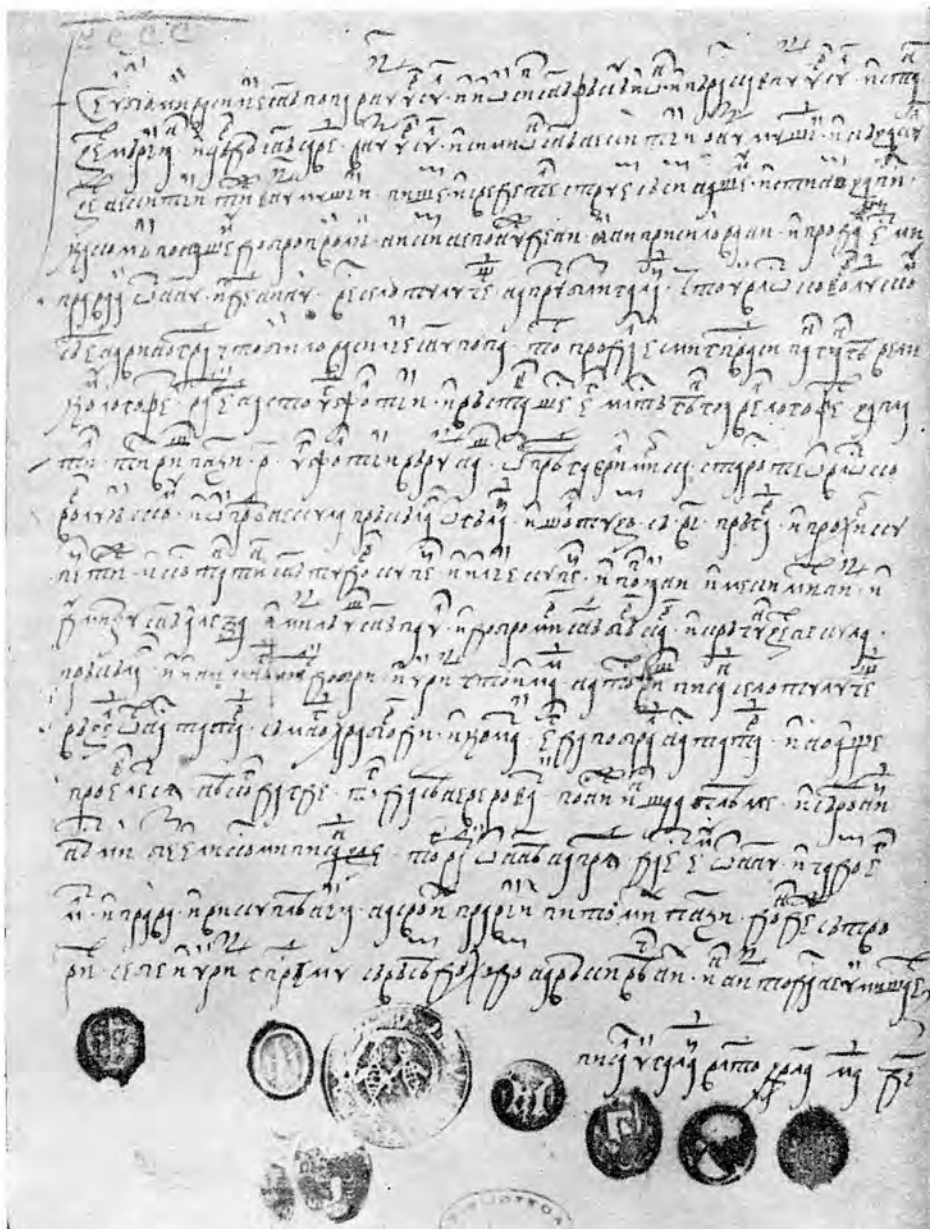

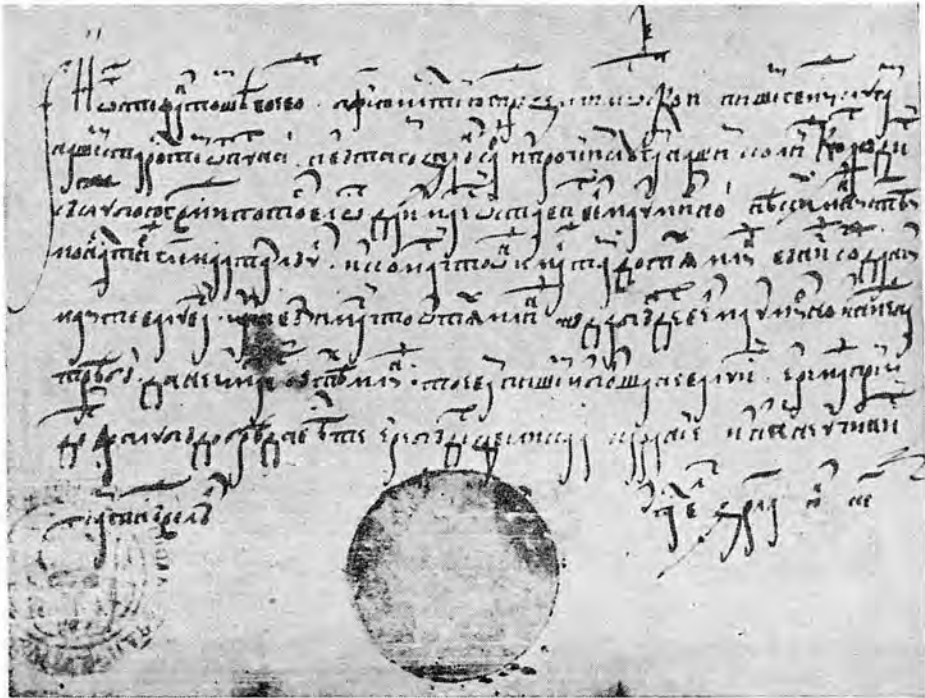
Handwritten text at the bottom right of the page, including a large, stylized initial or signature.

Handwritten text at the bottom right corner of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering the majority of the page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. There are several lines of text, with some larger initials or words interspersed. At the bottom of the page, there is a large, stylized signature or flourish that spans across the width of the text. To the right of this signature is a dark, circular ink smudge or stamp.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and spans several lines. There are some circular stamps or seals on the left side. A large, stylized signature or flourish is visible in the lower left quadrant. A small, dark, circular mark is present in the center of the page. The text is written in a dark ink on aged paper.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on a light-colored paper. The script is dense and difficult to decipher, but it appears to be a continuous block of text. There are several lines of text, with some larger, more decorative initials or flourishes interspersed. A prominent dark circular stain is visible in the lower-middle section of the page. The overall appearance is that of an aged, handwritten document.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and includes several lines of writing, some of which are heavily stylized or crossed out. The document appears to be a page from a larger work, possibly a chronicle or a legal record, given the formal nature of the script and the presence of a large, decorative initial or signature at the bottom.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. There are two large, dark, circular marks or stains in the center of the page, which appear to be ink blots or damage to the original document. Below the main text, there is a date written in a smaller hand: 7. 11. 1500 / 1526. At the bottom of the page, there is a large, stylized signature or seal, possibly a royal or official one, with a crown above it. The overall appearance is that of an aged, historical manuscript.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Romanian, covering the upper portion of the page. The text is dense and includes several lines of script with some decorative flourishes. A large, circular seal or stamp is visible in the lower center of the page, featuring a central emblem surrounded by text. The seal is partially obscured by the handwritten text above it. The overall appearance is that of an old, possibly official, document.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page. A circular seal is visible in the lower center, featuring a portrait and the text "H. JON I. S. M. A. D. 1511".

III

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative letters. A large, dark, circular ink blot or hole is present in the center of the page, obscuring some of the text. The document is dated 1785, as indicated by the text "1785" written in the bottom right corner.

1785

[Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, with a circular stamp or seal in the center.]

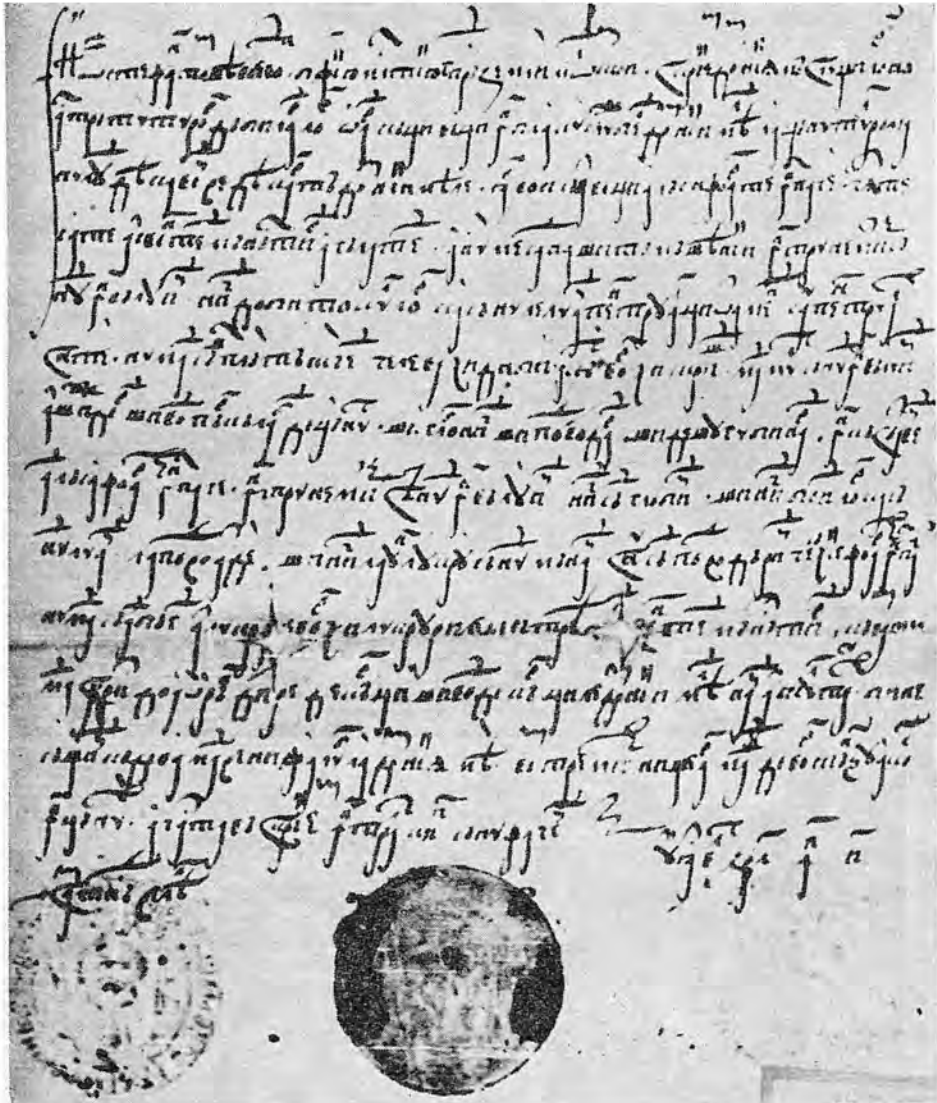
[Faint handwritten text at the bottom of the page.]

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a light-colored, aged paper. The script is dense and difficult to decipher, but it appears to be a form of Latin or a related language. The text is arranged in several lines, with some words and phrases being more prominent than others. There are some large, bold letters and some smaller, more delicate ones. The overall appearance is that of a well-used, historical document.

FOTOCOPII DUPĂ DOCUMENTELE
ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Handwritten text in Cyrillic script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive style and is partially obscured by several large, dark circular marks (possibly ink blots or damage) at the bottom. A circular stamp is visible in the lower right corner of the page.

456

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in a dark ink on aged paper. There are two circular seals or stamps visible: one at the top center and one at the bottom center. The bottom seal is larger and more prominent, featuring a central emblem surrounded by text. The handwriting is dense and fills most of the page.

45
LXXVII.

ACADEMIA
ROMANA

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript page. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a formal document, possibly a charter or a record of a meeting, given the presence of the 'ACADEMIA ROMANA' stamp.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a Romance language, covering the upper and middle portions of the page. The text is dense and includes several large initial letters.

Vertical text on the left margin, possibly a library or archival stamp.

Handwritten text or signature located to the right of the circular seal.

Handwritten text or signature located below the circular seal.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or manuscript. The text is written in a cursive style and includes several lines of text, some of which are crossed out or heavily scribbled over. The document appears to be a page from a larger work, possibly a liturgical book or a collection of letters. The text is written in black ink on aged, slightly yellowed paper. There are some dark spots and a large circular mark on the page, possibly from a hole or a stain. The text is arranged in several lines, with some words and phrases that are difficult to decipher due to the cursive and some scribbles. The overall appearance is that of an old, handwritten document.

LXV

Handwritten text in Cyrillic script with musical notation (neumes) above the lines. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The notation consists of short horizontal strokes with vertical stems, typical of medieval manuscripts.

At the bottom center, there is a circular stamp with the text "msse" and "10000" around the perimeter.

At the bottom right, there is a handwritten signature or date: "10000" and "10000".

XVII.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and covers most of the page's width. It appears to be a formal or legal document given the context of the page number and the stamp.

Large, stylized handwritten signature or seal at the bottom left of the page. It is highly decorative and difficult to decipher.

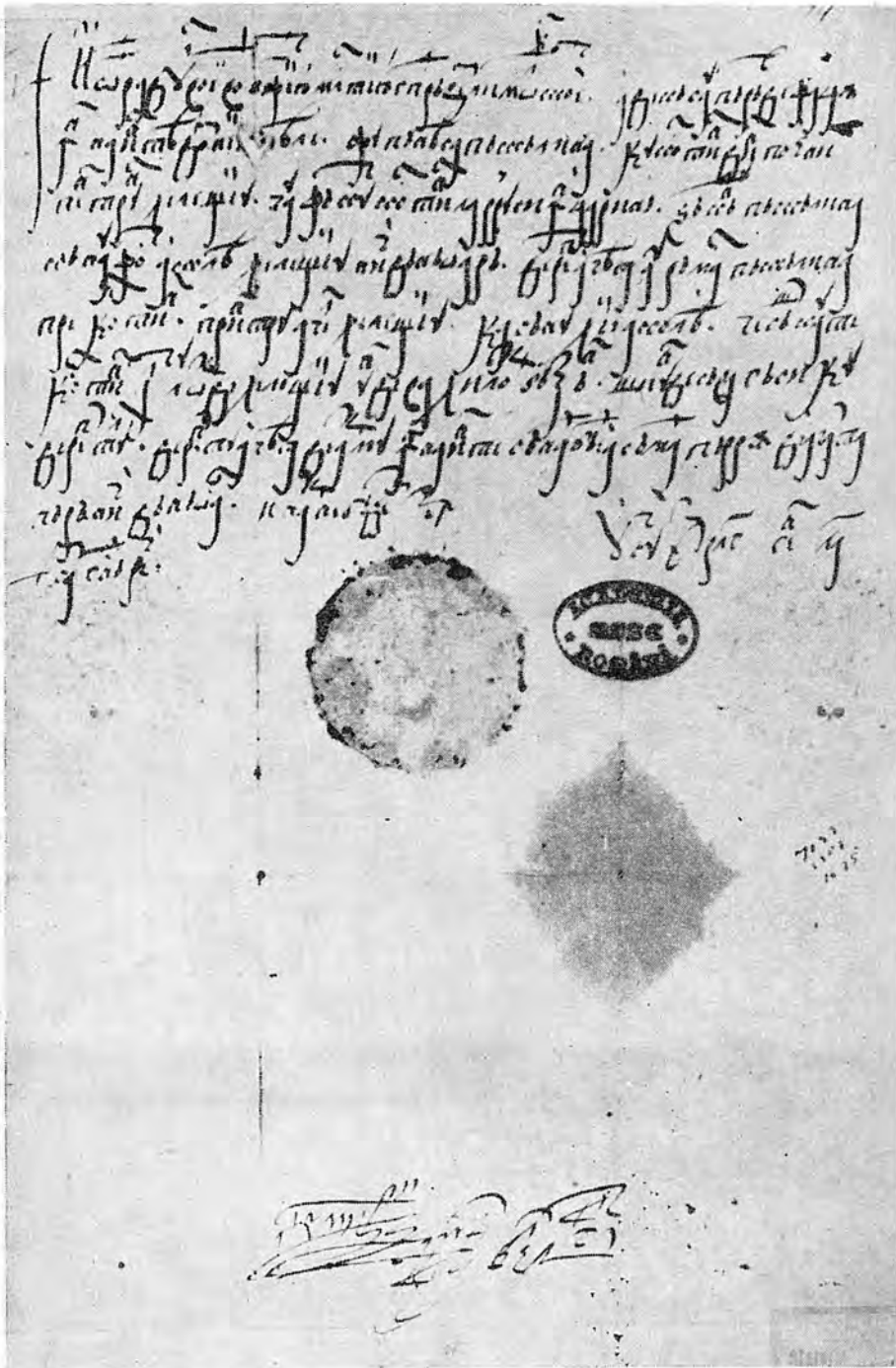
Small handwritten notes or a date at the bottom right, possibly including the year '1862'.

CXXVII

Messe
ROMAN

Handwritten text in a medieval script, likely a liturgical book. The text is written in a dense, cursive hand with many abbreviations and ligatures. It appears to be a portion of a Mass, as indicated by the heading "Messe ROMAN". The text is arranged in several lines, with some larger initials or decorative elements at the beginning of sections. There are some ink blots and a dark circular mark on the page, possibly from a hole or a stain. The page number "CXXVII" is written in the top left corner, and "Messe ROMAN" is written in a circle at the top center. The text is written in a dark ink on a light-colored parchment or paper.

The image shows a page of handwritten text in a medieval script, likely Latin or Romanian. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some ink bleed-through. There are several large, dark ink blotches or holes in the paper, particularly one near the bottom center and another near the top left. The handwriting is consistent throughout the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is dense and spans most of the page. A large, stylized signature or flourish is visible in the lower middle section. A circular stamp is present in the bottom left corner.

*Dat la cules 16.03.1957. Bun de tipar 10.09.1957. Tiraj
1500 ex. Hirtie velină satinată 65 g.m². Format 16/70 × 100.
Coli editoriale 38,1. Coli de tipar 34. A. 06056/957. Pentru
bibliotecile mari indicele de clasificare 9 (498) (001-12).
Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare 9 (R).*

Tiparul executat la Intreprinderea Poligrafică nr. 4, c-da nr.
414. Calea Șerban Vodă nr. 133—135. București R.P.R.

Prețul Lei 26,50